

ఋద్ధకనికాయే

ఉదాన-అట్టకథా

గన్ధారమ్భకథా

మహాకారుణికం నాథం, శోయ్యసాగరపారగుం;

వన్దే నిపుణగమ్భీర-విచిత్రనయదేసనం.

విజ్ఞాచరణసమ్పన్నా, యేన నీయన్తి లోకతో;

వన్దే తముత్తమం ధమ్మం, సమ్మాసమ్బుద్ధపూజితం.

సీలాదిగుణసమ్పన్నో, రితో మగ్గఫలేసు యో;

వన్దే అరియసంఘం తం, పుజ్ఞాక్షేత్రం అనుత్తరం.

వన్దనాజనితం పుజ్ఞం, ఇతి యం రతనత్తయే;

హతన్తరాయో సబ్బత్త, హుత్వాహం తస్య తేజసా.

తేన తేన నిదానేన, దేసితాని హితేసినా;

యాని సుద్ధాపదానేన, ఉదానాని మహేసినా.

తాని సబ్బాని ఏకజ్ఞం, ఆరోపేన్తేహి సజ్ఞహం;

ఉదానం నామ సజ్ఞితం, ధమ్మసజ్ఞాహకేహి యం.

జినస్య ధమ్మసంవేగ-పామోజ్జపరిదీపనం;

సోమనస్ససముత్థాన-గాథాహి పటిమణ్ణితం.

తస్య గమ్భీరజాణేహి, ఓగాహేతబ్బభావతో;

కిఞ్చాపి దుక్కరా కాతుం, అత్థసంవణ్ణనా మయా.

సహసంవణ్ణనం యస్మా, ధరతే సత్తుసాసనం;

పుట్టాచరియసీహానం, తిట్టతేవ వినిచ్ఛయో.

తస్మా తం అవలమ్బిత్యా, ఓగాహేత్వాన పఞ్చపి;

నికాయే ఉపనిస్సాయ, పోరాణట్టకథానయం.

సువిసుద్ధం అసంకిణ్ణం, నిపుణత్తవినిచ్చయం;
మహావిహారవాసీనం, సమయం అవిలోమయం.

పునప్పునాగతం అత్తం, వజ్జయిత్వాన సాధుకం;
యథాబలం కరిస్సామి, ఉదానస్సత్థవణ్ణనం.

ఇతి ఆకఙ్ఘమానస్స, సద్ధమ్మస్స చిరట్టితిం;
విభజంతస్స తస్సత్తం, సాధు గణ్ణంత సాధవోతి.

తత్త ఉదానన్తి కేనట్టేన ఉదానం? ఉదాననట్టేన. కిమిదం ఉదానం నామ? పీతివేగసముట్టాపితో ఉదాహరో. యథా హి యం తేలాది మినితబ్బవత్థు మానం గహేతుం న సక్కోతి, విస్సన్దిత్వా గచ్ఛతి, తం “అవసేకో”తి వుచ్చతి. యఇచ్చ జలం తళాకం గహేతుం న సక్కోతి, అఙ్ఘోత్థరిత్వా గచ్ఛతి, తం “ఓఘో”తి వుచ్చతి. ఏవమేవ యం పీతివేగసముట్టాపితం వితక్కవిప్పారం అన్తోహదయం సన్ధారేతుం న సక్కోతి, సో అధికో హుత్వా అన్తో అసణ్ణహిత్వా బహి వచీద్వారేన నిక్ఖన్తో పటిగ్గాహకనిరపేక్షో ఉదాహరవిసేసో “ఉదాన”న్తి వుచ్చతి. ధమ్మసంవేగవసేనపి అయమాకారో లబ్భతేవ.

తయిదం కత్తచి గాథాబన్ధవసేన కత్తచి వాక్యవసేన పవత్తం. యం పన అట్టకథాసు “సోమనస్సజ్ఞాణమయికగాథాపటిసంయుత్తా”తి ఉదానలక్ష్ణణం వుత్తం, తం యేభుయ్యవసేన వుత్తం. యేభుయ్యేన హి ఉదానం గాథాబన్ధవసేన భాసితం పీతిసోమనస్ససముట్టాపితఇచ్చ. ఇతరమ్పి పన “అత్తి, భిక్ఖవే, తదాయతనం, యత్త నేవ పథవీ న ఆపో”తిఆదీసు (ఉదా. ౭౧) “సుఖకామాని భూతాని, యో దణ్డేన విహింసతీ”తి (ధ. ప. ౧౩౧), “సచే భాయథ దుక్ఖస్స, సచే వో దుక్ఖమప్పియ”న్తి ఏవమాదీసు (ఉదా. ౪౪; నేత్తి. ౯౧) చ లబ్భతి.

ఏవం తయిదం సబ్బజ్ఞాబుద్ధభాసితం, పచ్చేకబుద్ధభాసితం, సావకభాసితన్తి తివిధం హోతి. తత్త పచ్చేకబుద్ధభాసితం – “సబ్బేసు భూతేసు నిధాయ దణ్డం, అవిహేరయం అజ్ఞాతరమ్పి తేస”న్తిఆదినా (సు. ని. ౩౫; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౧) ఖగ్గవిసాణసుత్తే ఆగతమేవ. సావకభాసితానిపి –

“సబ్బో రాగో పహీనో మే, సబ్బో దోసో సమూహతో;

సబ్బో మే విహతో మోహో, సీతిభూతాస్మి నిబ్బుతో”తి. (ధేరగా. ౭౯) –

ఆదినా ధేరగాథాసు –

“కాయేన సంవుతా ఆసిం, వాచాయ ఉద చేతసా;

సమూలం తణ్ణమబ్బుయ్హ, సీతిభూతాస్మి నిబ్బుతా”తి. (ధేరీగా. ౧౫) –

ఆదినా ధేరీగాథాసు చ ఆగతాని. తాని పన తేసం ధేరానం ధేరీనశ్చ న కేవలం ఉదానాని ఏవ, అథ భో సీహనాదాపి హోన్తి. సక్మాదీహి దేవేహి భాసితాని “అహో దానం పరమదానం, కస్యపే సుప్పతిట్ఠిత”న్తిఆదీని (ఉదా. ౨౭), ఆరామదణ్ణబ్రాహ్మణాదీహి మనుస్సేహి చ భాసితాని “నమో తస్స భగవతో”తిఆదీని (అ. ని. ౨.౩౮) తిస్సో సగ్గేతియో ఆర్యాళ్లాని ఉదానాని సన్తి ఏవ, న తాని ఇథ అధిప్పేతాని. యాని పన సమ్మాసమ్ముద్ధేన సామం ఆహచ్చ భాసితాని జినవచనభూతాని, యాని సన్ధాయ భగవతా పరియత్తిధమ్మం నవధా విభజిత్వా ఉద్దిసన్తేన ఉదానన్తి వుత్తాని, తానేవ ధమ్మసంఘాహకేహి “ఉదాన”న్తి సగ్గేతన్తి తదేవేత్త సంవణ్ణేతబ్బభావేన గహితం.

యా పన “అనేకజాతిసంసార”న్తిఆదిగాథాయ దీపితా భగవతా బోధిములే ఉదానవసేన పవత్తితా అనేకసతసహస్సానం సమ్మాసమ్ముద్ధానం అవిజహితఉదానగాథా చ, ఏతా అపరభాగే పన ధమ్మభణ్ణాగారికస్స భగవతా దేసేతత్తా ధమ్మసంఘాహకేహి ఉదానపాళియం సజ్ఘహం అనారోపేత్వా ధమ్మపదే సగ్గేతా. యశ్చ “అజ్ఞాసి వత, భో కోణ్ణజ్ఞో, అజ్ఞాసి వత, భో కోణ్ణజ్ఞో”తి (మహావ. ౧౭; సం. ని. ౫.౧౦౮౧; పటి. మ. ౨.౩౦) ఉదానవచనం దససహస్సిలోకధాతుయా దేవమనుస్సానం పవేదనసమత్థినిఘోసవిప్పారం భగవతా భాసితం, తదపి ధమ్మచక్కుప్పవత్తనసుత్తన్తదేసనాపరియోసాసే అత్తనా అధిగతథమ్మేకదేసస్స యథాదేసితస్స అరియమగ్గస్స సావకేసు సబ్బపరమం ధేరేన అధిగతత్తా అత్తనే పరిస్సమస్స సఫలభావపచ్చవేక్షణహేతుకం పరమబోధియం సబ్బేసం ఏవ భిక్షూనం సమ్మాపటిపత్తిపచ్చవేక్షణహేతుకం “ఆరాధయింసు వత మం భిక్షూ ఏకం సమయ”న్తిఆదివచనం (మ. ని. ౧.౨౨౫) వియ పీతిసోమనస్సజనితం ఉదాహరమత్తం, “యదా హవే పాతుభవన్తి ధమ్మా”తిఆదివచనం (మహావ. ౧-౩; ఉదా. ౧-౩) వియ పవత్తియా నివత్తియా వా న పకాసనన్తి, న ధమ్మసంఘాహకేహి ఉదానపాళియం సగ్గేతన్తి దట్ఠబ్బం.

తం పనేతం ఉదానం వినయపిటకం, సుత్తన్తపిటకం, అభిధమ్మపిటకన్తి తీసు పిటకేసు సుత్తన్తపిటకపరియాపన్నం, దీఘనికాయో, మజ్జిమనికాయో, సంయుత్తనికాయో, అజ్ఞత్తరనికాయో, ఖుద్దకనికాయోతి పశ్చాదు నికాయేసు ఖుద్దకనికాయపరియాపన్నం, సుత్తం, గేయం, వేయ్యాకరణం, గాథా, ఉదానం, ఇతివృత్తకం, జాతకం, అబ్బుతధమ్మం, వేదల్లన్తి నవసు సాసనజ్ఞేసు ఉదానసజ్ఘహం.

“ద్వాసీతి బుద్ధతో గణ్ఠిం, ద్వే సహస్సాని భిక్షుతో;

చతురాసీతి సహస్సాని, యే మే ధమ్మా పవత్తిన్”తి. (ధేరగా. ౧౦౨౭) -

ఏవం ధమ్మభణ్ణాగారికేన పటిజ్ఞాతేసు చతురాసీతియా ధమ్మక్ఖన్ధసహస్సేసు కతిపయధమ్మక్ఖన్ధసజ్ఘహం. బోధివగ్గో, ముచలిన్దవగ్గో, నన్దవగ్గో, మేఘియవగ్గో, సోణవగ్గో, జచ్చన్దవగ్గో, చూళవగ్గో, పాటలిగామియవగ్గోతి వగ్గతో అట్ఠవగ్గం; సుత్తతో అసీతిసుత్తసజ్ఘహం, గాథాతో పశ్చానవుతిఉదానగాథాసజ్ఘహం. భాణవారతో అడ్డూననవమత్తా భాణవారా. అనుసన్ధితో బోధిసుత్తే పుచ్చానుసన్ధివసేన ఏకానుసన్ధి, సుప్పవాసాసుత్తే పుచ్చానుసన్ధియథానుసన్ధివసేన ద్వే అనుసన్ధి, సేసేసు యథానుసన్ధివసేన ఏకేకోవ అనుసన్ధి, అజ్ఞాసయానుసన్ధి పనేత్త నత్తి. ఏవం సబ్బధాపి ఏకాసీతిఅనుసన్ధిసజ్ఘహం. పదతో సతాధికాని ఏకవీస పదసహస్సాని, గాథాపాదతో తేవీసతి చతుస్సతాధికాని అట్ఠ సహస్సాని , అక్షరతో సత్తసహస్సాధికాని సట్ఠి సహస్సాని తీణి చ సతాని ద్వాసీతి చ అక్ఖరాని. తేనేతం వుచ్చతి -

“అసీతి ఏవ సుత్తన్తా, వగ్గా అట్ట సమాసతో;
గాథా చ పఞ్చనవుతి, ఉదానస్స పకాసీతా.

“అడ్డూననవమత్తా చ, భాణవారా పమాణతో;
ఏకాధికా తథాసీతి, ఉదానస్సానుసన్ధియో.

“ఏకవీససహస్సాని, సతశ్చోవ విచక్షణో;
పదానేతానుదానస్స, గణితాని వినిద్దిసే”.

గాథాపాదతో పన -

“అట్టసహస్సమత్తాని, చత్తారేవ సతాని చ;
పాదానేతానుదానస్స, తేవీసతి చ నిద్దిసే.

“అక్షరానం సహస్సాని, సట్టి సత్త సతాని చ;
తీణి ద్వాసీతి చ తథా, ఉదానస్స పవేదితా”తి.

తస్స అట్టసు వగ్గేసు బోధివగ్గో ఆది, సుత్తేసు పరమం బోధిసుత్తం, తస్సాపి ఏవం మే సుతన్తిఆదికం ఆయస్మతా
ఆనన్దేన పరమమహాసంజ్ఞీతికాలే వుత్తనిదానమాది. సా పనాయం పరమమహాసంజ్ఞీతి వినయపిటకే (చూళవ. ౪౩౭)
తన్తిమారూఱ్ఱా ఏవ. యో పనేత్త నిదానకోసల్లత్తం వత్తబ్బో కథామగ్గో నోపి సుమఙ్గలవిలాసినియం దీఘనికాయట్టకథాయం
(దీ. ని. అట్ట. ౧.నిదానకథా) వుత్తో ఏవాతి తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

౧. బోధివగ్గో

౧. పరమబోధిసుత్తవణ్ణనా

౧. యం పనేత్థ “ఏవం మే సుత”న్తిఆదికం నిదానం, తత్థ ఏవన్తి నిపాతపదం. మేతిఆదీని నామపదాని. ఉరువేలాయం విహరతీతి ఏత్థ వీతి ఉపసగ్గపదం, హరతీతి ఆఖ్యాతపదన్తి ఇమినావ నయేన సబ్బత్థ పదవిభాగో వేదితబ్బో.

అత్థతో పన ఏవంసద్దో తావ ఉపమూపదేససమ్మహంసనగరహణవచనసమ్మటిగ్గహాకార-
నిదస్సనావధారణపుచ్చాఇదమత్థపరిమాణాది అనేకత్థప్పభేదో. తథా హేస “ఏవం జాతేన మచ్ఛేన, కత్తబ్బం కుసలం బహు”న్తి ఏవమాదీసు (ధ. ప. ౨౩) ఉపమాయం ఆగతో. “ఏవం తే అభిక్కమితబ్బం, ఏవం తే పటిక్కమితబ్బ”న్తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౨౨) ఉపదేసే. “ఏవమేతం భగవా, ఏవమేతం సుగతా”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౬౬) సమ్మహంసనే. “ఏవమేవం పనాయం వసలీ యస్మిం వా తస్మిం వా తస్స ముణ్ణకస్స సమణకస్స వణ్ణం భాసతీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౧.౧౮౭) గరహణే. “ఏవం, భన్తేతి ఖో తే భిక్ఖూ భగవతో పచ్చస్సోసు”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౩; మ. ని. ౧.౧) వచనసమ్మటిగ్గహే. “ఏవం బ్యా ఖో అహం, భన్తే, భగవతా ధమ్మం దేసితం ఆజానామీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౯౮) ఆకారే. “ఏహి త్వం, మాణవక, యేన సమణో ఆనన్దో తేనుపసజ్కమ, ఉపసజ్కమిత్యా మమ వచనేన సమణం ఆనన్దం అప్పాబాధం అప్పాతజ్కం లహుట్ఠానం బలం ఫాసువిహారం పుచ్చ ‘సుభో మాణవో తోదేయ్యపుత్తో భవన్తం ఆనన్దం అప్పాబాధం అప్పాతజ్కం లహుట్ఠానం బలం ఫాసువిహారం పుచ్చతీతి, ఏవఇచ్చ వదేహి ‘సాధు కిర భవం ఆనన్దో యేన సుభస్స మాణవస్స తోదేయ్యపుత్తస్స నివేసనం, తేనుపసజ్కమతు అనుకమ్పం ఉపాదాయా’తి”ఆదీసు (దీ. ని. ౧.౪౪౨) నిదస్సనే. “తం కిం మజ్జాధ, కాలామా, ఇమే ధమ్మా కుసలా వా అకుసలా వా’తి? ‘అకుసలా, భన్తే’. ‘సావజ్ఞా వా అనవజ్ఞా వా’తి? ‘సావజ్ఞా, భన్తే’. ‘విజ్ఞాగరహితా వా విజ్ఞాప్పసత్థా వా’తి? ‘విజ్ఞాగరహితా, భన్తే’. ‘సమత్తా సమాదిన్నా అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తన్తి, నో’వా? ‘కథం వో ఏత్థ హోతీతి? ‘సమత్తా, భన్తే, సమాదిన్నా అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తన్తి, ఏవం నో ఏత్థ హోతీతి”ఆదీసు (అ. ని. ౩.౬౬) అవధారణే. “ఏవమేతే సున్ఠాతా సువిలిత్తా కప్పితకేసమస్సూ ఆముత్తమాలాభరణా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౮౬) పుచ్చాయం. “ఏవంగతాని పుథుసిప్పాయతనాని (దీ. ని. ౧.౧౮౨), ఏవంవిధో ఏవమాకారో”తిఆదీసు ఇదంసద్దస్స అత్థే. గతసద్దో హి పకారపరియాయో, తథా విధాకారసద్దా. తథా హి విధయుత్తగతసద్దే లోకియా పకారత్థే వదన్తి. “ఏవం లహుపరివత్తం ఏవమాయుపరియన్తో”తిఆదీసు (అ. ని. ౧.౪౮) పరిమాణే.

నను చ “ఏవం వితక్కితం నో తుష్ఠేహి, ఏవమాయుపరియన్తో”తి చేత్థ ఏవంసద్దేన పుచ్చనాకారపరిమాణాకారానం వుత్తత్తా ఆకారత్థో ఏవ ఏవంసద్దోతి. న, విసేససబ్బావతో. ఆకారమత్తవాచకో హేత్థ ఏవంసద్దో ఆకారత్థోతి అధిప్పేతో. “ఏవం బ్యా ఖో”తిఆదీసు పన ఆకారవిసేసవచనో. ఆకారవిసేసవాచినో చేతే ఏవంసద్దా పుచ్చనాకారపరిమాణాకారానం వాచకత్తా. ఏవఇచ్చ కత్వా “ఏవం జాతేన మచ్ఛేనా”తిఆదీని ఉపమానఉదాహరణాని యుజ్జన్తి. తత్థ హి -

“యథాపి పుప్పరాసిమ్మా, కయిరా మాలాగుణే బహూ;

ఏవం జాతేన మచ్ఛేన, కత్తబ్బం కుసలం బహు”న్తి. -

ఏత్త పుష్పరాసిట్టానీయతో మనుస్సుప్పత్తి సప్పురిసూపనిస్సయసద్ధమ్మస్సవనయోనిసోమనసికారభోగసమ్మత్తిఆదితో దానాదిపుణ్ణాకిరియాహేతుసముదాయతో సోభాసుగద్ధతాదిగుణవిసేసయోగతో మాలాగుణసదిసియో బహుకా పుణ్ణాకిరియా మరితబ్బసభావతాయ మచ్చేన కత్తబ్బాతి అభేదతాయ పుష్పరాసి మాలాగుణా చ ఉపమా, తేసం ఉపమానాకారో యథాసద్దేన అనియమతో వుత్తో. పున ఏవంసద్దేన నియమనవసేన వుత్తో. సో పన ఉపమాకారో నియమియమానో అత్తతో ఉపమా ఏవ హోతీతి వుత్తం “ఉపమాయం ఆగతో”తి.

తథా “ఏవం ఇమినా ఆకారేన అభిక్కమితబ్బ”న్తిఆదినా ఉపదిసియమానాయ సమణసారుప్పాయ ఆకప్పసమ్మత్తియా యో తత్త ఉపదేసాకారో, సో అత్తతో ఉపదేసోయేవాతి వుత్తం – “ఏవం తే అభిక్కమితబ్బం, ఏవం తే పటిక్కమితబ్బన్తిఆదీసు ఉపదేసే”తి.

“ఏవమేతం భగవా, ఏవమేతం సుగతా”తి ఏత్త భగవతా యథావుత్తమత్తం అవిపరీతతో జానన్తేహి కతం యం తత్త విజ్ఞమానగుణానం పకారేహి హంసనం ఉదగ్గతాకరణం సమ్మహంసనం, సో తత్త పహంసనాకారోతి వుత్తనయేన యోజేతబ్బం.

“ఏవమేవం పనాయ”న్తి ఏత్త గరహణాకారోతి వుత్తనయేన యోజేతబ్బం. సో చ గరహణాకారో “వసలీ”తిఆదిఖుంసనసద్దసన్నిధానతో ఇథ ఏవంసద్దేన పకాసితోతి విజ్ఞాయతి. యథా చేత్త, ఏవం ఉపమాకారాదయోపి ఉపమాదివసేన వుత్తానం పుష్పరాసిఆదిసద్దానం సన్నిధానతో వుత్తాతి వేదితబ్బం.

“ఏవం నో”తి ఏత్తాపి తేసం యథావుత్తధమ్మానం అహితదుక్ఖావహభావేన సన్నిట్టానజననత్తం అనుమతిగ్గహణవసేన “నో వా కథం వో ఏత్త హోతీ”తి పుచ్చాయ కతాయ “ఏవం నో ఏత్త హోతీ”తి వుత్తత్తా తదాకారసన్నిట్టానం ఏవంసద్దేన ఆవికతం. సో పన తేసం ధమ్మానం అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తనాకారో నియమియమానో అవధారణతో హోతీతి వుత్తం – “ఏవం నో ఏత్త హోతీతిఆదీసు అవధారణో”తి.

“ఏవఇన్ద వదేహి”తి యథాహం వదామి ఏవం సమణం ఆనన్దం వదేహితి వదనాకారో ఇదాని వత్తబ్బో ఏవంసద్దేన నిదస్సీయతీతి “నిదస్సనత్తో”తి వుత్తం.

ఏవమాకారవిసేసవాచీనమ్మి ఏతేసం ఏవంసద్దానం ఉపమాదివిసేసత్తవుత్తితాయ ఉపమాదిఅత్తతా వుత్తా. “ఏవం, భన్తే”తి పన ధమ్మస్స సాధుకం సవనమనసికారే నియోజితేహి భిక్షూహి తత్త పతిట్టితభావస్స పటిజాననవసేన వుత్తత్తా తత్త ఏవంసద్దో వచనసమ్మటిగ్గహత్తో. తేన ఏవం, భన్తేతి సాధు, భన్తే, సుట్టు, భన్తేతి వుత్తం హోతి. స్వాయమిథ ఆకారనిదస్సనావధారణేసు దట్టబ్బో.

తత్త ఆకారత్తేన ఏవంసద్దేన ఏతమత్తం దీపేతి – నానానయనిపుణమనేకజ్ఞాసయసముట్టానం అత్తబ్బుజ్జానసమ్మన్నం వివిధపాటిహారియం ధమ్మత్తదేసనాపటివేధగమ్పీరం సబ్బసత్తానం సకసకభాసానురూపతో సోతపథమాగచ్ఛంతం తస్స భగవతో వచనం సబ్బప్పకారేన కో సమత్తో విజ్ఞాతుం, సబ్బధామేన పన సోతుకామతం జనేత్వాపి ఏవం మే సుతం, మయాపి ఏకేనాకారేన సుతన్తి.

ఏత్త చ ఏకత్తనానత్తఅభ్యాపారవివంధమ్మతాసజ్ఞతా నన్దియావత్తతిపుక్ఖలసీహవిక్కిళితదిసాలోచనఅజ్ఞససజ్ఞతా చ అస్సాదాదివిసయాదిభేదేన నానావిధా నయా నానానయా. నయా వా పాళిగతియో, తా చ పజ్ఞత్తిఅనుపజ్ఞత్తాదివసేన సంకిలేసభాగియాదిలోకియాదితదుభయవోమిస్సకాదివసేన కుసలాదివసేన ఖిన్నాదివసేన, సజ్ఞహాదివసేన, సమయవిముత్తాదివసేన, రపనాదివసేన , కుసలమూలాదివసేన, తికపట్టానాదివసేన చ నానప్పకారాతి నానానయా, తేహి నిపుణం సణ్ణం సుఖుమన్తి నానానయనిపుణం.

ఆసయోవ అజ్ఞాసయో, సో చ సస్సతాదిభేదేన అప్పరజ్ఞత్తాదిభేదేన చ అనేకవిధో. అత్తజ్ఞాసయాదికో ఏవ వా అనేకో అజ్ఞాసయో అనేకజ్ఞాసయో. సో సముట్థానం ఉప్పత్తిహేతు ఏతస్సాతి అనేకజ్ఞాసయసముట్థానం.

సీలాదిఅత్తసమ్మత్తియా తబ్బిభావనబ్యజ్ఞనసమ్మత్తియా సజ్ఞాసనపకాసనవివరణవిభజనఉత్తానీకరణపజ్ఞత్తివసేన ఛహి అత్తపదేహి అత్తరపదబ్యజ్ఞనాకారనిరుత్తినిద్దేసవసేన ఛహి బ్యజ్ఞనపదేహి చ సమన్నాగతత్తా అత్తబ్యజ్ఞనసమ్మన్నం.

ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనీభేదేన తేసు చ ఏకేకస్స విసయాదిభేదేన వివిధం బహువిధం వా పాటిహారియం ఏతస్సాతి వివిధపాటిహారియం. తత్త పటిపక్ఖహరణతో రాగాదికిలేసాపనయనతో పాటిహారియన్తి అత్తే సతి భగవతో న పటిపక్ఖ రాగాదయో సన్తి యే హరితబ్బా, పుధుజ్ఞనానమ్మి విగతూపక్కిలేసే అట్టగుణసమన్నాగతే చిత్తే హతపటిపక్ఖే ఇద్ధివిధం పవత్తతి, తస్మా తత్త పవత్తవోహరేన చ న సక్కా ఇధ పాటిహారియన్తి వత్తుం. సచే పన మహాకారుణికస్స భగవతో వేనేయ్యగతా చ కిలేసా పటిపక్ఖ, తేసం హరణతో పాటిహారియన్తి వుత్తం, ఏవం సతి యుత్తమేతం. అథ వా భగవతో చేవ సాసనస్స చ పటిపక్ఖ తిత్తియా, తేసం హరణతో పాటిహారియం. తే హి దిట్టిహరణవసేన దిట్టిప్పకాసనే అసమత్తభావేన చ ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనీహి హరితా అపనీతా హోన్తి. పటితి వా అయం సద్ధో పచ్చాతి ఏతస్స అత్తం బోధేతి “తస్మిం పటిపవిట్టమ్మి, అజ్ఞో ఆగఞ్చి బ్రాహ్మణో”తిఆదీసు (చూళని. పారాయనవగ్గ, వత్తుగాథా ౪) వియ. తస్మా సమాహితే చిత్తే విగతూపక్కిలేసే కతకిచ్చేన పచ్చా హరితబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి పటిహారియం. అత్తనో వా ఉపక్కిలేసేసు చతుత్తజ్ఞానమగ్గేహి హరితేసు పచ్చా హరణం పటిహారియం. ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనియో విగతూపక్కిలేసేన కతకిచ్చేన సత్తహితత్తం పున పవత్తేతబ్బా, హరితేసు చ అత్తనో ఉపక్కిలేసేసు పరసత్తానం ఉపక్కిలేసహరణాని హోన్తితి పటిహారియాని భవన్తి. పటిహారియమేవ పాటిహారియం, పటిహారియే వా ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనీసముదాయే భవం ఏకేకం పాటిహారియన్తి వుచ్చతి. పటిహారియం వా చతుత్తజ్ఞానం మగ్గో చ పటిపక్ఖహరణతో. తత్త జాతం నిమిత్తభూతతో తతో వా ఆగతన్తి పాటిహారియన్తి అత్తో వేదితబ్బో.

యస్మా పన తన్తిఅత్తదేసనా తబ్బోహారాభిసమయసజ్ఞతా హేతుహేతుఫలతదుభయపజ్ఞత్తిపటివేధసజ్ఞతా వా ధమ్మత్తదేసనాపటివేధా గమ్మీరా, ససాదీహి వియ మహాసముద్ధో అనుపచితకుసలసమ్మారేహి అలబ్బనేయ్యప్పత్తిట్టా దుప్పరియోగాహా చ, తస్మా తేహి చత్తూహి గమ్మీరభావేహి యుత్తన్తి భగవతో వచనం ధమ్మత్తదేసనాపటివేధగమ్మీరం.

ఏకో ఏవ భగవతో ధమ్మదేసనాఘోసో, ఏకస్మిం ఖణే పవత్తమానో నానాభాసానం సత్తానం అత్తనో అత్తనో భాసావసేన అపుబ్బం అచరిమం గహణాపగో హోతి. అచిన్తేయ్యో హి బుద్ధానం బుద్ధానుభావోతి సబ్బసత్తానం సకసకభాసానురూపతో సోతపథం ఆగచ్ఛతీతి వేదితబ్బం.

నిదస్సనత్తేన “నాహం సయమ్మా, న మయా ఇదం సచ్చికత”ని అత్తానం పరిమోచేన్తో “ఏవం మే సుతం, మయాపి ఏవం సుత”ని ఇదాని వత్తబ్బం సకలం సుత్తం నిదస్సేతి.

అవధారణత్తేన “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం బహుస్సుతానం యదిదం ఆనన్తో, గతిమన్తానం, సతిమన్తానం, ధితిమన్తానం, ఉపట్టాకానం యదిదం ఆనన్తో”తి (అ. ని. ౧.౨౧౯-౨౨౩) ఏవం భగవతా, “ఆయస్మా ఆనన్తో అత్తకుసలో, ధమ్మకుసలో, బృజ్జనకుసలో, నిరుత్తికుసలో, పుబ్బాపరకుసలో”తి (అ. ని. ౩.౧౬౯) ఏవం ధమ్మసేనాపతినా చ పసత్తభావానురూపం అత్తనో ధారణబలం దస్సేన్తో సత్తానం సోతుకామతం జనేతి. “ఏవం మే సుతం, త ఇచ్చా ఖో అత్తతో వా బృజ్జనతో వా అనూనమనధికం, ఏవమేవ న అజ్ఞాథా దట్టబ్బ”ని. అజ్ఞాథాతి భగవతో సమ్ముఖా సుతాకారతో అజ్ఞాథా న పన భగవతా దేసితాకారతో. అచిన్తేయ్యానుభావా హి భగవతో దేసనా, సా నేవ సబ్బాకారేన సక్కా విజ్ఞాతున్తి వుత్తోవాయమత్తో. సుతాకారావిరుజ్జనమేవ హి ధారణబలం.

మేసద్దో తీసు అత్తేసు దిస్సతి. తథా హిస్స “గాథాభిగీతం మే అభోజనేయ్య”నిఆదీసు (సం. ని. ౧.౧౯౪; సు. ని. ౮౧) మయాతి అత్తో. “సాధు మే, భన్తే, భగవా సంఖితేన ధమ్మం దేసేత్తూ”తిఆదీసు (సం. ని. ౪.౮౮; ౫.౩౮౨; అ. ని. ౪.౨౫౭) మయ్యన్తి అత్తో. “ధమ్మదాయాదా మే, భిక్షవే, భవథా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౯) మమాతి అత్తో. ఇథ పన “మయా సుతం, మమ సుత”ని చ అత్తద్వయే యుజ్జతి.

ఏత్త చ యో పరో న హోతి, సో అత్తాతి ఏవం వత్తబ్బే నియకజ్జత్తసజ్ఞాతే ససన్తానే వత్తనతో తివిధోపి మేసద్దో కిజ్ఞాపి ఏకస్మింయేవ అత్తే దిస్సతి, కరణసమ్మదానాదివిసేససజ్ఞాతో పన విజ్ఞాయతేవాయం అత్తభేదోతి “మే-సద్దో తీసు అత్తేసు దిస్సతీ”తి వుత్తోతి దట్టబ్బం.

సుతన్తి అయం సుతసద్దో సఉపసగ్గో అనుపసగ్గో చ గమనవిస్సుతకిలిన్నాపచితానుయోగసోతవిజ్ఞోయ్య సోతద్వారానుసార విజ్ఞాతాదిఅనేకత్తప్పభేదో. కిజ్ఞాపి హి ఉపసగ్గో కిరియం విసేసేతి, జోతకభావతో పన సతిపి తస్మిం సుతసద్దో ఏవ తం తమత్థం వదతీతి అనుపసగ్గస్స సుతసద్దస్స అత్తుద్ధారే సఉపసగ్గస్స గహణం న విరుజ్జతి.

తత్త “సేనాయ పసుతో”తిఆదీసు గచ్ఛన్తోతి అత్తో. “సుతధమ్మస్స పస్సతో”తిఆదీసు (ఉదా. ౧౧) విస్సుతధమ్మస్సాతి అత్తో. “అవస్సుతా అవస్సుతస్సా”తిఆదీసు (పాచి. ౬౫౭) కిలేసేన కిలిన్నా కిలిన్నస్సాతి అత్తో. “తుష్ఠేహి పుజ్జం పసుతం అనప్పక”నిఆదీసు (ఖు. పా. ౭.౧౨) ఉపచితన్తి అత్తో. “యే ఝానప్పసుతా ధీరా”తిఆదీసు (ధ. ప. ౧౮౧) ఝానానుయుత్తాతి అత్తో. “దిట్టం సుతం ముత”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౪౧) సోతవిజ్ఞోయ్యన్తి అత్తో. “సుతధరో సుతసన్నిచయో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౩౯) సోతద్వారానుసారవిజ్ఞాతధరోతి అత్తో. ఇథ పనస్స “సోతద్వారానుసారేన ఉపధారిత”ని వా “ఉపధారణ”ని వా అత్తో. మే-సద్దస్స హి మయాతి అత్తే సతి “ఏవం మయా సుతం సోతద్వారానుసారేన ఉపధారిత”ని యుజ్జతి. మమాతి అత్తే సతి “ఏవం మమ సుతం సోతద్వారానుసారేన ఉపధారణ”ని యుజ్జతి.

ఏవమేతేసు తీసు పదేసు యస్మా సుతసద్దసన్నిధానే పయుత్తేన ఏవంసద్దేన సవనకిరియాజోతకేన భవితబ్బం, తస్మా ఏవన్తి సోతవిజ్ఞాణసమ్మటిచ్చనాదిసోతద్వారికవిజ్ఞాణానంతరం ఉప్పన్నమనోద్వారికవిజ్ఞాణకిచ్చనిదస్సనం. మేతి

వుత్తవిజ్ఞానసమగ్గీపుగ్గలనిదస్సనం. సబ్బాని హి వాక్యాని ఏవకారత్తసహితానియేవ అవధారణఫలత్తా తేసం. సుతన్తి అస్సవనభావప్పటిక్ఖేపతో అనూనానధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సనం. యథా హి సుతం సుతమేవాతి వత్తబ్బతం అరహతి తథా తం సమ్మా సుతం అనూనగ్గహణం అనధికగ్గహణం అవిపరీతగ్గహణం హోతీతి. అథ వా సద్దంతరత్తాపోహనవసేన సద్దో అత్తం వదతీతి ఏతస్మిం పక్ఖే యస్మా సుతన్తి ఏతస్స అసుతం న హోతీతి అయమత్తో వుత్తో, తస్మా సుతన్తి అస్సవనభావప్పటిక్ఖేపతో అనూనానధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సనం. ఇదం వుత్తం హోతి - ఏవం మే సుతం, న మయా ఇదం దిట్టం, న సయమ్మూజాణేన సచ్చికతం, న అజ్ఞాథా వా ఉపలద్ధం. అపి చ సుతంవ, తజ్జా ఖో సమ్మదేవాతి. అవధారణత్తే వా ఏవంసద్దే అయమత్తయోజనా, తదపేక్షస్స సుతసద్దస్స నియమత్తో సమ్భవతీతి తదపేక్షస్స సుతసద్దస్స అస్సవనభావప్పటిక్ఖేపో అనూనానధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సనతా చ వేదితబ్బా. ఇతి సవనహేతుసవనవిసేసవసేనపి సుతసద్దస్స అత్తయోజనా కతాతి దట్టబ్బం.

తథా ఏవన్తి తస్సా సోతద్వారానుసారేన పవత్తాయ విజ్ఞాణవీధియా నానత్థబ్యజ్జనగ్గహణతో నానప్పకారేన ఆరమ్మణే పవత్తిభావప్పకాసనం ఆకారత్తో ఏవంసద్దోతి కరిత్వా. మేతి అత్తప్పకాసనం. సుతన్తి ధమ్మప్పకాసనం యథావుత్తాయ విజ్ఞాణవీధియా పరియత్తిధమ్మారమ్మణత్తా. అయత్తోత్త సజ్ఞేపో - నానప్పకారేన ఆరమ్మణే పవత్తాయ విజ్ఞాణవీధియా కరణభూతాయ మయా న అజ్ఞం కతం, ఇదం పన కతం, అయం ధమ్మో సుతోతి.

తథా ఏవన్తి నిదస్సితబ్బప్పకాసనం నిదస్సనత్తో ఏవంసద్దోతి కత్వా నిదస్సితబ్బస్స నిద్దిసితబ్బభావతో. తస్మా ఏవంసద్దేన సకలమ్మి సుతం పచ్చామట్టన్తి వేదితబ్బం. మేతి పుగ్గలప్పకాసనం. సుతన్తి పుగ్గలకిచ్చప్పకాసనం. సుతసద్దేన హి లబ్బమానా సవనకిరియా సవనవిజ్ఞాణప్పబద్ధప్పటిబద్ధా, తత్త చ పుగ్గలవోహరో, న చ పుగ్గలవోహరహితే ధమ్మప్పబద్ధే సవనకిరియా లబ్బతి. తస్సాయం సజ్ఞేపత్తో - యం సుతం నిద్దిసిస్సామి, తం మయా ఏవం సుతన్తి.

తథా ఏవన్తి యస్స చిత్తసంతానస్స నానారమ్మణప్పవత్తియా నానత్థబ్యజ్జనగ్గహణం హోతి, తస్స నానాకారనిద్దేసో ఆకారత్తో ఏవ ఏవంసద్దోతి కత్వా. ఏవన్తి హి అయమాకారపజ్జత్తి ధమ్మానం తం తం పవత్తిఆకారం ఉపాదాయ పజ్జపేతబ్బసభావత్తా. మేతి కత్తునిద్దేసో. సుతన్తి విసయనిద్దేసో, సోతబ్బో హి ధమ్మో సవనకిరియాకత్తుపుగ్గలస్స సవనకిరియావసేన పవత్తిట్టానం హోతి. ఏత్తావతా నానప్పకారేన పవత్తేన చిత్తసంతానేన తంసమగ్గీనో కత్తు విసయే గహణసన్నిట్టానం దస్సితం హోతి.

అథ వా ఏవన్తి పుగ్గలకిచ్చనిద్దేసో, సుతానజ్ఞో ధమ్మానం గహితాకారస్స నిదస్సనస్స అవధారణస్స వా పకాసనసభావేన ఏవంసద్దేన తదాకారాదిధారణస్స పుగ్గలవోహరుపాదానధమ్మట్యాపారభావతో పుగ్గలకిచ్చంనామ నిద్దిట్టం హోతీతి. సుతన్తి విజ్ఞాణకిచ్చనిద్దేసో, పుగ్గలవాదినోపి హి సవనకిరియా విజ్ఞాణనిరపేక్షా న హోతీతి. మేతి ఉభయకిచ్చయుత్తపుగ్గలనిద్దేసో. మేతి హి సద్దప్పవత్తి ఏకంతేవ సత్తవిసేసవిసయా విజ్ఞాణకిచ్చజ్జ తత్తేవ సమోదహితబ్బన్తి. అయం పనేత్త సజ్ఞేపో - మయా సవనకిచ్చవిజ్ఞాణసమగ్గీనా పుగ్గలేన విజ్ఞాణవసేన లద్ధసవనకిచ్చవోహరేన సుతన్తి.

తథా ఏవన్తి చ మేతి చ సచ్చికటపరమత్థవసేన అవిజ్జమానపజ్జత్తి. సబ్బస్స హి సద్దాధిగమనీయస్స అత్తస్స పజ్జత్తిముఖేనేవ పటిపజ్జితబ్బత్తా సబ్బపజ్జత్తీనజ్జా విజ్జమానాదీసు ధసు పజ్జత్తీసు అవరోధో, తస్మా యో

మాయామరీచిఆదయో వియ అభూతత్తో అనుస్సవాదీహి గహేతబ్బో వియ అనుత్తమత్తోపి న హోతి. సో రూపసద్ధాదికో రుప్పనానుభవనాదికో చ పరమత్తసభావో సచ్చికటపరమత్తవసేన విజ్ఞతి. యో పన ఏవన్ని చ మేతి చ వుచ్చమానో ఆకారత్తో, సో అపరమత్తసభావో సచ్చికటపరమత్తవసేన అనుపలబ్ధమానో అవిజ్ఞమానపజ్ఞాత్తి నామ. తస్మా కిత్తోత్త తం పరమత్తతో అత్తి, యం ఏవన్ని వా మేతి వా నిద్దేసం లభేథ? సుతన్ని విజ్ఞమానపజ్ఞాత్తి, యజ్ఞో తం ఏత్త సోతేన ఉపలద్ధం, తం పరమత్తతో విజ్ఞమానన్తి.

తథా ఏవన్ని సోతపథమాగతే ధమ్మే ఉపాదాయ తేసం ఉపధారితాకారాదీనం పచ్ఛామసనవసేన. మేతి ససంతతిపరియాపన్నే ఖణ్ఠే కరణాదివిసేసవిసిట్ఠే ఉపాదాయ వత్తబ్బతో ఉపాదాపజ్ఞాత్తి. సుతన్ని దిట్టాదీని ఉపనిధాయ వత్తబ్బతో ఉపనిధాపజ్ఞాత్తి. దిట్టాదిసభావరహితే సద్ధాయతనే పవత్తమానోపి సుతవోహరో దుతియం తతియన్తిఆదికో వియ పరమాదీని, దిట్టముతవిజ్ఞాతే అపేక్షిత్యా సుతన్ని విజ్ఞోయ్యత్తా దిట్టాదీని ఉపనిధాయ వత్తబ్బో హోతి. అసుతం న హోతితి హి సుతన్ని పకాసితోయమత్తోతి.

ఏత్త చ ఏవన్తివచనేన అసమ్మోహం దీపేతి. పటివిద్ధా హి అత్తనా సుతస్స పకారవిసేసా ఏవన్ని ఇథ ఆయస్మతా ఆనన్దేన పచ్ఛామట్టా, తేనస్స అసమ్మోహో దీపితో హోతి. న హి సమ్మూళ్లో నానప్పకారపటివేధసమత్తో హోతి, పచ్చయాకారవసేన నానప్పకారా దుప్పటివిద్ధా చ సుత్తన్తాతి దీపితన్తి. సుతన్తివచనేన సుతస్స అసమ్మోసం దీపేతి, సుతాకారస్స యాథావతో దస్సియమానత్తా. యస్స హి సుతం సమ్మూట్టం హోతి, న సో కాలన్తరే మయా సుతన్ని పటిజానాతి. ఇచ్చస్స అసమ్మోహేన పజ్ఞాసిద్ధి, సమ్మోహభావేన పజ్ఞాయ ఏవ వా సవనకాలసమ్మూతాయ తదుత్తరికాలపజ్ఞాసిద్ధి, తథా అసమ్మోసేన సతిసిద్ధి. తత్త పజ్ఞాపుబ్బగ్గమాయ సతియా బృజ్జనావధారణసమత్తతా. బృజ్జనానజ్ఞో పటివిజ్ఞితబ్బో ఆకారో నాతిగమ్మీరో, యథాసుతం ధారణమేవ తత్త కరణీయన్తి సతియా బ్యాపారో అధికో, పజ్ఞా తత్త గుణీభూతా హోతి పజ్ఞాయ పుబ్బగ్గమాతి కత్వా. సతిపుబ్బగ్గమాయ పజ్ఞాయ అత్తప్పటివేధసమత్తతా. అత్తస్స హి పటివిజ్ఞితబ్బో ఆకారో గమ్మీరోతి పజ్ఞాయ బ్యాపారో అధికో, సతి తత్త గుణీభూతాయేవాతి సతియా పుబ్బగ్గమాయాతి కత్వా. తదుభయసమత్తతాయోగేన అత్తబృజ్జనసమ్మన్నస్స ధమ్మకోసస్స అనుపాలనసమత్తతాయ ధమ్మభణ్ణాగారికత్తసిద్ధి.

అపరో నయో - ఏవన్తివచనేన యోనిసోమనసికారం దీపేతి, తేన చ వుచ్చమానానం ఆకారనిదస్సనావధారణత్థానం ఉపరి వక్షమానానం నానప్పకారప్పటివేధజోతకానం అవిపరీతసిద్ధి ధమ్మవిసయత్తా. న హి అయోనిసో మనసికరోతో నానప్పకారప్పటివేధో సమ్మవతి. సుతన్తివచనేన అవిక్షేపం దీపేతి, “పరమబోధిసుత్తం కత్త భాసిత”న్తిఆదిపుచ్చావసేన పకరణపత్తస్స వక్షమానస్స సుత్తస్స సవనం సమాధానమన్తరేన న సమ్మవతి విక్షిత్తచిత్తస్స సవనాభావతో. తథా హి విక్షిత్తచిత్తో పుగ్గలో సల్పసమ్మత్తియా వుచ్చమానోపి “న మయా సుతం, పున భణథా”తి భణతి. యోనిసోమనసికారేన చేత్త అత్తసమ్మాపణిధిం పుట్టే చ కతపుజ్ఞాతం సాధేతి సమ్మా అప్పణిహితత్తస్స పుట్టే అకతపుజ్ఞాస్స వా తదభావతో. అవిక్షేపేన సద్ధమ్మస్సవనం సప్పురిసూపనిస్సయజ్ఞా సాధేతి అస్సుతవతో సప్పురిసూపనిస్సయవిరహితస్స చ తదభావతో. న హి విక్షిత్తో సోతుం సక్కోతి, న చ సప్పురిసే అనుపనిస్సయమానస్స సవనం అత్థేతి.

అపరో నయో - “యస్స చిత్తసన్తానస్స నానప్పకారప్పవత్తియా నానత్తబృజ్జనగ్గహణం హోతి, తస్స నానాకారనిద్దేసో”తి వుత్తం. యస్మా చ సో భగవతో వచనస్స అత్తబృజ్జనప్పభేదపరిచ్ఛేదవసేన

సకలసాసనసమ్మత్తిఁగాహనేన నిరవసేసం పరహితపారిపూరీకరణభూతో ఏవం భద్దకో ఆకారో న సమ్మా అప్పణిహితత్తస్స పుట్టే అకతపుజ్ఞస్స వా హోతి. తస్మా ఏవన్తి ఇమినా భద్దకేన ఆకారేన పచ్చిమచక్కద్వయసమ్మత్తిమత్తనో దీపేతి, సుతన్తి సవనయోగేన పురిమచక్కద్వయసమ్మత్తిం. న హి అప్పతిరూపే దేసే వసతో సప్పురిసూపనిస్సయవిరహితస్స చ సవనం అత్తి. ఇచ్చస్స పచ్చిమచక్కద్వయసిద్ధియా ఆసయసుద్ధి సిద్ధా హోతి. సమ్మా పణిహితచిత్తో పుట్టే చ కతపుజ్ఞో విసుద్ధాసయో హోతి తదసుద్ధిహేతునం కిలేసానం దూరిభావతో. తథా హి వుత్తం “సమ్మా పణిహితం చిత్తం, సేయ్యసో నం తతో కరో”తి (ధ. పం. ౪౩) “కతపుజ్ఞోసి త్వం, ఆనన్ద, పధానమనుయుజ్ఞ, ఖిప్పం హోహిసి అనాసవో”తి (ద్. ని. ౨.౨౦౭) చ. పురిమచక్కద్వయసిద్ధియా పయోగసుద్ధి. పతిరూపదేసవాసేన హి సప్పురిసూపనిస్సయేన చ సాధూనం దిట్టానుగతిఆపజ్ఞనేన పరిసుద్ధప్పయోగో హోతి. తాయ చ ఆసయసుద్ధియా అధిగమబ్యత్తిసిద్ధి, పుట్టేయేవ తణ్ణాదిట్ఠిసంకిలేసానం వినోధితత్తా పయోగసుద్ధియా ఆగమబ్యత్తిసిద్ధి. సుపరిసుద్ధికాయవచీపయోగో హి విప్పటిసారాభావతో అవిక్లిత్తచిత్తో పరియత్తియం విసారదో హోతి. ఇతి పయోగాసయసుద్ధస్స ఆగమాధిగమసమ్మన్నస్స వచనం అరుణగ్గమనం వియ సూరియస్స ఉదయతో యోనిసోమనసికారో వియ చ కుసలకమ్మస్స అరహతి భగవతో వచనస్స పుబ్బగ్గమం భవితున్తి రానే నిదానం రపేన్తో ఏవం మే సుతన్తిఆదిమాహ.

అపరో నయో - ఏవన్తి ఇమినా పుట్టే వుత్తనయేనేవ నానప్పకారప్పటివేధదీపకేన వచనేన అత్తనో అత్థపటిభానపటిసమ్మిదాసమ్మత్తిసబ్బావం దీపేతి. సుతన్తి ఇమినా ఏవంసద్దసన్నిధానతో వక్ఖమానాపేక్షాయ వా సోతబ్బభేదప్పటివేధదీపకేన ధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదాసమ్మత్తిసబ్బావం దీపేతి. ఏవన్తి చ ఇదం వుత్తనయేనేవ యోనిసోమనసికారదీపకవచనం భాసమానో “ఏతే ధమ్మా మయా మనసానుపేక్షితా దిట్ఠియా సుప్పటివిద్ధా”తి దీపేతి. పరియత్తిధమ్మో హి “ఇధ సీలం కథితం, ఇధ సమాధి, ఇధ పజ్ఞా, ఏత్తకా ఏత్త అనుసన్నియో”తిఆదినా నయేన మనసా అనుపేక్షితో అనుస్సవాకారపరివితక్కుసహితాయ ధమ్మనిజ్ఞానక్ఖన్తిభూతాయ జాతపరిజ్ఞాసజ్ఞాతాయ వా దిట్ఠియా తత్థ తత్థ వుత్తరూపారూపధమ్మే “ఇతి రూపం, ఏత్తకం రూప”న్తిఆదినా నయేన సుట్టు వవత్థపేత్వా పటివిద్ధో అత్తనో చ పరేసఞ్చ హితసుఖావహో హోతీతి. సుతన్తి ఇదం సవనయోగదీపకవచనం భాసమానో “బహూ మయా ధమ్మా సుతా ధాతా వచసా పరిచితా”తి దీపేతి. సోతావధానప్పటిబద్ధా హి పరియత్తిధమ్మస్స సవనధారణపరిచయా. తదుభయేనపి ధమ్మస్స స్వాక్ఖాతభావేన, అత్థబ్యజ్జనపారిపూరిం దీపేన్తో సవనే ఆదరం జనేతి. అత్థబ్యజ్జనపరిపుణ్ణజ్ఞో ధమ్మం ఆదరేన అస్సుణన్తో మహతా హితా పరిబాహిరో హోతీతి ఆదరం జనేత్వా సక్కుచ్చం ధమ్మో సోతబ్బో.

“ఏవం మే సుత”న్తి ఇమినా పన సకలేన వచనేన ఆయస్మా ఆనన్తో తథాగతప్పవేదితం ధమ్మం అత్తనో అదహన్తో అసప్పురిసభూమిం అతిక్కుమతి, సావకత్తం పటిజానన్తో సప్పురిసభూమిం ఓక్కుమతి. తథా అసద్దమ్మా చిత్తం వుట్టాపేతి, సద్దమ్మే చిత్తం పతిట్టాపేతి. “కేవలం సుతమేవేతం మయా, తస్సేవ పన భగవతో వచన”న్తి దీపేన్తో అత్తానం పరిమోచేతి, సత్తారం అపదిసతి, జినవచనం అప్పేతి, ధమ్మనేత్తిం పతిట్టాపేతి.

అపిచ “ఏవం మే సుత”న్తి అత్తనా ఉప్పాదితభావం అప్పటిజానన్తో పురిమస్సవనం వివరన్తో “సమ్ముఖా పటిగ్గహితమిదం మయా తస్స భగవతో చతువేసారజ్జవిసారదస్స దసబలధరస్స ఆసభట్టానట్టాయినో సీహనాదనాదినో సబ్బసత్తుత్తమస్స ధమ్మిస్సరస్స ధమ్మరాజస్స ధమ్మాధిపతిన్తో ధమ్మదీపస్స ధమ్మసరణస్స సద్దమ్మవరచక్కువత్తిన్తో

సమ్మాసమ్మద్ధస్స, న ఏత్థ అత్థే వా ధమ్మే వా పదే వా బ్యజ్జనే వా కట్టా వా విమతి వా కత్తబ్బా”తి సబ్బదేవమనుస్సానం ఇమస్మిం ధమ్మే అస్సద్ధియం వినాసేతి, సద్ధాసమ్మదం ఉప్పాదేతి. తేనేతం వుచ్చతి -

“వినాసయతి అస్సద్ధం, సద్ధం వడ్డేతి సాసనే;
ఏవం మే సుతమిచ్ఛేవం, వదం గోతమసావకో”తి.

ఏకన్తి గణనపరిచ్ఛేదనిద్దేసో. అయశ్శో ఏకసద్ధో అశ్శాసేట్టాసహాయసజ్ఞ్యాదీసు దిస్సతి. తథా హి అయం “సస్సతో అత్తా చ లోకో చ, ఇదమేవ సచ్చం మోఘమశ్శాన్తి ఇత్థేకే అభివదన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౨౭; ఉదా. ౫౫) అశ్శో దిస్సతి. “చేతనో ఏకోదిభావ”న్తిఆదీసు (పారా. ౧౧; దీ. ని. ౧.౨౨౮) సేట్ఠే. “ఏకో వూపకట్టో”తిఆదీసు (చూళవ. ౪౪౫; దీ. ని. ౧.౪౦౫) అసహాయే. “ఏకోవ ఖో, భిక్ఖవే, ఖణో చ సమయో చ బ్రహ్మచరియవాసాయా”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౨౯) సజ్ఞాయం, ఇథాపి సజ్ఞాయమేవ దట్టబ్బో. తేన వుత్తం - “ఏకన్తి గణనపరిచ్ఛేదనిద్దేసో”తి.

సమయన్తి పరిచ్ఛిన్ననిద్దేసో. ఏకం సమయన్తి అనియమితపరిదీపనం. తత్త సమయసద్ధో -

“సమవాయే ఖణే కాలే, సమూహే హేతుదిట్ఠిసు;
పటిలాభే పహానే చ, పటివేధే చ దిస్సతి”.

తథా హిస్స “అప్పేవ నామ స్వేపి ఉపసంకమేయ్యామ కాలశ్చ సమయశ్చ ఉపాదాయా”తి ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౧.౪౪౭) సమవాయో అత్థో, యుత్తకాలశ్చ పచ్చయసామగ్గిశ్చ లభిత్వాతి హి అధిప్పాయో, తస్మా పచ్చయసమవాయోతి వేదితబ్బో. “ఏకోవ ఖో, భిక్ఖవే, ఖణో చ సమయో చ బ్రహ్మచరియవాసాయా”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౨౯) ఖణో, ఓకాసోతి అత్థో. తథాగతుప్పాదాదికో హి మగ్గబ్రహ్మచరియస్స ఓకాసో తప్పచ్చయప్పటిలాభహేతుత్తా, ఖణో ఏవ చ సమయో, యో ఖణోతి చ సమయోతి చ వుచ్చతి, సో ఏకో యేవాతి హి అత్థో. “ఉణ్ణసమయో పరిళాహసమయో”తిఆదీసు (పాచి. ౩౫౮) కాలో. “మహాసమయో పవనస్మి”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౩౩౨) సమూహో. మహాసమయోతి హి భిక్షూనం దేవతానశ్చ మహాసన్నిపాతోతి అత్థో. “సమయోపి ఖో తే, భద్దాలి, అప్పటివిద్ధో అహోసి, భగవా ఖో సావత్థియం విహరతి, భగవాపి మం జానిస్సతి ‘భద్దాలి నామ భిక్షు సత్థుసాసనే సిక్ఖాయ న పరిపూరకారో’తి, అయమ్పి ఖో తే, భద్దాలి, సమయో అప్పటివిద్ధో అహోసి”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౧౩౫) హేతు. సిక్ఖాపదస్స కారణశ్శో ఇథ సమయోతి అధిప్పేతం. “తేన ఖో పన సమయేన ఉగ్గాహమానో పరిబ్బాజకో సమణముణ్ణికాపుత్తో సమయప్పవాదకే తిన్దుకాచీరే ఏకసాలకే మల్లికాయ ఆరామే పటివసతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౨౬౦) దిట్ఠి. తత్త హి నిసిన్నా తిత్తియా అత్తనో అత్తనో దిట్ఠిసజ్ఞాతం సమయం పవదన్తితి సో పరిబ్బాజకారామో “సమయప్పవాదకో”తి వుచ్చతి.

“దిట్ఠే ధమ్మే చ యో అత్థో, యో చత్థో సమ్మరాయికో;
అత్థాభిసమయా ధీరో, పణ్ణితోతి పవుచ్చతీ”తి. (సం. ని. ౧.౧౨౯) -

ఆదీసు పటిలాభో. అత్థాభిసమయోతి హి అత్థస్స అధిగమాతి అత్థో. “సమ్మా మానాభిసమయా అంతమకాసి దుక్ఖస్సా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౮) పహానం. అధికరణం సమయం వూపసమనం అపగమోతి అభిసమయో పహానం.

“దుక్ష్మస్య పీఠనత్తో సజ్జతత్తో సంతాపత్తో విపరిణామత్తో అభిసమయత్తో”తి ఆదీసు (పటి. మ. ౨.౮) పటివేదో . పటివేదోతి హి అభిసమేతబ్ధతో అభిసమయో, అభిసమయోవ అత్తో అభిసమయత్తోతి పీఠనాదీని అభిసమేతబ్ధభావేన ఏకీభావం ఉపనేత్వా వుత్తాని, అభిసమయస్య వా పటివేదస్య విసయభూతో అత్తో అభిసమయత్తోతి తానేవ తథా ఏకన్తేన వుత్తాని. తత్త పీఠనం దుక్ష్మసచ్చస్య తంసమగ్గినో హింసనం అవిప్పారికతాకరణం. సంతాపో దుక్ష్మదుక్ష్మతాదివసేన సంతప్సనం పరిదహనం.

ఏత్త చ సహకారీకారణసన్నిజ్ఞం సమేతి సమవేతీతి సమవాయో సమయో. సమేతి సమాగచ్ఛతి ఏత్త మగ్గబ్రహ్మచరియం తదాధారపుగ్గలేహీతి ఖణో సమయో. సమేతి ఏత్త ఏతేన వా సంగచ్ఛతి సత్తో సభావధమ్మో వా ఉప్పాదాదీహి సహజాతాదీహి వాతి కాలో సమయో. ధమ్మప్పవత్తిమత్తతాయ అత్తతో అభూతోపి హి కాలో ధమ్మప్పవత్తియా అధికరణం కరణం వియ చ కప్పనామత్తసిద్ధేనానురూపేన వోహరీయతీతి. సమం, సహ వా అవయవానం అయనం పవత్తి అవట్టానన్తి సమూహో సమయో యథా సముదాయోతి. అవయవసహవట్టానమేవ హి సమూహో. అవసేసపచ్చయానం సమాగమే సతి ఏతి ఫలమేతస్మా ఉప్పజ్జతి పవత్తతీతి సమయో హేతు యథా సముదాయోతి. సమేతి సంయోజనభావతో సమ్మన్దో ఏతి అత్తనో విసయే పవత్తతి, దళ్ళగ్గహణభావతో వా సంయుత్తా అయన్తి పవత్తన్తి సత్తా యథాభినివేసం ఏతేనాతి సమయో దిట్టి. దిట్టిసంయోజనేన హి సత్తా అతివియ బజ్జన్తీతి. సమితి సజ్గతి సమోధానన్తి సమయో పటిలాభో. సమయనం ఉపసమయనం అపగమోతి సమయో పహానం. సముచ్చేదప్పహానభావతో పన అధికో సమయోతి అభిసమయో యథా అభిధమ్మోతి. అభిముఖం శాణేన సమ్మా ఏతబ్బో అభిసమేతబ్బోతి అభిసమయో, ధమ్మానం అవిపరీతసభావో. అభిముఖభావేన సమ్మా ఏతి గచ్ఛతి బుజ్జతీతి అభిసమయో, ధమ్మానం యథాభూతసభావావబోధో. ఏవం తస్మిం తస్మిం అత్తే సమయసద్దస్య పవత్తి వేదితబ్బా.

సమయసద్దస్య అత్తుద్ధారే అభిసమయసద్దస్య గహణే కారణం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. ఇథ పనస్య కాలో అత్తో సమవాయాదీనం అసమ్భవతో. దేసదేసకపరిసా వియ హి దేసనాయ నిదానభావే కాలో ఏవ ఇచ్చితబ్బోతి. యస్మా పనేత్త సమయోతి కాలో అధిప్పేతో, తస్మా సంవచ్చరఉతుమాసద్దమాసరత్తిదివసపుబ్బణ్ణమజ్జన్తికసాయన్తపరమయామ-మజ్జిమయామపచ్చిమయామముహుత్తాదీసు కాలభేదభూతేసు సమయేసు ఏకం సమయన్తి దీపేతి.

కస్మా పనేత్త అనియమితవసేనేవ కాలో నిద్దిట్తో, న ఉతుసంవచ్చరాదివసేన నియమేత్వా నిద్దిట్తోతి చే? కిఞ్చాపి ఏతేసు సంవచ్చరాదీసు సమయేసు యం యం సుత్తం యస్మిం యస్మిం సంవచ్చరే ఉతుమ్హి మాసే పక్ఖే రత్తిభాగే దివసభాగే వా వుత్తం, సబ్బమ్హి తం ధేరస్య సువిదితం సువవత్థాపితం పజ్ఞాయ. యస్మా పన “ఏవం మే సుతం అసుకసంవచ్చరే అసుకఉతుమ్హి అసుకమాసే అసుకపక్ఖే అసుకరత్తిభాగే అసుకదివసభాగే వా”తి ఏవం వుత్తే న సక్కా సుఖేన ధారేతుం వా ఉద్దిసితుం వా ఉద్దిసాపేతుం వా, బహు చ వత్తబ్బం హోతి, తస్మా ఏకేనేవ పదేన తమత్తం సమోధానేత్వా “ఏకం సమయ”న్తి ఆహ.

యే వా ఇమే గబ్బోక్కన్తిసమయో జాతిసమయో సంవేగసమయో అభినిక్ఖమనసమయో దుక్కరకారికసమయో మారవిజయసమయో అభిసమ్మోధిసమయో దిట్టధమ్మసుఖవిహారసమయో దేసనాసమయో పరినిబ్బానసమయోతి ఏవమాదయో భగవతో దేవమనుస్సేసు అతివియ పకాసా అనేకకాలప్పభేదా ఏవ సమయా, తేసు సమయేసు దేసనాసమయసజ్ఞాతం ఏకం సమయన్తి దీపేతి. యో వాయం శాణకరుణాకిచ్చసమయేసు కరుణాకిచ్చసమయో,

అత్తహితపరహితప్పటిపత్తిసమయేసు పరహితప్పటిపత్తిసమయో, సన్నిపతితానం కరణీయద్వయసమయేసు ధమ్మకథాసమయో, దేసనాపటిపత్తిసమయేసు దేసనాసమయో, తేసు సమయేసు అజ్ఞాతరసమయం సన్ధాయ “ఏకం సమయ”ని ఆహా.

కస్మా పనేత్థ యథా అభిధమ్మే “యస్మిం సమయే కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి”తి (ధ. స. ౧) చ ఇతో అజ్ఞోసు సుత్తపదేసు “యస్మిం సమయే, భిక్షవే, భిక్షు వివిచ్ఛేవ కామేహి వివిచ్ఛ అకుసలేహి ధమ్మేహి”తి (అ. ని. ౪.౨౦౦) చ భుమ్మవచనేన నిద్దేసో కతో, వినయే చ “తేన సమయేన బుద్ధో భగవా”తి (పారా. ౧) కరణవచనేన నిద్దేసో కతో, తథా అకత్వా “ఏకం సమయ”ని అచ్చంతసంయోగత్థే ఉపయోగవచనేన నిద్దేసో కతోతి? తత్త తథా, ఇధ చ అజ్ఞాథా అత్తసమ్భవతో. తత్త హి అభిధమ్మే ఇతో అజ్ఞోసు చ సుత్తంతేసు ఆధారవిసయసజ్ఞాతో అధికరణత్తో కిరియాయ కిరియంతరలక్షణసజ్ఞాతో భావేనభావలక్షణత్తో చ సమ్భవతీతి. అధికరణజ్ఞో కాలత్తో సమూహత్తో చ సమయో తత్త వుత్తానం ఫస్సాదిధమ్మానం, తథా కాలో సభావధమ్మప్పవత్తిమత్తతాయ పరమత్తతో అవిజ్ఞమానోపి ఆధారభావేన పజ్ఞాతో తత్తణప్పవత్తానం తతో పుట్టే పరతో చ అభావతో యథా “పుబ్బణ్ణే జాతో సాయన్తే జాతో”తిఆదీసు. సమూహోతిపి అవయవవినిముత్తో పరమత్తతో అవిజ్ఞమానోపి కప్పనామత్తసిద్ధేన రూపేన అవయవానం ఆధారభావేన పజ్ఞాపీయతి, యథా “రుక్ఖే సాఖా, యవో యవరాసిమ్హి సముట్టితో”తిఆదీసు. యస్మిం కాలే ధమ్మపుజ్జో చ కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి, తస్మింయేవ కాలే ధమ్మపుజ్జో చ ఫస్సాదయోపి హోంతీతి అయజ్ఞో తత్త అత్తో. తథా ఖణసమవాయహేతుసజ్ఞాతస్స సమయస్స భావేన తత్త వుత్తానం ఫస్సాదిధమ్మానం భావో లక్ఖీయతి. యథా హి “గావీసు దుయ్యమానాసు గతో, దుద్ధాసు ఆగతో”తి ఏత్త గావీనం దోహనకిరియాయ గమనకిరియా లక్ఖీయతి, ఏవం ఇథాపి యస్మిం సమయేతి వుత్తే చ పదత్తస్స సత్తావిరహాభావతో సతీతి అయమత్తో విజ్ఞాయమానో ఏవ హోతీతి సమయస్స సత్తాకిరియాయ చిత్తస్స ఉప్పాదకిరియా ఫస్సాదీనం భవనకిరియా చ లక్ఖీయతి. తథా యస్మిం సమయే యస్మిం నవమే ఖణే యస్మిం యోనిసోమనసికారాదిహేతుమ్హి పచ్చయసమవాయే వా సతి కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి, తస్మిం సమయే ఖణే హేతుమ్హి పచ్చయసమవాయే చ ఫస్సాదయోపి హోంతీతి. తస్మా తదత్తజోతనత్తం భుమ్మవచనేన నిద్దేసో కతో.

వినయే చ “అన్నేన వసతి, అజ్ఞేనేన వసతీ”తిఆదీసు వియ హేతుఅత్తో, “పరసునా చింతి, కుదాలేన ఖణతీ”తిఆదీసు వియ కరణత్తో చ సమ్భవతి. యో హి సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తిసమయో ధమ్మసేనాపతిఆదీహిపి దుబ్బిజ్ఞోయ్యో, తేన సమయేన కరణభూతేన హేతుభూతేన చ వీతిక్కమం సుత్వా భిక్షుసజ్ఞం సన్నిపాతాపేత్వా ఓతిణ్ణవత్తుకం పుగ్గలం పటిపుచ్చిత్వా విగరహిత్వా చ తం తం వత్తుం ఓతిణ్ణసమయసజ్ఞాతం కాలం అనతిక్కమిత్వా సిక్ఖాపదాని పజ్ఞాపేంతో తతియపారాజికాదీనం వియ సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తియా హేతుం అపేక్షమానో తత్త తత్త విహాసి, తస్మా తదత్తజోతనత్తం వినయే కరణవచనేన నిద్దేసో కతో.

ఇధ పన అజ్ఞాస్మిజ్ఞా ఏవంజాతికే అచ్చంతసంయోగత్తో సమ్భవతి. యస్మిజ్ఞో సమయే సహ సముత్థానహేతునా ఇదం ఉదానం ఉప్పన్నం, అచ్చంతమేవ తం సమయం అరియవిహారపుబ్బజ్ఞమాయ ధమ్మపచ్చవేక్షణాయ భగవా విహాసి, తస్మా “మాసం అజ్ఞేతీ”తిఆదీసు వియ ఉపయోగత్తజోతనత్తం ఇధ ఉపయోగవచనేన నిద్దేసో కతో. తేనేతం వుచ్చతి -

“తం తం అత్తమపేక్షిత్వా, భుమ్మేన కరణేన చ;

అజ్ఞాత సమయో వుత్తో, ఉపయోగేన నో ఇధా"తి.

పోరాణా పన వణ్ణయన్తి - "యస్మిం సమయే"తి వా "తేన సమయేనా"తి వా "ఏకం సమయ"న్తి వా అభిలాపమత్తభేదో ఏస నిద్దేసో, సబ్బత్థ భుమ్మమేవ అత్తోతి. తస్మా "ఏకం సమయ"న్తి వుత్తేపి ఏకస్మిం సమయేతి అత్తో వేదితబ్బో.

భగవాతి గరు. గరుఙ్ఘో లోకే "భగవా"తి వదన్తి. అయఙ్ఘ సబ్బగుణవిసిట్టతాయ సబ్బసత్తానం గరు, తస్మా భగవాతి వేదితబ్బో. పోరాణేహిపి వుత్తం -

"భగవాతి వచనం సేట్టం, భగవాతి వచనముత్తమం;
గరు గారవయుత్తో నో, భగవా తేన వుచ్చతీ"తి.

తత్థ సేట్టవాచకవచనం సేట్టన్తి వుత్తం సేట్టగుణసహచరణతో. అథ వా వుచ్చతీతి వచనం, అత్తో. భగవాతి వచనం సేట్టన్తి భగవాతి ఇమినా వచనేన వచనీయో యో అత్తో, నో సేట్టోతి అత్తో. భగవాతి వచనముత్తమన్తి ఏత్థాపి వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. గారవయుత్తోతి గరుభావయుత్తో గరుగుణయోగతో విసేసగరుకరణారహితాయ వా గారవయుత్తో. ఏవం గుణవిసిట్టసత్తుత్తమగరుగారవాధివచనం భగవాతి ఇదం వచనన్తి వేదితబ్బం. అపిచ -

"భగీ భజీ భాగీ విభత్తవా ఇతి,
అకాసి భగ్గన్తి గరూతి భాగ్యవా;
బహూహి ఇాయేహి సుభావిత్తనో,
భవన్తగో నో భగవాతి వుచ్చతీ"తి. -

నిద్దేసీ (మహాని. ౮౪) ఆగతనయేన -

"భాగ్యవా భగ్గవా యుత్తో, భగేహి చ విభత్తవా;
భత్తవా వన్తగమనో, భవేసు భగవా తతో"తి. -

ఇమాయ గాథాయ చ వసేన భగవాతి పదస్స అత్తో వేదితబ్బో. నో పనాయం అత్తో సబ్బాకారేన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౪౨) వుత్తో, తస్మా తత్థ వుత్తనయేనేవ వివరితబ్బో.

అపిచ భాగే వని, భగే వా వమీతి భగవా. తథాగతో హి దానసీలాదిపారమిధమ్మే ఝానవిమోక్షాదిఉత్తరిమనుస్సధమ్మే వని భజి సేవి బహులమకాసి, తస్మా భగవా. అథ వా తేయేవ "వేనేయ్యసత్తసన్తానేసు కథం ను ఖో ఉప్పజ్జేయ్యు"న్తి వని అభిపత్తయీతి భగవా. అథ వా భగసజ్ఞాతం ఇస్సరియం యసఙ్ఘ వమి ఉగ్గిరి ఖేళపిణ్ణం వియ అనపేక్షో ఛడ్డయీతి భగవా. తథా హి తథాగతో హత్థగతం చక్కవత్తిసిరిం దేవలోకాధిపచ్చసదిసం చాతుద్దీపిస్సరియం, చక్కవత్తిసమ్మత్తిసన్నిస్సయఙ్ఘ సత్తరతనసముజ్జలం యసం తిణాయపి అమఙ్ఘమానో నిరపేక్షో పహాయ అభినిక్షమిత్వా సమ్మాసమ్మాధిం అభిసమ్మద్ధో, తస్మా ఇమే సిరిఆదికే భగే వమీతి భగవా. అథ వా భాని నామ నక్ఖత్తాని, తేహి సమం గచ్చన్తి పవత్తన్తితి భగా. సినేరుయుగన్ధరఉత్తరకురుహిమవన్తాదిభాజనలోకవిసేససన్నిస్సయసోభా కప్పట్టితిభావతో, తేపి భగే వమి,

తన్ని వాసి సత్తా వాస సమతి కృమనతో తప్పటిబద్ధధన్తరాగప్పహానేన పజహీతి. ఏవమ్మి భగే వమీతి భగవాతి ఏవమాది నాయేన భగవాతి పదస్స అట్టో వేదితబ్బో.

ఏత్తావతా చేత్థ ఏవం మే సుతన్తి వచనేన యథాసుతం ధమ్మం సవనవసేన భాసంతో భగవతో ధమ్మసరీరం పచ్చక్షం కరోతి, తేన “నయిదం అతిక్కుంతసత్తుకం పావచనం, అయం వో సత్తా”తి సత్తు అదస్సనేన ఉక్కుణ్ణితం జనం సమస్సాసేతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా “యో ఖో, ఆనన్ద, మయా ధమ్మో చ వినయో చ దేసితో పజ్ఞాత్తో, సో వో మమచ్చయేన సత్తా”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౬; మి. ప. ౪.౧.౧). ఏకం సమయం భగవాతి వచనేన తస్మిం సమయే భగవతో అవిజ్ఞమానభావం దస్సేంతో రూపకాయపరినిబ్బానం సాధేతి, తేన “ఏవంవిధస్స నామ ధమ్మస్స దేసేతా దసబలధరో వజిరసజ్ఞాతసమానకాయో సోపి భగవా పరినిబ్బుతో, కేనజ్ఞోన జీవితే ఆసా జనేతబ్బా”తి జీవితమదమత్తం జనం సంవేజేతి, సద్ధమ్మే చస్స ఉస్సాహం జనేతి.

ఏవన్తి చ భణంతో దేసనాసమ్మత్తిం నిద్ధిసతి, వక్ఖమానస్స సకలసుత్తస్స ఏవన్తి నిదస్సనతో. మే సుతన్తి సావకసమ్మత్తిం సవనసమ్మత్తిశ్చ నిద్ధిసతి, పటిసమ్మిద్ధాపత్తేన పశ్చాసు రానేసు భగవతా ఏతద్గే ఠపితేన ధమ్మభణ్ణాగారికేన సుతభావదీపనతో “తశ్చ ఖో మయావ సుతం, న అనుస్సుతికం, న పరమ్మరాభత”న్తి ఇమస్స చత్తస్స దీపనతో. ఏకం సమయన్తి కాలసమ్మత్తిం నిద్ధిసతి భగవతో ఉరువేలాయం విహరణసమయభావేన బుద్ధుష్పాదప్పటిమణ్ణితభావదీపనతో. బుద్ధుష్పాదపరమా హి కాలసమ్మదా. భగవాతి దేసకసమ్మత్తిం నిద్ధిసతి గుణవిసిట్టసత్తుత్తమగరుభావదీపనతో.

ఉరువేలాయన్తి మహావేలాయం, మహాన్తే వాలుకారాసిమ్మీతి అట్టో. అథ వా ఉరూతి వాలుకా వుచ్చతి, వేలాతి మరియుదా. వేలాతిక్కుమనహేతు ఆభతా ఉరు ఉరువేలాతి ఏవమ్మేత్త అట్టో దట్టబ్బో.

అతీతే కిర అనుప్పన్నే బుద్ధే దససహస్సతాపసా తస్మిం పదేసే విహరంతా “కాయకమ్మవచీకమ్మాని పరేసమ్మి పాకటాని హోన్తి, మనోకమ్మం పన అపాకటం. తస్మా యో మిచ్ఛావితక్కుం వితక్కేతి, సో అత్తనావ అత్తానం చోదేత్వా పత్తపుటేన వాలుకం ఆహరిత్వా ఇమస్మిం రానే ఆకిరతు, ఇదమస్స దణ్ణకమ్మ”న్తి కతికవత్తం కత్వా తతో పట్టాయ యో తాదిసం వితక్కుం వితక్కేతి, సో తత్త పత్తపుటేన వాలుకం ఆహరిత్వా ఆకిరతి. ఏవం తత్త అనుక్కుమేన మహావాలుకారాసి జాతో, తతో నం పచ్చిమా జనతా పరిక్ఖిపిత్వా చేతియట్టానమకాసి. తం సన్ధాయ వుత్తం – “ఉరువేలాయన్తి మహావేలాయం, మహాన్తే వాలుకారాసిమ్మీతి అట్టో దట్టబ్బో”తి.

విహరతీతి అవిసేసేన ఇరియాపథదిబ్బబ్రహ్మ అరియవిహారేసు అజ్ఞాతరవిహారసమగ్గితాపరిదీపనం. ఇథ పన రాననిసజ్ఞాగమనసయనప్పభేదేసు ఇరియాపథేసు ఆసనసజ్ఞాతఇరియాపథసమాయోగపరిదీపనం అరియవిహారసమగ్గితాపరిదీపనశ్చాతి వేదితబ్బం. తత్త యస్మా ఏకం ఇరియాపథబాధనం అజ్ఞోన ఇరియాపథేన విచ్చిన్దిత్వా అపరిపతన్తం అత్తభావం హరతి పవత్తేతి, తస్మా విహరతీతి పదస్స ఇరియాపథవిహారవసేనేత్త అట్టో వేదితబ్బో. యస్మా పన భగవా దిబ్బవిహారాదీహి సత్తానం వివిధం హితం హరతి ఉపహరతి ఉపనేతి ఉప్పాదేతి, తస్మా తేసమ్మి వసేన వివిధం హరతీతి ఏవమత్తో వేదితబ్బో.

నజ్ఞాతి నదతి సన్ధతీతి నదీ, తస్సా నజ్ఞా, నదియా నిన్నగాయాతి అట్టో. నేరజ్ఞారాయాతి నేలం జలమస్సాతి “నేలజ్ఞాలాయా”తి వత్తబ్బే లకారస్స రకారం కత్వా “నేరజ్ఞారాయా”తి వుత్తం, కద్దమసేవాలపణకాదిదోసరహితసలిలాయాతి

అట్లే. కేచి “నీలజలాయాతి వత్తబ్బే నేరజ్జరాయాతి వుత్త”ని వదన్తి. నామమేవ వా ఏతం ఏతిస్సా నదియాతి వేదితబ్బం. తస్సా నదియా తీరే యత్త భగవా విహాసి, తం దస్సేతుం “బోధిరుక్ఖములే”తి వుత్తం. తత్త “బోధి వుచ్చతి చతుసు మగ్గేసు శాణ”ని ఏత్త (చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౧) మగ్గశాణం బోధీతి వుత్తం. “పప్పోతి బోధిం వరభూరిమేధసో”తి ఏత్త (దీ. ని. ౩.౨౧౭) సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం. తదుభయమ్పి బోధిం భగవా ఏత్త పత్తోతి రుక్ఖోపి బోధిరుక్ఖోత్వేవ నామం లభి. అథ వా సత్త బోజ్జగ్గే బుజ్జీతి భగవా బోధి, తేన బుజ్జన్తేన సన్నిస్సితత్తా సో రుక్ఖోపి బోధిరుక్ఖోతి నామం లభి, తస్స బోధిరుక్ఖస్స. మూలేతి సమీపే. అయశ్శో మూలసద్ధో “మూలాని ఉద్ధరేయ్య అన్తమసో ఉసీరనాళమత్తానిపీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౯౮) మూలమూలే దిస్సతి. “లోభో అకుసలమూల”నిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౩౦౮) అసాధారణహేతుమ్పి. “యావతా మజ్జన్తికే కాలే ఛాయా ఫరతి, నివాతే పణ్ణాని పతన్తి, ఏత్తావతా రుక్ఖముల”నిఆదీసు సమీపే. ఇథాపి సమీపే అధిప్పేతో, తస్మా బోధిరుక్ఖస్స మూలే సమీపేతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో.

పరమాభిసమ్మద్ధోతి పరమం అభిసమ్మద్ధో హుత్వా, సబ్బపరమంయేవాతి అత్తో. ఏత్తావతా ధమ్మభణ్ణాగారికేన ఉదానదేసనాయ నిదానం రపేన్తేన కాలదేసదేసకాపదేసా సహ విసేసేన పకాసితా హోన్తి.

ఏత్తాహ “కస్మా ధమ్మవినియసజ్గహే కయిరమానే నిదానవచనం వుత్తం, నను భగవతా భాసితవచనస్సేవ సజ్గహో కాతబ్బో”తి? వుచ్చతే – దేసనాయ చిరట్టితిఅసమ్మోససద్ధేయ్యభావసమ్పాదనత్తం. కాలదేసదేసకవత్థుఆదీహి ఉపనిబద్ధిత్వా రపేతా హి దేసనా చిరట్టితికా హోతి అసమ్మోసా సద్ధేయ్యా చ దేసకాలకత్తుహేతునిమిత్తేహి ఉపనిబద్ధో వియ వోహరవినిచ్చయో. తేనేవ చ ఆయస్మతా మహాకస్సపేన “పరమం, ఆవుసో ఆనన్ద, ఉదానం కత్త భాసిత”నిఆదినా దేసాదీసు పుచ్చాయ కతాయ విస్సజ్జనం కరోన్తేన ధమ్మభణ్ణాగారికేన “ఏవం మే సుత”నిఆదినా ఉదానస్స నిదానం భాసితన్తి.

అపిచ సత్తు సమ్మత్తిపకాసనత్తం నిదానవచనం. తథాగతస్స హి భగవతో పుబ్బరచనానుమానాగమతక్కాభావతో సమ్మద్ధత్తసిద్ధి. న హి సమ్మాసమ్మద్ధస్స పుబ్బరచనాదీహి అత్తో అత్తి సబ్బత్త అప్పటిహతశాణచారతాయ ఏకప్పమాణత్తా శోయ్యధమ్మేసు. తథా ఆచరియముట్టిధమ్మమచ్చరియసాసనసావకానురాగాభావతో ఖీణాసవత్తసిద్ధి. న హి సబ్బసో పరిక్ఖీణాసవస్స కత్తచిపి ఆచరియముట్టిఆదీనం సమ్మవోతి సువిసుద్ధస్స పరానుగ్గహప్పవత్తి. ఇతి దేసకదోసభూతానం దిట్టిసీలసమ్మత్తిదూసకానం అచ్చన్తం అవిజ్ఞాతజ్ఞానం అభావసంసూచకేహి శాణసమ్మదాపహానసమ్మదాభిబ్యజ్జాకేహి చ సమ్మద్ధవిసుద్ధభావేహి పురిమవేసారజ్జద్వయసిద్ధి, తతో చ అన్తరాయికనియ్యానికధమ్మేసు సమ్మోహాభావసిద్ధితో పచ్చిమవేసారజ్జద్వయసిద్ధితి భగవతో చతువేసారజ్జసమన్నాగమో అత్తహితపరహితప్పటిపత్తి చ నిదానవచనేన పకాసితా హోన్తి, తత్త తత్త సమ్మత్తపరిసాయ అజ్ఞాసయానురూపం రానుప్పత్తికప్పటిభానేన ధమ్మదేసనాదీపనతో. ఇథ పన విముత్తిసుఖప్పటిసంవేదనపటిచ్చసముప్పాదమనసికారపకాసనేనాతి యోజేతబ్బం. తేన వుత్తం – “సత్తు సమ్మత్తిపకాసనత్తం నిదానవచన”న్తి.

తథా సాసనసమ్మత్తిపకాసనత్తం నిదానవచనం. శాణకరుణాపరిగ్గహితసబ్బకిరియస్స హి భగవతో నత్తి నిరత్థకా పటిపత్తి అత్తహితా వా. తస్మా పరేసంయేవ అత్థాయ పవత్తసబ్బకిరియస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స సకలమ్పి కాయవచీమనోకమ్మం యథాపవత్తం వుచ్చమానం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తేహి యథారహం సత్తానం

అనుసాసనట్టిన సాసనం, న కబ్బరచనా. తయిదం సత్తు చరితం కాలదేసదేసకపరిసాపదేసాదీహి సద్ధిం తత్త తత్త
నిదానవచనేన యథారహం పకాసీయతి, ఇథ పన
అభిసమ్బాధివిముత్తిసుఖప్పటిసంవేదనపటిచ్చసముప్పాదమనసికారేనాతి యోజేతబ్బం. తేన వుత్తం -
“సాసనసమ్మత్తిపకాసనత్థం నిదానవచన”న్తి.

అపిచ సత్తునో పమాణభావప్పకాసనేన సాసనస్స పమాణభావదస్సనత్థం నిదానవచనం. సా చస్స
పమాణభావదస్సనతా హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బా. భగవాతి హి ఇమినా తథాగతస్స
రాగదోసమోహాదిసబ్బకిలేసమలదుచ్చరితాదిదోసప్పహానదీపనేన , సబ్బసత్తుత్తమభావదీపనేన చ
అనఙ్ఘసాధారణణాకరుణాదిగుణవిసేసయోగపరిదీపనేన, అయమత్తో సబ్బథా పకాసితో హోతీతి ఇదమేత్త
నిదానవచనప్పయోజనస్స ముఖమత్తదస్సనం.

తం పనేతం “ఏవం మే సుత”న్తి ఆరభిత్వా యావ “ఇమం ఉదానం ఉదానేసీ”తి పదం, తావ ఇమస్స ఉదానస్స
నిదానన్తి వేదితబ్బం. తథా హి తం యథా పటిపన్నో భగవా ఇమం ఉదానం ఉదానేసి, ఆదితో పట్టాయ తస్స
కాయికచేతసికప్పటిపత్తియా పకాసనత్థం సజ్జీతికారేహి సజ్జీతికాలే భాసితవచనం.

నను చ “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతీ”తిఆది భగవతో ఏవ వచనం భవితుం అరహతి, న హి సత్థారం ముఞ్చిత్వా అఙ్ఘో
పటిచ్చసముప్పాదం దేసేతుం సమత్తో హోతీతి? సచ్చమేతం, యథా పన భగవా బోధిరుక్ఖమూలే
ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణవసేన పటిచ్చసముప్పాదం మనసాకాసి, తథేవ నం బోధనేయ్యబద్ధవానం బోధనత్థం
పటిచ్చసముప్పాదసీహనాదసుత్తాదీసు దేసితస్స చ వచనానం దేసితాకారస్స అనుకరణవసేన పటిచ్చసముప్పాదస్స
మనసికారం అట్టుప్పత్తిం కత్వా భగవతా భాసితస్స ఇమస్స ఉదానస్స ధమ్మసజ్ఞాహకా మహాథేరా నిదానం సజ్ఞాయంసూతి
యథావుత్తవచనం సజ్జీతికారానమేవ వచనన్తి నిట్టమేత్త గన్తబ్బం. ఇతో పరేసుపి సుత్తన్తేసు ఏసేవ నయో.

ఏత్త చ అత్తజ్ఞాసయో పరజ్ఞాసయో పుచ్చావసీకో అట్టుప్పత్తికోతి చత్తారో సుత్తనిక్షేపా వేదితబ్బా. యథా హి
అనేకసతఅనేకసహస్సభేదానిపి సుత్తాని సంకిలేసభాగియాదిపట్టాననయేన సోళసవిధతం నాతివత్తన్తి, ఏవం తాని సబ్బానిపి
అత్తజ్ఞాసయాదిసుత్తనిక్షేపవసేన చతుబ్బిధభావం నాతివత్తన్తి. కామఞ్చోత్త అత్తజ్ఞాసయస్స అట్టుప్పత్తియా చ
పరజ్ఞాసయపుచ్చావసీకేహి సద్ధిం సంసగ్గభేదో సమ్భవతి అజ్ఞాసయానుసన్ధిపుచ్చానుసన్ధిసమ్భవతో,
అత్తజ్ఞాసయఅట్టుప్పత్తీనం అఙ్ఘమఙ్ఘం సంసగ్గో నత్థీతి నిరవసేసో పట్టాననయో న సమ్భవతి. తదన్తోగధత్తా వా
సమ్భవన్తానం సేసనిక్షేపానం మూలనిక్షేపవసేన చత్తారో సుత్తనిక్షేపాతి వుత్తం.

తత్తాయం వచనత్తో - నిక్షిపనం నిక్షేపో, సుత్తస్స నిక్షేపో సుత్తనిక్షేపో, సుత్తదేసనాతి అత్తో. నిక్షిపీయతీతి వా నిక్షేపో,
సుత్తం ఏవ నిక్షేపో సుత్తనిక్షేపో. అత్తనో అజ్ఞాసయో అత్తజ్ఞాసయో, సో అస్స అత్తి కారణభూతోతి అత్తజ్ఞాసయో, అత్తనో
అజ్ఞాసయో ఏతస్సాతి వా అత్తజ్ఞాసయో. పరజ్ఞాసయేపి ఏసేవ నయో. పుచ్చాయ వసో పుచ్చావసో, సో ఏతస్స అత్తీతి
పుచ్చావసీకో. సుత్తదేసనాయ వత్తుభూతస్స అత్తస్స ఉప్పత్తి అత్తుప్పత్తి, అత్తుప్పత్తి ఏవ అట్టుప్పత్తి, సా ఏతస్స అత్తీతి
అట్టుప్పత్తికో. అథ వా నిక్షిపీయతి సుత్తం ఏతేనాతి నిక్షేపో, అత్తజ్ఞాసయాది ఏవ. ఏతస్మిం పన అత్తవికప్పే అత్తనో అజ్ఞాసయో
అత్తజ్ఞాసయో. పరేసం అజ్ఞాసయో పరజ్ఞాసయో. పుచ్చీయతీతి పుచ్చా, పుచ్చితబ్బో అత్తో. పుచ్చనవసేన పవత్తం

ధమ్మప్పటిగ్గాహకానం వచనం పుచ్చావసం, తదేవ నిక్షేపసద్ధాపేక్షాయ పుచ్చావసీకోతి పుల్లిజవసేన వుత్తం. తథా అట్టుప్పత్తియేవ అట్టుప్పత్తికోతి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో.

ఏత్త చ పరేసం ఇన్ద్రియపరిపాకాదికారణనిరపేక్షత్తా అత్తజ్ఞాసయస్స విసుం సుత్తనిక్షేపభావో యుత్తో కేవలం అత్తనో అజ్ఞాసయేనేవ ధమ్మతన్తిరపనత్తం పవత్తితదేసనత్తా, పరజ్ఞాసయపుచ్చావసీకానం పన పరేసం అజ్ఞాసయపుచ్చానం దేసనాపవత్తిహేతుభూతానం ఉప్పత్తియం పవత్తితానం కథమట్టుప్పత్తియా అనవరోధో, పుచ్చావసీకఅట్టుప్పత్తిపుబ్బకానం వా పరజ్ఞాసయానురోధేన పవత్తితానం కథం పరజ్ఞాసయే అనవరోధోతి? న చోదేతబ్బమేతం. పరేసజ్ఞో అభినీహారపరిపుచ్చాదివినిచ్చయాదివినిముత్తస్సేవ సుత్తంతదేసనాకారణుప్పాదస్స అట్టుప్పత్తిభావేన గహితత్తా పరజ్ఞాసయపుచ్చావసీకానం విసుం గహణం. తథా హి బ్రహ్మజాలధమ్మదాయాదసుత్తాదీనం వణ్ణావణ్ణామిసుప్పాదాదిదేసనానిమిత్తం అట్టుప్పత్తి వుచ్చతి, పరేసం పుచ్చాయ వినా అజ్ఞాసయమేవ నిమిత్తం కత్వా దేసితో పరజ్ఞాసయో, పుచ్చావసేన దేసితో పుచ్చావసీకోతి పాకటోయమత్తోతి.

తత్త పరమాదీని తీణి బోధిసుత్తాని ముచలిన్దసుత్తం, ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనసుత్తం, పచ్చవేక్షణసుత్తం, పపఞ్చసఞ్ఞాసుత్తాని ఇమేసం ఉదానానం అత్తజ్ఞాసయో నిక్షేపో. హుహుజ్జసుత్తం, బ్రాహ్మణజాతికసుత్తం, బాహియసుత్తాని ఇమేసం ఉదానానం పుచ్చావసీకో నిక్షేపో. రాజసుత్తం, సక్కారసుత్తం, ఉచ్చాదనసుత్తం, పిణ్డపాతికసుత్తం, సిప్పసుత్తం, గోపాలసుత్తం, సున్దరికసుత్తం , మాతుసుత్తం, సజ్జభేదకసుత్తం, ఉదపానసుత్తం, తథాగతుప్పాదసుత్తం, మోనేయ్యసుత్తం, పాటలిగామియసుత్తం, ద్వేపి దబ్బసుత్తానీతి ఏతేసం ఉదానానం అట్టుప్పత్తికో నిక్షేపో. పాలిలేయ్యసుత్తం, పీయసుత్తం, నాగసమాలసుత్తం, విసాఖాసుత్తాన్పాతి ఇమేసం ఉదానానం అత్తజ్ఞాసయో పరజ్ఞాసయో చ నిక్షేపో. సేసానం ఏకపఞ్ఞాసాయ సుత్తానం పరజ్ఞాసయో నిక్షేపో. ఏవమేతేసం ఉదానానం అత్తజ్ఞాసయాదివసేన నిక్షేపవిసేసో వేదితబ్బో.

ఏత్త చ యాని ఉదానాని భగవతా భిక్షూనం సమ్ముఖా భాసితాని, తాని తేహి యథాభాసితసుత్తాని వచసా పరిచితాని మనసానుపేక్షితాని ధమ్మభణ్ణాగారికస్స కథితాని. యాని పన భగవతా భిక్షూనం అసమ్ముఖా భాసితాని, తానిపి అపరభాగే భగవతా ధమ్మభణ్ణాగారికస్స పున భాసితాని. ఏవం సబ్బానిపి తాని ఆయస్మా ఆనన్దో ఏకజ్ఞం కత్వా ధారేన్దో భిక్షూనఞ్చ వాచేన్దో అపరభాగే పరమమహాసఙ్గీతికాలే ఉదానన్దేవ సఙ్గహం ఆరోపేసీతి వేదితబ్బం.

తేన ఖో పన సమయేనాతిఆదీసు తేన సమయేనాతి చ భుమ్మత్థే కరణవచనం, ఖో పనాతి నిపాతో, తస్మిం సమయేతి అత్తో. కస్మిం పన సమయే? యం సమయం భగవా ఉరువేలాయం విహరతి నజ్ఞా నేరజ్ఞారాయ తీరే బోధిరుక్ఖమూలే పరమాభిసమ్బుద్ధో. తస్మిం సమయే. సత్తాహాన్తి సత్త అహాని సత్తాహం, అచ్చంతసంయోగత్థే ఏతం ఉపయోగవచనం. యస్మా భగవా తం సత్తాహం నిరంతరతాయ అచ్చంతమేవ ఫలసమాపత్తిసుఖేన విహాసి, తస్మా సత్తాహాన్తి అచ్చంతసంయోగవసేన ఉపయోగవచనం వుత్తం. ఏకపల్లజ్కేనాతి విసాఖాపుణ్ణమాయ అనత్తగ్గతేయేవ సూరియే అపరాజితపల్లజ్కవరే వజిరాసనే నిసిన్నకాలతో పట్టాయ సకిమ్మి అనుట్టహిత్వా యథాఆభుజితేన ఏకేనేవ పల్లజ్కేన .

విముత్తిసుఖపటిసంవేదీతి విముత్తిసుఖం ఫలసమాపత్తిసుఖం పటిసంవేదియమానో నిసిన్నో హోతీతి అత్తో. తత్త విముత్తితి తదగ్గవిముత్తి, విక్ఖమ్భనవిముత్తి, సముచ్చేదవిముత్తి, పటిప్పస్సద్ధివిముత్తి, నిస్సరణవిముత్తితి పఞ్చ విముత్తియో. తాసు యం దేయ్యధమ్మపరిచ్చాగాదీహి తేహి తేహి గుణజ్ఞేహి నామరూపపరిచ్చేదాదీహి విపస్సనజ్ఞేహి చ

యావ తస్య తస్య అభ్యస్య అపరిహానివసేన పవత్తి, తావ తంతంపటిపక్షతో విముచ్చనతో విముచ్చనం పహానం. సేయ్యధిదం ? దానేన మచ్చరియలోభాదితో, సీలేన పాణాతిపాతాదితో, నామరూపవవత్థానేన సక్కాయదిట్టితో, పచ్చయపరిగ్గహేన అహేతువిసమహేతుదిట్టిహి, తస్సేవ అపరభాగేన కఙ్ఘావితరణేన కథంకథీభావతో, కలాపసమ్మసనేన “అహం మమా”తి గాహతో, మగ్గామగ్గవవత్థానేన అమగ్గే మగ్గసజ్ఞాయ, ఉదయదస్సనేన ఉచ్చేదదిట్టియా, వయదస్సనేన సస్సతదిట్టియా, భయదస్సనేన సభయే అభయసజ్ఞాయ, ఆదీనవదస్సనేన అస్సాదసజ్ఞాయ, నిబ్బిదానుపస్సనేన అభిరతిసజ్ఞాయ, ముచ్చితుకమ్యతాజ్ఞాణేన అముచ్చితుకమ్యతాయ, ఉప్పేక్షాజ్ఞాణేన అనుప్పేక్షాయ, అనులోమేన ధమ్మట్టితియం నిబ్బానే చ పటిలోమభావతో, గోత్రభునా సజ్ఞారనిమిత్తభావతో విముచ్చనం, అయం తదఙ్గవిముత్తి నామ. యం పన ఉపచారప్పనాభేదేన సమాధినా యావస్య అపరిహానివసేన పవత్తి, తావ కామచ్చన్దాదీనం నీవరణానశ్చవ, వితక్కాదీనశ్చ పచ్చనీకధమ్మానం, అనుప్పత్తిసజ్ఞాతం విముచ్చనం, అయం విక్ఖమ్భనవిముత్తి నామ. యం చతున్నం అరియమగ్గానం భావితత్తా తంతంమగ్గవతో అరియస్స సన్తానే యథారహం “దిట్టిగతానం పహానాయా”తిఆదినా (ధ. స. ౨౭౭; విభ. ౬౨౮) నయేన వుత్తస్స సముదయపక్షియస్స కిలేసగణస్స పున అచ్చన్తం అప్పవత్తిభావేన సముచ్చేదప్పహానవసేన విముచ్చనం, అయం సముచ్చేదవిముత్తి నామ. యం పన ఫలక్షణే పటిప్పస్సద్ధత్తం కిలేసానం, అయం పటిప్పస్సద్ధివిముత్తి నామ. సబ్బసజ్ఞతనిస్సటత్తా పన సబ్బసజ్ఞారవిముత్తం నిబ్బానం, అయం నిస్సరణవిముత్తి నామ. ఇథ పన భగవతో నిబ్బానారమ్మణా ఫలవిముత్తి అధిప్పేతా. తేన వుత్తం – “విముత్తిసుఖపటిసంవేదీతి విముత్తిసుఖం ఫలసమాపత్తిసుఖం పటిసంవేదియమానో నిసిన్నో హోతితి అత్తో”తి.

విముత్తితి చ ఉపక్కిలేసేహి పటిప్పస్సద్ధివసేన చిత్తస్స విముత్తభావో, చిత్తమేవ వా తథా విముత్తం వేదితబ్బం, తాయ విముత్తియా జాతం సమ్మయుత్తం వా సుఖం విముత్తిసుఖం. “యాయం, భన్తే, ఉప్పేక్షా సన్తే సుఖే వుత్తా భగవతా”తి (మ. ని. ౨.౮౮) వచనతో ఉప్పేక్షాపి చేత్త సుఖమిచ్చేవ వేదితబ్బా. తథా చ వుత్తం సమ్మోహవిన్నోదనియం “ఉప్పేక్షా పన సన్తత్తా, సుఖమిచ్చేవ భాసితా”తి (విభ. అట్ట. ౨౩౨). భగవా హి చతుత్థజ్ఞానికం అరహత్తసమాపత్తిం సమాపజ్జతి, న ఇతరం. అథ వా “తేసం వూపసమో సుఖో”తిఆదీసు యథా సజ్ఞారదుక్ఖాపసమో సుఖోతి వుచ్చతి, ఏవం సకలకిలేసదుక్ఖాపసమభావతో అగ్గఫలే లబ్బమానా పటిప్పస్సద్ధివిముత్తి ఏవ ఇథ సుఖన్తి వేదితబ్బా. తయిదం విముత్తిసుఖం మగ్గవీధియం కాలన్తరేతి ఫలచిత్తస్స పవత్తివిభాగేన దువిధం హోతి. ఏకేకస్స హి అరియమగ్గస్స అనన్తరా తస్స తస్సేవ విపాకభూతాని నిబ్బానారమ్మణాని తీణి ద్వే వా ఫలచిత్తాని ఉప్పజ్జన్తి అనన్తరవిపాకత్తా లోకుత్తరకుసలానం. యస్మిన్ఞ్ఞో జవనవారే అరియమగ్గో ఉప్పజ్జతి, తత్త యదా ద్వే అనులోమాని, తదా తతియం గోత్రభు, చతుత్థం మగ్గచిత్తం, తతో పరం తీణి ఫలచిత్తాని హోన్తి. యదా పన తీణి అనులోమాని, తదా చతుత్థం గోత్రభు, పఞ్చమం మగ్గచిత్తం, తతో పరం ద్వే ఫలచిత్తాని హోన్తి. ఏవం చతుత్థం పఞ్చమం అప్పనావసేన పవత్తతి, న తతో పరం భవజ్ఞస్స ఆసన్నత్తా. కేచి పన “చట్ఠమ్మి చిత్తం అప్పేతి”తి వదన్తి, తం అట్టకథాసు (విసుద్ధి. ౨.౮౧౧) పటిక్కిత్తం. ఏవం మగ్గవీధియం ఫలం వేదితబ్బం. కాలన్తరే ఫలం పన ఫలసమాపత్తివసేన పవత్తం, నిరోధా వుట్టహన్తస్స ఉప్పజ్జమానశ్చ ఏతేనేవ సజ్ఞహితం. సా పనాయం ఫలసమాపత్తి అత్తతో లోకుత్తరకుసలానం విపాకభూతా నిబ్బానారమ్మణా అప్పనాతి దట్ఠబ్బా.

కే తం సమాపజ్జన్తి, కే న సమాపజ్జన్తితి? సబ్బేపి పుదుజ్జనా న సమాపజ్జన్తి అనధిగతత్తా. తథా హేటిమా అరియా ఉపరిమం, ఉపరిమాపి అరియా హేటిమం న సమాపజ్జన్తియేవ పుగ్గలన్తరభావూపగమనేన పటిప్పస్సద్ధభావతో. అత్తనో ఏవ

ఫలం తే తే అరియా సమాపజ్జన్తి. కేచి పన “సోతాపన్నసకదాగామినో ఫలసమాపత్తిం న సమాపజ్జన్తి, ఉపరిమా ద్వేయేవ సమాపజ్జన్తి సమాధిస్మిం పరిపూరకారిభావతో”తి వదన్తి. తం అకారణం పుధుజ్జనస్సాపి అత్తనా పటిలద్ధలోకియసమాధిసమాపజ్జనతో. కిం వా ఏత్థ కారణచిన్తాయ? పుత్తజ్ఞోతం పటిసమ్మిదాయం “కతమా దస సజ్ఞారుపేక్షా విపస్సనావసేన ఉప్పజ్జన్తి (పటి. మ. ౧.౫౭), కతమే దస గోత్రభుధమ్మా విపస్సనావసేన ఉప్పజ్జన్తి”తి (పటి. మ. ౧.౬౦) ఇమేసం పజ్ఞానం విస్సజ్జనే సోతాపత్తిఫలసమాపత్తణ్ణాయ సకదాగామిఫలసమాపత్తణ్ణాయాతి తేసమ్మి అరియానం ఫలసమాపత్తిసమాపజ్జనం వుత్తం. తస్మా సబ్బేపి అరియా యథాసకం ఫలం సమాపజ్జన్తి నిట్టమేత్థ గన్తబ్బం.

కస్మా పన తే సమాపజ్జన్తి? దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థం. యథా హి రాజానో రజ్జసుఖం, దేవతా దిబ్బసుఖం అనుభవన్తి, ఏవం అరియా “లోకుత్తరసుఖం అనుభవిస్సామా”తి అద్ధానపరిచ్ఛేదం కత్వా ఇచ్చితక్షణే ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జన్తి.

కథఞ్చస్సా సమాపజ్జనం, కథం రానం, కథం పుట్టానన్తి? ద్వీహి తావ ఆకారేహి అస్సా సమాపజ్జనం హోతి నిబ్బానతో అజ్ఞాస్స ఆరమ్మణస్స అమనసికారా, నిబ్బానస్స చ మనసికారా. యథాహ -

“ద్వే ఖో, ఆవుసో, పచ్చయా అనిమిత్తాయ చేతోవిముత్తియా సమాపత్తియా, సబ్బనిమిత్తానఞ్చ అమనసికారో, అనిమిత్తాయ చ ధాతుయా మనసికారో”తి (మ. ని. ౧.౪౫౮).

అయం పనేత్థ సమాపజ్జనక్కమో - ఫలసమాపత్తిత్థికేన అరియసావకేన రహోగతేన పటిసల్లీనేన ఉదయబ్బయాదివసేన సజ్ఞారా విపస్సితబ్బా. తస్సేవం పవత్తానుపుబ్బవిపస్సనస్సేవ సజ్ఞారారమ్మణగోత్రభుజాణానన్తరం ఫలసమాపత్తివసేన నిరోధే చిత్తమప్పేతి, ఫలసమాపత్తినిన్నభావేన చ సేక్ఖస్సాపి ఫలమేవ ఉప్పజ్జతి, న మగ్గో. యే పన వదన్తి “సోతాపన్నో అత్తనో ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జిస్సామీతి విపస్సనం వడ్డేత్వా సకదాగామీ హోతి, సకదాగామీ చ అనాగామీ”తి. తే వత్తబ్బా - ఏవం సన్తే అనాగామీ అరహా భవిస్సతి, అరహా చ పచ్చేకబుద్ధో, పచ్చేకబుద్ధో చ సమ్మబుద్ధోతి ఆపజ్ఞేయ్య, తస్మా యథాభినివేసం యథాజ్ఞాసయం విపస్సనా అత్తం సాధేతీతి సేక్ఖస్సాపి ఫలమేవ ఉప్పజ్జతి, న మగ్గో. ఫలమ్మి తస్స సచే అనేన పరమజ్ఞానికో మగ్గో అధిగతో, పరమజ్ఞానికమేవ ఉప్పజ్జతి. సచే దుతియాదీసు అజ్ఞాతరజ్ఞానికో, దుతియాదీసు అజ్ఞాతరజ్ఞానికమేవాతి.

కస్మా పనేత్థ గోత్రభుజాణం మగ్గజాణపురేచారికం వియ నిబ్బానారమ్మణం న హోతీతి? ఫలజాణానం అనియ్యానికభావతో. అరియమగ్గధమ్మాయేవ హి నియ్యానికా. పుత్తజ్ఞోతం “కతమే ధమ్మా నియ్యానికా? చత్తారో అరియమగ్గా అపరియాపన్నా”తి (ధ. స. ౧౨౯౫). తస్మా ఏకన్తేనేవ నియ్యానికభావస్స ఉభతో పుట్టానభావేన పవత్తమానస్స అనన్తరపచ్చయభూతేన జాణేన నిమిత్తతో పుట్టితేనేవ భవితబ్బన్తి తస్స నిబ్బానారమ్మణతా యుత్తా, న పన అరియమగ్గస్స భావితత్తా తస్స విపాకభావేన పవత్తమానానం కిలేసానం అసముచ్చిన్నంతో అనియ్యానికత్తా అపుట్టానసభావానం ఫలజాణానం పురేచారికజాణస్స కదాచిపి నిబ్బానారమ్మణతా ఉభయత్థ అనులోమజాణానం అతుల్యాకారతో. అరియమగ్గవీధియజ్ఞో అనులోమజాణాని అనిబ్బిద్ధపుబ్బానం ధూలధూలానం లోభక్షన్దాదీనం సాతిసయం పదాలనేన లోకియజాణేన ఉక్కుంసపారమిప్పత్తాని మగ్గజాణానుకూలాని ఉప్పజ్జన్తి, ఫలసమాపత్తివీధియం పన తాని తాని తేన తేన మగ్గేన తేసం తేసం కిలేసానం సముచ్చిన్నత్తా తత్థ నిరుస్సుక్కాని కేవలం అరియానం

ఫలసమాపత్తిసుఖసమగ్గభావస్స పరికమ్మమత్తాని హుత్వా ఉప్పజ్జంతి న తేసం కుతోచి వుట్టానసమ్భవో, యతో తేసం పరియోసానే ఇాణం సజ్ఞారనిమిత్తం వుట్టానతో నిబ్బానారమ్మణం సియా. ఏవ ఇచ్చా కత్వా సేక్ఖస్స అత్తనో ఫలసమాపత్తివళజ్ఞానత్తాయ ఉదయబ్బయాదివసేన సజ్ఞారే సమ్మసంతస్స విపస్సనాజాణానుపుబ్బాయ ఫలమేవ ఉప్పజ్జతి, న మగ్గోతి అయ ఇచ్చా అత్తో సమత్థితో హోతి. ఏవం తావ ఫలసమాపత్తియా సమాపజ్జనం వేదితబ్బం.

“తయో ఖో, ఆవుసో, పచ్చయా అనిమిత్తాయ చేతోవిముత్తియా రితియా, సబ్బనిమిత్తానం అమనసికారో, అనిమిత్తాయ చ ధాతుయా మనసికారో, పుట్టే చ అభిసజ్ఞారో”తి (మ. ని. ౧.౪౨౮) -

వచనతో పనస్సా తీహాకారేహి రానం హోతి. తత్త పుట్టే చ అభిసజ్ఞారోతి సమాపత్తితో పుట్టే కాలపరిచ్ఛేదో. “అసుకస్మిం నామ కాలే వుట్టహిస్సామీ”తి పరిచ్ఛిన్నత్తా హిస్సా యావ సో కాలో నాగచ్ఛతి, తావ వుట్టానం న హోతి.

“ద్వే ఖో, ఆవుసో, పచ్చయా అనిమిత్తాయ చేతోవిముత్తియా వుట్టానస్స, సబ్బనిమిత్తాన ఇచ్చా మనసికారో, అనిమిత్తాయ చ ధాతుయా అమనసికారో”తి (మ. ని. ౧.౪౨౮) -

వచనతో పనస్సా ద్వీహాకారేహి వుట్టానం హోతి. తత్త సబ్బనిమిత్తానన్తి రూపనిమిత్తవేదనాసజ్ఞాసజ్ఞారవిజ్ఞాణనిమిత్తానం. కామ ఇచ్చా న సబ్బానేవేతాని ఏకతో మనసి కరోతి, సబ్బసజ్ఞాహికవసేన పనేవం వుత్తం. తస్మా యం భవజ్ఞస్స ఆరమ్మణం, తస్స మనసికరణేన ఫలసమాపత్తితో వుట్టానం హోతీతి ఏవం అస్సా వుట్టానం వేదితబ్బం. తయిదం ఏవమిద సమాపజ్జనవుట్టానం అరహత్తఫలభూతం -

“పటిప్పస్సద్ధదరథం, అమతారమ్మణం సుభం;
వస్తలోకామిసం సంతం, సామజ్ఞాఫలముత్తమం”.

ఇతి వుత్తం సాతాతిసాతం విముత్తిసుఖం పటీసంవేదేసి. తేన వుత్తం - “విముత్తిసుఖపటీసంవేదీతి విముత్తిసుఖం ఫలసమాపత్తిసుఖం పటీసంవేదియమానో నిసిన్నో హోతీతి అత్తో”తి.

అథాతి అధికారత్తే నిపాతో. ఖోతి పదపూరణే. తేసు అధికారత్తేన అథాతి ఇమినా విముత్తిసుఖపటీసంవేదనతో అజ్ఞాం అధికారం దస్సేతి. కో పనేసోతి? పటిచ్చసముప్పాదమనసికారో. అథాతి వా పచ్చాతి ఏతస్మిం అత్తే నిపాతో, తేన “తస్స సత్తాహస్స అచ్చయేనా”తి వక్ఖమానమేవ అత్తం జోతేతి. తస్స సత్తాహస్సాతి పల్లజ్కసత్తాహస్స. అచ్చయేనాతి అపగమేన. తవ్హా సమాధివ్హాతి అరహత్తఫలసమాధితో. ఇథ పన రత్వా పటిపాటియా సత్త సత్తాహాని దస్సేతబ్బానీతి కేచి తాని విత్థారయింసు. మయం పన తాని ఖన్ధకపారేన ఇమిస్సా ఉదానపాళియా అవిరోధదస్సనముఖేన పరతో వణ్ణయిస్సామ. రత్తియాతి అవయవసమ్మన్తే సామివచనం. పఠమన్తి అచ్చంతసంయోగత్తే ఉపయోగవచనం. భగవా హి తస్సా రత్తియా సకలమ్మి పఠమం యామం తేనేవ మనసికారేన యుత్తో అహోసీతి.

పటిచ్చసముప్పాదన్తి పచ్చయధమ్మం. అవిజ్ఞాదయో హి పచ్చయధమ్మా పటిచ్చసముప్పాదో. కథమిదం జానితబ్బన్తి చే? భగవతో వచనేన. భగవతా హి “తస్మాతిహానన్ద, ఏసేవ హేతు, ఏతం నిదానం, ఏస సముదయో, ఏస పచ్చయో

జరామరణస్స, యదిదం జాతి...పే.... సఙ్ఖారానం, యదిదం అవిజ్ఞా"తి (దీ. ని. ౨.౧౦౨ ఆదయో) ఏవం అవిజ్ఞాదయో హేతుతి వుత్తా. యథా ద్వాదస పచ్చయా ద్వాదస పటిచ్చసముప్పాదాతి.

తత్తాయం వచనత్తో - అఙ్గామఙ్గాం పటిచ్చ పటిముఖం కత్వా కారణసమవాయం అప్పటిక్తిపిత్వా సహితే ఉప్పాదేతీతి పటిచ్చసముప్పాదో. అథ వా పటిచ్చ పచ్చేతబ్బం పచ్చయారహతం పచ్చయం పటిగత్వా న వినా తేన సమ్మన్ధస్స ఉప్పాదో పటిచ్చసముప్పాదో . పటిచ్చసముప్పాదోతి చేత్త సముప్పాదపదట్టానవచనవిజ్ఞోయ్యో ఫలస్స ఉప్పాదనసమత్థతాయుత్తో హేతు, న పటిచ్చసముప్పత్తిమత్తం వేదితబ్బం. అథ వా పచ్చేతుం అరహంతి నం పణ్ణితాతి పటిచ్చో, సమ్మా సయమేవ వా ఉప్పాదేతీతి సముప్పాదో, పటిచ్చో చ సో సముప్పాదో చాతి పటిచ్చసముప్పాదోతి ఏవమేత్త అత్తో దట్టబ్బో.

అనులోమన్తి "అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా"తిఆదినా నయేన వుత్తో అవిజ్ఞాదికో పచ్చయాకారో అత్తనా కత్తబ్బకిచ్చకరణతో అనులోమోతి వుచ్చతి. అథ వా ఆదితో పట్టాయ అంతం పాపేత్వా వుత్తత్తా పవత్తియా వా అనులోమతో అనులోమో, తం అనులోమం. సాధుకం మనసాకాసీతి సక్కచ్చం మనసి అకాసి. యో యో పచ్చయధమ్మో యస్స యస్స పచ్చయుప్పన్నధమ్మస్స యథా యథా హేతుపచ్చయాదినా పచ్చయభావేన పచ్చయో హోతి, తం సబ్బం అవిపరీతం అపరిహాపేత్వా అనవసేసతో పచ్చవేక్షణవసేన చిత్తే అకాసీతి అత్తో. యథా పన భగవా పటిచ్చసముప్పాదానులోమం మనసాకాసి, తం సఙ్ఖేపేన తావ దస్సేతుం "ఇతి ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి, ఇమస్సుప్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీ"తి వుత్తం.

తత్త ఇతీతి ఏవం, అనేన పకారేనాతి అత్తో. ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతీతి ఇమస్మిం అవిజ్ఞాదికే పచ్చయే సతి ఇదం సఙ్ఖారాదికం ఫలం హోతి. ఇమస్సుప్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీతి ఇమస్స అవిజ్ఞాదికస్స పచ్చయస్స ఉప్పాదా ఇదం సఙ్ఖారాదికం ఫలం ఉప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇమస్మిం అసతి ఇదం న హోతి, ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీతి అవిజ్ఞాదీనం అభావే సఙ్ఖారాదీనం అభావస్స అవిజ్ఞాదీనం నిరోధే సఙ్ఖారాదీనం నిరోధస్స చ దుతియతతియసుత్తవచనేన ఏతస్మిం పచ్చయలక్ఖణే నియమో దస్సితో హోతి - ఇమస్మిం సతి ఏవ, నాసతి. ఇమస్సుప్పాదా ఏవ, నానుప్పాదా. అనిరోధా ఏవ, న నిరోధాతి. తేనేతం లక్ఖణం అన్తోగధనియమం ఇథ పటిచ్చసముప్పాదస్స వుత్తన్తి దట్టబ్బం. నిరోధోతి చ అవిజ్ఞాదీనం విరాగాధిగమేన ఆయతిం అనుప్పాదో అప్పవత్తి. తథా హి వుత్తం - "అవిజ్ఞాయ త్వేవ అసేసవిరాగనిరోధా సఙ్ఖారనిరోధో"తిఆది. నిరోధనిరోధీ చ ఉప్పాదనిరోధీభావేన వుత్తో "ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీ"తి.

తేనేతం దస్సేతి - అనిరోధో ఉప్పాదో నామ, సో చేత్త అత్తిభావోతిపి వుచ్చతీతి. "ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి"తి ఇదమేవ హి లక్ఖణం పరియాయంతరేన "ఇమస్స ఉప్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీ"తి వదన్తేన పరేన పురిమం విసేసితం హోతి. తస్మా న ధరమానతంయేవ సన్ధాయ "ఇమస్మిం సతి"తి వుత్తం, అథ ఖో మగ్గేన అనిరుద్ధభావఙ్గాతి విజ్ఞాయతి. యస్మా చ "ఇమస్మిం అసతి ఇదం న హోతి, ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీ"తి ద్విధాపి ఉద్దిట్టస్స లక్ఖణస్స నిద్దేసం వదన్తేన "అవిజ్ఞాయ త్వేవ అసేసవిరాగనిరోధా సఙ్ఖారనిరోధో"తిఆదినా నిరోధో ఏవ వుత్తో, తస్మా నత్తిభావోపి నిరోధో ఏవాతి నత్తిభావవిరుద్ధో అత్తిభావో అనిరోధోతి దస్సేతం హోతి. తేన అనిరోధసఙ్ఖాతేన అత్తిభావేన ఉప్పాదం విసేసేతి. తతో న ఇథ అత్తిభావమత్తం ఉప్పాదోతి అత్తో అధిప్పేతో, అథ ఖో అనిరోధసఙ్ఖాతో అత్తిభావో చాతి అయమత్తో విభావితోతి. ఏవమేతం లక్ఖణద్వయవచనం అఙ్గామఙ్గావిసేసనవిసేసితబ్బభావేన సాత్తకన్తి వేదితబ్బం.

కో పనాయం అనిరోధో నామ, యో “అత్తిభావో, ఉప్పాదో”తి చ వుచ్చతీతి? అప్పహీనభావో చ, అనిబ్బత్తితఫలారహితాపహానేహి ఫలానుష్పాదనారహితా చ. యే హి పహతబ్బా అకుసలా ధమ్మా, తేసం అరియమగ్గేన అసముగ్ఘాటితభావో చ. యే పన న పహతబ్బా కుసలాభ్యాకతా ధమ్మా, యాని తేసు సంయోజనాని అఖీణాసవానం తేసం అపరిక్షీణతా చ. అసముగ్ఘాటితానుసయతాయ హి సంయోజనా ఖింతప్పవత్తి పటిచ్చసముష్పాదో. తథా చ వుత్తం -

“యాయ చ, భిక్ఖవే, అవిజ్ఞాయ నివుతస్స బాలస్స యాయ చ తణ్ణాయ సమ్మయుత్తస్స అయం కాయో సముదాగతో, సా చేవ అవిజ్ఞా బాలస్స అప్పహీనా, సా చ తణ్ణా అపరిక్షీణా. తం కిస్స హేతు? న, భిక్ఖవే, బాలో అచరి బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖక్ఖయాయ, తస్మా బాలో కాయస్స భేదా కాయూపగో హోతి, సో కాయూపగో సమానో న పరిముచ్చతి జాతియా జరామరణేన”తిఆది (సం. ని. ౨.౧౯).

ఖీణసంయోజనానం పన అవిజ్ఞాయ అభావతో సజ్ఞారానం, తణ్ణపాదానానం అభావతో ఉపాదానభవానం అసమ్భవోతి వట్టస్స ఉపచ్ఛేదో పజ్ఞాయస్సతీతి. తేనేవాహ -

“ధన్నం త్వేవ, ఫగ్గుణ, ఫస్సాయతనానం అసేసవిరాగనిరోధా ఫస్సనిరోధో, ఫస్సనిరోధా వేదనానిరోధో”తిఆది (సం. ని. ౨.౧౨).

న హి అగ్గమగ్గాధిగమతో ఉద్ధం యావ పరినిబ్బానా సళాయతనాదీనం అప్పవత్తి. అథ ఖో నత్తితా నిరోధసద్దవచనీయతా ఖీణసంయోజనతాతి నిరోధో వుత్తో. అపిచ చిరకతమ్మి కమ్మం అనిబ్బత్తితఫలతాయ అప్పహీనాహారతాయ చ ఫలారహం సంతం ఏవ నామ హోతి, న నిబ్బత్తితఫలం , నాపి పహీనాహారస్థి. ఫలుప్పత్తిపచ్చయానం అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదీనం వుత్తనయేనేవ ఫలారహభావో అనిరోధోతి వేదితబ్బో. ఏవం అనిరుద్ధభావేనేవ హి యేన వినా ఫలం న సమ్భవతి, తం కారణం అతీతన్తిపి ఇమస్మిం సతీతి ఇమినా వచనేన వుత్తం. తతోయేవ చ అవుసితబ్రహ్మచరియస్స అప్పవత్తిధమ్మతం అనాపన్నో పచ్చయుష్పాదో కాలభేదం అనామసిత్వా అనివత్తనాయ ఏవ ఇమస్స ఉప్పాదాతి వుత్తో. అథ వా అవసేసపచ్చయసమవాయే అవిజ్ఞమానస్సపి విజ్ఞమానస్స వియ పగేవ విజ్ఞమానస్స యా ఫలుప్పత్తిఅభిముఖతా, సా ఇమస్స ఉప్పాదాతి వుత్తా. తథా హి తతో ఫలం ఉప్పజ్జతీతి తదవత్తం కారణం ఫలస్స ఉప్పాదనభావేన ఉట్టితం ఉప్పతితం నామ హోతి, న విజ్ఞమానమ్మి అతదవత్తన్తి తదవత్తతా ఉప్పాదోతి వేదితబ్బో.

తత్త సతీతి ఇమినా విజ్ఞమానతామత్తేన పచ్చయభావం వదన్తో అభ్యాపారతం పటిచ్చసముష్పాదస్స దస్సేతి. ఉప్పాదాతి ఉప్పత్తిధమ్మతం అసబ్బకాలభావితం ఫలుప్పత్తిఅభిముఖతశ్చ దీపేన్తో అనిచ్చతం పటిచ్చసముష్పాదస్స దస్సేతి. “సతి, నాసతి, ఉప్పాదా, న నిరోధా”తి పన హేతులత్థేహి భుమ్మనిస్సక్కవచనేహి సమత్థితం నిదానసముదయజాతిపభవభావం పటిచ్చసముష్పాదస్స దస్సేతి. హేతులత్తతా చేత్త భుమ్మవచనే యస్స భావే తదవినాభావిఫలస్స భావో లక్ఖీయతి, తత్త పవత్తియా వేదితబ్బా యథా “అధనానం ధనే అననుప్పదీయమానే దాలిద్ధియం వేపుల్లం అగమాసీ”తి (దీ. ని. ౩.౯౧) చ “నిప్పన్నేసు సస్సేసు సుభిక్షం జాయతీ”తి చ. నిస్సక్కవచనస్సాపి హేతులత్తతా ఫలస్స పభవే పకతియశ్చ పవత్తితో యథా “కలలా హోతి అబ్బుదం, అబ్బుదా జాయతీ పేసీ”తి (సం. ని. ౧.౨౩౨) చ “హిమవతా గజ్ఞా పభవన్తి, సిగ్గతో సరో జాయతీ”తి చ. అవిజ్ఞాదిభావే చ తదవినాభావేన సజ్ఞారాదిభావో లక్ఖీయతి,

అవిజ్ఞాదీహి చ సజ్ఞారాదయో పభవన్తి పకరియన్తి చాతి తే తేసం పభవో పకతి చ, తస్మా తదత్థదీపనత్థం “ఇమస్మిం సతి ఇమస్స ఉప్పాదా”తి హేతుఅత్తే భుమ్మనిస్సక్కనిద్దేసా కతాతి.

యస్మా చేత్త “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి, ఇమస్సుప్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీ”తి సజ్ఞేపేన ఉద్దిట్టస్స పటిచ్చసముప్పాదస్స “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదికో నిద్దేసో, తస్మా యథాపుత్తో అత్తిభావో ఉప్పాదో చ తేసం తేసం పచ్చయుప్పన్నధమ్మానం పచ్చయభావోతి విజ్ఞాయతి. న హి అనిరుద్ధతాసజ్ఞాతం అత్తిభావం ఉప్పాదఇచ్చ అనివత్తసభావతాసజ్ఞాతం ఉదయావత్తతాసజ్ఞాతం వా “సతి ఏవ, నాసతి, ఉప్పాదా ఏవ, న నిరోధా”తి అన్తోగధనియమేహి వచనేహి అభిహితం ముఞ్చిత్వా అత్తో పచ్చయభావో నామ అత్తి, తస్మా యథాపుత్తో అత్తిభావో ఉప్పాదో చ పచ్చయభావోతి వేదితబ్బం. యేపి పట్టానే ఆగతా హేతుఆదయో చతువీసతి పచ్చయా, తేపి ఏతస్సేవ పచ్చయభావస్స విసేసాతి వేదితబ్బా. ఇతి యథా విత్థారేన అనులోమం పటిచ్చసముప్పాదం మనసి అకాసి, తం దస్సేతుం, “యదిదం అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆది వుత్తం.

తత్త యదిదన్తి నిపాతో, తస్స యో అయన్తి అత్తో. అవిజ్ఞాపచ్చయాతిఆదీసు అవిన్దియం కాయదుచ్చరితాదిం విన్దతీతి అవిజ్ఞా, విన్దియం కాయసుచరితాదిం న విన్దతీతి అవిజ్ఞా, ధమ్మానం అవిపరీతసభావం అవిదితం కరోతీతి అవిజ్ఞా, అన్తవిరహితే సంసారే భవాదీసు సత్తే జవాపేతీతి అవిజ్ఞా, అవిజ్ఞమానేసు జవతి విజ్ఞమానేసు న జవతీతి అవిజ్ఞా, విజ్ఞాయ పటిపక్వాతి అవిజ్ఞా, సా “దుక్ఖే అఞ్ఞాణ”న్తిఆదినా చతుబ్బిధా వేదితబ్బా. పటిచ్చ న వినా ఫలం ఏతి ఉప్పజ్జతి చేవ పవత్తతి చాతి పచ్చయో, ఉపకారకత్తో వా పచ్చయో. అవిజ్ఞా చ సా పచ్చయో చాతి అవిజ్ఞాపచ్చయో, తస్మా అవిజ్ఞాపచ్చయా. సజ్ఞరోన్తీతి సజ్ఞారా, లోకియకుసలాకుసలచేతనా, సా పుఞ్ఞాపుఞ్ఞానేఞ్ఞాభిసజ్ఞారవసేన తివిధా వేదితబ్బా. విజానాతీతి విజ్ఞాణం, తం లోకియవిపాకవిజ్ఞాణవసేన ద్వత్తింసవిధం. నమతీతి నామం, వేదనాదిక్ఖన్దత్తయం. రుప్పతీతి రూపం, భూతరూపం చక్ఖాదిఉపాదారూపఇచ్చ. ఆయతతి ఆయతఇచ్చ సంసారదుక్ఖం నయతీతి ఆయతనం . పుసతీతి ఫస్సో. వేదయతీతి వేదనా. ఇదమ్మి ద్వయం ద్వారవసేన చబ్బిధం, విపాకవసేన గహణే చత్తింసవిధం. పరితస్సతీతి తత్తా, సా కామతత్తాదివసేన సజ్ఞేపతో తివిధా, విత్థారతో అట్టుత్తరసతవిధా చ. ఉపాదీయతీతి ఉపాదానం, తం కాముపాదానాదివసేన చతుబ్బిధం. భవతి భావయతి చాతి భవో, సో కమ్మాపపత్తిభేదతో దువిధో. జననం జాతి. జీరణం జరా. మరన్తి తేనాతి మరణం. సోచనం సోకో. పరిదేవనం పరిదేవో. దుక్ఖయతీతి దుక్ఖం, ఉప్పాదట్టితివసేన ద్వేధా ఖణతీతి దుక్ఖం. దుమనస్స భావో దోమనస్సం. భుసో ఆయాసో ఉపాయాసో . సమ్మవన్తీతి నిబ్బత్తన్తి. న కేవలఇచ్చా సోకాదీహియేవ, అథ ఖో సబ్బపదేహి “సమ్మవన్తీ”తి పదస్స యోజనా కాతబ్బా. ఏవఞ్ఞో “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా సమ్మవన్తీ”తి పచ్చయపచ్చయుప్పన్నవవత్థానం దస్సితం హోతి. ఏస నయో సబ్బత్థే.

తత్త అఞ్ఞాణలక్ఖణా అవిజ్ఞా, సమ్మోహనరసా, ఛాదనపచ్చపట్టానా, ఆసవపదట్టానా. అభిసజ్ఞరణలక్ఖణా సజ్ఞారా, ఆయుహానరసా, సంవిదహానపచ్చపట్టానా, అవిజ్ఞాపదట్టానా. విజాననలక్ఖణం విజ్ఞాణం, పుబ్బజ్ఞమరసం, పటిసన్నిపచ్చపట్టానం, సజ్ఞారపదట్టానం, వత్థారమ్మణపదట్టానం వా. నమనలక్ఖణం నామం, సమ్మయోగరసం, అవినిబ్బోగపచ్చపట్టానం, విజ్ఞాణపదట్టానం. రుప్పనలక్ఖణం రూపం, వికిరణరసం, అప్పహేయ్యభావపచ్చపట్టానం, విజ్ఞాణపదట్టానం. ఆయతనలక్ఖణం సళాయతనం, దస్సనాదిరసం, వత్థుద్వారభావపచ్చపట్టానం, నామరూపపదట్టానం. పుసనలక్ఖణో ఫస్సో, సజ్ఞట్టనరసో, సజ్ఞతిపచ్చపట్టానో, సళాయతనపదట్టానో. అనుభవనలక్ఖణా వేదనా,

విసయరససమ్భోగరసా, సుఖదుష్టపచ్చపట్టానా, ఘస్పపదట్టానా. హేతుభావలక్షణా తత్త్వా, అభినందనరసా, అతిత్తిభావపచ్చపట్టానా, వేదనాపదట్టానా. గహణలక్షణం ఉపాదానం, అముఞ్చనరసం, తత్త్వాదళ్ళత్తదిట్టిపచ్చపట్టానం, తత్త్వాపదట్టానం. కమ్మకమ్మఫలలక్షణో భవో, భవనభావనరసో, కుసలాకుసలాభ్యాకతపచ్చపట్టానో, ఉపాదానపదట్టానో. తత్త్వ తత్త్వ భవే పరమాభినిబ్బత్తిలక్షణా జాతి, నియ్యాతనరసా, అతీతభవతో ఇదుప్పన్నపచ్చపట్టానా, దుష్టవిచిత్తతాపచ్చపట్టానా వా. ఖన్ధపరిపాకలక్షణా జరా, మరణాపనయనరసా, యోబ్బనవినాసపచ్చపట్టానా. చుతిలక్షణం మరణం , విసంయోగరసం, గతివిప్పవాసపచ్చపట్టానం. అన్తోనిజ్ఞానలక్షణో సోకో, చేతసో నిజ్ఞానరసో, అనుసోచనపచ్చపట్టానో. లాలప్పనలక్షణో పరిదేవో, గుణదోసపరికిత్తనరసో, సమ్మమపచ్చపట్టానో. కాయపీళనలక్షణం దుష్టం, దుప్పజ్ఞానం దోమనస్సకరణరసం, కాయికాబాధపచ్చపట్టానం. చిత్తపీళనలక్షణం దోమనస్సం, మనోవిఘాతనరసం, మానసబ్యాధిపచ్చపట్టానం. చిత్తపరిదహనలక్షణో ఉపాయాసో, నిర్థుననరసో, విసాదపచ్చపట్టానో. ఏవమేతే అవిజ్ఞాదయో లక్షణాదితోపి వేదితబ్బాతి. అయమేత్త సజ్ఞేవో, విత్థారో పన సబ్బాకారసమ్మన్నం వినిచ్చయం ఇచ్చన్తేన సమ్మోహవిసోదనియా (విభ. అట్టం. ౨౨౮) విభజ్ఞట్టకథాయ గహేతబ్బో.

ఏవన్తి నిద్దిట్టస్స నిదస్సనం, తేన అవిజ్ఞాదీహేవ కారణేహి, న ఇస్సరనిమ్మానాదీహీతి దస్సేతి. ఏతస్సాతి యథావుత్తస్స. కేవలస్సాతి అసమ్మిస్సస్స సకలస్స వా. దుష్టక్షన్ధస్సాతి దుష్టసమ్మాహస్స, న సత్తస్స, నాపి జీవస్స, నాపి సుభసుఖాదీనం. సముదయో హోతీతి నిబ్బత్తి సమ్మవతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి య్వాయం అవిజ్ఞాదివసేన సజ్ఞారాదికస్స దుష్టక్షన్ధస్స సముదయో హోతీతి వుత్తో, సబ్బాకారేన ఏతమత్థం విదిత్వా. తాయం వేలాయన్తి తాయం తస్స అత్తస్స విదితవేలాయం. ఇమం ఉదానం ఉదానేసీతి ఇమం తస్మిం అత్తే విదితే హేతునో చ హేతుసముప్పన్నధమ్మస్స చ పజాననాయ ఆనుభావదీపకం “యదా హవే పాతుభవన్తీ”తిఆదికం సోమనస్ససమ్మయుత్తజ్ఞాణసముట్టానం ఉదానం ఉదానేసి, అత్తమనవాచం నిచ్చారేసీతి వుత్తం హోతి.

తస్సత్తో - యదాతి యస్మిం కాలే. హవేతి బృత్తన్తి ఇమస్మిం అత్తే నిపాతో. కేచి పన “హవేతి ఆహవే యుద్ధే”తి అత్తం వదన్తి, “యోధేధ మారం పజ్ఞావుధేనా”తి (ధ. ప. ౪౦) వచనతో కిలేసమారేన యుజ్ఞనసమయేతి తేసం అధిప్పాయో. పాతుభవన్తీతి ఉప్పజ్జన్తి. ధమ్మాతి అనులోమపచ్చయాకారపటివేధసాధకా బోధిపక్ఖియధమ్మా. అథ వా పాతుభవన్తీతి పకాసేన్తి, అభినమయవసేన బృత్తా పాకటా హోన్తి. ధమ్మాతి చతులరియసచ్చధమ్మా, ఆతాపో వుచ్చతి కిలేససన్తాపనట్టేన వీరియం. ఆతాపినోతి సమ్మప్పధానవీరియవతో. ఝాయతోతి ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానేన లక్షణాపనిజ్ఞానేన ఝాయన్తస్స. బ్రాహ్మణస్సాతి బాహితపాపస్స ఖీణాసవస్స. అథస్స కజ్ఞా వపయన్తి సబ్బాతి అథస్స ఏవం పాతుభూతధమ్మస్స యా ఏతా “కో ను ఖో, భన్తే, పుసతీతి. నో కల్లో పజ్ఞోతి భగవా అవోచా”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౧౨) నయేన, “కతమం ను ఖో, భన్తే, జరామరణం, కస్స చ పనిదం జరామరణన్తి. నో కల్లో పజ్ఞోతి భగవా అవోచా”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౩౮) నయేన పచ్చయాకారే కజ్ఞా వుత్తా, యా చ పచ్చయాకారస్సేవ అప్పటివిద్ధత్తా “అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్ధాన”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) సోళస కజ్ఞా ఆగతా. తా సబ్బా వపయన్తి అపగచ్చన్తి నిరుజ్ఞన్తి. కస్మా? యతో పజానాతి సహేతుధమ్మం, యస్మా అవిజ్ఞాదికేన హేతునా సహేతుకం ఇమం సజ్ఞారాదికం కేవలం దుష్టక్షన్ధధమ్మం పజానాతి అజ్ఞాసి పటివిజ్ఞీతి.

కదా పనస్స బోధిపక్ఖియధమ్మా చతుసచ్చధమ్మా వా పాతుభవన్తి ఉప్పజ్జన్తి పకాసేన్తి వా? విపస్సనామగ్గజాణేసు . తత్త విపస్సనాజాణసమ్మయుత్తా సతిఆదయో విపస్సనాజాణఇచ్చ యథారహం అత్తనో విసయేసు తదగ్గప్పహానవసేన సుభసజ్ఞాదికే పజహన్తా కాయానుపస్సనాదివసేన విసుం విసుం ఉప్పజ్జన్తి, మగ్గక్షణే పన తే నిబ్బానమాలమ్మిత్వా సముచ్చేదవసేన పటిపక్ఖే పజహన్తా చతుసుపి అరియసచ్చేసు అసమ్మోహప్పటివేధసాధనవసేన సకిదేవ ఉప్పజ్జన్తి. ఏవం తావేత్థ బోధిపక్ఖియధమ్మానం ఉప్పజ్జనట్టేన పాతుభావో వేదితబ్బో.

అరియసచ్చధమ్మానం పన లోకియానం విపస్సనాక్ఖణే విపస్సనాయ ఆరమ్మణకరణవసేన, లోకుత్తరానం తదధిముత్తతావసేన, మగ్గక్షణే నిరోధసచ్చస్స ఆరమ్మణాభిసమయవసేన, సబ్బేసమ్మి కిచ్చాభిసమయవసేన పాకటభావతో పకాసనట్టేన పాతుభావో వేదితబ్బో.

ఇతి భగవా సతిపి సబ్బాకారేన సబ్బధమ్మానం అత్తనో జాణస్స పాకటభావే పటిచ్చసముప్పాదముఖేన విపస్సనాభినివేసస్స కతత్తా నిపుణగమ్భీరసుదుద్దసతాయ పచ్చయాకారస్స తం పచ్చవేక్షిత్వా ఉప్పన్నబలవసోమనస్సో పటిపక్ఖసముచ్చేదవిభావనేన సద్ధిం అత్తనో తదభిసమయానుభావదీపకమేవేత్త ఉదానం ఉదానేసీతి.

అయమ్మి ఉదానో వుత్తో భగవతా ఇతి మే సుతన్తి అయం పాళి కేసుచియేవ పోత్తకేసు దిస్సతి. తత్త అయమ్మీతి పిసద్దో “ఇదమ్మి బుద్ధే రతనం పణీతం, అయమ్మి పారాజికో హోతీ”తిఆదీసు వియ సమ్మిణ్ణనట్టో, తేన ఉపరిమం సమ్మిణ్ణేతి. వుత్తోతి అయం వుత్తసద్దో కేసోహరణవప్సనవాపసమీకరణజీవితవుత్తిపముత్తభావపావచనభావేన పవత్తన అజ్ఞేనకథనాదీసు దిస్సతి. తథా హేస “కాపటికో మాణవో దహరో వుత్తసిరో”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౪౨౬) కేసోహరణే ఆగతో.

“గావో తస్స పజాయన్తి, ఖేత్తే వుత్తం విరూహతి;

వుత్తానం ఫలమస్సాతి, యో మిత్తానం న దుబ్బతీ”తి. -

ఆదీసు (జా. ౨.౨౨.౧౯) వప్పనే. “నో చ ఖో పటివుత్త”న్తిఆదీసు (పారా. ౨౮౯) అట్టదణ్డకాదీహి వాపసమీకరణే.

“పన్నలోమా పరదత్తవుత్తో మిగభూతేన చేతసా విహరామీ”తిఆదీసు (చూళవ. ౩౩౨) జీవితవుత్తియం. “పణ్ణపలాసో బద్ధనా పవుత్తో అభబ్బో హరితత్తాయా”తిఆదీసు (పారా. ౯౨) బద్ధనతో పముత్తభావే. “గీతం వుత్తం సమీహిత”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౮౫) పావచనభావేన పవత్తితే. “వుత్తో పారాయణో”తిఆదీసు అజ్ఞేనే. “వుత్తం ఖో పనేతం భగవతా ‘ధమ్మదాయాదా మే, భిక్షవే, భవథ, మా ఆమిసదాయాదా””తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౦) కథనే. ఇథాపి కథనే ఏవ దట్టబ్బో, తేన అయమ్మి ఉదానో భాసితోతి అట్టో. ఇతీతి ఏవం. మే సుతన్తి పదద్వయస్స అట్టో నిదానవణ్ణనాయం సబ్బాకారతో వుత్తోయేవ. పుట్టే “ఏవం మే సుత”న్తి నిదానవసేన వుత్తోయేవ హి అట్టో ఇథ నిగమనవసేన “ఇతి మే సుత”న్తి పున వుత్తో. వుత్తస్సేవ హి అట్టస్స పున వచనం నిగమనన్తి. ఇతిసద్దస్స అత్తుద్ధారో ఏవం-సద్దేన సమానత్తతాయ “ఏవం మే సుత”న్తి ఏత్త వియ, అత్తయోజనా చ ఇతివుత్తకవణ్ణనాయ అష్టేహి పకాసితాయేవాతి తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బోతి.

పరమత్థదీపనియా ఖుద్ధకనికాయట్టకథాయ

ఉదానసంవణ్ణనాపరమబోధిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియబోధిసుత్తవణ్ణనా

౨. దుతియే పటిలోమన్తి “అవిజ్ఞానిరోధా సజ్ఞారనిరోధో”తిఆదినా నయేన వుత్తో అవిజ్ఞాదికోయేవ పచ్చయాకారో అనుష్పాదనిరోధేన నిరుజ్ఞమానో అత్తనో కత్తబ్బకిచ్చస్స అకరణతో పటిలోమోతి వుచ్చతి. పవత్తియా వా విలోమనతో పటిలోమో, అంతతో పన మజ్ఞతో వా పట్టాయ ఆదిం పాపేత్వా అవుత్తత్తా ఇతో అజ్ఞోనత్తేనేత్త పటిలోమతా న యుజ్జతి. పటిలోమన్తి చ “విసమం చన్దసూరియా పరివత్తన్తి”తిఆదిసు వియ భావనపుంసకనిద్దేసో. ఇమస్మిం అసతి ఇదం న హోతీతి ఇమస్మిం అవిజ్ఞాదికే పచ్చయే అసతి మగ్గేన పహీనే ఇదం సజ్ఞారాదికం ఫలం న హోతి నప్పవత్తతి. ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్ఞతీతి ఇమస్స అవిజ్ఞాదికస్స పచ్చయస్స నిరోధా మగ్గేన అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదితత్తా ఇదం సజ్ఞారాదికం ఫలం నిరుజ్జతి, నప్పవత్తతీతి అత్తో. ఇథాపి యథా “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి, ఇమస్సుప్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీ”తి ఏత్త “ఇమస్మిం సతియేవ, నాసతి, ఇమస్స ఉప్పాదా ఏవ, న నిరోధా”తి అన్తోగధనియమతా దస్సితా. ఏవం ఇమస్మిం అసతియేవ, న సతి, ఇమస్స నిరోధా ఏవ, న ఉప్పాదాతి అన్తోగధనియమతాలక్ఖణా దస్సితాతి వేదితబ్బం. సేసమేత్త యం వత్తబ్బం, తం పరమబోధిసుత్తవణ్ణనాయ వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం.

ఏవం యథా భగవా పటిలోమపటిచ్చసముష్పాదం మనసి అకాసి, తం సజ్ఞేపేన దస్సేత్వా ఇదాని విత్థారేన దస్సేతుం “అవిజ్ఞానిరోధా సజ్ఞారనిరోధో”తిఆది వుత్తం. తత్త అవిజ్ఞానిరోధాతి అరియమగ్గేన అవిజ్ఞాయ అనవసేసనిరోధా, అనుసయప్పహానవసేన అగ్గమగ్గేన అవిజ్ఞాయ అచ్చన్తసముగ్ధాటతోతి అత్తో. యదిపి హేటిమమగ్గేహి పహీయమానా అవిజ్ఞా అచ్చన్తసముగ్ధాటవసేనేవ పహీయతి, తథాపి న అనవసేసతో పహీయతి. అపాయగామినియా హి అవిజ్ఞా పరమమగ్గేన పహీయతి. తథా సకిదేవ ఇమస్మిం లోకే సబ్బత్త చ అనరియభూమియం ఉపపత్తిపచ్చయభూతా అవిజ్ఞా యథాక్కమం దుతియతతియమగ్గేహి పహీయతి, న ఇతరాతి. అరహత్తమగ్గేనేవ హి సా అనవసేసం పహీయతీతి. సజ్ఞారనిరోధోతి సజ్ఞారానం అనుష్పాదనిరోధో హోతి. ఏవం నిరుద్ధానం పన సజ్ఞారానం నిరోధా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణాదీనఞ్చ నిరోధా నామరూపాదీని నిరుద్ధాని ఏవ హోన్తీతి దస్సేతుం “సజ్ఞారనిరోధా విజ్ఞాణనిరోధో”తిఆదిం వత్వా “ఏవమేతస్స కేవలస్స దుక్ఖక్షణస్స నిరోధో హోతీ”తి వుత్తం. తత్త యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

అపిచేత్త కిఞ్చాపి “అవిజ్ఞానిరోధా సజ్ఞారనిరోధో, సజ్ఞారనిరోధా విజ్ఞాణనిరోధో”తి ఏత్తావతాపి సకలస్స దుక్ఖక్షణస్స అనవసేసతో నిరోధో వుత్తో హోతి, తథాపి యథా అనులోమే యస్స యస్స పచ్చయధమ్మస్స అత్తితాయ యో యో పచ్చయుప్పన్నధమ్మో న నిరుజ్జతి పవత్తతి ఏవాతి ఇమస్స అత్తస్స దస్సనత్తం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా...పే.... సముదయో హోతీ”తి వుత్తం. ఏవం తప్పటిపక్ఖతో తస్స తస్స పచ్చయధమ్మస్స అభావే సో సో పచ్చయుప్పన్నధమ్మో నిరుజ్జతి నప్పవత్తతీతి దస్సనత్తం ఇథ “అవిజ్ఞానిరోధా సజ్ఞారనిరోధో, సజ్ఞారనిరోధా విజ్ఞాణనిరోధో...పే.... దుక్ఖక్షణస్స నిరోధో హోతీ”తి వుత్తం, న పన అనులోమే వియ కాలత్తయపరియాపన్నస్స దుక్ఖక్షణస్స నిరోధదస్సనత్తం. అనాగతస్సేవ హి అరియమగ్గభావనాయ అసతి ఉప్పజ్జనారహస్స దుక్ఖక్షణస్స అరియమగ్గభావనాయ నిరోధో ఇచ్చితోతి అయమ్మి విసేసో వేదితబ్బో.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి య్వాయం “అవిజ్ఞానిరోధాదవసేన సజ్ఞారాదికస్స దుక్ఖక్షణస్స నిరోధో హోతీ”తి వుత్తో, సబ్బాకారేన ఏతమత్తం విదిత్వా. ఇమం ఉదానం ఉదానేసీతి ఇమస్మిం అత్తే విదితే “అవిజ్ఞానిరోధా సజ్ఞారనిరోధో”తి ఏవం పకాసితస్స అవిజ్ఞాదీనం పచ్చయానం ఖయస్స అవబోధానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసీతి అత్తో.

తత్రాయం సభ్యేపథో - యస్మా అవిజ్ఞాదీనం పచ్చయానం అనుష్పాదనిరోధసజ్ఞాతం ఖయం అవేది అజ్ఞాసి పటివిజ్ఞి, తస్మా ఏతస్య వుత్తనయేన ఆతాపినో ఝాయతో బ్రాహ్మణస్య వుత్తప్పకారా బోధిపక్తియధమ్మా చతుసచ్చధమ్మా వా పాతుభవన్తి ఉప్పజ్జన్తి పకాసేన్తి వా. అథ యా పచ్చయనిరోధస్య సమ్మా అవిదితత్తా ఉప్పజ్జేయ్యం పుట్టే వుత్తప్పభేదా కజ్ఞా, తా సబ్బాపి వపయన్తి నిరుజ్ఞన్తితి. సేసం హేత్థా వుత్తనయమేవ.

దుతియబోధిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. తతియబోధిసుత్తవణ్ణనా

3. తతియే అనులోమపటిలోమన్తి అనులోమశ్చ పటిలోమశ్చ, యథావుత్తఅనులోమవసేన చేవ పటిలోమవసేన చాతి అత్తో. నను చ పుట్టేపి అనులోమవసేన పటిలోమవసేన చ పటిచ్చసముష్పాదే మనసికారప్పవత్తి సుత్తద్వయే వుత్తా, ఇథ కస్మా పునపి తదుభయవసేన మనసికారప్పవత్తి వుచ్చత్తితి? తదుభయవసేన తతియవారం తత్త మనసికారస్య పవత్తితత్తా. కథం పన తదుభయవసేన మనసికారో పవత్తితో? న హి సక్కా అపుబ్బం అచరిమం అనులోమపటిలోమం పటిచ్చసముష్పాదస్య మనసికారం పవత్తేతున్తి? న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం “తదుభయం ఏకజ్ఞం మనసాకాసీ”తి, అథ ఖో వారేన. భగవా హి పరమం అనులోమవసేన పటిచ్చసముష్పాదం మనసి కరిత్వా తదనురూపం పరమం ఉదానం ఉదానేసి. దుతియమ్పి పటిలోమవసేన తం మనసి కరిత్వా తదనురూపమేవ ఉదానం ఉదానేసి. తతియవారే పన కాలేన అనులోమం కాలేన పటిలోమం మనసికరణవసేన అనులోమపటిలోమం మనసి అకాసి. తేన వుత్తం - “అనులోమపటిలోమన్తి అనులోమశ్చ పటిలోమశ్చ, యథావుత్తఅనులోమవసేన చేవ పటిలోమవసేన చా”తి. ఇమినా మనసికారస్య పగుణబలవభావో చ వసీభావో చ పకాసితో హోతి. ఏత్త చ “అనులోమం మనసి కరిస్సామి, పటిలోమం మనసి కరిస్సామి, అనులోమపటిలోమం మనసి కరిస్సామీ”తి ఏవం పవత్తానం పుట్టాభోగానం వసేన నేసం విభాగో వేదితబ్బో.

తత్త అవిజ్ఞాయ త్వేవాతి అవిజ్ఞాయ తు ఏవ. అసేసవిరాగనిరోధాతి విరాగసజ్ఞాతేన మగ్గేన అసేసనిరోధా, అగ్గమగ్గేన అనవసేసఅనుష్పాదప్పహానాతి అత్తో. సజ్ఞారనిరోధోతి సట్టేసం సజ్ఞారానం అనవసేసం అనుష్పాదనిరోధో. హేట్టిమేన హి మగ్గత్తయేన కేచి సజ్ఞారా నిరుజ్ఞన్తి, కేచి న నిరుజ్ఞన్తి అవిజ్ఞాయ సావసేసనిరోధా. అగ్గమగ్గేన పనస్సా అనవసేసనిరోధా న కేచి సజ్ఞారా న నిరుజ్ఞన్తితి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి య్వాయం అవిజ్ఞాదివసేన సజ్ఞారాదికస్య దుక్ఖక్షణస్య సముదయో నిరోధో చ అవిజ్ఞాదీనం సముదయా నిరోధా చ హోతీతి వుత్తో, సబ్బాకారేన ఏతమత్థం విదిత్వా. ఇమం ఉదానం ఉదానేసీతి ఇదం యేన మగ్గేన యో దుక్ఖక్షణస్య సముదయనిరోధసజ్ఞాతో అత్తో కిచ్చవసేన ఆరమ్మణకిరియాయ చ విదితో, తస్య అరియమగ్గస్య ఆనుభావదీపకం వుత్తప్పకారం ఉదానం ఉదానేసీతి అత్తో.

తత్రాయం సభ్యేపథో - యదా హవే పాతుభవన్తి ధమ్మా ఆతాపినో ఝాయతో బ్రాహ్మణస్య, తదా సో బ్రాహ్మణో తేహి ఉప్పన్నేహి బోధిపక్తియధమ్మేహి యస్య వా అరియమగ్గస్య చతుసచ్చధమ్మా పాతుభూతా , తేన అరియమగ్గేన విధూపయం తిట్ఠతి మారసేనం, “కామా తే పరమా సేనా”తిఆదినా (సు. ని. 43౮; మహాని. ౨౮; చూళని.

నన్దమాణవపుద్గానిద్దేస ౪౭) నయేన వుత్తప్పకారం మారసేనం విధూపయన్తో విధమేన్తో విద్ధంసేన్తో తిట్టతి. కథం?
 సూరియోవ ఓభాసయమన్తలిక్ఖం, యథా సూరియో అబ్బుగ్గతో అత్తనో పభాయ అన్తలిక్ఖం ఓభాసేన్తోవ అన్తకారం విధమేన్తో
 తిట్టతి, ఏవం సోపి ఖీణాసవట్రాహ్మణో తేహి ధమ్మేహి తేన వా అరియమగ్గేన సచ్చాని పటివిజ్ఞన్తోవ మారసేనం విధూపయన్తో
 తిట్టతీతి.

ఏవం భగవతా పరమం పచ్చయాకారపజాననస్స, దుతియం పచ్చయక్ఖయాధిగమస్స, తతియం అరియమగ్గస్స
 ఆనుభావప్పకాసనాని ఇమాని తీణి ఉదానాని తీసు యామేసు భాసితాని. కతరాయ రత్తియా? అభిసమ్పాధితో సత్తమాయ
 రత్తియా. భగవా హి విసాఖపుణ్ణమాయ రత్తియా పరమయామే పుట్టేనివాసం అనుస్సరిత్వా మజ్ఞిమయామే దిట్టచక్ఖం
 వినోధేత్వా పచ్చిమయామే పటిచ్చసముప్పాదే ఇాణం ఓతారేత్వా నానానయేహి తేభూమకసజ్ఞారే సమ్మసిత్వా “ఇదాని
 అరుణో ఉగ్గమిస్సతీ”తి సమ్మాసమ్పాధిం పాపుణి, సబ్బజ్ఞాతప్పత్తిసమనన్తరమేవ చ అరుణో ఉగ్గచ్చీతి. తతో తేనేవ
 పల్లజ్కేన బోధిరుక్ఖములే సత్తాహం వీతినామేన్తో సమ్మత్తాయ పాటిపదరత్తియా తీసు యామేసు వుత్తనయేన
 పటిచ్చసముప్పాదం మనసి కరిత్వా యథాక్కమం ఇమాని ఉదానాని ఉదానేసి.

ఖన్దకే పన తీసుపి వారేసు “పటిచ్చసముప్పాదం అనులోమపటిలోమం మనసాకాసీ”తి (మహావ. ౧) ఆగతత్తా
 ఖన్దకట్టకథాయం “తీసుపి యామేసు ఏవం మనసి కత్వా పరమం ఉదానం పచ్చయాకారపచ్చవేక్ఖణవసేన, దుతియం
 నిట్టానపచ్చవేక్ఖణవసేన, తతియం మగ్గపచ్చవేక్ఖణవసేనాతి ఏవం ఇమాని భగవా ఉదానాని ఉదానేసి”తి వుత్తం, తమ్మి న
 విరుజ్ఞతి. భగవా హి రపేత్వా రతనఘరసత్తాహం సేసేసు ఛసు సత్తాహేసు అన్తరన్తరా ధమ్మం పచ్చవేక్ఖిత్వా యేభుయ్యేన
 విముత్తిసుఖపటిసంవేదీ విహాసి, రతనఘరసత్తాహే పన అభిధమ్మపరిచయవసేనేవ విహాసీతి.

తతియబోధిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. హుంహుజ్జసుత్తవణ్ణనా

౪. చతుత్థే అజపాలనిగ్రోధోతి తస్స కిర ఛాయాయం అజపాలా గన్త్యా నీసీదన్తి, తేనస్స “అజపాలనిగ్రోధో”త్వేవ నామం
 ఉదపాది. కేచి పన “యస్మా తత్త వేదే సజ్ఞాయితుం అసమత్థా మహల్లకట్రాహ్మణా పాకారపరిక్లేపయుత్తాని నివేసనాని కత్వా
 సబ్బే వసింసు, తస్మా అజపాలనిగ్రోధోతి నామం జాత”న్తి వదన్తి. తత్తాయం వచనత్తో – న జపన్తీతి అజపా, మన్తానం
 అనజ్ఞాయకాతి అత్తో, అజపా లన్తి ఆదియన్తి నివాసం ఏత్థాతి అజపాలోతి. యస్మా వా మజ్జన్తికే సమయే అన్తో పవిట్థో అజే
 అత్తనో ఛాయాయ పాలేతి రక్ఖతి, తస్మా ‘అజపాలో’తిస్స నామం రూళ్లన్తి అపరే. సబ్బధాపి నామమేతం తస్స రుక్ఖస్స, తస్స
 సమీపే. సమీపత్థే హి ఏతం భుమ్మం “అజపాలనిగ్రోధే”తి.

విముత్తిసుఖపటిసంవేదీతి తత్తపి ధమ్మం విచినన్తో విముత్తిసుఖిన్తా పటిసంవేదేన్తో నిసీది. బోధిరుక్ఖతో
 పురత్థిమదిసాభాగే ఏస రుక్ఖో హోతి. సత్తాహన్తి చ ఇదం న పల్లజ్కసత్తాహతో అనన్తరసత్తాహం. భగవా హి పల్లజ్కసత్తాహతో
 అపరానిపి తీణి సత్తాహాని బోధిసమీపయేవ వీతినామేసి.

తత్తాయం అనుపుబ్బికథా – భగవతి కిర సమ్మాసమ్పాధిం పత్వా సత్తాహం ఏకపల్లజ్కేన నిసేన్నే “న భగవా వుట్టతి,
 కిన్ను ఖో అజ్ఞోపి బుద్ధత్తకరా ధమ్మా అత్థీ”తి ఏకచ్ఛానం దేవతానం కజ్ఞో ఉదపాది. అథ భగవా అట్టమే దివసే సమాపత్తితో

వుట్టాయ దేవతానం కజ్జం ఇత్వా కజ్జావిధమనత్తం ఆకాసే ఉప్పతిత్వా యమకపాటిహారియం దస్సేత్వా తాసం కజ్జం విధమేత్వా పల్లజ్కతో ఈసకం పాచీననిస్సితే ఉత్తరదిసాభాగే రత్వా చత్తారి అసజ్జేయ్యాని కప్పసతసహస్సశ్చ ఉపచితానం పారమీనం బలాధిగమట్టానం పల్లజ్కం బోధిరుక్ఖశ్చ అనిమిసేహి చక్ఖూహి ఓలోకయమానో సత్తాహం వీతినామేసి, తం రానం అనిమిసచేతియం నామ జాతం. అథ పల్లజ్కస్స చ రితట్టానస్స చ అన్తరా పురత్తిమతో చ పచ్చిమతో చ ఆయతే రతనచక్రమే చక్రమస్తో సత్తాహం వీతినామేసి, తం రతనచక్రమచేతియం నామ జాతం. తతో పచ్చిమదిసాభాగే దేవతా రతనఘరం మాపయింసు , తత్త పల్లజ్కేన నిసీదిత్వా అభిధమ్మపిటకం విసేసతో అనన్తనయం సమన్తపట్టానం విచినస్తో సత్తాహం వీతినామేసి, తం రానం రతనఘరచేతియం నామ జాతం. ఏవం బోధిసమీపేయేవ చత్తారి సత్తాహాని వీతినామేత్వా పశ్చామే సత్తాహే బోధిరుక్ఖతో అజపాలనిగ్రోధం ఉపసజ్కమిత్వా తస్స మూలే పల్లజ్కేన నిసీది.

తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టాసీతి తతో ఫలసమాపత్తిసమాధితో యథాకాలపరిచ్ఛేదం వుట్టహి, వుట్టహిత్వా చ పస తత్త ఏవం నిసినే భగవతి ఏకో బ్రాహ్మణో తం గత్వా పజ్ఞం పుచ్చి. తేన వుత్తం “అథ ఖో అజ్ఞాతరో”తిఆది. తత్త అజ్ఞాతరోతి నామగోత్తవసేన అనభిజ్ఞాతో అపాకటో ఏకో. హుంహుజ్కజాతికోతి సో కిర దిట్టమజ్జలికో మానధద్ధో మానవసేన కోధవసేన చ సబ్బం అవోక్ఖజాతికం పస్సిత్వా జిగుచ్చస్తో “హుంహు”న్తి కరోస్తో విచరతి, తస్మా “హుంహుజ్కజాతికో”తి వుచ్చతి, “హుంహుక్కజాతికో”తిపి పారో. బ్రాహ్మణోతి జాతియా బ్రాహ్మణో.

యేన భగవాతి యస్సం దిసాయం భగవా నిసినో. భుమ్మత్థే హి ఏతం కరణవచనం . యేన వా దిసాభాగేన భగవా ఉపసజ్కమితబ్బో, తేన దిసాభాగేన ఉపసజ్కమి. అథ వా యేనాతి హేతుఅత్థే కరణవచనం, యేన కారణేన భగవా దేవమనుస్సేహి ఉపసజ్కమితబ్బో, తేన కారణేన ఉపసజ్కమీతి అత్థో. కేన చ కారణేన భగవా ఉపసజ్కమితబ్బో? నానప్పకారరోగదుక్ఖాభిపీళితత్తా ఆతురకాయేహి మహాజనేహి మహానుభావో భిసక్కో వియ రోగతికిచ్చనత్తం, నానావిధకిలేసబ్యాధిపీళితత్తా ఆతురచిత్తేహి దేవమనుస్సేహి కిలేసబ్యాధితికిచ్చనత్తం ధమ్మస్సవనపజ్ఞాపుచ్చనాదికారణేహి భగవా ఉపసజ్కమితబ్బో. తేన అయమ్పి బ్రాహ్మణో అత్తనో కజ్జం చిన్దితుకామో ఉపసజ్కమి.

ఉపసజ్కమిత్వాతి ఉపసజ్కమనపరియోసానదీపనం. అథ వా యం రానం ఉపసజ్కమి, తతోపి భగవతో సమీపభూతం ఆసన్నతరం రానం ఉపగత్వాతి అత్థో. సమ్మోదీతి సమం సమ్మా వా మోది, భగవా చానేన, సోపి భగవతా “కచ్చి భోతో ఖమనీయం కచ్చి యాపనీయ”న్తిఆదినా పటిసన్ధారకరణవసేన సమప్పవత్తమోదో అహోసి. సమ్మోదనీయన్తి సమ్మోదనారహం సమ్మోదజననయోగ్గం. కథన్తి కథాసల్లాపం. సారణీయన్తి సరితబ్బయుత్తం సాధుజనేహి పవత్తేతబ్బం, కాలన్తరే వా చిన్తేతబ్బం. వీతిసారేత్వాతి నిట్టాపేత్వా. ఏకమన్తన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో. ఏకస్మిం రానే, అతిసమ్ముఖాదికే ధ నిసజ్జదోసే వజ్జేత్వా ఏకస్మిం పదేసేతి అత్థో. ఏతదవోచాతి ఏతం ఇదాని వత్తబ్బం “కిత్తావతా ను ఖో”తిఆదివచనం అవోచ.

తత్త కిత్తావతాతి కిత్తకేన పమాణేన. నూతి సంసయత్థే నిపాతో. ఖోతి పదపూరణే. భోతి బ్రాహ్మణానం జాతిసముదాగతం ఆలపనం. తథా హి వుత్తం – “భోవాది నామ సో హోతి, సచే హోతి సకిశ్చానో”తి (మ. ని. ౨.౪౨౭; ధ. ప. ౩౯౬). గోతమాతి భగవన్తం గోత్రేన ఆలపతి. కథం పనాయం బ్రాహ్మణో సమ్మతిసమాగతో భగవతో గోత్రం జానాతీతి? నాయం సమ్మతిసమాగతో, ఛబ్బస్సాని పధానకరణకాలే ఉపట్టహస్తేహి పశ్చావగ్గియేహి సద్ధిం చరమానోపి, అపరభాగే తం వతం ఛడ్డేత్వా ఉరువేలాయం సేననిగమే ఏకో అదుతియో హుత్వా పిణ్డాయ చరమానోపి తేన బ్రాహ్మణేన దిట్టపుట్టో చేవ సల్లపితపుట్టో చ. తేన సో పుట్టే పశ్చావగ్గియేహి గర్హమానం భగవతో గోత్రం అనుస్సరన్తో, “భో గోతమా”తి భగవన్తం

గోత్రన ఆలపతి. యతో పట్టాయ వా భగవా మహాభినిష్ఠమనం నిష్ఠమస్తో అనోమనదీతీరే పబ్బజితో, తతో పభుతి “సమణో గోతమో”తి చన్దో వియ సూరియో వియ చ పాకటో పజ్ఞాతో, న తస్స గోత్రజాననే కారణం గవేసితబ్బం.

బ్రాహ్మణకరణాతి బ్రాహ్మణం కరోన్తీతి బ్రాహ్మణకరణా, బ్రాహ్మణభావకరాతి అత్థో. ఏత్థ చ కీత్తావతాతి ఏతేన యేహి ధమ్మేహి బ్రాహ్మణో హోతి, తేసం ధమ్మానం పరిమాణం పుచ్చతి. కతమే చ పనాతి ఇమినా తేసం సరూపం పుచ్చతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం తేన పుట్టస్స పజ్ఞాస్స సిఖాపత్తం అత్థం విదిత్వా తాయం వేలాయం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి, న పన తస్స బ్రాహ్మణస్స ధమ్మం దేసేసి. కస్మా? ధమ్మదేసనాయ అభాజనభావతో. తథా హి తస్స బ్రాహ్మణస్స ఇమం గాథం సుత్వా న సచ్చాభిసమయో అహోసి. యథా చ ఇమస్స, ఏవం ఉపకస్స ఆజీవకస్స బుద్ధగుణప్పకాసనం. ధమ్మచక్రప్పవత్తనతో హి పుబ్బభాగే భగవతా భాసితం పరేసం సుణ్ణానమ్మి తపుస్సభల్లికానం సరణదానం వియ వాసనాభాగియమేవ జాతం, న సేక్ఖభాగియం, న నిబ్బేధభాగియం. ఏసా హి ధమ్మతాతి.

తత్థ యో బ్రాహ్మణోతి యో బాహితపాపధమ్మతాయ బ్రాహ్మణో, న దిట్టమజ్జలికతాయ హుంహుజ్జారకసావాదిపాపధమ్మయుత్తో హుత్వా కేవలం జాతిమత్తకేన బ్రహ్మజ్ఞం పటిజానాతి. సో బ్రాహ్మణో బాహితపాపధమ్మత్తా హుంహుజ్జారప్పహనేన నిహుంహుజ్జో, రాగాదికసావాభావేన నిక్కసావో, భావనానుయోగయుత్తచిత్తతాయ యతత్తో, సీలసంయమేన వా సంయతచిత్తతాయ యతత్తో, చతుమగ్గజ్ఞానజ్ఞాతేహి వేదేహి అన్తం సజ్ఞారపరియోసానం నిబ్బానం, వేదానం వా అన్తం గతత్తా వేదన్తగూ. మగ్గబ్రహ్మచరియస్స వుసీతత్తా వుసీతబ్రహ్మచరియో, ధమ్మేన సో బ్రహ్మవాదం వదేయ్య “బ్రాహ్మణో అహ”న్తి ఏతం వాదం ధమ్మేన జాయేన వదేయ్య. యస్స సకలలోకసన్నివాసేపి కుహిజ్ఞి ఏకారమ్మణేపి రాగుస్సదో, దోసుస్సదో, మోహుస్సదో, మానుస్సదో, దిట్టుస్సదోతి ఇమే ఉస్సదా నత్తి, అనవసేసం పహీనాతి అత్థో.

చతుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. బ్రాహ్మణసుత్తవణ్ణనా

౫. పఞ్చమే సావత్థియన్తి ఏవంనామకే నగరే. తఞ్ఞో సవత్థస్స నామ ఇసిసో నివాసట్టానే మాపితత్తా సావత్థీతి వుచ్చతి, యథా కాకన్ధీ, మాకన్ధీతి. ఏవం తావ అక్ఖరచిన్తకా. అట్టకథాచరియా పన భణన్తి – యంకిజ్ఞి మనుస్సానం ఉపభోగపరిభోగం సబ్బమేత్థ అత్థీతి సావత్థి. సత్థసమాయోగే చ కిమేత్థ భణ్ణమత్థీతి పుచ్చితే సబ్బమత్థీతిపి వచనం ఉపాదాయ సావత్థీతి.

“సబ్బదా సబ్బూపకరణం, సావత్థియం సమోహితం;

తస్మా సబ్బముపాదాయ, సావత్థీతి పవుచ్చతీ”తి. (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౪);

తస్సం సావత్థియం, సమీపత్థే చేతం భుమ్మవచనం. జేతవనేతి అత్తనో పచ్చత్తికే జినాతీతి జేతో, రజ్ఞా వా పచ్చత్తికజనే జితే జాతోతి జేతో, మజ్జలకమ్యతాయ వా తస్స ఏవం నామమేవ కతన్తి జేతో. వనయతీతి వనం, అత్తనో సమ్మత్తియా సత్తానం అత్తని భత్తిం కరోతి ఉప్పాదేతీతి అత్థో. వనుకే ఇతి వా వనం, నానావిధకుసుమగన్ధసమ్మాదమత్తకోకిలాదివిహగ్గవిరుతాలాపేహి మన్దమారుతచలితరుక్ష్ణసాఖాపల్లవహత్థేహి చ “ఏథ మం

పరిభ్రుజ్ఞాధా"తి పాణినో యాచతి వియాతి అత్తో. జేతస్స వనం జేతవనం. తస్మా జేతేన కుమారేన రోపితం సంవద్ధితం పరిపాలితం. నోవ తస్స సామీ అహోసి, తస్మా జేతవనన్తి వుచ్చతి, తస్మిం జేతవనే.

అనాథపిణ్డీకస్స ఆరామేతి మాతాపితూహి గహితనామవసేన సుదత్తో నామ సో మహాసేట్టి, సబ్బకామసమిద్ధితాయ పన విగతమలమచ్చేరతాయ కరుణాదిగుణసమగ్గితాయ చ నిచ్చకాలం అనాథానం పిణ్డం దేతి, తస్మా అనాథపిణ్డీకోతి వుచ్చతి. ఆరమన్తి ఏత్థ పాణినో విసేసేన పబ్బజితాతి ఆరామో, పుప్పఫలాదిసోభాయ నాతిదురనాచ్ఛాసన్నతాదిపఞ్చవిధసేనాసనస్థసమ్మత్తియా చ తతో తతో ఆగమ్మ రమన్తి అభిరమన్తి అనుక్కణ్ఠితా హుత్వా వసన్తితి అత్తో. వుత్తప్పకారాయ వా సమ్మత్తియా తత్థ తత్థ గతేపి అత్తనో అబ్బన్తరంయేవ ఆనేత్వా రమేతీతి ఆరామో. సో హి అనాథపిణ్డీకేన గహపతినా జేతస్స రాజకుమారస్స హత్థతో అట్టారసహి హిరణ్ణకోటిహి కోటిసన్ధారేన కేణిత్వా అట్టారసహి హిరణ్ణకోటిహి సేనాసనాని కారాపేత్వా అట్టారసహి హిరణ్ణకోటిహి విహారమహం నిట్టాపేత్వా ఏవం చతుపఞ్జాసహిరణ్ణకోటిపరిచ్ఛాగేన బుద్ధప్పముఖస్స సఙ్ఖస్స నియ్యాతితో, తస్మా "అనాథపిణ్డీకస్స ఆరామో"తి వుచ్చతి. తస్మిం అనాథపిణ్డీకస్స ఆరామే.

ఏత్థ చ "జేతవనే"తి వచనం పురిమసామిపరికిత్తనం, "అనాథపిణ్డీకస్స ఆరామే"తి పచ్చిమసామిపరికిత్తనం. ఉభయమ్పి ద్విన్నం పరిచ్ఛాగవిసేసపరిదీపసేన పుణ్ణకామానం ఆయతిం దిట్టానుగతిఆపజ్జనత్థం. తత్థ హి ద్వారకోట్టకపాసాదకరణవసేన భూమివిక్కుయలద్ధా అట్టారస హిరణ్ణకోటియో అనేకకోటిఅగ్గనకా రుక్ఖా చ జేతస్స పరిచ్ఛాగో, చతుపఞ్జాస కోటియో అనాథపిణ్డీకస్స. ఇతి తేసం పరిచ్ఛాగపరికిత్తనేన "ఏవం పుణ్ణకామా పుణ్ణాని కరోన్తి"తి దస్సేన్తో ధమ్మభణ్ణాగారికో అఞ్ఞోపి పుణ్ణకామే తేసం దిట్టానుగతిఆపజ్జనే నియోజేతీతి.

తత్థ సియా - యది తావ భగవా సావత్థియం విహరతి, "జేతవనే"తి న వత్తబ్బం. అథ జేతవనే విహరతి, "సావత్థియ"న్తి న వత్తబ్బం. న హి సక్కా ఉభయత్థ ఏకం సమయం విహరితున్తి. న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం, నను అవోచుమ్మా "సమీపత్థే ఏతం భుమ్మవచన"న్తి. తస్మా యదిదం సావత్థియా సమీపే జేతవనం, తత్థ విహరన్తో "సావత్థియం విహరతి జేతవనే"తి వుత్తో. గోచరగామనిదస్సనత్థం హిస్స సావత్థివచనం, పబ్బజితానురూపనివాసట్టానదస్సనత్థం సేసవచనన్తి.

ఆయస్మా చ సారిపుత్తోతిఆదీసు ఆయస్మాతి పియవచనం. చసద్దో సముచ్చయత్తో. రూపసారియా నామ బ్రాహ్మణియా పుత్తోతి సారిపుత్తో. మహామోగ్గల్లానోతి పూజావచనం. గుణవిసేసేహి మహాన్తో మోగ్గల్లానోతి హి మహామోగ్గల్లానో. రేవతోతి ఖదిరవనికరేవతో, న కఙ్ఖారేవతో. ఏకస్మిన్తో దివసే భగవా రత్తసాణిపరిక్ఖిత్తో వియ సువణ్ణయూపో, పవాళధజపరివారితో వియ సువణ్ణపబ్బతో, నవ్వుతిహంససహస్సపరివారితో వియ ధతరట్తో హంసరాజా, సత్తరతనసముజ్జలాయ చతురగ్గినియా సేనాయ పరివారితో వియ చక్కవత్తి రాజా, మహాభిక్ఖుసఙ్ఖపరిపుతో గగనమజ్జే చన్దం ఉట్టాపేన్తో వియ చతున్నం పరిసానం మజ్జే ధమ్మం దేసేన్తో నిసిన్తో హోతి. తస్మిం సమయే ఇమే అగ్గసావకా మహాసావకా చ భగవతో పాదే వద్దనత్థాయ ఉపసబ్బమింసు.

భిక్ఖా ఆమన్తేసీతి అత్తానం పరివారేత్వా నిసిన్నభిక్ఖా తే ఆగచ్ఛన్తే దస్సేత్వా అభాసి. భగవా హి తే ఆయస్మన్తే సీలసమాధిపఞ్జాదిగుణసమ్మన్నే పరమేన ఉపసమేన సమన్నాగతే పరమాయ ఆకప్పసమ్మత్తియా యుత్తే ఉపసబ్బమన్తే

పస్నిత్వా పసన్నమానసో తేసం గుణవిసేసపరికితనత్తం భిక్షా ఆమస్తేసి “ఏతే, భిక్షవే, బ్రాహ్మణా ఆగచ్ఛన్తి, ఏతే, భిక్షవే, బ్రాహ్మణా ఆగచ్ఛన్తి”తి. పసాదవసేన ఏతం ఆమేడితం, పసంసావసేనాతిపి వత్తుం యుత్తం. ఏవం వుత్తేతి ఏవం భగవతా తే ఆయస్మిన్తే “బ్రాహ్మణా”తి వుత్తే. అజ్ఞాతరోతి నామగోత్రేన అపాకట్, తస్యం పరిసాయం నిసిన్నో ఏకో భిక్షు. బ్రాహ్మణజాతికోతి బ్రాహ్మణకులే జాతో. సో హి ఉళారభోగా బ్రాహ్మణమహాసాలకులా పబ్బజితో. తస్య కిర ఏవం అహోసి “ఇమే లోకియా ఉభతోసుజాతియా బ్రాహ్మణసిక్ఖానిప్పత్తియా చ బ్రాహ్మణో హోతి, న అజ్ఞాథాతి వదన్తి, భగవా చ ఏతే ఆయస్మిన్తే బ్రాహ్మణాతి వదతి, హన్దాహం భగవన్తం బ్రాహ్మణలక్ఖణం పుచ్చేయ్య”న్తి ఏతదత్థమేవ హి భగవా తదా తే థేరే “బ్రాహ్మణా”తి అభాసి. బ్రహ్మం అణతీతి బ్రాహ్మణోతి హి జాతిబ్రాహ్మణానం నిబ్బచనం. అరియా పన బాహితపాపతాయ బ్రాహ్మణా. వుత్తజ్ఞోతం - “బాహితపాపోతి బ్రాహ్మణో, సమచరియా సమణోతి వుచ్చత్తీ”తి (ధ. పం. ౩౮౮). వక్ఖతి చ “బాహిత్యా పాపకే ధమ్మే”తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం బ్రాహ్మణసద్దస్య పరమత్థతో సిఖాపత్తమత్థం జానిత్వా. **ఇమం ఉదానన్తి** ఇమం పరమత్థబ్రాహ్మణభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త బాహిత్యాతి బహి కత్వా, అత్తనో సన్తానతో నీహరిత్వా సముచ్చేదప్పహానవసేన పజహిత్యాతి అత్తో. **పాపకే ధమ్మే**తి లామకే ధమ్మే, దుచ్చరితవసేన తివిధదుచ్చరితధమ్మే, చిత్తుప్పాదవసేన ద్వాదసాకుసలచిత్తుప్పాదే, కమ్మపథవసేన దసాకుసలకమ్మపథే, పవత్తిభేదవసేన అనేకభేదభిన్నే సబ్బేపి అకుసలధమ్మేతి అత్తో. **యే చరన్తి సదా సతా**తి యే సతివేపుల్లప్పత్తతాయ సబ్బకాలం రూపాదీసు ధసుపి ఆరమ్మణేసు సతతవిహారవసేన సతా సతిమన్తో హుత్వా చతుహి ఇరియాపథేహి చరన్తి. సతిగ్గహణేవ చేత్త సమ్మజ్జమ్మి గహితన్తి వేదితబ్బం. **ఖీణసంయోజనా**తి చతుహిపి అరియమగ్గేహి దసవిధస్య సంయోజనస్య సముచ్చిన్నత్తా పరిక్ఖీణసంయోజనా. **బుద్ధా**తి చతుసచ్చసమ్మోధేన బుద్ధా. తే చ పన సావకబుద్ధా, పచ్చేకబుద్ధా , సమ్మాసమ్మబుద్ధాతి తివిధా, తేసు ఇథ సావకబుద్ధా అధిప్పేతా. **తే వే లోకస్మి బ్రాహ్మణా**తి తే సిట్ఠత్తేన బ్రాహ్మణసజ్ఞాతే ధమ్మే అరియాయ జాతియా జాతా, బ్రాహ్మణభూతస్య వా భగవతో ఓరసపుత్తాతి ఇమస్మిం సత్తలోకే పరమత్థతో బ్రాహ్మణా నామ, న జాతిగోత్తమత్తేహి, న జటాధారణాదిమత్తేన వాతి అత్తో. ఏవం ఇమేసు ద్వీసు సుత్తేసు బ్రాహ్మణకరా ధమ్మా అరహత్తం పాపేత్వా కథితా, నానజ్ఞాసయతాయ పన సత్తానం దేసనావిలాసేన అభిలాపనానత్తేన దేసనానానత్తం వేదితబ్బం.

పశ్చామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. మహాకస్యపసుత్తవణ్ణనా

౬. ఛట్టే **రాజగహీ**తి ఏవంనామకే నగరే. తజ్ఞో మహామన్దాతుమహాగోవిందాదీహి పరిగ్గహితత్తా “రాజగహ”న్తి వుచ్చతి. “దురభిభవనీయత్తా పటిరాజానం గహభూతన్తి రాజగహ”న్తిఆదినా అజ్ఞోనేత్త పకారేన వణ్ణయన్తి. కిన్తేహి? నామమేతం తస్య నగరస్య. తం పనేతం బుద్ధకాలే చక్కవత్తికాలే చ నగరం హోతి, సేసకాలే సుజ్ఞం యక్ఖపరిగ్గహితం తేసం వసనట్ఠానం హుత్వా తిట్ఠతి. **వేళువనే కలన్దకనివాపీ**తి **వేళువన**న్తి తస్య విహారస్య నామం. తం కిర అట్ఠారసహత్తుబ్బేధేన పాకారేన పరిక్ఖీత్తం బుద్ధస్య భగవతో వసనానుచ్చవికాయ మహతియా గన్ధకుటియా అజ్ఞోహి చ పాసాదకుటిలేణమణ్ణపచక్కుమద్వారకోట్టకాదీహి పటిమణ్ణితం బహి వేళూహి పరిక్ఖీత్తం అహోసి నీలోభాసం మనోరమం, తేన “వేళువన”న్తి వుచ్చతి. కలన్దకానజ్ఞోత్త నివాపం అదంసు, తస్మా “**కలన్దకనివాపో**”తి వుచ్చతి. పుట్టే కిర అజ్ఞాతరో రాజా

తం ఉయ్యనం కీళనత్తం పవిట్టో సురామదమత్తో దివాసేయ్యం ఉపగతో సుపి, పరిజనోపిస్స “సుత్తో రాజా”తి పుప్పఫలాదీహి పలోభియమానో ఇతో చిత్తో చ పక్కామి. అథ సురాగన్తేన అజ్ఞాతరస్మా రుక్ఖసుసిరా కణ్ఠసప్పో నిక్ఖమిత్వా రజ్ఞో అభిముఖో ఆగచ్ఛతి. తం దిస్వా రుక్ఖదేవతా “రజ్ఞో జీవితం దస్సామీ”తి కలన్దకవేసేన గన్తా కణ్ఠమూలే సద్దమకాసి. రాజా పటిబుజ్ఞి, కణ్ఠసప్పో నివత్తో. సో తం దిస్వా “ఇమాయ కాళకాయ మమ జీవితం దిన్న”న్తి కాళకానం నివాపం తత్త పట్టపేసి, అభయఘోసఞ్చ ఘోసాపేసి. తస్మా తతో పట్టాయ తం “కలన్దకనివాప”న్తి సజ్ఞం గతం. కలన్దకాతి హి కాళకానం నామం, తస్మిం వేళువనే కలన్దకనివాపే.

మహాకస్సపోతి మహాన్తేహి సీలక్ఖన్దాదీహి సమన్నాగతత్తా మహాన్తో కస్సపోతి మహాకస్సపో, అపిచ కుమారకస్సపత్తేరం ఉపాదాయ అయం మహాథేరో “మహాకస్సపో”తి వుచ్చతి. పిప్పలిగుహాయన్తి తస్సా కిర గుహాయ ద్వారసమీపే ఏకో పిప్పలిరుక్ఖో అహోసి, తేన సా “పిప్పలిగుహ”తి పజ్ఞాయితథ. తస్సం పిప్పలిగుహాయం. ఆబాధికోతి ఆబాధో అస్స అత్థేతి ఆబాధికో, బ్యాధికోతి అత్థో. దుక్ఖితోతి కాయసన్నిస్సితం దుక్ఖం సజ్ఞాతం అస్సాతి దుక్ఖితో, దుక్ఖప్పత్తోతి అత్థో. బాళ్ళగిలానోతి అధిమత్తగేలఞ్ఠో, తం పన గేలఞ్ఠం సతో సమ్మజానో హుత్వా అధివాసేసి. అథస్స భగవా తం పవత్తిం ఇత్వా తత్త గన్తా బోజ్జుజ్గపరిత్తం అభాసి, తేనవ థేరస్స సో ఆబాధో వూపసమి. వుత్తఞ్ఠోతం బోజ్జుజ్గసంయుత్తే -

“తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా మహాకస్సపో పిప్పలిగుహాయం విహరతి ఆబాధికో దుక్ఖితో బాళ్ళగిలానో. అథ ఖో భగవా సాయన్ఠసమయం పటిసల్లానా వుట్టితో యేనాయస్మా మహాకస్సపో తేనుపసజ్కమి, ఉపసజ్కమిత్వా పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీది. నిసజ్ఞ ఖో భగవా...పే... ఏతదవోచ - ‘కచ్చి తే, కస్సప, ఖమనీయం, కచ్చి యాపనీయం, కచ్చి దుక్ఖా వేదనా పటిక్కమన్తి, నో అభిక్కమన్తి, పటిక్కమోసానం పజ్ఞాయతి నో అభిక్కమో’తి? ‘న మే, భన్తే, ఖమనీయం, న యాపనీయం, బాళ్ళా మే భన్తే, దుక్ఖా వేదనా అభిక్కమన్తి నో పటిక్కమన్తి, అభిక్కమోసానం పజ్ఞాయతి నో పటిక్కమో’తి.

“సత్తిమే, కస్సప, బోజ్జుజ్ఞో మయా సమ్మదక్ఖాతా భావితా బహులీకతా అభిజ్ఞాయ సమ్మోధాయ నిబ్బానాయ సంవత్తన్తి. కతమే సత్త? సతిసమ్మోజ్జుజ్ఞో ఖో, కస్సప, మయా సమ్మదక్ఖాతో భావితో బహులీకతో అభిజ్ఞాయ సమ్మోధాయ నిబ్బానాయ సంవత్తతి...పే... ఉపేక్ఖాసమ్మోజ్జుజ్ఞో ఖో, కస్సప, మయా సమ్మదక్ఖాతో భావితో బహులీకతో అభిజ్ఞాయ సమ్మోధాయ నిబ్బానాయ సంవత్తతి. ఇమే ఖో, కస్సప, సత్త బోజ్జుజ్ఞో మయా సమ్మదక్ఖాతా భావితా బహులీకతా అభిజ్ఞాయ సమ్మోధాయ నిబ్బానాయ సంవత్తన్తి’తి. ‘తగ్గ భగవా బోజ్జుజ్ఞో, తగ్గ, సుగత, బోజ్జుజ్ఞో’”తి.

“ఇదమవోచ భగవా. అత్తమనో ఆయస్మా మహాకస్సపో భగవతో భాసితం అభినన్ది. వుట్టహి చాయస్మా మహాకస్సపో తమ్మా ఆబాధా, తథా పహీనో చాయస్మతో మహాకస్సపస్స సో ఆబాధో అహోసీ”తి.

తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మా మహాకస్సపో అపరేన సమయేన తమ్మా ఆబాధా వుట్టాసీ”తి.

ఏతదహోసీతి పుట్టే గేలఞ్ఠాదివసేసు సద్ధివిహారికేహి ఉపనీతం పిణ్డపాతం పరిభుజ్జిత్యా విహారే ఏవ అహోసి. అథస్స తమ్మా ఆబాధా వుట్టితస్స ఏతం “యంనూనాహం రాజగహం పిణ్డాయ పవిసేయ్య”న్తి పరివిత్తక్కో అహోసి. పఞ్చమత్తాని

దేవతాసతానీతి సక్కుస్స దేవరజ్ఞో పరిచారికా పశ్చాసతా కకుటపాదినియో అచ్చరాయో. ఉస్సుక్కుం ఆపన్నాని హోంతీతి ధేరస్స పిణ్ణపాతం దస్సామాతి పశ్చాపిణ్ణపాతసతాని సజ్జేత్వా సువణ్ణభాజనేహి ఆదాయ అన్తరామగ్గే రత్వా, “భన్తే, ఇమం పిణ్ణపాతం గణ్ణథ, సజ్ఘహం నో కరోథా”తి వదమానా పిణ్ణపాతదానే యుత్తప్పయుత్తాని హోన్తి. తేన వుత్తం “ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స పిణ్ణపాతప్పటిలాభాయా”తి.

సక్కో కిర దేవరాజా ధేరస్స చిత్తప్పవత్తిం ఇత్వా తా అచ్చరాయో ఉయ్యోజేసి “గచ్ఛథ తుమ్హే అయ్యస్స మహాకస్సపత్తేరస్స పిణ్ణపాతం దత్వా అత్తనో పతిట్టం కరోథా”తి. ఏవం హిస్స అహోసి “ఇమాసు సబ్బాసు గతాసు కదాచి ఏకిస్సాపి హత్థతో పిణ్ణపాతం ధేరో పటిగ్గణ్ణోయ్య, తం తస్సా భవిస్సతి దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయా”తి. పటిక్ఖిపి ధేరో, “భన్తే , మయ్ఠం పిణ్ణపాతం గణ్ణథ, మయ్ఠం పిణ్ణపాతం గణ్ణథా”తి వదన్తియో “గచ్ఛథ తుమ్హే కతపుణ్ణా మహాభోగా, అహం దుగ్గతానం సజ్ఘహం కరిస్సామీ”తి వత్వా, “భన్తే, మా నో నాసేథ, సజ్ఘహం నో కరోథా”తి వదన్తియో పునపి పటిక్ఖిపిత్వా పునపి అపగన్తుం అనిచ్చమానా యాచన్తియో “న అత్తనో పమాణం జానాథ, అపగచ్ఛథా”తి వత్వా అచ్చరం పహరి. తా ధేరస్స అచ్చరాసద్దం సుత్వా సన్తజ్జితా రాతుం అసక్కోన్తియో పలాయిత్యా దేవలోకమేవ గతా. తేన వుత్తం – “పశ్చామత్తాని దేవతాసతాని పటిక్ఖిపిత్వా”తి.

పుబ్బణ్ణసమయన్తి పుబ్బణ్ణో ఏకం సమయం, ఏకస్మిం కాలే. నివాసేత్వాతి విహారనివాసనపరివత్తనవసేన నివాసనం దళ్లం నివాసేత్వా. పత్తచీవరమాదాయాతి చీవరం పారుపిత్వా పత్తం హత్థేన గహేత్వా. పిణ్ణాయ పావిసీతి పిణ్ణపాతత్థాయ పావిసి. దలిద్దవిసిఖాతి దుగ్గతమనుస్సానం వసనోకాసో. కపణవిసిఖాతి భోగపారిజుణ్ణప్పత్తియా దీనమనుస్సానం వాసో. పేసకారవిసిఖాతి తన్తవాయవాసో. అద్దసా ఖో భగవాతి కథం అద్దస? “ఆబాధా వుట్టితో మమ పుత్తో కస్సపో కిన్ను ఖో కరోతీ”తి ఆవజ్జేన్తో వేళువనే నిసిన్నో ఏవ భగవా దిబ్బచక్కునా అద్దస.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి యాయం ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స పశ్చాహి అచ్చరాసతేహి ఉపనీతం అనేకసూపం అనేకబ్యజ్జానం దిబ్బపిణ్ణపాతం పటిక్ఖిపిత్వా కపణజనానుగహప్పటిపత్తి వుత్తా, ఏతమత్తం జానిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం పరమప్పిచ్చతాదస్సనముఖేన ఖీణాసవస్స తాదీభావానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అనజ్ఞాపోసిన్తి అజ్ఞాం పోసేతీతి అజ్ఞాపోసీ, న అజ్ఞాపోసీ అనజ్ఞాపోసీ, అత్తనా పోసేతబ్బస్స అజ్ఞాస్స అభావేన అదుతియో, ఏకకోతి అత్తో. తేన ధేరస్స సుభరతం దస్సేతి. ధేరో హి కాయపరిహారికేన చీవరేన కుచ్చిపరిహారికేన చ పిణ్ణపాతేన అత్తానమేవ పోసేన్తో పరమప్పిచ్చో హుత్వా విహరతి, అజ్ఞాం ఇంతిమిత్తాదీసు కఇస్సే న పోసేతి కత్థచి అలగ్గభావతో. అథ వా అజ్ఞోన అజ్ఞాతరేన పోసేతబ్బతాయ అభావతో అనజ్ఞాపోసీ. యో హి ఏకస్మింయేవ పచ్చయదాయకే పటిబద్ధచతుపచ్చయో సో అనజ్ఞాపోసీ నామ న హోతి ఏకాయత్తవుత్తితో . ధేరో పన “యథాపి భమరో పుప్ప”న్తి (ధ. ప. ౪౯) గాథాయ వుత్తనయేన జుట్టబలం నిస్సాయ పిణ్ణాయ చరన్తో కులేసు నిచ్చనవో హుత్వా మిస్సకభత్తేన యాపేతి. తథా హి నం భగవా చన్దూపమప్పటిపదాయ ధోమేసి. అజ్ఞాతన్తి అభిజ్ఞాతం, యథాభుచ్చగుణేహి పత్థటయసం, తేనేవ వా అనజ్ఞాపోసిభావేన అప్పిచ్చతాసన్తుట్టితాహి ఇంతం. అథ వా అజ్ఞాతన్తి సబ్బసో పహీనతణ్ణతాయ లాభసక్కారసిలోకనికామనహేతు అత్తానం జానాపనవసేన న ఇంతం. అవేతతణ్ణో హి పాపిచ్చో కుహకతాయ సమ్మావనాధిప్పాయేన అత్తానం జానాపేతి. దన్తన్తి చళగ్గపేక్ఖావసేన ఇన్ద్రియేసు ఉత్తమదమనేన దన్తం. సారే పతిట్టితన్తి విముత్తిసారే అవట్టితం, అసేక్ఖసీలక్ఖన్దాదికే వా సీలాదిసారే పతిట్టితం. ఖీణాసవం వన్తదోసన్తి కామాసవాదీనం చతున్నం

ఆసవానం అనవసేసం పహీనత్తా భీణాసవం. తతో ఏవ రాగాదిదోసానం సబ్బసో వస్తత్తా వస్తదోసం. తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణన్ని తం యథావుత్తగుణం పరమత్థబ్రాహ్మణం అహం బ్రాహ్మణన్ని వదామీతి. ఇథాపి హేట్టా వుత్తనయేనేవ దేసనానానత్తం వేదితబ్బం.

ధట్టసుత్తవణ్ణా నిట్టితా.

౭. అజకలాపకసుత్తవణ్ణా

౭. సత్తమే పావాయన్ని ఏవంనామకే మల్లరాజునం నగరే. అజకలాపకే చేతియేతి అజకలాపకేన నామ యక్ఖేన పరిగ్గహితత్తా “అజకలాపక”న్ని లద్ధనామే మనుస్సానం చిత్తికత్తానే . సో కిర యక్ఖో అజే కలాపే కత్వా బద్ధనేన అజకోట్టాసేన సద్ధిం బలిం పటిచ్చతి, న అజ్ఞాథా, తస్మా “అజకలాపకో”తి పజ్ఞాయితథ. కేచి పనాహు – అజకే వియ సత్తే లాపేతీతి అజకలాపకోతి. తస్స కిర సత్తా బలిం ఉపనేత్వా యదా అజసద్ధం కత్వా బలిం ఉపహరన్తి, తదా సో తుస్సతి, తస్మా “అజకలాపకో”తి వుచ్చతీతి. సో పన యక్ఖో ఆనుభావసమ్పన్నో కక్ఖో ఫరుసో తత్త చ సన్నిహితో, తస్మా తం రానం మనుస్సా చిత్తిం కరోన్తి, కాలేన కాలం బలిం ఉపహరన్తి. తేన వుత్తం “అజకలాపకే చేతియే”తి. అజకలాపకస్స యక్ఖస్స భవనేతి తస్స యక్ఖస్స విమానే.

తదా కిర సత్తా తం యక్ఖం దమేతుకామో సాయన్తసమయే ఏకో అదుతియో పత్తచీవరం ఆదాయ అజకలాపకస్స యక్ఖస్స భవనద్వారం గత్వా తస్స దోవారికం భవనపవినసత్తాయ యాచి. సో “కక్ఖో, భన్తే, అజకలాపకో యక్ఖో, సమణోతి వా బ్రాహ్మణోతి వా గారవం న కరోతి, తస్మా తుమ్హే ఏవ జానాథ, మయ్ఘం పన తస్స అనారోచనం న యుత్త”న్ని తావదేవ యక్ఖసమాగమం గతస్స అజకలాపకస్స సన్తికం వాతవేగేన అగమాసి. సత్తా అన్తోభవనం పవిసిత్వా అజకలాపకస్స నిసీదనమణ్ణపే పజ్ఞాత్తాసనే నిసీది. యక్ఖస్స ఓరోధా సత్తారం ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా ఏకమన్తం అట్టంసు. సత్తా తాసం కాలయుత్తం ధమ్మిం కథం కథేసి. తేన వుత్తం – “పావాయం విహరతి అజకలాపకే చేతియే అజకలాపకస్స యక్ఖస్స భవనే”తి.

తస్మిం సమయే సాతాగిరహేమవతా అజకలాపకస్స భవనమత్థకేన యక్ఖసమాగమం గచ్ఛన్తా అత్తనో గమనే అసమ్పజ్జమానే “కిం ను ఖో కారణ”న్ని ఆవజ్ఞేన్తా సత్తారం అజకలాపకస్స భవనే నిసిన్నం దిస్సా తత్త గత్వా భగవన్తం వన్దిత్వా “మయం, భన్తే, యక్ఖసమాగమం గమిస్సామా”తి ఆపుచ్చిత్వా పదక్ఖిణం కత్వా గతా యక్ఖసన్నిపాతే అజకలాపకం దిస్సా తుట్టిం పవేదయింసు “లాభా తే, ఆవుసో, అజకలాపక, యస్స తే భవనే సదేవకే లోకే అగ్గపుగ్గలో భగవా నిసిన్నో, ఉపసజ్ఞమిత్వా భగవన్తం పయిరుపాసస్సు, ధమ్మిత్తా సుణాహీ”తి. సో తేసం కథం సుత్వా “ఇమే తస్స ముణ్ణకస్స సమణకస్స మమ భవనే నిసిన్నభావం కథేన్తీ”తి కోధాభిభూతో హుత్వా “అజ్ఞ మయ్ఘం తేన సమణేన సద్ధిం సజ్ఞామో భవిస్సతీ”తి చిన్తేత్వా యక్ఖసన్నిపాతతో ఉట్టహిత్వా దక్ఖిణం పాదం ఉక్ఖిపిత్వా సట్టియోజనమత్తం పబ్బతకూటం అక్కమి, తం భిజ్జిత్వా ద్విధా అహోసి. సేసం ఏత్త యం వత్తబ్బం, తం ఆళవకసుత్తవణ్ణానాయం (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౪౬) ఆగతనయేనేవ వేదితబ్బం.

అజకలాపకస్స సమాగమో హి ఆళవకసమాగమసదిసోవ రపేత్వా పజ్ఞాకరణం విస్సజ్జనం భవనతో తిక్ఖత్తుం నిక్ఖమనం పవేసనాన్. అజకలాపకో హి ఆగచ్ఛన్తోయేవ “ఏతేహియేవ తం సమణం పలాపేస్సామీ”తి వాతమణ్డలాదికే నవవస్సే సముట్టాపేత్వా తేహి భగవతో చలనమత్తమ్మి కాతుం అసక్కోన్తో నానావిధప్పహరణహత్తే అతివియ భయానకరూపే భూతగణే నిమ్మినిత్వా తేహి సద్ధిం భగవంతం ఉపసఙ్కమిత్వా అంతేనేవ చరన్తో సబ్బరత్తిం నానప్పకారం విప్పకారం కత్వాపి భగవతో కిళ్ళి కేసగ్గమత్తమ్మి నిసిన్నట్టానతో చలనం కాతుం నాసక్ఖి. కేవలం పన “అయం సమణో మం అనాపుచ్చా మయ్ఘం భవనం పవిసిత్వా నిసీదతీ”తి కోధవసేన పజ్జలి. అథస్స భగవా చిత్తప్పవత్తిం ఇత్వా “సేయ్యథాపి నామ చణ్డస్స కుక్కురస్స నాసాయ పిత్తం భిన్దేయ్య, ఏవం సో భియ్యోసోమత్తాయ చణ్డతరో అస్స, ఏవమేవాయం యక్ఖో మయి ఇథ నిసిన్నే చిత్తం పదూసేతి, యంనూనాహం బహి నిక్ఖమేయ్య”న్తి సయమేవ భవనతో నిక్ఖమిత్వా అబ్బోకాసే నిసీది. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన భగవా రత్తన్ధకారతిమిసాయం అబ్బోకాసే నిసిన్నో హోతీ”తి.

తత్త రత్తన్ధకారతిమిసాయన్తి రత్తియం అన్ధకరణతమసి, చక్కువిజ్ఞాణుప్పత్తివిరహితే బహులన్ధకారేతి అత్తో. చతురన్ధసమన్నాగతో కిర తదా అన్ధకారో పవత్తీతి. దేవోతి మేఘో ఏకమేకం పుసితకం ఉదకబిన్దుం పాతేతి. అథ యక్ఖో “ఇమినా సద్దేన తాసేత్వా ఇమం సమణం పలాపేస్సామీ”తి భగవతో సమీపం గత్వా “అక్కులో”తిఆదినా తం భింసనం అకాసి. తేన వుత్తం “అథ ఖో అజకలాపకో”తిఆది. తత్త భయన్తి చిత్తుత్రాసం, ఛమ్మితత్తన్తి ఉరుత్థమ్మకసరీరస్స ఛమ్మితభావం. లోమహంసన్తి లోమానం పహట్టభావం, తీహిపి పదేహి భయుప్పత్తిమేవ దస్సేతి. ఉపసఙ్కమీతి కస్మా పనాయం ఏవమధిప్పాయో ఉపసఙ్కమి, నను పుట్టే అత్తనా కాతబ్బం విప్పకారం అకాసీతి? సచ్చమకాసి, తం పనేస “అన్తోభవనే ఖేమట్టానే ధిరభూమియం రితస్స న కిళ్ళి కాతుం అసక్ఖి, ఇదాని బహి రితం ఏవం భింసాపేత్వా పలాపేతుం సక్కా”తి మజ్జామానో ఉపసఙ్కమి. అయశ్శో యక్ఖో అత్తనో భవనం “ధిరభూమీ”తి మజ్జతి, “తత్త రితత్తా అయం సమణో న భాయతీ”తి చ.

తిక్ఖత్తుం “అక్కులో పక్కులో”తి అక్కులపక్కులికం అకాసీతి తయో వారే “అక్కులో పక్కులో”తి భింసాపేతుకామతాయ ఏవరూపం సద్ధం అకాసి. అనుకరణసద్ధో హి అయం. తదా హి సో యక్ఖో సినేరుం ఉక్ఖిపన్తో వియ మహాపథవిం పరివత్తేన్తో వియ చ మహతా ఉస్సాహేన అసనిసతసద్దసజ్ఞాటం వియ ఏకస్మిం రాసే పుజ్జీకతం హుత్వా వినిచ్చరన్తం దిసాగజానం హత్తిగజ్జితం, కేసరసీహానం సీహానిన్నాదం , యక్ఖానం హింకారసద్దం, భూతానం అట్టహాసం, అసురానం అప్పొటనఘోసం , ఇన్దస్స దేవరజ్ఞో వజిరనిగ్ఘాతనిగ్ఘోసం, అత్తనో గమ్మీరతాయ విప్పారికతాయ భయానకతాయ చ అవసేససద్దం అవహసన్తమివ అభిభవన్తమివ చ కప్పవుట్టానమహావాతమణ్డలికాయ వినిగ్ఘోసం పుధుజ్జనానం హదయం ఫాల్లన్తం వియ మహన్తం పటిభయనిగ్ఘోసం అబ్యత్తక్ఖరం తిక్ఖత్తుం అత్తనో యక్ఖగజ్జితం గజ్జి “ఏతేన ఇమం సమణం భింసాపేత్వా పలాపేస్సామీ”తి. యం యం నిచ్చరతి, తేన తేన పబ్బతా పపటికం ముఞ్చింసు, వనప్పతిజేట్టకే ఉపాదాయ సబ్బేసు రుక్ఖలతాగుమ్మేసు పత్తఫలపుప్పాని సీదయింసు, తియోజనసహస్సవిత్థతోపి హిమవన్తపబ్బతరాజా సఙ్కమ్మి సమ్మకమ్మి సమ్మవేధి, భుమ్మదేవతా ఆదిం కత్వా యేభుయ్యేన దేవతానమ్మి అహుదేవ భయం ఛమ్మితత్తం లోమహంసో, పగేవ మనుస్సానం. అజ్ఞోసాన్తా అపదద్విపదచతుప్పదానం మహాపథవియా ఉన్త్రియనకాలో వియ మహతీ విభింసనకా అహోసి, సకలస్మిం జమ్ముదీపతలే మహన్తం కోలాహలం ఉదపాది. భగవా పన తం సద్ధం “కిమీ”తి అమజ్జామానో నిచ్చలో నిసీది, “మా కస్సచి ఇమినా అన్తరాయో హోతూ”తి అధిట్టాసి.

యస్మా పన నో సద్దో “అక్కుల పక్కుల” ఇతి ఇమినా ఆకారేన సత్తానం నోతపథం అగమాసి, తస్మా తస్య అనుకరణవసేన “అక్కులో పక్కులో”తి, యక్ష్మస్య చ తస్యం నిగ్ధోసనిచ్చారణాయం అక్కులపక్కులకరణం అట్టితి కత్వా “అక్కులపక్కులికం అకాసీ”తి సజ్గహం ఆరోపయింసు. కేచి పన “ఆకులబ్యాకుల ఇతి పదద్వయస్య పరియాయాభిధానవసేన అక్కులో బక్కులోతి అయం సద్దో వుత్తో”తి వదన్తి యథా “ఏకం ఏకక”న్తి. యస్మా ఏకవారం జాతో పరముప్సత్తివసేనేవ నిబృత్తత్తా ఆకులోతి ఆదిఅత్తో ఆకారో, తస్య చ కకారాగమం కత్వా రస్సత్తం కతన్తి. ద్వే వారే పన జాతో బక్కులో, కులసద్దో చేత్థ జాతిపరియాయో కోలంకోలోతిఆదీసు వియ. వుత్తఅధిప్పాయానువిధాయా చ సద్దప్పయోగోతి పరమేన పదేన జలాబుజసీహబ్యగ్గాదయో, దుతియేన అణ్ణజఆసీవిసకణ్ణసప్పాదయో వుచ్చన్తి, తస్మా సీహాదికో వియ ఆసీవిసాదికో వియ చ “అహం తే జీవితహారకో”తి ఇమం అత్తం యక్ష్తో పదద్వయేన దస్సేతీతి అజ్ఞో. అపరే పన “అక్కులో భక్కులో”తి పాళిం వత్వా “అక్లేతుం ఖేపేతుం వినాసేతుం ఉలతి పవత్తేతీతి అక్కులో, భక్కితుం ఖాదితుం ఉలతీతి భక్కులో. కో పనేనో? యక్ష్తరక్ష్తసపిసాచసీహబ్యగ్గాదీసు అజ్ఞాతరో యో కోచి మనుస్సానం అనత్తావహో”తి తస్య అత్తం వదన్తి. ఇథాపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ అధిప్పాయయోజనా వేదితబ్బా.

ఏనో తే, సమణ, పిసాచోతి “అమ్మో, సమణ, తవ పిసితాసనో పిసాచో ఉపట్టితో”తి మహాంతం భేరవరూపం అభినిమ్మినిత్వా భగవతో పురతో రత్వా అత్తానం సన్ధాయ యక్ష్తో వదతి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం తేన యక్ష్తేన కాయవాచాహి పవత్తియమానం విప్పకారం. తేన చ అత్తనో అనభిభవనీయస్య హేతుభూతం లోకధమ్మేసు నిరుపక్కిలేసతం సబ్బాకారతో విదిత్వా. తాయం వేలాయన్తి తస్యం విప్పకారకరణవేలాయం. ఇమం ఉదానన్తి తం విప్పకారం అగణేత్వా అస్స అగణనహేతుభూతం ధమ్మానుభావదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యదా సకేసు ధమ్మేసూతి యస్మిం కాలే సకలత్తభావసజ్ఞాతేసు పశ్చాసు ఉపాదానక్ఖన్ధధమ్మేసు. పారగూతి పరిజ్ఞాభిసమయపారిపూరివసేన పారజ్ఞతో, తతోయేవ తేసం హేతుభూతే సముదయే, తదప్పవత్తిలక్ఖణే నిరోధే, నిరోధగామినియా పటిపదాయ చ పహానసచ్చికిరియాభావనాభిసమయపారిపూరివసేన పారగతో. హోతి బ్రాహ్మణోతి ఏవం సబ్బసో బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణో నామ హోతి, సబ్బసో సకలత్తభావావబోధనేపి చతుసచ్చాభిసమయో హోతి. వుత్తజ్ఞోతం – “ఇమస్మింయేవ బ్యామమత్తే కళేవరే ససజ్ఞోమ్మి సమనకే లోకశ్చ లోకసముదయశ్చ పజ్ఞాపేమ్మి”తిఆది (సం. ని. ౧.౧౦౭; అ. ని. ౪.౪౮). అథ వా సకేసు ధమ్మేసూతి అత్తనో ధమ్మేసు, అత్తనో ధమ్మా నామ అత్తకామస్య పుగ్గలస్య సీలాదిధమ్మా. సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తిఆదయో హి వోదానధమ్మా ఏకన్తహితసుఖసమ్మాదనేన పురిసస్య అత్తనో ధమ్మా నామ, న అనత్తావహా సంకిలేసధమ్మా వియ అసకధమ్మా. పారగూతి తేసం సీలాదీనం పారిపూరియా పారం పరియన్తం గతో.

తత్త సీలం తావ లోకియలోకుత్తరవసేన దువిధం. తేసు లోకియం పుబ్బభాగసీలం. తం సజ్ఞేపతో పాతిమోక్ఖసంవరాదివసేన చతుబ్బిధం, విత్థారతో పన అనేకప్పభేదం. లోకుత్తరం మగ్గఫలవసేన దువిధం, అత్తతో సమ్మావాచాసమ్మాకమ్మన్తసమ్మాఆజీవా. యథా చ సీలం, తథా సమాధిపజ్ఞా చ లోకియలోకుత్తరవసేన దువిధా. తత్త లోకియసమాధి సహ ఉపచారేన అట్ట సమాపత్తియో, లోకుత్తరసమాధి మగ్గపరియాపన్నో . పజ్ఞాపి లోకియా సుతమయా, చిన్తామయా, భావనామయా చ సాసవా, లోకుత్తరా పన మగ్గసమ్మయుత్తా ఫలసమ్మయుత్తా చ. విముత్తి నామ

ఫలవిముత్తి నిబ్బానఞ్చ, తస్మా సా లోకుత్తరావ. విముత్తిజ్ఞాణదస్సనం లోకియమేవ, తం ఏకూనవీసతివిధం
పచ్చవేక్షణజ్ఞాణభావతో. ఏవం ఏతేసం సీలాదిధమ్మానం అత్తనో సంతానే అరహత్తఫలాధిగమేన అనవసేసతో
నిబ్బత్తపారిపూరియా పారం పరియంతం గతోతి సకేసు ధమ్మేసు పారగా.

అథ వా సోతాపత్తిఫలాధిగమేన సీలస్మిం పారగా. సో హి “సీలేసు పరిపూరకారీ”తి వుత్తో, సోతాపన్నగ్గహణేవ చేత్థ
సకదాగామీపి గహితో హోతి. అనాగామిఫలాధిగమేన సమాధిస్మిం పారగా. సో హి “సమాధిస్మిం పరిపూరకారీ”తి వుత్తో.
అరహత్తఫలాధిగమేన ఇతరేసు తీసు పారగా. అరహో హి పఞ్జావేపుల్లప్పత్తియా అగ్గభూతాయ అకుప్పాయ
చేతోవిముత్తియా అధిగతత్తా పచ్చవేక్షణజ్ఞాణస్స చ పరియోసానగమనతో పఞ్జావిముత్తివిముత్తిజ్ఞాణదస్సనేసు పారగా
నామ హోతి. ఏవం సబ్బధాపి చతుసు అరియసచ్చేసు చతుమగ్గవసేన పరిజ్ఞాదిసోళసవిధాయ కిచ్చనిప్పత్తియా
యథావుత్తేసు తస్మిం తస్మిం కాలే సకేసు ధమ్మేసు పారగతో.

హోతి బ్రాహ్మణోతి తదా సో బాహితపాపధమ్మతాయ పరమత్థబ్రాహ్మణో హోతి. అథ ఏతం పిసాచఞ్చ,
పక్కులఞ్చాతివత్తతీతి తతో యథావుత్తపారగమనతో అథ పచ్చా, అజకలాపక, ఏతం తయా దస్సితం పిసితాసనత్థమాగతం
పిసాచం భయజననత్థం సముట్టాపితం అక్కులపక్కులికఞ్చ అతివత్తతి, అతిక్కుమతి, అభిభవతి, తం న భాయతీతి అత్తో.

అయమ్మి గాథా అరహత్తమేవ ఉల్లపిత్వా కథితా. అథ అజకలాపకో అత్తనా కతేన తథారూపేనపి పటిభయరూపేన
విభింసనేన అకమ్పనీయస్స భగవతో తం తాదిభావం దిస్వా “అహో అచ్చరియమనుస్సోవతాయ”న్తి పసన్నమానసో
పోధుజ్జనికాయ సద్ధాయ అత్తని నివిట్టభావం విభావేన్తో సత్థు సమ్ముఖా ఉపాసకత్తం పవేదేసి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సజ్ఞామజిసుత్తవణ్ణనా

౮. అట్టమే సజ్ఞామజీతి ఏవంనామో. అయఞ్ఘో ఆయస్మా సావత్థియం అఞ్ఘాతరస్స మహావిభవస్స సేట్ఠినో వుత్తో,
వయప్పత్తకాలే మాతాపితూహి పతిరూపేన దారేన నియోజేత్వా సాపతేయ్యం నియ్యాతేత్వా ఘరబన్ధనేన బద్ధో హోతి. సో
ఏకదివసం సావత్థివాసినో ఉపాసకే పుబ్బణ్ణసమయం దానం దత్వా సీలం సమాదియిత్వా సాయన్తసమయే సుద్ధవత్థే
సుద్ధుత్తరాసక్లే గన్ధమాలాదిహత్థే ధమ్మస్సవనత్థం జేతవనాభిముఖే గచ్ఛన్తే దిస్వా “కత్థ తుమ్హే గచ్ఛథా”తి పుచ్చిత్వా
“ధమ్మస్సవనత్థం జేతవనే సత్థు సన్తిక”న్తి వుత్తే “తేన హి అహమ్మి గమిస్సామీ”తి తేహి సద్ధిం జేతవనం అగమాసి. తేన చ
సమయేన భగవా కఞ్చానగుహాయం సీహనాదం నదన్తో కేసరసీహో వియ సద్ధమ్మమణ్ణపే పఞ్జత్తవరబుద్ధాసనే నిసీదిత్వా
చతుపరిసమజ్ఞే ధమ్మం దేసేతి.

అథ ఖో తే ఉపాసకా భగవంతం వన్దిత్వా ఏకమంతం నిసీదింసు, సజ్ఞామజిపి కులపుత్తో తస్సా పరిసాయ పరియన్తే
ధమ్మం సుణన్తో నిసీది. భగవా అనుపుబ్బికథం కథేత్వా చత్తారి సచ్ఛాని పకాసేసి, సచ్చపరియోసానే అనేకేసం
పాణసహస్సానం ధమ్మాభిసమయో అహోసి. సజ్ఞామజిపి కులపుత్తో సోతాపత్తిఫలం పత్వా పరిసాయ వుట్టితాయ భగవంతం
ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా పబ్బజ్జం యాచి “పబ్బాజేథ మం భగవా”తి. “అనుఞ్ఘాతోసి పన త్వం మాతాపితూహి
పబ్బజ్జాయా”తి? “నాహం, భన్తే, అనుఞ్ఘాతో”తి. “న ఖో, సజ్ఞామజి, తథాగతా మాతాపితూహి అననుఞ్ఘాతం పుత్తం

పబ్బాజేన్తి”తి. “సోహం, భన్తే, తథా కరిస్సామి, యథా మం మాతాపితరో పబ్బజితుం అనుజానన్తి”తి. సో భగవన్తం వన్దిత్వా పదక్షిణం కత్వా మాతాపితరో ఉపసంజ్ఞమిత్వా, “అమ్మతాతా, అనుజానాథ మం పబ్బజితు”న్తి ఆహ. తతో పరం రట్టపాలసుత్తే (మ. ని. ౨.౨౯౩ ఆదయో) ఆగతనయేన వేదితబ్బం.

అథ సో “పబ్బజిత్వా అత్తానం దస్సేస్సామి”తి పటిష్ఠం దత్వా అనుజ్ఞాతో మాతాపితూహి భగవన్తం ఉపసంజ్ఞమిత్వా పబ్బజ్ఞం యాచి. అలత్త ఖో చ భగవతో సన్తికే పబ్బజ్ఞం ఉపసమ్మదగ్గా, అచిరూపసమ్మన్నో చ పన సో ఉపరిమగ్గణ్ణాయ ఘటేన్తో వాయమన్తో అజ్ఞాతరస్మిం అరజ్ఞావాసే వస్సం వసిత్వా ఛళభిజ్ఞో హుత్వా వుత్తవస్సో భగవన్తం దస్సనాయ మాతాపితూనగ్గా పటిస్సవమోచనత్తం సావత్తిం అగమాసి. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా సజ్ఞమజి సావత్తిం అనుప్పత్తో హోతి”తి.

సో హాయస్మా ధురగామే పిణ్ణాయ చరిత్వా పచ్చాభత్తం పిణ్ణపాతపటిక్కున్తో జేతవనం పవిసిత్వా భగవన్తం ఉపసంజ్ఞమిత్వా భగవతా సద్ధిం కతపటిసన్ధారో అజ్ఞం బ్యాకరిత్వా పున భగవన్తం వన్దిత్వా పదక్షిణం కత్వా నిక్షమిత్వా అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే దివావిహారం నిసీది. అథస్స మాతాపితరో జాతిమిత్తా చస్స ఆగమనం సుత్వా, “సజ్ఞమజి, కిర ఇధాగతో”తి హట్టతుట్టా తురితతురితా విహారం గన్త్యా పరియేసన్తా నం తత్త నిసిన్నం దిస్సా ఉపసంజ్ఞమిత్వా పటిసన్ధారం కత్వా “మా అపుత్తకం సాపతేయ్యం రాజాసో హరేయ్యం, అప్పియా దాయాదా వా గణ్ఠేయ్యం, నాలం పబ్బజ్ఞాయ, ఏహి, తాత, విబ్బమా”తి యాచింసు. తం సుత్వా థేరో “ఇమే మయ్యం కామేహి అనత్థికభావం న జానన్తి, గూఢధారీ వియ గూఢపిణ్ణే కామేసుయేవ అల్లీయనం ఇచ్చన్తి, నయిమే సక్కా ధమ్మకథాయ సజ్ఞాపేతు”న్తి అస్సుణన్తో వియ నిసీది. తే నానప్పకారం యాచిత్వా అత్తనో వచనం అగ్గణ్ణన్తం దిస్సా ఘరం పవిసిత్వా పుత్తేన సద్ధిం తస్స భరియం సపరివారం ఉయ్యోజేసుం “మయం నానప్పకారం తం యాచన్తాపి తస్స మనం అలభిత్వా ఆగతా, గచ్చ త్వం, భద్దే, తవ భత్తారం పుత్తసన్దస్సనేన యాచిత్వా సజ్ఞాపేహి”తి. తాయ కిర ఆపన్నసత్తాయ అయమాయస్మా పబ్బజితో. సా “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా దారకమాదాయ మహతా పరివారేన జేతవనం అగమాసి. తం సన్ధాయ వుత్తం - “అస్సోసి ఖో ఆయస్మతో సజ్ఞమజిస్సా”తిఆది.

తత్త పురాణదుతియికాతి పుట్టే గిహికాలే పాదపరిచరణవసేన దుతియికా, భరియాతి అత్తో. అయ్యోతి “అయ్యపుత్తో”తి వత్తబ్బే పబ్బజితానం అనుచ్ఛవికవోహరేన వదతి. కిరాతి అనుస్సవనత్తే నిపాతో, తస్స అనుప్పత్తో కిరాతి సమ్మన్నో వేదితబ్బో. ఖుద్ధపుత్తజ్ఞో సమణ, పోస మన్తి ఆపన్నసత్తమేవ మం ఛడ్డేత్వా పబ్బజితో, సాహం ఏతరహి ఖుద్ధపుత్తా, తాదిసం మం ఛడ్డేత్వావ తవ సమణధమ్మకరణం అయుత్తం, తస్మా, సమణ, పుత్తదుతియం మం ఘాసచ్ఛాదనాదీహి భరస్సూతి. ఆయస్మా పన, సజ్ఞమజి, ఇన్ద్రియాని ఉక్ఖిపిత్వా తం నేవ ఓలోకేతి, నాపి ఆలపతి. తేన వుత్తం - “ఏవం వుత్తే ఆయస్మా సజ్ఞమజి తుణ్ఠీ అహోసీ”తి.

సా తిక్ఖతుం తథేవ వత్వా తుణ్ఠీభూతమేవ తం దిస్సా “పురిసా నామ భరియాసు నిరపేక్షాపి పుత్తేసు సాపేక్షా హోన్తి, పుత్తసినేహో పేతు అట్టిమిజ్ఞం ఆహచ్చ తిట్ఠతి, తస్మా పుత్తపేమేనాపి మయ్యం వసే వత్తేయ్యా”తి మజ్ఞమానా పుత్తం థేరస్స అజ్ఞే నిక్షిపిత్వా ఏకమన్తం అపక్కమ్మ “ఏసో తే, సమణ, పుత్తో, పోస న”న్తి వత్వా థోకం అగమాసి. సా కిర సమణతేజేనస్స సమ్ముఖే రాతుం నాసక్తి. థేరో దారకమ్మి నేవ ఓలోకేతి నాపి ఆలపతి. అథ సా ఇత్థి అవిదూరే రత్వా ముఖం పరివత్తేత్వా

ఓలోకేస్తీ ధేరస్య ఆకారం ఇత్వా పటినివత్తిత్వా “పుత్రేనపి అయం సమణో అనర్థికో”తి దారకం గహేత్వా పక్వామి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మతో సజ్ఞామజిస్స పురాణదుతియికా”తిఆది.

తత్త పుత్రేనపీతి అయం సమణో అత్తనో ఓరసపుత్రేనపి అనర్థికో, పగేవ అజ్ఞోహీతి అధిష్పాయో. దిట్టేనాతి ఏత్త దిబ్బసదిసత్తా దిబ్బం. దేవతానజ్ఞో సుచరితకమ్మనిబ్బత్తం పిత్తసేమ్మరుహిరాదీహి అపలిబుద్ధం దూరేపి ఆరమ్మణసమ్మటిచ్చనసమత్తం దిబ్బం పసాదచక్కు హోతి. ఇదమ్మి చతుత్తజ్ఞానసమాధినిబ్బత్తం అభిజ్ఞాచక్కుం తాదిసన్ని దిబ్బం వియాతి దిబ్బం, దిబ్బవిహారసన్నిస్సయేన లద్ధత్తా వా దిబ్బం, మహాజుతికత్తా మహాగతికత్తా వా దిబ్బం, తేన దిట్టేన. విసుడ్డేనాతి నీవరణాదిసంకిలేసవిగమేన సుపరిసుడ్డేన. అతిక్కుంతమానుసకేనాతి మనుస్సానం విసయాతీతేన. ఇమం ఏవరూపం విప్పకారన్ని ఇమం ఏవం విప్పకారం యథావుత్తం పబ్బజితేసు అసారుప్పం అజ్ఞే పుత్తత్తపనసజ్ఞాతం విరూపకిరియం.

ఏతమత్తన్ని ఏతం ఆయస్మతో సజ్ఞామజిస్స పుత్తదారాదీసు సబ్బత్త నిరపేక్షభావసజ్ఞాతం అత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్ని ఇమం తస్స ఇట్టానిట్టాదీసు తాదిభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త ఆయన్ని ఆగచ్ఛన్ని, పురాణదుతియికన్ని అధిష్పాయో. నాభినన్దతీతి దట్టుం మం ఆగతాతి న నన్దతి న తుస్సతి. పక్కుమన్ని సా అయం మయా అసమ్మోదితావ గచ్ఛతీతి గచ్ఛన్ని. న సోచతీతి న చిత్తసన్తాపమాపజ్జతి. యేన పన కారణేన ధేరో ఏవం నాభినన్దతి న సోచతి, తం దస్సేతుం “సజ్ఞా సజ్ఞామజిం ముత్త”న్ని వుత్తం. తత్త సజ్ఞాతి రాగసజ్ఞో దోసమోహమానదిట్ఠిసజ్ఞోతి పశ్చావిధాపి సజ్ఞా సముచ్చేదప్పటిపస్సద్ధివిముత్తీహి విముత్తం సజ్ఞామజిం భిక్షుం. తమహం బ్రామి బ్రాహ్మణన్ని తం తాదిభావప్పత్తం వీణాసవం అహం సబ్బసో బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణన్ని వదామీతి.

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. జటిలసుత్తవణ్ణనా

౯. నవమే గయాయన్ని ఏత్త గయాతి గామోపి తిత్థమ్మి వుచ్చతి. గయాగామస్స హి అవిదురే విహరన్తో భగవా “గయాయం విహరతి”తి వుచ్చతి, తథా గయాతిత్థస్స. గయాతిత్థన్ని హి గయాగామస్స అవిదురే ఏకా పోక్షరణీ అత్తి నదీపి, తదుభయం “పాపపవాహనతిత్థ”న్ని లోకియమహాజనో సముదాచరతి. గయాసీసేతి గజసీసదిససిఖరో తత్త ఏకో పబ్బతో గయాసీసనామకో, యత్త హత్తికుమ్భసదిసో పిట్టిపాసాణో భిక్షుసహస్సస్స ఓకాసో పహోతి, తత్త భగవా విహరతి. తేన వుత్తం - “గయాయం విహరతి గయాసీసే”తి.

జటిలాతి తాపసా. తే హి జటాధారితాయ ఇథ “జటిలా”తి వుత్తా. అన్తరట్ఠకే హిమపాతసమయేతి హేమన్తస్స ఉతునో అబ్బన్తరభూతే మాఘమాసస్స అవసానే చత్తారో ఫగ్గుణమాసస్స ఆదిమ్మి చత్తారోతి అట్టదివసపరిమాణే హిమస్స పతనకాలే. గయాయం ఉమ్ముజ్జన్తీతి కేచి తస్మిం తిత్థసమ్మతే ఉదకే పరమం నిముగ్గసకలసరీరా తతో ఉమ్ముజ్జన్ని వుట్టహాన్ని ఉప్పిలవన్తి. నిముజ్జన్తీతి ససీసం ఉదకే ఓసీదన్తి. ఉమ్ముజ్జనిముజ్జమ్మి కరోన్తీతి పునప్పునం ఉమ్ముజ్జననిముజ్జనానిపి కరోన్తి.

తల్లి హి కేచి “ఏకుముజ్జనేనేవ పాపసుద్ధి హోతి”తి ఏవందిట్టికా, తే ఉముజ్జనమేవ కత్వా గచ్ఛన్తి. ఉముజ్జనం పన నిముజ్జనమన్తరేన నట్టితి అవినాభావతో నిముజ్జనమ్మి తే కరోన్తియేవ. యేపి “ఏకనిముజ్జనేనేవ పాపసుద్ధి హోతి”తి ఏవందిట్టికా, తేపి ఏకవారమేవ నిముజ్జిత్వా వుత్తనయేన అవినాభావతో ఉముజ్జనమ్మి కత్వా పక్కుమన్తి. యే పన “తస్మిం తిత్థే నిముజ్జనేనేవ పాపసుద్ధి హోతి”తి ఏవందిట్టికా, తే తల్లి నిముజ్జిత్వా అస్సాసే సన్నిరుమ్మిత్వా మరుప్పపాతపతితా వియ తత్థేవ జీవితక్ఖయం పాపుణన్తి . అపరే “పునప్పునం ఉముజ్జననిముజ్జనాని కత్వా న్నాతే పాపసుద్ధి హోతి”తి ఏవందిట్టికా, తే కాలేన కాలం ఉముజ్జననిముజ్జనాని కరోన్తి. తే సబ్బేపి సన్ధాయ వుత్తం - “ఉముజ్జన్తిపి నిముజ్జన్తిపి ఉముజ్జనిముజ్జమ్మి కరోన్తి”తి. ఏత్థ చ కిఞ్చాపి నిముజ్జనపుబ్బకం ఉముజ్జనం, నిముజ్జనమేవ పన కరోన్తా కతిపయా, ఉముజ్జనం తదుభయఞ్చ కరోన్తా బహూతి తేసం యేభుయ్యభావదస్సనత్తం ఉముజ్జనం పరమం వుత్తం. తథా సమ్మహులా జటిలాతి జటిలానం యేభుయ్యతాయ వుత్తం, ముణ్ణసిఖణ్ణీనోచి చ బ్రాహ్మణా ఉదకసుద్ధికా తస్మిం కాలే తల్లి తథా కరోన్తి.

ఓసిఞ్చన్తి కేచి గయాయ ఉదకం హత్థేన గహేత్వా అత్తనో సీసే చ సరీరే చ ఓసిఞ్చన్తి, అపరే ఘటేహి ఉదకం గహేత్వా తీరే రత్వా తథా కరోన్తి. అగ్గిం జుహన్తి కేచి గయాతీరే వేదిం సజ్జేత్వా ధూమదబ్బిపూజాదికే ఉపకరణే ఉపనేత్వా అగ్గిహుతం జుహన్తి అగ్గిహుతం పరిచరన్తి. ఇమినా సుద్ధీతి ఇమినా గయాయం ఉముజ్జనాదినా అగ్గిపరిచరణేన చ పాపమలతో సుద్ధి పాపపవాహనా సంసారసుద్ధి ఏవ వా హోతితి ఏవందిట్టికా హుత్వాతి అత్తో.

ఉముజ్జనాది చేత్థ నిదస్సనమత్తం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తేసు హి కేచి ఉదకవాసం వసన్తి, కేచి ఉదకస్సజ్జాలిం దేన్తి, కేచి తస్మిం ఉదకే రత్వా చన్దిమసూరియే అనుపరివత్తన్తి, కేచి అనేకసహస్సవారం సావిత్తిఆదికే జపన్తి, కేచి “ఇన్ద ఆగచ్ఛా”తిఆదినా విజ్ఞాజపం అన్ఱాయన్తి, కేచి మహాతుపట్ఠానం కరోన్తి, ఏవఞ్చ కరోన్తా కేచి ఓతరన్తి, కేచి ఉత్తరన్తి కేచి ఉత్తరిత్వా సుద్ధికఆచమనం కరోన్తి, కేచి అన్తోఉదకే రితా తన్తి వాదేన్తి, వీణం వాదేన్తితి ఏవమాదికా నానప్పకారకిరియా దస్సేన్తి. యస్మా వా తే ఏవరూపా వికారకిరియా కరోన్తాపి తస్మిం ఉదకే నిముజ్జనఉముజ్జనపుబ్బకమేవ కరోన్తి, తస్మా తం సబ్బం నిముజ్జనుముజ్జనన్తోగధమేవ కత్వా “ఉముజ్జన్తి”తిపిఆది వుత్తం. ఏవం తల్లి ఆకులబ్యాకులే వత్తమానే ఉపరిపబ్బతే రితో భగవా తేసం తం కోలాహలం సుత్వా “కిన్ను ఖో ఏత”న్తి ఓలోకేన్తో తం కిరియవికారం అద్దస, తం సన్ధాయ వుత్తం - “అద్దసా ఖో భగవా...పే... ఇమినా సుద్ధీ”తి, తం వుత్తత్తమేవ.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం అత్తం ఉదకోరోహనాదిఅసుద్ధిమగ్గే తేసం సుద్ధిమగ్గపరామసనం సచ్ఛాదికే చ సుద్ధిమగ్గే అత్తనో అవిపరీతావబోధం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం ఉదకసుద్ధియా అసుద్ధిమగ్గభావదీపకం సచ్ఛాదిధమ్మానఞ్చ యాథావతో సుద్ధిమగ్గభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తల్లి న ఉదకేన సుచీ హోతితి ఏత్థ ఉదకేనాతి ఉదకుముజ్జనాదినా. ఉదకుముజ్జనాది హి ఇథ ఉత్తరపదలోపేన “ఉదక”న్తి వుత్తం యథా రూపభవో రూపన్తి. అథ వా ఉదకేనాతి ఉముజ్జనాదికిరియాయ సాధనభూతేన ఉదకేన సుచి సత్తస్స సుద్ధి నామ న హోతి, నట్టితి అత్తో. అథ వా సుచీతి తేన యథావుత్తేన ఉదకేన సుచి పాపమలతో సుద్ధో నామ సత్తో న హోతి. కస్మా? బహ్వేత్థి న్నాయతీ జనో. యది హి ఉదకోరోహనాదినా యథావుత్తేన పాపసుద్ధి నామ సియా, బహు ఏత్థ ఉదకే జనో న్నాయతి, మాతుఘాతాదిపాపకమ్మకారీ అఞ్ఞో చ గోమహింసాదికో అన్తమసో మచ్చకచ్చపే ఉపాదాయ, తస్స సబ్బస్సాపి పాపసుద్ధి సియా, న పనేవం హోతి. కస్మా? న్నానస్స పాపహేతూనం అప్పటిపక్ఖభావతో. యఞ్ఞో యం వినాసేతి,

సో తస్య పటిపక్షో యథా ఆలోకో అన్ధకారస్య, విజ్ఞా చ అవిజ్ఞాయ, న ఏవం స్థానం పాపస్య. తస్మా నిట్టమేర్థ గన్తబ్ధం “న ఉదకేన సుచి హోతీ”తి.

యేన పన సుచి హోతి, తం దస్యేతుం “యష్టి సచ్చశ్చా”తిఆదిమాహ. తత్త యష్టితి యస్మిం పుగ్గలే . సచ్చన్తి వచీసచ్చశ్చోవ విరతిసచ్చశ్చ. అథ వా సచ్చన్తి జాణసచ్చశ్చోవ పరమత్తసచ్చశ్చ. ధమ్మోతి అరియమగ్గధమ్మో, ఫలధమ్మో చ, సో సబ్బోపి యస్మిం పుగ్గలే ఉపలబ్ధతి, సో సుచీ సో చ బ్రాహ్మణోతి సో అరియపుగ్గలే విసేసతో ఖీణాసవో అచ్చన్తసుద్ధియా సుచి చ బ్రాహ్మణో చాతి. కస్మా పనేత్త సచ్చం ధమ్మతో విసుం కత్వా గహితం? సచ్చస్య బహూపకారత్వా. తథా హి “సచ్చం వే అమతా వాచా (సు. ని. ౪౦౮), సచ్చం హవే సాదుతరం రసానం (సం. ని. ౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౮౪), సచ్చే అత్థే చ ధమ్మే చ, ఆహు సన్తో పతిట్ఠితా (సు. ని. ౪౦౮), సచ్చే రితా సమణబ్రాహ్మణా చా”తిఆదినా (జా. ౨.౨౧.౪౩౩) అనేకేసు సుత్తపదేసు సచ్చగుణా పకాసితా. సచ్చవిపరియస్య చ “ఏకం ధమ్మం అతీతస్య, ముసావాదిస్య జన్తునో (ధ. ప. ౧౭౬), అభూతవాదీ నిరయం ఉపేతీ”తి (ధ. ప. ౩౦౬) చ ఆదినా పకాసితాతి.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౦. బాహియసుత్తవణ్ణనా

౧౦. దసమే బాహియోతి తస్య నామం. దారుచీరియోతి దారుమయచీరో. సుప్పారకేతి ఏవంనామకే పట్టనే వసతి. కో పనాయం బాహియో, కథశ్చ దారుచీరియో అహోసి, కథం సుప్పారకే పట్టనే పటివసతీతి?

తత్తాయం అనుపుబ్బీకథా - ఇతో కిర కప్పసతసహస్సమత్థకే పదుముత్తరసమ్మాసమ్మద్ధకాలే ఏకో కులపుత్తో హంసవతీనగరే దసబలస్య ధమ్మదేసనం సుణన్తో సత్థారం ఏకం భిక్షుం ఖిప్పాభిజ్ఞానం ఏతదగ్గే రపేన్తం దిస్వా “మహా వతాయం భిక్షు, యో సత్థారా ఏవం ఏతదగ్గే రపీయతి, అహో వతాహమ్మి అనాగతే ఏవరూపస్య సమ్మాసమ్మద్ధస్య సాసనే పబ్బజిత్వా సత్థారా ఏదిసే రానే ఏతదగ్గే రపేతబ్బో భవేయ్యం యథాయం భిక్షూ”తి తం రానన్తరం పత్తేత్వా తదనురూపం అధికారకమ్మం కత్వా యావజీవం పుజ్ఞం కత్వా సగ్గపరాయణో హుత్వా దేవమనుస్సేసు సంసరన్తో కస్సపదసబలస్య సాసనే పబ్బజిత్వా పరిపుణ్ణసీలో సమణధమ్మం కరోన్తోవ జీవితక్షయం పత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తి. సో ఏకం బుద్ధన్తరం దేవలోకే వసిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే బాహియరట్ఠే కులగేహే పటిసన్ధిం గణ్ఠి, తం బాహియరట్ఠే జాతత్తా బాహియోతి సజ్ఞానింసు. సో వయప్పత్తో ఘరావాసం వసన్తో వణిజ్జత్థాయ బహూనం భణ్ణానం నావం పూరేత్వా సముద్ధం పవిసిత్వా అపరాపరం సజ్ఞరన్తో సత్త వారే సద్ధియేవ పరిసాయ అత్తనో నగరం ఉపగశ్చి.

అట్టమే వారే పన “సువణ్ణభూమిం గమిస్సామీ”తి ఆరోపితభణ్ణో నావం అభిరుహి. నావా మహాసముద్ధం అజ్ఞోగాహేత్వా ఇచ్చితదేసం అపత్వావ సముద్ధమజ్ఞే విపన్నా. మహాజనో మచ్చకచ్చపభక్తో అహోసి. బాహియో పన ఏకం నావాఫలకం గహేత్వా తరన్తో ఊమివేగేన మన్దమన్దం ఖిపమానో భస్సిత్వా సముద్ధే పతితత్తా జాతరూపేనేవ సముద్ధతరే నిపన్నో. పరిస్సమం వినోదేత్వా అస్సాసమత్తం లభిత్వా ఉట్టాయ లజ్జాయ గుమ్మన్తరం పవిసిత్వా అచ్ఛాదనం అజ్ఞం కిశ్శే అపస్సన్తో అక్కనాళాని చిన్దిత్వా వాకేహి పలివేరేత్వా నివాసనపావరణాని కత్వా అచ్ఛాదేసి. కేచి పన “దారుఫలకాని విజ్ఞిత్వా వాకేన

ఆవుణిత్యా నివాసనపావురణం కత్వా అద్భాదేసీ”తి వదన్తి. ఏవం సబ్బధాపి దారుమయచీరధారితాయ “దారుచీరియో”తి పురిమవోహరేన “బాహియో”తి చ పజ్ఞాయిత్ర.

తం ఏకం కపాలం గహేత్వా వుత్తనియామేన సుప్పారకపట్టనే పిణ్ణాయ చరన్తం దిస్సా మనుస్సా చిన్తేసుం “సచే లోకే అరహంతో నామ హోన్తి, ఏవంవిధేహి భవితబ్బం, కిన్ను ఖో అయం అయ్యో వత్తం దియ్యమానం గణ్ఠేయ్య, ఉదాహు అప్పిచ్చతాయ న గణ్ఠేయ్యా”తి వీమంసన్తా నానాదిసాహి వత్తాని ఉపనేసుం. సో చిన్తేసి – “సచాహం ఇమినా నియామేన నాగమిస్సం, నయిమే ఏవం మయి పసీదేయ్యం, యంనూనాహం ఇమాని పటిక్ఖిపిత్వా ఇమినావ నీహరేన విహరేయ్యం, ఏవం మే లాభసక్కారో ఉప్పజ్జిస్సతీ”తి. సో ఏవం చిన్తేత్వా కోహణ్ణో రత్వా వత్తాని న పటిగ్గణ్ఠి. మనుస్సా “అహో అప్పిచ్చో వతాయం అయ్యో”తి భియ్యోసోమత్తాయ పసన్నమానసా మహన్తం సక్కారసమ్మానం కరింసు.

సోపి భత్తకిచ్చం కత్వా అవిదురట్టానే ఏకం దేవాయతనం అగమాసి. మహాజనో తేన సద్ధిం ఏవ గన్త్యా తం దేవాయతనం పటిజగ్గిత్యా అదాసి. సో “ఇమే మయ్హం చీరధారణమత్తే పసీదిత్వా ఏవంవిధం సక్కారసమ్మానం కరోన్తి, ఏతేసం మయా ఉక్కట్టవుత్తినా భవితుం వట్టతీ”తి సల్లహుకపరిక్ఖారో అప్పిచ్చోవ హుత్వా విహాసి. “అరహ”తి పన తేహి సమ్భావీయమానో “అరహ”తి అత్తానం అమజ్ఞో, ఉపరూపరి చస్స సక్కారగరుకారో అభివడ్డి, లాభీ చ అహోసి ఉళారానం పచ్చయానం. తేన వుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన బాహియో దారుచీరియో సుప్పారకే పటివసతి సముద్ధతీరే సక్కతో గరుకతో”తిఆది.

తత్థ సక్కతోతి సక్కచ్చం ఆదరేన ఉపట్టానవసేన సక్కతో. గరుకతోతి గుణవిసేసేన యుత్తోతి అధిష్పాయేన పాసాణచ్చత్తం వియ గరుకరణవసేన గరుకతో. మానితోతి మనసా సమ్భావనవసేన మానితో. పూజితోతి పుష్పగన్ధాదీహి పూజావసేన పూజితో. అపచితోతి అభిష్పసన్నచిత్తేహి మగ్గదానఆసనాభిహరణాదివసేన అపచితో. లాభీ చీవర...పి.... పరిక్ఖారానన్తి పణీతపణీతానం ఉపరూపరి ఉపనీయమానానం చీవరాదీనం చతున్నం పచ్చయానం లభనవసేన లాభీ.

అపరో నయో – సక్కతోతి సక్కారప్పత్తో. గరుకతోతి గరుకారప్పత్తో. మానితోతి బహుమానితో మనసా పియాయితో చ. పూజితోతి చతుపచ్చయాభిపూజాయ పూజితో. అపచితోతి అపచాయనప్పత్తో. యస్స హి చత్తారో పచ్చయే సక్కత్వా సుఅభిసంజ్ఞతే పణీతపణీతే దేన్తి, సో సక్కతో. యస్మిం గరుభావం పచ్చుపట్టపేత్వా దేన్తి, సో గరుకతో. యం మనసా పియాయన్తి బహుమజ్ఞాన్తి చ, సో మానితో. యస్స సబ్బమేతం పూజనవసేన కరోన్తి, సో పూజితో. యస్స అభివాదనపచ్చుట్టానజ్జాలికమ్మాదివసేన పరమనిపచ్చకారం కరోన్తి, సో అపచితో. బాహియస్స పన తే సబ్బమేతం అకంసు. తేన వుత్తం – “బాహియో దారుచీరియో సుప్పారకే పటివసతి సక్కతో”తిఆది. ఏత్థ చ చీవరం సో అగ్గణ్ణోపి “ఏహి, భన్తే, ఇమం వత్తం పటిగ్గణ్ణాహి”తి ఉపనామనవసేన చీవరస్సాపి “లాభీ”త్వేవ వుత్తో.

రహోగతస్సాతి రహసి గతస్స. పటిసల్లీనస్సాతి ఏకీభూతస్స బహూహి మనుస్సేహి “అరహ”తి వుచ్చమానస్స తస్స ఇదాని వుచ్చమానాకారేన చేతసో పరివితక్కో ఉదపాది చిత్తస్స మిచ్ఛాసంక్కప్పో ఉప్పజ్జి. కథం? యే ఖో కేచి లోకే అరహంతో వా అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నా, అహం తేసం అజ్ఞాతరోతి. తస్సత్తో – యే ఇమస్మిం సత్తలోకే కిలేసారీనం హతత్తా పూజాసక్కారాదీనజ్ఞా అరహభావేన అరహంతో, యే కిలేసారీనం హననేన అరహత్తమగ్గం సమాపన్నా, తేసు అహం ఏకోతి.

పురాణసాలోహితాతి పురిమస్మిం భవేసాలోహితా బన్ధుసదిసా ఏకతో కతసమణధమ్మా దేవతా. కేచి పన
 “పురాణసాలోహితాతి పురాణకాలే భవన్తరే సాలోహితా మాతుభూతా ఏకా దేవతా”తి వదన్తి, తం అట్టకథాయం పటిక్ష్టిపిత్వా
 పురిమోయేవత్తో గహితో.

పుట్టే కిర కస్యపదసబలస్య సాసనే ఓసక్యమానే సామణేరాదీనం విప్సకారం దిస్వా సత్త భిక్షా సంవేగప్పత్తా “యావ
 సాసనం న అన్తరథాయతి, తావ అత్తనో పతిట్టం కరిస్సామా”తి సువణ్ణచేతియం వన్దిత్వా అరణ్ణం పవిత్రా ఏకం పబ్బతం
 దిస్వా “జీవితే సాలయా నివత్తన్తు, నిరాలయా ఇమం పబ్బతం అభిరుహన్తూ”తి వత్వా నిస్సేణిం బన్దిత్వా సబ్బే తం
 పబ్బతం అభిరుయ్హ నిస్సేణిం పాతేత్వా సమణధమ్మం కరింసు. తేసు సజ్జత్థేరో ఏకరత్తాతిక్కమేనేవ అరహత్తం పాపుణి. సో
 ఉత్తరకురుతో పిణ్డపాతం ఆనేత్వా తే భిక్షా, “ఆవుసో, ఇతో పిణ్డపాతం పరిభుజ్జాధా”తి ఆహ. తే “తుమ్హే, భన్తే, అత్తనో
 ఆనుభావేన ఏవం అకత్థ, మయమ్మి సచే తుమ్హే వియ విసేసం నిబ్బత్తేస్సామ, సయమేవ ఆహరిత్వా భుజ్జేస్సామా”తి
 భుజ్జేతుం న ఇచ్చింసు. తతో దుతియదివసే దుతియత్థేరో అనాగామిఫలం పాపుణి, సోపి తథేవ పిణ్డపాతం ఆదాయ తత్థ
 గన్త్వా ఇతరే నిమన్తేసి, తేపి తథేవ పటిక్ష్టిపింసు. తేసు అరహత్తప్పత్తో పరినిబ్బాయి, అనాగామీ సుద్ధావాసభూమియం
 నిబ్బత్తి. ఇతరే పన పఞ్చ జనా ఘటేన్తా వాయమన్తాపి విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్తింసు. తే అసక్కిన్తా తత్థేవ పరిసుస్సిత్వా
 దేవలోకే నిబ్బత్తా. ఏకం బుద్ధన్తరం దేవేసుయేవ సంసరిత్వా ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే దేవలోకతో చవిత్వా తత్థ తత్థ కులఘరే
 నిబ్బత్తింసు. తేసు హి ఏకో పక్కుసాతి రాజా అహోసి, ఏకో కుమారకస్సపో, ఏకో దబ్బో మల్లపుత్తో, ఏకో సభియో
 పరిబ్బాజకో, ఏకో బాహియో దారుచీరియో. తత్థ యో సో అనాగామీ బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తో, తం సన్ధాయేతం వుత్తం
 “పురాణసాలోహితా దేవతా”తి. దేవపుత్తోపి హి దేవధీతా వియ దేవో ఏవ దేవతాతి కత్వా దేవతాతి వుచ్చతి “అథ ఖో
 అఞ్జతరా దేవతా”తిఆదీసు వియ. ఇథ పన బ్రహ్మ దేవతాతి అధిప్పేతో.

తస్య హి బ్రహ్మనో తత్థ నిబ్బత్తసమనన్తరమేవ అత్తనో బ్రహ్మసమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా ఆగతట్ఠానం ఆవజ్ఞేన్తస్య సత్తన్నం
 జనానం పబ్బతం ఆరుయ్హ సమణధమ్మకరణం, తత్థేకస్య పరినిబ్బుతభావో, అనాగామిఫలం పత్వా అత్తనో చ ఏత్థ
 నిబ్బత్తభావో ఉపట్టాసి. సో “కత్థ ను ఖో ఇతరే పఞ్చ జనా”తి ఆవజ్ఞేన్తో కామావచరదేవలోకే తేసం నిబ్బత్తభావం ఇత్వా
 అపరభాగే కాలానుకాలం “కిన్ను ఖో కరోన్తీ”తి తేసం పవత్తిం ఓలోకేతియేవ. ఇమస్మిం పన కాలే “కహం ను ఖో”తి ఆవజ్ఞేన్తో
 బాహియం సుప్పారకపట్టనం ఉపనిస్సాయ దారుచీరధారిం కోహఞ్ఞోన జీవికం కప్పేన్తం దిస్వా “అయం మయా సద్ధిం పుట్టే
 నిస్సేణిం బన్దిత్వా పబ్బతం అభిరుహిత్వా సమణధమ్మం కరోన్తో అతిసల్లేఖవుత్తియా జీవితే అనపేక్షో అరహతాపి ఆభతం
 పిణ్డపాతం అపరిభుజ్జేత్వా ఇదాని సమ్భావనాధిప్పాయో అనరహావ అరహత్తం పటిజానిత్వా విచరతి లాభసక్కారసిలోకం
 నికామయమానో, దసబలస్య చ నిబ్బత్తభావం న జానాతి, హన్త నం సంవేజేత్వా బుద్ధుప్పాదం జానాపిస్సామీ”తి తావదేవ
 బ్రహ్మలోకతో ఓతరిత్వా రత్తిభాగే సుప్పారకపట్టనే దారుచీరియస్య సమ్ముఖే పాతురహోసి. బాహియో అత్తనో వసనట్ఠానే
 ఉళారం ఓభాసం దిస్వా “కిం ను ఖో ఏత”న్తి బహి నిక్ఖమిత్వా ఓలోకేన్తో ఆకాసే రితం మహాబ్రహ్మనం దిస్వా అజ్ఞలిం పగ్గయ్హ
 “కే తుమ్హే”తి పుచ్చి. అథస్య సో బ్రహ్మ “అహం తే పోరాణకసహాయో తదా అనాగామిఫలం పత్వా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తో, త్వం
 పన కిఞ్చి విసేసం నిబ్బత్తేతుం అసక్కిన్తో తదా పుథుజ్జనకాలకిరియం కత్వా సంసరన్తో ఇదాని తిత్థియవేసధారీ అనరహావ
 సమానో ‘అరహా అహ’న్తి ఇమం లద్ధిం గహిత్వా విచరసీతి ఇత్వా ఆగతో, నేవ ఖో త్వం, బాహియ, అరహా, పటినిస్సజ్జేతం
 పాపకం దిట్టిగతం, మా తే అహోసి దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయ, సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే ఉప్పన్నో. సో హి భగవా అరహా,

గచ్చ నం పయిరుపాసన్నా”తి ఆహ. తేన వుత్తం - “అథ ఖో బాహియస్స దారుచీరియస్స పురాణసాలోహితా దేవతా”తిఆది.

తథ్థ అనుకమ్మికాతి అనుగ్గహసీలా కరుణాధికా. అత్థకామాతి హితకామా మేత్తాధికా. పురిమపదేన చేత్థ బాహియస్స దుక్ఖాపనయనకామతం తస్సా దేవతాయ దస్సేతి, పచ్చిమేన హితూపసంహారం. చేతసాతి అత్తనో చిత్రేన, చేతోసీసేన చేత్థ చేతోపరియజాణం గహితన్తి వేదితబ్బం. చేతోపరివితక్కున్తి తస్స చిత్తప్పవత్తిం. అజ్ఞాయాతి జానిత్వా. తేనుపసంజ్ఞమీతి సేయ్యథాపి నామ బలవా పురిసో సమిజ్జోతం వా బాహం పసారేయ్య, పసారితం వా బాహం సమిజ్జోయ్య, ఏవమేవ బ్రహ్మలోకే అన్తరహితో బాహియస్స పురతో పాతుభవనవసేన ఉపసంజ్ఞమి. ఏతదవోచాతి “యే ఖో కేచి లోకే అరహంతో వా”తిఆదిపవత్తమిచ్చాపరివితక్కుం బాహియం సహోధం చోరం గణ్ఠన్తో వియ “నేవ ఖో త్వం, బాహియ, అరహంతి ఏతేన తదా బాహియస్స అసేక్ఖభావం పటిక్ఖిపతి, నాపి అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నోతి ఏతేన సేక్ఖభావం, ఉభయేనపిస్స అనరియభావమేవ దీపేతి. సాపి తే పటిపదా నత్తి, యాయ త్వం అరహంతో వా అస్స అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నోతి ఇమినా పనస్స కల్యాణపుణ్ణజ్ఞనభావమ్మి పటిక్ఖిపతి. తథ్థ పటిపదాతి సీలవిసుద్ధిఆదయో ఛ విసుద్ధియో. పటిపజ్జతి ఏతాయ అరియమగ్గేతి పటిపదా. అస్సాతి భవేయ్యాసి.

అయిజ్ఞస్స అరహత్తాధిమానో కిం నిస్సాయ ఉప్పన్నోతి? “అప్పిచ్చతాయ సన్తుట్టితాయ సల్లేఖతాయ దీఘరత్తం కతాధికారత్తా తదబ్బప్పహానవసేన కిలేసానం విహతత్తా అరహత్తాధిమానో ఉప్పన్నోతి”తి కేచి వదన్తి. అపరే పనాహు “బాహియో పరమాదిర్ఘానచతుక్కులాభీ, తస్మాస్స విక్ఖమ్భనప్పహానేన కిలేసానం అసముదాచారతో అరహత్తాధిమానో ఉప్పజ్జితీ”తి. తదుభయమ్మి తేసం మతిమత్తమేవ “సమ్భావనాధిప్పాయో లాభసక్కారసిలోకం నికామయమానో”తి చ అట్టకథాయం ఆగతత్తా. తస్మా వుత్తనయేనేవేత్థ అత్తో వేదితబ్బో.

అథ బాహియో ఆకాసే రత్వా కథేన్తం మహాబ్రహ్మనం ఓలోకేత్వా చిన్తేసి - “అహో భారియం వత కమ్మం, యమహం అరహంతి చిన్తేసిం, అయిజ్ఞ ‘అరహత్తగామినీ పటిపదాపి తే నట్టి’తి వదతి, అత్తి ను ఖో లోకే కోచి అరహంతి? అథ నం పుచ్చి. తేన వుత్తం - “అథ కే చరహి దేవతే లోకే అరహంతో వా అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నా”తి.

తథ్థ అథాతి పుచ్చారమ్మే నిపాతో. కే చరహితి కే ఏతరహి. లోకేతి ఓకాసలోకే. అయిజ్ఞోత్థ అధిప్పాయో - భాజనలోకభూతే సకలస్మిం జమ్బుదీపతలే కస్మిం రానే అరహంతో వా అరహత్తమగ్గం వా సమాపన్నా ఏతరహి విహరన్తి, యత్థ మయం తే ఉపసంజ్ఞమిత్వా తేసం ఓవాదే రత్వా వట్టదుక్ఖతో ముచ్చిస్సామాతి. ఉత్తరేసూతి సువ్పారకపట్టనతో పుబ్బుత్తరదిసాభాగం సన్ధాయ వుత్తం.

అరహన్తి ఆరకత్తా అరహం. ఆరకా హి సో సబ్బకిలేసేహి సువిదురవిదురే రితో మగ్గేన సవాసనానం కిలేసానం విద్ధంసితత్తా. అరీనం వా హతత్తా అరహం. భగవతా హి కిలేసారయో అనవసేసతో అరియమగ్గేన హతా సముచ్చిన్నాతి. అరానం వా హతత్తా అరహం. యిజ్ఞ అవిజ్ఞాభవతత్తామయనాభి పుజ్ఞాదిఅభిసజ్ఞారారం జరామరణనేమి ఆసవసముదయమయేన అక్ఖేన విజ్ఞిత్వా తిభవరథే సమాయోజితం అనాదికాలప్పవత్తం సంసారచక్కుం. తస్సానేన బోధిమణ్ణే వీరియపాదేహి సీలపథవియం పతిట్ఠాయ సద్ధాహత్తేన కమ్మక్ఖయకరణాఫరసుం గహేత్వా సబ్బేపి అరా హతా

విహతా విద్ధంసితాతి. అరహతీతి వా అరహం. భగవా హి సదేవకే లోకే అగ్గదక్ఖిణేయ్యత్తా ఉహారే చీవరాదిపచ్చయే పూజావిసేసం ఇచ్చ అరహతి. రహాభావతో వా అరహం. తథాగతో హి సబ్బసో సముచ్చిన్నరాగాదికిలేసత్తా పాపకిలేసస్సాపి అసమ్మవతో పాపకరణే రహాభావతోపి అరహన్తి వుచ్చతి.

సమ్మా సామ ఇచ్చ సబ్బధమ్మానం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధో. భగవా హి అభిజ్ఞోయ్యే ధమ్మే అభిజ్ఞోయ్యతో, పరిజ్ఞోయ్యే ధమ్మే పరిజ్ఞోయ్యతో, పహతబ్బే ధమ్మే పహతబ్బతో, సచ్చికాతబ్బే ధమ్మే సచ్చికాతబ్బతో, భావేతబ్బే ధమ్మే భావేతబ్బతో అభిసమ్మజ్ఞి. వుత్తజ్ఞోతం -

“అభిజ్ఞోయ్యం అభిజ్ఞాతం, భావేతబ్బ ఇచ్చ భావితం;

పహతబ్బం పహీనం మే, తస్మా బుద్ధోస్మి బ్రాహ్మణా”తి. (సు. ని. ౨౬౩; మ. ని. ౨.౩౯౯; విసుద్ధి. ౧.౧౩౧);

అపిచ కుసలే ధమ్మే అనవజ్ఞసుఖవిపాకతో, అకుసలే ధమ్మే సావజ్ఞదుక్ఖవిపాకతోతిఆదినా సబ్బత్తికదుకాదివసేన అయమత్తో నేతబ్బో. ఇతి అవిపరీతం సయమ్మ ఇహాణేన సబ్బాకారతో సబ్బధమ్మానం అభిసమ్మద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధోతి అయమేత్త సజ్ఞేపో. విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౨౯-౧౩౧) ఆగతనయేనేవ వేదితబ్బో. **అరహత్తాయాతి** అగ్గఫలప్పటిలాభాయ. **ధమ్మం దేసీతీతి** ఆదికల్యాణాదిగుణవిసేసయుత్తం సీలాదిపటిపదాధమ్మం సమధిపస్సనాధమ్మమేవ వా వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం ఉపదిసతి కథేతి.

సంవేజితీతి “ధిరత్థు వత, భో, పుధుజ్ఞనభావస్స, యేనాహం అనరహావ సమానో అరహాతి అమజ్ఞో, సమ్మాసమ్మద్ధ ఇచ్చ లోకే ఉప్పజ్జిత్వా ధమ్మం దేసేంతం న జానిం, దుజ్ఞానం ఖో పనిదం జీవితం, దుజ్ఞానం మరణ”న్తి సంవేగమాపాదితో, దేవతావచనేన యథావుత్తేనాకారేన సంవిగ్గమానసోతి అత్తో. **తావదేవాతి** తస్మింయేవ ఖణే. **సుప్పారకా పక్కామీతి** బుద్ధోతి నామమపి సవనేన ఉప్పన్నాయ బుద్ధారమ్మణాయ పీతియా సంవేగేన చ చోదియమానహదయో సుప్పారకపట్టనతో సావత్థిం ఉద్దిస్స పక్కన్తో. **సబ్బత్థ ఏకరత్తిపరివాసీనాతి** సబ్బస్మిం మగ్గే ఏకరత్తివాసీనేవ అగమాసి. **సుప్పారకపట్టనతో** హి సావత్థి వీసయోజనసతే హోతి, తజ్జాయం ఏత్తకం అద్ధానం ఏకరత్తివాసీన అగమాసి. **యదా సుప్పారకతో నిక్ఖన్తో, తదహేవ సావత్థిం సమ్మత్తోతి.**

కథం పనాయం ఏవం అగమాసీతి? దేవతానుభావేన, “బుద్ధానుభావేనా”తిపి వదన్తి. “సబ్బత్థ ఏకరత్తిపరివాసీనా”తి పన వుత్తత్తా మగ్గస్స చ వీసయోజనసతికత్తా అన్తరామగ్గే గామనిగమరాజధానీసు యత్థ యత్థ రత్తియం వసతి, తత్థ తత్థ దుతియం అరుణం అనుట్టాపేత్వా సబ్బత్థ ఏకరత్తివాసీనేవ సావత్థిం ఉపసంక్రమీతి అయమత్తో దీపితో హోతీతి. నయిదం ఏవం దట్టబ్బం. సబ్బస్మిం వీసయోజనసతికే మగ్గే ఏకరత్తివాసీనాతి ఇమస్స అత్థస్స అధిప్పేతత్తా. ఏకరత్తిమత్తం సో సకలస్మిం తస్మిం మగ్గే వసిత్వా పచ్చిమదివసే పుబ్బణ్ణసమయే సావత్థిం అనుప్పత్తోతి.

భగవాపి బాహియస్స ఆగమనం ఇత్వా “న తావస్స ఇన్ద్రియాని పరిపాకం గతాని, ఖణన్తరే పన పరిపాకం గమిస్సన్తి”తి తస్స ఇన్ద్రియానం పరిపాకం ఆగమయమానో మహాభిక్కుసంఘపరివుతో తస్మిం ఖణే సావత్థిం పిణ్డాయ పావిసి. సో చ జేతవనం పవిసిత్వా భుత్తపాతరాసే కాయాలసియవిమోచనత్తం అబ్బోకాసే చక్కమన్తే సమ్మహులే భిక్షూ పస్సిత్వా “కహం ను ఖో ఏతరహి భగవా”తి పుచ్చి. భిక్షూ “భగవా సావత్థిం పిణ్డాయ పవిత్తో”తి వత్వా పుచ్చింసు “త్వం పన కుతో ఆగతో”తి?

“సుస్పారకపట్టనతో ఆగతోమ్మ”తి. “దూరతో ఆగతోసి, నీసీద, తావ పాదే ధోవిత్వా మక్తేత్వా ధోకం విస్సమాహి, ఆగతకాలే సత్తారం దక్ఖసీ”తి. “అహం, భన్తే, అత్తనో జీవితంతరాయం న జానామి, ఏకరత్తేనేవమ్మి కత్తచిపి చిరం అట్టత్వా అనిసీదిత్వా వీసయోజనసతికం మగ్గం ఆగతో, సత్తారం పస్సిత్వావ విస్సమిస్సామీ”తి వత్వా తరమానరూపో సావత్తిం పవిసిత్వా అనోపమాయ బుద్ధసిరియా విరోచమానం భగవంతం పస్సి. తేన వుత్తం “తేన ఖో పన సమయేన సమ్మహులా భిక్షూ అబ్బోకాసే చక్కుమన్తి. అథ ఖో బాహియో దారుచీరియో యేన తే భిక్షూ తేనుపసక్కుమీ”తిఆది.

తత్త కహన్తి కత్త. నూతి సంసయే, ఖోతి పదపూరణే, కస్మిం ను ఖో పదేసేతి అత్తో. దస్సనకామమ్మాతి దట్టుకామా అమ్మ. మయమ్మో తం భగవంతం అన్తో వియ చక్కుం, బధిరో వియ సోతం, మూగో వియ కల్యాణవాక్కురణం, హత్తపాదవికలో వియ హత్తపాదే, దలిద్దో వియ ధనసమ్మదం, కన్తారథ్థానప్పటిపన్నో వియ ఖేమంతభూమిం, రోగాభిభూతో వియ ఆరోగ్యం, మహాసముద్దే భిన్ననావో వియ మహాకుల్లం పస్సితుం ఉపసక్కుమితుమ్మ ఇచ్ఛామాతి దస్సేతి. తరమానరూపోతి తరమానాకారో.

పాసాదికన్తి బాత్తింసమహాపురిసలక్ఖణఅసీతిఅనుబ్యజ్జనబ్యామప్పభాకేతుమాలలక్కుతాయ సమంతపాసాదికాయ అత్తనో సరీరసోభాసమ్మత్తియా రూపకాయదస్సనబ్యావటస్స జనస్స సబ్బభాగతో పసాదావహం. పసాదనీయన్తి దసబలచతువేసారజ్జఘాతసాధారణజ్ఞాణఅత్థారసావేణిక- బుద్ధధమ్మప్పభుతిఅపరిమాణగుణగణసమన్నాగతాయ ధమ్మకాయసమ్మత్తియా సరిక్ఖకజనస్స పసాదనీయం పసీదితబ్బయుత్తం పసాదారహం వా. సన్తిన్తియన్తి చక్ఖాదిపఞ్చన్తియలోలభావాపగమనేన వూపసంతపఞ్చన్తియం. సంతమానసన్తి ఛట్టస్స మన్తిన్తియస్స నిబ్బిసేవనభావూపగమనేన వూపసంతమానసం. ఉత్తమదమథసమథమనుప్పత్తన్తి లోకుత్తరపఞ్ఞావిముత్తిచేతోవిముత్తిసజ్ఞాతం ఉత్తమం దమథం సమథమ్మ అనుప్పత్వా అధిగత్వా రితం. దంతన్తి సుపరిసుద్ధకాయసమాచారతాయ చేవ హత్తపాదకుక్కుచ్ఛాభావతో దవాదిఅభావతో చ కాయేన దంతం. గుత్తన్తి సుపరిసుద్ధవచీసమాచారతాయ చేవ నిరత్తకవాచాభావతో దవాదిఅభావతో చ వాచాయ గుత్తం. యత్తిన్తియన్తి సుపరిసుద్ధమనోసమాచారతాయ అరియిద్దియోగేన అబ్యావటఅప్పటిసజ్ఞానుపేక్షాభావతో చ మన్తిన్తియవసేన యత్తిన్తియం. నాగన్తి ఛన్దాదివసేన అగమనతో, పహీనానం రాగాదికిలేసానం పునానాగమనతో, కస్సచిపి ఆగుస్స సబ్బథాపి అకరణతో, పునబ్బవస్స చ అగమనతోతి ఇమేహి కారణేహి నాగం. ఏత్త చ పాసాదికన్తి ఇమినా రూపకాయేన భగవతో పమాణభూతతం దీపేతి, పసాదనీయన్తి ఇమినా ధమ్మకాయేన, సన్తిన్తియన్తిఆదినా సేసేహి పమాణభూతతం దీపేతి. తేన చతుప్పమాణికే లోకసన్నివాసే అనవసేసతో సత్తానం భగవతో పమాణభావో పకాసితోతి వేదితబ్బో.

ఏవంభూతమ్మ భగవంతం అన్తరవీధియం గచ్ఛంతం దిస్సా “చిరస్సం వత మే సమ్మాసమ్మబ్బద్ధో దిట్టో”తి హత్తతుట్టో పఞ్చవణ్ణాయ పీతియా నిరంతరం పుటసరీరో పీతివిప్పారితవివటనిచ్చలలోచనో దిట్టట్టానతో పట్టాయ ఓణతసరీరో భగవతో సరీరప్పభావేమజ్ఞం అజ్ఞోగాహత్వా తత్త నిముజ్జన్తో భగవతో సమీపం ఉపసక్కుమిత్వా పఞ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా భగవతో పాదే సమ్మాహంతో పరిచుమ్మన్తో “దేసేతు మే, భన్తే, భగవా ధమ్మ”న్తి ఆహ. తేన వుత్తం – “భగవతో పాదే సిరసా నిపతిత్వా భగవంతం ఏతదవోచ – ‘దేసేతు మే, భన్తే, భగవా ధమ్మం, దేసేతు సుగతో ధమ్మం, యం మమస్స దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ’”తి.

తత్త సుగతోతి సోభనగమనత్తా, సున్దరం రానం గతత్తా, సమ్మా గతత్తా, సమ్మా గదత్తా సుగతో. గమనమ్మి హి గతన్తి వుచ్చతి, తత్తా భగవతో సోభనం పరిసుద్ధం అనవజ్ఞం. కిం పన తన్తి? అరియమగ్గో. తేన హేస గమనేన భేమం దిసం అసజ్జమానో గతో, అజ్ఞోపి గమేతీతి సోభనగమనత్తా సుగతో. సున్దరజ్ఞోస రానం అమతం నిబ్బానం గతోతి సున్దరం రానం గతత్తా సుగతో. సమ్మా చ గతత్తా సుగతో తేన తేన మగ్గేన పహీసే కిలేసే పున అపచ్ఛాగమనతో. వుత్తజ్ఞోతం -

“సోతాపత్తిమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న పచ్ఛేతి న పచ్ఛాగచ్ఛతీతి సుగతో.

సకదాగామి...పే.... అరహత్తమగ్గేన...పే.... న పచ్ఛాగచ్ఛతీతి సుగతో”తి (చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్ఛానిద్దేస ౨౭).

అథ వా సమ్మా గతత్తాతి తీసుపి అవత్థాసు సమ్మాపటిపత్తియా గతత్తా, సుప్పటిపన్నత్తాతి అత్తో. దీపజ్ఞరపాదమూలతో హి పట్టాయ యావ మహాబోధిమణ్ణా తావ సమతింసపారమిపూరితాయ సమ్మాపటిపత్తియా జాతత్తచరియాయ లోకత్తచరియాయ బుద్ధత్తచరియాయ కోటిం పాపుణిత్వా సబ్బలోకస్స హితసుఖమేవ పరిబ్రూహంతో సస్సతం ఉచ్ఛేదం కామసుఖం అత్తకిలమథన్తి ఇమే అన్తే అనుపగచ్ఛన్తియా అనుత్తరాయ బోజ్జగ్గభావనాసజ్ఞాతాయ మజ్ఞిమాయ పటిపదాయ అరియసచ్ఛేసు తతో పరం సమధిగతధమ్మాధిపతేయో సబ్బసత్తేసు అవిసయాయ సమ్మాపటిపత్తియా చ గతో పటిపన్నోతి ఏవమ్మి సమ్మా గతత్తా సుగతో. సమ్మా చేస గదతి యుత్తట్టానే యుత్తమేవ వాచం భాసతీతి సుగతో. వుత్తమ్మి చేతం -

“కాలవాదీ , భూతవాదీ, అత్థవాదీ, ధమ్మవాదీ, వినయవాదీ, నిధానవతిం వాచం భాసితా కాలేన సాపదేసం పరియన్తవతిం అత్థసంహిత”న్తి (దీ. ని. ౧.౯; మ. ని. ౩.౧౪).

అపరమ్మి వుత్తం -

“యా సా వాచా అభూతా అతచ్ఛా అనత్థసంహితా, యా చ పరేసం అప్పీయా అమనాపా, న తం తథాగతో వాచం భాసతీ”తిఆది (మ. ని. ౨.౮౬).

ఏవం సమ్మా గదత్తాపి సుగతో.

యం మమస్స దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయాతి యం ధమ్మస్స ఉపదిసనం చిరకాలం మమ ఝానవిమోక్షాదిహితాయ తదధిగంతబ్బసుఖాయ చ సియా. అకాలో ఖో తావ బాహియాతి తవ ధమ్మదేసనాయ న తావ కాలోతి అత్తో. కిం పన భగవతో సత్తహితపటిపత్తియా అకాలోపి నామ అత్తి, యతో భగవా కాలవాదీతి? వుచ్చతే - కాలోతి చేత్త వేనేయ్యానం ఇన్ద్రియపరిపాకకాలో అధిప్పతో. యస్మా పన తదా బాహియస్స అత్తనో ఇన్ద్రియానం పరిపక్కాపరిపక్కభావో దుబ్బిజ్ఞోయ్యో, తస్మా భగవా తం అవత్వా అత్తనో అన్తరవీధియం రితభావమస్స కారణం అపదిసన్తో ఆహ “అన్తరఘరం పవిట్టవ్హా”తి. దుజ్ఞానన్తి దుబ్బిజ్ఞోయ్యం. జీవితన్తరాయానన్తి జీవితస్స అన్తరాయకరధమ్మానం వత్తనం అవత్తనం వాతి వత్తుకామో సమ్మమవసేన “జీవితన్తరాయాన”న్తి ఆహ. తథా హి అనేకపచ్చయప్పటిబద్ధవుత్తిజీవితం అనేకరూపా చ తదన్తరాయా. వుత్తజ్ఞో -

“అజ్ఞేవ కిచ్చమాతప్పం, కో జిజ్ఞా మరణం సువే;

న హి నో సజ్గరం తేన, మహాసేనేన మచ్ఛునా”తి. (మ. ని. ౩.౨౭౨; నేత్తి. ౧౦౩);

కస్మా పనాయం జీవితంతరాయమేవ తావ పురక్షరోతి? “నిమిత్తజ్ఞాతాయ అదిట్టకోసల్లేన వా”తి కేచి. అపరే “దేవతాయ సన్నికే జీవితంతరాయస్స సుతత్తా”తి వదన్తి. అన్తిమభవికత్తా పన ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా చోదియమానో ఏవమాహ. న హి తేసం అప్పత్తలరహత్తానం జీవితక్షయో హోతి. కిం పన కారణా భగవా తస్స ధమ్మం దేసేతుకామోవ ద్విక్షత్తుం పటిక్ఖిపి? ఏవం కిరస్స అహోసి “ఇమస్స మం దిట్టకాలతో పట్టాయ సకలసరీరం పీతియా నిరంతరం ఘటం, అతిబలవా పీతివేగో, ధమ్మం సుత్వాపి న తావ సక్ఖిస్సతి పటివిజ్ఞితుం. యావ పన మజ్ఞత్తుపేక్ఖా సణ్ఠాతి, తావ తిట్టతు, వీసయోజనసతం మగ్గం ఆగతత్తా దరథోపిస్స కాయే బలవా, సోపి తావ పటిప్పస్సమ్మత్తూ”తి. తస్మా ద్విక్షత్తుం పటిక్ఖిపి. కేచి పన “ధమ్మస్సవనే ఆదరజననత్థం భగవా ఏవమకాసీ”తి వదన్తి. తతియవారం యాచితో పన మజ్ఞత్తుపేక్ఖం దరథప్పటిపస్సద్ధిం పచ్ఛపట్టితఞ్చస్స జీవితంతరాయం దిస్వా “ఇదాని ధమ్మదేసనాయ కాలో”తి చిన్తేత్వా “తస్మా తిహ”తిఆదినా ధమ్మదేసనం ఆరభి.

తత్త తస్మాతి యస్మా త్వం ఉస్సుక్కజాతో హుత్వా అతివియ మం యాచసి, యస్మా వా జీవితంతరాయానం దుజ్ఞానతం వదసి, ఇన్ద్రియాని చ తే పరిపాకం గతాని, తస్మా. తిహోతి నిపాతమత్తం. తేతి తయా ఏవన్తి ఇదాని వత్తబ్బాకారం వదతి.

సిక్ఖితబ్బన్తి అధిసీలసిక్ఖాదీనం తిస్సన్నమ్మి సిక్ఖానం వసేన సిక్ఖనం కాతబ్బం. యథా పన సిక్ఖితబ్బం, తం దస్సేన్తో “దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతీ”తిఆదిమాహ.

తత్త దిట్టే దిట్టమత్తన్తి రూపాయతనే చక్ఖువిజ్ఞాణేన దిట్టమత్తం. యథా హి చక్ఖువిజ్ఞాణం రూపే రూపమత్తమేవ పస్సతి, న అనిచ్ఛాదిసభావం, ఏవమేవ సేసం. చక్ఖుద్వారికవిజ్ఞాణేన హి మే దిట్టమత్తమేవ భవిస్సతీతి సిక్ఖితబ్బన్తి అత్థో. అథ వా దిట్టే దిట్టం నామ చక్ఖువిజ్ఞాణేన రూపవిజాననన్తి అత్థో. మత్తన్తి పమాణం. దిట్టా మత్తా ఏతస్సాతి దిట్టమత్తం, చక్ఖువిజ్ఞాణమత్తమేవ చిత్తం భవిస్సతీతి అత్థో. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా ఆపాథగతే రూపే చక్ఖువిజ్ఞాణం న రజ్జతి, న దుస్సతి, న ముయ్హతి, ఏవం రాగాదివిరహేన చక్ఖువిజ్ఞాణమత్తమేవ మే జవనం భవిస్సతి, చక్ఖువిజ్ఞాణప్పమాణేనేవ జవనం రపేస్సామీతి.

అథ వా దిట్టం నామ చక్ఖువిజ్ఞాణేన దిట్టం రూపం, దిట్టమత్తం నామ తత్తేవ ఉప్పన్నం సమ్మటిచ్చనసన్తీరణవోట్టబ్బనసజ్ఞాతం చిత్తత్తయం. యథా తం న రజ్జతి, న దుస్సతి, న ముయ్హతి, ఏవం ఆపాథగతే రూపే తేనేవ సమ్మటిచ్చనాదిప్పమాణేన జవనం ఉప్పాదేస్సామి, నాహం తం పమాణం అతిక్కమిత్వా రజ్జనాదివసేన ఉప్పజ్జితుం దస్సామీతి ఏవమేత్థ అత్థో దట్టబ్బో. ఏసేవ నయో సుతముతే . ముతన్తి తదారమ్మణవిజ్ఞాణేహి సద్ధిం గన్ధరసభోట్టబ్బాయతనం వేదితబ్బం. విజ్ఞాతే విజ్ఞాతమత్తన్తి ఏత్త పన విజ్ఞాతం నామ మనోద్వారావజ్జనేన విజ్ఞాతారమ్మణం. తస్మిం విజ్ఞాతే విజ్ఞాతమత్తన్తి ఆవజ్జనప్పమాణం. యథా ఆవజ్జనం న రజ్జతి, న దుస్సతి, న ముయ్హతి, ఏవం రజ్జనాదివసేన చ ఉప్పజ్జితుం అదత్వా ఆవజ్జనప్పమాణేనేవ చిత్తం రపేస్సామీతి అయమేత్థ అత్థో. ఏవత్థో తే, బాహియ, సిక్ఖితబ్బన్తి ఏవం ఇమాయ పటిపదాయ తయా, బాహియ, తిస్సన్నం సిక్ఖానం అనువత్తనవసేన సిక్ఖితబ్బం.

ఇతి భగవా బాహియస్సు సంఖిత్తరుచితాయ ఛహి విజ్ఞాణకాయేహి సద్ధిం ఛళారమ్మణభేదభిన్నం విపస్సనాయ విసయం దిట్టాదీహి చత్తూహి కోట్టాసేహి విభజిత్వా తత్థస్స ఇాతతీరణపరిజ్ఞం దస్సేతి. కథం? ఏత్థ హి రూపాయతనం పస్సితబ్బట్టేన దిట్టం నామ, చక్కువిజ్ఞాణం పన సద్ధిం తంద్వారికవిజ్ఞాణేహి దస్సనట్టేన, తదుభయమ్మి యథాపచ్ఛయం పవత్తమానం ధమ్మమత్తమేవ, న ఏత్థ కోచి కత్తా వా కారేతా వా, యతో తం హుత్వా అభావట్టేన అనిచ్ఛం, ఉదయబ్బయప్పటిపీళనట్టేన దుక్ఖం, అవసవత్తనట్టేన అనత్తాతి కుతో తత్థ పణ్ణితస్స రజ్జనాదీనం ఓకాసోతి? అయమేత్థ అధిప్పాయో సుతాదీసుపి.

ఇదాని ఇాతతీరణపరిజ్ఞాసు పతిట్టితస్స ఉపరి సహ మగ్గఫలేన పహానపరిజ్ఞం దస్సేతుం, “యతో ఖో తే, బాహియా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ యతోతి యదా, యస్మా వా. తేతి తవ. తతోతి తదా, తస్మా వా. తేనాతి తేన దిట్టాదినా, దిట్టాదిపటిబద్ధేన రాగాదినా వా. ఇదం వుత్తం హోతి - బాహియ, తవ యస్మిం కాలే యేన వా కారణేన దిట్టాదీసు మయా వుత్తవిధిం పటిపజ్జన్తస్స అవిపరీతసభావావబోధేన దిట్టాదిమత్తం భవిస్సతి, తస్మిం కాలే తేన వా కారణేన దిట్టాదిపటిబద్ధేన రాగాదినా సహ న భవిస్ససి, రత్తో వా దుట్టో వా మూఱ్హో వా న భవిస్ససి, పహీనరాగాదికత్తా తేన వా దిట్టాదినా సహ పటిబద్ధో న భవిస్ససీతి. తతో త్వం, బాహియ, న తత్థాతి యదా యస్మా వా త్వం తేన రాగేన వా రత్తో దోసేన వా దుట్టో మోహేన వా మూఱ్హో న భవిస్ససి, తదా తస్మా వా త్వం తత్థ దిట్టాదికే న భవిస్ససి, తస్మిం దిట్టే వా సుతముతవిజ్ఞాతే వా “ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా”తి తత్త్వామానదిట్టిహి అల్లీనో పతిట్టితో న భవిస్ససి. ఏత్తావతా పహానపరిజ్ఞం మత్తకం పాపేత్వా ఖీణాసవభూమి దస్సేతా.

తతో త్వం, బాహియ, నేవిధ న హురం న ఉభయమన్తరేనాతి యదా త్వం, బాహియ, తేన రాగాదినా తత్థ దిట్టాదీసు పటిబద్ధో న భవిస్ససి, తదా త్వం నేవ ఇధలోకే న పరలోకే న ఉభయత్థాపి. ఏసేవన్తో దుక్ఖస్సాతి కిలేసదుక్ఖస్స చ వట్టదుక్ఖస్స చ అయమేవ హి అన్తో అయం పరివటుమభావోతి అయమేవ హి ఏత్థ అత్తో. యే పన “ఉభయమన్తరేనా”తి పదం గహేత్వా అన్తరాభవం నామ ఇచ్ఛన్తి, తేసం తం మిచ్ఛా. అన్తరాభవస్స హి భావో అభిధమ్మే పటిక్ఖిత్తోయేవ. అన్తరేనాతి వచనం పన వికప్పన్తరదీపనం, తస్మా అయమేత్థ అత్తో - “నేవ ఇధ న హురం, అపరో వికప్పో న ఉభయ”న్తి.

అథ వా అన్తరేనాతి వచనం పన వికప్పన్తరాభావదీపనం. తస్సత్తో - “నేవ ఇధ న హురం, ఉభయమన్తరే పన న అజ్ఞాట్టానం అత్తో”తి. యేపి చ “అన్తరాపరినిబ్బాయీ సమ్మవేసీ”తి చ ఇమేసం సుత్తపదానం అత్థం అయోనిసో గహేత్వా “అత్థియేవ అన్తరాభవో”తి వదన్తి, తేపి యస్మా అవిహాదీసు తత్థ తత్థ ఆయువేమజ్ఞం అనతిక్కుమిత్వా అన్తరా అగ్గమగ్గాధిగమేన అనవసేసకిలేసపరినిబ్బాసేన పరినిబ్బాయతీతి అన్తరాపరినిబ్బాయీ, న అన్తరాభవభూతోతి పురిమస్స సుత్తపదస్స అత్తో. పచ్చిమస్స చ యే భూతా ఏవ, న భవిస్సన్తి, తే ఖీణాసవా పురిమపదే భూతాతి వుత్తా. తబ్బిరుద్ధతాయ సమ్మవమేసన్తీతి సమ్మవేసినో, అప్పహీనభవసంయోజనత్తా సేఖా పుధుజ్జనా చ. చత్తూసు వా యోనీసు అణ్ణజజలాబుజసత్తా యావ అణ్ణకోసం వత్తికోసగ్గా న భిన్దన్తి, తావ సమ్మవేసీ నామ, అణ్ణకోసతో వత్తికోసతో చ బహి నిక్ఖన్తా భూతా నామ. సంసేదజా ఓపపాతికా చ పరమచిత్తక్ఖణే సమ్మవేసీ నామ, దుతియచిత్తక్ఖణతో పట్టాయ భూతా నామ. యేన వా ఇరియాపథేన జాయన్తి, యావ తతో అజ్ఞం న పాపుణన్తి, తావ సమ్మవేసినో, తతో పరం భూతాతి అత్తో. తస్మా నట్టితి పటిక్ఖిపితబ్బా. సతి హి ఉజ్జకే పాళిలనుగతే అత్థే కిం అనిద్ధారితసామత్థియేన అన్తరాభవేన పరికప్పితేన పయోజనన్తి.

యే పన “సంతానవసేన పవత్రమానానం ధమ్మానం అవిచ్ఛేదేన దేసంతరేసు పాతుభావో దిట్టో, యథా తం వీహిఆదిఅవిజ్ఞాణకసంతానే, ఏవం సవిజ్ఞాణకసంతానేపి అవిచ్ఛేదేన దేసంతరేసు పాతుభావేన భవితబ్బం. అయిఇచ్చ నయో సతి అంతరాభవే యుజ్జతి, న అజ్ఞాథా”తి యుత్తిం వదన్తి. తేన హి ఇద్ధిమతో చేతోవసిప్పత్తస్స చిత్తానుగతికం కాయం అధిట్టహస్తస్స ఖణేన బ్రహ్మలోకతో ఇధూపసఙ్కమనే ఇతో వా బ్రహ్మలోకగమనే యుత్తి వత్తబ్బా. యది సబ్బత్థేవ అవిచ్ఛిన్నదేసే ధమ్మానం పవత్తి ఇచ్చితా, యదిపి సీయా ఇద్ధిమంతానం ఇద్ధివిసయో అచిన్తేయ్యోతి. తం ఇధాపి సమానం “కమ్మవిపాకో అచిన్తేయ్యో”తి వచనతో. తస్మా తం తేసం మతిమత్తమేవ. అచిన్తేయ్యసభావా హి సభావధమ్మా, తే కత్థచి పచ్చయవసేన విచ్ఛిన్నదేసే పాతుభవన్తి, కత్థచి అవిచ్ఛిన్నదేసే. తథా హి ముఖఘోసాదీహి పచ్చయేహి అజ్ఞాస్మిం దేసే ఆదాసపబ్బతప్పదేసాదికే పటిబిమ్బపటిఘోసాదికం పచ్చయుప్పన్నం నిబ్బత్తమానం దిస్సతి, తస్మా న సబ్బం సబ్బత్త ఉపనేతబ్బన్తి అయమేత్థ సజ్ఞేవో. విత్థారో పన పటిబిమ్బస్స ఉదాహరణభావసాధనాదికో అంతరాభవకథావిచారో కథావత్థుపకరణస్స (కథా. ౨౦౦; కథా. అట్ట. ౨౦౦) టీకాయం గహేతవ్యో.

అపరే పన “ఇథాతి కామభవో, హురన్తి అరూపభవో, ఉభయమంతరేనాతి రూపభవో వుత్తో”తి. అజ్ఞో “ఇథాతి అజ్ఞత్తికాయతనాని, హురన్తి బాహిరాయతనాని, ఉభయమంతరేనాతి చిత్తచేతసికా”తి. “ఇథాతి వా పచ్చయధమ్మా, హురన్తి పచ్చయుప్పన్నధమ్మా, ఉభయమంతరేనాతి పణ్ణత్తిధమ్మా వుత్తా”తి వదన్తి. తం సబ్బం అట్టకథాసు నత్తి. ఏవం తావ “దిట్టే దిట్టమత్తం భవిస్సతీ”తిఆదినా దిట్ఠాదివసేన చతుథా తేభూమకథమ్మా సఙ్గహేతబ్బా. తత్త సుభసుఖనిచ్చఅత్తగ్గాహపరివజ్జనముఖేన అసుభదుక్ఖానిచ్చానత్తానుపస్సనా దస్సితాతి హేటిమాహి విసుద్ధిహి సద్ధిం సజ్ఞేపేనేవ విపస్సనా కథితా. “తతో త్వం, బాహియ, న తేనా”తి ఇమినా రాగాదీనం సముచ్చేదస్స అధిప్పేతత్తా మగ్గో. “తతో త్వం, బాహియ, న తత్తా”తి ఇమినా ఫలం. “నేవిధా”తిఆదినా అనుపాదీసేసా పరినిబ్బానధాతు కథితాతి దట్టబ్బం. తేన వుత్తం – “అథ ఖో బాహియస్స...పే.... ఆసవేహి చిత్తం విముచ్చీ”తి.

ఇమాయ సంఖిత్తపదాయ దేసనాయ తావదేవాతి తస్మింయేవ ఖణే, న కాలంతరే. అనుపాదాయాతి అగ్గహేత్వా. ఆసవేహితి ఆభవగ్గం ఆగోత్రభుం సవనతో పవత్తనతో చిరపారివాసియట్టేన మదిరాదిఆసవసదిసతాయ చ “ఆసవా”తి లద్ధనామేహి కామరాగాదీహి. విముచ్చీతి సముచ్చేదవిముత్తియా పటిప్పస్సద్ధివిముత్తియా చ విముచ్చి నిస్సజ్జి. సో హి సత్థు ధమ్మం సుణన్తో ఏవ సీలాని సోధేత్వా యథాలద్ధం చిత్తసమాధిం నిస్సాయ విపస్సనం పట్టపేత్వా ఖిప్పాభిజ్ఞాతాయ తావదేవ సబ్బాసవే ఖేపేత్వా సహ పటిసమ్మిదాహి అరహత్తం పాపుణి. సో సంసారసోతం చిన్దిత్వా కతవట్టపరియన్తో అన్తిమదేహధరో హుత్వా ఏకూనవీసతియా పచ్చవేక్ఖణాసు పవత్తాసు ధమ్మతాయ చోదియమానో భగవన్తం పబ్బజ్జం యాచి. “పరిపుణ్ణం తే పత్తచీవర”న్తి పుట్టో “న పరిపుణ్ణ”న్తి ఆహ. అథ నం సత్థా “తేన హి పత్తచీవరం పరియేసా”తి వత్తా పక్కామి. తేన వుత్తం – “అథ ఖో భగవా...పే.... పక్కామీ”తి.

సో కిర కస్సపదసబలస్స సాసనే వీసవస్ససహస్సాని సమణధమ్మం కరోన్తో “భిక్కునా నామ అత్తనా పచ్చయే లభిత్వా యథాదానం కరోన్తేన అత్తనావ పరిభుజ్జాతుం వట్టతీ”తి ఏకస్స భిక్కుస్సపి పత్తేన వా చీవరేన వా సఙ్గహం నాకాసి, తేనస్స ఏహిభిక్కుఉపసమ్మదాయ ఉపనిస్సయో నాహోసి. కేచి పనాహు – “సో కిర బుద్ధసుజ్ఞో లోకే చోరో హుత్వా ధనుకలాపం సన్నయ్హిత్వా అరజ్ఞో చోరికం కరోన్తో ఏకం పచ్చేకబుద్ధం దిస్వా పత్తచీవరలోభేన తం ఉసునా విజ్ఞిత్వా పత్తచీవరం గణ్ఠి, తేనస్స ఇద్ధిమయపత్తచీవరం న ఉప్పజ్జిస్సతీతి, సత్థా తం ఇత్వా ఏహిభిక్కుభావేన పబ్బజ్జం న అదాసీ”తి. తమ్మి

పత్తచీవరపరియేసనం చరమానం ఏకా ధేను వేగేన ఆపతన్తీ పహరిత్వా జీవితక్లయం పాపేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం “అథ ఖో అచిరపక్యంతస్య భగవతో బాహియం దారుచీరియం గావీ తరుణవచ్చా అధిపతిత్వా జీవితా వోరోపిసీ”తి.

తత్త అచిరపక్యంతస్సాతి న చిరం పక్యంతస్య భగవతో. గావీ తరుణవచ్చాతి ఏకా యక్ష్మినీ తరుణవచ్చధేనురూపా. అధిపతిత్వాతి అభిభవిత్వా మద్దిత్వా. జీవితా వోరోపిసీతి పురిమస్మిం అత్తభావే లద్ధాఘాతతాయ దిట్టమత్తేనేవ వేరిచిత్తం ఉప్పాదేత్వా సిద్ధేన పహరిత్వా జీవితా వోరోపిసీ.

సత్తా పిణ్డాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో సమ్మహులేహి భిక్షూహి సద్ధిం నగరతో నిక్ఖమన్తో బాహియస్స సరీరం సజ్జారట్టానే పతితం దిస్వా భిక్షూ ఆణాపేసి - “భిక్షవే, ఏకస్మిం ఘరద్వారే రత్వా మఞ్చకం ఆహరాపేత్వా ఇదం సరీరం నగరతో నీహరిత్వా ఝూపేత్వా ధూపం కరోథా”తి, భిక్షూ తథా అకంసు. కత్వా చ పన విహారం గన్త్వా సత్తారం ఉపసజ్జమిత్వా అత్తనా కతకిచ్చం ఆరోచేత్వా తస్స అభిసమ్మరాయం పుచ్చింసు. అథ నేసం భగవా తస్స పరినిబ్బుతభావం ఆచిక్షి. భిక్షూ “తుమ్హే, భన్తే, ‘బాహియో దారుచీరియో అరహత్తం పత్తో’తి వదథ, కదా సో అరహత్తం పత్తో’తి పుచ్చింసు. “మమ ధమ్మం సుతకాలే”తి చ వుత్తే “కదా పనస్స తుమ్హేహి ధమ్మో కథితో”తి? “పిణ్డాయ చరన్తేన అజ్ఞేవ అన్తరవీధియం రత్వా”తి. “అప్పమత్తకో సో, భన్తే, తుమ్హేహి అన్తరవీధియం రత్వా కథితధమ్మో, కథం సో తావతకేన విసేసం నిబ్బత్తేసీ”తి? “కిం, భిక్షవే, మమ ధమ్మం ‘అప్పం వా బహుం వా’తి పమిణథ, అనేకాని గాథాసహస్సానిపి అనత్థసంహితాని న సేయ్యో, అత్థనిస్సితం పన ఏకమ్మి గాథాపదం సేయ్యో”తి దస్సేన్తో -

“సహస్సమపి చే గాథా, అనత్థపదసఙ్ఖేతా;

ఏకం గాథాపదం సేయ్యో, యం సుత్వా ఉపసమ్మతీ”తి. (ధం. పం. ౧౦౧) -

ధమ్మపదే ఇమం గాథం వత్వా “న కేవలం సో పరినిబ్బానమత్తేన, అథ ఖో మమ సావకానం భిక్షూనం ఖిప్పాభిజ్ఞానం అగ్గభావేనపి పూజారహో”తి దస్సేన్తో “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం ఖిప్పాభిజ్ఞానం, యదిదం బాహియో దారుచీరియో”తి (అం. ని. ౧.౨౧౬) తం ఆయస్మంతం ఏతదగ్గే రపేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం - “అథ ఖో భగవా సావత్థియం పిణ్డాయ చరిత్వా...పి.... పరినిబ్బుతో, భిక్షవే, బాహియో దారుచీరియో”తి.

తత్త పచ్చాభత్తన్తి భత్తకిచ్చతో పచ్చా. పిణ్డపాతపటిక్కన్తోతి పిణ్డపాతపరియేసనతో పటినివత్తో. పదద్వయేనాపి కతభత్తకిచ్చోతి వుత్తం హోతి. నీహరిత్వాతి నగరతో బహి నేత్వా. ఝూపేథాతి దహథ. ధూపఞ్చస్స కరోథాతి అస్స బాహియస్స సరీరధాతుయో గహేత్వా చేతియఞ్చ కరోథ . తత్త కారణమాహ - “సబ్రహ్మచారీ వో, భిక్షవే, కాలకతో”తి. తస్సన్తో - యం తుమ్హే సేట్టట్టేన బ్రహ్మం అధిసీలాదిపటిపత్తిధమ్మం సన్దిట్టం చరథ, తం సో తుమ్హేహి సమానం బ్రహ్మం అచరీతి సబ్రహ్మచారీ మరణకాలస్స పత్తియావ కాలకతో, తస్మా తం మఞ్చకేన నీహరిత్వా ఝూపేథ, ధూపఞ్చస్స కరోథాతి.

తస్స కా గతీతి పఞ్చసు గతీసు తస్స కతమా గతి ఉపపత్తి భవభూతా, గతీతి నిప్పత్తి, అరియో పుథుజ్ఞనో వాతి కా నిట్టాతి అత్తో. అభిసమ్మరాయోతి పేచ్చ భవుప్పత్తి భవనిరోధో వా. కిఞ్చాపి తస్స ధూపకరణాణ్తియావ పరినిబ్బుతభావో అత్తతో పకాసితో హోతి, యే పన భిక్షూ తత్తకేన న జానింసు, తే “తస్స కా గతీ”తి పుచ్చింసు. పాకటతరం వా కారాపేతుకామా తథా భగవన్తం పుచ్చింసు.

పణ్ణితోతి అగ్గమగ్గపజ్ఞాయ అధిగతత్తా పణ్ణేన ఇతో గతో పవత్తోతి పణ్ణితో. పచ్చపాదీతి పటిపజ్జి. ధమ్మస్సాతి లోకుత్తరధమ్మస్స. అనుధమ్మన్తి సీలవిసుద్ధిఆదిపటిపదాధమ్మం. అథ వా ధమ్మస్సాతి నిబ్బానధమ్మస్స. అనుధమ్మన్తి అరియమగ్గఫలధమ్మం. న చ మం ధమ్మాధికరణన్తి ధమ్మదేసనాహేతు న చ మం విహేసేసి యథానుసిట్టం పటిపన్నత్తా. యో హి సత్థు సన్నికే ధమ్మం సుత్వా కమ్మట్టానం వా గహేత్వా యథానుసిట్టం న పటిపజ్జతి, సో సత్థారం విహేసేతి నామ. యం సన్ధాయ వుత్తం - “విహింససజ్ఞో పగుణం న భాసిం, ధమ్మం పణీతం మనుజేసు బ్రహ్మ”తి (మహావ. ౯; మ. ని. ౧.౨౮౩; ౨.౩౩౯). అథ వా న చ మం ధమ్మాధికరణన్తి న చ ఇమం ధమ్మాధికరణం. ఇదం వుత్తం హోతి - వట్టదుక్ఖతో నియ్యానహేతుభూతం ఇమం మమ సాసనధమ్మం సుప్పటిపన్నత్తా న విహేసేతి. దుప్పటిపన్నో హి సాసనం భిన్నస్తో సత్థు ధమ్మసరీరే పహారం దేతి నామ. అయం పన సమ్మాపటిపత్తిం మత్థకం పాపేత్వా అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయి. తేన వుత్తం - “పరినిబ్బుతో, భిక్షవే, బాహియో దారుచీరియో”తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ధేరస్స బాహియస్స అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతభావం, తథా పరినిబ్బుతానజ్ఞా ఖీణాసవానం గతియా పచురజనేహి దుబ్బిజ్ఞోయ్యభావం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం అప్పతిట్ఠితపరినిబ్బానానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ యత్థాతి యస్మిం నిబ్బానే ఆపో చ న గాధతి, పథవీ చ తేజో చ వాయో చ న గాధతి, న పతిట్ఠాతి. కస్మా? నిబ్బానస్స అసజ్జతసభావత్తా. న హి తత్థ సజ్జతధమ్మానం లేసోపి సమ్భవతి. సుక్కాతి సుక్కవణ్ణతాయ సుక్కాతి లద్ధనామా గహనక్ఖత్తతారకా. న జోతస్తీతి న భాసన్తి. ఆదిచ్చో నప్పకాసతీతి తీసు దీపేసు ఏకస్మిం ఖణే ఆలోకఫరణసమత్థో ఆదిచ్చోపి ఆభావసేన న దిబ్బతి. న తత్థ చన్దిమా భాతీతి సతిపి భాసురభావే కన్తసీతలకిరణో చన్దోపి తస్మిం నిబ్బానే అభావతో ఏవ అత్తనో జుట్టావిభాసనేన న విరోచతి. యది తత్థ చన్దిమసూరియాదయో నత్తి, లోకన్తరో వియ నిచ్చన్తకారమేవ తం భవేయ్యాతి ఆసజ్జం సన్ధాయాహ “తమో తత్థ న విజ్జితీ”తి. సతి హి రూపాభావే తమో నామ న సియా.

యదా చ అత్తనా వేది, ముని మోనేన బ్రాహ్మణోతి చతుసచ్చముననతో మోనన్తి లద్ధనామేన మగ్గజాణేన కాయమోనేయ్యాదీహి చ సమన్నాగతత్తా “మునీ”తి లద్ధనామో అరియసావకబ్రాహ్మణో తేనేవ మోనసజ్ఞాతేన పటివేధజాణేన యదా యస్మిం కాలే అగ్గమగ్గక్ఖణే అత్తనా సయమేవ అనుస్సవాదికే పహాయ అత్తపచ్చక్ఖం కత్వా నిబ్బానం వేది పటివిజ్ఞి. “అవేది”తిపి పాఠో, అజ్ఞాసీతి అత్తో. అథ రూపా అరూపా చ, సుఖదుక్ఖా పముచ్చతీతి అథాతి తస్స నిబ్బానస్స జాననతో పచ్ఛా. రూపాతి రూపధమ్మా, తేన పజ్ఞావోకారభవో ఏకవోకారభవో చ గహితో హోతి. అరూపాతి అరూపధమ్మా, తేన రూపేనామిస్సీకతో అరూపభవో గహితో హోతి. సో “చతువోకారభవో”తిపి వుచ్చతి. సుఖదుక్ఖాతి సబ్బత్థే ఉప్పజ్జనకసుఖదుక్ఖతోపి వట్టతో. అథ వా రూపాతి రూపలోకపటిసన్ధితో. అరూపాతి అరూపలోకపటిసన్ధితో. సుఖదుక్ఖాతి కామావచరపటిసన్ధితో. కామభవో హి బ్యామిస్ససుఖదుక్ఖో. ఏవమేతస్మా సకలతోపి వట్టతో అచ్చన్తమేవ ముచ్చతీతి గాథాద్వయేనపి భగవా “మయ్ఘం పుత్తస్స బాహియస్స ఏవరూపా నిబ్బానగతీ”తి దస్సేతి.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

నిట్ఠితా చ బోధివగ్గవణ్ణనా.

౨. ముచలిన్దవగ్గో

౧. ముచలిన్దసుత్తవణ్ణనా

౧౧. ముచలిన్దవగ్గస్స పఠమే ముచలిన్దమూలేతి ఏత్థ ముచలిన్దో వుచ్చతి నీపరుక్ఖో. సో “నిచులో”తిపి వుచ్చతి, తస్స సమీపే. కేచి పన “ముచలోతి తస్స రుక్ఖస్స నామం, తం వనజేట్టకతాయ పన ముచలిన్దోతి వుత్త”న్తి వదన్తి. మహా అకాలమేఘాతి అసమ్మత్తే వస్సకాలే ఉప్పన్నమహామేఘా. సో హి గిమ్మానం పచ్చిమే మాసే సకలచక్కవాళగబ్బం పూరేన్తో ఉదపాది. సత్తాహవద్దలికాతి తస్మిం ఉప్పన్నే సత్తాహం అవిచ్చిన్నపుట్టికా అహోసి. సీతవాతదుద్ధినీతి సా చ సత్తాహవద్దలికా ఉదకపుసితసమ్మిస్సిన సీతవాతేన సమన్తతో పరిబ్బమన్తేన దుసితదివసత్తా దుద్ధినీ నామ అహోసి. ముచలిన్దో నామ నాగరాజాతి తస్సేవ ముచలిన్దరుక్ఖస్స సమీపే పోక్ఖరణీయా హేట్టా నాగభవనం అత్తి, తత్త నిబ్బత్తో మహానుభావో నాగరాజా. సకభవనాతి అత్తనో నాగభవనతో. సత్తక్ఖత్తుం భోగేహి పరిక్ఖేపిత్వాతి సత్తవారే అత్తనో సరీరభోగేహి భగవతో కాయం పరివారేత్వా. ఉపరిముద్ధని మహన్తం ఫణం విహచ్చాతి భగవతో ముద్ధప్పదేసస్స ఉపరి అత్తనో మహన్తం ఫణం పసారేత్వా. “ఫణం కరిత్వా”తిపి పారో, సో ఏవత్తో.

తస్స కిర నాగరాజస్స ఏతదహోసి “భగవా చ మయ్ఘం భవనసమీపే రుక్ఖమూలే నిసినో, అయశ్చ సత్తాహవద్దలికా వత్తతి, వాసాగారమస్స లద్ధుం వట్టతీ”తి. సో సత్తరతనమయం పాసాదం నిమ్మినితుం సక్కోన్తోపి “ఏవం కతే కాయసారో గహితో న భవిస్సతి, దసబలస్స కాయవేయ్యావచ్చం కరిస్సామీ”తి మహన్తం అత్తభావం కత్వా సత్తారం సత్తక్ఖత్తుం భోగేహి పరిక్ఖేపిత్వా ఉపరి ఫణం కత్వా ధారేసి. “పరిక్ఖేపబ్బన్తరం లోహపాసాదే భణ్ణాగారగబ్బప్పమాణం అహోసి”తి ఖన్దకట్టకథాయం (మహావ. అట్ట. ౫) వుత్తం. మజ్జిమట్టకథాయం పన “హేట్టాలోహపాసాదప్పమాణ”న్తి (మ. ని. అట్ట. ౧.౨౮౪). “ఇచ్చితిచ్చితేన ఇరియాపథేన సత్తా విహరిస్సతీ”తి కిర నాగరాజస్స అజ్ఞాసయో. భగవా పన యథానిసినోవ సత్తాహం వీతినామేసి. తశ్చ రానం సుపిహితవాతపానం సుపుసితఅగ్గళద్వారం కూటాగారం వియ అహోసి. మా భగవన్తం సీతన్తిఆది తస్స తథా కరిత్వా రానకారణపరిదీపనం. సో హి “మా భగవన్తం సీతం బాధయిత్త, మా ఉణ్ణం, మా డంసాదిసమ్మసో బాధయిత్తా”తి తథా కరిత్వా అట్టాసి.

తత్త కిశ్చాపి సత్తాహవద్దలికాయ ఉణ్ణమేవ నత్తి, సచే పన అన్తరన్తరా మేఘా విగచ్ఛేయ్య, ఉణ్ణం భవేయ్య, తమ్మి మా బాధయిత్తాతి ఏవం తస్స చిన్తేతుం యుత్తం. కేచి పనేత్త వదన్తి “ఉణ్ణగ్గహణం భోగపరిక్ఖేపస్స విపులభావకరణే కారణకిత్తనం. ఖుద్ధకే హి తస్మిం భగవన్తం నాగస్స సరీరసమ్భూతా ఉస్మా బాధేయ్య, విపులభావకరణేన పన తాదిసం ‘మా ఉణ్ణం బాధయిత్తా’తి తథా కరిత్వా అట్టాసి”తి.

విద్ధన్తి ఉబ్బిద్ధం, మేఘవిగమేన దూరీభూతన్తి అత్తో. విగతవలాహకన్తి అపగతమేఘం. దేవన్తి ఆకాసం. విదిత్వాతి “ఇదాని విగతవలాహకో ఆకాసో, నత్తి భగవతో సీతాదిఉపద్ధవో”తి ఇత్వా. వినివేరేత్వాతి అపసేత్వా. సకవణ్ణన్తి అత్తనో నాగరూపం. పటిసంహరిత్వాతి అన్తరధాపేత్వా. మాణవకవణ్ణన్తి కుమారకరూపం.

ఏతమత్తన్తి వివేకసుఖప్పటిసంవేదినో యత్త కత్తచి సుఖమేవ హోతీతి ఏతమత్తం సబ్బాకారేన జానిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం వివేకసుఖానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తల్లి సుఖో వివేకోతి నిబ్బానసజ్ఞతో ఉపధివివేకో సుఖో. తుట్టస్సాతి చతుమగ్గజాణసంతోసేన తుట్టస్స. సుతథమ్మస్సాతి పకాసితథమ్మస్స విస్సుతథమ్మస్స. పస్సతోతి తం వివేకం, యం వా కిళ్ళో పస్సితబ్బం నామ, తం సబ్బం అత్తనో వీరియబలాధిగతేన జాణచక్కునా పస్సంతస్స. అబ్యాపజ్జన్తి అకుప్పనభావో, ఏతేన మేత్తాపుబ్బభాగో దస్సితో. పాణభూతేసు సంయమోతి సత్తేసు చ సంయమో అవిహింసనభావో సుఖోతి అత్తో. ఏతేన కరుణాపుబ్బభాగో దస్సితో.

సుఖా విరాగతా లోకేతి విగతరాగతాపి లోకే సుఖా. కీదిసీ? కామానం సమతిక్కుమోతి, యా కామానం సమతిక్కుమోతి వుచ్చతి, సా విగతరాగతాపి సుఖాతి అత్తో, ఏతేన అనాగామిమగ్గో కథితో. అస్మిమానస్స యో వినయోతి ఇమినా పన అరహత్తం కథితం. అరహత్తజ్ఞో అస్మిమానస్స పటిప్పస్సద్ధివినయోతి వుచ్చతి, ఇతో పరజ్ఞా సుఖం నామ నత్తి, తేనాహ “ఏతం వే పరమం సుఖ”న్తి. ఏవం అరహత్తేన దేసనాయ కూటం గణ్ఠీతి.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. రాజసుత్తవణ్ణనా

౧౨. దుతియే సమ్మహులానన్తి వినయపరియాయేన తయో జనా “సమ్మహులా”తి వుచ్చన్తి, తతో పరం సజ్ఞో. సుత్తంతపరియాయేన పన తయో తయో ఏవ, తతో ఉద్ధం సమ్మహులా. తస్మా ఇధాపి సుత్తంతపరియాయేన సమ్మహులాతి వేదితబ్బా. ఉపట్టానసాలాయన్తి ధమ్మసభామణ్ణపే. సా హి ధమ్మం దేసేతుం ఆగతస్స తథాగతస్స భిక్షూనం ఉపట్టానకరణట్టానన్తి “ఉపట్టానసాలా”తి వుచ్చతి. అథ వా యత్త భిక్షూ వినయం వినిచ్చినన్తి, ధమ్మం కథేన్తి, సాకచ్ఛం సమాపజ్జన్తి, సన్నిపతనవసేన పకతియా ఉపతిట్ఠన్తి, సా సాలాపి మణ్ణపోపి “ఉపట్టానసాలా”త్వేవ వుచ్చతి. తత్థాపి హి బుద్ధాసనం నిచ్చం పజ్ఞాత్తమేవ హోతి. ఇదజ్ఞో బుద్ధానం ధరమానకాలే భిక్షూనం చారితం. సన్నిసిన్నానన్తి నిసజ్జనవసేన సగ్గమ్మ నిసిన్నానం. సన్నిపతితానన్తి తతో తతో ఆగన్త్వా సన్నిపతనవసేన సన్నిపతితానం. అథ వా బుద్ధాసనం పురతో కత్వా సత్థు సమ్ముఖే వియ ఆదరుప్పత్తియా సక్కచ్ఛం నిసేదనవసేన సన్నిసిన్నానం, సమానజ్ఞాసయత్తా అజ్ఞామజ్ఞాస్మిం అజ్ఞాసయేన సుట్టు సమ్మా చ నిపతనవసేన సన్నిపతితానం. అయన్తి ఇదాని వుచ్చమానం నిద్దిసతి. అన్తరాకథాతి కమ్మట్టానమనసికారఉద్దేసపరిపుచ్చాదీనం అన్తరా అజ్ఞా ఏకా కథా, అథ వా మజ్జన్తికే లద్ధస్స సుగతోవాదస్స, సాయం లభితబ్బస్స ధమ్మస్సవనస్స చ అన్తరా పవత్తత్తా అన్తరాకథా, సమణసమాచారస్సేవ వా అన్తరా పవత్తా అజ్ఞా ఏకా కథాతి అన్తరాకథా. ఉదపాదీతి ఉప్పన్నా.

ఇమేసం ద్విన్నం రాజానన్తి నిద్ధారణే సామివచనం. మహద్ధనతరో వాతిఆదీసు పథవియం నిఖణిత్యా రపితం సత్తరతననిచయసజ్ఞాతం మహంతం ధనం ఏతస్సాతి మహద్ధనో, ద్వీసు అయం అతిసయేన మహద్ధనోతి మహద్ధనతరో. వాసద్ధో వికప్పత్తో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. అయం పన విసేసో - నిచ్చపరిబ్బయవసేన మహన్తో భోగో ఏతస్సాతి మహాభోగో. దేవసికం పవినసఆయభూతో మహన్తో కోసో ఏతస్సాతి మహాకోసో. అపరే పన “దేవసికం పవినసఆయభూతం మణిసారఫేగ్గుగుమ్మాదిభేదభిన్నం పరిగ్గహవత్థు ధనం, తదేవ సారగబ్బాదీసు నిహితం కోసో”తి వదన్తి. వజిరో, మహానీలో, ఇన్దనీలో, మరకతో, వేళురియో, పదుమరాగో, పుస్సరాగో, కక్కేతనో, పులాకో, విమలో, లోహితజ్జో, ఫలికో, పవాళో, జోతిరసో, గోముత్తకో, గోమేదకో, సోగన్దికో, ముత్తా, సజ్జో, అజ్జానమూలో, రాజపట్టో, అమతంసకో, పియకో, బ్రాహ్మణీ చాతి చతుబ్బీసతి మణి నామ. సత్త లోహాని కహాపణో చ సారో నామ. సయనచ్చాదనపాపురణగజదంతసిలాదీని ఫేగ్గు నామ.

చన్దనాగరుకుజ్జమతగరకప్పురాది గుమ్మా నామ. తట్ట పురిమేన ఆదిసద్దేన

సాలివీహిఆదిముగ్గమాసాదిపుబ్బణ్ణాపరణ్ణభేదం ధణ్ణవికతిం ఆదిం కత్వా యం సత్తానం ఉపభోగపరిభోగభూతం వత్తు, తం సబ్బం సజ్జయ్యతి. మహాంతం విజితం రట్టం ఏతస్సాతి మహావిజితో. మహాంతో హత్తిఅస్సాదివాహానో ఏతస్సాతి మహావాహానో. మహాంతం సేనాబలశ్చోవ ధామబలశ్చ ఏతస్సాతి మహాబ్బలో. ఇచ్చితనిబ్బత్తిసజ్జాతా పుణ్ణకమ్మనిప్పన్నా మహాతీ ఇద్ధి ఏతస్సాతి మహిద్ధికో. తేజసజ్జాతో ఉస్సాహమంతపభుసత్తిసజ్జాతో వా మహాంతో ఆనుభావో ఏతస్సాతి మహానుభావో.

ఏత్త చ పరమేన ఆయసమ్మదా, దుతియేన విత్తూపకరణసమ్మదా, తతియేన విభవసమ్మదా, చతుత్తేన జనపదసమ్మదా, పశ్చామేన యానసమ్మదా, ఛట్ఠేన పరివారసమ్మదాయ సద్ధిం అత్తసమ్మదా, సత్తమేన పుణ్ణకమ్మసమ్మదా, అట్టమేన పభావసమ్మదా తేసం రాజానం పకాసితా హోతి. తేన యా సా సామిసమ్మత్తి, అమచ్చసమ్మత్తి, సేనాసమ్మత్తి, రట్టసమ్మత్తి, విభవసమ్మత్తి, మిత్తసమ్మత్తి, దుగ్గసమ్మత్తి సత్త పకతిసమ్మదా రాజానం ఇచ్చితబ్బా. తా సబ్బా యథారహం పరిదీపితాతి వేదితబ్బా.

దానాదీహి చత్తూహి సజ్జహవత్థూహి పరిసం రజ్జోతీతి రాజా. మగధానం ఇస్సరోతి మాగధో. మహతియా సేనాయ సమన్నాగతత్తా సేనియగోత్తత్తా వా సేనియో. బిమ్మి వుచ్చతి సువణ్ణం, తస్మా సారబిమ్మివణ్ణతాయ బిమ్మిసారో. కేచి పన “నామమేవేతం తస్స రజ్జో”తి వదన్తి. పచ్చామిత్తం పరసేనం జినాతీతి పసేనది. కోసలరట్టస్స అధిపతీతి కోసలో. అయశ్చరహీతి ఏత్త చరహీతి నిపాతమత్తం. విప్పకతాతి అపరియోసితా. అయం తేసం భిక్షూనం అన్తరాకథా అనిట్టితాతి అత్తో.

సాయన్తసమయన్తి సాయన్తో ఏకం సమయం. పటిసల్లానా వుట్టితోతి తతో తతో రూపాదిఆరమ్మణతో చిత్తస్స పటిసంహరణతో పటిసల్లానసజ్జాతాయ ఫలసమాపత్తితో యథాకాలపరిచ్ఛేదం వుట్టితో. భగవా హి పుబ్బణ్ణసమయం భిక్షుసజ్జపరివుతో సావత్తిం పవిసిత్వా భిక్షూనం సులభపిణ్ణపాతం కత్వా కతభత్తకిచ్చో భిక్షూహి సద్ధిం సావత్తితో నిక్ఖమిత్వా విహారం పవిసిత్వా గన్ధకుటిప్పముఖే రత్వా వత్తం దస్సేత్వా రితానం భిక్షూనం యథాసముట్టితం సుగతోవాదం దత్వా తేసు అరణ్ణరుక్ఖమూలాదిదివాట్టానం ఉద్దిస్స గతేసు గన్ధకుటిం పవిసిత్వా ఫలసమాపత్తిసుఖేన దివసభాగం వీతినామేత్వా యథాకాలపరిచ్ఛేదే సమాపత్తితో వుట్టాయ, “మయ్హం ఉపగమనం ఆగమయమానా చతస్సో పరిసా సకలవిహారం పరిపూరేన్తియో నిసిన్నా, ఇదాని మే ధమ్మదేసనత్తం ధమ్మసభామణ్ణలం ఉపగన్తుం కాలో”తి ఆసనతో వుట్టాయ, కేసరసీహో వియ కశ్చానగుహాయ సురభిగన్ధకుటితో నిక్ఖమిత్వా యూథం ఉపసజ్జమన్తో మత్తవరవారణో వియ అకాయచాపల్లన చారువిక్కిన్తగమనో అసీతిఅనుబ్యజ్జానప్పటిమణ్ణీతబాత్తింసమహాపురిసలక్ఖణసముజ్జలాయ బ్యామప్పభాయ పరిక్ఖేపవిలాససమ్మన్నాయ పభస్సరకేతుమాలాలక్ఖతాయ నీలపీతలోహితోదాతమజ్జిటపభస్సరానం వసేన ఛబ్బణ్ణబుద్ధరంసియో విస్సజ్జేన్తియా అచిన్తేయ్యానుభావాయ అనుపమాయ బుద్ధలీలాయ సమన్నాగతాయ రూపకాయసమ్మత్తియా సకలవిహారం ఏకాలోకం కురుమానో ఉపట్టానసాలం ఉపసజ్జమి. తేన వుత్తం – “అథ ఖో భగవా... పే.... తేనుపసజ్జమీ”తి.

ఏవం ఉపసజ్జమిత్వా వత్తం దస్సేత్వా నిసిన్నే తే భిక్షూ తుణ్ణీభూతే దిస్సా “మయి అకథేన్తే ఇమే భిక్షూ బుద్ధగారవేన కప్పమ్మి న కథేస్సన్తి”తి కథాసముత్థాపనత్తం “కాయ నుత్థ, భిక్షవే”తిఆదిమాహ. తత్త కాయ నుత్థాతి కతమాయ ను భవథ. “కాయ నోత్థా”తిపి పాళి, సో ఏవత్తో, “కాయ స్వేత్థా”తిపి పఠన్తి, తస్స కతమాయ ను ఏత్థాతి అత్తో. తత్తాయం

సజ్జేపట్టో - భిక్షవే, కతమాయ నామ కథాయ ఇథ సన్నిసిన్నా భవథ, కతమా చ తువ్హాకం కథా మమాగమనపచ్చయా అనిట్టితా, తం నిట్టాపేస్సామీతి ఏవం సబ్బజ్ఞాపవారణాయ పవారేసి.

న భ్వేతన్తి న భో ఏతం, అయమేవ వా పారో. “న భోత”న్తిపి పరన్తి, న భో ఏతం ఇచ్చేవ పదవిభాగో. కులపుత్తానన్తి జాతిఆచారకులపుత్తానం. సద్ధాతి సద్ధాయ, కమ్మఫలసద్ధాయ రతనత్తయసద్ధాయ చ. అగారస్మాతి ఘరతో, గహట్టభావాతి అత్తో. అనగారియన్తి పబ్బజ్జం. పబ్బజితానన్తి ఉపగతానం . యన్తి కిరియాపరామసనం. తత్తాయం పదయోజనా - “భిక్షవే, తువ్హే నేవ రాజాభినీతా న చోరాభినీతా న ఇణట్టా న జీవితపకతా పబ్బజితా, అథ భో సద్ధాయ అగారతో నిక్ఖమిత్వా మమ సాసనే పబ్బజితా, తువ్హే ఏతరహి ఏవరూపిం రాజప్పటిసంయుత్తం తిరచ్ఛానకథం కథేయ్యాథ, యం ఏవరూపాయ కథాయ కథనం, ఏతం తువ్హాకం న భో పతిరూపం న యుత్తమేవా”తి.

ఏవం సన్నిపతితానం పబ్బజితానం అప్పతిరూపం పటిష్ఠిపిత్వా ఇదాని నేసం పతిరూపం పటిపత్తిం అనుజానన్తో “సన్నిపతితానం వో, భిక్షవే, ద్వయం కరణీయం ధమ్మీ వా కథా అరియో వా తుణ్ణీభావో”తి ఆహ. తత్త వోతి తువ్హాకం. కరణీయన్తి హి పదం అపేక్షిత్వా కత్తరి సామివచనమేతం, తస్మా తువ్హేహితి అత్తో. ద్వయం కరణీయన్తి ద్వే కాతబ్బా. ధమ్మీ కథాతి చతుసచ్చధమ్మతో అనపేతా కథా, పవత్తినివత్తిపరిదీపినీ ధమ్మదేసనాతి అత్తో. దసకథావత్తుసజ్ఞాతాపి హి ధమ్మకథా తదేకదేసా ఏవాతి. అరియోతి ఏకంతహితావహత్తా అరియో, విసుద్ధో ఉత్తమోతి వా అరియో. తుణ్ణీభావోతి సమధవిపస్సనాభావనాభూతం అకథనం. కేచి పన “వచీసజ్ఞారపటిపక్ఖభావతో దుతియజ్ఞానం అరియో తుణ్ణీభావో”తి వదన్తి. అపరే “చతుత్తజ్ఞానం అరియో తుణ్ణీభావో”తి వదన్తి. అయం పనేత్త అత్తో - “భిక్షవే, చిత్తవివేకస్స పరిబ్రూహానత్తం వివేకట్టకాయా సుజ్ఞాగారే విహరన్తా సచే కదాచి సన్నిపతథ, ఏవం సన్నిపతితేహి తువ్హేహి ‘అస్సుతం సావేతి సుతం వా పరియోదపేతీ’తి వుత్తనయేన అజ్ఞమజ్ఞాస్సూపకారాయ ఖన్ధాదీనం అనిచ్చతాదిపటిసంయుత్తా ధమ్మకథా వా పవత్తేతబ్బా, అజ్ఞమజ్ఞం అబ్యాబాధనత్తం ఝానసమాపత్తియా వా విహరితబ్బ”న్తి.

తత్త పురిమేన కరణీయవచనేన అనోతిణ్ణానం సాసనే ఓతరణాపాయం దస్సేతి, పచ్చిమేన ఓతిణ్ణానం సంసారతో నిస్సరణాపాయం. పురిమేన వా ఆగమవేయ్యత్తియే నియోజేతి, పచ్చిమేన అధిగమవేయ్యత్తియే. అథ వా పురిమేన సమ్మాదిట్టియా పరమం ఉప్పత్తిహేతుం దీపేతి, దుతియేన దుతియం. వుత్తజ్ఞోతం -

“ద్వేమే, భిక్షవే, హేతూ ద్వే పచ్చయా సమ్మాదిట్టియా ఉప్పాదాయ పరతో చ ఘోసో, పచ్చత్తగ్గా యోనిసో మనసికారో”తి (అ. ని. ౨.౧౨౭).

పురిమేన వా లోకియసమ్మాదిట్టియా మూలకారణం విభావేతి, పచ్చిమేన లోకుత్తరసమ్మాదిట్టియా మూలకారణన్తి ఏవమాదినా ఏత్త యోజనా వేదితబ్బా.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి తేహి భిక్షూహి కిత్తితకామసమ్మత్తితో ఝానాదిసమ్మత్తి సంతతరా చేవ పణీతతరా చాతి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం అరియవిహారసుఖానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యగ్గా కామసుఖం లోకేతి లోకసద్ధో “ఖన్ధలోకో ఆయతనలోకో ధాతులోకో”తిఆదీసు (మహాని. ౩, ౭; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨) సజ్ఞారేసు ఆగతో.

“యావతా చన్దిమసూరియా పరిహరన్తి,
 దిసా భన్తి విరోచనా;
 తావ సహస్సధా లోకో,
 ఏత్త తే వత్తతీ వసో”తి. –

ఆదీసు (మ. ని. ౧.౫౦౩) ఓకాసే ఆగతో. “అద్దసా ఖో భగవా బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో”తిఆదీసు (మహావ. ౯; మ. ని. ౧.౨౮౩) సత్తేసు. ఇథ పన సత్తలోకే ఓకాసలోకే చ వేదితబ్బో. తస్మా అవీచితో పట్టాయ ఉపరి బ్రహ్మలోకతో హేట్టా ఏతస్మిం లోకే యం వత్తుకామే పటిచ్చ కిలేసకామవసేన ఉప్పజ్జనతో కామసహగతం సుఖం. యశ్చీదం దివియం సుఖన్తి యశ్చ ఇదం దివి భవం దిబ్బవిహారవసేన చ లద్ధబ్బం బ్రహ్మనం మనుస్సానశ్చ రూపసమాపత్తిసుఖం. తణ్ణక్ఖయసుఖస్సాతి యం ఆగమ్మ తణ్ణా ఖీయతి, తం నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా తణ్ణాయ చ పటిపస్సమ్మనవసేన పవత్తఫలసమాపత్తిసుఖం తణ్ణక్ఖయసుఖం నామ, తస్స తణ్ణక్ఖయసుఖస్స. ఏతేతి లిక్ఖవిపల్లాసేన నిద్దేసో, ఏతాని సుఖానీతి అత్తో. కేచి ఉభయమ్పి సుఖసామజ్ఞోన గహేత్వా “ఏత”న్తి పఠన్తి, తేసం “కలం నాగ్గతీ”తి పారేన భవితబ్బం.

సోళసిన్తి సోళసన్నం పూరణిం. అయశ్శోత్థ సట్ఠేపత్థో – చక్కువత్తిసుఖం ఆదిం కత్వా సబ్బస్మిం మనుస్సలోకే మనుస్ససుఖం, నాగసుపణ్ణాదిలోకే నాగాదీహి అనుభవితబ్బం సుఖం, చాతుమహారాజికాదిదేవలోకే ఛబ్బిధం కామసుఖన్తి యం ఏకాదసవిధే కామలోకే ఉప్పజ్జంతం కామసుఖం, యశ్చ ఇదం రూపారూపదేవేసు దిబ్బవిహారభూతేసు రూపారూపజ్ఞానేసు చ ఉప్పన్నత్తా “దివియ”న్తి లద్ధనామం లోకియజ్ఞానసుఖం, సకలమ్పి తదుభయం తణ్ణక్ఖయసుఖసజ్ఞాతం ఫలసమాపత్తిసుఖం సోళస భాగే కత్వా తతో ఏకభాగం సోళసభాగగుణే లద్ధం ఏకభాగసజ్ఞాతం కలం న అగ్గతీతి.

అయశ్చ అత్థవణ్ణనా ఫలసమాపత్తిసామజ్ఞోన వుత్తా. పాళియం అవిసేసేన తణ్ణక్ఖయస్స ఆగత్తత్తా పఠమఫలసమాపత్తిసుఖస్సాపి కలం లోకియం న అగ్గతి ఏవ. తథా హి వుత్తం –

“పథబ్బ్యా ఏకరజ్జేన, సగ్గస్స గమనేన వా;
 సబ్బలోకాధిపచ్ఛేన, సోతాపత్తిఫలం వర”న్తి. (ధ. ప. ౧౭౮);

సోతాపత్తిసంయుత్తేపి వుత్తం –

“కిశ్చాపి, భిక్షవే, రాజా చక్కువత్తీ చతున్నం దీపానం ఇస్సరియాధిపచ్చం రజ్జం కారేత్వా కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతి దేవానం తావతింసానం సహబ్యతం, సో తత్త నన్దనే వనే అచ్చరాసజ్ఞపరివుతో దిబ్బేహి చ పశ్చాహి కామగుణేహి సమప్పితో సమజ్ఞీభూతో పరిచారేతి, సో చతుహి ధమ్మేహి అసమన్నాగతో. అథ ఖో సో అపరిముత్తోవ నిరయా, అపరిముత్తో తిరచ్ఛానయోనియా, అపరిముత్తో పేత్తివిసయా, అపరిముత్తో అపాయదుగ్గతివినిపాతా. కిశ్చాపి, భిక్షవే, అరియసావకో పిణ్ణియాలోపేన యాపేతి, నన్దకాని చ ధారేతి, సో చతుహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో, అథ ఖో సో పరిముత్తో నిరయా, పరిముత్తో తిరచ్ఛానయోనియా, పరిముత్తో పేత్తివిసయా, పరిముత్తో అపాయదుగ్గతివినిపాతా.

“కతమేహి చతుహి? ఇథ, భిక్షవే, అరియసావకో బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో హోతి ‘ఇతిపి సో భగవా అరహం...పే... బుద్ధో భగవా’తి. ధమ్మే అవేచ్చప్పసాదేన...పే.... విజ్ఞాహి’తి. సజ్ఞే అవేచ్చప్పసాదేన...పే.... పుజ్జాక్షేత్తం లోకస్సా’తి. అరియకన్తేహి సీలేహి సమన్నాగతో హోతి అఖణ్డేహి...పే.... సమాధిసంవత్తనికేహి. ఇమేహి చతుహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో హోతి. యో చ, భిక్షవే, చతున్నం దీపానం పటిలాభో, యో చతున్నం ధమ్మానం పటిలాభో, చతున్నం దీపానం పటిలాభో చతున్నం ధమ్మానం పటిలాభస్స కలం నాగ్ఘతి సోళసి”ని (సం. ని. ౩.౯౯౭).

ఏవం భగవా సబ్బత్త లోకియసుఖం సఉత్తరం సాతిసయం, లోకుత్తరసుఖమేవ అనుత్తరంతి అతిసయంతి భాజేసీతి.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దణ్డసుత్తవణ్ణనా

౧౩. తతియే కుమారకాతి దారకా. అన్తరా చ సావత్థిం అన్తరా చ జేతవనంతి అన్తరాసద్దో “తదన్తరం కో జానేయ్య, అజ్ఞాత్ర తథాగతా”తి (అ. ని. ౬.౪౪; ౧౦.౭౭), “జనా సజ్గమ్మ మన్తేన్తి, మజ్ఞా త్వజ్ఞా కిమన్తర”న్తిఆదీసు (సం. ని. ౧.౨౨౮) కారణే ఆగతో. “అద్దసా మం, భన్తే, అజ్ఞాతరా ఇత్థీ విజ్ఞన్తరికాయ భాజనం ధోవన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౧౪౯) ఖణే. “యస్సన్తరతో న సన్తి కోపా”తిఆదీసు (ఉదా. ౨౦) చిత్తే. “అన్తరా వోసానమాపాదీ”తిఆదీసు వేమజ్ఞే. “అపిచాయం, భిక్షవే, తపోదా ద్విన్నం మహానిరయానం అన్తరికాయ ఆగచ్ఛతీ”తిఆదీసు (పారా. ౨౩౧) వివరే. స్వాయమిధాపి వివరే వేదితబ్బో. తస్మా సావత్థియా చ జేతవనస్స చ వివరేతి, ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. అన్తరాసద్దయోగతో చేత్థ ఉపయోగవచనం “అన్తరా చ సావత్థిం అన్తరా చ జేతవన”న్తి. ఈదిసేసు రాసేసు అక్ఖరచిన్తకా “అన్తరా గామజ్ఞా నదిజ్ఞా గచ్ఛతీ”తి ఏకమేవ అన్తరాసద్ధం పయుజ్జన్తి, సో దుతియపదేనపి యోజేతబ్బో హోతి. ఇథ పన యోజేత్వా వుత్తో.

అహిం దణ్డేన హనన్తితి బిలతో నిక్ఖమిత్వా గోచరాయ గచ్ఛన్తం కణ్ఠసప్పం ఛాతజ్ఞత్తం అనుబన్ధిత్వా యట్టిహి పోథేన్తి. తేన చ సమయేన భగవా సావత్థిం పిణ్ణాయ గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే తే దారకే అహిం దణ్డేన హనన్తే దిస్సా “కస్మా కుమారకా ఇమం అహిం దణ్డేన హనథా”తి పుచ్చిత్వా “డంసనభయేన, భన్తే”తి చ వుత్తే “ఇమే అత్తనో సుఖం కరిస్సామాతి ఇమం పహరన్తా నిబ్బత్తేత్థానే దుక్ఖం అనుభవిస్సన్తి, అహో అవిజ్ఞాయ నికతికోసల్ల”న్తి ధమ్మసంవేగం ఉప్పాదేసి. తేనేవ చ ధమ్మసంవేగేన ఉదానం ఉదానేసి. తేన వుత్తం “అథ ఖో భగవా”తిఆది.

తత్త ఏతమత్థం విదిత్వాతి “ఇమే దారకా అత్తసుఖాయ పరదుక్ఖం కరోన్తా సయం పరత్త సుఖం న లభిస్సన్తీ”తి ఏతమత్థం జానిత్వాతి ఏవమేకే వణ్ణేన్తి. అజ్ఞోసం దుప్పటిపన్నానం సుఖపరియేసనం ఆయతిం దుక్ఖాయ సంవత్తతి, సుప్పటిపన్నానం ఏకన్తేన సుఖాయ సంవత్తతి. తస్మా “పరవిహేసావినిముత్తా అచ్చన్తమేవ సుఖభాగినో వత మయ్యం ఓపాదప్పటికరా”తి సోమనస్సవసేనేవేతమ్మి సత్థా ఉదానం ఉదానేసీతి వదన్తి. అపరే పన భణన్తి “ఏవం తేహి కుమారకేహి పవత్తితం పరవిహేరనం సబ్బాకారేన ఆదీనవతో విదిత్వా పరవిహేసాయ పరానుకమ్పాయ చ యథాక్యమం ఆదీనవానిసంసవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసీ”తి.

తల్లి సుఖకామానీతి ఏకన్తేనేవ అత్తనో సుఖస్య ఇచ్ఛనతో సుఖానుగిద్ధాని. భూతానీతి పాణినో. యో దణ్డేన విహింసతీతి ఏత్థ దణ్డేనాతి దేసనామత్తం, దణ్డేన వా లేడ్డుసత్తపాణిప్పహారాదీహి వాతి అత్తో. అథ వా దణ్డేనాతి దణ్డేనన. ఇదం వుత్తం హోతి - యో సుఖకామాని సబ్బభూతాని జాతిఆదినా ఘట్టనవసేన వచీదణ్డేన వా పాణిముగ్గరసత్తాదీహి పోథనతాళనచ్ఛేదనాదివసేన సరీరదణ్డేన వా సతం వా సహస్సం వా రాపనవసేన ధనదణ్డేన వాతి ఇమేసు దణ్డేసు యేన కేనచి దణ్డేన విహింసతి విహీరేతి దుక్ఖం పాపేతి, అత్తనో సుఖమేసానో, పేచ్చ సో న లభతే సుఖన్తి సో పుగ్గలో అత్తనో సుఖం ఏసన్తో గవేసన్తో పత్తేన్తో పేచ్చ పరలోకే మనుస్ససుఖం దిబ్బసుఖం నిబ్బానసుఖన్తి తివిధమ్మి సుఖం న లభతి, అజ్ఞాదత్తు తేన దణ్డేన దుక్ఖమేవ లభతీతి అత్తో.

పేచ్చ సో లభతే సుఖన్తి యో ఖన్తిమేత్తానుద్దయసమ్మన్నో “యథాహం సుఖకామో దుక్ఖప్పటికూలో, ఏవం సబ్బేపీ”తి చిన్తేత్వా సమ్మత్తవిరతిఆదీసు రితో వుత్తనయేన కేనచి దణ్డేన సబ్బానిపి భూతాని న హింసతి న బాధతి, సో పుగ్గలో పరలోకే మనుస్సభూతో మనుస్ససుఖం, దేవభూతో దిబ్బసుఖం, ఉభయం అతిక్కమన్తో నిబ్బానసుఖం లభతీతి. ఏత్థ చ తాదిసస్స పుగ్గలస్స అవస్సంభావితాయ తం సుఖం పచ్చుప్పన్నం వియ హోతీతి దస్సనత్తం “లభతే”తి వుత్తం. పురిమగాఢాయపి ఏసేవ నయో.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సక్కారసుత్తవణ్ణనా

౧౪. చతుత్థే తేన ఖో పన సమయేన భగవా సక్కతో హోతీతి కప్పానం సతసహస్సాధికేసు చతుసు అసఙ్ఖేయ్యేసు పరిపూరితస్స పుజ్జాసమ్మారవిసేసస్స ఫలభూతేన “ఇతో పరం మయ్హం ఓకాసో నత్తీ”తి ఉస్సహజాతేన వియ ఉపయాపరి వడ్డమానేన సక్కారాదినా భగవా సక్కతో హోతి. సబ్బదిసాసు హి యమకమహామేఘో వుట్టహిత్వా మహోఘం వియ సబ్బపారమియో “ఏకస్మిం అత్తభావే విపాకం దస్సామా”తి సమ్మిణ్ణితా వియ భగవతో లాభసక్కారమహోఘం నిబ్బత్తయింసు. తతో అన్నపానవత్తయానమాలాగన్ధవిలేపనాదిహత్థా ఖత్తియబ్రాహ్మణాదయో ఆగత్వా “కహం బుద్ధో, కహం భగవా, కహం దేవదేవో, కహం నరాసభో, కహం పురిససీహో”తి భగవన్తం పరియేసన్తి. సకటసతేహి పచ్చయే ఆహరిత్వా ఓకాసం అలభమానా సమన్తా గావుతప్పమాణేపి సకటధురేన సకటధురం ఆహచ్చ తిట్టన్తి చేవ అనుబన్ధన్తి చ అన్ధకవిన్ధబ్రాహ్మణాదయో వియ. సబ్బం తం ఖన్ధకే (మహావ. ౨౮౨) తేసు తేసు చ సుత్తేసు ఆగతనయేన వేదితబ్బం. యథా చ భగవతో, ఏవం భిక్షుసజ్ఞస్సాతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“యావతా ఖో, చున్ద, ఏతరహి సజ్ఞా వా గణా వా లోకే ఉప్పన్నా, నాహం, చున్ద, అజ్ఞం ఏకసజ్ఞమ్మి సమనుపస్సామి ఏవం లాభగ్గయసగ్గప్పత్తం, యథరివాయం, చున్ద, భిక్షుసజ్ఞో”తి (దీ. ని. ౩.౧౭౬).

స్వాయం భగవతో చ భిక్షుసజ్ఞస్స చ ఉప్పన్నో లాభసక్కారో ఏకతో హుత్వా ద్విన్నం మహానదీనం ఉదకోఘో వియ అప్పమేయ్యో అహోసి. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన భగవా సక్కతో హోతి...ఏ... పరిక్ఖారానం, భిక్షుసజ్ఞోపి సక్కతో...ఏ... పరిక్ఖారాన”న్తి.

తిథియా పన పుట్టే అకతపుణ్యతాయ చ దుప్పటిపన్నతాయ చ అసక్కతా అగరుకతా, బుద్ధుప్పాదేన పన విసేసతో విపన్నసోభా సూరియుగ్గమనే ఖజ్జోపనకా వియ నిప్పభా నిత్తేజా హతలాభసక్కారా అహీసుం. తే తాదిసం భగవతో సజ్జస్స చ లాభసక్కారం అసహమానా ఇస్సాపకతా “ఏవం ఇమే ఫరుసాహి వాచాహి ఘట్టేత్వాప పలాపేస్సామా”తి ఉసూయా విసుగ్గారం ఉగ్గిరంతా తత్త తత్త భిక్షా అక్కోసంతా పరిభాసంతా విచరింసు . తేన వుత్తం - “అజ్ఞాతిథియా పన పరిబ్బాజకా అసక్కతా హోంతి...పే.... పరిక్ఖారానం. అథ ఖో తే అజ్ఞాతిథియా పరిబ్బాజకా భగవతో సక్కారం అసహమానా భిక్షుసజ్జస్స చ గామే చ అరజ్ఞో చ భిక్షా దిస్సా అసబ్బాహి ఫరుసాహి వాచాహి అక్కోసంతి పరిభాసంతి రోసేంతి విహేసేంతి”తి.

తత్త అసబ్బాహీతి అసభాయోగ్గాహి సభాయం సాధుజనసమూహీ వత్తుం అయుత్తాహి, దుట్టుల్లాహీతి అత్తో. ఫరుసాహీతి కక్ఖళాహి మమ్మచ్చేదికాహి. అక్కోసంతితి జాతిఆదీహి అక్కోసవత్థాహి ఖుంసేంతి. పరిభాసంతితి భణ్ణనవసేన భయం ఉప్పాదేంతా తజ్జేంతి. రోసేంతితి యథా పరస్స రోసో హోతి, ఏవం అనుద్ధంసనవసేన రోసం ఉప్పాదేంతి. విహేసేంతితి విహేరేంతి, వివిధేహి ఆకారేహి అపాసుం కరోంతి.

కథం పనేతే సమంతపాసాదికే భగవతి భిక్షుసజ్జే చ అక్కోసాదీని పవత్తేసుంతి? భగవతో ఉప్పాదతో పహీనలాభసక్కారతాయ ఉపహతచిత్తా పథవిం ఖణిత్యా పక్ఖలంతా వియ అవణే వేళురియమణిమ్మి వణం ఉప్పాదేంతా వియ చ సుందరికం నామ పరిబ్బాజికం సజ్ఞాపేత్వా తాయ సత్తు భిక్షూన ఇచ్చ అవణ్ణం వుట్టాపేత్వా అక్కోసాదీని పవత్తేసుం. తం పనేతం సుందరీవత్తు పరతో సుందరీసుత్తే (ఉదా. 3౮) పాళియంయేవ ఆగమిస్సతి, తస్మా యమేత్థ వత్తబ్బం, తం తత్తేవ వణ్ణయిస్సామ.

భిక్షా భగవతో సంతికం ఉపసక్కుమిత్వా తం పవత్తిమారోచేసుం. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్షా యేన భగవా తేనుపసక్కుమింసు...పే.... విహేసేంతి”తి. తం వుత్తత్థమేవ.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఇస్సాపకతానం తిథియానం విప్పటిపత్తిం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానంతి ఇమం తేహి కతే విప్పకారే పసన్నచిత్తేహి చ పరేహి కతే ఉపకారే తాదిభావానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త గామే అరజ్ఞో సుఖదుక్ఖపుట్టోతి గామే వా అరజ్ఞో వా యత్త కత్తచి సుఖేన దుక్ఖేన చ పుట్టో సుఖదుక్ఖాని అనుభవంతో, తేసుం వా పచ్చయేహి సమగ్గీభూతో. నేవత్తతో నో పరతో దహేథాతి “అహం సుఖితో , అహం దుక్ఖితో, మమ సుఖం, మమ దుక్ఖం, పరేనిదం మయ్యం సుఖదుక్ఖం ఉప్పాదిత”ంతి చ నేవ అత్తతో న పరతో తం సుఖదుక్ఖం రపేథ. కస్మా? న హేత్థ ఖింతపిత్తా అహంతి వా మమంతి వా పరోతి వా పరస్సాతి వా పస్సితబ్బయుత్తకం కిఞ్చి అత్తి, కేవలం సజ్ఞారా ఏవ పన యథాపచ్చయం ఉప్పజ్జిత్యా ఖణే ఖణే భిజ్జంతి. సుఖదుక్ఖగ్గహణాత్తే దేసనాసీసం, సబ్బస్సాపి లోకధమ్మస్స వసేన అత్తో వేదితబ్బో. ఇతి భగవా “నాహం క్వచని, కస్సచి కిఞ్చనతస్మిం, న చ మమ క్వచని, కత్తచి కిఞ్చనతత్తీ”తి చతుకోటికం సుజ్ఞాతం విభావేసి.

ఇదాని తస్స అత్తతో పరతో చ అదహనస్స కారణం దస్సేతి “పుసంతి ఫస్సా ఉపధిం పటిచ్చా”తి. ఏతే సుఖవేదనీయా దుక్ఖవేదనీయా చ ఫస్సా నామ ఖింతపిత్తాకసజ్ఞాతం ఉపధిం పటిచ్చ తస్మిం సతి యథాసకం విసయం పుసంతి, తత్త

పవత్యన్తియేవ. అదుక్ష్టమసుఖా హి వేదనా సంతసభావతాయ సుఖే ఏవ సజ్గహం గచ్ఛతీతి దువిధసమ్మస్సవసేనేవాయం అత్తవణ్ణనా కతా.

యథా పన తే ఫస్సా న ఘసన్తి, తం దస్సేతుం “నిరుపధిం కేన ఘసేయ్యుం ఫస్సా”తి వుత్తం. సబ్బసో హి ఖిన్ధాపధియా అసతి కేన కారణేన తే ఫస్సా ఘసేయ్యుం, న తం కారణం అత్తి. యది హి తుమ్హే అక్కోసాదివసేన ఉప్పజ్జనసుఖదుక్ఖం న ఇచ్ఛథ, సబ్బసో నిరుపధిభావేయేవ యోగం కరేయ్యాథాతి అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుయా గాథం నిట్ఠపేసి. ఏవం ఇమినా ఉదానేన వట్టవివట్టం కథితం.

చతుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. ఉపాసకసుత్తవణ్ణనా

౧౨. పఞ్చమే ఇచ్ఛానగ్గలకోతి ఇచ్ఛానగ్గలనామకో కోసలేసు ఏకో బ్రాహ్మణగామో, తంనివాసితాయ తత్త వా జాతో భవోతి వా ఇచ్ఛానగ్గలకో. ఉపాసకోతి తీహి సరణగమనేహి భగవతో సన్తికే ఉపాసకభావస్స పవేదితత్తా ఉపాసకో పఞ్చసిక్ఖాపదికో బుద్ధమామకో, ధమ్మమామకో, సజ్జమామకో. కేనచిదేవ కరణీయేనాతి ఉద్ధారసోధాపనాదినా కేనచిదేవ కత్తబ్బేన. తీరేత్వాతి నిట్ఠాపేత్వా. అయం కిర ఉపాసకో పుబ్బే అభిణ్ణం భగవంతం ఉపసజ్కమిత్వా పయిరుపాసతి, సో కతిపయం కాలం బహుకరణీయతాయ సత్తు దస్సనం నాభిసమ్భాసి. తేనాహ భగవా - “చిరస్సం ఖో త్వం, ఉపాసక, ఇమం పరియాయమకాసి, యదిదం ఇధాగమనాయా”తి.

తత్త చిరస్సన్తి చిరేన. పరియాయన్తి వారం. యదిదన్తి నిపాతో, యో అయన్తి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - ఇథ మమ సన్తికే ఆగమనాయ యో అయం అజ్ఞ కతో వారో, తం ఇమం చిరేన పపఞ్చం కత్వా అకాసీతి. చిరపటికాహన్తి చిరపటికో అహం, చిరకాలతో పట్టాయ అహం ఉపసజ్కమితుకామోతి సమ్మన్తో. కేహిచి కేహిచీతి ఏకచ్ఛేహి ఏకచ్ఛేహి. అథ వా కేహిచి కేహిచీతి యేహి వా తేహి వా. తత్త గారవం దస్సేతి. సత్థరి అభిప్పసన్నస్స హి సత్థుదస్సనధమ్మస్సవసేసు వియ న అజ్ఞాత్థ ఆదరో హోతి. కిచ్చకరణీయేహీతి ఏత్థ అవస్సం కాతబ్బం కిచ్చం, ఇతరం కరణీయం. పరమం వా కాతబ్బం కిచ్చం, పచ్చా కాతబ్బం కరణీయం. ఖుద్దకం వా కిచ్చం, మహంతం కరణీయం. బ్యావటోతి ఉస్సుక్కో. ఏవాహన్తి ఏవం ఇమినా పకారేన అహం నాసక్ఖిం ఉపసజ్కమితుం, న అగారవాదినాతి అధిప్పాయో.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి దుల్లభే బుద్ధుప్పాదే మనుస్సత్తలాభే చ సత్తానం సకిఞ్చనభావేన కిచ్చపసుతతాయ కుసలంతరాయో హోతి, న అకిఞ్చనస్సాతి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి తదత్థపరిదీపనమేవ ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త సుఖం వత తస్స న హోతి కిఞ్చీతి యస్స పుగ్గలస్స కిఞ్చి రూపాదీసు ఏకవత్థుమ్మి “మమేత”న్తి తత్థాయ పరిగ్గహితభావేన న హోతి నత్తి న విజ్ఞతి, సుఖం వత తస్స పుగ్గలస్స, అహో సుఖమేవాతి అత్తో. “న హోసీ”తిపి పారో, తస్స అతీతకాలవసేన అత్తో వేదితబ్బో. కేచి పన న హోతి కిఞ్చీతి పదస్స “రాగాదికిఞ్చనం యస్స న హోతీ”తి అత్తం వణ్ణేన్తి, తం న సున్దరం పరిగ్గహధమ్మవసేన దేసనాయ ఆగతత్తా. రాగాదికిఞ్చనన్తి పరిగ్గహేతబ్బస్సాపి సజ్గహ సతి యుత్తమేవ వుత్తం సియా అథ వా యస్స పుగ్గలస్స కిఞ్చి అప్పమ్మి కిఞ్చనం పలిబోధజాతం రాగాదికిఞ్చనాభావతో ఏవ న హోతి, తం తస్స

అకించనత్తం సుఖస్స పచ్చయభావతో సుఖం వతం, అహో సుఖన్తి అత్తో. కస్స పన న హోతి కించనన్తి చే, ఆహ
 “సజ్ఞతథమ్మస్స బహుస్సుతస్సా”తి. యో చతూహిపి మగ్గసజ్ఞాహి నోళసకిచ్చనిప్పత్తియా సజ్ఞతథమ్మా కతకిచ్చో, తతో
 ఏవ పటివేధబాహుసచ్చేన బహుస్సుతో, తస్స.

ఇతి భగవా అకించనభావే ఆనిసంసం దస్సేత్వా సకించనభావే ఆదీనవం దస్సేతుం “సకించనం పస్సా”తిఆదిమాహ.
 తస్సత్తో - రాగాదికించనానం ఆమిసకించనానాన్తా అత్తితాయ సకించనం, సకించనత్తా ఏవ అలద్ధానాన్తా లద్ధానాన్తా
 కామానం పరియేసనారక్ఖణహేతు కిచ్చకరణీయవసేన “అహం మమా”తి గహణవసేన చ విహజ్ఞామానం విఘాతం
 ఆపజ్జమానం పస్సాతి ధమ్మసంవేగప్పత్తో సత్తా అత్తనో చిత్తం వదతి. జనో జనస్మిం పటిబద్ధరూపోతి సయం అజ్ఞో జనో
 సమానో అజ్ఞాస్మిం జనే “అహం ఇమస్స, మమ అయ”న్తి తత్తావసేన పటిబద్ధసభావో హుత్వా విహజ్ఞాతి విఘాతం ఆపజ్జతి.
 “పటిబద్ధచిత్తో”తిపి పారో. అయన్తా అత్తో -

“పుత్తా మత్తి ధనమ్మత్తి, ఇతి బాలో విహజ్ఞాతి;
 అత్తా హి అత్తనో నత్తి, కుతో పుత్తా కుతో ధన”న్తి. (ధ. ప. ౬౨) -

ఆదీహి సుత్తపదేహి దీపేతబ్బోతి.

పంచమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. గబ్బినీసుత్తవణ్ణనా

౧౬. ఛట్టే అజ్ఞాతరస్స పరిబ్బాజకస్సాతి ఏకస్స కుటుమ్మికస్స పరిబ్బాజకస్స. దహరాతి తరుణీ. మాణవికాతి
 బ్రాహ్మణధీతాయ వోహరో. పజాపతీతి భరియా. గబ్బినీతి ఆపన్నసత్తా. ఉపవిజజ్ఞాతి అజ్ఞ సువేతి
 పచ్చపట్టితవిజాయనకాలా హోతీతి సమ్మన్తో. నో కిర బ్రాహ్మణజాతికో సభరియో వాదపత్తస్సమే రితో, తేన నం
 సపజాపతికం పరిబ్బాజకవోహరేన సముదాచరన్తి. భరియా పనస్స బ్రాహ్మణజాతికత్తా బ్రాహ్మణాతి ఆలపతి. తేలన్తి
 తిలతేలం. తేలసీసేన చేత్థ యం యం విజాతాయ పసవదుక్ఖప్పటికారత్తం ఇచ్చితబ్బం, తం సబ్బం సప్పిలోణాదిం ఆహరాతి
 ఆణాపేతి. యం మే విజాతాయ భవిస్సతీతి యం తేలాది మయ్ఘం విజాతాయ బహినిక్ఖన్తగబ్బాయ ఉపకారాయ భవిస్సతి.
 “పరిబ్బాజికాయా”తిపి పారో. కుతోతి కస్మా రానా, యతో జాతికులా వా మిత్తకులా వా తేలాదిం ఆహరేయ్యం, తం రానం మే
 నత్తితి అధిప్పాయో. తేలం ఆహరామీతి వత్తమానసమీపతాయ వత్తమానం కత్వా వుత్తం, తేలం ఆహరిస్సామీతి అత్తో.
 సమణస్స వా బ్రాహ్మణస్స వా సప్పిస్స వా తేలస్స వాతి చ సముచ్చయత్తో వా-సద్దో “అగ్గితో వా ఉదకతో వా మిథుభేదా
 వా”తిఆదీసు (మహావ. ౨౮౬; దీ. ని. ౨.౧౫౨; ఉదా. ౭౬) వియ. సప్పిస్స వా తేలస్స వాతి పచ్చత్తే సామివచనం, సప్పి
 చ తేలన్తా యావదత్తం పాతుం పివితుం దీయతీతి అత్తో. అపరే పన “సప్పిస్స వా తేలస్స వాతి అవయవసమ్మన్తే
 సామివచనం. సప్పితేలసముదాయస్స హి అవయవో ఇథ యావదత్తసద్దేన వుచ్చత్తి”తి వదన్తి. నో నీహరితున్తి భాజనేన వా
 హత్తేన వా బహి నేతుం నో దీయతి, ఉచ్చద్దిత్వానాతి వమిత్వా, యంనూన దదేయ్యన్తి సమ్మన్తో. ఏవం కిరస్స అహోసి
 “అహం రజ్జో కోట్టాగారం గన్త్యా తేలం కణ్ఠమత్తం పివిత్వా తావదేవ ఘరం ఆగన్త్యా ఏకస్మిం భాజనే యథాపీతం వమిత్వా

ఉద్ధనం ఆరోపిత్యా పచిస్సామి, యం పిత్తసేవ్వాదిమిస్సితం, తం అగ్గినా ఝాయస్సతి, తేలం పన గహేత్వా ఇమిస్సా పరిబ్బాజికాయ కమ్మే ఉపనేస్సామీ”తి.

ఉద్ధం కాతున్తి వమనవసేన ఉద్ధం నీహరితుం. న పన అధోతి విరిఞ్చనవసేన హేట్టా నీహరితుం న పన సక్కోతి. సో హి “అధికం పీతం సయమేవ ముఖతో నిగ్గమిస్సతీ”తి పివిత్వా ఆసయస్స అరిత్తతాయ అనిగ్గతే వమనవిరేచనయోగం అజానన్తో అలభన్తో వా కేవలం దుక్ఖాహి వేదనాహి పుట్టో ఆవట్టతి చ పరివట్టతి చ. దుక్ఖాహీతి దుక్ఖమాహి. తిబ్బాహీతి బహలాహి తిఖిణాహి వా. ఖరాహీతి కక్ఖళాహి. కటుకాహీతి అతివియ అనిట్టభావేన దారుణాహి. ఆవట్టతీతి ఏకస్మింయేవ రానే అనిపజ్జిత్యా అత్తనో సరీరం ఇతో చితో ఆకడ్డన్తో ఆవట్టతి. పరివట్టతీతి ఏకస్మిం పదేసే నిపన్నోపి అజ్ఞపచ్చజ్ఞాని పరితో ఖిపన్తో వట్టతి, అభిముఖం వా వట్టన్తో ఆవట్టతి, సమన్తతో వట్టన్తో పరివట్టతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి “సకిఞ్చనస్స అప్పటిసజ్ఞాపరిభోగహేతుకా అయం దుక్ఖప్పత్తి, అకిఞ్చనస్స పన సబ్బసో అయం నట్టి”తి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో జానిత్వా తదత్థప్పకాసనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త సుఖినో వతాతి సుఖినో వత సప్పురిసా. కే పన తేతి? యే అకిఞ్చనా, యే రాగాదికిఞ్చనస్స పరిగ్గహకిఞ్చనస్స చ అభావేన అకిఞ్చనా, కేసం పనిదం కిఞ్చనం నట్టితి ఆహ - “వేదగునో హి జనా అకిఞ్చనా”తి, యే అరియమగ్గఞ్ణాణసజ్ఞాతం వేదం గతా అధిగతా, తేన వా వేదేన నిబ్బానం గతాతి వేదగునో, తే అరియజనా ఖీణాసవపుగ్గలా అనవసేసరాగాదికిఞ్చనానం అగ్గమగ్గేన సముచ్చిన్నత్తా అకిఞ్చనా నామ. అసతి హి రాగాదికిఞ్చనే కుతో పరిగ్గహకిఞ్చనస్స సమ్భవో. ఏవం గాఢాయ పురిమభాగేన అరహన్తే పసంసిత్యా అపరభాగేన అన్ధపుఢుజ్జనే గరహన్తో “సకిఞ్చనం పస్సా”తిఆదిమాహ. తం పురిమసుత్తే వుత్తత్థమేవ. ఏవం ఇమాయపి గాఢాయ వట్టవివట్టం కథితం.

ధట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

2. ఏకపుత్తకసుత్తవణ్ణనా

౧౭. సత్తమే ఏకపుత్తకోతి ఏకో పుత్తో, సో చ అనుకమ్మితబ్బట్టేన ఏకపుత్తకో, పియాయితబ్బట్టేన పియో, మనస్స వడ్డనట్టేన మనాపో. సరీరసోభాసమ్పత్తియా వా దస్సనీయట్టేన పియో, సీలాచారసమ్పత్తియా కల్యాణధమ్మతాయ మనాపో. కలేతి సత్తే ఖేపేతితి కాలో, మరణం. తం కతో పత్తోతి కాలఙ్కతో, కాలేన వా మచ్చునా కతో నట్టో అదస్సనం గతోతి కాలఙ్కతో, మతోతి అత్తో.

సమ్మహులా ఉపాసకాతి సావత్థివాసినో బహూ ఉపాసకా మతపుత్తఉపాసకస్స సహసోకీభావేన యావ ఆళాహనా పచ్చతో గత్వా మతసరీరస్స కత్తబ్బం కారేత్వా పటినివత్తా యథానివత్థావ ఉదకం ఓతరిత్వా సీసంవ్హాతా వత్తాని పీళేత్వా అనోతాపేత్వావ ఏకం నివాసేత్వా ఏకం ఉత్తరాసఙ్గం కత్వా ఉపాసకం పురతో కత్వా “సోకవిన్నోదనం ధమ్మం సత్థు సన్తికే సోస్సామా”తి భగవన్తం ఉపసఙ్కమింసు. తేన వుత్తం “అల్లకేసా”తిఆది.

తత్త అల్లవత్తాతి ఉదకేన తిన్తవత్తా. దివా దివస్సాతి దివసస్సపి దివా, మజ్జన్తికే కాలేతి అత్తో. యస్మా జానన్తాపి తథాగతా పుచ్చన్తి , జానన్తాపి న పుచ్చన్తి. కాలం విదిత్వా పుచ్చన్తి, కాలం విదిత్వా న పుచ్చన్తి, తస్మా జానన్తోయేవ భగవా

కథాసముత్థాపనత్తం పుచ్చన్తో “కిం ను ఖో తుమ్హే ఉపాసకా”తిఆదిమాహ. తస్మిన్తో - తుమ్హే ఉపాసకా అశ్లోసు దివసేసు మమ సన్తికం ఆగచ్ఛన్తా ఓతాపితసుద్ధవత్తా సాయన్తే ఆగచ్ఛథ, అజ్ఞ పన అల్లవత్తా అల్లకేసా రితమజ్ఞన్తికే కాలే ఇధాగతా, తం కిం కారణన్తి. తేన మయన్తి తేన పుత్తవియోగజనితచిత్తసన్తాపేన బలవసోకాభిభూతతాయ ఏవంభూతా మయం ఇధూపసజ్కమన్తాతి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి పియవత్తుసమ్మవా సోకదుక్ఖదోమనస్సాదయో, అసతి పియవత్తుస్మిం సబ్బసో ఏతే న సన్తితి ఏతమత్తం సబ్బాకారతో జానిత్వా తదత్తప్పకాసనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త పియరూపస్సాదగధితాసేతి పియసభావేసు రూపక్ఖన్దాదీసు సుఖవేదనస్సాదేన గధితా పటిబద్ధచిత్తా. గధితాసేతి హి గధితాఇచ్చేవత్తో. సేతి వా నిపాతమత్తం. పియరూపా నామ చక్ఖాదయో పుత్తదారాదయో చ. పుత్తశ్లోతం - “కిళ్లా లోకే పియరూపం సాతరూపం చక్ఖు లోకే ...పే... ధమ్మతణ్ణా లోకే పియరూపం సాతరూప”న్తి (చూళని. హేమకమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨౫).

“భేత్తం వత్తుం హిరణ్ణం వా, గవస్సం దాసపోరిసం;

ధియో బన్ధూ పుథు కామే, యో నరో అనుగిజ్ఞతీ”తి చ. (సు. ని. ౭౭౫);

తస్మా తేసు పియరూపేసు అస్సాదేన గిద్ధా ముచ్చితా అజ్ఞాపన్నాతి అత్తో. కే పన తే పియరూపస్సాదగధితాతి తే దస్సేతి “దేవకాయా పుథుమనుస్సా చా”తి, చాతుమహారాజికాదయో బహుదేవసమూహో చేవ జమ్మదీపకాదికా బహుమనుస్సా చ. అఘావిసోతి కాయికచేతసికదుక్ఖేన దుక్ఖితా. పరిజన్నాతి జరారోగాదివిపత్తియా యోబ్బనారోగ్యాదిసమ్మత్తితో పరిహీనా. యథాలాభవసేన వాయమత్తో దేవమనుస్సేసు వేదితబ్బో. అథ వా కామశ్చోకన్తసుఖసమప్పితానం దేవానం దుక్ఖజరారోగా న సమ్భవన్తి, తదనతివత్తసభావతాయ పన తేపి “అఘావిసో”తి “పరిజన్నా”తి చ వుత్తా. తేసమ్మి వా పుబ్బనిమిత్తుప్పత్తియా పటిచ్చన్నజరాయ చేతసికరోగస్స చ వసేన దుక్ఖాదీనం సమ్భవో వేదితబ్బో. మచ్చురాజస్స వసం గచ్ఛన్తీతి పియవత్తువిసయాయ తణ్ణాయ అప్పహీనత్తా పునప్పునం గబ్బాపగమనతో ధాతుత్తయిస్సరతాయ మచ్చురాజసజ్ఞాతస్స మరణస్స వసం హత్తమేవ గచ్ఛన్తి.

ఏత్తావతా వట్టం దస్సేత్వా ఇదాని “యే వే దివా”తిఆదినా వివట్టం దస్సేతి. తత్త యే వే దివా చ రత్తో చ అప్పమత్తాతి “దివసం చజ్కమేన నిసజ్ఞాయ ఆవరణీయేహి ధమ్మేహి చిత్తం పరిసోధేతీ”తిఆదినా వుత్తనయేన దివసభాగే రత్తిభాగే చ దళ్లం అప్పమత్తా అప్పమాదప్పటిపదం పూరేన్తి. జహన్తి పియరూపన్తి చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరియమగ్గాధిగమేన పియరూపం పియజాతికం చక్ఖాదిపియవత్తుం తప్పటిబద్ధధన్దరాగజహనేన జహన్తి. తే వే ఖణన్తి అఘమూలం, మచ్చునో ఆమిసం దురతివత్తన్తి తే అరియపుగ్గలా అఘస్స వట్టదుక్ఖస్స మూలభూతం, మచ్చునా మరణేన ఆమసితబ్బతో ఆమిసం, ఇతో బహిద్ధా కేహిచిపి సమణత్తాహ్మణేహి నివత్తితుం అసక్కుణేయ్యతాయ దురతివత్తం, సహ అవిజ్ఞాయ తణ్ణం అరియమగ్గశాణకుదాలేన ఖణన్తి, లేసమత్తమ్మి అనవసేసన్తా ఉమ్మూలయన్తీతి. స్వాయమత్తో -

“అప్పమాదో అమతపదం, పమాదో మచ్చునో పదం;

అప్పమత్తా న మీయన్తి, యే పమత్తా యథా మతా”తి. (ధ. ప. ౨౧) -

ఆదీహి సుత్తపదేహి విత్థారేతబ్బోతి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సుప్పవాసాసుత్తవణ్ణనా

౧౮. అట్టమే కుణ్ణికాయన్తి ఏవంనామకే కోలియానం నగరే. కుణ్ణధానవనేతి తస్స నగరస్స అవిదురే కుణ్ణధానసజ్ఞాతే వనే.

పుట్టే కిర కుణ్ణో నామ ఏకో యక్ష్తో తస్మిం వనసణ్ణే వాసం కప్పేసి, కుణ్ణధానమిస్సకేన చ బలికమ్మేన తుస్సత్తితి తస్స తథా తత్థ బలిం ఉపహరన్తి, తేనేతం వనసణ్ణం కుణ్ణధానవనన్తేవ పజ్ఞాయితథ. తస్స అవిదురే ఏకా గామపతికా అహోసి, సాపి తస్స యక్ష్తస్స ఆణాపవత్తిట్టానే నివిట్టత్తా తేనేవ పరిపాలితత్తా కుణ్ణికాతి వోహరీయితథ . అపరభాగే తత్థ కోలియరాజానో నగరం కారేసుం, తమ్పి పురిమవోహరేన కుణ్ణికాత్వేవ వుచ్చతి. తస్మిం ఇచ్చ వనసణ్ణే కోలియరాజానో భగవతో భిక్షుసజ్ఞస్స చ వనసణ్ణాయ విహారం పతిట్టాపేసుం, తమ్పి కుణ్ణధానవనన్తేవ పజ్ఞాయితథ. అథ భగవా జనపదచారికం చరన్తో అనుక్కమేన తం విహారం పత్వా తత్థ విహాసి. తేన వుత్తం - “ఏకం సమయం భగవా కుణ్ణికాయం విహరతి కుణ్ణధానవనే”తి.

సుప్పవాసాతి తస్సా ఉపాసికాయ నామం. కోలియధీతాతి కోలియరాజపుత్తీ. సా హి భగవతో అగ్గుపట్టాయికా పణీతదాయికానం సావికానం ఏతదగ్గే రపితా సోతాపన్నా అరియసావికా. యజ్ఞో కిజ్జి భగవతో యుత్తరూపం ఖాదనీయం భోజనీయం భేసజ్ఞం వా న తత్థ అజ్ఞాహి సంవిధాతబ్బం అత్తి, సబ్బం తం సయమేవ అత్తనో పజ్ఞాయ విచారేత్వా సక్కచ్చం సమ్మాదేత్వా ఉపనేతి. దేవసిక ఇచ్చ అట్టసతం సజ్ఞభత్తపాటిపుగ్గలికభత్తాని దేతి. యో కోచి భిక్షు వా భిక్షునీ వా తం కులం పిణ్ణాయ పవిట్టో రిత్తహత్తో న గచ్చతి. ఏవం ముత్తచాగా పయతపాణీ వోస్సగ్గరతా యాచయోగా దానసంవిభాగరతా. అస్సా కుచ్చియం పురిమబుద్ధేసు కతాధికారో పచ్చిమభవికో సావకబోధిసత్తో పటిసన్ధిం గణ్ణి. సా తం గబ్బం కేనచిదేవ పాపకమ్మేన సత్త వస్సాని కుచ్చినా పరిహరి, సత్తాహ ఇచ్చ మూళ్ళగబ్బా అహోసి. తేన వుత్తం - “సత్త వస్సాని గబ్బం ధారేతి సత్తాహం మూళ్ళగబ్బా”తి.

తత్థ సత్త వస్సానీతి సత్త సంవచ్చరాని, అచ్చన్తసంయోగే చ ఇదం ఉపయోగవచనం. గబ్బం ధారేతీతి గబ్బం వహతి, గబ్బినీ హోతీతి అత్తో. సత్తాహం మూళ్ళగబ్బాతి సత్త అహాని బ్యాకులగబ్బా. గబ్బో హి పరిపక్కో సమ్మజ్జమానో విజాయనకాలే కమ్మజవాతేహి సజ్ఞాలేత్వా పరివత్తితో ఉద్ధంపాదో అధోసిరో హుత్వా యోనిముఖాభిముఖో హోతి, ఏవం సో కత్థచి అలగ్గో బహి నిక్ఖమతి. విపజ్జమానో పన విపరివత్తనవసేన యోనిమగ్గం పిదహిత్వా తిరియం నిపజ్జతి, సయమేవ వా యోనిమగ్గో పిదహతి, సో తత్థ కమ్మజవాతేహి అపరాపరం పరివత్తమానో బ్యాకులో మూళ్ళగబ్బోతి వుచ్చతి. తస్సాపి సత్త దివసే ఏవం అహోసి, తేన వుత్తం “సత్తాహం మూళ్ళగబ్బా”తి.

అయ ఇచ్చ గబ్బో సీవలిత్థేరో. తస్స కథం సత్త వస్సాని గబ్బవాసదుక్ఖం, సత్తాహం మూళ్ళగబ్బభావప్పత్తి, మాతు చస్సాపి సోతాపన్నాయ అరియసావికాయ తథా దుక్ఖానుభవనం జాతన్తి? వుచ్చతే - అతీతే కాసికరాజే బారాణసియం రజ్జం కారేన్తే ఏకో కోసలరాజా మహన్తేన బలేనాగన్త్యా బారాణసిం గహేత్వా తం రాజానం మారేత్వా తస్స అగ్గమహేసిం అత్తనో అగ్గమహేసిం అకాసి. బారాణసిరజ్జో పన పుత్తో పితు మరణకాలే నిద్ధమనద్వారేన పలాయిత్యా అత్తనో ఇతిమిత్తబద్ధవే

ఏకజ్ఞం కత్వా అనుక్రమేన బలం సంహరిత్వా బారాణసిం ఆగచ్ఛాత్ అవిదురే మహాన్తం ఖడ్గావారం బద్ధిత్వా తస్య రక్షో పణ్ణం పేసేసి “రజ్జం వా దేతు, యుద్ధం వా”తి . రాజకుమారస్య మాతా సాసనం సుత్వా “యుద్ధేన కమ్మం నత్తి, సబ్బదిసాసు సజ్ఞారం పచ్చిన్దిత్వా బారాణసినగరం పరివారేతు, తతో దారూదకభత్తపరిక్లయేన కిలన్తా నగరే మనుస్సా వినావ యుద్ధేన రాజానం గహేత్వా దస్సన్తీ”తి పణ్ణం పేసేసి. సో మాతు సాసనం సుత్వా చత్తారి మహాద్వారాని రక్తన్తో సత్త వస్సాని నగరం ఉపరున్ధి, నగరే మనుస్సా చూళద్వారేన నిక్ఖమిత్వా దారూదకాని ఆహరన్తి, సబ్బకిచ్చాని కరోన్తి.

అథ రాజకుమారస్య మాతా తం పవత్తిం సుత్వా “బాలో మమ పుత్తో ఉపాయం న జానాతి, గచ్ఛథ, అస్య చూళద్వారాని పిధాయ నగరం ఉపరున్ధతూతి వదేథా”తి పుత్తస్య గూళ్ళసాసనం పహిణి. సో మాతు సాసనం సుత్వా సత్త దివసే తథా అకాసి. నాగరా బహి నిక్ఖమితుం అలభన్తా సత్తమే దివసే తస్య రక్షో సీసం గహేత్వా కుమారస్య అదంసు. కుమారో నగరం పవిసిత్వా రజ్జం అగ్గహేసి. సో తదా సత్త వస్సాని నగరరున్ధనకమ్మనిస్సన్దేన ఏతరహి సత్త వస్సాని మాతుకుచ్చిసజ్ఞతాయ లోహితకుమ్భియా వసి, అవసేసతో పన సత్తాహం నగరూపరున్ధనేన సత్తాహం మూళ్ళగబ్బభావం ఆపజ్జి. జాతకట్టకథాయం పన “సత్త దివసాని నగరం రున్దిత్వా గహితకమ్మనిస్సన్దేన సత్తవస్సాని లోహితకుమ్భియం వసిత్వా సత్తాహం మూళ్ళగబ్బభావం ఆపజ్జీ”తి వుత్తం. యం పన సో పదుముత్తరసమ్మాసమ్మద్ధపాదమూలే “లాభీనం అగ్గో భవేయ్య”న్తి మహాదానం దత్వా పత్తనం అకాసి, యశ్చ విపస్సిస్య భగవతో కాలే నాగరేహి సద్ధిం సహస్సద్ధనికం గుళదధిం దత్వా పత్తనం అకాసి, తస్సానుభావేన లాభీనం అగ్గో జాతో. సుప్పవాసాపి “నగరం రున్దిత్వా గణ్ణ, తాతా”తి పేసితభావేన సత్త వస్సాని కుచ్చినా గబ్బం పరిహరిత్వా సత్తాహం మూళ్ళగబ్బజాతా . ఏవం తే మాతాపుత్తా అత్తనో కమ్మస్స అనురూపం ఈదిసం దుక్ఖం పటిసంవేదింసు.

తీహి వితక్కేహితి రతనత్తయగుణానుస్సతిపటిసంయుత్తేహి తీహి సమ్మావితక్కేహి. **అధివాసేతీతి** మూళ్ళగబ్బతాయ ఉప్పన్నదుక్ఖం సహతి. సా హి భగవతో సమ్మద్ధభావం, అరియసజ్ఞస్స సుప్పటిపత్తిం, నిబ్బానస్స చ దుక్ఖనిస్సరణభావం అనుస్సరన్తి అత్తనో ఉప్పజ్జమానదుక్ఖం అమనసికరణేనేవ అభిభవిత్వా ఖమతి. తేన వుత్తం “తీహి వితక్కేహి అధివాసేతీ”తి.

సమ్మాసమ్మద్ధో వతాతిఆది తేసం వితక్కానం పవత్తిఆకారదస్సనం. తస్సన్తో – యో భగ్యవన్తతాదీహి కారణేహి భగవా లోకనాథో సమ్మా అవిపరీతం సామం సయమేవ సబ్బధమ్మే అహో వత బుద్ధో, సో భగవా ఏవరూపస్స ఏతరహి మయా అనుభవియమానస్స అజ్ఞాస్స చ ఏవంజాతికస్స సకలస్స వట్టదుక్ఖస్స పహానాయ అచ్చన్తం అనుస్సాదనిరోధాయ ధమ్మం కథేతి, అవిపరీతధమ్మం కథేతి. అవిపరీతధమ్మదేసనతాయ హి సత్తు సమ్మాసమ్మోధిసిద్ధి. తస్య యథావుత్తగుణస్స భగవతో ధమ్మస్సవనన్తే జాతత్తా సీలదిట్ఠిసామజ్ఞోన సంహతత్తా చ సావకసజ్ఞోతి లద్ధనామో అట్టలరియపుగ్గలసమూహో సుప్పటిపన్నో వత అహో వత సమ్మా పటిపన్నో, యో అరియసజ్ఞో ఏవరూపస్స ఈదిసస్స వట్టదుక్ఖస్స పహానాయ అనుస్సాదనిరోధాయ అనివత్తిపటిపదం పటిపన్నో. సుసుఖం వత అహో వత సుట్టు సుఖం సబ్బసజ్ఞతనిస్సటం నిబ్బానం, యస్మిం నిబ్బానే ఈదిసం వట్టదుక్ఖం న ఉపలబ్బతీతి. ఏత్త చ పటిపజ్జమానాపి పటిపన్నా ఇచ్చేవ వుత్తా పటిపత్తియా అనివత్తిభావతో. అథ వా ఉప్పన్నసద్ధో వియ పటిపన్నసద్ధో వత్తమానత్తోపి వేదితబ్బో. తేనవాహ “సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నో”తి.

సామికన్తి అత్తనో పతిం కోలియరాజపుత్తం. **ఆమన్తేసీతి** అభాసి. మమ వచనేన భగవతో పాదే సిరసా వన్దాహీతి మయ్యం వచనేన చక్రలక్ష్మణప్పటిమణ్ణితాని వికసితపదుమసస్సిరీకాని భగవతో చరణాని తవ సిరసా వన్దాహి, ఉత్తమగ్గేన

అభివాదనం కరోహితి అత్తో. అప్పాబాధన్తిఆదీసు ఆబాధోతి విసభాగవేదనా వుచ్చతి, యా ఏకదేసే ఉప్పజ్జిత్వాపి సకలసరీరం అయపట్టేన ఆబన్దిత్వా వియ గణ్ణతి. ఆతజ్జోతి కిచ్చజీవితకరో రోగో. అథ వా యాపేతబ్బరోగో ఆతజ్జో, ఇతరో ఆబాధో. ఖుద్ధకో వా రోగో ఆతజ్జో, బలవా ఆబాధో. కేచి పన “అజ్ఞత్తసముట్టానో ఆబాధో, బహిద్ధాసముట్టానో ఆతజ్జో”తి వదన్తి. తదుభయస్సాపి అభావం పుచ్చాతి వదతి. గిలానస్సేవ చ ఉట్టానం నామ గరుకం హోతి, కాయే బలం న హోతి, తస్మా నిగ్గేలజ్జతాయ లహుపరివత్తిసజ్ఞాతం కాయస్స లహుట్టానం సరీరబలశ్చ పుచ్చాతి వదతి. ఫాసువిహరన్తి రాననిసిన్నగమనసయనసజ్ఞాతేసు చత్తూసు ఇరియాపథేసు సుఖవిహరశ్చ పుచ్చాతి వదతి. అథస్స పుచ్చితబ్బాకారం దస్సన్తి “సుప్పవాసా, భన్తే”తిఆదిమాహ. ఏవశ్చ వదేహీతి ఇదాని వత్తబ్బాకారం నిదస్సేతి.

పరమన్తి వచనసమ్మటిచ్చనం. తేన సాధు, భద్దే, యథా వుత్తం, తథా పటిపజ్ఞామీతి దస్సేతి. కోలియపుత్తోతి సుప్పవాసాయ సామికో కోలియరాజపుత్తో. సుఖినీ హోతూతి సదేవకే లోకే అగ్గదక్ఖిణ్ణేయ్యో సత్థా సుప్పవాసాయ పేసితవన్దనం సమ్మటిచ్చిత్వా తదనన్తరం అత్తనో మేత్తావిహరసంసూచకం బుద్ధాచిణ్ణం సుఖూపసంహారం తస్సా సామజ్ఞాతో పకాసేత్వా పున తస్సా పుత్తస్స చ గబ్బవిపత్తిమూలకదుక్ఖప్పత్తిపటిక్ఖేపముఖేన సుఖూపసంహారం నిదస్సేన్తో “సుఖినీ... పే.... అరోగా, అరోగం పుత్తం విజాయతూ”తి ఆహ.

సహ వచనాతి భగవతో వచనేన సహేవ. యస్మిం కాలే భగవా తథా అవోచ, తస్మింయేవ కాలే తమ్మి కమ్మం పరిక్ఖయం అగమాసి. తస్స పరిక్ఖిణభావం ఓలోకేత్వా సత్థా తథా అభాసి. అపరే పన వదన్తి – సచే తథా సత్థా నాచిక్కిస్సా, తతో పరమ్మి కిశ్శి కాలం తస్సా తం దుక్ఖం అనుబద్ధిస్సా. యస్మా పన భగవతా “సుఖినీ అరోగా అరోగశ్చ పుత్తం విజాయతూ”తి వుత్తం, తస్మా తస్స వచనసమకాలమేవ సో గబ్బో బ్యాకులభావం విజహిత్వా సుఖేనేవ బహి నిక్ఖమి, ఏవం తేసం మాతాపుత్తానం సోత్థి అహోసి. అచిన్తేయ్యో హి బుద్ధానం బుద్ధానుభావో. యథా హి పటాచారాయ పియవిప్పయోగసమ్మాతేన సోకేన ఉమ్మాదం పత్వా –

“ఉభో పుత్తా కాలకతా, పన్తే మయ్ఠం పతీ మతో;

మాతా పితా చ భాతా చ, ఏకచితకమ్మి ఝూయరే”తి. (అప. ధేరీ ౨.౨.౪౯౮) –

వత్వా జాతరూపేనేవ చరన్తియా “సతిం పటిలభాహి భగినీ”తి భగవతో వచనసమనన్తరమేవ ఉమ్మాదో వూపసమి, తథా సుప్పియాపి ఉపాసికా అత్తనావ అత్తనో ఊరుయం కతేన మహావణేన వుట్టాతుం అసక్కోన్తి సయనపిట్టే నిపన్నా “ఆగన్త్వా మం వన్దతూ”తి వచనసమనన్తరమేవ వణే పాకతికే జాతే సయమేవ గన్త్వా భగవన్తం వన్దీతి ఏవమాదీని వత్థూని ఇథ ఉదాహరితబ్బానీతి.

ఏవం, భన్తేతి, భన్తే, యథా భగవా సపుత్తాయ మాతుయా అరోగభావం ఆసీసన్తో ఆహ – “సుఖినీ అరోగా అరోగం పుత్తం విజాయతూ”తి, తం ఏవమేవ. న హి కదాచి బుద్ధానం భగవన్తానం వచనస్స అజ్ఞాధాభావోతి అధిప్పాయో. కేచి పన “ఏవమత్థా”తి వదన్తి, అపరే “హోతూ”తి పదస్స అత్థం ఆనేత్వా వణ్ణయన్తి. అభినన్దిత్వాతి కరవీకరుతమజ్ఞానా బ్రహ్మస్సరేన భగవతా వుచ్చమానే తస్మిం వచనే పీతినోమనస్సపటిలాభతో అభిముఖభావేన నన్దిత్వా. అనుమోదిత్వాతి తతో పచ్చాపి సమ్మోదనం ఉప్పాదేత్వా, చిత్తేన వా అభినన్దిత్వా వాచాయ అనుమోదిత్వా, వచనసమ్మత్తియా వా అభినన్దిత్వా అత్థసమ్మత్తియా అనుమోదిత్వా. సకం ఘరం పచ్చాయాసీతి అత్తనో ఘరం పటిగచ్చి. యే పన “యేన సకం ఘర”న్తి పరన్తి,

తేసం యదిపి య-త-సద్దానం సమ్బంధభావతో “తేనా”తి పదం వుత్తమేవ హోతి, తథాపి “పటియాయిత్యా”తి పాఠసేనో యోజితబ్ధో హోతి.

విజాతన్తి పజాతం, పసుతన్తి అత్తో. **అచ్ఛరియన్తి** అన్ధస్య పబ్బతారోహనం వియ నిచ్ఛం న హోతీతి అచ్ఛరియం, అయం తావ సద్దనయో. అట్టకథాసు పన “అచ్ఛరాయోగ్గం అచ్ఛరియ”న్తి వుత్తం , అచ్ఛరం పహరితుం యుత్తన్తి అత్తో. **వతాతి** సమ్భావనే, అహో అచ్ఛరియన్తి అత్తో. **భోతి** ధమ్మాలపనం. అభూతపుబ్బం భూతన్తి **అబ్బుతం**.

తథాగతస్సాతి అట్టహి కారణేహి భగవా తథాగతో – తథా ఆగతోతి తథాగతో, తథా గతోతి తథాగతో, తథలక్ఖణం ఆగతోతి తథాగతో, తథధమ్మే యాథావతో అభిసమ్ముద్ధోతి తథాగతో, తథదస్సితాయ తథాగతో, తథవాదితాయ తథాగతో, తథాకారితాయ తథాగతో, అభిభవనట్టేన తథాగతో.

కథం భగవా **తథా ఆగతోతి తథాగతో**? యథా సబ్బలోకహితాయ ఉస్సుక్కమాపన్నా పురిమకా సమ్మాసమ్ముద్ధా ఆగతాతి. కిం వుత్తం హోతి? యేన అభినీహరేన తే భగవన్తో ఆగతా, తేన అట్టగుణసమన్నాగతేన అయమ్మి భగవా ఆగతో. యథా చ తే భగవన్తో దానపారమిం పూరేత్వా సీలనేక్షమ్మపజ్ఞావీరియఖన్తిసచ్చఅధిట్టానమేత్తాఉపేక్షాపారమీతి ఇమా దస పారమియో, దస ఉపపారమియో, దస పరమత్థపారమియోతి సమతీస పారమియో పూరేత్వా పజ్ఞా మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్ఛజిత్వా పుబ్బయోగపుబ్బచరియధమ్మక్ఖానజాతత్థచరియాదయో పూరేత్వా బుద్ధిచరియాయ కోటిం పత్వా ఆగతా, తథా అయమ్మి భగవా ఆగతో. యథా చ తే భగవన్తో చత్తారో సతిపట్టానే...పే.... అరియం అట్టగ్గికం మగ్గం భావేత్వా బ్రూహేత్వా ఆగతా, తథా అయమ్మి భగవా ఆగతో. ఏవం తథా ఆగతోతి తథాగతో.

కథం **తథా గతోతి తథాగతో**? యథా సమ్మతిజాతా తే భగవన్తో సమేహి పాదేహి పథవియం పతిట్టాయ ఉత్తరాభిముఖా సత్తపదవీతిహరేన గతా, సేతచ్ఛత్తే ధారియమానే సబ్బావ దిసా అనువిలోకేసుం, ఆసభిజ్ఞా వాచం భాసింసు లోకే అత్తనో జేట్టసేట్టభావం పకాసేన్నా, తజ్ఞా నేసం గమనం తథం అహోసి అవితథం అనేకేసం విసేసాధిగమానం పుబ్బనిమిత్తభావేన, తథా అయమ్మి భగవా గతో, తజ్ఞాస్స గమనం కథం అహోసి అవితథం తేసజ్ఞోవ విసేసాధిగమానం పుబ్బనిమిత్తభావేన. ఏవం తథా గతోతి తథాగతో.

యథా వా తే భగవన్తో నేక్షమ్మేన కామచ్ఛన్దం పహాయ గతా, అబ్బాపాదేన బ్యాపాదం, ఆలోకసజ్ఞాయ ధినమిద్ధం, అవిక్ఖేపేన ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్ఛం, ధమ్మవవత్థానేన విచికిచ్ఛం పహాయ గతా, జ్ఞాణేన అవిజ్ఞం పదాలేత్వా, పామోజ్జేన అరతిం వినోదేత్వా, అట్టసమాపత్తీహి అట్టారసహి మహావిపస్సనాహి చతుహి చ అరియమగ్గేహి తం తం పటిపక్ఖం పహాయ గతా, ఏవం అయమ్మి భగవా గతో. ఏవమ్మి తథా గతోతి తథాగతో.

కథం **తథలక్ఖణం ఆగతోతి తథాగతో**? పథవీధాతుయా కక్ఖళలక్ఖణం, ఆపోధాతుయా ప్పగ్గరణలక్ఖణం, తేజోధాతుయా ఉణ్ణత్తలక్ఖణం, వాయోధాతుయా విత్థమ్మనలక్ఖణం, ఆకాసధాతుయా అసమ్మృట్టలక్ఖణం, రూపస్స రుప్పనలక్ఖణం, వేదనాయ వేదయితలక్ఖణం, సజ్ఞాయ సజ్ఞాననలక్ఖణం, సజ్ఞారానం అభిసజ్ఞరణలక్ఖణం, విజ్ఞాణస్స విజాననలక్ఖణన్తి ఏవం పజ్ఞాన్నం ఖడ్ధానం, ద్వాదసన్నం ఆయతనానం, అట్టారసన్నం ధాతుానం, బావీసతియా ఇన్ద్రియానం, చతున్నం సచ్ఛానం, ద్వాదసపదికస్స పచ్చయాకారస్స, చతున్నం సతిపట్టానానం, చతున్నం సమ్మప్పధానానం, చతున్నం

ఇద్దిపాదానం, పశ్చాన్నం ఇన్ద్రియానం, పశ్చాన్నం బలానం, సత్తన్నం బోజ్జఙ్గానం, అరియస్స అట్టఙ్గికస్స మగ్గస్స, సత్తన్నం విసుద్ధీనం, అమతోగధస్స నిబ్బానస్సాతి ఏవం తస్స తస్స ధమ్మస్స యం సభావసరసలక్ఖణం, తం తథం అవితథం అనశ్శాధం లక్ఖణం ఇాణగతియా ఆగతో అవిరజ్జిత్వా పత్తో అధిగతోతి తథాగతో. ఏవం తథలక్ఖణం ఆగతోతి తథాగతో.

కథం తథధమ్మే యాథావతో అభిసమ్ముద్ధోతి తథాగతో? తథధమ్మా నామ చత్తారి అరియసద్ధాని. యథాహ - “చత్తారిమాని, భిక్షవే, తథాని అవితథాని అనశ్శాధాని. కతమాని చత్తారి? ఇదం దుక్ఖన్తి, భిక్షవే, తథమేతం అవితథమేతం అనశ్శాధమేత”న్తి (సం. ని. ౫.౧౦౯౦) విత్థారో. తాని చ భగవా అభిసమ్ముద్ధో, తస్మా తథానం అభిసమ్ముద్ధత్తా తథాగతో.

అపిచ జరామరణస్స జాతిపచ్చయసమ్మూతసముదాగతట్తో తథో అవితథో అనశ్శాధో...పే... సజ్ఞారానం అవిజ్ఞాపచ్చయసమ్మూతసముదాగతట్తో తథో అవితథో అనశ్శాధో, తథా అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారానం పచ్చయట్తో...పే... జాతియా జరామరణస్స పచ్చయట్తో తథో అవితథో అనశ్శాధో, తం సబ్బం భగవా అభిసమ్ముద్ధో, తస్మాపి తథానం అభిసమ్ముద్ధత్తా తథాగతో. అభిసమ్ముద్ధత్తో హి ఏత్థ గతసద్ధోతి. ఏవం తథధమ్మే యాథావతో అభిసమ్ముద్ధోతి తథాగతో.

కథం తథదస్సితాయ తథాగతో? యం సదేవకే...పే... సదేవమనుస్సాయ పజాయ అపరిమాణాసు లోకధాతూసు అపరిమాణానం సత్తానం చక్ఖుద్వారే ఆపాధమాగచ్ఛంతం రూపారమ్మణం నామ అత్తి, తం భగవా సబ్బాకారతో జానాతి పస్సతి. ఏవం జానతా పస్సతా చ తేన తం ఇట్థానిట్థాదివసేన వా దిట్టసుతముతవిజ్ఞాతేసు లబ్బమానకపదవసేన వా “కతమం తం రూపం రూపాయతనం , యం రూపం చతున్నం మహాభూతానం ఉపాదాయ వణ్ణనిభా సనిదస్సనం సప్పటిఘం నీలం పీతక”న్తిఆదినా (ధ. సం. ౬౧౬) నయేన అనేకేహి నామేహి తేరసహి వారేహి ద్విపజ్ఞాసాయ నయేహి విభజ్జమానం తథమేవ హోతి, వితథం నత్తి. ఏస నయో సోతద్వారాదీసు ఆపాధమాగచ్ఛంతేసు సద్ధాదీసు. వుత్తత్తోతం భగవతా -

“యం , భిక్షవే, సదేవకస్స లోకస్స...పే... సదేవమనుస్సాయ దిట్టం సుతం ముతం విజ్ఞాతం పత్తం పరియేసితం అనువిచరితం మనసా, తమహం జానామి, తమహం అబ్బజ్ఞాసిం, తం తథాగతస్స విదితం, తం తథాగతో న ఉపట్టాసీ”తి (అ. ని. ౪.౨౪).

ఏవం తథదస్సితాయ తథాగతో . తత్థ తథదస్సీలత్థే తథాగతోతి పదసమ్భవో వేదితట్టో.

కథం తథవాదితాయ తథాగతో? యం రత్తిం భగవా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్ముద్ధో, యశ్చ రత్తిం అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయి, ఏత్థన్తరే పశ్చచత్తాలీసవస్సపరిమాణకాలం యం భగవతా భాసితం లపితం సుత్తగేయ్యాది, సబ్బం తం పరిసుద్ధం పరిపుణ్ణం రాగమదాదినిమ్మథనం ఏకసదిసం తథం అవితథం. తేనాహ -

“యశ్చ, చున్ద, రత్తిం తథాగతో అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్ముజ్జతి, యశ్చ రత్తిం అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయతి, యం ఏతస్మిం అన్తరే భాసతి లపతి నిద్దిసతి, సబ్బం తం తథేవ హోతి, నో అశ్శాధా, తస్మా ‘తథాగతో’తి వుచ్చతీ”తి (దీ. ని. ౩.౧౮౮).

గదఅట్టో ఏత్త గతసద్దో. ఏవం తథవాదితాయ తథాగతో.

అపిచ ఆగదనం ఆగదో, వచనన్తి అట్టో. తథో అవితథో అవిపరీతో ఆగదో అస్సాతి దకారస్స తకారం కత్వా తథాగతోతి ఏవమేత్త పదసిద్ధి వేదితబ్బా.

కథం తథాకారితాయ తథాగతో? భగవతో హి వాచాయ కాయో అనులోమేతి, కాయస్సపి వాచా, తస్మా యథావాదీ తథాకారీ, యథాకారీ తథావాదీ చ హోతి. ఏవంభూతస్స చస్స యథావాచా, కాయోపి తథా గతో పవత్తోతి అట్టో. యథా చ కాయో, వాచాపి తథా గతా పవత్తాతి తథాగతో. తేనాహ -

“యథావాదీ , భిక్షవే, తథాగతో తథాకారీ, యథాకారీ తథావాదీ. ఇతి యథావాదీ తథాకారీ, యథాకారీ తథావాదీ. తస్మా ‘తథాగతో’తి వుచ్చతీ”తి (అ. ని. ౪.౨౩).

ఏవం తథాకారితాయ తథాగతో.

కథం అభిభవనట్టేన తథాగతో? యస్మా ఉపరి భవగ్గం హేట్థా అవీచిం పరియన్తం కరిత్వా తిరియం అపరిమాణాసు లోకధాతూసు సబ్బసత్తే అభిభవతి సీలేనపి సమాధినాపి పజ్ఞాయపి విముత్తియాపి విముత్తిజాణదస్సనేనపి , న తస్స తులా వా పమాణం వా అత్తి, అథ ఖో అతులో అప్పమేయ్యో అనుత్తరో దేవదేవో సక్కానం అతిసక్కో, బ్రహ్మానం అతిబ్రహ్మ సబ్బసత్తమో, తస్మా తథాగతో. తేనాహ -

“సదేవకే, భిక్షవే, లోకే...పే.... సదేవమనుస్సాయ తథాగతో అభిభూ అనభిభూతో అజ్ఞాదట్ఠుదసో వసవత్తి, తస్మా ‘తథాగతో’తి వుచ్చతీ”తి (అ. ని. ౪.౨౩).

తత్రాయం పదసిద్ధి - అగదో వియ అగదో, దేసనావిలాసో చేవ పుజ్ఞాస్సయో చ. తేన సో మహానుభావో భిసక్కో వియ దిబ్బాగదేన సప్పే సబ్బపరప్పవాదినో సదేవకజ్ఞా లోకం అభిభవతి. ఇతి సబ్బలోకాభిభవనే తథో అవితథో అవిపరీతో యథావుత్తోవ అగదో ఏతస్సాతి దకారస్స తకారం కత్వా తథాగతోతి వేదితబ్బో. ఏవం అభిభవనట్టేన తథాగతో.

అపిచ తథాయ గతోతి తథాగతో, తథం గతోతి తథాగతో. తత్త సకలలోకం తీరణపరిజ్ఞాయ తథాయ గతో అవగతోతి తథాగతో. లోకసముదయం పహానపరిజ్ఞాయ తథాయ గతో అతీతోతి తథాగతో. లోకనిరోధం సచ్చికిరియాయ తథాయ గతో అధిగతోతి తథాగతో. లోకనిరోధగామినిం పటిపదం తథం గతో పటిపన్నోతి తథాగతో. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“లోకో, భిక్షవే, తథాగతేన అభిసమ్మద్ధో, లోకస్మా తథాగతో విసంయుత్తో. లోకసముదయో, భిక్షవే, తథాగతేన అభిసమ్మద్ధో, లోకసముదయో తథాగతస్స పహీనో, లోకనిరోధో, భిక్షవే, తథాగతేన అభిసమ్మద్ధో, లోకనిరోధో తథాగతస్స సచ్చికతో. లోకనిరోధగామినీ పటిపదా , భిక్షవే, తథాగతేన అభిసమ్మద్ధా , లోకనిరోధగామినీ పటిపదా తథాగతస్స భావితా. యం, భిక్షవే , సదేవకస్స లోకస్స...పే.... సబ్బం తం తథాగతేన అభిసమ్మద్ధం. తస్మా ‘తథాగతో’తి వుచ్చతీ”తి (అ. ని. ౪.౨౩).

అపరేహిపి అట్టహి కారణేహి భగవా తథాగతో - తథాయ ఆగతోతి తథాగతో, తథాయ గతోతి తథాగతో, తథాని ఆగతోతి తథాగతో, తథా గతోతి తథాగతో, తథావిధోతి తథాగతో, తథా పవత్తితోతి తథాగతో, తథేహి అగతోతి తథాగతో, తథా గతభావేన తథాగతో.

కథం తథాయ ఆగతోతి తథాగతో? యా సా భగవతా సుమేధభూతేన దీపజ్వరదసబలస్స పాదమూలే -

“మనుస్సత్తం లిఙ్గసమ్మత్తి, హేతు సత్తారదస్సనం,
పబ్బజ్ఞా గుణసమ్మత్తి, అధికారో చ ఛన్దతా;
అట్టధమ్మసమోధానా, అభినీహరో సమిజ్జతీ”తి. (బు. వం. ౨.౧౯) -

ఏవం వుత్తం అట్టఙ్గసమన్నాగతం అభినీహరం సమ్మాదేన్నేన “అహం సదేవకం లోకం తిణ్ణో తారేస్సామి, ముత్తో మోచేస్సామి, దన్తో దమేస్సామి, సన్తో సమేస్సామి, అస్సన్తో అస్సాసేస్సామి, పరినిబ్బుతో పరినిబ్బాపేస్సామి, బుద్ధో బోధేస్సామి”తి మహాపటిజ్ఞా పవత్తితా. వుత్తజ్ఞోతం -

“కిం మే ఏకేన తిణ్ణేన, పురిసేన థామదస్సినా;
సబ్బజ్ఞాతం పాపుణిత్వా, సన్తారేస్సం సదేవకం.

“ఇమినా మే అధికారేన, కతేన పురిసుత్తమే;
సబ్బజ్ఞాతం పాపుణిత్వా, తారేమి జనతం బహుం.

“సంసారసోతం చిన్దిత్వా, విద్ధంసేత్వా తయో భవే;
ధమ్మనావం సమారుయ్హు, సన్తారేస్సం సదేవకం.

“కిం మే అజ్ఞాతవేసేన, ధమ్మం సచ్చికతేనిధ;
సబ్బజ్ఞాతం పాపుణిత్వా, బుద్ధో హేస్సం సదేవకే”తి. (బు. వం. ౨.౧౦-౧౪);

తం పనేతం మహాపటిజ్ఞాం సకలస్సాపి బుద్ధకరధమ్మసముదాయస్స పవిత్రయ పచ్చవేక్షణసమాదానానం కారణభూతం అవిసంవాదేత్వా లోకనాయకో యస్మా మహాకప్పానం సతసహస్సాధికాని చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని సక్కచ్చం నిరంతరం నిరవసేసతో దానపారమిఆదయో సమతినసపారమియో పూరేత్వా, అఙ్గపరిచ్ఛాదయో పఞ్చ మహాపరిచ్ఛాగే పరిచ్ఛజిత్వా, సచ్ఛాధిట్ఠానాదీని చత్తారి అధిట్ఠానాని పరిబ్రూహేత్వా, పుజ్జాజ్ఞాణసమ్భారే సమ్మరిత్వా, పుబ్బయోగపుబ్బచరియధమ్మక్ఖానజాతత్థచరియాదయో ఉక్కంసాపేత్వా, బుద్ధిచరియం పరమకోటిం పాపేత్వా, అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞి, తస్మా తస్సేవ సా మహాపటిజ్ఞా తథా అవితథా అనజ్ఞాథా, న తస్స వాలగ్గమత్తమ్మి వితథం అత్తి. తథా హి దీపజ్వరదసబలో కోణ్ణజ్ఞో మగ్గలో...పే... కస్సపో భగవాతి ఇమే చతువీసతి సమ్మాసమ్మద్ధా పటిపాటియా ఉప్పన్నా “బుద్ధో భవిస్సతీ”తి బ్యాకరింసు. ఏవం చతువీసతియా బుద్ధానం సన్తికే లద్ధబ్యాకరణో యే తే కతాభినీహరేహి బోధిసత్తేహి లద్ధబ్యా ఆనిసంసా, తే లభిత్వావ ఆగతోతి తాయ యథావుత్తాయ మహాపటిజ్ఞాయ తథాయ అభిసమ్మద్ధభావం ఆగతో అధిగతోతి తథాగతో. ఏవం తథాయ ఆగతోతి తథాగతో.

కథం తథాయ గతోతి తథాగతో? యాయ మహాకరుణాయ లోకనాథో మహాదుష్టసమ్బాధప్పటిపన్నం సత్తనికాయం దిస్సా “తస్స నత్థజ్ఞో కోచి పటిస్సరణం, అహమేవ నమితో సంసారదుష్టతో ముత్తో మోచేస్సామీ”తి సముస్సాహితమానసో మహాభినీహరమకాసి. కత్వా చ యథాపణిధానం సకలలోకహితసమ్పాదనాయ ఉస్సుక్కమాపన్నో అత్తనో కాయజీవితనిరపేక్షో పరేసం సోతపథాగమనమత్తేనపి చిత్తుత్రాససముప్పాదికా అతిదుక్కరా దుక్కరచరియా సమాచరంతో యథా మహాబోధియా పటిపత్తి హానభాగియా సంకిలేసభాగియా రితిభాగియా వా న హోతి, అథ ఖో ఉత్తరుత్తరి వీసేసభాగియావ హోతి, తథా పటిపజ్ఞమానో అనుపుట్టేన నిరవసేసే బోధిసమ్మారే సమ్మాదేత్వా అభిసమ్మోధిం పాపుణి. తతో పరశ్చ తాయేవ మహాకరుణాయ సజ్ఞోదితమానసో పవివేకరతిం పరమశ్చ సంతం విమోక్షసుఖం పహాయ బాలజనబహులే లోకే తేహి సముప్పాదితం సమ్మానావమానవిప్పకారం అగణేత్వా వినేయ్యజనస్స వినయనేన నిరవసేసం బుద్ధకిచ్చం నిట్టపేసి. తత్త యో భగవతో సత్తేసు మహాకరుణాయ సమోక్కమనాకారో, సో పరతో ఆవిభవిస్సతి. యథా చ బుద్ధభూతస్స లోకనాథస్స సత్తేసు మహాకరుణా, ఏవం బోధిసత్తభూతస్సపి మహాభినీహరకాలాదీసూతి సబ్బత్థ సబ్బదా చ ఏకసదిసతాయ తథా అవితథా అనజ్ఞాథా, తస్మా తీసుపి అవత్థాసు సబ్బసత్తేసు సమానరసాయ తథాయ మహాకరుణాయ సకలలోకహితాయ గతో పటిపన్నోతి తథాగతో. ఏవం తథాయ గతోతి తథాగతో.

కథం తథాని ఆగతోతి తథాగతో? తథాని నామ చత్తారి అరియమగ్గజాణాని. తాని హి ఇదం దుష్టం, అయం దుష్టసముదయో, అయం దుష్టనిరోధో, అయం దుష్టనిరోధగామినీ పటిపదాతి ఏవం సబ్బజ్ఞోయ్యధమ్మసజ్ఞాహకానం పవత్తినివత్తితదుభయహేతుభూతానం చతున్నం అరియసచ్ఛానం దుష్టస్స పీళనట్టో సజ్ఞతట్టో సంతాపట్టో విపరిణామట్టో, సముదయస్స ఆయుహనట్టో నిదానట్టో సంయోగట్టో పలిబోధట్టో, నిరోధస్స నిస్సరణట్టో వివేకట్టో అసజ్ఞతట్టో అమతట్టో, మగ్గస్స నియ్యానట్టో హేత్వట్టో దస్సనట్టో ఆధిపత్యేయ్యట్టోతిఆదీనం తబ్బిభాగానశ్చ యథాభూతసభావావబోధవిబన్ధకస్స సంకిలేసపక్షస్స సముచ్చిన్ననేన పటిలద్ధాయ తత్త అసమ్మోహాభిసమయసజ్ఞతాయ అవిపరీతాకారప్పవత్తియా ధమ్మానం సభావసరసలక్షణస్స అవిసంవాదనతో తథాని అవితథాని అనజ్ఞాథాని, తాని భగవా అనజ్ఞానేయ్యో సయమేవ ఆగతో అధిగతో, తస్మా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

యథా చ మగ్గజాణాని, ఏవం భగవతో తీసు కాలేసు అప్పటిహతజాణాని చతుపటిసమ్మిదాజాణాని చతువేసారజ్ఞజాణాని పశ్చాగతిపరిచ్ఛేదజాణాని ఛలసాధారణజాణాని సత్తబోజ్ఞజ్ఞవిభావనజాణాని అట్టమగ్గజ్ఞవిభావనజాణాని నవానుపుబ్బవిహారసమాపత్తిజాణాని దసబలజాణాని చ తథభావే వేదితబ్బాని.

తత్త్రాయం విభావనా - యజ్ఞో కిజ్ఞి అపరిమాణాసు లోకధాతూసు అపరిమాణానం సత్తానం హీనాదిభేదభిన్నాసు అతీతాసు ఖిన్నాయతనధాతూసు సభావకిచ్చాది అవత్థావిసేసాది ఖిన్నప్పటిబద్ధనామగోత్తాది చ జానితబ్బం. అనిన్ద్రియబద్ధేసు చ అతిసుఖమతిరోహితవిదూరదేసేసుపి రూపధమ్మేసు యో తంతంపచ్చయవిసేసేహి సద్ధిం పచ్చయుప్పన్నానం వణ్ణసణ్ణానగన్ధరసఫస్సాదివిసేసో, తత్త సబ్బత్తేవ హత్థతలే రపితఆమలకే వియ పచ్చక్షతో అప్పటిహతం భగవతో జాణం పవత్తతి, తథా అనాగతాసు పచ్చుప్పన్నాసు చాతి ఇమాని తీసు కాలేసు అప్పటిహతజాణాని నామ. యథాహ -

“అతీతంసే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం జాణం, అనాగతంసే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం జాణం, పచ్చుప్పన్నంసే బుద్ధస్స భగవతో అప్పటిహతం జాణ”న్తి (పటి. మ. 3.౫).

తాని పనేతాని తత్త తత్త ధమ్మానం సభావసరసలక్ష్మణస్స అవిసంవాదనతో తథాని అవితథాని అనజ్ఞాథాని, తాని భగవా సయమ్మూజాణేన అధిగచ్ఛీతి. ఏవమ్మి తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా అత్తప్పటిసమ్మిదా ధమ్మప్పటిసమ్మిదా నిరుత్తిప్పటిసమ్మిదా పటిభానప్పటిసమ్మిదాతి చతస్సో పటిసమ్మిదా. తత్త అత్తప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం అత్తప్పభేదగతం జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా. ధమ్మప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం ధమ్మప్పభేదగతం జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. నిరుత్తిప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం నిరుత్తాభిలాపే పభేదగతం జాణం నిరుత్తిప్పటిసమ్మిదా. పటిభానప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం పటిభానప్పభేదగతం జాణం పటిభానప్పటిసమ్మిదా. వుత్తజ్ఞోతం -

“అత్తే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, ధమ్మే జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా, తత్త ధమ్మనిరుత్తాభిలాపే జాణం నిరుత్తిప్పటిసమ్మిదా, జాణేసు జాణం పటిభానప్పటిసమ్మిదా”తి (విభ. 205-206).

ఏత్త చ హేతుఅనుసారేన అరణీయతో అధిగంతబ్బతో చ సజ్ఞేపతో హేతుఫలం అత్తో నామ. పభేదతో పన యం కిఞ్చి పచ్చయుప్పన్నం, నిబ్బానం , భాసితత్తో, విపాకో, కిరియాతి ఇమే పఞ్చ ధమ్మా అత్తో. తం అత్తం పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం అత్తే పభేదగతం జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా. ధమ్మోతి సజ్ఞేపతో పచ్చయో. సో హి యస్మా తం తం అత్తం విదహతి పవత్తేతి చేవ పాపేతి చ, తస్మా ధమ్మోతి వుచ్చతి, పభేదతో పన యో కోచి ఫలనిబ్బత్తనకో హేతు అరియమగ్గో భాసితం కుసలం అకుసలన్తి ఇమే పఞ్చ ధమ్మా ధమ్మో, తం ధమ్మం పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం ధమ్మే పభేదగతం జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. వుత్తమ్మి చేతం -

“దుక్ఖే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, దుక్ఖసముదయే జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా, దుక్ఖనిరోధే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, దుక్ఖనిరోధగామినియా పటిపదాయ జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా”తి (విభ. 207).

అథ వా హేతుమ్మి జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా, హేతుఫలే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా. యే ధమ్మా జాతా భూతా సజ్ఞాతా నిబ్బత్తా అభినిబ్బత్తా పాతుభూతా, ఇమేసు ధమ్మేసు జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా. యష్టా ధమ్మా తే ధమ్మా జాతా భూతా సజ్ఞాతా నిబ్బత్తా అభినిబ్బత్తా పాతుభూతా, తేసు ధమ్మేసు జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. జరామరణే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, జరామరణసముదయే జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. జరామరణనిరోధే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, జరామరణనిరోధగామినియా పటిపదాయ జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. జాతియా, భవే, ఉపాదానే, తణ్ణాయ, వేదనాయ, ఫస్సే, సళాయతనే, నామరూపే, విజ్ఞాణే, సజ్ఞారేసు జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, సజ్ఞారసముదయే జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. సజ్ఞారనిరోధే జాణం అత్తప్పటిసమ్మిదా, సజ్ఞారనిరోధగామినియా పటిపదాయ జాణం ధమ్మప్పటిసమ్మిదా.

“ఇథ భిక్కు ధమ్మం జానాతి సుత్తం గేయ్యం...పే.... వేదల్లం, అయం వుచ్చతి ధమ్మప్పటిసమ్మిదా. సో తస్స తస్సేవ భాసితస్స అత్తం జానాతి ‘అయం ఇమస్స భాసితస్స అత్తో, అయం ఇమస్స భాసితస్స అత్తో’తి, అయం వుచ్చతి అత్తప్పటిసమ్మిదా.

“కతమే ధమ్మా కుసలా? యస్మిం సమయే కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి
 నోమనస్ససహగతం ఇంద్రుసమ్మయుత్తం రూపారమ్మణం వా...పే.... ధమ్మారమ్మణం వా యం యం వా పనారబ్బ,
 తస్మిం సమయే ఫన్నో హోతి...పే.... అవిక్ఖేపో హోతి...పే.... ఇమే ధమ్మా కుసలా. ఇమేసు ధమ్మేసు ఇంద్రు
 ధమ్మప్పటిసమ్మిదా, తేసం విపాకే ఇంద్రు అత్థప్పటిసమ్మిదా”తిఆది (విభ. ౭౨౪-౭౨౫) విత్థారో.

యా పనేతస్మిం అత్తే చ ధమ్మే చ సభావనిరుత్తి అబ్యభిచారవోహరో అభిలాపో, తస్మిం సభావనిరుత్తాభిలాపే
 మాగధికాయ సబ్బసత్తానం మూలభాసాయ “అయం సభావనిరుత్తి, అయం అసభావనిరుత్తి”తి పభేదగతం ఇంద్రు
 నిరుత్తిప్పటిసమ్మిదా. యథావృత్తేసు తేసు ఇంద్రు గోచరకిచ్చతో విత్థారతో పవత్తం సబ్బమ్మి తం ఇంద్రు ఆరమ్మణం కత్తా
 పచ్చవేక్షంతస్స తస్మిం ఇంద్రు పభేదగతం ఇంద్రు పటిభానప్పటిసమ్మిదా. ఇతి ఇమాని చత్తారి పటిసమ్మిదాఇంద్రు
 సయమేవ భగవతా అధిగతాని అత్థధమ్మాదికే తస్మిం తస్మిం అత్తనో విసయే అవిసంవాదనవసేన అవిపరీతాకారప్పవత్తియా
 తథాని అవితథాని అనజ్ఞాథాని. ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా యంకిఇచ్చే ఇంద్రు నామ, సబ్బం తం భగవతా సబ్బాకారేన ఇంద్రు దిట్టం అధిగతం అభిసమ్మద్ధం. తథా
 హిస్స అభిజ్ఞోయ్యా ధమ్మా అభిజ్ఞోయ్యతో బుద్ధా, పరిజ్ఞోయ్యా ధమ్మా పరిజ్ఞోయ్యతో, పహతబ్బా ధమ్మా పహతబ్బతో,
 సచ్చికాతబ్బా ధమ్మా సచ్చికాతబ్బతో, భావేతబ్బా ధమ్మా భావేతబ్బతో, యతో నం కోచి సమణో వా బ్రాహ్మణో వా దేవో వా
 మారో వా బ్రహ్మ వా “ఇమే నామ తే ధమ్మా అనభిసమ్మద్ధా”తి సహ ధమ్మేన అనుయుజ్జీతుం సమత్థో నత్తి.

యంకిఇచ్చే పహతబ్బం నామ, సబ్బం తం భగవతో అనవసేసతో బోధిమూలేయేవ పహీనం అనుప్పత్తిధమ్మం , న
 తస్స పహనాయ ఉత్తరి కరణీయం అత్తి. తథా హిస్స
 లోభదోసమోహవిపరీతమనసికారఅపారికానోత్తప్పధినమ్మిద్ధకోధూపనాహ-
 మక్ఖపలాసఇస్సామచ్చరియమాయాసారేయ్యధమ్మసారమ్మమానాతిమానమదప్పమాదతివిధా-
 కుసలమూలదుచ్చరితవిసమవిపరీతసజ్ఞా- మలవితక్కపపఇచ్చావసనాత్తణ్ణాచతుబ్బిధవిపరియేసఆసవగంత-
 ఓఘయోగాగతితణ్ణపాదానపఇచ్చాభినంతననీవరణచేతోఖిలచేతసోవినిబంత-
 ఛవివాదమూలసత్తానుసయఅట్టమిచ్చత్తనవఆఘాతవత్థుత్తణ్ణా- మూలకదసఅకుసలకమ్మపథవికవీసతి
 అనేసనద్వాసట్టిదిట్టిగతఅట్టసతత్తణ్ణావిచరితాదిప్పభేదం దియడ్డకిలేససహస్సం సహ వాసనాయ పహీనం సముచ్చిన్నం
 సమూహతం, యతో నం కోచి సమణో వా...పే.... బ్రహ్మ వా “ఇమే నామ తే కిలేసా అప్పహీనా”తి సహ ధమ్మేన
 అనుయుజ్జీతుం సమత్థో నత్తి.

యే చిమే భగవతా కమ్మవిపాకకిలేసూపవాదఆణావీతిక్కమప్పభేదా అంతరాయికా వుత్తా, అలమేవ తే పటిసేవతో
 ఏకంతేన అంతరాయాయ. యతో నం కోచి సమణో వా...పే.... బ్రహ్మ వా “నాలం తే పటిసేవతో అంతరాయాయ”తి సహ
 ధమ్మేన అనుయుజ్జీతుం సమత్థో నత్తి.

యా చ భగవతా నిరవసేసవట్టదుక్ఖనిస్సరణాయ సీలసమాధిపజ్ఞాయ సజ్ఞహో సత్తకోట్టాసికో సత్తతింసప్పభేదో
 అరియమగ్గపుబ్బజ్ఞమో అనుత్తరో నియ్యానికో ధమ్మా దేసితో, నో ఏకంతేవ నియ్యాతి, పటిపన్నస్స వట్టదుక్ఖతో మోక్షాయ

హోతి, యతో నం కోచి సమణో వా...పే.... బ్రహ్మ వా “నియ్యానికో ధమ్మోతి తయా దేసితో న నియ్యాతీ”తి సహ ధమ్మేన అనుయుజ్జీతుం సమత్థో నత్థీతి. వుత్తజ్ఞోతం – “సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే పటిజానతో ఇమే ధమ్మా అనభిసమ్మద్ధా”తి (మ. ని. ౧.౧౨౦) విత్థారో. ఏవమేతాని అత్తనో శాణప్పహానదేసనావిసేసానం అవితథభావావబోధనతో అవిపరీతాకారప్పవత్తితాని భగవతో చతువేసారజ్జుజాణాని తథాని అవితథాని అనజ్ఞాథాని. ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా నిరయగతి, తిరచ్ఛానగతి, పేతగతి, మనుస్సగతి, దేవగతీతి పఞ్చ గతియో, తాసు సజ్జీవాదయో అట్ట మహానిరయా, కుక్కుళాదయో సోళస ఉస్సదనిరయా, లోకంతరికనిరయోతి సబ్బేపిమే ఏకంతదుక్ఖతాయ నిరస్సాదట్టేన నిరయా, యథాకమ్మనా గంతబ్బతో గతి చాతి నిరయగతి, తిబ్బన్ధకారసీతనరకాపి ఏతేస్సేవ అన్తోగథా. కిమికిటసరీసపపక్కినోణసిజ్ఞాలాదయో తిరియం అశ్చేతభావేన తిరచ్ఛానా, తే ఏవ గతీతి తిరచ్ఛానగతి. ఖుప్పిపాసితత్తా పరదత్తాపజీవినిజ్ఞామతణ్ణికాదయో దుక్ఖబహులతాయ పాకటసుఖతో ఇతా విగతాతి పేతా, తే ఏవ గతీతి పేతగతి, కాలకశ్చికాదిఅసురాపి ఏతేస్సేవన్తోగథా. పరిత్తదీపవాసీహి సద్ధిం జమ్బుదీపాదిచతుమహాదీపవాసినో మనసో ఉస్సన్నతాయ మనుస్సా, తే ఏవ గతీతి మనుస్సగతి. చాతుమహారాజికతో పట్టాయ యావ నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనూపగాతి ఇమే ఛబ్బీసతి దేవనికాయా దిబ్బన్తి అత్తనో ఇద్ధానుభావేన కీళన్తి జోతన్తి చాతి దేవా, తే ఏవ గతీతి దేవగతి.

తా పనేతా గతియో యస్మా తంతంకమ్మనిబ్బత్తో ఉపపత్తిభవవిసేసో, తస్మా అత్థతో విపాకక్ఖన్ధా కటత్తా చ రూపం. తత్థ “అయం నామ గతి ఇమినా నామ కమ్మనా జాయతి, తస్స చ కమ్మస్స పచ్చయవిసేసహి ఏవం విభాగభిన్నత్తా విసుం ఏతే సత్తనికాయా ఏవం విభాగభిన్నా”తి యథాసకం హేతుఫలవిభాగపరిచ్ఛిన్ననవసేన రానసో హేతుసో భగవతో శాణం పవత్తతి. తేనాహ భగవా –

“పఞ్చ ఖో ఇమా, సారిపుత్త, గతియో. కతమా పఞ్చ? నిరయో, తిరచ్ఛానయోని, పేత్తివిసయో, మనుస్సా, దేవా. నిరయజ్ఞాహం, సారిపుత్త, పజానామి నిరయగామిపఞ్చ మగ్గం నిరయగామినిపఞ్చ పటిపదం, యథా పటిపన్నో చ కాయస్స భేదా పరమ్మరణా అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం నిరయం ఉపపజ్జతి, తఞ్చ పజానామీ”తిఆది (మ. ని. ౧.౧౨౩).

తాని పనేతాని భగవతో శాణాని తస్మిం తస్మిం విసయే అవిపరీతాకారప్పవత్తియా అవిసంవాదనతో తథాని అవితథాని అనజ్ఞాథాని. ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా యం సత్తానం సద్ధాదియోగవికలావికలభావావబోధనేన అప్పరజక్ఖమహారజక్ఖతాదివిసేసవిభావనం పజ్ఞాసాయ ఆకారేహి పవత్తం భగవతో ఇన్ద్రియపరోపరియత్తశాణం. వుత్తజ్ఞోతం – “సద్ధో పుగ్గలో అప్పరజక్ఖో, అస్సద్ధో పుగ్గలో మహారజక్ఖో”తి (పటి. మ. ౧.౧౧౧) విత్థారో.

యఞ్చ “అయం పుగ్గలో అప్పరజక్ఖో, అయం సస్సతదిట్టికో, అయం ఉచ్చేదదిట్టికో, అయం అనులోమికాయం ఖన్తియం రితో, అయం యథాభూతశాణే రితో, అయం కామాసయో, న నేక్ఖమ్మాదిఆసయో, అయం నేక్ఖమ్మాసయో, న కామాదిఆసయో”తిఆదినా “ఇమస్స కామరాగో అతివియ థామగతో, న పటిఘాదికో, ఇమస్స పటిఘో అతివియ

ధామగతో, న కామరాగాదికో”తిఆదినా “ఇమస్స పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో అధికో, న అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో న ఆనేజ్ఞాభిసజ్ఞారో, ఇమస్స అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో అధికో, న పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో న ఆనేజ్ఞాభిసజ్ఞారో, ఇమస్స ఆనేజ్ఞాభిసజ్ఞారో అధికో, న పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో న అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో. ఇమస్స కాయసుచరితం అధికం, ఇమస్స వచీసుచరితం, ఇమస్స మనోసుచరితం, అయం హీనాధిముత్తికో, అయం పణీతాధిముత్తికో, అయం కమ్మావరణేన సమన్నాగతో, అయం కిలేసావరణేన సమన్నాగతో, అయం విపాకావరణేన సమన్నాగతో, అయం న కమ్మావరణేన సమన్నాగతో, న కిలేసావరణేన సమన్నాగతో, న విపాకావరణేన సమన్నాగతో”తిఆదినా చ సత్తానం ఆసయాదీనం యథాభూతం విభావనాకారప్పవత్తం భగవతో ఆసయానుసయజ్ఞాణం. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“ఇథ తథాగతో సత్తానం ఆసయం జానాతి, అనుసయం జానాతి, చరితం జానాతి, అధిముత్తిం జానాతి, భబ్బాభబ్బే సత్తే జానాతీ”తిఆది (పటి. మ. ౧.౧౧౩).

యజ్ఞా ఉపరిమహేటిమపురిమపచ్చిమకాయేహి దక్ఖిణవామలక్ఖికణ్ణసోతనాసికసోతలంసకూటహత్తపాదేహి అజ్ఞలిఅజ్ఞలన్తరేహి లోమకూపేహి చ అగ్గిక్ఖన్ధాదకధారాపవత్తనం అనజ్ఞాసాధారణం వివిధవికుబ్బనిద్ధినిమ్మాపనకం భగవతో యమకపాటిహరియజ్ఞాణం. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“ఇథ తథాగతో యమకపాటిహరియం కరోతి అసాధారణం సావకేహి, ఉపరిమకాయతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, హేటిమకాయతో ఉదకధారా పవత్తతి. హేటిమకాయతో అగ్గిక్ఖన్ధో పవత్తతి, ఉపరిమకాయతో ఉదకధారా పవత్తతీ”తిఆది (పటి. మ. ౧.౧౧౬).

యజ్ఞా రాగాదీహి జాతిఆదీహి చ అనేకేహి దుక్ఖధమ్మేహి ఉపద్దుతం సత్తనికాయం తతో నీహరితుకామతావసేన నానానయేహి పవత్తస్స భగవతో మహాకరుణోక్కమనస్స పచ్చయభూతం మహాకరుణాసమాపత్తిజ్ఞాణం. యథాహ (పటి. మ. ౧.౧౧౭-౧౧౮) -

“కతమం తథాగతస్స మహాకరుణాసమాపత్తియా జ్ఞాణం? బహుకేహి ఆకారేహి పస్సంతానం బుద్ధానం భగవంతానం సత్తేసు మహాకరుణా ఓక్కమతి, ఆదిత్తో లోకసన్నివాసోతి పస్సంతానం బుద్ధానం భగవంతానం సత్తేసు మహాకరుణా ఓక్కమతి. ఉయ్యత్తో, పయాతో, కుమ్మగ్గప్పటిపన్నో, ఉపనీయతి లోకో అద్ధవో, అతాణో లోకో అనభిస్సరో, అస్సకో లోకో, సబ్బం పహాయ గమనీయం, ఊసో లోకో అతిత్తో తణ్ణాదాసోతి పస్సంతానం బుద్ధానం భగవంతానం సత్తేసు మహాకరుణా ఓక్కమతి.

“అతాయసో లోకసన్నివాసో, అలేణో, అసరణో, అసరణీభూతో. ఉద్ధతో లోకో అవూపసన్తో, ససల్లో లోకసన్నివాసో విద్ధో పుధుసల్లోహి, అవిజ్జన్ధకారావరణో కిలేసపజ్జరపక్ఖిత్తో, అవిజ్ఞాగతో లోకసన్నివాసో అణ్ణభూతో పరియోనద్ధో తన్తాకులకజాతో కులగుణ్ణికజాతో ముజ్జపబ్బజభూతో అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం సంసారం నాతివత్తతి, అవిజ్ఞావిసదోససంలిత్తో, కిలేసకలలీభూతో, రాగదోసమోహజటాజటితో.

“తణ్డాసజ్ఞాటపటిముక్కి, తణ్డాజాలేన ఓత్తట్, తణ్డాసోతేన వుయ్యతి, తణ్డాసజ్ఞోజనేన సంయుత్తో, తణ్డానుసయేన అనుసట్, తణ్డాసన్తాపేన సన్తప్పతి, తణ్డాపరిళాహేన పరిడయ్యతి.

“దిట్టిసజ్ఞాటపటిముక్కి, దిట్టిజాలేన ఓత్తట్, దిట్టిసోతేన వుయ్యతి, దిట్టిసజ్ఞోజనేన సంయుత్తో, దిట్టానుసయేన అనుసట్, దిట్టిసన్తాపేన సన్తప్పతి, దిట్టిపరిళాహేన పరిడయ్యతి.

“జాతియా అనుగతో, జరాయ అనుసట్, బ్యాధినా అభిభూతో, మరణేన అబ్బాహతో, దుక్ఖే పతిట్టితో.

“తణ్డాయ ఉడ్డితో, జరాపాకారపరిక్లిత్తో, మచ్చుపాసేన పరిక్లిత్తో, మహాబద్ధనబద్ధో, రాగబద్ధనేన దోసమోహమానదిట్టికిలేసదుచ్చరితబద్ధనేన బద్ధో, మహాసమ్మాధప్పటిపన్నో, మహాపలిబోధేన పలిబుద్ధో, మహాపపాతే పతితో, మహాకన్తారప్పటిపన్నో, మహాసంసారప్పటిపన్నో, మహావిదుగ్గే సమ్మరివత్తతి, మహాపలిపే పలిపన్నో.

“అబ్బాహతో లోకసన్నివాసో, ఆదిత్తో లోకసన్నివాసో రాగగ్గినా దోసగ్గినా మోహగ్గినా జాతియా జరాయ మరణేన సోకహి పరిదేవేహి దుక్ఖేహి దోమనస్సేహి ఉపాయాసేహి, ఉన్నీతకో లోకసన్నివాసో హజ్ఞాతి నిచ్చమతాణో పత్తదణ్ణో తక్కరో, వజ్జబద్ధనబద్ధో ఆఘాతనపచ్చుపట్టితో, అనాథో లోకసన్నివాసో పరమకారుజ్ఞాప్పత్తో, దుక్ఖాభితున్నో చిరరత్తం పీళితో, గధితో నిచ్చం పిపాసితో.

“అన్తో అచక్కుకో, హతేత్తో అపరిణాయకో, విపథపక్ఖన్తో అజ్ఞాసాపరద్ధో, మహోఘపక్ఖన్తో.

“ద్వీహి దిట్టిగతేహి పరియుట్టితో, తీహి దుచ్చరితేహి విప్పటిపన్నో, చతూహి యోగేహి యోజితో, చతూహి గన్ధేహి గన్ధితో, చతూహి ఉపాదానేహి ఉపాదియతి, పఞ్చగతిసమారుళ్లో, పఞ్చహి కామగుణేహి రజ్జతి, పఞ్చహి నీవరణేహి ఓత్తట్, ఛహి వివాదమూలేహి వివాదతి, ఛహి తణ్డాకాయేహి రజ్జతి, ఛహి దిట్టిగతేహి పరియుట్టితో, సత్తహి అనుసయేహి అనుసట్, సత్తహి సజ్ఞోజనేహి సంయుత్తో, సత్తహి మానేహి ఉన్నతో, అట్టహి లోకధమ్మేహి సమ్మరివత్తతి, అట్టహి మిచ్చత్తేహి నియ్యాతో, అట్టహి పురిసదోసేహి దుస్సతి, నవహి ఆఘాతవత్థూహి ఆఘాతితో, నవవిధమానేహి ఉన్నతో, నవహి తణ్డామూలకేహి ధమ్మేహి రజ్జతి, దసహి కిలేసవత్థూహి కిలిస్సతి, దసహి ఆఘాతవత్థూహి ఆఘాతితో, దసహి అకుసలకమ్మపథేహి సమన్నాగతో, దసహి సంయోజనేహి సంయుత్తో, దసహి మిచ్చత్తేహి నియ్యాతో, దసవత్థుకాయ మిచ్చాదిట్టియా సమన్నాగతో, దసవత్థుకాయ అన్తగ్గాహికాయ దిట్టియా సమన్నాగతో, అట్టసతతణ్డాపపఞ్చోహి పపఞ్చోతో, ద్వాసట్టియా దిట్టిగతేహి పరియుట్టితో, లోకసన్నివాసోతి పస్సన్తానం బుద్ధానం భగవన్తానం సత్తేసు మహాకరుణా ఓక్కమతి.

“అహఞ్చమ్మి తిణ్ణో, లోకో చ అతిణ్ణో. అహఞ్చమ్మి ముత్తో, లోకో చ అముత్తో. అహఞ్చమ్మి దన్తో, లోకో చ అదన్తో. అహఞ్చమ్మి సన్తో, లోకో చ అసన్తో. అహఞ్చమ్మి అస్సన్తో, లోకో చ అనస్సన్తో. అహఞ్చమ్మి పరినిబ్బుతో, లోకో చ అపరినిబ్బుతో. పహోమి ఖ్వాహం తిణ్ణో తారేతుం, ముత్తో మోచేతుం, దన్తో దమేతుం, సన్తో సమేతుం, అస్సన్తో అస్సాసేతుం, పరినిబ్బుతో పరినిబ్బాపేతున్తి పస్సన్తానం బుద్ధానం భగవన్తానం సత్తేసు మహాకరుణా ఓక్కమతీ”తి (పటి. మం. ౧.౧౧౭-౧౧౮).

ఏవం ఏకూననవుతియా ఆకారేహి విభజనం కతం.

యం పన యావతా ధమ్మధాతుయా యత్తకం ఇంతబ్బం సఙ్ఖతాసఙ్ఖతాదికస్స సబ్బస్స పరోపదేసనిరపేక్షం సబ్బాకారేన పటివిజ్ఞనసమత్థం ఆకఙ్ఖమత్తప్పటిబద్ధవుత్తిఅనఙ్గాసాధారణం భగవతో ఇాణం సబ్బధా అనవసేససఙ్ఖతాసఙ్ఖతసమ్ముత్తిసచ్చావబోధతో సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం తత్తావరణాభావతో నిస్సఙ్గప్పవత్తిముపాదాయ అనావరణఇాణన్తి వుచ్చతి. ఏకమేవ హి తం ఇాణం విసయప్పవత్తిముఖేన అఙ్గాహి అసాధారణభావదస్సనత్థం దువిధేన ఉద్దిట్టం. అఙ్గాధా సబ్బఙ్గాతానావరణఇాణానం సాధారణతా సబ్బవిసయతా ఆపజ్జేయ్యం, న చ తం యుత్తం కిఞ్చాపి ఇమాయ యుత్తియా. అయఙ్గాత్త పాళి -

“సబ్బం సఙ్ఖతమసఙ్ఖతం అనవసేసం జానాతీతి సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం, తత్త ఆవరణం నత్తీతి అనావరణఇాణం. అతీతం సబ్బం జానాతీతి సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం, తత్త ఆవరణం నత్తీతి అనావరణఇాణం. అనాగతం సబ్బం జానాతీతి సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం, తత్త ఆవరణం నత్తీతి అనావరణఇాణం. పచ్చప్పన్నం సబ్బం జానాతీతి సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం, తత్త ఆవరణం నత్తీతి అనావరణఇాణం”న్తి (పటి. మ. ౧.౧౧౯-౧౨౦) విత్థారో.

ఏవమేతాని భగవతో ధఅసాధారణఇాణాని అవిపరీతాకారప్పవత్తియా యథాసకవిసయస్స అవిసంవాదనతో తథాని అవితథాని అనఙ్గాధాని. ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా -

“సత్తిమే, భిక్షవే, బోజ్జఙ్గా - సతిసమ్మోజ్జఙ్గా, ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జఙ్గా, వీరియసమ్మోజ్జఙ్గా, పీతిసమ్మోజ్జఙ్గా, పస్సద్ధిసమ్మోజ్జఙ్గా, సమాధిసమ్మోజ్జఙ్గా, ఉపేక్షాసమ్మోజ్జఙ్గా”తి (పటి. మ. ౨.౧౭; సం. ని. ౫.౧౮౫) ఏవం సరూపతో, “యాయం లోకుత్తరమగ్గఙ్గాణే ఉప్పజ్జమానా లీనుద్ధచ్చపతిట్ఠానాయూహనకామసుఖల్లికత్తకిలమథానుయోగఉచ్చేదసస్సతాభినివేసాదీనం అనేకేసం ఉపద్ధవానం పటిపక్ఖభూతా సతిఆదిభేదా ధమ్మసామగ్గీ, యాయ అరియసావకో బుజ్జతి కిలేసనిద్దాయ ఉట్ఠహతి, చత్తారి వా అరియసచ్చాని పటివిజ్జతి, నిబ్బానమేవ వా సచ్చికరోతీతి, సా ధమ్మసామగ్గీ బోధీతి వుచ్చతి. తస్సా ‘బోధియా అఙ్గాతి బోజ్జఙ్గా, అరియసావకో వా యథావుత్తాయ ధమ్మసామగ్గియా బుజ్జతీతి కత్వా బోధీతి వుచ్చతి, తస్స బోధిస్స అఙ్గాతిపి బోజ్జఙ్గా”తి ఏవం సామఙ్గాలక్ఖణతో. “ఉపట్ఠానలక్ఖణో సతిసమ్మోజ్జఙ్గా, పవిచయలక్ఖణో ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జఙ్గా, పగ్గహలక్ఖణో వీరియసమ్మోజ్జఙ్గా, ఫరణలక్ఖణో పీతిసమ్మోజ్జఙ్గా, ఉపసమలక్ఖణో పస్సద్ధిసమ్మోజ్జఙ్గా, అవిక్ఖేపలక్ఖణో సమాధిసమ్మోజ్జఙ్గా, పటిసఙ్ఖానలక్ఖణో ఉపేక్షాసమ్మోజ్జఙ్గా”తి ఏవం విసేసలక్ఖణతో.

“తత్త కతమో సతిసమ్మోజ్జఙ్గా? ఇధ, భిక్షు , సతిమా హోతి పరమేన సతినేపక్కేన సమన్నాగతో, చిరకతమ్మి చిరభాసితమ్మి సరితా హోతి అనుస్సరితా”తిఆదినా (విభ. ౪౬౭) సత్తన్నం బోజ్జఙ్గానం అఙ్గామఙ్గాపకారవసేన ఏకక్ఖణే పవత్తిదస్సనతో, “తత్త కతమో సతిసమ్మోజ్జఙ్గా? అత్తి అజ్జత్తం, భిక్షవే, ధమ్మేసు సతి, అత్తి బహిద్ధా ధమ్మేసు సతీ”తిఆదినా తేసం విసయవిభాగేన పవత్తిదస్సనతో. “తత్త కతమో సతిసమ్మోజ్జఙ్గా? ఇధ, భిక్షవే, భిక్షు సతిసమ్మోజ్జఙ్గం భావేతి వివేకనిస్సితం విరాగనిస్సితం నిరోధనిస్సితం వోస్సగ్గపరిణామి”న్తిఆదినా (విభ. ౪౭౧) భావనావిధిదస్సనతో. “తత్త కతమే

సత్త బోజ్జణ్ణో? ఇథ భిక్షు యస్మిం సమయే లోకుత్తరం యూనం భావేతి...పే.... తస్మిం సమయే సత్త బోజ్జణ్ణో హోన్తి సతిసమ్మోజ్జణ్ణో...పే.... ఉపేక్షాసమ్మోజ్జణ్ణో. తత్త కతమో సతిసమ్మోజ్జణ్ణో? యా సతి...పే.... అనుస్సతీ"తిఆదినా (విభ. ౪౭౮-౪౭౯) **ఛన్నవృతియా నయసహస్సవిభాగేహీతి** ఏవం నానాకారతో పవత్తాని భగవతో సమ్మోజ్జణ్ణవిభావనశాణాని తస్స తస్స అత్థస్స అవిసంవాదనతో తథాని అవితథాని అనశ్శాధాని. ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా -

“తత్త కతమం దుక్ఖనిరోధగామినీ పటిపదా అరియసచ్చం? అయమేవ అరియో అట్టజ్ఞో మగ్గో. సేయ్యధిదం, సమ్మాదిట్టి...పే.... సమ్మాసమాధీ"తి (విభ. ౨౦౫) ఏవం సరూపతో. సబ్బకిలేసేహి ఆరకత్తా అరియభావకరత్తా అరియఫలప్పటిలాభకరత్తా చ అరియో, అట్టవిధత్తా నిబ్బానాధిగమాయ ఏకంతకారణత్తా చ అట్టజ్ఞో. కిలేసే మారేన్తో గచ్ఛతి, నిబ్బానత్థికిహి మగ్గీయతి, సయం వా నిబ్బానం మగ్గతీతి మగ్గీతి ఏవం **సామశ్శాలక్ఖణతో**. “సమ్మా దస్సనలక్ఖణా సమ్మాదిట్టి, సమ్మా అభినిరోపనలక్ఖణో సమ్మాసజ్కప్పో, సమ్మా పరిగ్గహణలక్ఖణా సమ్మావాచా, సమ్మా సముట్ఠానలక్ఖణో సమ్మాకమ్మన్తో, సమ్మా వోదానలక్ఖణో సమ్మాఆజీవో, సమ్మా పగ్గహలక్ఖణో సమ్మావాయామో, సమ్మా ఉపట్ఠానలక్ఖణా సమ్మాసతి, సమ్మా అవిక్ఖేపలక్ఖణో సమ్మాసమాధీ"తి ఏవం **విసేసలక్ఖణతో**. సమ్మాదిట్టి అశ్శోహిపి అత్తనో పచ్చనీకకిలేసేహి సద్ధిం మిచ్ఛాదిట్టిం పజహతి, నిబ్బానం ఆరమ్మణం కరోతి, తప్పటిచ్ఛాదకమోహవిధమనేన అసమ్మోహతో సమ్మయుత్తదమ్మే చ పస్సతి. తథా సమ్మాసజ్కప్పాదయోపి మిచ్ఛాసజ్కప్పాదీని పజహన్తి, నిబ్బానశ్చ ఆరమ్మణం కరోన్తి, సహజాతథమ్మానం సమ్మాఅభినిరోపనపరిగ్గహణసముట్ఠానవోదానపగ్గహఉపట్ఠానసమాదహనాని చ కరోన్తీతి ఏవం **కిచ్చవిభాగతో**. సమ్మాదిట్టి పుబ్బభాగే నానక్ఖణా విసుం విసుం దుక్ఖాదిఆరమ్మణా హుత్వా మగ్గకాలే ఏకక్ఖణా నిబ్బానమేవ ఆరమ్మణం కత్వా కిచ్చతో “దుక్ఖే శాణ"న్తిఆదీని చత్తారి నామాని లభతి, సమ్మాసజ్కప్పాదయోపి పుబ్బభాగే నానక్ఖణా నానారమ్మణా మగ్గకాలే ఏకక్ఖణా ఏకారమ్మణా.

తేసు సమ్మాసజ్కప్పో కిచ్చతో నేక్ఖమ్మసజ్కప్పోతిఆదీని తీణి నామాని లభతి, సమ్మావాచాదయో తయో పుబ్బభాగే ముసావాదావేరమణీతిఆదివిభాగా విరతియోపి చేతనాయోపి హుత్వా మగ్గక్ఖణే విరతియోవ, సమ్మావాయామసతియో కిచ్చతో సమ్మప్పధానసతిపట్ఠానవసేన చత్తారి నామాని లభన్తి. సమ్మాసమాధి పన మగ్గక్ఖణేపి పరమజ్ఞానాదివసేన నానా ఏవాతి ఏవం పుబ్బభాగపరభాగేసు **పవత్తివిభాగతో**, “ఇథ, భిక్షవే, భిక్షు సమ్మాదిట్టిం భావేతి వివేకనిస్సిత"న్తిఆదినా (విభ. ౪౮౯) **భావనావిధితో**, “తత్త కతమో అట్టజ్ఞో మగ్గో? ఇథ, భిక్షు, యస్మిం సమయే లోకుత్తరం యూనం భావేతి...పే.... దుక్ఖాపటిపదం దన్ధాభిజ్ఞం, తస్మిం సమయే అట్టజ్ఞో మగ్గో హోతి సమ్మాదిట్టి సమ్మాసజ్కప్పో"తిఆదినా (విభ. ౪౯౯) **చతురాసీతియా నయసహస్సవిభాగేహీతి** ఏవం అనేకాకారతో పవత్తాని భగవతో అరియమగ్గవిభావనశాణాని అత్థస్స అవిసంవాదనతో సబ్బానిపి తథాని అవితథాని అనశ్శాధాని. ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

తథా పరమజ్ఞానసమాపత్తి యా చ నిరోధసమాపత్తితి ఏతాసు అనుపటిపాటియా విహరితబ్బట్ఠేన సమాపజ్జితబ్బట్ఠేన చ అనుపుబ్బవిహారసమాపత్తిసు సమ్మాదనపచ్చవేక్ఖణాదివసేన యథారహం సమ్మయోగవసేన చ పవత్తాని భగవతో శాణాని తదత్థసిద్ధియా తథాని అవితథాని అనశ్శాధాని. తథా “ఇదం ఇమస్స రానం, ఇదం అట్ఠాన"న్తి అవిపరీతం తస్స తస్స ఫలస్స కారణాకారణజాననం, తేసం తేసం సత్తానం అతీతాదిభేదభిన్నస్స కమ్మసమాదానస్స అనవసేసతో

యథాభూతం విపాకస్తరజాననం, ఆయాహనక్ష్తణ్యేవ తస్య తస్య సత్తస్య “అయం నిరయగామినీ పటిపదా...పే....
 అయం నిబ్బానగామినీ పటిపదా”తి యథావతో సాసవానాసవకమ్మవిభాగజాననం, ౦.ఖన్డాయతనాదీనం
 ఉపాదిన్నానుపాదిన్నాదిఅనేకసభావం నానాసభావశ్చ తస్య లోకస్య “ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నత్తా ఇమస్మిం
 ధమ్మప్పబద్ధే అయం విసేసో జాయతీ”తిఆదినా నయేన యథాభూతం ధాతునానత్తజాననం, అనవసేసతో సత్తానం
 హీనాదిఅజ్ఞాసయాధిముత్తిజాననం, సద్ధాదిఇన్ద్రియానం తిక్ఖముదుతాజాననం, సంకిలేసాదీహి సద్ధిం
 ఝానవిమోక్షాదివిసేసజాననం , సత్తానం అపరిమాణాసు జాతీసు తప్పటిబద్ధేన సద్ధిం అనవసేసతో
 పుట్టేనివుత్తక్ఖన్ధసన్తతిజాననం, హీనాదివిభాగేహి సద్ధిం చుతిపటిసన్ధిజాననం, “ఇదం దుక్ఖ”న్తిఆదినా హేట్టా వుత్తనయేనేవ
 చతుసచ్చజాననన్తి ఇమాని భగవతో దసబలశాణాని అవిరజ్జిత్యా యథాసకం విసయావగాహనతో యథాధిప్పేత్తసాధనతో
 చ యథాభూతవుత్తియా తథాని అవితథాని అనశ్శాధాని. వుత్తజ్ఞోతం -

“ఇథ తథాగతో రానశ్చ రానతో అట్టానశ్చ అట్టానతో యథాభూతం పజానాతీ”తిఆది (విభ. ౮౦౯; అ. ని.
 ౧౦.౨౧).

ఏవమ్మి భగవా తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

యథా చేతేసం శాణానం వసేన, ఏవం యథావుత్తానం సతిపట్టానసమ్మప్పధానవిభావనశాణాదీనం
 అనన్తాపరిమేయ్యభేదానం అనశ్శాసాధారణానం పజ్ఞావిసేసానం వసేన భగవా తథాని శాణాని ఆగతో అధిగతోతి తథాగతో.
 ఏవమ్మి తథాని ఆగతోతి తథాగతో.

కథం తథా గతోతి తథాగతో? యా సా భగవతో అభిజాతి అభిసమ్మోధి ధమ్మవినయపజ్ఞాపనా
 అనుపాదీసనిబ్బానధాతు, సా తథా. కిం వుత్తం హోతి? యదత్తం లోకనాథేన అభిసమ్మోధి పత్తితా పవత్తితా చ, తదత్తస్య
 ఏకస్తసిద్ధియా అవిసంవాదనతో అవిపరీతత్తవుత్తియా తథా అవితథా అనశ్శాధా. తథా హి అయం భగవా బోధిసత్తభూతో
 సమతింసపారమిపరిపూరణాదికం వుత్తప్పభేదం సబ్బం బుద్ధత్తహేతుం సమ్మాదేత్వా తుసితపురే రితివ బుద్ధకోలాహలం
 సుత్వా దససహస్సచక్రవాళదేవతాహి ఏకతో సన్నిపతితాహి ఉపసజ్కమిత్వా -

“కాలో దేవ మహావీర, ఉప్పజ్జ మాతుకుచ్చియం;

సదేవకం తారయన్తో, బుజ్జస్సు అమతం పద”న్తి. (బు. వం. ౧.౬౭) -

ఆయాచితో ఉప్పన్నపుబ్బనిమితో పశ్చ మహావిలోకనాని విలోకేత్వా “ఇదానాహం మనుస్సయోనియం ఉప్పజ్జిత్వా
 అభిసమ్మజ్జిస్సామీ”తి ఆసాళ్లిపుణ్ణమాయ సక్యరాజకులే మహామాయాయ దేవియా కుచ్చిష్ఠి పటిసన్ధిం గహేత్వా దస
 మాసే దేవమనుస్సేహి మహతా పరిహరేన పరిహరియమానో విసాఖపుణ్ణమాయ పచ్చాససమయే అభిజాతిం పాపుణి.

అభిజాతిక్ఖణే పనస్స పటిసన్ధిగహణక్ఖణే వియ ద్వత్తింసపుబ్బనిమితాని పాతురహేసుం. అయశ్శో దససహస్సీ
 లోకధాతు కమ్మి సజ్కమ్మి సమ్మకమ్మి సమ్మవేధి, దససు చక్రవాళసహస్సేసు అప్పమాణో ఓభాసో ఫరి, తస్య తం సిరిం
 దట్టుకామా వియ జచ్చన్ధా చక్ఖాని పటిలభింసు, బధిరా సద్ధం సుణింసు. మూగా సమాలపింసు, ఖుజ్జా ఉజగత్తా అహేసుం,
 పగ్గలా పదసా గమనం పటిలభింసు, బన్ధనగతా సబ్బసత్తా అన్ధబన్ధనాదీహి ముచ్చింసు, సబ్బనిరయేసు అగ్గి నిబ్బాయి,

పేత్తివిసయే ఖుప్పిపాసా వూపసమి, తిరచ్చానానం భయం నాహోసి, సబ్బసత్తానం రోగో వూపసమి, సబ్బసత్తా పియంవదా అహేసుం, మధురేనాకారేన అస్సా హసీంసు, వారణా గజ్జింసు, సబ్బతూరియాని సకం సకం నిన్నాదం ముళ్ళింసు, అఘట్టితాని ఏవ మనుస్సానం హత్థాపగాదీని ఆభరణాని మధురేనాకారేన రవింసు, సబ్బదిసా విప్పసన్నా అహేసుం, సత్తానం సుఖం ఉప్పాదయమానో ముదుసీతలవాతో వాయి, అకాలమేఘా వస్సి, పథవితోపి ఉదకం ఉబ్బిజ్జిత్వా విస్సన్ది, పక్కినో ఆకాసగమనం విజహింసు, నదియో అసన్దమానా అట్టంసు, మహాసముద్ధే మధురం ఉదకం అహోసి, ఉపక్కిలేసవిముత్తే సూరియే దిస్సమానే ఏవ ఆకాసగతా సబ్బా జోతియో జలింసు , రపేత్వా అరూపావచరే దేవే అవసేసా సబ్బే దేవా సబ్బేపి నేరయికా దిస్సమానరూపా అహేసుం, తరుకుట్టకవాటసేలాదయో అనావరణభూతా అహేసుం, సత్తానం చుత్తూపపాతా నాహేసుం, సబ్బం అనిట్టగన్ధం అభిభవిత్యా దిబ్బగన్ధో వాయి, సబ్బే ఫలూపగా రుక్ఖా ఫలధరా సమ్మజ్జింసు, మహాసముద్ధో సబ్బత్థకమేవ పశ్చావణ్ణేహి పదుమేహి సశ్చన్నతలో అహోసి, ధలజజలజాదీని సబ్బపుప్పాని పుప్పింసు, రుక్ఖానం ఖన్దేసు ఖన్దపదుమాని, సాఖాసు సాఖపదుమాని, లతాసు లతాపదుమాని పుప్పింసు, మహీతలే సీలాతలాని భిన్దిత్వా ఉపరూపరి సత్త సత్త హుత్వా దణ్డపదుమాని నామ నిక్ఖమింసు, ఆకాసే ఓలమ్మకపదుమాని నిబ్బత్తింసు, సమన్తతో పుప్పవస్సం వస్సి, ఆకాసే దిబ్బతూరియాని వజ్జింసు, సకలదససహస్సి లోకధాతు వట్టేత్వా విస్సట్టమాలాగుళం వియ ఉప్పీళేత్వా బద్ధమాలాకలాపో వియ అలఙ్కతప్పటియత్తం మాలాసనం వియ చ ఏకమాలామాలినీ విప్పురన్తవాళబీజనీ పుప్పధూపగన్ధపరివాసితా పరమసోభగ్గప్పత్తా అహోసి, తాని చ పుబ్బనిమిత్తాని ఉపరి అధిగతానం అనేకేసం విసేసాధిగమానం నిమిత్తభూతాని ఏవ అహేసుం. ఏవం అనేకచ్చరియపాతుభావప్పటిమణ్ణితా చాయం అభిజాతి యదత్తం అనేన అభిసమ్మోధి పత్తితా, తస్సా అభిసమ్మోధియా ఏకన్తసిద్ధియా తథావ అహోసి అవితథా అనఙ్గాధా.

తథా యే బుద్ధవేనేయ్యా బోధనేయ్యబన్ధవా, తే సబ్బేపి అనవసేసతో సయమేవ భగవతా వినీతా. యే చ సావకవేనేయ్యా ధమ్మవేనేయ్యా చ, తేపి సావకాదీహి వినీతా వినయం గచ్ఛన్తి గమిస్సన్తి చాతి యదత్తం భగవతా అభిసమ్మోధి అభిపత్తితా, తదత్తస్స ఏకన్తసిద్ధియా అభిసమ్మోధి తథా అవితథా అనఙ్గాధా.

అపిచ యస్స యస్స శోయ్యధమ్మస్స యో యో సభావో బుజ్జితబ్బో, సో సో హత్థతలే రపితఆమలకం వియ ఆవజ్జనమత్తప్పటిబద్ధేన అత్తనో శాణేన అవిపరీతం అనవసేసతో భగవతా అభిసమ్మద్ధోతి ఏవమ్మి అభిసమ్మోధి తథా అవితథా అనఙ్గాధా.

తథా తేసం తేసం ధమ్మానం తథా తథా దేసేతబ్బప్పకారం తేసం తేసశ్చ సత్తానం ఆసయానుసయచరితాధిముత్తిం సమ్మదేవ ఓలోకేత్వా ధమ్మతం అవిజహన్తేనేవ పశ్చాత్తి నయవోహారమగ్గం అనతిధావన్తేనేవ చ ధమ్మతం విభావన్తేన యథాపరాధం యథాజ్ఞాసయం యథాధమ్మశ్చ అనుసాసన్తేన భగవతా వేనేయ్యా వినీతా అరియభూమిం సమ్మాపితాతి ధమ్మవినయపశ్చాపనాపిస్స తదత్తసిద్ధియా యథాభూతపుత్తియా చ తథా అవితథా అనఙ్గాధా.

తథా యా సా భగవతా అనుప్పత్తా పథవియాదిఫస్సవేదనాదిరూపారూపసభావవినిముత్తా లుజ్జనభావాభావతో లోకసభావాతీతా తమసా విసంసట్టత్తా కేనచి అనోభాసనీయా లోకసభావాభావతో ఏవ గతిఆదిభావరహితా అప్పత్తిట్టా అనారమ్మణా అమతమహానిబ్బానధాతు ఖన్ధసజ్ఞాతానం ఉపాదీనం లేసమత్తస్సపి అభావతో అనుపాదిసేసాతి వుచ్చత్తి, యం సన్ధాయ వుత్తం -

“అట్టి, భిక్షవే, తదాయతనం, యత్త నేవ పథవీ న ఆపో న తేజో న వాయో న ఆకాసానశ్చాయతనం న విజ్ఞానశ్చాయతనం న ఆకించ్ఞానశ్చాయతనం న నేవసంజ్ఞానాసంజ్ఞాయతనం నాయం లోకో న పరో లోకో న చ ఉభో చన్దిమసూరియా, తత్రాపాహం, భిక్షవే, నేవ ఆగతిం వదామి న గతిం న రితిం న చుతిం న ఉపపత్తిం, అప్పతిట్టం అప్పవత్తం అనారమ్మణమేవేతం, ఏసేవన్తో దుక్ఖస్సా”తి (ఉదా. 20).

సా సబ్బేసమ్మి ఉపాదానక్ఖద్ధానం అట్టజ్జమో, సబ్బసంజ్ఞారానం సమద్ధో, సబ్బాపథీనం పటినిస్సగ్గో, సబ్బదుక్ఖానం వూపసమో, సబ్బాలయానం సముద్ధాతో, సబ్బవట్టానం ఉపచ్ఛేదో, అచ్చంతసన్తిలక్ఖణోతి యథావృత్తసభావస్స కదాచిపి అవిసంవాదనతో తథా అవితథా అనశ్శాదా. ఏవమేతా అభిజాతిఆదికా తథా గతో ఉపగతో అధిగతో పటిపన్నో పత్తోతి తథాగతో. ఏవం భగవా తథా గతోతి తథాగతో.

కథం తథావిధోతి తథాగతో? యథావిధా పురిమకా సమ్మాసమ్మద్ధా, అయమ్మి భగవా తథావిధో. కిం వృత్తం హోతి? యథావిధా తే భగవన్తో మగ్గసీలేన ఫలసీలేన సబ్బేనపి లోకియలోకుత్తరసీలేన, మగ్గసమాధినా ఫలసమాధినా సబ్బేనపి లోకియలోకుత్తరసమాధినా, మగ్గపజ్ఞాయ ఫలపజ్ఞాయ సబ్బాయపి లోకియలోకుత్తరపజ్ఞాయ, దేవసికం వలజ్ఞేతబ్బేహి చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తివిహారేహి, తదగ్గవిముత్తియా, విక్ఖమ్భనవిముత్తియా, సముచ్ఛేదవిముత్తియా, పటిప్పస్సద్ధివిముత్తియా, నిస్సరణవిముత్తియాతి సజ్ఞేపతో. విత్థారతో పన అనంతాపరిమాణభేదేహి అచిన్తేయ్యానుభావేహి సకలసబ్బజ్ఞాగుణేహి, అయమ్మి అష్టాకం భగవా తథావిధో. సబ్బేసమ్మో సమ్మాసమ్మద్ధానం ఆయువేమత్తం, సరీరప్పమాణవేమత్తం, కులవేమత్తం, దుక్కురచరియావేమత్తం, రస్మివేమత్తన్తి, ఇమేహి పఞ్చహి వేమత్తేహి సియా వేమత్తం, న పన సీలవిసుద్ధియాదీసు విసుద్ధీసు సమధవిపస్సనాపటిపత్తియం అత్తనా పటిలద్ధగుణేసు చ కిళ్ళి నానాకరణం అట్టి. అథ ఖో మజ్ఞే భిన్నసువణ్ణం వియ అజ్ఞామజ్ఞం నిబ్బిసేసా తే బుద్ధా భగవన్తో. తస్మా యథావిధా పురిమకా సమ్మాసమ్మద్ధా, అయమ్మి భగవా తథావిధో. ఏవం తథావిధోతి తథాగతో. విధత్తో చేత్త గతసద్ధో, తథా హి లోకియా విధయుత్తగతసద్ధే పకారత్తే వదన్తి.

కథం తథా పవత్తితోతి తథాగతో? అనశ్శాసాధారణేన ఇద్ధానుభావేన సమన్నాగతత్తా అత్తప్పటిసమ్మిదాదీనం ఉక్కుంసపారమిప్పత్తియా అనావరణజ్ఞాణప్పటిలాభేన చ భగవతో కాయప్పవత్తియాదీనం కత్తచి పటిఘాతాభావతో యథా రుచి తథా గతం గతి గమనం కాయవచీచిత్తప్పవత్తి ఏతస్సాతి తథాగతో. ఏవం తథా పవత్తితోతి తథాగతో.

కథం తథేహి అగతోతి తథాగతో? బోధిసమ్మారసమ్మరణే తప్పటిపక్ఖప్పవత్తిసజ్ఞాతం నత్తి ఏతస్స గతన్తి అగతో. సో పనస్స అగతభావో మచ్ఛేరదానపారమిఆదీసు అవిపరీతం ఆదీనవానిసంసపచ్చవేక్ఖణాదినయప్పవత్తేహి జ్ఞాణేహితి తథేహి జ్ఞాణేహి అగతోతి తథాగతో.

అథ వా కిలేసాభిసమ్మారప్పవత్తిసజ్ఞాతం ఖన్ధప్పవత్తిసజ్ఞాతమేవ వా పఞ్చసుపి గతీసు గతం గమనం ఏతస్స నత్తితి అగతో. సఉపాదిసేసఅనుపాదిసేసనిబ్బానప్పత్తియా స్వాయమస్స అగతభావో తథేహి అరియమగ్గజ్ఞాణేహితి ఏవమ్మి భగవా తథేహి అగతోతి తథాగతో.

కథం తథా గతభావేన తథాగతో? తథా గతభావేనాతి చ తథాగతస్స సబ్బావేన అత్తితాయాతి అత్తో. కో పనేస తథాగతో, యస్స అత్తితాయ భగవా తథాగతోతి వుచ్చత్తితి? సద్ధమ్మా. సద్ధమ్మా హి అరియమగ్గో తావ యథా యుగనద్ధసమధవిపస్సనాబలేన అనవసేసతో కిలేసపక్ఖం సమూహనన్తేన సముచ్చేదప్పహనవసేన గన్తబ్బం , తథా గతో. ఫలధమ్మా యథా అత్తనో మగ్గానురూపం పటిప్పస్సద్ధిపహనవసేన గన్తబ్బం, తథా గతో పవత్తో. నిబ్బానధమ్మా పన యథా గతో పజ్ఞాయ పటివిద్ధో సకలవట్టదుక్ఖపూసమామయ సమ్మజ్జతి, బుద్ధాదీహి తథా గతో సచ్చికతోతి తథాగతో. పరియత్తిధమ్మాపి యథా పురిమబుద్ధేహి సుత్తగేయ్యాదివసేన పవత్తిఆదిప్పకాసనవసేన చ వేనేయ్యానం ఆసయాదిఅనురూపం పవత్తితో, అవ్హాకమ్మి భగవతా తథా గతో గదితో పవత్తితోతి వా తథాగతో. యథా భగవతా దేసితో, తథా భగవతో సావకేహి గతో అవగతోతి తథాగతో. ఏవం సబ్బోపి సద్ధమ్మా తథాగతో. తేనాహ సక్కో దేవానమిద్దో - “తథాగతం దేవమనుస్సపూజితం, ధమ్మం నమస్సామ సువత్తి హోతూ”తి (ఖు. పా. ౬.౧౭; సు. ని. ౨౪౦). స్వాస్స అత్తితి భగవా తథాగతో.

యథా చ ధమ్మా, ఏవం అరియసఙ్ఖోపి యథా అత్తహితాయ పరహితాయ చ పటిపన్నేహి సువిసుద్ధం పుబ్బభాగసమధవిపస్సనాపటిపదం పురక్ఖత్వా తేన తేన మగ్గేన గన్తబ్బం, తం తం తథా గతోతి తథాగతో. యథా వా భగవతా సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదయో దేసితా, తథావ బుద్ధత్తా తథా గదనతో చ తథాగతో. తేనాహ సక్కో దేవరాజా - “తథాగతం దేవమనుస్సపూజితం, సఙ్ఖం నమస్సామ సువత్తి హోతూ”తి. స్వాస్స సావకభూతో అత్తితి భగవా తథాగతో. ఏవం తథాగతభావేన తథాగతోతి.

ఇదమ్మి చ తథాగతస్స తథాగతభావదీపనే ముఖమత్తకమేవ, సబ్బాకారేన పన తథాగతోవ తథాగతస్స తథాగతభావం వణ్ణేయ్య. ఇదఙ్ఘో తథాగతపదం మహత్థం మహాగతికం మహావిసయం, తస్స అప్పమాదపదస్స వియ తేపిటకమ్మి బుద్ధవచనం యుత్తితో అత్థభావేన ఆహరన్తో “అతిత్థేన ధమ్మకథికో పక్ఖన్తో”తి న వత్తబ్బోతి.

తత్తేతం వుచ్చతి -

“యథేవ లోకే పురిమా మహేసిసీ,
సబ్బజ్ఞాభావం మునయో ఇధాగతా;
తథా అయం సక్యమునీపి ఆగతో,
తథాగతో వుచ్చతి తేన చక్ఖమా.

“పహాయ కామాదిమలే అసేసతో,
సమాధిజాణేహి యథా గతా జినా;
పురాతనా సక్యమునీ జుత్తిన్దరో,
తథా గతో తేన తథాగతో మతో.

“తథఙ్ఘా ధాతాయతనాదిలక్ఖణం,
సభావసామజ్ఞావిభాగభేదతో;

సయమ్బుజాణేన జినోయమాగతో,
తథాగతో వుచ్చతి సకృపుణ్ణవో.

“తథాని సద్దాని సమస్తదక్షునా,
తథా ఇదప్పచ్చయతా చ సబ్బసో;
అనజ్ఞానేయ్యా నయతో విభావితా,
తథా గతో తేన జినో తథాగతో.

“అనేకభేదాసుపి లోకధాతుసు,
జినస్స రూపాయతనాదిగోచరే;
విచిత్తభేదే తథమేవ దస్సనం,
తథాగతో తేన సమస్తలోచనో.

“యతో చ ధమ్మం తథమేవ భాసతి,
కరోతి వాచాయ నురూపమత్తనో;
గుణేహి లోకం అభిభుయ్యరీయతి,
తథాగతో తేనపి లోకనాయకో.

“తథా పరిజ్ఞాయ తథాయ సబ్బసో,
అవేది లోకం పభవం అతిక్కమి;
గతో చ పచ్చక్షకిరియాయ నిబ్బుతిం,
అరీయమగ్గఞ్చ గతో తథాగతో.

“తథా పటిజ్ఞాయ తథాయ సబ్బసో,
హితాయ లోకస్స యతోయమాగతో;
తథాయ నాథో కరుణాయ సబ్బదా,
గతో చ తేనాపి జినో తథాగతో.

“తథాని జాణాని యతోయమాగతో,
యథాసభావం విసయావబోధతో;
తథాభిజాతిప్పభుతీ తథాగతో,
తదత్థసమ్మాదనతో తథాగతో.

“యథావిధా తే పురిమా మహేసిసినో,
తథావిధోయమ్మి తథా యథారుచి;
పవత్తవాచా తనుచిత్తభావతో,

తథాగతో వుచ్చతి అగ్గపుగ్గలో.

“సమ్బోధిసమ్మారవిపక్ఖతో పురే,
గతం న సంసారగతమ్మి తస్స వా;
న చట్టి నాథస్స భవంతదస్సినో,
తథేహి తస్మా అగతో తథాగతో.

“తథాగతో ధమ్మవరో మహాసినా,
యథా పహాతబ్బమలం పహీయతి;
తథాగతో అరియగణోపి సత్తునో,
తథాగతో తేన సమజ్జిభావతో”తి.

మహిద్ధికతాతి పరమేన చిత్తవసీభావేన చ ఇద్ధివిధయోగేన ధమ్మానుభావజ్ఞాధత్తనిష్పాదనసమత్తతాసజ్ఞాతాయ
మహతియా ఇద్ధియా సమన్నాగమో మహిద్ధికతా. చిరకాలసమ్మూతేన సువిదూరప్పటిపక్ఖేన
ఇచ్చితత్తనిష్పత్తిహేతుభూతేన మహాజుతికేన పుజ్జాతేజేన సమన్నాగమో మహానుభావతా. యత్రాతి
అచ్చరియపసంసాకోతుహలహాసపసాదికో పచ్చత్తత్థే నిపాతో. తేన యుత్తత్తా విజాయిస్సతీతి అనాగతకాలవచనం, అత్థో పన
అతీతకాలోయేవ. అయత్తోత్థ అత్థో - యా హి నామ అయం సుప్పవాసా తథా దుక్ఖనిముగ్గా కిచ్చాపన్నా భగవతో
వచనసమకాలమేవ సుఖినీ అరోగా అరోగం పుత్తం విజాయాతి. అత్తమనోతి సకమనో, భగవతి పసాదేన కిలేసరహితచిత్తోతి
అత్థో. కిలేసపరియుట్టితజ్ఞో చిత్తం వసే అవత్తనతో అత్తమనోతి న సక్కా వత్తున్తి. అత్తమనోతి వా పీతినోమనస్సేహి
గహితమనో. పముదితోతి పామోజ్జేన యుత్తో. పీతినోమనస్సజాతోతి జాతబలవపీతినోమనస్సో. అథాతి పచ్చా, తతో
కతిపాహస్స అచ్చయేన. సత్తభత్తానీతి సత్తసు దివసేసు దాతబ్బభత్తాని. స్వాతనాయాతి స్వాతనపుజ్జత్తం, యం స్వే
బుద్ధప్పముఖస్స సజ్ఞస్స దానవసేన పయిరుపాసనవసేన చ భవిస్సతి పుజ్జాం తదత్తం.

అథ ఖో భగవా ఆయస్మంతం మహామోగ్గల్లానం ఆమన్తేసీతి కస్మా ఆమన్తేసి? సుప్పవాసాయ సామికస్స
పసాదరక్ఖణత్తం. సుప్పవాసా పన అచలప్పసాదావ, ఉపాసకస్స పన పసాదరక్ఖణం మహామోగ్గల్లానత్తేరస్స భారో. తేనాహ
“తుయ్హేసో ఉపట్టాకో”తి. తత్త తుయ్హేసోతి తుయ్హం ఏసో. తిణ్ణం ధమ్మానం పాటిభోగోతి మమ భోగాదీనం తిణ్ణం ధమ్మానం
అహానియా అవినాసాయ అయ్యో మహామోగ్గల్లానో యది పాటిభోగో యది పతిభూ, ఇతో సత్త దివసే అతిక్కమిత్వా మమ
సక్కా దానం దాతున్తి యది అయ్యేన ఇతోయి దీపేతి. థేరోపి తస్స తేసు దివసేసు భోగానం జీవితస్స చ అనుపద్దవం
పస్సిత్వా ఆహ - “ద్విన్నం ఖో నేసం, ఆవుసో, ధమ్మానం పాటిభోగో భోగానఇచ్చ జీవితస్స చా”తి. సద్ధా పనస్స
చిత్తప్పటిబద్ధాతి తస్సేవ భారం కరోన్తో “సద్ధాయ పన త్వజ్ఞోవ పాటిభోగో”తి ఆహ. అపి చ సో ఉపాసకో దిట్టసచ్చో, తస్స
సద్ధాయ అజ్ఞాధాభావో నత్తితి తథా వుత్తం. తేనేవ చ కారణేన భగవతా “పచ్చాపి త్వం కరిస్ససీతి సజ్ఞాపీహి”తి వుత్తం.
ఉపాసకోపి సత్థరి థేరే చ గారవేన సుబ్బచతాయ తస్సా చ పుజ్జోన వడ్డిం ఇచ్చన్తో “కరోతు సుప్పవాసా కోలియధీతా సత్త
భత్తాని, పచ్చాహం కరిస్సామీ”తి అనుజాని.

తాగ్న దారకన్తి విజాతదివసతో పట్టాయ ఏకాదసమం దివసం అతిక్రమిత్వా తతో పరం సత్తాహం బుద్ధప్పముఖం భిక్షుసంఘం భోజేత్వా సత్తమే దివసే తం సత్తవస్సికం దారకం భగవంతం భిక్షుసంఘా వన్దాపేసి. సత్త మే వస్సానీతి సత్త మే సంవచ్చరాని, అచ్చంతసంయోగవసేన చేతం ఉపయోగవచనం. లోహితకుమ్భియం వుత్తానీతి మాతుకుచ్చియం అత్తనో గబ్బవాసదుక్ఖం సన్ధాయ వదతి. అజ్ఞాసిపి ఏవరూపాని సత్త పుత్తానీతి “అజ్ఞోపి ఏవరూపే సత్త పుత్తే”తి వత్తబ్బే లిబ్ధవిపల్లాసవసేన వుత్తం “ఏవరూపానీ”తి. ఏవం సత్త వస్సాని గబ్బధారణవసేన సత్తాహం మూళ్లగబ్బతాయ చ మహంతం దుక్ఖం పాపేత్వా ఉప్పజ్జనకపుత్తేతి అత్తో. ఏతేన మాతుగామానం పుత్తలోలతాయ పుత్తలాభేన తిత్తి నత్తితి దస్సేతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం సత్తదివసాధికాని సత్త సంవచ్చరాని గబ్బధారణాదివసేన పవత్తం మహంతం దుక్ఖం ఏకపదే విసరిత్వా పుత్తలోలతావసేన తాయ వుత్తమత్థం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం చిత్తసుఖప్పమత్తో వియ పమత్తపుగ్గలే ఇట్టాకారేన వశ్చేత్వా తణ్ణాసినేహస్స మహానత్తకరభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అసాతన్తి అమధురం అసున్దరం అనిట్టం. సాతరూపీనాతి ఇట్టసభావేన. పియరూపీనాతి పియాయితబ్బభావేన. సుఖస్స రూపీనాతి సుఖసభావేన. ఇదం వుత్తం హోతి - యస్మా అసాతం అప్పియం దుక్ఖమేవ సమానం సకలమ్మి వట్టగతం సజ్ఞారజాతం అప్పహీనవిపల్లాసత్తా అయోనిసోమనసికారేన ఇట్టం వియ పియం వియ సుఖం వియ చ హుత్వా ఉపట్టహమానం సతివిప్పవాసేన పమత్తపుగ్గలం అతివత్తతి అభిభవతి అజ్ఞోత్తరతి, తస్మా ఇమమ్మి సుప్పవాసం పునపి సత్తక్ఖత్తుం ఏవరూపం అసాతం అప్పియం దుక్ఖం సాతాదిపతిరూపకేన దుక్ఖేన పుత్తసజ్ఞాతపేమవత్తుసుఖేన అజ్ఞోత్తరతీతి.

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. విసాఖాసుత్తవణ్ణనా

౧౯. నవమే పుబ్బారామేతి సావత్తియా పాచీనదిసాభాగే అనురాధపురస్స ఉత్తమదేవీవిహారసదిసే రానే కారితే ఆరామే. మిగారమాతుపాసాదేతి మిగారమాతుయా పాసాదే.

తత్తాయం అనుపుబ్బికథా - అతీతే సతసహస్సకప్పమత్తకే పదుముత్తరదసబలం ఏకా ఉపాసికా అజ్ఞాతరం ఉపాసికం అత్తనో అగ్గుపట్టాయికట్టానే రపేంతం దిస్వా భగవంతం నిమన్నేత్వా బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసతసహస్సస్స దానం దత్వా భగవతో నిపచ్చకారం కత్వా “అనాగతే తుష్ఠాదిసస్స బుద్ధస్స అగ్గుపట్టాయికా భవేయ్య”న్తి పత్తనం అకాసి. సా కప్పసతసహస్సం దేవేసు చ మనుస్సేసు చ సంసరిత్వా అవ్హాకం భగవతో కాలే భద్దియనగరే మేణ్ణకసేటిపుత్తస్స ధనజ్ఞాయసేటినో గేహే సుమనదేవియా కుచ్చిస్మిం పటిసన్ధిం గణ్ఠి. జాతకాలే చస్సా విసాఖాతి నామం అకంసు. సా యదా భగవా భద్దియనగరం అగమాసి, తదా పశ్చాహి దారికాసతేహి సద్ధిం భగవతో పచ్చుగ్గమనం కత్వా పరమదస్సనేనేవ సోతాపన్నా అహోసి.

అపరభాగే సావత్తియం మిగారసేటిపుత్తస్స పుణ్ణవడ్డనకుమారస్స గేహం గతా, తత్త నం ససురో మిగారసేటి ఉపకారవసేన మాతుట్టానే రపేసి. తస్మా మిగారమాతాతి వుచ్చతి. సా అత్తనో మహల్లతాపసాధనం విస్సజ్జేత్వా నవకోటిహి భగవతో భిక్షుసంఘస్స చ వసనత్తాయ కరీసమత్తే భూమిభాగే ఉపరిభూమియం పశ్చాగబ్బసతాని హేట్టాభూమియం పశ్చాగబ్బసతానీతి గబ్బసహస్సేహి పటిమణ్ణితం పాసాదం కారేసి. తేన వుత్తం “మిగారమాతుపాసాదే”తి.

కోచిదేవ అతోతి కిశ్చిదేవ పయోజనం. రశ్మోతి రాజిని. పటిబద్ధోతి ఆయత్తో. విసాఖాయ శాతికులతో మణిముత్యాదిరచితం తాదీసం భణ్ణజాతం తస్సా పణ్ణాకారణ్ణాయ పేసితం, తం నగరద్వారప్పత్తం సుజ్జీకా తత్త సుజ్జం గణ్ణన్తా తదనురూపం అగ్గహేత్వా అతిరేకం గణ్ణీంసు. తం సుత్వా విసాఖా రశ్మో తమత్తం నివేదేతుకామా పతిరూపపరివారేన రాజనివేసనం అగమాసి, తస్మిం ఖణే రాజా మల్లికాయ దేవియా సద్ధిం అన్తేపురం గతో హోతి. విసాఖా ఓకాసం అలభమానా “ఇదాని లభిస్సామి, ఇదాని లభిస్సామి”తి భోజనవేలం అతిక్కమిత్వా చిన్నభత్తా హుత్వా పక్కామి. ఏవం ద్వీహతీహం గన్తాపి ఓకాసం న లభియేవ. ఇతి రాజా అనివేదితోపి తస్స అత్తవినిచ్చయస్స ఓకాసాకరణేన “యథాధిప్పాయం న తీరేతి”తి వుత్తో. తత్త యథాధిప్పాయన్తి అధిప్పాయానురూపం. న తీరేతి న నిట్టాపేతి. మహాఉపాసికాయ హి రాజాయత్తసుజ్జమేవ రశ్మో దత్వా ఇతరం విస్సజ్జాపేతుం అధిప్పాయో, సో రశ్మో న దిట్టత్తా ఏవ న తీరితో. హన్దాతి వోస్సగ్గత్తే నిపాతో. దివా దివస్సాతి దివసస్స దివా, మజ్జన్తికే కాలేతి అత్తో. కేనచిదేవ కరణీయేన ద్వీహతీహం రాజనివేసనద్వారం గచ్ఛన్తి తస్స అత్తస్స అనిట్టితత్తా నిరత్తకమేవ ఉపసజ్జమిం , భగవతి ఉపసజ్జమనమేవ పన దస్సనానుత్తరియాదిప్పటిలాభకారణత్తా సాత్తకన్తి ఏవాహం, భన్తే, ఇమాయ వేలాయ ఇథాగతాతి ఇమమత్తం దస్సన్తి మహాఉపాసికా “ఇథ మే, భన్తే”తిఆదిమాహ.

ఏతమత్తన్తి ఏతం పరాయత్తతాయ అధిప్పాయాసమిజ్జనసజ్జాతం అత్తం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం పరాధీనాపరాధీనవుత్తిసు ఆదీనవానిసంసపరిదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త సబ్బం పరవసం దుక్ఖన్తి యం కిశ్చి అత్తజాతం పయోజనం పరవసం పరాయత్తం అత్తనో ఇచ్చాయ నిప్పాదేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ దుక్ఖం దుక్ఖావహం హోతీతి అత్తో. సబ్బం ఇస్సరియం సుఖన్తి దువిధం ఇస్సరియం లోకియం లోకుత్తరశ్చ. తత్త లోకియం రాజిస్సరియాది చేవ లోకియజ్ఞానాభిజ్ఞానిబ్బత్తం చిత్తిస్సరియశ్చ, లోకుత్తరం మగ్గఫలాధిగమనిమిత్తం నిరోధిస్సరియం. తేసు యం చక్కవత్తిభావపరియోసానం మనుస్సేసు ఇస్సరియం, యశ్చ సక్కాదీనం తస్మిం తస్మిం దేవనికాయే ఆధిపచ్చభూతం ఇస్సరియం, తదుభయం యదిపి కమ్మానుభావేన యథిచ్చితనిప్పత్తియా సుఖనిమిత్తతాయ సుఖం, విపరిణామదుక్ఖతాయ పన సబ్బథా దుక్ఖమేవ. తథా అనిచ్చన్తికతాయ లోకియజ్ఞాననిబ్బత్తం చిత్తిస్సరియం, నిరోధిస్సరియమేవ పన లోకధమ్మేహి అకమ్పనీయతో అనివత్తిసభావత్తా చ ఏకంతసుఖం నామ. యం పనేత్త సబ్బత్తేవ అపరాధీనతాయ లభతి చిత్తసుఖం, తం సన్ధాయ సత్తా “సబ్బం ఇస్సరియం సుఖ”న్తి ఆహ.

సాధారణే విహజ్జాన్తీతి ఇదం “సబ్బం పరవసం దుక్ఖ”న్తి ఇమస్స పదస్స అత్తవివరణం. అయశ్శోత్త అత్తో – సాధారణే పయోజనే సాధేతబ్బే సతి తస్స పరాధీనతాయ యథాధిప్పాయం అనిప్పాదనతో ఇమే సత్తా విహజ్జాన్తి విఘాతం ఆపజ్జన్తి కిలమన్తి. కస్మా? యోగా హి దురతిక్కమాతి యస్మా కామయోగభవయోగదిట్టియోగఅవిజ్ఞాయోగా అనాదికాలభావితా అనుపచితకుసలసమ్భారేహి పజహితుం అసక్కుణేయ్యతాయ దురతిక్కమా. ఏతేసు దిట్టియోగో పరమమగ్గేన అతిక్కమితబ్బో, కామయోగో తతియమగ్గేన. ఇతరే అగ్గమగ్గేన. ఇతి అరియమగ్గానం దురధిగమనీయత్తా ఇమే యోగా దురతిక్కమా. తస్మా కామయోగాదివసేన ఇచ్చితాలాభహేతు సత్తా విహజ్జాన్తి, అసాధారణే పన చిత్తిస్సరియే నిరోధిస్సరియే చ సతి న కదాచిపి విఘాతస్స సమ్భవోతి అధిప్పాయో.

అథ వా సబ్బం పరవసన్తి యం అత్తనో అజ్ఞాపృటిబద్ధవృత్తిసజ్ఞాతం, తం సబ్బం అనిచ్ఛసభావతాయ దుక్ఖం.
 “యదనిచ్ఛం తం దుక్ఖ”న్తి హి వుత్తం. సబ్బం ఇస్సరియన్తి యం సబ్బసజ్ఞతనిస్సటం ఇస్సరియట్ఠానతాయ ఇస్సరియన్తి
 లద్ధనామం నిబ్బానం, తం ఉపాదిసేసాదివిభాగం సబ్బం సుఖం. “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్తి (ధ. ప. ౨౦౩-౨౦౪) హి
 వుత్తం. సాధారణోతి ఏవం దుక్ఖసుఖే వవత్తితే ఇమే సత్తా బహుసాధారణే దుక్ఖకారణే నిముగ్గా హుత్వా విహజ్జన్తి. కస్మా?
 యోగా హి దురతిక్కుమాతి యస్మా తే సబ్బత్థ నిముజ్జనస్స హేతుభూతా కామయోగాదయో దురతిక్కుమా, తస్మా త్వమ్పి
 విసాఖే పరాయత్తమత్తం పట్టేత్వా అలభమానా విహజ్జసీతి అధిప్పాయో.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. భద్దియసుత్తవణ్ణనా

౨౦. దసమే అనుపియాయన్తి ఏవం నామకే నగరే. అమృవనేతి తస్స నగరస్స అవిదురే మల్లరాజునం ఏకం
 అమృవనం అహోసి, తత్త మల్లరాజుహి భగవతో విహరో కారితో, సో “అమృవన”న్త్వేవ వుచ్ఛతి. అనుపియం గోచరగామం
 కత్వా తత్త భగవా విహరతి, తేన వుత్తం “అనుపియాయం విహరతి అమృవనే”తి. భద్దియోతి తస్స ధేరస్స నామం.
 కాళీగోధాయ పుత్తోతి కాళీగోధా నామ సాకియానీ సక్యరాజదేవీ అరియసావికా ఆగతఫలా విజ్ఞాతసాసనా, తస్మా అయం
 పుత్తో. తస్స పబ్బజ్జావిధి ఖన్ధకే (చూళవ. ౩౩౦-౩౩౧) ఆగతోవ. సో పబ్బజిత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా న చిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో
 అహోసి, తేరసపి ధుతజ్ఞాని సమాదాయ వత్తతి. భగవతా చ “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం ఉచ్చకులికానం,
 యదిదం భద్దియో కాళీగోధాయ పుత్తో”తి (అ. ని. ౧.౧౯౩) ఉచ్చకులికభావే ఏతదగ్గే రపితో అసీతియా సావకానం అబ్బన్తరో.

సుజ్ఞాగారగతోతి “రపేత్వా గామఇచ్చ గామూపచారఇచ్చ అవసేసం అరజ్ఞ”న్తి వుత్తం అరజ్ఞం రుక్ఖమూలఇచ్చ రపేత్వా
 అజ్ఞం పబ్బతకన్దరాది పబ్బజితసారుప్పం నివాసట్ఠానం జనసమ్మాధాభావతో ఇథ సుజ్ఞాగారన్తి అధిప్పేతం. అథ వా
 ఝానకణ్ఠకానం సద్దానం అభావతో వివిత్తం యం కిఞ్చ అగారమ్పి సుజ్ఞాగారన్తి వేదితబ్బం. తం సుజ్ఞాగారం ఉపగతో.
 అభిక్ఖణన్తి బహులం. ఉదానం ఉదానేసీతి సో హి ఆయస్మా అరజ్ఞో దివావిహారం ఉపగతోపి రత్తివాసూపగతోపి యేభుయ్యేన
 ఫలసమాపత్తిసుఖేన నిరోధసుఖేన చ వీతినామేతి, తస్మా తం సుఖం సన్ధాయ పుట్టే అత్తనా అనుభూతం సభయం
 సపరిళాహం రజ్జసుఖం జిగుచ్చిత్వా “అహో సుఖం అహో సుఖ”న్తి సోమనస్ససహితం ఇణ్ణసముట్ఠానం పీతిసముట్ఠానం
 సముగ్గరతి.

సుత్వాన నేసం ఏతదహోసీతి నేసం సమ్మహులానం భిక్షానం తస్స ఆయస్మతో “అహో సుఖం, అహో సుఖ”న్తి
 ఉదానేన్తస్స ఉదానం సుత్వా “నిస్సంసయం ఏస అనభిరతో బ్రహ్మచరియం చరతో”తి ఏవం పరివితక్కితం అహోసి. తే భిక్షూ
 పుథుజ్జనా తస్స ఆయస్మతో వివేకసుఖం సన్ధాయ ఉదానం అజానన్తా ఏవం అమజ్జేంసు, తేన వుత్తం “నిస్సంసయ”న్తిఆది.
 తత్త నిస్సంసయన్తి అసన్దేహీన ఏకన్తేనాతి అత్తో. “యం సో పుట్టే అగారియభూతో సమానో”తి పాళిం వత్వా “అనుభవీ”తి
 వచనసేసేన కేచి అత్తం వణ్ణేన్తి, అపరే “యం సా”తి పఠన్తి, “యంస పుట్టే అగారియభూతస్సా”తి పన పాళి. తత్త యంసాతి
 యం అస్స, సన్దివసేన హి అకారసకారలోపో “ఏవంస తే (మ. ని. ౧.౨౩; అ. ని. ౬.౫౮), పుప్పంసా ఉప్పజ్జీ”తిఆదీసు
 (పారా. ౩౬) వియ. తస్సత్తో - అస్స ఆయస్మతో భద్దియస్స పబ్బజితతో పుట్టే అగారియభూతస్స గహట్ఠస్స సతో యం
 రజ్జసుఖం అనుభూతం. సా తమనుస్సరమానోతి సో తం సుఖం ఏతరహి ఉక్కుణ్ణనవసేన అనుస్సరన్తో.

తే భిక్షా భగవంతం ఏతదవోచున్తి తే సమ్మహులా భిక్షా ఉల్లపనసభావసణితా తస్స అనుగ్గహణాధిప్పాయేన భగవంతం ఏతదవోచుం, న ఉజ్జానవసేన. అజ్ఞాతరన్తి నామగోత్రేన అపాకటం ఏకం భిక్షుం. ఆమన్తేసీతి ఆణాపేసి తే భిక్షా సజ్ఞాపేతుకామో. ఏవన్తి వచనసమ్మటిగ్గహే, సాధూతి అత్థో. పున ఏవన్తి పటిజ్ఞాయ. అభిక్ఖణం “అహో సుఖం, అహో సుఖ”న్తి ఇమం ఉదానం ఉదానేసీతి యథా తే భిక్షా వదన్తి, తం ఏవం తథేవాతి అత్తనో ఉదానం పటిజానాతి. కిం పన త్వం భద్దియాతి కస్మా భగవా పుచ్చతి, కిం తస్స చిత్తం న జానాతీతి ? నో న జానాతి, తేనేవ పన తమత్థం వదాపేత్వా తే భిక్షా సజ్ఞాపేతుం పుచ్చతి. వుత్తజ్ఞోతం – “జానంతాపి తథాగతా పుచ్చన్తి, జానంతాపి న పుచ్చన్తి”తిఆది. అత్థవసన్తి కారణం.

అన్తేపురేతి ఇత్థాగారస్స సజ్ఞారణట్టానభూతే రాజగేహస్స అబ్బన్తరే, యత్థ రాజా వ్హానభోజనసయనాదిం కప్పేతి. రక్ఖా సుసంవిహితాతి ఆరక్ఖాదికతపురిసేహి గుత్తి సుట్టు సమన్తతో విహితా. బహిపి అన్తేపురేతి అడ్డకరణట్టానాదికే అన్తేపురతో బహిభూతే రాజగేహే. ఏవం రక్ఖితో గోపితో సన్తోతి ఏవం రాజగేహరాజధానిరజ్జదేసేసు అన్తో చ బహి చ అనేకేసు రానేసు అనేకసతేహి సుసంవిహితరక్ఖావరణగుత్తియా మమేవ నిబ్బయత్థం ఫాసువిహారత్థం రక్ఖితో గోపితో సమానో. భీతోతిఆదీని పదాని అజ్ఞామజ్ఞావేవచనాని. అథ వా భీతోతి పరరాజుహి భాయమానో. ఉబ్బిగ్గోతి సకరజ్జేపి పకతితో ఉప్పజ్జనకభయుట్టేగేన ఉబ్బిగ్గో చలితో. ఉస్సజ్జీతి “రజ్జా నామ సబ్బకాలం అవిస్సత్థేన భవితబ్బ”న్తి వచనేన సబ్బత్థ అవిస్సాసవసేన తేసం తేసం కిచ్చకరణీయానం పచ్చయపరిసజ్కాయ చ ఉద్ధముఖం సజ్కమానో. ఉత్తాసీతి “సన్తికావచరేహిపి అజానన్తస్సేవ మే కదాచి అనత్థో భవేయ్యా”తి ఉప్పన్నేన సరీరకమ్పం ఉప్పాదనసమత్థేన తాసేన ఉత్తాసీ. “ఉత్తన్తో”తిపి పరన్తి. విహాసిన్తి ఏవంభూతో హుత్వా విహరిం.

ఏతరహితి ఇదాని పబ్బజితకాలతో పట్టాయ. ఏకోతి అసహాయో, తేన వూపకట్టకాయతం దస్సేతి. అభీతోతిఆదీనం పదానం వుత్తవిపరియాయేన అత్థో వేదితబ్బో. భయాదినిమిత్తస్స పరిగ్గహస్స తం నిమిత్తస్స చ కిలేసస్స అభావేనేవస్స అభీతాదితాతి. ఏతేన చిత్తవివేకం దస్సేతి . అప్పొస్సుక్కోతి సరీరగుత్తియం నిరుస్సుక్కో. పన్నలోమోతి లోమహంసుప్పాదకస్స ఛమ్మితత్తస్స అభావేన అనుగ్గతలోమో. పదద్వయేనపి సేరివిహారం దస్సేతి. పరదత్తవుత్తోతి పరేహి దిన్నేన చీవరాదినా వత్తమానో, ఏతేన సబ్బసో సజ్ఞాభావదీపనముఖేన అనవసేసభయహేతువిరహం దస్సేతి. మిగభూతేన చేతసాతి విస్సత్థవిహారితాయ మిగస్స వియ జాతేన చిత్తేన. మిగో హి అమనుస్సపథే అరజ్ఞో వసమానో విస్సత్తో తిట్ఠతి, నిసీదతి, నిపజ్జతి, యేనకామజ్ఞా పక్కమతి అప్పటిహతచారో, ఏవం అహమ్మి విహరామీతి దస్సేతి. వుత్తజ్ఞోతం పచ్చేకబుద్ధేన –

“మిగో అరజ్ఞామ్మి యథా అబద్ధో,

యేనిచ్చకం గచ్చతి గోచరాయ;

విజ్ఞా నరో సేరితం పేక్షమానో,

ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి. (సు. ని. ౩౯; అప. థేర ౧.౧.౯౮);

ఇమం ఖో అహం, భన్తే, అత్థవసన్తి, భన్తే, భగవా యదిదం మమ ఏతరహి పరమం వివేకసుఖం ఫలసమాపత్తిసుఖం, ఇదమేవ కారణం సమ్మస్సమానో “అహో సుఖం, అహో సుఖ”న్తి ఉదానం ఉదానేసిన్తి.

ఏతమత్థన్ని ఏతం భద్దియత్థేరస్స పుథుజ్జనవిసయాతీతం వివేకసుఖసజ్ఞాతమత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్ని ఇదం సహేతుకభయసోకవిగమానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యస్సంతరతో న సన్ని కోపాతి యస్స అరియపుగ్గలస్స అంతరతో అబ్బంతరే అత్తనో చిత్తే చిత్తకాలుస్సియకరణతో చిత్తప్పకోపా రాగాదయో ఆఘాతవత్థుఆదికారణభేదతో అనేకభేదా దోసకోపా ఏవ కోపా న సన్ని మగ్గేన పహీనత్తా న విజ్ఞన్తి. అయశ్శో అంతరసద్దో కిణ్హపి “మణ్హ త్వణ్హ కిమంతర”న్తిఆదీసు (సం. ని. ౧.౨౨౮) కారణే దిస్సతి, “అంతరట్టకే హిమపాతసమయే”తిఆదీసు (మహావ. ౩౪౬) వేమజ్ఞే, “అంతరా చ జేతవనం అంతరా చ సావత్థి”న్తిఆదీసు (ఉదా. ౧౩, ౪౪) వివరే, “భయమంతరతో జాత”న్తిఆదీసు (ఇతిపు. ౮౮; మహాని. ౫) చిత్తే, ఇథాపి చిత్తే ఏవ దట్టబ్బో. తేన వుత్తం “అంతరతో అత్తనో చిత్తే”తి.

ఇతిభవాభవతణ్హ వీతివత్తోతి యస్మా భవోతి సమ్మత్తి, అభవోతి విపత్తి. తథా భవోతి వుద్ధి, అభవోతి హాని. భవోతి వా సస్సతం, అభవోతి ఉచ్ఛేదో. భవోతి వా పుణ్ణం, అభవోతి పాపం. భవోతి వా సుగతి, అభవోతి దుగ్గతి. భవోతి వా ఖుద్దకో, అభవోతి మహాన్తో. తస్మా యా సా సమ్మత్తివిపత్తివుద్ధిహానిసస్సతుచ్ఛేదపుణ్ణపాపసుగతిదుగ్గతి- ఖుద్దకమహాంతఉపపత్తిభవానం వసేన ఇతి అనేకప్పకారా భవాభవతా వుచ్చతి. చతూహిపి అరియమగ్గేహి యథాసమ్భవం తేన తేన నయేన తం ఇతిభవాభవతణ్హ వీతివత్తో అతిక్కన్తో హోతి. అత్థవసేన విభత్తి విపరిణామేతబ్బా. తం విగతభయన్తి తం ఏవరూపం యథాపుత్తగుణసమన్నాగతం ఖీణాసవం చిత్తకోపాభావతో ఇతిభవాభవసమతిక్కమతో చ భయహేతువిగమేన విగతభయం, వివేకసుఖేన అగ్గఫలసుఖేన చ సుఖం, విగతభయత్తా ఏవ అసోకం. దేవా నానుభవన్తి దస్సనాయాతి అధిగతమగ్గే రపేత్వా సబ్బేపి ఉపపత్తిదేవా వాయమన్తాపి చిత్తచారదస్సనవసేన దస్సనాయ దట్టం నానుభవన్తి న అభిసమ్ముణన్తి న సక్కోన్తి, పగేవ మనుస్సా. సేక్ఖాపి హి పుథుజ్జనా వియ అరహతో చిత్తప్పవత్తిం న జానన్తి.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ ముచలిన్దవగ్గవణ్ణనా.

౩. నన్దవగ్గో

౧. కమ్మవిపాకజసుత్తవణ్ణనా

౨౧. నన్దవగ్గస్సు పఠమే అశ్శాతరో భిక్షూతి నామగోత్తేన అపాకటో ఏకో ఖీణాసవభిక్కు. సో కిర రాజగహవాసీ కులపుత్తో మోగ్గల్లానత్థేరేన సంవేజితో సంసారదోసం దిస్వా సత్థు సన్తికే పబ్బజిత్వా సీలాని సోధేత్వా చతుసచ్చకమ్మట్ఠానం గహేత్వా న చిరస్సేవ విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తస్స అపరభాగే ఖరో ఆబాధో ఉప్పజ్జి, సో పచ్చవేక్షణాయ అధివాసేన్తో విహరతి. ఖీణాసవానశ్శో చేతసికదుక్ఖం నామ నత్తి, కాయికదుక్ఖం పన హోతియేవ. సో ఏకదివసం భగవతో ధమ్మం దేసేన్తస్స నాతిదూరే తానే దుక్ఖం అధివాసేన్తో పల్లజ్కేన నిసీది. తేన వుత్తం “భగవతో అవిదురే నిసిన్నో హోతి”తిఆది.

తత్థ పల్లజ్కున్తి సమన్తతో ఊరుబద్ధాసనం. ఆభుజిత్వాతి బద్ధిత్వా. ఉజ్జం కాయం పణిధాయాతి ఉపరిమం సరీరం ఉజ్జకం రపేత్వా అట్ఠారస పిట్టికణ్ఠకే కోటియా కోటిం పటిపాదేత్వా. ఏవశ్శో నిసిన్నస్స చమ్మమంసన్ఠారూని న నమన్తి, తస్మా సో తథా నిసిన్నో హోతి. పురాణకమ్మవిపాకజన్తి పుట్టే కతస్స కమ్మస్స విపాకభావేన జాతం, పురాణకమ్మవిపాకే వా సుఖదుక్ఖప్పకారే విపాకవట్టసముదాయే తదేకదేసభావేన జాతం. కిం తం? దుక్ఖం. పురాణకమ్మవిపాకజన్తి చ ఇమినా తస్స ఆబాధస్స కమ్మసముట్ఠానతం దస్సేన్తో ఓపక్కమికఉతువిపరిణామజాదిభావం పటిక్ఖిపతి. దుక్ఖన్తి పచురజనేహి ఖమితుం అసక్కుణేయ్యం. తిబ్బన్తి తిఖిణం, అభిభవిత్వా పవత్తియా బహలం వా. ఖరన్తి కక్ఖళం. కటుకన్తి అసాతం. అధివాసేన్తోతి ఉపరి వాసేన్తో సహన్తో ఖమన్తో.

సతో సమ్మజానోతి వేదనాపరిగ్గాహకానం సతీసమ్మజ్ఞానం వసేన సతిమా సమ్మజానన్తో చ. ఇదం వుత్తం హోతి – “అయం వేదనా నామ హుత్వా అభావట్టేన అనిచ్ఛా, అనిట్ఠారమ్మణాదిపచ్చయే పటిచ్చ ఉప్పన్నత్తా పటిచ్చసముప్పన్నా, ఉప్పజ్జిత్వా ఏకన్తేన భిజ్జనసభావత్తా ఖయధమ్మా వయధమ్మా విరాగధమ్మా నిరోధధమ్మా”తి వేదనాయ అనిచ్ఛతాసల్లక్షణవసేన సతోకారితాయ సతో, అవిపరీతసభావపటివిజ్ఞనవసేన సమ్మజానో చ హుత్వా. అథ వా సతివేపుల్లపత్తియా సబ్బత్థేవ కాయవేదనాచిత్తధమ్మేసు సుట్టు ఉపట్టితసతితాయ సతో, తథా పశ్శాపేపుల్లపత్తియా పరిగ్గహితసజ్ఞారతాయ సమ్మజానో. అవిహజ్జమానోతి “అస్సుతవా, భిక్ఖవే, పుధుజ్జనే అశ్శాతరశ్శాతరేన దుక్ఖధమ్మేన పుట్టో సమానో సోచతి కిలమతి పరిదేవతి ఉరత్తాళిం కన్ఠతి సమ్మోహం ఆపజ్జితీ”తి వుత్తనయేన అన్ధపుధుజ్జనే వియ న విహజ్జమానో మగ్గేనేవ సమ్మగ్ఘాతితత్తా చేతోదుక్ఖం అనుప్పాదేన్తో కేవలం కమ్మవిపాకజం సరీరదుక్ఖం అధివాసేన్తో సమాపత్తిం సమాపన్నో వియ నిసిన్నో హోతి. అద్దసాతి తం ఆయస్మంతం అధివాసనఖన్తియా తథా నిసిన్నం అద్దక్కి.

ఏతమత్థన్తి ఏతం తాదిసస్సపి రోగస్స వేజ్ఞాదీహి తికిచ్చనత్థం అనుస్సుక్కాపజ్జనకారణం ఖీణాసవానం లోకధమ్మేహి అనుపలేపితసజ్ఞాతం అత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం సజ్ఞతధమ్మానం యేహి కేహిచి దుక్ఖధమ్మేహి అవిఘాతపత్తివిభావనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ సబ్బకమ్మజహస్సాతి పహీనసబ్బకమ్మస్స. అగ్గమగ్గస్స హి ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ అరహతో సబ్బాని కుసలాకుసలకమ్మాని పహీనాని నామ హోన్తి పటిసన్ధిం దాతుం అసమత్థభావతో, యతో అరియమగ్గజ్ఞాణం

కమ్మక్షయకరని వుచ్చతి. భిక్షునోతి భిన్నకిలేసతాయ భిక్షునో. ధునమానస్స పురే కతం రజన్తి అరహత్తప్పత్తితో పుట్టే కతం రాగరజాదిమిస్సతాయ రజన్తి లద్ధనామం దుక్ఖవేదనీయం కమ్మం విపాకపటిసంవేదనేన తం ధునంతస్స విద్ధంసేంతస్స, అరహత్తప్పత్తియా పరతో పన సావజ్జకిరియాయ సమ్భవోయేవ నత్తి, అనవజ్జకిరియా చ భవమూలస్స సముచ్చిన్నత్తా సముచ్చిన్నమూలతాయ పుప్పం వియ ఫలదానసమత్తతాయ అభావతో కిరియమత్తావ హోతి.

అమమస్సాతి రూపాదీసు కత్తచి మమన్తి గహణాభావతో అమమస్స మమజ్జారరహితస్స. యస్స హి మమజ్జారో అత్తి, సో అత్తసినేహన వేజ్జాదీహి సరీరం పటిజగ్గాపేతి. అరహో పన అమమో, తస్మా సో సరీరజగ్గనేపి ఉదాసీనధాతుకోవ. రితస్సాతి చతుబ్బిధమ్మి ఓఘం తరిత్వా నిబ్బానథలే రితస్స, పటిసన్నిగ్గహణవసేన వా సన్ధావనస్స అభావేన రితస్స . సేక్ఖపుదుజ్జనా హి కిలేసాభిసంజ్ఞారానం అప్పహీనత్తా చుతిపటిసన్నివసేన సంసారే ధావన్తి నామ, అరహో పన తదభావతో రితోతి వుచ్చతి. అథ వా దసవిధే ఖీణాసవసంజ్ఞాతే అరియధమ్మే రితస్స. తాదినోతి “పటికూలే అప్పటికూలసంజ్ఞో విహరతో”తిఆదినా (పటి. మ. 3.౧౭) నయేన వుత్తాయ పశ్చావిధాయ అరియద్ధియా అట్టహి లోకధమ్మేహి అకమ్పనియాయ ఛళఙ్గపేక్షాయ చ సమన్నాగతేన ఇత్థాదీసు ఏకసదిసతాసంజ్ఞాతేన తాదీభావేన తాదినో. అత్తో నత్తి జనం లపేతవేతి “మమ భేసంజ్ఞాదీని కరోధా”తి జనం లపేతుం కథేతుం పయోజనం నత్తి సరీరే నిరపేక్షభావతో. పణ్ణుపలాసో వియ హి బద్ధనా పవుత్తో సయమేవాయం కాయో భిజ్జిత్యా పతతూతి ఖీణాసవానం అజ్ఞాసయో. వుత్తత్తోతం -

“నాభికజ్ఞామి మరణం, నాభికజ్ఞామి జీవితం;

కాలఞ్చ పటికజ్ఞామి, నిబ్బిసం భతకో యథా”తి. (ధేరగా. ౬౦౬);

అథ వా యంకిఞ్చ నిమిత్తం దస్సేత్వా “కిం అయ్యస్స ఇచ్చితబ్బ”న్తి జనం లపేతవే పచ్చయేహి నిమన్తనవసేన లపాపేతుం ఖీణాసవస్స అత్తో నత్తి తాదిసస్స మిచ్ఛాజీవస్స మగ్గేనేవ సముగ్ధాతితత్తాతి అత్తో. ఇతి భగవా “కిస్సాయం ధేరో అత్తనో రోగం వేజ్జేహి అతికిచ్ఛాపేత్వా భగవతో అవిదురే నీసీదతీ”తి చిన్తేన్నానం తస్స అతికిచ్ఛాపనే కారణం పకాసేసి.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. నన్దసుత్తవణ్ణనా

౨౨. దుతియే నన్దోతి తస్స నామం. సో హి చక్రవత్తిలక్ష్మణూపేతత్తా మాతాపితరో సపరిజనం సకలఞ్చ ఇతిపరివట్టం నన్దయన్తో జాతోతి “నన్దో”తి నామం లభి. భగవతో భాతాతి భగవతో ఏకపితుపుత్తతాయ భాతా. న హి భగవతో సహోదరా ఉప్పజ్జన్తి, తేన వుత్తం “మాతుచ్ఛాపుత్తో”తి, చూళమాతుపుత్తోతి అత్తో. మహాపజాపతిగోతమియా హి సో పుత్తో. అనభిరతోతి న అభిరతో. బ్రహ్మచరియన్తి బ్రహ్మం సేట్టం ఉత్తమం చరియం ఏకాసనం ఏకసేయ్యం మేధునవిరతిం. సన్ధారేతున్తి పరమచిత్తతో యావచరిమకచిత్తం సమ్మా పరిపుణ్ణం పరిసుద్ధం ధారేతుం పవత్తేతుం. దుతియేన చేత్త బ్రహ్మచరియపదేన మగ్గబ్రహ్మచరియస్సాపి సఙ్గహో వేదితబ్బో. సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయాతి ఉపసమ్మదకాలే భిక్షుభావేన సద్ధిం సమాదిన్నం నిబ్బత్తేతబ్బభావేన అనుట్టితం తివిధమ్మి సిక్ఖం పటిష్ఠిపిత్వా, విస్సజ్జేత్వాతి అత్తో. హీనాయాతి గిహిభావాయ. అవత్తిస్సామీతి నివత్తిస్సామి.

కస్మా పనాయం ఏవమారోచేసీతి? ఏత్థాయం అనుపుబ్బికథా - భగవా పవత్తవరధమ్మచక్కి రాజగహం గన్తా వేళువనే విహరంతో “పుత్తం మే ఆనేత్వా దస్సేధా”తి సుద్ధోదనమహారాజేన పేసితేసు సహస్ససహస్సపరివారేసు దససు దూతేసు సహ పరివారేన అరహత్తం పత్తేసు సబ్బపచ్ఛా గన్తా అరహత్తప్పత్తేన కాళుదాయిత్థేరేన గమనకాలం ఇత్వా మగ్గవణ్ణనం వణ్ణేత్వా జాతిభూమిగమనాయ యాచితో వీసతిసహస్సఖీణాసవపరివుత్తో కపిలవత్థునగరం గన్తా ఇతిసమాగమే పోక్ఖరవస్సం అట్టుప్పత్తిం కత్వా వేస్సంతరజాతకం (జా. ౨.౨౨.౧౬౨౫ ఆదయో) కథేత్వా పునదివసే పిణ్ణాయ పవిట్తో “ఉత్తిట్టే నప్పమజ్జేయ్యా”తి (ధ. ప. ౧౬౮) గాథాయ పితరం సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాపేత్వా నివేసనం గన్తా “ధమ్మిన్సారే”తి (ధ. ప. ౧౬౯) గాథాయ మహాపజాపతిం సోతాపత్తిఫలే, రాజానం సకదాగామిఫలే పతిట్టాపేసి.

భత్తకిచ్చావసానే పన రాహులమాతుగుణకథం నిస్సాయ చన్దకిన్నరీజాతకం (జా. ౧.౧౪.౧౮ ఆదయో) కథేత్వా తతియదివసే నన్దకుమారస్స అభిసేకగేహప్పవేసనవివాహమజ్గలేసు వత్తమానేసు పిణ్ణాయ పవిసిత్వా నన్దకుమారస్స హత్తే పత్తం దత్వా మజ్గలం వత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కమన్తో కుమారస్స హత్తతో పత్తం న గణ్ఠి. సోపి తథాగతే గారవేన “పత్తం తే, భన్తే, గణ్ఠాధా”తి వత్తుం నాసక్తి. ఏవం పన చిన్తేసి, “సోపానసీసే పత్తం గణ్ఠిస్సత్తి”తి, సత్థా తస్మిం రానే న గణ్ఠి. ఇతరో “సోపానమూలే గణ్ఠిస్సత్తి”తి చిన్తేసి, సత్థా తత్తపి న గణ్ఠి. ఇతరో “రాజభుజే గణ్ఠిస్సత్తి”తి చిన్తేసి, సత్థా తత్తపి న గణ్ఠి. కుమారో నివత్తితుకామో అనిచ్ఛాయ గచ్ఛన్తో గారవేన “పత్తం గణ్ఠాధా”తి వత్తుం న సక్కితి, “ఇథ గణ్ఠిస్సత్తి, ఏత్థ గణ్ఠిస్సత్తి”తి చిన్తేన్తో గచ్ఛతి.

తస్మిం ఖణే జనపదకల్యాణియా ఆచిక్కింసు, “అయ్యే భగవా, నన్దరాజానం గహేత్వా గచ్ఛతి, తుమ్హేహి వినా కరిస్సత్తి”తి. సా ఉదకబిన్దూహి పగ్గరన్తేహి అడ్డుల్లిఖితేహి కేసేహి వేగేన పాసాదం ఆరుయ్హు సీహపజ్జారద్వారే రత్వా “తువటం ఖో, అయ్యపుత్త, ఆగచ్ఛేయ్యాసీ”తి ఆహ. తం తస్సా వచనం తస్స హదయే తిరియం పతిత్వా వియ రితం. సత్థాపిస్స హత్తతో పత్తం అగ్గహేత్వావ తం విహారం నేత్వా “పబ్బజిస్ససి నన్దా”తి ఆహ. సో బుద్ధగారవేన “న పబ్బజిస్సామీ”తి అవత్వా, “ఆమ, పబ్బజిస్సామీ”తి ఆహ. సత్థా తేన హి నన్దం పబ్బాజేథాతి కపిలవత్థుపురం గన్తా తతియదివసే తం పబ్బాజేసి. సత్తమే దివసే మాతరా అలజ్కరిత్వా పేసితం “దాయజ్ఞం మే, సమణ, దేహి”తి వత్వా అత్తనా సద్ధిం ఆరామాగతం రాహులకుమారం పబ్బాజేసి. పునేకదివసం మహాధమ్మపాలజాతకం (జా. ౧.౧౦.౯౨ ఆదయో) కథేత్వా రాజానం అనాగామిఫలే పతిట్టాపేసి.

ఇతి భగవా మహాపజాపతిం సోతాపత్తిఫలే, పితరం తీసు ఫలేసు పతిట్టాపేత్వా భిక్కుసజ్జపరివుతో పునదేవ రాజగహం గన్తా తతో అనాధపిణ్ణికేన సావత్తిం ఆగమనత్థాయ గహితపటిఞ్ఠో నిట్టితే జేతవనమహావిహారే తత్త గన్తా వాసం కప్పేసి. ఏవం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే ఆయస్మా నన్దో అత్తనో అనిచ్ఛాయ పబ్బజితో కామేసు అనాదీనవదస్సావీ జనపదకల్యాణియా వుత్తవచనమనుస్సరన్తో ఉక్కణ్ఠితో హుత్వా భిక్ఖూనం అత్తనో అనభిరతిం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా నన్దో...పే.... హీనాయావత్తిస్సామీ”తి.

కస్మా పన నం భగవా ఏవం పబ్బాజేసీతి? “పురేతరమేవ ఆదీనవం దస్సేత్వా కామేహి నం వివేచేతుం న సక్కా, పబ్బాజేత్వా పన ఉపాయేన తతో వివేచేత్వా ఉపరివిసేసం నిబ్బత్తేస్సామీ”తి వేనేయ్యదమనకుసలో సత్థా ఏవం నం పరమం పబ్బాజేసి.

సాకియానీతి సక్యరాజదీతా. జనపదకల్యాణీతి జనపదమ్ని కల్యాణీ రూపేన ఉత్తమా ఛసరీరదోసరహితా, పశ్చాత్కల్యాణసమన్నాగతా. సా హి యస్మా నాతిదీఘా నాతిరస్సా నాతికిసా నాతిధూలా నాతికాళికా నచ్చదాతా అతిక్యన్తా మానుసకవణ్ణం అప్పత్తా దిబ్బవణ్ణం, తస్మా ఛసరీరదోసరహితా. ఛవికల్యాణం మంసకల్యాణం నఖకల్యాణం అట్టికల్యాణం వయకల్యాణంతి ఇమేహి పశ్చహి కల్యాణేహి సమన్నాగతా.

తత్త అత్తనో సరీరోభాసేన దసద్వాదసహత్తే రానే ఆలోకం కరోతి, పియజ్ఞసమా వా సువణ్ణసమా వా హోతి, అయమస్సా ఛవికల్యాణతా. చత్తారో పనస్సా హత్తపాదా ముఖపరియోసానశ్చ లాఖారసపరికమ్మకతం వియ రత్తపవాళరత్తకమ్మలేన సదిసం హోతి, అయమస్సా మంసకల్యాణతా. వీసతి నఖపత్తాని మంసతో అముత్తట్టానే లాఖారసపరికితాని వియ ముత్తట్టానే వీరధారాసదిసాని హోన్తి, అయమస్సా నఖకల్యాణతా. ద్వత్తింసదన్తా సుఘసితా పరిసుద్ధపవాళపన్తిసదిసా వజిరపన్తి వియ ఖాయన్తి, అయమస్సా అట్టికల్యాణతా. వీసతివస్ససతికాపి సమానా సోళసవస్సుద్దేసికా వియ హోతి నిప్పలితా, అయమస్సా వయకల్యాణతా. సుద్ధరీ చ హోతి ఏవరూపగుణసమన్నాగతా, తేన వుత్తం “జనపదకల్యాణీ”తి.

ఘరా నిక్ఖమన్తస్సాతి అనాదరే సామివచనం, ఘరతో నిక్ఖమతోతి అత్తో. “ఘరా నిక్ఖమన్త”న్తిపి పరన్తి. ఉపడ్డుల్లిఖితేహి కేసేహితి ఇత్థమ్మాతలక్ఖణే కరణవచనం, విప్పకతుల్లిఖితేహి కేసేహి ఉపలక్ఖితాతి అత్తో. “అడ్డుల్లిఖితేహి”తిపి పరన్తి. ఉల్లిఖనన్తి చ ఫణికాదీహి కేససణ్ణాపనం, “అడ్డకారవిధాన”న్తిపి వదన్తి. అపలోకేత్వాతి సినేహారసవిప్పారసంసూచకేన అడ్డక్ఖినా ఆబన్ధన్తి వియ ఓలోకేత్వా. మం, భన్తేతి పుట్టేపి “మ”న్తి వత్వా ఉక్కణ్ణాకులచిత్తతాయ పున “మం ఏతదవోచా”తి ఆహ. తువటన్తి సీఘం. తమనుస్సరమానోతి తం తస్సా వచనం, తం వా తస్సా ఆకారసహితం వచనం అనుస్సరన్తో.

భగవా తస్స వచనం సుత్వా “ఉపాయేనస్స రాగం వూపసమేస్సామీ”తి ఇద్దిబలేన నం తావతినసభవనం నేన్తో అన్తరామగ్గే ఏకస్మిం ఝామఖేత్తే ఝామఖాణమత్థకే నిసిన్నం చిన్నకణ్ణానాసానజ్ఞట్టం ఏకం పలుట్టమక్కటిం దస్సేత్వా తావతినసభవనం నేసి. పాళియం పన ఏకక్ఖణేనేవ సత్థారా తావతినసభవనం గతం వియ వుత్తం, తం గమనం అవత్వా తావతినసభవనం సన్ధాయ వుత్తం. గచ్ఛన్తోయేవ హి భగవా ఆయస్మతో నన్దస్స అన్తరామగ్గే తం పలుట్టమక్కటిం దస్సేతి. యది ఏవం కథం సమిజ్జానాదినిదస్సనం? తం అన్తరధాననిదస్సనన్తి గహేతబ్బం. ఏవం సత్థా తం తావతినసభవనం నేత్వా సక్కస్స దేవరణ్ణో ఉపట్టానం ఆగతాని కకుటపాదాని పశ్చ అచ్చరాసతాని అత్తానం వన్దిత్వా రితాని దస్సేత్వా జనపదకల్యాణీయా తాసం పశ్చన్నం అచ్చరాసతానం రూపసమ్మత్తిం పటిచ్చ విసేసం పుచ్చి. తేన వుత్తం – “అథ ఖో భగవా ఆయస్మన్తం నన్తం బాహాయం గహేత్వా...పే.... కకుటపాదానీ”తి.

తత్త బాహాయం గహేత్వాతి బాహుమ్ని గహేత్వా వియ. భగవా హి తదా తాదిసం ఇద్ధాభిసజ్ఞారం అభిసజ్ఞారేసి, యథా ఆయస్మా నన్తో భుజే గహేత్వా భగవతా నీయమానో వియ అహోసి. తత్త చ భగవతా సచే తస్స ఆయస్మతో తావతినందేవలోకస్స దస్సనం పవేసనమేవ వా ఇచ్చితం సియా, యథానిసిన్నస్సేవ తస్స తం దేవలోకం దస్సేయ్య లోకవివరణ్ణిధికాలే వియ, తమేవ వా ఇద్దియా తత్త పేసేయ్య. యస్మా పనస్స దిబ్బత్తభావతో మనుస్సత్తభావస్స యో నిహీనజిగుచ్చనీయభావో, తస్స సుఖగ్గహణత్తం అన్తరామగ్గే తం మక్కటిం దస్సేతుకామో, దేవలోకసిరివిభవసమ్మత్తియో చ ఓగాహేత్వా దస్సేతుకామో అహోసి, తస్మా తం గహేత్వా తత్త నేసి. ఏవణ్ణోస్స తదత్తం బ్రహ్మచరియవాసే విసేసతో అభిరతి భవిస్సతీతి.

కకుటపాదానీతి రత్తవణ్ణతాయ పారావతసదినపాదాని. తా కిర సబ్బాపి కస్సపస్స భగవతో సావకానం పాదమక్ఖనతేలదానేన తాదిసా సుకుమారపాదా అహీసుం. పస్ససి నోతి పస్ససి ను. అభిరూపతరాలి విసిట్టరూపతరా. దస్సనీయతరాలి దివసమ్మి పస్సన్తానం అతిత్తికరణట్టేన పస్సితబ్బతరా. పాసాదికతరాలి సబ్బావయవనోభాయ సమంతతో పసాదావహతరా.

కస్మా పన భగవా అవస్సుతచిత్తం ఆయస్మంతం నన్దం అచ్చరాయో ఓలోకాపేసి? సుఖేనేవస్స కిలేసే నీహరితుం. యథా హి కుసలో వేజ్జో ఉస్సన్నదోసం పుగ్గలం తికిచ్చన్తో సినేహపానాదినా పరమం దోసే ఉక్కిలేదేత్వా పచ్చా వమనవిరేచనేహి సమ్మదేవ నీహరాపేతి, ఏవం వినేయ్యదమనకుసలో భగవా ఉస్సన్నరాగం ఆయస్మంతం నన్దం దేవచ్చరాయో దస్సేత్వా ఉక్కిలేదేసి అరియమగ్గభేసజ్జేన అనవసేసతో నీహరితుకామోతి వేదితబ్బం.

పలుట్టమక్కటీతి యూమజ్ఞపచ్చజ్ఞమక్కటీ. ఏవమేవ ఖోతి యథా సా, భన్తే, తుష్ఠేహి మయ్హం దస్సితా చిన్నకణ్ణనాసా పలుట్టమక్కటీ జనపదకల్యాణిం ఉపాదాయ , ఏవమేవ జనపదకల్యాణీ ఇమాని పఞ్చ అచ్చరాసతాని ఉపాదాయాతి అత్తో. పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానన్తి ఉపయోగే సామివచనం, పఞ్చ అచ్చరాసతానీతి అత్తో. అవయవసమ్మద్ధే వా ఏతం సామివచనం, తేన పఞ్చన్నం అచ్చరాసతానం రూపసమ్మత్తిం ఉపనిధాయాతి అధిప్పాయో. ఉపనిధాయాతి చ సమీపే రపేత్వా, ఉపాదాయాతి అత్తో. సజ్ఞన్తి ఇత్థీతి గణనం. కలభాగన్తి కలాయపి భాగం, ఏకం సోళసకోట్టాసే కత్వా తతో ఏకకోట్టాసం గహేత్వా సోళసథా గణితే తత్త యో ఏకేకో కోట్టాసో, సో కలభాగోతి అధిప్పేతో, తమ్మి కలభాగం న ఉపేతీతి వదతి. ఉపనిధిన్తి “ఇమాయ అయం సదిసీ”తి ఉపమాభావేన గహేత్వా సమీపే రపనమ్మి.

యత్థాయం అనభిరతో, తం బ్రహ్మచరియం పుట్టే వుత్తం పాకటజ్ఞాతి తం అనామసిత్వా తత్త అభిరతియం ఆదరజననత్తం అభిరమ, నన్ద, అభిరమ, నన్దా”తి ఆమేడితవసేన వుత్తం. అహం తే పాటిభోగోతి కస్మా భగవా తస్స బ్రహ్మచరియవాసం ఇచ్చన్తో అబ్రహ్మచరియవాసస్స పాటిభోగం ఉపగఞ్చి? యత్తస్స ఆరమ్మణే రాగో దళ్ళం నిపతి, తం ఆగన్తుకారమ్మణే సజ్ఞామేత్వా సుఖేన సక్కా జహాపేతున్తి పాటిభోగం ఉపగఞ్చి. అనుపుబ్బికథాయం సగ్గకథా ఇమస్స అత్తస్స నిదస్సనం.

అస్సోసున్తి కథమస్సోసుం? భగవా హి తదా ఆయస్మన్తే నన్దే వత్తం దస్సేత్వా అత్తనో దివాట్టానం గతే ఉపట్టానం ఆగతానం భిక్షూనం తం పవత్తిం కథేత్వా యథా నామ కుసలో పురిసో అనిక్ఖన్తం ఆణిం అజ్ఞాయ ఆణియా నీహరిత్వా పున తం హత్థాదీహి సఞ్చాలేత్వా అపనేతి, ఏవమేవ ఆచిణ్ణవిసయే తస్స రాగం ఆగన్తుకవిసయేన నీహరిత్వా పున తదపి బ్రహ్మచరియమగ్గహేతుం కత్వా అపనేతుకామో “ఏథ తుష్ఠే, భిక్షవే, నన్దం భిక్షుం భతకవాదేన చ ఉపక్కితకవాదేన చ సముదాచరథా”తి ఆణాపేసి, ఏవం భిక్షూ అస్సోసుం. కేచి పన “భగవా తథారూపం ఇద్ధాభిసజ్ఞారం అభిసజ్ఞారేసి, యథా తే భిక్షూ తమత్తం జానింసు”తి వదన్తి.

భతకవాదేనాతి భతకోతి వాదేన. యో హి భతియా కమ్మం కరోతి, సో భతకోతి వుచ్చతి, అయమ్మి ఆయస్మా అచ్చరాసమ్భాగనిమిత్తం బ్రహ్మచరియం చరన్తో భతకో వియ హోతీతి వుత్తం “భతకవాదేనా”తి . ఉపక్కితకవాదేనాతి యో కహాపణాదీహి కిఞ్చి కిణాలి, సో ఉపక్కితకోతి వుచ్చతి, అయమ్మి ఆయస్మా అచ్చరానం హేతు అత్తనో బ్రహ్మచరియం కిణాలి, తస్మా “ఉపక్కితకో”తి ఏవం వచనేన. అథ వా భగవతో ఆణాయ అచ్చరాసమ్భాగసజ్ఞతాయ భతియా

బ్రహ్మచరియవాససంస్థాతం జీవితం పవత్రేన్ తాయ భతియా యాపనే భగవతా భరియమానో వియ హోతితి “భతకో”తి వుత్తో, తథా అచ్చరాసమ్భాగసంస్థాతం విక్రయం ఆదాతబ్బం కత్వా భగవతో ఆణత్తియం తిట్టన్తో తేన విక్రయేన భగవతా ఉపక్కితో వియ హోతితి వుత్తం “ఉపక్కితకో”తి.

అట్టియమానోతి పీళియమానో దుక్ఖాపియమానో. హరాయమానోతి లజ్జమానో. జిగుచ్చమానోతి పాటికుల్యతో దహన్తో. ఏకోతి అసహాయో. వూపకట్టోతి వత్తుకామేహి కిలేసకామేహి చ కాయేన చేవ చిత్తేన చ వూపకట్టో. అప్పమత్తోతి కమ్మట్టానే సతిం అవిజహన్తో. ఆతాపీతి కాయికచేతసికవీరియాతాపేన ఆతాపవా, ఆతాపీతి కిలేసేతి ఆతాపో, వీరియం. పహితత్తోతి కాయే చ జీవితే చ అనపేక్షతాయ పేసితత్తో విస్సట్టలత్తభావో, నిట్టానే వా పేసితచిత్తో. న చిరస్సీవాతి కమ్మట్టానారమ్భతో న చిరేనేవ. యస్సత్థాయాతి యస్స అత్థాయ. కులపుత్తాతి దువిధా కులపుత్తా జాతికులపుత్తా చ ఆచారకులపుత్తా చ, అయం పన ఉభయథాపి కులపుత్తో. సమ్మదేవాతి హేతునా చ కారణేన చ. అగారస్మాతి ఘరతో. అనగారియన్తి పబ్బజ్జం. కసివణిజ్ఞాదికమ్మఞ్ఞో అగారస్స హితన్తి అగారియం నామ, తం ఏత్థ నత్థీతి పబ్బజ్జా అనగారియాతి వుచ్చతి. పబ్బజన్తీతి ఉపగచ్చన్తి. తదనుత్తరన్తి తం అనుత్తరం. బ్రహ్మచరియపరియోసానన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియస్స పరియోసానభూతం అరహత్తఫలం. తస్స హి అత్థాయ కులపుత్తా ఇథ పబ్బజన్తి. దిట్టేవ ధమ్మేతి తస్మింయేవ అత్తభావే. సయం అభిజ్ఞా సచ్చికత్వాతి అత్తనాయేవ పఞ్ఞాయ పచ్చక్షం కత్వా, అపరప్పచ్చయేన ఇత్వాతి అత్తో. ఉపసమ్మజ్జ విహాసీతి పాపుణిత్వా సమ్మాదేత్వా వా విహాసి. ఏవం విహరన్తోవ ఖీణా జాతి...పే.... అబ్బఞ్ఞాసీతి. ఇమినా అస్స పచ్చవేక్షణభూమి దస్సితా.

తత్థ ఖీణా జాతితి న తావస్స అతీతా జాతి ఖీణా పుట్టేవ ఖీణత్తా, న అనాగతా అనాగతత్తా ఏవ, న పచ్చప్పన్నా విజ్ఞమానత్తా. మగ్గస్స పన అభావితత్తా యా ఏకచతుపఞ్చవోకారభవేసు ఏకచతుపఞ్చక్షన్ధప్పభేదా జాతి ఉప్పజ్జేయ్య, సా మగ్గస్స భావితత్తా అనుప్పాదధమ్మతం ఆపజ్జనేన ఖీణా. తం సో మగ్గభావనాయ పహీనకిలేసే పచ్చవేక్షిత్వా కిలేసాభావేన విజ్ఞమానమ్మి కమ్మం ఆయతిం అప్పటిసన్దికం హోతితి జాననేన అబ్బఞ్ఞాసి. వుసీతన్తి వుత్తం పరివుత్తం కతం చరితం, నిట్టాపితన్తి అత్తో. బ్రహ్మచరియన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియం. పుడుజ్జనకల్యాణకేన హి సద్ధిం సత్త సేక్ఖా బ్రహ్మచరియవాసం వసన్తి నామ, ఖీణాసవో వుత్తవాసో, తస్మా సో అత్తనో బ్రహ్మచరియవాసం పచ్చవేక్షన్తో “వుసీతం బ్రహ్మచరియ”న్తి అబ్బఞ్ఞాసి. కతం కరణీయన్తి చతుసు సచ్చేసు చతుహి మగ్గేహి పరిజ్ఞాపహానసచ్చికిరియాభావనావసేన సోళసవిధమ్మి కిచ్చం నిట్టాపితం. పుడుజ్జనకల్యాణకాదయో హి తం కిచ్చం కరోన్తి నామ, ఖీణాసవో కతకరణీయో, తస్మా సో అత్తనో కరణీయం పచ్చవేక్షన్తో “కతం కరణీయ”న్తి అబ్బఞ్ఞాసి. నాపరం ఇత్థత్తాయాతి “ఇదాని పున ఇత్థభావాయ ఏవం సోళసకిచ్చభావాయ కిలేసక్ఖయాయ వా మగ్గభావనాయ కిచ్చం మే నత్థీ”తి అబ్బఞ్ఞాసి. నాపరం ఇత్థత్తాయాతి వా “ఇత్థభావతో ఇమస్మా ఏవంపకారా వత్తమానక్ఖన్ధసన్తానా అపరం ఖన్ధసన్తానం మయ్హం నత్థి, ఇమే పన పఞ్చక్షన్ధా పరిజ్ఞాతా తిట్టన్తి చిన్నమూలకా వియ రుక్ఖా, తే చరిమకచిత్తనిరోధేన అనుపాదానో వియ జాతవేదో నిట్టాయస్సన్తి, అపణ్ణత్తికభావం గమిస్సన్తి”తి అబ్బఞ్ఞాసి. అజ్ఞాతరోతి ఏకో. అరహత్తన్తి భగవతో సావకానం అరహన్తానం అబ్బన్తరో ఏకో మహాసావకో అహాసీతి అత్తో.

అజ్ఞాతరా దేవతాతి అధిగతమగ్గా ఏకా బ్రహ్మదేవతా. సా హి సయం అసేక్ఖత్తా అసేక్ఖవిసయం అబ్బఞ్ఞాసి. సేక్ఖా హి తం తం సేక్ఖవిసయం, పుడుజ్జనా చ అత్తనో పుడుజ్జనవిసయమేవ జానన్తి. అభిక్కున్తాయ రత్తియాతి పరిక్ఖీణాయ రత్తియా, మజ్జిమయామేతి అత్తో. అభిక్కున్తవణ్ణాతి అతిఉత్తమవణ్ణా. కేవలకప్పన్తి అనవసేసేన సమన్తతో. ఓభాసీత్వాతి అత్తనో పభాయ

చన్దో వియ సూరియో వియ చ జేతవనం ఏకోభాసం కత్వా. తేనుపసంజ్ఞమీతి ఆయస్మతో నన్దస్స అరహత్తప్పత్తిం విదిత్వా పీఠినోమనస్సజ్ఞాతా “తం భగవతో పటివేదేస్సామీ”తి ఉపసంజ్ఞమి.

ఆసవానం ఖయాతి ఏత్థ ఆసవన్తీతి ఆసవా, చక్కుద్వారాదీహి పవత్తన్తీతి అత్తో. అథ వా ఆగోత్రభుం ఆభవగ్గం వా సవన్తీతి ఆసవా, ఏతే ధమ్మే ఏతఞ్చ ఓకాసం అన్తో కరిత్వా పవత్తన్తీతి అత్తో. చిరపారివాసియట్ఠేన మదిరాదిఆసవా వియాతి ఆసవా. “పురిమా, భిక్షవే, కోటి న పఞ్ఞాయతి అవిజ్ఞాయా”తిఆదివచనేహి (అ. ని. ౧౦.౬౧) నేసం చిరపారివాసియతా వేదితబ్బా. అథ వా ఆయితం సంసారదుక్ఖం సవన్తి పసవన్తీతిపి, ఆసవా. పురిమో చేత్థ అత్తో కిలేససు యుజ్జతి, పచ్చిమో కమ్మేపి. న కేవలఞ్చ కమ్మకిలేసా ఏవ ఆసవా, అథ ఖో నానప్పకారా ఉపద్దవాపి. తథా హి “నాహం, చున్ద , దిట్టధమ్మికానంయేవ ఆసవానం సంవరాయ ధమ్మం దేసేమీ”తి ఏత్థ (దీ. ని. ౩.౧౮౨) వివాదమూలభూతా కిలేసా ఆసవాతి ఆగతా.

“యేన దేవూపపత్తస్స, గన్ధర్వో వా విహజ్జమో;
యక్ఖత్తం యేన గచ్ఛేయ్య, మనుస్సత్తఞ్చ అబ్బజే;
తే మయ్ఘం ఆసవా ఖీణా, విద్ధస్తా వినలీకతా”తి. (అ. ని. ౪.౩౬) –

ఏత్థ తేభూమికం కమ్మం అవసేసా చ అకుసలా ధమ్మా ఆసవాతి ఆగతా. “దిట్టధమ్మికానం ఆసవానం సంవరాయ, సమ్మరాయికానం ఆసవానం పటిఘాతాయా”తి (పారా. ౩౯) పరూపఘాతవిప్పటిసారవధబన్ధాదయో చేవ అపాయదుక్ఖభూతా చ నానప్పకారా ఉపద్దవా.

తే పనేతే ఆసవా వినయే – “దిట్టధమ్మికానం ఆసవానం సంవరాయ సమ్మరాయికానం ఆసవానం పటిఘాతాయా”తి (పారా. ౩౯) ద్విధా ఆగతా. సళాయతనే “తయోమే, ఆవునో, ఆసవా – కామాసవో, భవాసవో, అవిజ్ఞాసవో”తి (దీ. ని. ౩.౩౦౫) తిథా ఆగతా, తథా అఞ్ఞోసు చ సుత్తన్తేసు. అభిధమ్మే తేయేవ దిట్టాసవేన సద్ధిం చతుధా ఆగతా. నిబ్బేధికపరియాయే “అత్తి, భిక్షవే, ఆసవా నిరయగామినియా”తిఆదినా (అ. ని. ౬.౬౩) పఞ్చాధా ఆగతా. ఛక్కనిపాతే “అత్తి, భిక్షవే, ఆసవా సంవరాయ పహాతబ్బా”తిఆదినా (అ. ని. ౬.౫౮) నయేన ఛథా ఆగతా. సబ్బాసవపరియాయే (మ. ని. ౧.౨౨) తేయేవ దస్సనపహాతబ్బేహి సద్ధిం సత్తథా ఆగతా. ఇథ పన అభిధమ్మనయేన చత్తారో ఆసవా వేదితబ్బా.

ఖయాతి ఏత్థ పన “యో ఆసవానం ఖయో భేదో పరిభేదో”తిఆదీసు ఆసవానం సరసభేదో ఆసవక్ఖయోతి వుత్తో. “జానతో అహం, భిక్షవే, పస్సతో ఆసవానం ఖయం వదామీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౫) ఆసవానం ఆయతిం అనుష్పాదో ఆసవక్ఖయోతి వుత్తో.

“సేక్ఖస్స సిక్ఖమానస్స, ఉజ్జమగ్గానుసారిసో;
ఖయస్మిం పఠమం ఇథాణం, తతో అఞ్ఞా అనన్తరా”తి. (ఇతివు. ౬౨) –

ఆదీసు మగ్గో ఆసవక్ఖయోతి వుత్తో. “ఆసవానం ఖయా సమణో హోతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౪౩౮) ఫలం.

“పరవజ్ఞానుపస్సిస్స, నిచ్చం ఉజ్ఞానసంజ్ఞానో;
ఆసవా తస్స వడ్డన్తి, ఆరా సో ఆసవక్ఖయా”తి. -

ఆదీసు (ధ. పం. ౨౦౩) నిబ్బానం. ఇథ పన ఆసవానం అచ్చస్తఖయో అనుప్పాదో వా మగ్గో వా “ఆసవానం ఖయో”తి వుత్తో.

అనాసవన్తి పటిపస్సద్ధివసేన సబ్బసో పహీనాసవం. చేతోవిముత్తిన్తి అరహత్తఫలసమాధిం. పజ్ఞావిముత్తిన్తి అరహత్తఫలపజ్ఞం. ఉభయవచనం మగ్గే వియ ఫలేపి సమధవిపస్సనానం యుగనన్ధభావదస్సనత్థం. ఇథాన్తి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం. దేవతాయ వచనసమనన్తరమేవ “కథం ను ఖో”తి ఆవజ్ఞేస్తస్స భగవతో ఇథాణం ఉప్పజ్జి “నన్దేన అరహత్తం సచ్చికత”న్తి. సో హి ఆయస్మా సహాయభిక్షూహి తథా ఉప్పణ్ణీయమానో “భారియం వత మయా కతం, యోహం ఏవం స్వాక్ఖాతే ధమ్మవినయే పబ్బజిత్వా అచ్చరానం పటిలాభాయ సత్తారం పాటిభోగం అకాసి”న్తి ఉప్పన్నసంవేగో హిరోత్తప్పం పచ్చుపట్టపేత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో అరహత్తం పత్వా చిన్తేసి - “యంనూనాహం భగవన్తం ఏతస్మా పటిస్సవా మోచేయ్య”న్తి. సో భగవన్తం ఉపసక్ఖమిత్వా అత్తనో అధిప్పాయం సత్థు ఆరోచేసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మా నన్దో... పే.... ఏతస్మా పటిస్సవా”తి. తత్థ పటిస్సవాతి పాటిభోగప్పటిస్సవా, “అచ్చరానం పటిలాభాయ అహం పటిభూతో”తి పటిజ్ఞాయ.

అథస్స భగవా “యస్మా తయా అజ్ఞా ఆరాధితాతి ఇథాతమేతం మయా, దేవతాపి మే ఆరోచేసి, తస్మా నాహం పటిస్సవా ఇదాని మోచేతబ్బో అరహత్తప్పత్తియావ మోచితత్తా”తి ఆహ. తేన వుత్తం “యదేవ ఖో తే నన్దా”తిఆది. తత్థ యదేవాతి యదా ఏవ. తేతి తవ. ముత్తోతి పముత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - యస్మింయేవ కాలే ఆసవేహి తవ చిత్తం విముత్తం, అథ అనన్తరమేవాహం తతో పాటిభోగతో ముత్తోతి.

సోపి ఆయస్మా విపస్సనాకాలేయేవ “యదేవాహం ఇన్ద్రియాసంవరం నిస్సాయ ఇమం విప్పకారం పత్తో, తమేవ సుట్టు నిగ్గహస్సామ్మీ”తి ఉస్సాహజాతో బలవహిరోత్తప్పో తత్థ చ కతాధికారత్తా ఇన్ద్రియసంవరే ఉక్కుట్టపటిపదమ్మి అగమాసి. వుత్తజ్ఞోతం -

“సచే , భిక్ఖవే, నన్దస్స పురత్తిమా దిసా ఆలోకేతబ్బా హోతి, సబ్బం చేతసో సమన్నాహరిత్వా నన్దో పురత్తిమం దిసం ఆలోకేతి ‘ఏవం మే పురత్తిమం దిసం ఆలోకయతో న అభిజ్ఞాదోమనస్సా పాపకా అకుసలా ధమ్మా అన్వాస్సవేయ్యున్తి, ఇతిహ తత్థ సమ్మజానో హోతి.

“సచే, భిక్ఖవే, నన్దస్స పచ్చిమా...పే.... ఉత్తరా... దక్ఖిణా... ఉద్ధం... అథో... అనుదిసా ఆలోకేతబ్బా హోతి, సబ్బం చేతసో సమన్నాహరిత్వా నన్దో అనుదిసం ఆలోకేతి ‘ఏవం మే...పే.... సమ్మజానో హోతి”తి (అ. ని. ౮.౯).

తేనేవ తం ఆయస్మన్తం సత్థా “ఏతదగ్గం, భిక్ఖవే, మమ సావకానం భిక్షూనం ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారానం యదిదం నన్దో”తి (అ. ని. ౧.౨౩౦) ఏతదగ్గే రపేసి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో నన్దస్స సబ్బాసవే ఖేపేత్వా సుఖాదీసు తాదిభావప్పత్తిసజ్ఞాతం అత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి తదత్థవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యస్స నిత్తిణ్ణో పజ్జోతి యేన అరియపుగ్గలేన అరియమగ్గసేతునా సబ్బో దిట్టిపజ్జో సంసారపజ్జో ఏవ వా నిబ్బానపారగమనేన తిణ్ణో. మద్దితో కామకణ్డకోతి యేన సత్తానం విజ్ఞనతో. “కామకణ్డకో”తి లద్ధనామో సబ్బో కిలేసకామో సబ్బో కామవిసూకో అగ్గఞాణదణ్ణేన మద్దితో భగ్గో అనవసేసతో మధితో. మోహక్ఖయం అనుప్పత్తోతి ఏవంభూతో చ దుక్ఖాదివిసయస్స సబ్బస్స సమ్మోహస్స ఖేపనేన మోహక్ఖయం పత్తో, అరహత్తఫలం నిబ్బానఞ్చ అనుప్పత్తో. సుఖదుక్ఖేసు న వేధతీ స భిక్ఖాతి సో భిన్నకిలేసో భిక్ఖ ఇట్టారమ్మణసమాయోగతో ఉప్పన్నేసు సుఖేసు అనిట్టారమ్మణసమాయోగతో ఉప్పన్నేసు దుక్ఖేసు చ న వేధతి న కమ్మతి, తం నిమిత్తం చిత్తవికారం నాపజ్జతి. “సుఖదుక్ఖేసు”తి చ దేసనామత్తం, సబ్బేసుపి లోకధమ్మేసు న వేధతీతి వేదితబ్బం.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. యసోజసుత్తవణ్ణనా

౨౩. తతియే యసోజప్పముఖానీతి ఏత్త యసోజోతి తస్స ధేరస్స నామం, తం పుబ్బభగ్గమం కత్వా పబ్బజితత్తా విచరణతో చ తాని పఞ్చ భిక్ఖుసతాని “యసోజప్పముఖానీ”తి వుత్తాని.

తేసం అయం పుబ్బయోగో - అతీతే కిర కస్సపదసబలస్స సాసనే అఞ్ఞాతరో భిక్ఖు ఆరఞ్ఞకో అరఞ్ఞో పిట్టిపాసాణే కతపణ్ణకుటియం విహరతి. తస్మిఞ్చ సమయే పఞ్చసతా చోరా గామఘాతకాదీని కత్వా చోరికాయ జీవంతా చోరకమ్మం కత్వా జనపదమనుస్సేహి అనుబద్ధా పలాయమానా అరఞ్ఞం పవిసిత్వా తత్త కిఞ్చి గహణం వా పటిసరణం వా అపస్సంతా అవిదురే తం భిక్ఖుం పాసాణే నిసిన్నం దిస్సా వన్దిత్వా తం పవత్తిం ఆచిక్ఖిత్వా “అవ్హాకం, భవ్తే, పటిసరణం హోధా”తి యాచింసు. ధేరో “తువ్హాకం సీలసదిసం పటిసరణం నత్తి, సబ్బే పఞ్చ సీలాని సమాదియథా”తి ఆహ. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చిత్వా సీలాని సమాదియింసు. ధేరో “తువ్హే ఇదాని సీలేసు పతిట్టితా, అత్తనో జీవితం వినాసయంతేసుపి మా మనం పదోసయిత్థా”తి కకచూపమవిధిం (మ. ని. ౧.౨౨౨ ఆదయో) ఆచిక్ఖి. తే “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చింసు. అథ తే జానపదా తం సమ్మత్తా ఇతో చిత్తో చ గవేసంతా తే చోరే దిస్సా సబ్బేవ జీవితా వోరోపేసుం. తే తేసు మనోపదోసమత్తమ్మి అకత్వా అక్ఖణ్డసీలా కాలం కత్వా కామావచరదేవేసు నిబ్బత్తింసు. తేసు జేట్టచోరో జేట్టదేవపుత్తో అహోసి, ఇతరే తస్సేవ పరివారా.

తే అపరాపరం సంసరంతా ఏకం బుద్ధంతరం దేవలోకే ఖేపేత్వా అవ్హాకం భగవతో కాలే దేవలోకతో చవిత్వా జేట్టదేవపుత్తో సావత్థినగరద్వారే కేవట్టగామే పఞ్చసతకులగామజేట్టకస్స కేవట్టస్స పుత్తో హుత్వా నిబ్బత్తి, యసోజోతిస్స నామం అకంసు. ఇతరేపి అవసేసకేవట్టానం పుత్తా హుత్వా నిబ్బత్తింసు. తే పుబ్బసన్నివాసేన సబ్బేపి సహాయకా హుత్వా సహపంసుకీళితం కీళంతా అనుపుబ్బేన వయప్పత్తా అహేసుం, యసోజో తేసం అగ్గో అహోసి. తే సబ్బేవ ఏకతో హుత్వా జాలాని గహేత్వా నదితళాకాదీసు మచ్చే బన్ధంతా విచరంతి.

అథేకదివసం అచిరవతియా నదియా జాలే ఖితే సువణ్ణవణ్ణో మచ్చో అన్తోజాలే పావిసి. తం దిస్సా సబ్బేపి కేవట్టా “అవ్హాకం పుత్తా మచ్చే బన్ధంతా సువణ్ణవణ్ణం మచ్చం బన్ధింసు”తి హట్టతుట్టా అహేసుం. అథ తే పఞ్చసతాపి సహాయకా మచ్చం నావాయ పక్ఖిపిత్వా నావం ఉక్ఖిపిత్వా రఞ్ఞో దస్సేసుం. రాజా తం దిస్సా “భగవా ఏతస్స సువణ్ణవణ్ణకారణం

జానిస్సతీ"తి మచ్చం గాహపేత్వా భగవతో దస్సేసి. సత్తా "అయం కస్యపసమ్మాసమ్మద్ధస్స సాసనే ఓసక్కమానే పబ్బజిత్వా మిచ్ఛా పటిపజ్జన్తో సాసనం ఓసక్కాపేత్వా నిరయే నిబ్బత్తో ఏకం బుద్ధంతరం నిరయే పచ్చిత్వా తతో చుతో అచిరవతియం మచ్చో హుత్వా నిబ్బత్తో"తి వత్వా తస్స మాతుభగినీనశ్చ నిరయే నిబ్బత్తభావం, తస్స భాతికత్థేరస్స పరినిబ్బుతభావశ్చ తేనేవ కథాపేత్వా ఇమిస్సా అట్టుప్పత్తియా కపిలసుత్తం దేసేసి.

సత్తు దేసనం సుత్వా తే పశ్చాసతా కేవట్టపుత్తా సంవేగజాతా హుత్వా భగవతో సన్నికే పబ్బజిత్వా, ఉపసమ్మన్నా హుత్వా వివేకవాసం వసంతా భగవంతం దస్సనాయ ఆగమంసు. తేన వుత్తం - "తేన ఖో పన సమయేన యసోజప్పముఖాని పశ్చామత్తాని భిక్షుసతానీ"తిఆది.

తత్త తేధాతి తే ఇధ. నేవాసికేహీతి నిబద్ధవాసం వసమానేహి. పటిసమ్మోదమానాతి నేవాసికభిక్షూహి "కచ్చావుసో, ఖమనీయ"న్తిఆదినా పటిసన్ధారవసేన సమ్మోదనాయ కతాయ "ఆమావుసో, ఖమనీయ"న్తిఆదినా , పున సమ్మోదమానా తేహి సద్ధిం సమప్పవత్తమోదా. సేనాసనాని పశ్చాపయమానాతి ఆచరియుపజ్ఞాయానం అత్తనో చ పాపుణకాని సేనాసనాని పుచ్చిత్వా తేహి నేవాసికేహి తేసం "ఇదం తువ్హాకం ఆచరియానం, ఇదం తువ్హాకం ఉపజ్ఞాయానం, ఇదం తువ్హాకం పాపుణాతీ"తి సేనాసనాని సంవిధాపేత్వా అత్తనా చ తత్త గత్వా, ద్వారకవాటాని వివరిత్వా, మశ్చాపీరకటసారకాదీని నీహరిత్వా పప్పోటేత్వా యథారానం రపనాదివసేన పశ్చాపేత్తా చ.

పత్తచీవరాని పటిసామయమానాతి, "భన్తే, ఇమం మే పత్తం రపేథ, ఇదం చీవరం, ఇదం థాలకం, ఇదం ఉదకతుమ్మం, ఇదం మే కత్తరయట్టి"న్తి ఏవం సమణపరిక్ఖారం సంగోపయమానా. ఉచ్చాసద్ధా మహాసద్ధాతి ఉద్ధం గతట్టేన ఉచ్చో సద్ధో యేసంతే ఉచ్చాసద్ధా అకారస్స ఆకారం కత్వా. సమంతతో పత్తటట్టేన మహంతో సద్ధో యేసంతే మహాసద్ధా. కేవట్టా మశ్శో మచ్చవిలోపేతి కేవట్టా వియ మచ్చవిలుమ్పనే. యథా నామ కేవట్టా ఉదకే వట్టనతో మచ్చగ్గహణత్తం పవత్తనతో "కేవట్టా"తి లద్ధనామా మచ్చబద్ధా మచ్చగ్గహణత్తం జలే జాలం పక్ఖిపిత్వా "పవిట్టో న పవిట్టో, గహితో న గహితో"తిఆదినా ఉచ్చాసద్ధమహాసద్ధా హోన్తి. యథా చ తే మచ్చపచ్చిఆదీని రపితట్టానే మహజనే గత్వా "మయ్హం ఏకం మచ్చం దేథ, మయ్హం ఏకం మచ్చఫాలం దేథ, అముకస్స దిన్నో మహంతో, మయ్హం ఖుద్దకో"తిఆదీని వత్వా విలుమ్పమానే తేసం పటిసేధనాదివసేన ఉచ్చాసద్ధమహాసద్ధా చ హోన్తి, ఏవమేతే భిక్షూతి దస్సేతి. తేతేతి తే ఏతే. కింనూతి కిస్స ను, కిమత్థం నూతి అత్తో. తేమేతి తే ఇమే. పణామేమీతి నీహరామి. వోతి తుమ్మే. న వో మమ సన్నికే వత్తబ్బన్తి తుమ్మేహి మయ్హం సన్నికే న వసితబ్బం. యే తుమ్మే మాదిసస్స బుద్ధస్స వసనట్టానం ఆగత్వా ఏవం మహాసద్ధం కరోథ, అత్తనో ధమ్మతాయ వసంతా కిం నామ సారుప్పం కరిస్సథ, తుమ్మాదిసానం మమ సన్నికే వసనకిచ్చం నత్తితి దీపేతి. ఏవం పణామితేసు చ భగవతా తేసు ఏకభిక్షుపి "భగవా తుమ్మే మహాసద్ధమత్తకేన అమ్మే పణామేథా"తి వా అశ్శాం వా కిశ్శి పటివచనం అవత్వా బుద్ధగారవేన సబ్బే భగవతో వచనం సమ్మటిచ్చన్తా "ఏవం, భన్తే"తి వత్వా నిక్ఖమింసు. ఏవం పన తేసం అహోసి "మయం సత్తారం పస్సిస్సామ, ధమ్మం సోస్సామ, సత్తు సన్నికే వసిస్సామాతి ఆగతా, ఏవరూపస్స పన గరువో సత్తు సన్నికం ఆగత్వా మహాసద్ధం కరిష్ఠా, అమ్మాకమేవ దోసోయం, పణామితమ్మా తతో, న లద్ధం సత్తు సన్నికే వత్తుం, సమంతపాసాదికం సువణ్ణవణ్ణం సరీరం ఓలోకేతుం, మధురస్సరేన దేసితం ధమ్మం సోతు"న్తి. తే బలవదోమనస్సజాతా హుత్వా పక్కమింసు.

సంసామేత్వాతి సుగుత్తం కత్వా. వజ్జీతి ఏవంనామకో జనపదో, వజ్జీ నామ జానపదినో రాజకుమారా, తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుళ్ళీవసేన "వజ్జీ"త్వేవ వుచ్చతి. తేన వుత్తం "వజ్జీసూ"తి. వగ్గముదాతి ఏవంనామ లోకస్స పుణ్ణాసమ్మతా

ఏకా నదీ. “వగ్గముదా”తిపి పాఠో. అత్తకామేనాతి కిళ్ళి పయోజనం అనపేక్షిత్యా అత్తమేవ ఇచ్చన్తేన. హితేసినాతి అత్తం ఇచ్చన్తేన, “కిన్తి మే సావకా వట్టదుక్తా పరిముచ్చేయ్యు”న్తి తస్య అత్తసజ్ఞాతస్య అత్తస్య వా హేతుభూతస్య హితస్య ఏసనసీలేన. తతో ఏవ అత్తనో సరీరభేదం అగణేత్వా దూరేపి వేనేయ్యసన్తికం గన్త్యా అనుకమ్పనతో అనుకమ్పకేన. తమేవ అనుకమ్పం ఉపాదాయ మయం పణామితా, న అత్తనో వేయ్యవచ్చాదిపచ్చాసీసాయ. యస్మా ధమ్మగరునో బుద్ధా భగవన్తో సమ్మాపటిపత్తియావ పూజేతబ్బా, యే ఉచ్చాసద్ధకరణమత్తేపి పణామేన్తి, తస్మా హన్త మయం, ఆవుసో, తథా విహారం కప్పేమ సబ్బత్థ సతిసమ్మజ్ఞాయోగేన అపణ్ణకప్పటిపదం పూరేన్తా యథాగహితకమ్మట్టానం మత్తకం పాపేన్తా చతుశరియాపథవిహారం కప్పేమ విహరామ. యథా నో విహరతన్తి యథా అమ్మేసు విహరన్తేసు, భగవా అత్తమనో అస్స, సమ్మాపటిపత్తియా పూజాయ ఆరాధితో భవేయ్యాతి అత్తో.

తేనేవన్తరవస్సేనాతి తస్మింయేవ అన్తరవస్సే మహాపవారణం అనతిక్రమిత్వావ. సబ్బేవ తిస్సో విజ్ఞా సచ్చాకంసూతి సబ్బేయేవ తే పఞ్చసతా భిక్షూ పుబ్బేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణం దిబ్బచక్షుజ్ఞాణం ఆసవక్ఖయజ్ఞాణన్తి ఇమా తిస్సో పుబ్బేనివృత్తక్ఖన్తప్పటిచ్చాదకమోహక్ఖన్తాదీనం వినివిజ్ఞనట్టేన విజ్ఞా అత్తపచ్చక్ఖా అకంసు. లోకియాభిజ్ఞాసు ఇమాయేవ ద్వే అభిజ్ఞా ఆసవక్ఖయజ్ఞాణస్య బహూపకారా, న తథా దిబ్బసోతచేతోపరియఇద్ధివిధజ్ఞాణానీతి దస్సనత్తం విజ్ఞత్తయమేవేత్త తేసం భిక్షూనం అధిగమదస్సనవసేన ఉద్ధటం. తథా హి వేరజ్ఞాసుత్తే (అ. ని. ౮.౧౧) భగవా వేరజ్ఞాట్రాహ్మణస్య అత్తనో అధిగమం దస్సన్తో విజ్ఞత్తయమేవ దేసేసి, న దిబ్బసోతజ్ఞాణాదీనం అభావతో. ఏవం తేసమ్మి భిక్షూనం విజ్ఞమానానిపి దిబ్బసోతజ్ఞాణాదీని న ఉద్ధటాని. ఛళభిజ్ఞా హి తే భిక్షూ. ఏవఞ్చ కత్వా “వగ్గముదాయ నదియా తీరే అన్తరహితా మహావనే కూటాగారసాలాయం భగవతో సమ్ముఖే పాతురహేసు”న్తి తేసం భిక్షూనం ఇద్ధివళజ్ఞానం వక్ఖతి.

యథాభిరన్తన్తి యథాభిరతిం యథాజ్ఞాసయం. బుద్ధానజ్ఞో ఏకస్మిం రానే వసన్తానం ఛాయూదకవిపత్తిం వా అఫాసుకసేనాసనం వా మనుస్సానం అస్సద్ధాదిభావం వా ఆగమ్మ అనభిరతి నామ నత్తి, తేసం సమ్మత్తియా “ఫాసుం విహరామా”తి చిరవిహరోపి నత్తి. యత్త పన భగవతి విహరన్తే మనుస్సా సరణేసు వా పతిట్టహన్తి, సీలాని వా సమాదియన్తి పబ్బజన్తి, సోతాపత్తిమగ్గాదీని వా పాపుణన్తి, సత్తా తాసు సమ్మత్తీసు తేసం పతిట్టాపనత్తం వసతి, తదభావే పక్కమతి. తదా హి సావత్థియం కత్తబ్బబుద్ధకిచ్చం నాహోసి. తేన వుత్తం – “అథ ఖో భగవా సావత్థియం యథాభిరన్తం విహరిత్వా యేన వేసాలీ తేన చారికం పక్కామీ”తి.

చారికం చరమానోతి అద్ధానగమనం గచ్ఛన్తో. చారికా చ నామేసా భగవతో దువిధా తురితచారికా అతురితచారికాతి. తత్త దూరేపి బోధనేయ్యపుగ్గలం దిస్వా తస్య బోధనత్తం సహసా గమనం తురితచారికా నామ, సా మహాకస్సపపచ్చుగ్గమనాదీసు దట్టబ్బా. యా పన గామనిగమరాజధానీపటిపాటియా దేవసికం యోజనద్దయోజనవసేన పిణ్ణపాతచరియాదీహి లోకం అనుగ్గణ్ణతో గచ్ఛతి, అయం అతురితచారికా నామ, అయమేవ ఇధాధిప్పేతా. తదవసరీతి తేన అవసరి, తం వా అవసరి, తత్త అవసరి , పావిసీతి అత్తో.

తత్తాతి తస్సం. సుదన్తి నిపాతమత్తం. వేసాలియన్తి తిక్ఖత్తుం విసాలీభూతత్తా “వేసాలీ”తి లద్ధనామే లిచ్చవిరాజానం నగరే. మహావనేతి మహావనం నామ సయంజాతం అరోపిమం సపరిచ్చేదం మహన్తం వనం. కపిలవత్తుసామన్తా పన మహావనం హిమవన్తేన సహ ఏకాబద్ధం అపరిచ్చేదం హుత్వా మహాసముద్ధం ఆహచ్చ రితం. ఇదం తాదిసం న హోతి, సపరిచ్చేదం మహన్తం వనన్తి మహావనం. కూటాగారసాలాయన్తి తస్మిం మహావనే భగవన్తం ఉద్ధిస్స కతే ఆరామే

కూటాగారం అస్తో కత్వా హంసవట్టకచ్చన్నేన కతా సబ్బాకారసమ్పన్నా బుద్ధస్స భగవతో గన్ధకుటి కూటాగారసాలా నామ , తస్సం కూటాగారసాలాయం. వగ్గుముదాతీరియానన్తి వగ్గుముదాతీరవాసీనం. చేతసా చేతో పరిచ్చ మనసి కరిత్వాతి అత్తనో చిత్తేన తేసం చిత్తం పరిచ్చిజ్ఞ మనసి కరిత్వా, చేతోపరియజ్ఞాణేన వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన వా తేహి అధిగతవిసేసం జానిత్వాతి అత్తో.

ఆలోకజాతా వియాతి సజ్జాతాలోకా వియ. ఇతరం తస్సేవ వేవచనం, చన్దసహస్ససూరియసహస్సేహి ఓభాసితా వియాతి అత్తో. యస్మా తే యసోజప్పముఖా పశ్చాసతా భిక్షూ సబ్బసో అవిజ్ఞన్దకారవిధమనేన ఆలోకభూతా ఓభాసభూతా హుత్వా విహరన్తి, తస్మా భగవా తేహి రితదిసాయ “ఆలోకజాతా వియ మే, ఆనన్ద, ఏసా దిసా”తిఆదినా వణ్ణభణనాపదేసేన తే భిక్షూ పసంసతి. తేన వుత్తం - “యస్సం దిసాయం వగ్గుముదాతీరియా భిక్షూ విహరన్తి”తి. అప్పటికూలాతి న పటికూలా, మనాపా మనోహరాతి అత్తో. యస్మిన్తో పదేసే సీలాదిగుణసమ్పన్నా మహేసి నో విహరన్తి, తం కిన్హాపి ఉక్కులవికూలవిసమదుగ్గాకారం, అథ ఖో మనుజ్ఞాం రమణీయమేవ. వుత్తజ్ఞోతం -

“గామే వా యది వారణ్ణో, నిన్నే వా యది వా థలే;

యత్థ అరహన్తో విహరన్తి, తం భూమిరామణేయ్యక”న్తి. (ధ. ప. ౯౮);

పహిణేయ్యాసీతి పేసేయ్యాసి. సత్థా ఆయస్సన్తానం దస్సనకామోతి తేసం భిక్షూనం సన్తికే పహిణాకారదస్సనం. ఇతి భగవా యదత్థం తే భిక్షూ పణామేసి, తమత్థం మత్తకప్పత్తం దిస్వా ఆరద్ధచిత్తో తేసం దస్సనకామతం ధేరస్స ఆరోచేసి. ఏవం కిరస్స అహోసి “అహం ఇమే ఉచ్చాసద్దమహాసద్దకరణే పణామేస్సామి, అథ తే భద్రో అస్సాజానీయో వియ కసాభిఘాతేన, తేన చోదితా సంవేగప్పత్తా మమారాధనత్థం అరణ్ణం పవిసిత్వా ఘటేన్తా వాయమన్తా ఖిప్పమేవ అరహత్తం సచ్చికరిస్సన్తి”తి. ఇదాని తే అగ్గఫలప్పత్తే దిస్వా తాయ అరహత్తప్పత్తియా ఆరాధితచిత్తో తేసం దస్సనకామో హుత్వా ఏవం ధమ్మభణ్ణాగారికం ఆణాపేసి.

సో భిక్షూతి ఆనన్దత్థేరేన తథా ఆణత్తో చళభిన్తో ఏకో భిక్షు. పముఖేతి సమ్ముఖే. ఆనేజ్ఞసమాధినాతి చతుత్థజ్ఞానపాదకేన అగ్గఫలసమాధినా, “అరూపజ్ఞానపాదకేనా”తిపి వదన్తి. “ఆనేజ్ఞోన సమాధినా”తిపి పాఠో. కస్మా పన భగవా తేసం భిక్షూనం ఆగమనం జానన్తో పటిసన్ధారం అకత్వా సమాపత్తియేవ సమాపజ్ఞి? తేసం అత్తనా సమాపన్నసమాపత్తిం జానిత్వా సమాపజ్ఞనత్థం, తేసం పుట్టే పణామితానం ఇదాని అత్తనా సమానసమ్మోగదస్సనత్థం, అనుభావదీపనత్థం, వినా వచీభేదేన అజ్ఞాబ్యాకరణదీపనత్థాన్. అపరే పనాహు “పుట్టే పణామితానం ఇదాని అత్తనో సన్తికం ఆగతానం అనుత్తరసుఖుప్పాదనేన అనజ్ఞాసాధారణపటిసన్ధారకరణత్త”న్తి. తేపి ఆయస్మన్తో భగవతో అజ్ఞాసయం ఇత్వా తంయేవ సమాపత్తిం సమాపజ్ఞింసు. తేన వుత్తం - “కతమేన ను ఖో భగవా విహరేన ఏతరహి విహరతి”తిఆది.

ఏత్త చ రూపావచరచతుత్థజ్ఞానం కోసజ్ఞాదీనం పారిపన్తికధమ్మానం సువిదురభావతో ఇద్ధియా మూలభూతేహి అనోణమనాదీహి సోళసహి వోదానధమ్మేహి సమన్నాగమనతో ఆనేజ్ఞప్పత్తం సయం అనిజ్ఞానట్టేన ఆనేజ్ఞాన్తి వుచ్చతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“అనోఁతం చిత్తం కోసజ్ఞే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. అనుజ్ఞతం చిత్తం ఉద్ధచ్చే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. అనభిరతం చిత్తం రాగే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. అనపనతం చిత్తం బ్యాపాదే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. అనిస్సితం చిత్తం దిట్టియా న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. అప్పటిబద్ధం చిత్తం ఛన్దరాగే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. విప్పముత్తం చిత్తం కామరాగే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. విసంయుత్తం చిత్తం కిలేసే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. విమరియాదికతం చిత్తం కిలేసమరియాదాయ న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. ఏకత్తగతం చిత్తం నానత్తకిలేసే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. సద్ధాయ పరిగ్గహితం చిత్తం అస్సద్ధియే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. వీరియేన పరిగ్గహితం చిత్తం కోసజ్ఞే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. సతియా పరిగ్గహితం చిత్తం పమాదే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. సమాధినా పరిగ్గహితం చిత్తం ఉద్ధచ్చే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. పఞ్ఞాయ పరిగ్గహితం చిత్తం అవిజ్ఞాయ న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం. ఓభాసగతం చిత్తం అవిజ్ఞన్దకారే న ఇజ్ఞాతీతి ఆనేజ్ఞం”ని.

రూపావచరచతుత్థజ్ఞానమేవ చ రూపవిరాగభావనావసేన పవత్తితం, ఆరమ్మణవిభాగేన చతుబ్బిధం అరూపావచరజ్ఞానన్తి ఏతేసం పఞ్చన్నం యూనానం ఆనేజ్ఞవోహరో. తేసం యం కిఞ్చ పాదకం కత్వా సమాపన్నా అరహత్తఫలసమాపత్తి ఆనేజ్ఞసమాధీతి పోరాణా.

అభిక్కున్తాయాతి అతీతాయ. నిక్ఖన్తేతి నిగ్గతే, అపగతేతి అత్థో. తుణ్ణీ అహోసీతి భగవా అరియేన తుణ్ణీభావేన తుణ్ణీ అహోసి. ఉద్ధన్తి అరుణేతి ఉగ్గతే అరుణే, అరుణో నామ పురత్తిమదిసాయ సూరియోదయతో పురేతరమేవ ఉట్టితోభాసో. నన్దిముఖియాతి రత్తియా అరుణస్స ఉగ్గతత్తా ఏవ అరుణప్పభాయ సూరియాలోకూపజీవినో సత్తే నన్దాపనముఖియా వియ రత్తియా జాతాయ, విభాయమానాయాతి అత్థో.

తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టహిత్యాతి యథాపరిచ్చేదం తతో ఆనేజ్ఞసమాధితో అరహత్తఫలసమాపత్తితో ఉట్టాయ. సచే ఖో త్వం, ఆనన్ద, జానేయ్యాసీతి భగవా “ఇమే చ భిక్షూ ఏత్తకం కాలం ఇమినా నామ సమాపత్తిసుఖేన వీతినామేన్తి”తి, ఆనన్ద, యది త్వం జానేయ్యాసి. ఏత్తకమ్మి తే నప్పటిభాసేయ్యాతి లోకియపటిసమ్మోదనం సన్దాయ యదిదం తే “అభిక్కున్తా, భన్తే, రత్తీ”తిఆదినా తిక్ఖత్తం పటిభానం ఉపట్టితం, తయిదం ఏత్తకమ్మి తే న ఉపట్టహయ్య. యస్మా చ ఖో త్వం, ఆనన్ద, సేక్ఖో అసేక్ఖం సమాపత్తివిహారం న జానాసి, తస్మా మం ఇమేసం భిక్షూనం లోకియపటిసమ్మోదనం కారేతుం ఉస్సుక్కం ఆపజ్జి. అహం పన ఇమేహి భిక్షూహి సద్ధిం లోకుత్తరపటిసమ్మోదనేనేవ తియామరత్తిం వీతినామేసిన్తి దస్సేన్తో భగవా ఆహ - “అహఞ్చ, ఆనన్ద, ఇమాని చ పఞ్చ భిక్షుసతాని సబ్బేవ ఆనేజ్ఞసమాధినా నిసీదిమ్మా”తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం తేసం భిక్షూనం అత్తనా సమం ఆనేజ్ఞసమాధిసమాపజ్జనసమత్థతాసజ్ఞాతం వసీభావత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం తేసం భిక్షూనం అనవసేసరాగాదిప్పహోనసంసిద్ధితాదిసభావదీపనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యస్స జితో కామకణ్డకోతి కుసలపక్ఖవిజ్ఞనత్తేన కణ్డకభూతో కిలేసకామో యేన అరియపుగ్గలేన అనవసేసం జితో పహీనో, ఏతేనస్స అనునయాభావం దస్సేతి. “గామకణ్డకో”తిపి పారో. తస్సత్థో - గామే కణ్డకో కణ్డకట్టానియో సకలో వత్తుకామో యస్స జితోతి. జయో చస్స తప్పటిబద్ధఛన్దరాగప్పహోనేనేవ వేదితబ్బో, తేన తేసం అనాగామిమగ్గో వుత్తో హోతి . అక్కోసో చ జితోతి సమ్మన్తో. వధో చ బన్ధనఞ్చాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తేసు అక్కోసజయేన వచీదుచ్చరితాభావో, ఇతరేన కాయదుచ్చరితాభావో దస్సేతో. తేన తంనిమిత్తకస్స బ్యాపాదస్స అనవసేసప్పహోనేన తతియమగ్గో వుత్తో హోతి.

అథ వా అక్కిసాదిజయవచనేన తతియమగ్గో వుత్తో హోతి, అక్కిసాదీనం అచ్చస్తఖమనం తత్త పకాసితం హోతి, ఉభయథాపి నేసం విరోధాభావం దస్సేతి. పబ్బతో వియ సో రితో అనేజోతి ఏజా వుచ్చతి చలనకిలేసపరిపన్థో, ఏజాహేతూనం అవసేసకిలేసానం అభావేన అనేజో, అనేజత్తాయేవ సబ్బకిలేసేహి పరవాదవాతేహి చ అకమ్పనీయత్తా రితో ఏకగ్గనపబ్బతసదిసో. సుఖదుక్ఖేసు న వేధతి స భిక్షూతి సో భిన్నకిలేసో భిక్షు సుఖదుక్ఖనిమిత్తం న కమ్పతీతి హేత్థా వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. ఇతి భగవా తేసం పఞ్చసతానం భిక్షూనం అరహత్తాధిగమేన తాదిభావప్పత్తిం ఏకజ్ఞం కత్వా ఏకపుగ్గలాధిట్ఠానం ఉదానం ఉదానేసీతి.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సారిపుత్తసుత్తవణ్ణనా

౨౪. చతుత్తే పరిముఖం సతిం ఉపట్టపేత్వాతి ఆరమ్మణాభిముఖం సతిం రపయిత్వా ముఖసమీపే కత్వా. తథా హి విభజ్జే వుత్తం -

“అయం సతి ఉపట్టితా హోతి సుపట్టితా నాసికగ్గే వా ముఖనిమిత్తే వా, తేన వుచ్చతి పరిముఖం సతిం ఉపట్టపేత్వా”తి (విభ. ౨౩౭).

అథ వా “పరీతి పరిగ్గహట్టో, ముఖన్తి నియ్యానట్టో, సతీతి ఉపట్టానట్టో, తేన వుచ్చతి ‘పరిముఖం సతి’”న్తి. ఏవం పటిసమ్మిదాయం (పటి. మ. ౧.౧౬౪) వుత్తనయేనపేత్త అత్తో వేదితబ్బో. తత్తాయం సజ్జేపత్తో - పరిగ్గహితనియ్యానసతిం కత్వాతి. నియ్యానన్తి చ సతియా ఓగాహితబ్బం ఆరమ్మణం దట్టబ్బం. ఏత్త చ పురిమో పచ్చిమో చ అత్తో సబ్బసజ్జాహకవసేన, ఇతరో సమాపత్తియా పుబ్బభాగసమన్నాహారవసేన దట్టబ్బో. సతీతి వా సతిసీసేన ఝానం వుత్తం “యే కాయగతాసతిం పరిభుజ్జాన్తీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౧.౬౦౦) వియ. కతమం పన తం ఝానన్తి? రూపావచరచతుత్తజ్ఞానం పాదకం కత్వా సమాపన్నం అరహత్తఫలజ్ఞానం. కథం పనేతం జానితబ్బన్తి? ఆనేజ్జాసమాధియోగేన థేరస్స సవిసేసం నిచ్చలభావం కేనచి అకమ్పనీయతఞ్చ పబ్బతోపమాయ పకాసేన్తో భగవా ఇమం ఉదానం అభాసీతి గాథాయ ఏవ అయమత్తో విజ్ఞాయతి. న చాయం నిసజ్జా థేరస్స సచ్చప్పటివేధాయ, అథ ఖో దిట్టధమ్మసుఖవిహారాయ. పుట్టేయేవ హి సూకరఖతలేణే (మ. ని. ౨.౨౦౧) అత్తనో భాగినేయ్యస్స దీఘనఖపరిబ్బాజకస్స భగవతి ధమ్మం దేసేన్తే అయం మహాథేరో సచ్చప్పటివేధకిచ్చం మత్థకం పాపేసీతి.

ఏతమత్థన్తి ఏతం థేరస్స ఆనేజ్జాసమాధియోగేన తాదిభావప్పత్తియా చ కేనచి అకమ్పనీయతాసజ్ఞాతం అత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసీ.

తత్త యథాపి పబ్బతో సేలోతి యథా సీలామయో ఏకగ్గనసీలాపబ్బతో, న పంసుపబ్బతో న మిస్సకపబ్బతోతి అత్తో. అచలో సుప్పతిట్టితోతి సుప్పతిట్టితమూలో పకతివాతేహి అచలో అకమ్పనీయో హోతి. ఏవం మోహక్ఖయా భిక్షు, పబ్బతోవ న వేధతీతి మోహస్స అనవసేసప్పహానా మోహమూలకత్తా చ సబ్బాకుసలానం పహీనసబ్బాకుసలో భిక్షు, యథా సో పబ్బతో పకతివాతేహి, ఏవం లోకధమ్మేహి న వేధతి న కమ్పతి. మోహక్ఖయోతి వా యస్మా నిబ్బానం అరహత్తఞ్చ

వుచ్చతి, తస్మా మోహక్ష్మయస్స హేతు నిబ్బానస్స అరహత్తస్స వా అధిగతత్తా చతుసు అరియసచ్చేసు సుప్పతిట్టితో అసమాపన్నకాలేపి యథావుత్తపబ్బతో వియ న కేనచి వేధతి, పగేవ సమాపన్నకాలేతి అధిప్పాయో.

చతుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మహామోగ్గల్లానసుత్తవణ్ణనా

౨౫. పశ్చామే కాయగతాయ సతియాతి కాయానుపస్సనావసేన కాయే గతాయ కాయారమ్మణాయ సతియా, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే ఇదం కరణవచనం . అజ్ఞత్తన్తి ఇథ అజ్ఞత్తం నామ నియకజ్ఞత్తం, తస్మా అత్తని అత్తసన్తానేతి అత్థో. అథ వా యస్మా కమ్మట్టానభూతో కేసాదికో ద్వత్తింసకోట్టాససముదాయో ఇథ కాయోతి అధిప్పేతో, తస్మా అజ్ఞత్తన్తి పదస్స గోచరజ్ఞత్తన్తి అత్థో వేదితబ్బో. సూపట్టితాయాతి నియకజ్ఞత్తభూతే గోచరజ్ఞత్తభూతే వా కాయే సుట్టు ఉపట్టితాయ. కా పనాయం సతి, యా “అజ్ఞత్తం సూపట్టితా”తి వుత్తా? య్వాయం భగవతా “అత్థి ఇమస్మిం కాయే కేసా లోమా”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౩౭౭; మ. ని. ౧.౧౧౦; ఖు. పా. ౩.ద్వత్తింసాకార) అజ్ఞత్తకేసాదికో ద్వత్తింసాకారో కాయో వుత్తో, తత్థ యా పటికూలమనసికారం పవత్తేన్తస్స ఉపచారప్పనావసేన కాయే ఉపట్టితా సతి, సా “కాయగతా సతీ”తి వుచ్చతి. యథా చాయం, ఏవం ఆనాపానచతుశరియాపథసతిసమ్మజ్ఞానం వసేన ఉద్దుమాతకవిసీలకాదివసేన చ మనసికారం పవత్తేన్తస్స యథారహం ఉపచారప్పనావసేన కాయే ఉపట్టితా సతి “కాయగతా సతీ”తి వుచ్చతి. ఇథ పన అజ్ఞత్తం కాయగతా సతి పథవీఆదికా చతస్సో ధాతుయో ససమ్మార్హసజ్ఞేపాదీసు చతుసు యేన కేనచి ఏకేనాకారేన వవత్థపేత్వా తేసం అనిచ్ఛాదిలక్ఖణసల్లక్ఖణవసేన ఉపట్టితా విపస్సనాసమ్మయుత్తా సతి “కాయగతా సతీ”తి అధిప్పేతా. థేరో పన తథా విపస్సిత్యా అత్తనో ఫలసమాపత్తిమేవ సమాపజ్ఞిత్వా నీసీది. ఇథాపి గాథాయ ఏవం ఇమస్స అత్తస్స విజ్ఞాతబ్బతా “న చాయం నిసజ్ఞా”తిఆదినా వుత్తనయానుసారేన యోజేతబ్బా.

ఏతమత్థన్తి ఏతం థేరస్స చతుధాతువవత్థానముఖేన కాయానుపస్సనాసతిపట్టానేన విపస్సనం ఓగాహేత్వా ఫలసమాపత్తిసమాపజ్ఞనసజ్ఞాతం అత్తం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం సతిపట్టానభావనాయ నిబ్బానాధిగమదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ సతి కాయగతా ఉపట్టితాతి పుట్టే వుత్తలక్ఖణా సతి సద్ధాపుబ్బుల్లమానం సమాధివీరియపజ్ఞానం యథాసకం కిచ్చనిప్పాదనేన సహాయభావం ఆపన్నత్తా పహీనప్పటిపక్ఖా తతో ఏవ తిక్ఖవిసదభూతా చ యథావుత్తకాయసంవరణవసేన ఏకత్తసమోసరణవసేన చ అవిపరీతసభావం సల్లక్ఖేన్తి ఉపగత్వా రితా హోతి, ఏతేన కాయసజ్ఞాతానం చతున్నం ధాతుానం తన్నిస్సితానశ్చ ఉపాదారూపానం సల్లక్ఖణవసేన, పచ్చయే వవత్థపేత్వా తతో పరం తేసం అనిచ్ఛాదిలక్ఖణసల్లక్ఖణవసేన చ పవత్తం శాణపరమ్మరాగతం సతిం దస్సేతి, సతిసీసేన వా తంసమ్మయుత్తం పరిజ్ఞాత్తయపరియాపన్న శాణపరమ్మరమేవ దస్సేతి. ఛసు ఫస్సాయతనేసు సంవుతోతి యథావుత్తాయ కాయే ఉపట్టితాయ సతియా సమన్నాగతో చక్ఖాదీసు ఫస్సస్స కారణభూతేసు ఛసు ద్వారేసు కాయానుపస్సనాయ అభావితాయ ఉప్పజ్జనారహానం అభిజ్ఞాదీనం తస్సా భావితత్తా శాణప్పవత్తిం పటివేధేన్తో తే పిదహన్తో “తత్థ సంవుతో”తి వుచ్చతి, ఏతేన శాణసంవరం దస్సేతి.

సతతం భిక్షు సమాహితోతి సో భిక్షు ఏవం ఉపట్టితస్సతి సబ్బత్త చ సంవుతో పుధుత్తారమ్మణే చిత్తం అవిస్సజ్జేత్వా అనిచ్ఛాదివసేన సమ్మసంతో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా ఇాణే తిక్ఖే సూరే వహంతే విపస్సనాసమాధినా తావ సతతం నిరంతరం సమాహితో అనులోమజాణానంతరం గోత్రభుజాణోదయతో పట్టాయ. జిజ్ఞా నిబ్బానమత్తనోతి అజ్ఞోసం పుధుజ్ఞనానం సుపిసంతేపి అగోచరభావతో, అరియానం పన తస్స తస్సేవ ఆవేణికత్తా అత్తసదిసత్తా చ “అత్తా”తి లద్ధవోహరస్స మగ్గఫలజాణస్స సాతిసయవిసయభావతో ఏకంతసుఖావహం నిబ్బానం అసజ్జతధాతు “అత్తనో”తి వుత్తం, తం నిబ్బానం జిజ్ఞా జానేయ్య, మగ్గఫలజాణోహి పటివిజ్ఞేయ్య, సచ్చికరేయ్యాతి అత్తో. ఏతేన అరియానం నిబ్బానే అధిముత్తతం దస్సేతి. అరియా హి అధిచిత్తప్పవత్తికాలేపి ఏకంతేవ నిబ్బానే నిన్నపోణపబ్బారభావేన విహరంతి. ఏత్థి చ యస్స సతి కాయగతా ఉపట్టితా, సో భిక్షు ఛసు ఫస్సాయతనేసు సంవుతో, తతో ఏవ సతతం సమాహితో అత్తపచ్చక్ఖకరణేన నిబ్బానం అత్తనో జానేయ్యాతి ఏవం గాథాపదానం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. ఏవం కాయానుపస్సనాసతిపట్టానముఖేన యావ అరహత్తా ఏకస్స భిక్షునో నియ్యానమగ్గం దస్సేతి ధమ్మరాజా.

అపరో నయో - సతి కాయగతా ఉపట్టితాతి ఏతేన కాయానుపస్సనాసతిపట్టానం దస్సేతి. ఛసు ఫస్సాయతనేసు సంవుతోతి ఫస్సో ఆయతనం కారణం ఏతేసంతి ఫస్సాయతనాని, తేసు ఫస్సాయతనేసు. ఫస్సహేతుకేసు ఫస్సపచ్చయా నిబ్బత్తేసు ఛసు చక్ఖుసమ్మస్సజాదివేదయితేసు తణ్ణాదీనం అప్పవత్తియా సంవుతో, ఏతేన వేదనానుపస్సనాసతిపట్టానం దస్సేతి. సతతం భిక్షు సమాహితోతి సతతం నిచ్చకాలం నిరంతరం విక్ఖేపాభావతో సమాహితో భిక్షు. సో చాయం అవిక్ఖేపో సబ్బసో సతిపట్టానభావనాయ మత్తకప్పత్తాయ హోతి. సమ్మసంతో హి అతీతాదిభేదభిన్నేసు పజ్జాపాదానక్ఖన్దేసు అనవసేసతోవ పరిగ్గహేత్వా సమ్మసతీతి. ఏతేన సేససతిపట్టానే దస్సేతి. జిజ్ఞా నిబ్బానమత్తనోతి ఏవం చతుసతిపట్టానభావనం మత్తకం పాపేత్వా రితో భిన్నకిలేసో భిక్షు అత్తనో కిలేసనిబ్బానం పచ్చవేక్ఖణజాణేన సయమేవ జానేయ్యాతి అత్తో.

అథ వా సతి కాయగతా ఉపట్టితాతి అత్తనో పరేసజ్ఞ కాయస్స యథాసభావపరిజ్ఞాదీపనేన థేరస్స సతివేపుల్లప్పత్తి దీపితా. ఛసు ఫస్సాయతనేసు సంవుతోతి చక్ఖాదీసు ఛసు ద్వారేసు అచ్చంతసంవరదీపనేన సతతవిహారివసేన థేరస్స సమ్మజిజ్ఞాప్పకాసీనీ పజ్జావేపుల్లప్పత్తి దీపితా. సతతం భిక్షు సమాహితోతి సమాపత్తిబహులతాదస్సనేన నవానుపుబ్బవిహారసమాపత్తియో దస్సేతా. ఏవంభూతో పన భిక్షు జిజ్ఞా నిబ్బానమత్తనోతి కతకిచ్చత్తా ఉత్తరి కరణీయాభావతో కేవలం అత్తనో అనుపాదిసేసనిబ్బానమేవ జానేయ్య చింతేయ్య, అజ్ఞామ్మి తస్స చింతేబ్బం నత్తితి అధిప్పాయో.

పజ్జామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పిలిన్దవచ్చసుత్తవణ్ణనా

౨౬. ఛట్ఠీ పిలిన్దవచ్చోతి పిలిన్దాతిస్స నామం, వచ్చోతి గోత్తవసేన థేరం సజ్ఞానంతి. వసలవాదేన సముదాచరతీతి “ఏహి, వసల, అపేహి, వసలా”తిఆదినా భిక్షూ వసలవాదేన వోహరతి ఆలపతి. సమ్మహులా భిక్షూతి బహూ భిక్షూ. తే థేరం తథా సముదాచరంతం దిస్సా “అరహవ సమానో అప్పహీనవాసనత్తా ఏవం భణతీ”తి అజానంతా “దోసంతరో మజ్ఞో అయం థేరో ఏవం సముదాచరతీ”తి చింతేత్వా ఉల్లపనాధిప్పాయా తం తతో వుట్టాపేతుం భగవతో ఆరోచేసుం. తేన వుత్తం - “ఆయస్మా, భన్తే,

పిల్లివచ్చే భిక్షా వసలవాదేన సముదాచరతి”తి. కేచి పనాహు - “ఇమం ధేరం భిక్షా ‘అరహా’తి సజ్ఞానన్తి, అయశ్చ భిక్షా ఫరుసవచనేన ఏవం సముదాచరతి, ‘అభూతో ఏవ ను ఖో ఇమస్మిం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో’తి వాసనావసేన తస్స తథా సముదాచారం అజానన్తా అరియభావశ్చస్స అసద్దహన్తా ఉజ్ఞానసజ్ఞానో భగవతో తమత్థం ఆరోచేసు”న్తి. భగవా ధేరస్స దోసన్తరాభావం పకాసేతుకామో ఏకేన భిక్షునా తం పక్కిసాపేత్వా సమ్ముఖా తస్స “పుట్టాచిణ్ణవసేనాయం తథా సముదాచరతి, న ఫరుసవచనాధిప్పాయో”తి ఆహ. తేన వుత్తం - “అథ ఖో భగవా అశ్శతరం భిక్షుం ఆమన్తేసీ”తిఆది.

తత్త పుట్టేనివాసం మనసి కరిత్వాతి సత్తా “సచ్చం కిర త్వం, వచ్చ, భిక్షా వసలవాదేన సముదాచరసీ”తి ధేరం పుచ్చిత్వా తేన “ఏవం, భన్తే”తి వుత్తే “అయం వచ్చో కిలేసవాసనాయ వసలవాదం న పరిచ్చజతి, కిం ను ఖో అతీతేసుపి అత్తభావేసు బ్రాహ్మణజాతికో అహోసీ”తి ఆవజ్ఞేన్తో పుట్టేనివాసశాణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన వా తస్స పుట్టేనివాసం అతీతాసు జాతీసు నివుత్తక్ఖన్ధసన్తానం మనసి కరిత్వా హత్థతలే రపితం ఆమలకం వియ పచ్చక్ఖకరణవసేన అత్తనో మనసి కత్వా. భిక్షా ఆమన్తేసీతి తే భిక్షా సజ్ఞాపేతుం ఆలపి, అభాసి. తేన వుత్తం “మా ఖో తుమ్హే, భిక్షవే”తిఆది.

తత్త మాతి పటిసేధే నిపాతో, తస్స “ఉజ్ఞాయితా”తి ఇమినా సమ్మన్తో. మా ఉజ్ఞాయితాతి మా హేట్టా కత్వా చిన్తయిత, ఓలోకయితాతి అత్తో. వచ్చస్స భిక్షునోతి చ ఉజ్ఞాయనస్స ఉసూయనత్తత్తా సమ్మదానవచనం. ఇదానిస్స అనుజ్ఞాయితబ్బే కారణం దస్సేన్తో “న, భిక్షవే, వచ్చో దోసన్తరో భిక్షా వసలవాదేన సముదాచరతి”తి ఆహ. తస్సత్తో - భిక్షవే, అయం వచ్చో దోసన్తరో దోసచిత్తో దోసేన బ్యాపాదేన దూసితచిత్తో హుత్వా భిక్షా వసలవాదేన న సముదాచరతి , మగ్గేనేవ చస్స బ్యాపాదో సముగ్ఘాతితో. ఏవం అదోసన్తరత్తేపి తస్స తథా సముదాచారస్స పురిమజాతిసిద్ధం కారణం దస్సేన్తో “వచ్చస్స, భిక్షవే”తిఆదిమాహ.

తత్త అబ్బోకిణ్ణానీతి ఖత్తియాదిజాతిఅన్తరేహి అవోమిస్సాని అనన్తరితాని. పశ్చ జాతిసతాని బ్రాహ్మణకులే పచ్చాజాతానీతి సబ్బాని తాని వచ్చస్స పశ్చ జాతిసతాని పటిపాటియా బ్రాహ్మణకులే ఏవ జాతాని, అహేసున్తి అత్తో. సో తస్స వసలవాదో దీఘరత్తం సముదాచిణ్ణోతి యో ఏతరహి ఖీణాసవేనపి సతా పవత్తియతి, సో తస్స వచ్చస్స భిక్షునో వసలవాదో దీఘరత్తం ఇతో జాతితో పట్టాయ ఉద్ధం ఆరోహనవసేన పశ్చజాతిసతమత్తం కాలం బ్రాహ్మణజాతికత్తా సముదాచిణ్ణో సముదాచరితో అహోసీ. బ్రాహ్మణా హి జాతిసిద్ధేన మానేన థద్ధా అశ్శం వసలవాదేన సముదాచరన్తి. “అజ్ఞాచిణ్ణో”తిపి పరన్తి, సో ఏవ అత్తో. తేనాతి తేన దీఘరత్తం తథా సముదాచిణ్ణభావేన, ఏతేనస్స తథా సముదాచారస్స కారణం వాసనాతి దస్సేతి. కా పనాయం వాసనా నామ? యం కిలేసరహితస్సాపి సన్తానే అప్పహీనకిలేసానం సమాచారసదిససమాచారహేతుభూతం, అనాదికాలభావితేహి కిలేసేహి ఆహితం సామత్తియమత్తం, తథారూపా అధిముత్తితి వదన్తి. తం పనేతం అభినీహరసమ్మత్తియా శోయ్యావరణప్పహానవసేన యత్త కిలేసా పహీనా, తత్త భగవతో సన్తానే నత్తి. యత్త పన తథా కిలేసా న పహీనా, తత్త సావకానం పచ్చేకబుద్ధానశ్చ సన్తానే అత్తి, తతో తథాగతోవ అనావరణశాణదస్సనో.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో పిల్లివచ్చస్స సతిపి వసలసముదాచారే దోసన్తరాభావసజ్ఞాతం అత్తం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి తస్స అగ్గఫలాధిగమవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యష్మి న మాయా వసతి న మానోతి యస్మిం అరియపుగ్గలే సంతదోసప్పటిచ్చాదనలక్ష్మణా మాయా,
 “సయ్యోహమస్మీ”తిఆదినా సమ్మగ్గహవసేన పవత్తో ఉణ్ణతిలక్ష్మణో మానో చ న వసతి, మగ్గేన సముగ్ఘాతితత్తా న పవత్తతి న
 ఉప్పజ్జతి. యో వీతలోభో అమమో నిరాసోతి యో చ రాగాదిపరియాయవసేన పవత్తస్స ఆరమ్మణగ్గహణలక్ష్మణస్స లోభస్స
 సబ్బధా విగతత్తా వీతలోభో, తతో ఏవ రూపాదీసు కత్థచి మమాయనాభావతో అమమో అపరిగ్గహో, అనాగతానమ్మి
 భవాదీనం అనాసీసనతో నిరాసో. పనుణ్ణకోధోతి కుజ్జనలక్ష్మణస్స కోధస్స అనాగామిమగ్గేన సబ్బసో పహీనత్తా పనుణ్ణకోధో
 సముచ్చిన్నాఘాతో. అభినిబ్బుతత్తోతి యో ఏవం మాయామానలోభకోధానం సముగ్ఘాతేన తదేకత్థతాయ సబ్బస్స
 సంకిలేసపక్ఖస్స సుప్పహీనత్తా సబ్బసో కిలేసపరినిబ్బాసేన అభినిబ్బుతచిత్తో సీతిభూతో. సో బ్రాహ్మణో సో సమణో స
 భిక్షూతి సో ఏవరూపో వీణాసవో సబ్బసో బాహితపాపత్తా బ్రాహ్మణో, సో ఏవ సమితపాపత్తా సమచరియాయ చ సమణో, సో
 ఏవ చ సబ్బసో భిన్నకిలేసత్తా భిక్షు నామ. ఏవంభూతో చ, భిక్షవే, వచ్చో సో కథం దోసంతరో కిఞ్చి కాయకమ్మాదిం
 పవత్తేయ్య, కేవలం పన వాసనాయ అప్పహీనత్తా వసలవాదేన సముదాచరతీతి.

ధట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సక్కుదానసుత్తవణ్ణనా

౨౭. సత్తమే సత్తాహం ఏకపల్లజ్జేన నిసిన్నో హోతి అఙ్ఞాతరం సమాధిం సమాపజ్జిత్వాతి ఏత్థ కేచి తావ ఆహు
 “అరహత్తఫలసమాధి ఇధ ‘అఙ్ఞాతరో సమాధీ’తి అధిప్పేతో”తి. తఙ్ఞో సో ఆయస్మా బహులం సమాపజ్జతి
 దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థం, పహోతి చ సత్తాహమ్మి ఫలసమాపత్తియా వీతినామేతుం. తథా హి భగవతా -

“అహం, భిక్షవే, యావదే ఆకజ్ఞామి వివిచ్చేవ కామేహి, వివిచ్చ అకుసలేహి ధమ్మేహి...పే... విహరామి.

కస్సపోహి, భిక్షవే, యావదే ఆకజ్ఞాతి వివిచ్చేవ కామేహి...పే... విహరతీ”తి (సం. ని. ౨.౧౫౨) -

ఆదినా నవానుపుబ్బవిహారధళభిజ్ఞాదిభేదే ఉత్తరిమనుస్సధమ్మే అత్తనా సమసమట్టానే రపితో, న చేత్థ “యది ఏవం ధేరో
 యమకపాటిహారియమ్మి కరేయ్యా”తి వత్తబ్బం సావకసాధారణానంయేవ ఝానాదీనం అధిప్పేతత్తాతి.

పోరాణా పనాహు - అఙ్ఞాతరం సమాధిం సమాపజ్జిత్వాతి నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా. కథం పన నిరోధసమాపత్తి
 సమాధీతి వుత్తా? సమాధానట్టేన. కో పనాయం సమాధానట్టో? సమ్మదేవ ఆధాతబ్బతా. యా హి ఏసా పచ్చనీకధమ్మేహి
 అకమ్పనీయా బలప్పత్తియా సమథబలం విపస్సనాబలన్తి ఇమేహి ద్వీహి బలేహి,
 అనిచ్చదుక్ఖానత్తనిబ్బిదావిరాగనిరోధపటినిస్సగ్గవివట్టానుపస్సనా చత్తారి మగ్గజాణాని చత్తారి చ ఫలజాణానీతి ఇమేసం
 సోళసన్నం జాణానం వసేన సోళసహి జాణచరియాహి, పరమజ్ఞానసమాధిఆదయో అట్ట సమాధీ ఏకజ్ఞం కత్వా గహితో
 తేసం ఉపచారసమాధి చాతి ఇమేసం నవన్నం సమాధీనం వసేన నవహి సమాధిచరియాహి కాయసజ్ఞారో వచీసజ్ఞారో
 చిత్తసజ్ఞారోతి ఇమేసం తిణ్ణం సజ్ఞారానం తత్త తత్త పటిప్పస్సద్ధియా తథా విహరితుకామేన యథావుత్తేసు రానేసు
 వసీభావప్పత్తేన అరహతా అనాగామినా వా యథాధిప్పేతం కాలం చిత్తచేతసికసంతానస్స సమ్మదేవ అప్పవత్తి ఆధాతబ్బా,
 తస్సా తథా సమాధాతబ్బతా ఇధ సమాధానట్టో, తేనాయం విహరో సమాధీతి వుత్తో, న అవిక్ఖేపట్టేన. ఏతేనస్స
 సమాపత్తిఅత్థోపి వుత్తోతి వేదితబ్బో. ఇమఙ్ఞో నిరోధసమాపత్తిం సన్ధాయ పటిసమ్మిదామగ్గే -

“కథం ద్వీహి బలేహి సమన్నాగతత్తా తిణ్ణం సఙ్ఖారానం పటిప్పస్సద్ధియా సోళసహి ఇాణచరియాహి నవహి సమాధిచరియాహి వసీభావతాయ సఙ్ఖానిరోధసమాపత్తియా ఇాణ”ని (పటి. మ. ౧.౮౩) -

పుచ్చిత్యా “ద్వీహి బలేహి”తి ద్వే బలాని సమధబలం విపస్సనాబలని విత్థారో. సాయం నిరోధసమాపత్తికథా విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౨.౮౬౭ ఆదయో) సంవణ్ణితావ. కస్మా పనాయం థేరో ఫలసమాపత్తిం అసమాపజ్జిత్యా నిరోధం సమాపజ్జి? సత్తేసు అనుకమ్పాయ. అయఙ్గో మహాథేరో సబ్బాపి సమాపత్తియో వళఙ్గోతి, సత్తానుగ్గహేన పన యేభుయ్యేన నిరోధం సమాపజ్జతి. తఙ్గో సమాపజ్జిత్యా వుట్టితస్స కతో అప్పకోపి సక్కారో విసేసతో మహప్పలో మహానిసంసో హోతీతి.

వుట్టాసీతి అరహత్తఫలచిత్తుప్పత్తియా వుట్టాసి. నిరోధం సమాపన్నో హి అరహ చే అరహత్తఫలస్స, అనాగామీ చే అనాగామిఫలస్స ఉప్పాదేన వుట్టితో నామ హోతి.

తేన ఖో పన సమయేన సక్కో దేవానమిన్దో ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స పిణ్ణపాతం దాతుకామో హోతీతి కథం తస్స దాతుకామతా జాతా? యాని “తాని పఞ్చమత్తాని దేవతాసతానీ”తి వుత్తాని, తా సక్కస్స దేవరఙ్గో పరిచారికా కకుటపాదినియో పుట్టే “అయ్యో మహాకస్సపో రాజగహం పిణ్ణాయ పవినతి, గచ్చథ థేరస్స దానం దేథా”తి సక్కేన పేసితా ఉపగన్త్యా దిబ్బాహారం దాతుకామా రితా థేరేన పటిక్ఖితా దేవలోకమేవ గతా. ఇదాని పురిమప్పటిక్ఖేపం చిన్తేత్వా “కదాచి గణ్ఠేయ్యా”తి సమాపత్తితో వుట్టితస్స థేరస్స దానం దాతుకామా సక్కస్స అనారోచేత్వా సయమేవ ఆగన్త్యా దిబ్బభోజనాని ఉపనేన్తియో పురిమనయేనేవ థేరేన పటిక్ఖితా దేవలోకం గన్త్యా సక్కేన “కహం గతత్థా”తి పుట్టా తమత్తం ఆరోచేత్వా “దిన్నో వో థేరస్స పిణ్ణపాతో”తి సక్కేన వుత్తే “గణ్ఠేతుం న ఇచ్చతీ”తి. “కిం కథేసీ”తి? “దుగ్గతానం సఙ్గహం కరిస్సామీ”తి ఆహ, దేవా”తి. “తుమ్హే కేనాకారేన గతా”తి? “ఇమినావ, దేవా”తి. సక్కో “తుమ్హాదిసియో థేరస్స పిణ్ణపాతం కిం దస్సన్తీ”తి? సయం దాతుకామో, జరాజిణ్ఠో ఖణ్ణదన్తో పలితకేసో ఓభగ్గసరీరో మహల్లకో తన్తవాయో హుత్వా, సుజమ్మి అసురథీతరం తథారూపిమేవ మహల్లికం కత్వా, ఏకం పేసకారవీధిం మాపేత్వా తన్తం పసారేన్తో అచ్చి, సుజా తసరం పూరేతి. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన సక్కో దేవానమిన్దో...పే.... తసరం పూరేతీ”తి.

తత్త తన్తం విసాతీతి పసారితతన్తం వినన్తో వియ హోతి. తసరం పూరేతీతి తసరవట్టిం వడ్డేన్తీ వియ. యేన సక్కస్స దేవానమిన్దస్స నివేసనం తేనుపసఙ్కమీతి థేరో నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ “దుగ్గతజనసఙ్గహం కరిస్సామీ”తి నగరాభిముఖో గచ్చన్తో బహినగరే సక్కేన మాపితం పేసకారవీధిం పటిపజ్జిత్యా ఓలోకేన్తో అద్దస ఓలుగ్గవిలుగ్గజిణ్ణసాలం తత్త చ తే జాయమ్పతికే యథావుత్తరూపే తన్తవాయకమ్మం కరోన్తే దిస్వా చిన్తేసి - “ఇమే మహల్లకకాలేపి కమ్మం కరోన్తి. ఇమస్మిం నగరే ఇమేహి దుగ్గతతరా నత్తి మఙ్గో. ఇమేహి దిన్నం సాకమత్తమ్మి గహేత్వా ఇమేసం సఙ్గహం కరిస్సామీ”తి. సో తేసం గేహాభిముఖో అగమాసి. సక్కో తం ఆగచ్చన్తం దిస్వా సుజం ఆహ - “భద్దే, మయ్ఠం అయ్యో ఇతో ఆగచ్చతి, తం త్వం అపస్సన్తీ వియ తుణ్ఠీ హుత్వా నిసీద. ఖణేనేవ వఞ్చేత్వా పిణ్ణపాతం దస్సామా”తి థేరో గన్త్యా గేహద్వారే అట్టాసి. తేపి అపస్సన్తా వియ అత్తనో కమ్మమేవ కరోన్తా థోకం ఆగమయింసు. అథ సక్కో “గేహద్వారే రితో ఏకో థేరో వియ ఖాయతి, ఉపధారేహి తావా”తి ఆహ. “తుమ్హే గన్త్యా ఉపధారేథ, సామీ”తి. సో గేహో నిక్ఖమిత్వా థేరం పఞ్చపతిత్థితేన వన్దిత్వా ఉభోహి హత్థేహి జణ్ణుకాని ఓలుమ్మిత్వా నిత్థునన్తో ఉట్టాయ “కతరత్థేరో ను ఖో అయ్యో”తి థోకం ఓసక్కిత్వా “అక్ఖీని మే ధూమాయన్తీ”తి వత్వా నలాటే హత్థం రపేత్వా ఉద్ధం ఉల్లోకేత్వా “అహో దుక్ఖం అయ్యో నో మహాకస్సపత్తేరోవ చిరస్సం మే

కుటిద్వారం ఆగితో. అత్తి ను ఖో కిళ్ళి గేహ”తి ఆహ. సుజా ధోకం ఆకులా వియ హుత్వా “అత్తి, సామీ”తి పటివచనం అదాసి. సక్కో, “భన్తే, లూఖం వా పణీతం వాతి అచిన్తేత్వా సజ్గహం నో కరోధా”తి పత్తం గణ్ణి. థేరో పత్తం దేన్తో “ఇమేసం ఏవ దుగ్గతానం జరాజిణ్ణానం మయా సజ్గహో కాతబ్బో”తి చిన్తేసి. సో అన్తో పవిసిత్వా ఘటిఓదనం నామ ఘటితో ఉద్ధరిత్వా, పత్తం పూరేత్వా, థేరస్స హత్తే రపేసి. తేన వుత్తం - “అద్దసా ఖో సక్కో దేవానమిన్తో...పే.... అదాసి”తి.

తత్త ఘటియాతి భత్తఘటితో. “ఘటిఓదన”న్తిపి పాలో, తస్స ఘటిఓదనం నామ దేవానం కోచి ఆహారవిసేసోతి అత్తం వదన్తి. ఉద్ధరిత్వాతి కుతోచి భాజనతో ఉద్ధరిత్వా. అనేకసూపో సో ఏవ ఆహారో పత్తే పక్కిపిత్వా థేరస్స హత్తే రపనకాలే కపణానం ఉపకప్పనకలూఖాహారో వియ పజ్జాయిత్త, హత్తే రపితమత్తే పన అత్తనో దిబ్బసభావేనవ అట్టాసి. అనేకసూపోతి ముగ్గమాసాదిసూపేహి చేవ ఖజ్జవికటిహి చ అనేకవిధసూపో. అనేకబ్యజ్జానోతి నానావిధఉత్తరిభగ్గో. అనేకరసబ్యజ్జానోతి అనేకేహి సూపేహి చేవ బ్యజ్జానేహి చ మధురాదిమూలరసానశ్చోవ సమ్మిన్నరసానశ్చ అభిబ్యజ్జాకో, నానగ్గరససూపబ్యజ్జానోతి అత్తో.

సో కిర పిణ్డపాతో థేరస్స హత్తే రపితకాలే రాజగహనగరం అత్తనో దిబ్బగన్ధేన అజ్ఞోత్తరి, తతో థేరో చిన్తేసి - “అయం పురిసో అప్పేసక్కో, పిణ్డపాతో అతివియ పణీతో సక్కస్స భోజనసదిసో. కో ను ఖో ఏసో”తి? అథ నం “సక్కో”తి ఇత్వా ఆహ - “భారియం తే, కోసియ, కమ్మం కతం దుగ్గతానం సమ్మత్తిం విలుమ్మన్తేన, అజ్జ మయ్యం దానం దత్వా కోచిదేవ దుగ్గతో సేనాపతిట్టానం వా సేటిట్టానం వా లభేయ్యా”తి. “కో మయా దుగ్గతతరో అత్తి, భన్తే”తి? “కథం త్వం దుగ్గతో దేవరజ్జసిరిం అనుభవన్తో”తి? “భన్తే, ఏవం నామేతం, మయా పన అనుప్పన్నే బుద్ధే కల్యాణకమ్మం కతం, బుద్ధుప్పాదే పన వత్తమానే పుజ్జాకమ్మం కత్వా చూళరథదేవపుత్తో మహారథదేవపుత్తో అనేకవణ్ణదేవపుత్తోతి ఇమే తయో దేవపుత్తా మమాసన్నట్టానే నిబ్బత్తా మహాతేజవన్తతరా. అహం తేసు దేవపుత్తేసు ‘నక్ఖత్తం కీళిస్సామా’తి పరిచారికాయో గహేత్వా అన్తరవీధిం ఓతిణ్ణేసు పలాయిత్వా గేహం పవిసామి. తేసజ్ఞో సరీరతో తేజో మమ సరీరం ఓత్తరతి, మమ సరీరతో తేజో తేసం సరీరం న ఓత్తరతి. కో మయా దుగ్గతతరో, భన్తే”తి? “ఏవం సన్తేపి ఇతో పట్టాయ మయ్యం మా ఏవం వశ్చోత్వా దానమదాసి”తి. “వశ్చోత్వా తుష్ఠాకం దానే దిన్న మయ్యం కుసలం అత్తి నట్టి”తి? “అత్తి, ఆవుసో”తి. “ఏవం సన్తే కుసలకరణం నామ మయ్యం భారో, భన్తే”తి వత్వా థేరం వన్తిత్వా సుజం ఆదాయ థేరం పదక్కిణం కత్వా, వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్యా “అహో దానం పరమదానం, కస్సపే సుప్పతిట్టిత”న్తి తిక్ఖత్తం ఉదానం ఉదానేసి. తేన వుత్తం “అథ ఖో ఆయస్మతో మహాకస్సపస్స ఏతదహోసి”తిఆది.

తత్త కోసియాతి సక్కం దేవానమిన్దం గోతేన ఆలపతి. పుజ్జోన అత్తోతి పుజ్జోన పయోజనం. అత్తితి వచనసేసో. వేహాసం అబ్బుగ్గన్త్యాతి పథవితో వేహాసం అభిఉగ్గన్త్యా. ఆకాసే అన్తలిక్ఖేతి ఆకాసమేవ పరియాయసద్దేన అన్తలిక్ఖేతి వదన్తి. అథ వా అన్తలిక్ఖసజ్ఞాతే ఆకాసే న కసిణ్ణుగ్గాటిమాదిఆకాసేతి విసేసేన్తో వదతి. అహో దానన్తి ఏత్త అహోతి అచ్చరియత్తే నిపాతో. సక్కో హి దేవానమిన్తో, “యస్మా నిరోధా వుట్టితస్స అయ్యస్స మహాకస్సపత్తేరస్స సక్కచ్చం సహత్తేన చిత్తకత్వా అనపవిద్ధం కాలేన పరేసం అనుపహచ్చ, సమ్మాదిట్టిం పురక్ఖత్వా ఇదమీదిసం మయా దిబ్బభోజనదానం దిన్నం, తస్మా ఖేత్తసమ్మత్తి దేయ్యధమ్మసమ్మత్తి చిత్తసమ్మత్తితి, తివిధాయపి సమ్మత్తియా సమన్నాగతత్తా సబ్బజ్గసమ్మన్నం వత మయా దానం పవత్తిత”న్తి అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో తదా అత్తనో హదయబ్బన్తరగతం పీతిసోమనస్సం సముగ్గిరన్తో “అహో దాన”న్తి వత్వా తస్స దానస్స వుత్తనయేన ఉత్తమదానభావం ఖేత్తజ్గతభావశ్చ పకాసేన్తో “పరమదానం కస్సపే సుప్పతిట్టిత”న్తి ఉదానం ఉదానేసి.

ఏవం పన సక్కుస్స ఉదానేత్తస్స భగవా విహారే రితోయేవ దిబ్బసోతేన సద్ధం సుత్వా “పస్సథ, భిక్షవే, సక్కుం దేవానమిద్ధం ఉదానం ఉదానేత్వా ఆకాసేన గచ్ఛంత”న్తి భిక్షూనం వత్వా తేహి “కిం పన, భన్తే, తేన కత”న్తి పుట్టో “మమ పుత్తస్స కస్సపస్స వశ్శేత్వా దానం అదాసి, తేన చ అత్తమనో ఉదానేసి”తి ఆహ. తేన వుత్తం “అస్సోసి ఖో భగవా దిబ్బాయ సోతథాతుయా”తిఆది.

తత్త దిబ్బాయ సోతథాతుయాతి దిబ్బసదిసత్తా దిబ్బా. దేవతానశ్శో సుచరితకమ్మనిబ్బత్తా పిత్తసేమ్మరుహిరాదీహి అపలిబుద్ధా ఉపక్కిలేసవినిముత్తతాయ దూరేపి ఆరమ్మణం గహేతుం సమత్తా దిబ్బపసాదసోతథాతు హోతి. అయశ్శాపి భగవతో వీరియభావనాబలనిబ్బత్తా శాణమయా సోతథాతు తాదిసా ఏవాతి దిబ్బసదిసత్తా దిబ్బా. అపి చ దిబ్బవిహారవసేన పటిలద్ధత్తా అత్తనా చ దిబ్బవిహారసన్నిస్సితత్తాపి దిబ్బా. సవనట్టేన చ సభావధారణట్టేన చ సోతథాతు, సోతథాతుయాపి కిచ్చకరణేన సోతథాతు వియాతి సోతథాతు, తాయ దిబ్బాయ సోతథాతుయా. విసుద్ధాయాతి పరిసుద్ధాయ నిరుపక్కిలేసాయ. అతిక్కుంతమానుసికాయాతి మనుస్సూపచారం అతిక్కుమిత్వా సద్ధస్సవనేన మానుసికమంససోతథాతుం అతిక్కుమిత్వా రితాయ.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి “సమ్మాపటిపత్తియా గుణవిసేసే పతిట్టితం పురిసాతిసయం దేవాపి మనుస్సాపి ఆదరజాతా అతివియ పిహయన్తి”తి ఇమమత్థం విదిత్వా తదత్థదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త పిణ్ణపాతికఙ్గసఙ్ఖాతం ధుతఙ్గం సమాదాయ తస్స పరిపూరణేన పిణ్ణపాతికస్స. నను చాయం గాథా ఆయస్మంతం మహాకస్సపం నిమిత్తం కత్వా భాసితా, థేరో చ సబ్బేసం ధుతవాదానం అగ్గో తేరసధుతఙ్గధరో, సో కస్మా ఏకేనేవ ధుతఙ్గేన కిత్తితోతి? అట్టుప్పత్తివసేనాయం నిద్దేసో. అథ వా దేసనామత్తమేతం, ఇమినా దేసనాసీసేన సబ్బేపిస్స ధుతఙ్గా వుత్తాతి వేదితబ్బా. అథ వా “యథాపి భమరో పుప్ప”న్తి (ధ. ప. ౪౯) గాథాయ వుత్తనయేన పరమప్పిచ్చతాయ కులానుద్దయతాయ చస్స సబ్బం పిణ్ణపాతికవత్తం అక్ఖణ్ణేత్వా తత్త సాతిసయం పటిపత్తియా పకాసనత్తం “పిణ్ణపాతికస్సా”తి వుత్తం. పిణ్ణపాతికస్సాతి చ పిహయన్తితి పదం అపేక్షిత్వా సమ్మదానవచనం, తం ఉపయోగత్థే దట్టబ్బం. అత్తభరస్సాతి “అప్పాని చ తాని సులభాని అనవజ్ఞానీ”తి (అ. ని. ౪.౨౭; ఇతిఘ. ౧౦౧) ఏవం వుత్తేహి అప్పానవజ్ఞసులభరూపేహి చతుహి పచ్చయేహి అత్తానమేవ భరంతస్స. అనశ్శాపోసిసీతి ఆమిససఙ్గణ్ణనేన అశ్శో సిస్సాదికే పోసేతుం అనుస్సుక్కతాయ అనశ్శాపోసిసీ. పదద్వయేనస్స కాయపరిహారికేన చీవరేన కుచ్చిపరిహారికేన పిణ్ణపాతేన విచరణతో సల్లహుకవుత్తితం సుభరతం పరమశ్చ సన్తుట్టిం దస్సేతి. అథ వా అత్తభరస్సాతి ఏకవచనిచ్చాయ అత్తభావసఙ్ఖాతం ఏకంయేవ ఇమం అత్తానం భరతి, న ఇతో పరం అశ్శాన్తి అత్తభరో, తతో ఏవ అత్తనా అశ్శాస్స పోసేతబ్బస్స అభావతో అనశ్శాపోసి, తస్స అత్తభరస్స అనశ్శాపోసిసీ. పదద్వయేనపి భీణాసవభావేన ఆయతిం అనాదానతం దస్సేతి.

దేవా పిహయన్తి...పి.... సతిమతోతి తం అగ్గఫలాధిగమేన సబ్బకిలేసదరథపరిళాహానం వూపసమేన పటిప్పస్సద్ధియా ఉపసంతం, సతివేపుల్లప్పత్తియా నిచ్చకాలం సతోకారితాయ సతిమంతం, తతో ఏవ ఇట్థానిట్థాదీసు తాదిలక్ఖణప్పత్తం భీణాసవం సక్కాదయో దేవా పిహయన్తి పత్థేన్తి, తస్స సీలాదిగుణవిసేసేసు బహుమానం ఉప్పాదేన్తా ఆదరం జనేన్తి, పగేవ మనుస్సాతి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పిణ్డపాతికసుత్తవణ్ణనా

౨౮. అట్టమే పచ్చాభత్తన్తి ఏకాసనికఖలుపచ్చాభత్తికానం పాతోవ భుత్తానం అన్తోమజ్ఞన్తికోపి పచ్చాభత్తమేవ, ఇథ పన పకతిభత్తస్సేవ పచ్చతో పచ్చాభత్తన్తి వేదితబ్బం. పిణ్డపాతపటిక్కన్తానన్తి పిణ్డపాతతో పటిక్కన్తానం, పిణ్డపాతం పరియేసిత్వా భత్తకిచ్చస్స నిట్టాపనవసేన తతో నివత్తానం. కరేరిమణ్ణలమాళోతి ఏత్థ కరేరితి వరుణరుక్ఖస్స నామం. సో కిర గన్ధకుటియా మణ్ణపస్స సాలాయ చ అన్తరే హోతి, తేన గన్ధకుటిపి “కరేరికుటికా”తి వుచ్చతి, మణ్ణపోపి సాలాపి “కరేరిమణ్ణలమాళో”తి. తస్మా కరేరిరుక్ఖస్స అవిదురే కతే నిసీదనసాలసజ్ఞాతే మణ్ణలమాళే. తిణపణ్ణచ్చదనం అనోవస్సకం “మణ్ణలమాళో”తి వదన్తి, అతిముత్తకాదిలతామణ్ణపో “మణ్ణలమాళో”తి అపరే.

కాలేన కాలన్తి కాలే కాలే అన్తరన్తరా, తస్మిం తస్మిం సమయేతి అత్తో. మనాపికేతి మనవడ్డకే, పియరూపే ఇట్టేతి అత్తో. ఇట్టానిట్టభావో చ పుగ్గలవసేన చ ద్వారవసేన చ గహేతబ్బో. ఏకచ్చస్స హి ఇట్టాభిమతో ఏకచ్చస్స అనిట్టో హోతి, ఏకచ్చస్స అనిట్టాభిమతో ఏకచ్చస్స ఇట్టో. తథా ఏకస్స ద్వారస్స ఇట్టో అజ్ఞాస్స అనిట్టో. విపాకవసేన పనేత్థ వినిచ్చయో వేదితబ్బో. కుసలవిపాకో హి ఏకన్తేన ఇట్టో, అకుసలవిపాకో అనిట్టో ఏవాతి. చక్ఖునా రూపే పస్సితున్తి గామం పిణ్డాయ పవిట్టో ఉపాసకేహి గేహం పవేసేత్వా పూజాసక్కారకరణత్తం ఉపనీతేసు ఆసనవితానాదీసు నానావిరాగసముజ్జలవణ్ణసజ్ఞాతే రజనీయే అజ్ఞో చ సవిజ్ఞాణకరూపే చక్ఖుద్వారికవిజ్ఞాణేహి పస్సితుం. సద్ధేతి తథేవ ఇస్సరజనానం గేహం పవిట్టో తేసం పయుత్తే గీతవాదితసద్ధే సోతుం. గద్ధేతి తథా తేహి పూజాసక్కారవసేన ఉపనీతే పుప్పధూమాదిగద్ధే ఘాయితం. రసేతి తేహి దిన్నాహారపరిభోగే నానగ్గరసే సాయితం. ఫోటబ్బేతి మహర్హపచ్చత్తరణేసు ఆసనేసు నిసిన్నకాలే సుఖసమ్మస్సే ఫోటబ్బే పుసితుం. ఏవ ఇచ్చ పఞ్చద్వారికఇట్టారమ్మణప్పటిలాభం కిత్తేత్వా ఇదాని మనోద్వారికఇట్టారమ్మణప్పటిలాభం దస్సేతుం “సక్కతో”తిఆది వుత్తం. తం హేట్టా వుత్తత్తమేవ.

కిం పన అపిణ్డపాతికానం అయం నయో న లబ్భతీతి? లబ్భతి. తేసమ్మి హి నిమన్తనసలాకభత్తాదిఅత్తం గామం గతకాలే ఉళారవిభవా ఉపాసకా తథా సక్కారసమ్మానం కరోన్తియేవ, తం పన అనియతం. పిణ్డపాతికానం పన తదా నిచ్చమేవ తత్త పూజాసక్కారం కరియమానం దిస్వా, సక్కారగరుతాయ అనిస్సరణమగ్గే రత్వా, అయోనిసోమనసికారవసేన తే భిక్షూ ఏవమాహంసు. తేనేవాహ - “హన్డావుసో, మయమ్మి పిణ్డపాతికా హోమా”తిఆది.

తత్త హన్డాతి వోస్సగ్గత్తే నిపాతో. లచ్చామాతి లభిస్సామ. తేనుపసజ్ఞమీతి తత్త సురభిగన్ధకుటియం నిసిన్నో తేసం తం కథాసల్లాపం సుత్వా “ఇమే భిక్షూ మాదిసస్స నామ బుద్ధస్స సాసనే పబ్బజిత్వా మయా సద్ధిం ఏకవిహారే వసన్తాపి ఏవం అయోనిసోమనసికారవసేన కథం పవత్తేన్తి, సల్లేఖే న వత్తన్తి, హన్త తే తతో నివారేత్వా సల్లేఖవిహారే నియోజేస్సామీ”తి మణ్ణలమాళం ఉపసజ్ఞమి. సేసం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి “అప్పిచ్చతాసన్తుట్టితాసల్లేఖానం వసేన కిలేసే ధునితుం తణ్ణం విసోసేతుం పటిపన్నోతి పిణ్డపాతికస్స సతో దేవా పిహయన్తి, తస్స పటిపత్తియా ఆదరజాతా పియాయన్తి, న ఇతో అజ్ఞాథా”తి ఇమమత్తం విదిత్వా తదత్తదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త నో చే సద్దసిలోకనిస్సితోతి “అహో అయ్యో అప్పిచ్చో సన్తుట్టో పరమసల్లేఖవుత్తీ”తిఆదినా పరేహి కిత్తితబ్బసద్దసజ్ఞాతం సిలోకం. తణ్ణాయ నిస్సితో న హోతి చేతి అత్తో. సద్ధో వా సమ్ముఖా వణ్ణభణనధుతిఘోసో, సిలోకో

పరమ్ముఖభూతా పసంసా పత్తటయసతా వా. సేసం అనన్తరసుత్తే వుత్తనయమేవ.

అటమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సిప్పసుత్తవణ్ణనా

౨౯. నవమే కో ను ఖో, ఆవుసో, సిప్పం జానాతీతి, ఆవుసో, అమ్మేసు ఇథ సన్నిపతితేసు కో ను జీవితనిమిత్తం సిక్ఖితబ్బట్టేన “సిప్ప”ని లద్ధనామం యంకిఞ్చి ఆజీవం విజానాతి? కో కిం సిప్పం సిక్ఖీతి కో దీఘరత్తం సిప్పాచరియకులం పయిరుపాసిత్వా ఆగమతో పయోగతో చ హత్తిసిప్పాదీసు కిం సిప్పం సిక్ఖీ? కతరం సిప్పం సిప్పానం అగ్గన్తి సబ్బసిప్పానం అగారయ్హతాయ మహప్పలతాయ అకిచ్చసిద్ధియా చ కతరం సిప్పం అగ్గం ఉత్తమం? యం నిస్సాయ సుఖేన సక్కా జీవితున్తి అధిప్పాయో. తత్తేకచ్చేతి తేసు భిక్షూసు ఏకచ్చే భిక్షూ. యే హత్తాచరియకులా పబ్బజితా తే. ఏవమాహంసూతి తే ఏవం భణింసు. ఇతో పరమ్మి “ఏకచ్చే”తి వుత్తట్టానే ఏసేవ నయో. హత్తిసిప్పన్తి యం హత్తీనం పరిగ్గణ్ణనదమనసారణరోగతికిచ్చాదిభేదం కత్తబ్బం, తం ఉద్దిస్స పవత్తం సబ్బమ్మి సిప్పం ఇథ “హత్తిసిప్ప”ని అధిప్పేతం. అస్ససిప్పన్తి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. రథసిప్పం పన రథయోగ్గానం దమనసారణాదివిధానవసేన చేవ రథస్స కరణవసేన చ వేదితబ్బం. ధనుసిప్పన్తి ఇస్సాససిప్పం, యో ధనుబ్బేధోతి వుచ్చతి. ధరుసిప్పన్తి సేసఆవుధసిప్పం. ముద్ధాసిప్పన్తి హత్తముద్ధాయ గణనసిప్పం. గణనసిప్పన్తి అచ్చిద్దకగణనసిప్పం. సజ్ఞానసిప్పన్తి సజ్కలనపటుప్పాదనాదివసేన పిణ్ణగణనసిప్పం. తం యస్స పగుణం హోతి, సో రుక్ఖమ్మి దిస్సా “ఏత్తకాని ఏత్త పణ్ణానీ”తి గణితుం జానాతి. లేఖాసిప్పన్తి నానాకారేహి అక్ఖరలిఖనసిప్పం, లిపిఞ్జాణం వా. కావేయ్యసిప్పన్తి అత్తనో చిన్తావసేన వా పరతో పటిలద్ధసుతవసేన వా, “ఇమస్స అయమత్తో, ఏవం నం యోజేస్సామీ”తి ఏవం అత్తవసేన వా, కిఞ్చిదేవ కబ్బం దిస్సా, “తప్పటిభాగం కబ్బం కరిస్సామీ”తి రానుప్పత్తికపటిభానవసేన వా చిన్తాకవిఆదీనం చతున్నం కవీనం కబ్బకరణసిప్పం. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“చత్తారోమే, భిక్షవే, కవీ - చిన్తాకవి, సుతకవి, అత్తకవి, పటిభానకవీ”తి (అ. ని. ౪.౨౩౧).

లోకాయతసిప్పన్తి “కాకో సేతో అట్ఠీనం సేతత్తా, బలాకా రత్తా లోహితస్స రత్తత్తా”తి ఏవమాదినయప్పవత్తం పరలోకనిబ్బానానం పటిసేధకం వితణ్ణసత్తసిప్పం. ఖత్తవిజ్ఞాసిప్పన్తి అబ్బేయ్యమాసురక్ఖాదినీతిసత్తసిప్పం. ఇమాని కిర ద్వాదస మహాసిప్పాని నామ. తేనేవాహ తత్త తత్త “సిప్పానం అగ్గ”న్తి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం సబ్బసిప్పాయతనానం జీవికత్తతాయ వట్టదుక్ఖతో అనిస్సరణభావం, సీలాదీనయేవ పన సుపరిసుద్ధానం నిస్సరణభావం, తం సమజ్ఞీనోయేవ చ భిక్షుభావం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అసిప్పజీవీతి చతున్నం తణ్ణుప్పాదానం సముచ్చేదవిక్ఖమ్మనేన పచ్చయాసాయ విసోసితత్తా యంకిఞ్చి సిప్పం ఉపనిస్సాయ జీవికం న కప్పేతీతి అసిప్పజీవీ, ఏతేన ఆజీవపారిసుద్ధిసీలం దస్సేతి. లహూతి అప్పకిచ్చతాయ సల్లహుకవుత్తితాయ చ లహు అబహులసమ్మారో, ఏతేన చతుపచ్చయసన్తోససిద్ధం సుభరతం దస్సేతి. అత్తకామోతి సదేవకస్స లోకస్స అత్తమేవ కామేతీతి అత్తకామో, ఏతేన సత్తానం అనత్తపరివజ్జనస్స పకాసితత్తా పాతిమోక్ఖసంవరసీలం దస్సేతి పాణాతిపాతాదిఅనత్తవిరమణపరిదీపనతో. యత్తిన్తియోతి చక్ఖాదీనం ఛన్నం ఇన్ద్రియానం అభిజ్ఞాద్యప్పవత్తితో

సంయమేన యతిన్ద్రియో, ఏతేన ఇన్ద్రియసంవరసీలం వుత్తం. సబ్బధి విప్పముత్తోతి ఏవం సుపరిసుద్ధసీలో
చతుపచ్చయసన్తోసే అవట్టితో సప్పచ్చయం నామరూపం పరిగ్గహేత్వా అనిచ్ఛాదివసేన సజ్ఞారే సమ్మసన్తో విపస్సనం
ఉస్సుక్కాపేత్వా తతో పరం పటిపాటియా పవత్తితేహి చతుహి అరియమగ్గేహి సంయోజనానం పహీనత్తా సబ్బధి సబ్బత్త
భవాదీసు విప్పముత్తో.

అనోకసారీ అమమో నిరాసోతి తథా సబ్బధి విప్పముత్తత్తా ఏవ ఓకసజ్ఞాతేసు ఛసుపి ఆయతనేసు తణ్ణాభిసరణస్సు
అభావేన అనోకసారీ, రూపాదీసు కత్థచి మమజ్ఞారాభావతో అమమో, సబ్బేన సబ్బం అనాసీసనతో నిరాసో. హిత్వా మానం
ఏకచరో స భిక్షూతి ఏవంభూతో చ సో అరహత్తమగ్గప్పత్తిసమకాలమేవ అనవసేసం మానం హిత్వా పజహిత్వా ఇమే భిక్షూ
వియ గణసంజ్ఞకం అకత్వా పవివేకకామతాయ తణ్ణాసహాయవిరహేన చ సబ్బిరియాపథేసు ఏకచరో, సో సబ్బసో
భిన్నకిలేసత్తా పరమత్థతో భిక్షు నామ. ఏత్థ చ “అసిప్పజీవీ”తిఆదినా లోకియగుణా కథితా, “సబ్బధి విప్పముత్తో”తిఆదినా
లోకుత్తరగుణా కథితా. తత్థ అసిప్పజీవీతిఆది “విభవే రితస్సేవ అయం ధమ్మో, న సిప్పం నిస్సాయ మిచ్ఛాజీవేన జీవికం
కప్పేన్తస్స, తస్మా సిప్పేసు సారగ్గహణం విస్సజ్జేత్వా అధిసీలాదీసుయేవ తుమ్హేహి సిక్ఖితబ్బ”న్తి దస్సేతి.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. లోకసుత్తవణ్ణనా

౩౦. దసమే బుద్ధచక్షునాతి ఏత్థ ఆసయానుసయజ్ఞాణం ఇన్ద్రియపరోపరియత్తజ్ఞాణాచ్చ బుద్ధచక్షు నామ. యథాహ -

“అద్దసా ఖో భగవా బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేన్తో సత్తే అప్పరజక్ఖే మహారజక్ఖే తిక్ఖిన్ద్రియే ముద్దిన్ద్రియే”తిఆది
(మ. ని. ౧.౨౮౩; ౨.౩౩౯).

లోకన్తి తయో లోకా - ఓకాసలోకో, సజ్ఞారలోకో, సత్తలోకోతి. తత్థ -

“యావతా చన్దిమసూరియా పరిహరన్తి,
దిసా భన్తి విరోచనా;
తావ సహస్సధా లోకో,
ఏత్థ తే వత్తతీ వసో”తి. -

ఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౦౩) ఓకాసలోకో. “ఏకో లోకో - సబ్బే సత్తా ఆహరట్టితికా, ద్వే లోకా - నామిచ్ఛా రూపిచ్ఛా, తయో
లోకా - తిస్సో వేదనా , చత్తారో లోకా - చత్తారో ఆహారా, పిచ్ఛా లోకా - పిచ్ఛాపాదానక్ఖన్దా, ఛ లోకా - ఛ అజ్ఞత్తికాని
ఆయతనాని, సత్త లోకా - సత్త విజ్ఞాణట్టితియో, అట్ట లోకా - అట్ట లోకధమ్మా, నవ లోకా - నవ సత్తావాసా, దస లోకా -
దసాయతనాని, ద్వాదస లోకా - ద్వాదసాయతనాని, అట్టారస లోకా - అట్టారస ధాతుయో”తిఆదీసు (పటి. మ. ౧.౧౧౨)
సజ్ఞారలోకో. “సస్సతో లోకో, అసస్సతో లోకో”తిఆదీసు సత్తలోకో వుత్తో. ఇథాపి సత్తలోకో వేదితబ్బో.

తత్త లోకీయతి విచిత్రాకారతో దిస్సతీతి చక్రవాళసజ్ఞతో లోకో ఓకాసలోకో, సజ్ఞారో లుజ్జతి పలుజ్జతీతి లోకో, లోకీయతి ఏత్త పుజ్ఞాపాపం తబ్బిపాకో చాతి సత్తలోకో. తేసు భగవా మహాకరుణాయ అనుకమ్పమానో సంసారదుక్ఖతో మోచేతుకామో సత్తలోకం ఓలోకేసి. కతమస్స పన సత్తాహస్స అచ్చయేన ఓలోకేసి? పఠమస్స సత్తాహస్స. భగవా హి పల్లజ్కుసత్తాహస్స పరియోసానే పచ్చిమయామావసానే “యదా హవే పాతుభవంతి ధమ్మా...పే.... సూరియోవ ఓభాసయమంతలిక్ఖ”న్తి (ఉదా. ౧-౩; కథా. ౩౨౧; మహావ. ౧-౩) ఇమం అరియమగ్గానుభావదీపకం ఉదానం ఉదానేత్వా, “అహం తావ ఏవం సుదుత్తరం సంసారమహోఘం ఇమాయ ధమ్మనావాయ సముత్తరిత్వా నిబ్బానపారే రితో, హస్త దాని లోకమ్మి తారేస్సామి, కీదిసో ను ఖో లోకో”తి లోకం వోలోకేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం - “అథ ఖో భగవా తస్స సత్తాహస్స అచ్చయేన తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టహిత్వా బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేసి”తి.

తత్త వోలోకేసితి వివిధేహి ఆకారేహి పస్సి, హత్థతలే రపితతమలకం వియ అత్తనో ఇాణేన పచ్చక్ఖం అకాసి. అనేకేహి సన్తాపేహితిఆది వోలోకేతాకారదస్సనం. అనేకేహి సన్తాపేహితి అనేకేహి దుక్ఖేహి. దుక్ఖజ్ఞో సన్తాపనపీళనట్టేన సన్తాపోతి వుచ్చతి. యథాహ - “దుక్ఖస్స పీళనట్టో సజ్జతట్టో సన్తాపట్టో విపరిణామట్టో”తి (పటి. మ. ౧.౧౭). తజ్ఞా దుక్ఖదుక్ఖాదివసేన చేవ జాతిఆదివసేన చ అనేకప్పకారం. తేన వుత్తం “అనేకేహి సన్తాపేహి”తి. అనేకేహి దుక్ఖేహి సన్తప్పమానే పీళియమానే బాధియమానే. పరిళాహేహితి పరిదాహేహి. పరిడయ్మామానేతి ఇన్ధనం వియ అగ్గినా సమంతతో డయ్మామానే. రాగజేహితి రాగసమ్మూతేహి . ఏస నయో సేసేసుపి. రాగాదయో హి యస్మిం సన్తానే ఉప్పజ్జంతి, తం నిద్దహంతా వియ విబాధేన్తి, తేన వుత్తం - “తయోమే, భిక్ఖవే, అగ్గి - రాగగ్గి, దోసగ్గి, మోహగ్గి”తి (ఇతిపు. ౯౩). యతో తే చిత్తం కాయజ్ఞా కిలేసన్తీతి కిలేసాతి వుచ్చన్తి. ఏత్త చ పరిడయ్మామానేతి ఏతేన భగవా రాగాదికిలేసానం పవత్తిదుక్ఖతం, తేన చ సత్తానం అభిభూతతం దస్సేతి. సన్తప్పమానేతి ఇమినా పన తేసం కాలన్తరదుక్ఖతం, తేన నిరన్తరోపద్ధవతజ్ఞా దస్సేతి.

భగవా హి బోధిరుక్ఖమూలే అపరాజితపల్లజ్కే నిసిన్నో పఠమయామే పుట్టేనివాసం అనుస్సరిత్వా మజ్జిమయామే దిబ్బచక్కుం విసోధేత్వా పచ్చిమయామే పటిచ్చసముప్పాదే ఇాణం ఓతారేత్వా కిలేసమూలకం వట్టదుక్ఖం అభిజ్ఞాయ సజ్ఞారే పరిగ్గహేత్వా సమ్మసన్తో అనుక్కమేన విపస్సనం వడ్డేత్వా అరియమగ్గాధిగమేన సయం విగతవిద్ధస్తకిలేసో అభిసమ్ముద్ధో హుత్వా పచ్చవేక్ఖణానన్తరం అనవసేసానం కిలేసానం పహీనత్తా అత్తనో వట్టదుక్ఖస్స పరిక్ఖీణభావదీపకం సబ్బబుద్ధానం అవిజహితం “అనేకజాతిసంసార”న్తి (ధ. ప. ౧౫౩) ఉదానం ఉదానేత్వా తేనేవ పల్లజ్కేన సత్తాహం విముత్తిసుఖపటిసంవేదీ నిసిన్నో సత్తమాయ రత్తియా తేసు యామేసు వుత్తనయేన తీణి ఉదానాని ఉదానేత్వా తతియఉదానానన్తరం బుద్ధచక్కునా లోకం వోలోకేన్తో “సకలమిదం సత్తానం వట్టదుక్ఖం కిలేసమూలకం, కిలేసా నామేతే పవత్తిదుక్ఖా ఆయతిమ్మి దుక్ఖహేతుభూతా, తేహి ఇమే సత్తా సన్తప్పన్తి పరిడయ్మాన్తి చా”తి పస్సి. తేన వుత్తం “అద్దసా ఖో భగవా...పే.... మోహజేహిపీ”తి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం లోకస్స యథావుత్తసన్తాపపరిళాహేహి అభిభుయ్యమానతం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం సబ్బసన్తాపపరిళాహతో పరినిబ్బానవిభావనం మహాఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అయం లోకో సన్తాపజాతోతి అయం సబ్బోపి లోకో జరారోగమరణేహి చేవ నానావిధబ్యసనేహి చ కిలేసపరియుట్టానేహి చ జాతసన్తాపో, ఉప్పన్నకాయికచేతసికదుక్ఖాభిభవోతి అట్టో. ఘస్సపరేతోతి తతో ఏవ అనేకేహి

దుక్ఖసమ్మస్సేహి పరిహతో ఉపద్దుతో. అథ వా ఫస్సపరేతోతి సుఖాదిసజ్ఞాతానం తిస్సన్నం దుక్ఖతానం పచ్చయభూతేహి ఛహి ఫస్సేహి అభిభూతో, తతో తతో ద్వారతో తస్మిం తస్మిం ఆరమ్మణే పవత్తివసేన ఉపస్సట్తో. రోగం వదతి అత్తతోతి ఫస్సపచ్చయా ఉప్పజ్జమానం వేదనాసజ్ఞాతం రోగం దుక్ఖం, ఖిన్దపఞ్చకమేవ వా యథాభూతం అజానన్తో “అహ”న్తి సజ్ఞాయ దిట్టిగాహవసేన “అహం సుఖితో దుక్ఖితో”తి అత్తతో వదతి. “అత్తనో”తిపి పఠన్తి. తస్సట్తో - య్వాయం లోకో కేనచి దుక్ఖధమ్మేన పుట్తో అభావితత్తతాయ అధివాసేతుం అసక్కోన్తో “అహో దుక్ఖం, ఈదిసం దుక్ఖం మయ్యం అత్తనోపి మా హోతూ”తిఆదినా విప్పలపన్తో కేవలం అత్తనో రోగం వదతి, తస్స పన పహానాయ న పటిపజ్జతీతి అధిప్పాయో. అథ వా తం యథావృత్తం దుక్ఖం యథాభూతం అజానన్తో తజ్ఞాగాహవసేన “మమ”న్తి సజ్ఞాయ అత్తతో వదతి, “మమ ఇద”న్తి వాచం నిచ్చారేతి.

యేన యేన హి మజ్ఞాతీతి ఏవమిమం రోగభూతం ఖిన్దపఞ్చకం అత్తతో అత్తనో వా వదన్తో లోకో యేన యేన రూపవేదనాదినా కారణభూతేన, యేన వా సస్సతాదినా పకారేన దిట్టిమానతజ్ఞామజ్ఞానాహి మజ్ఞాతి. తతో తం హోతి అజ్ఞాథాతి తతో అత్తనా పరికప్పితాకారతో తం మజ్ఞానాయ వత్తుభూతం ఖిన్దపఞ్చకం అజ్ఞాథా అనత్తానత్తనియమేవ హోతి. వసే వత్తేతుం అసక్కుణ్యతాయ అహజ్కారమమజ్కారత్తం న నిప్పాదేతీతి అత్తో. అథ వా తతోతి తస్మా మజ్ఞానామత్తభావతో తం ఖిన్దపఞ్చకం నిచ్చాదివసేన మజ్ఞాతం అజ్ఞాథా అనిచ్చాదిసభావమేవ హోతి. న హి మజ్ఞానా భావజ్ఞాధత్తం వా లక్ఖణజ్ఞాధత్తం వా కాతుం సక్కోతి.

అజ్ఞాథాభావీ భవసత్తోతి అసమ్భవే వడ్డీయం హితసుఖే సత్తో లగ్గో సత్తలోకో మజ్ఞానాయ యథారుచి చిన్తియమానోపి విపరీతప్పటిపత్తియా తతో అజ్ఞాథాభావీ అహితదుక్ఖభావీ విఘాతంయేవ పాపుణాతి. భవమేవాభినన్దతీతి ఏవం సన్తేపి తం మజ్ఞానాపరికప్పితం అవిజ్ఞమానం భవం వడ్డీం అభినన్దతి ఏవ అభికజ్ఞతీ ఏవ. అథ వా అజ్ఞాథాభావీతి “నిచ్చో మే అత్తా”తిఆదినా మజ్ఞానాయ పరికప్పితాకారతో సయం అజ్ఞాథాభావీ సమానో అనిచ్చో అధువోతి అత్తో. భవసత్తోతి కామాదిభవేసు భవతజ్ఞాయ సత్తో లగ్గో గధితో. భవమేవాభినన్దతీతి అనిచ్చాదిసభావం భవమేవ నిచ్చాదివసేన పరామసిత్వా, తత్త వా అధిముత్తిసజ్ఞాం తజ్ఞాదిట్టాభినన్దనాహి అభినన్దతి, న తత్త నిబ్బిన్దతి . యదభినన్దతి తం భయన్తి యం వడ్డీసజ్ఞాతం భవం కామాదిభవం వా అభినన్దతి, తం అనిచ్చాదివిపరిణామసభావత్తా అనేకబ్యసనానుబన్దత్తా చ భవహేతుభావతో అతివియ భయానకట్టేన భయం. యస్స భాయతీతి యతో జరామరణాదితో భాయతి, తం జరామరణాది దుక్ఖాదిట్టానభావతో దుక్ఖదుక్ఖభావతో చ దుక్ఖం. అథ వా యస్స భాయతీతి భవాభినన్దనేన యస్స విభవస్స భాయతి , నో ఉచ్చేదసజ్ఞాతో విభవో, తతో భాయనఞ్చ దుక్ఖవత్తుభావతో జాతిఆదిదుక్ఖస్స అనతివత్తనతో చ దుక్ఖం దుక్ఖసభావమేవాతి అత్తో. అథ వా యస్స భాయతి తం దుక్ఖన్తి యస్స అనిచ్చాదికస్స భాయతి తం నిస్సరణం అజానన్తో, తం భయం తస్స దుక్ఖం హోతి, దుక్ఖం ఆవహతీతి అత్తో.

ఏత్తకేన వట్టం దస్సేత్వా ఇదాని వివట్టం దస్సేతుం, “భవవిప్పహానాయ ఖో పనిదం బ్రహ్మచరియం వుస్సతీ”తి ఆహ. తత్త భవవిప్పహానాయాతి కామాదిభవస్స పజహనత్థాయ. ఖోతి అవధారణే, పనాతి పదపూరణే నిపాతో. ఇదన్తి ఆసన్నపచ్చక్ఖవచనం. బ్రహ్మచరియన్తి మగ్గబ్రహ్మచరియం. వుస్సతీతి పూరేస్సతి. ఇదం వృత్తం హోతి - ఏకన్తేనవ కామాదిభవస్స సముదయప్పహానేన అనవసేనపజహనత్థాయ ఇదం మయా సతసహస్సకప్పాధికాని చత్తారి

అసభ్యేయ్యాని అతిదుక్కురాని ఆచరిత్వా పారమియో పూరేత్వా బోధిమణ్ణే తిణ్ణం మారానం మత్తకం మద్దిత్వా అధిగతం సీలాదిక్షన్తత్రయసంఘహం అట్టణ్ణికమగ్గబ్రహ్మచరియం చరియతి భావియతీతి.

ఏవం అరియమగ్గస్స ఏకంసేనేవ నియ్యానికభావం దస్సేత్వా ఇదాని అజ్ఞామగ్గస్స తదభావం దస్సేన్తో “యే హి కేచీ”తిఆదిమాహ. తత్త యేతి అనియమనిద్దేసో. హీతి నిపాతమత్తం. కేచీతి ఏకచ్ఛే. పదద్వయేనాపి తథావాదినో దిట్టిగతికే అనియమతో పరియాదియతి. సమణాతి పబ్బజ్జుపగమనమత్తేన సమణా, న సమితపాపా. బ్రాహ్మణాతి జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణా, న బాహితపాపా. వాసద్ధో ఏకప్పత్తో. భవేన భవస్స విప్పమోక్షమాహంసూతి ఏకచ్ఛే కామభవేన రూపభవేన వా సబ్బభవతో విముత్తిం సంసారసుద్ధిం కథయింసు.

కే పనేవం వదన్తీతి? దిట్టధమ్మనిబ్బానవాదినో తేసు హి కేచి “ఉళారేహి పశ్చాహి కామగుణేహి సమప్పితో అత్తా దిట్టేవ ధమ్మే పరమం నిబ్బుతిం పత్తో హోతీ”తి వదన్తి. కేచి “రూపావచరజ్ఞానేసు పఠమజ్ఞానసమగ్గీ...పే.... కేచి “దుతియతతియచతుత్తజ్ఞానసమగ్గీ అత్తా దిట్టేవ ధమ్మే పరమం నిబ్బుతిం పత్తో హోతీ”తి వదన్తి. యథాహ -

“ఇథ , భిక్షవే, ఏకచ్ఛే సమణో వా బ్రాహ్మణో వా ఏవంవాదీ హోతి ఏవందిట్టి ‘యతో ఖో భో అయం అత్తా పశ్చాహి కామగుణేహి సమప్పితో’”తి (దీ. ని. ౧.౯౪) విత్థారో.

తే పన యస్మా యావదత్తం పీతత్తా సుహితాయ జలూకాయ వియ రుహిరపిపాసా కామాదిసుఖేహి సమప్పితస్స తస్స అత్తనో కామేసనాదయో న భవిస్సన్తి, తదభావే చ భవస్స అభావోయేవ, యస్మిం యస్మింశ్చ భవే రితస్స అయం నయో లబ్బతి, తేన తేన భవేన సబ్బభవతో విముత్తి హోతీతి వదన్తి, తస్మా “భవేన భవస్స విప్పమోక్షమాహంసూ”తి వుత్తా. యేసశ్చ “ఏత్తకం నామ కాలం సంసరిత్వా బాలా చ పణ్ణితా చ పరియోసానభవే రత్వా సంసారతో విముచ్చన్తీ”తి లద్ధి, తేపి భవేన భవస్స విప్పమోక్షం వదన్తి నామ. వుత్తజ్ఞోతం -

“దుల్లాసీతి మహాకప్పినో సతసహస్సాని యాని బాలే చ పణ్ణితే చ సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుక్ఖస్సన్తం కరిస్సన్తీ”తి (దీ. ని. ౧.౧౬౮).

అథ వా భవేనాతి భవదిట్టియా. భవతి సస్సతం తిట్టతీతి పవత్తనతో సస్సతదిట్టి భవదిట్టితి వుచ్చతి, భవదిట్టి ఏవేత్త ఉత్తరపదలోపేన భవతణ్ణాతిఆదీసు వియ భవోతి వుత్తో. భవదిట్టివసేన చ ఏకచ్ఛే భవవిసేసంయేవ కిలేసానం వూపసన్తవుత్తియా ఆయునో చ దీఘావాసతాయ నిచ్చాదిసభావం భవవిమోక్షం మజ్ఞాన్తి, సేయ్యథాపి బకో బ్రహ్మ “ఇదం నిచ్చం, ఇదం ధువం, ఇదం సస్సతం, ఇదం అవిపరిణామధమ్మ”న్తి (మ. ని. ౧.౨౦౧) అవోచ. తేసమేవం విపరీతగాహీనం అనిస్సరణే నిస్సరణదిట్ఠీనం కుతో భవవిమోక్షో. తేనాహ భగవా - “సబ్బే తే ‘అవిప్పముత్తా భవస్మా’తి వదామీ”తి.

విభవేనాతి ఉచ్చేదేన. భవస్స నిస్సరణమాహంసూతి సబ్బభవతో నిగ్గమనం నిక్షన్తిం సంసారసుద్ధిం వదింసు. తే హి “భవేన భవస్స విప్పమోక్షో”తి వదన్తానం వాదం అననుజానన్తా భవూపచ్చేదేన నిస్సరణం పటిజానింసు. విభవేనాతి వా ఉచ్చేదదిట్ఠీయా. విభవతి వినస్సతి ఉచ్చిజ్జతి అత్తా చ లోకో చాతి పవత్తనతో ఉచ్చేదదిట్టి వుత్తనయేన “విభవో”తి వుచ్చతి.

ఉచ్చేదదిట్టవసన హి సత్తా అధిముచ్చిత్వా తత్త తత్త ఉప్పన్నా ఉచ్చిజ్జన్తి, సా ఏవ సంసారసుద్ధీతి ఉచ్చేదవాదినో.
వుత్తజ్జోతం -

“యతో ఖో భో అయం అత్తా రూపే చాతుమహాభూతికో...పే... నేవసంజ్ఞానాసంజ్ఞాయతనం ఉపసమ్మజ్జ
విహరతి, ఏత్తావతా ఖో భో అయం అత్తా సమ్మా సముచ్చిన్నో హోతీ”తి (దీ. ని. ౧.౮౨).

తథా -

“నత్తి, మహారాజ, దిన్నం, నత్తి యిట్టం నత్తి హుతం...పే... బాలే చ పణ్ణితే చ కాయస్స భేదా ఉచ్చిజ్జన్తి
వినస్సన్తి న హోన్తి పరం మరణా”తి చ (దీ. ని. ౧.౧౭౧).

తేసమ్మి ఏవం విపరీతగాహీనం కుతో భవనిస్సరణం. తేనాహ భగవా - “సబ్బే తే ‘అనిస్సటా భవస్సా’తి వదామీ”తి.
న హి అరియమగ్గభావనాయ అనవసేసకిలేసం అసముద్ధాతేత్వా కదాచిపి భవతో నిస్సరణవిముత్తి సమ్భవతి. తథా హి
తేసం సమణబ్రాహ్మణానం యథాభూతావబోధాభావతో “అత్తి నత్తీ”తి అన్తద్వయనిపతితానం తణ్ణాదిట్టవసన
సమ్మరితసితవిప్పన్దితమత్తం, యతో తే దిట్టిగతికా పవత్తిహేతూసుపి సమ్మాళ్లా సక్కాయభూమియం సునిఖాతే
విపరీతదస్సనధమ్మే తణ్ణాబన్ధనేన బద్ధా గద్దూలబన్ధనా వియ సా న విజహన్తి బన్ధనట్టానం, కుతో నేసం విమోక్షో?

యే పన చతుసచ్చవిభావనేన పవత్తిఆదీసు అసమ్మోహతో తం అన్తద్వయం అనుపగమ్మ మజ్జిమం పటిపదం
సమారుళ్లా, తేసంయేవ భవవిప్పమోక్షో నిస్సరణజ్ఞాతి దస్సేన్తో సత్తా “ఉపధిం హీ”తిఆదిమాహ. తత్త ఉపధిన్తి
ఖన్డాదిఉపధిం. హీతి నిపాతమత్తం. పటిచ్చాతి నిస్సాయ, పచ్చయం కత్వా. దుక్ఖన్తి జాతిఆది దుక్ఖం. కిం వుత్తం హోతి?
యత్తిమే దిట్టిగతికా విమోక్షసంజ్ఞో, తత్త ఖన్ధకిలేసాభిసంజ్ఞారూపధయో అధిగతా, కుతో తత్త దుక్ఖనిస్సరణం? యత్ర హి
కిలేసా, తత్తాభిసంజ్ఞారసమ్భవతో భవపబన్ధస్స అవిచ్ఛేదోయేవాతి వట్టదుక్ఖస్స అనివత్తి. తేన వుత్తం - “ఉపధిన్తో పటిచ్చ
దుక్ఖమిదం సమ్మోతీ”తి.

ఇదాని యం పరమత్తతో దుక్ఖస్స నిస్సరణం, తం దస్సేతుం, “సబ్బుపాదానక్ఖయా నత్తి దుక్ఖస్స సమ్భవో”తి వుత్తం.
తత్త సబ్బుపాదానక్ఖయాతి కాముపాదానం దిట్టుపాదానం సీలబ్బతుపాదానం అత్తవాదుపాదానన్తి సబ్బేసం ఇమేసం
చతున్నమ్మి ఉపాదానానం అరియమగ్గాధిగమేన అనవసేసప్పహానతో. తత్త దిట్టుపాదానం సీలబ్బతుపాదానం
అత్తవాదుపాదానన్తి ఇమాని తీణి ఉపాదానాని సోతాపత్తిమగ్గేన ఖీయన్తి, అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపజ్జన్తి. కాముపాదానం
అపాయగమనీయం పఠమేన, కామరాగభూతం బహులం దుతియేన, సుఖుమం తతియేన, రూపరాగారూపరాగప్పహానం
చతుత్థేనాతి చతుహిపి మగ్గేహి ఖీయతి, అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపజ్జతీతి వేదితబ్బం. నత్తి దుక్ఖస్స సమ్భవోతి ఏవం సబ్బసో
ఉపాదానక్ఖయా తదేకట్టతాయ సబ్బస్సపి కిలేసగణస్స అనుప్పాదనతో అప్పమత్తకస్సపి వట్టదుక్ఖస్స సమ్భవో పాతుభావో
నత్తి.

ఏవం భగవా హేతునా సద్ధిం పవత్తిం నివత్తిజ్ఞా దస్సేత్వా “ఇమం నయం అజానన్తో అయం సత్తలోకో వట్టతోపి సీసం న
ఉక్ఖిపతీ”తి దస్సేన్తో “లోకమిమం పస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త లోకమిమం పస్సాతి అత్తనో బుద్ధచక్షునా పచ్చక్షతో

విసయభావస్య ఉపగతత్వా “లోకమిమం పస్యా”తి భగవాదస్యనకిరియాయ నియోజేన్తో అత్తానమేవాలపతి. పుథూతి బహూ, విసుం విసుం వా. అవిజ్ఞాయ పరేతాతి “దుష్టే అజ్ఞాణ”నిఆదినా (ధం. స. ౧౧౦౬; విభ. ౨౨౬) నయేన వుత్తాయ చతుసచ్చపటిచ్చాదికాయ అవిజ్ఞాయ అభిభూతా. భూతాతి కమ్మకిలేసేహి జాతా నిబ్బత్తా. భూతరతాతి భూతేసు మాతాపితుపుత్తదారాదిసజ్ఞాయ అజ్ఞాసత్తేసు తణ్ణాయ రతా, భూతే వా ఖన్ధపఞ్చకే అనిచ్చాసుభదుక్ఖానత్తసభావే తంసభావానవబోధతో ఇత్తిపురిసాదిపరికప్పవసేన నిచ్చాదివసేన అత్తత్తనియగాహవసేన చ అభిరతా. భవా అపరిముత్తాతి యథాపుత్తేన తణ్ణాదిట్టిగాహేన భవతో సంసారతో న పరిముత్తా.

ఏత్త చ “లోకమిమ”ని పరమం తావ సకలమ్మి సత్తనికాయం సామజ్ఞతో ఏకత్తం ఉపనేన్తో ఏకవచనేన అనోధిసో గహణం దీపేత్వా “స్వాయం లోకో భవయోనిగతిరితిసత్తావాసాదివసేన చేవ తణ్ణాపి తంతంసత్తనికాయాదివసేన చ అనేకభేదభిన్నో పచ్చేకం మయా వోలోకితో”తి అత్తనో బుద్ధచక్షుజ్ఞాణానుభావం పకాసేన్తో సత్తా పున వచనభేదం కత్వా బహువచనేన ఓధిసో గహణం దీపేతి “పుథూ అవిజ్ఞాయ పరేతా భూతా”తిఆదినా. ఏవఞ్చ కత్వా “లోకమిమ”ని ఉపయోగవచనం కత్వా “అవిజ్ఞాయ పరేతా”తిఆదినా పచ్చత్తబహువచననిద్దేసోపి అవిరుద్ధో హోతి భిన్నవాక్యత్తా. కేచి పన ఏకవాక్యతాధిప్పాయేన “అవిజ్ఞాయ పరేతం భూతం భూతరతం భవా అపరిముత్త”ని పఠన్తి, విభత్తిభేదవసేనేవ పన పురాణపారో.

ఇదాని యేన ఉపాయేన భవవిప్పమోక్షో హోతి, తం సబ్బం తిత్తియానం అవిసయభూతం బుద్ధగోచరం విపస్సనావీథిం దస్సేన్తో “యే హి కేచి”తిఆదిమాహ. తత్త యే హి కేచి భవాతి కామభవాది సజ్ఞోభవాది ఏకవోకారభవాదివిభాగేన నానాభేదభిన్నా సాతవన్తో వా అసాతవన్తో వా దీఘాయుకా వా ఇత్తరక్ఖణా వా యే హి కేచి భవా. సబ్బధీతి ఉద్ధం అధో తిరియన్తి ఆదివిభాగేన సబ్బత్త. సబ్బత్తతాయాతి సగ్గాపాయమనుస్సాదివిభాగేన. సబ్బే తేతిఆదీసు సబ్బేపి తే భవా రూపవేదనాదిధమ్మా హుత్వా అభావట్టేన అనిచ్చా, ఉదయబ్బయపటిపీళితత్తా దుక్ఖా, జరాయ మరణేన చాతి ద్విధా విపరిణామేతబ్బతాయ విపరిణామధమ్మా. ఇతిసద్దో ఆదిఅట్టో పకారట్టో వా, తేన అనత్తలక్ఖణమ్మి సజ్ఞహేత్వా అవసవత్తనట్టేన అనత్తా, విపరిణామధమ్మతాయ వా అవసవత్తనట్టేన అనత్తాతి వుత్తా.

ఏవం లక్ఖణత్తయపటివిజ్ఞనాకారేన ఏతం భవసజ్ఞాతం ఖన్ధపఞ్చకం యథాభూతం అవిపరీతం సమ్మప్పజ్ఞాయ సమ్మా జాయేన విపస్సనాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ పస్సతో పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన పటివిజ్ఞతో “భవో నిచ్చో”తి ఆదినయప్పవత్తా భవేసు తణ్ణా పహీయతి, అగ్గమగ్గప్పత్తిసమకాలమేవ అనవసేసం నిరుజ్ఞతి, ఉచ్చేదదిట్టియా సబ్బసో పహీనత్తా విభవం విచ్చేదం నాభినన్దతి న పత్థేతి. ఏవంభూతస్స తస్స యా కామతణ్ణాదివసేన అట్టసతభేదా అవత్థాదివిభాగేన అనన్తభేదా చ, తాసం సబ్బసో సబ్బప్పకారేన తణ్ణానం ఖయా పహానా, తదేకట్టతాయ సబ్బస్సపి సంకిలేసపక్ఖస్స అసేసం నిస్సేసం విరాగేన అరియమగ్గేన యో అనుప్పాదనిరోధో, తం నిబ్బానన్తి.

ఏవం తణ్ణాయ పహానముఖేన సఉపాదిసేసనిబ్బానం దస్సేత్వా ఇదాని అనుపాదిసేసనిబ్బానం దస్సేన్తో “తస్స నిబ్బుతస్సా”తిఆదిమాహ. తస్సట్టో – యో సో సబ్బసో తణ్ణానం ఖయా కిలేసపరినిబ్బానేన నిబ్బుతో వుత్తనయేన భిన్నకిలేసో ఖీణాసవభిక్కు, తస్స నిబ్బుతస్స భిక్కునో అనుపాదా ఉపాదానాభావతో కిలేసాభిసజ్ఞారమారానం వా అగ్గహణతో పునబ్బవో న హోతి, ఆయతిం పటిసన్ధివసేన ఉపపత్తిభవో నత్తి. ఏవంభూతేన చ తేన అభిభూతో మారో, అరియమగ్గక్ఖణే కిలేసమారో అభిసజ్ఞారమారో దేవపుత్తమారో చ చరిమకచిత్తక్ఖణే ఖన్ధమారో మచ్చుమారో చాతి పఞ్చవిధో మారో అభిభూతో

పరాజితో, పున సీసం ఉక్తిపితుం అప్పదానేన నిబ్బిసేవనో కతో, యతో తేన విజితో సజ్ఞామో మారేహి తథ తథ పవత్తితో.
ఏవం విజితసజ్ఞామో పన ఇట్టాదీసు సబ్బేసు వికారాభావేన తాదిలక్ష్ణణప్పత్తియా తాదీ అరహ్ సబ్బభవాని యథావృత్తభేదే
సబ్బేపి భవే ఉపచ్చగా సమతిక్కన్తో, న యథ కత్తచి సజ్ఞం ఉపేతి, అజ్ఞాదత్తు అనుపాదానో వియ జాతవేదో పరినిబ్బానతో
ఉద్ధం అపజ్ఞాత్తికోవ హోతీతి. ఇతి భగవా ఇమం మహాఉదానం అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా కూటం గహేత్వా
నిట్టపేసి.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ నన్దవగ్గవణ్ణనా.

౪. మేఘియవగ్గో

౧. మేఘియసుత్తవణ్ణనా

౩౧. మేఘియవగ్గస్స పరమే చాలికాయన్తి ఏవం నామకే నగరే. తస్స కిర నగరస్స ద్వారట్ఠానం ముఞ్చిత్వా సమంతతో చలపజ్జం హోతి, తం చలపజ్జం నిస్సాయ రితత్తా ఓలోకేన్నానం చలమానం వియ ఉపట్టాతి, తస్మా “చాలికా”తి వుచ్చతి. చాలికే పబ్బతేతి తస్స నగరస్స అవిదురే ఏకో పబ్బతో, సోపి సబ్బసేతత్తా కాలపక్ఖఉపోసథే ఓలోకేన్నానం చలమానో వియ ఉపట్టాతి, తస్మా “చాలికపబ్బతో”తి సజ్ఞం గతో. తత్థ భగవతో మహాంతం విహరం కారయింసు, భగవా తదా తం నగరం గోచరగామం కత్వా తస్మిం చాలికపబ్బతమహావిహరే విహరతి. తేన వుత్తం - “చాలికాయం విహరతి చాలికే పబ్బతే”తి. మేఘియోతి తస్స ధేరస్స నామం. ఉపట్టాకో హోతీతి పరిచారకో హోతి. భగవతో హి పరమబోధియం ఉపట్టాకా అనిబద్ధా అహీసుం, ఏకదా నాగసమాలో, ఏకదా నాగితో, ఏకదా ఉపవాసో, ఏకదా సునక్ఖత్తో, తదాపి మేఘియత్థేరోవ ఉపట్టాకో. తేనాహ - “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా మేఘియో భగవతో ఉపట్టాకో హోతీ”తి.

జన్తుగామన్తి ఏవం నామకం తస్సేవ విహరస్స అపరం గోచరగామం. “జత్తుగామ”న్తిపి పారో. కిమికాళాయాతి కాళకిమీనం బహులతాయ “కిమికాళా”తి లద్ధనామాయ నదియా. జఙ్ఘవిహరన్తి చిరనిసజ్ఞాయ జఙ్ఘసు ఉప్పన్నకిలమథవినోదనత్థం విచరణం. పాసాదికన్తి అవిరళరుక్ఖతాయ సినిద్ధపత్తతాయ చ పస్సన్తానం పసాదమావహతీతి పాసాదికం. సన్దచ్ఛాయతాయ మనుజ్ఞాభూమిభాగతాయ చ మనుజ్ఞం. అన్తో పవిట్టానం పీతిసోమనస్సజననత్థేన చిత్తం రమేతీతి రమణీయం. అలన్తి పరియత్తం, యుత్తన్తిపి అత్తో. పధానత్తికస్సాతి యోగేన భావనాయ అత్తికస్స. పధానాయాతి సమణధమ్మకరణాయ. ఆగచ్ఛేయ్యాహన్తి ఆగచ్ఛేయ్యం అహం. ధేరేన కిర పుట్టే తం రానం అనుపటిపాటియా పఞ్చ జాతిసతాని రజ్ఞా ఏవ సతా అనుభూతం ఉయ్యానం అహోసి, తేనస్స దిట్టమత్తేయేవ తత్థ విహరితుం చిత్తం నమి. ఆగమేహి తావాతి సత్థా ధేరస్స వచనం సుత్వా ఉపధారేన్తో “న తావస్స ఇాణం పరిపాకం గత”న్తి ఇత్వా పటిక్ఖిపన్తో ఏవమాహ . ఏకకమ్మి తావాతి ఇదం పనస్స “ఏవమయం గన్తాపి కమ్మే అనిప్పజ్జమానే నిరాసజ్జో హుత్వా పేమవసేన పున ఆగచ్ఛిస్సతీ”తి చిత్తమద్దవజననత్థం ఆహ. యావ అఞ్ఞోపి కోచి భిక్ఖు ఆగచ్ఛతీతి అఞ్ఞో కోచి భిక్ఖు మమ సన్తికం యావ ఆగచ్ఛతి, తావ ఆగమేహితి అత్తో. “కోచి భిక్ఖు దిస్సతీ”తిపి పారో. “ఆగచ్ఛతూ”తిపి పరన్తి, తథా “దిస్సతూ”తి.

నత్తి కిఞ్చి ఉత్తరి కరణీయన్తి చతుసు సచ్ఛేసు చతుహి మగ్గేహి పరిఞ్ఞాదీనం సోళసన్నం కిచ్ఛానం కతత్తా, అభిసమ్మోధియా వా అధిగతత్తా తతో అఞ్ఞం ఉత్తరి కరణీయం నామ నత్తి. నత్తి కతస్స వా పతిచయోతి కతస్స వా పున పతిచయోపి నత్తి. న హి భావితమగ్గో పున భావీయతి, పహీనకిలేసానం వా పున పహానేన కిచ్ఛం అత్తి. అత్తి కతస్స పతిచయోతి మయ్యం సన్తానే నిప్పాదితస్స సీలాదిధమ్మస్స అరియమగ్గస్స అనధిగతత్తా తదత్థం పున వడ్డనసజ్ఞతో పతిచయో అత్తి, ఇచ్చితబ్బోతి అత్తో. పధానన్తి ఖో మేఘియ వదమానం కిన్తి వదేయ్యామాతి “సమణధమ్మం కరోమీ”తి తం వదమానం మయం అఞ్ఞం కిం నామ వదేయ్యామ?

దివావిహరం నిసీదీతి దివావిహరణాయ నిసీది. నిసినో చ యస్మిం మగ్గలసిలాపట్టే పుట్టే అనుపటిపాటియా పఞ్చ జాతిసతాని రాజా హుత్వా ఉయ్యానకీళం కీళన్తో వివిధనాటకపరివారో నిసిన్నపుట్టో, తస్మింయేవ రానే నిసీది. అథస్స

నిసిన్నకాలతో పట్టాయ సమణభావో విగతో వియ అహోసి, రాజవేసం గహేత్వా నాటకపరివారపరివుతో సేతచ్ఛత్తస్స హేట్టా మహారహే పల్లజ్జే నిసిన్నో వియ జాతో. అధస్స తం సమ్మత్తిం అస్సాదయతో కామవితక్కో ఉదపాది. సో తస్మింయేవ ఖణే సహోడ్డం గహితే ద్వే చోరే ఆనేత్వా పురతో రపితే వియ అద్దస. తేసు ఏకస్స వధం ఆణాపనవసేన బ్యాపాదవితక్కో ఉప్పజ్జి, ఏకస్స బద్ధనం ఆణాపనవసేన విహింసావితక్కో, ఏవం సో లతాజాలేన రుక్ఖో వియ మధుమక్ఖికాహి మధుఘాతకో వియ చ అకుసలవితక్కోహి పరిక్ఖిత్తో సమ్మరికిణ్ణో అహోసి. తం సన్ధాయ “అథ ఖో ఆయస్మతో మేఘియస్సా”తిఆది వుత్తం.

అచ్చరియం వత భోతి గరహణచ్చరియం నామ కిరేతం యథా ఆయస్మా ఆనన్దో భగవతో వలియగత్తం దిస్సా అవోచ “అచ్చరియం, భన్తే, అబ్బుతం, భన్తే”తి (సం. ని. ౨.౨౧౧). అపరే పన “తస్మిం సమయే పుప్పఫలపల్లవాదీసు లోభవసేన కామవితక్కో, ఖరస్సరానం పక్ఖిఆదీనం సద్దస్సవసేన బ్యాపాదవితక్కో, లేడ్డుఆదీహి తేసం పటిబాహనాధిప్పాయేన విహింసావితక్కో, ‘ఇధేవాహం వసేయ్య’న్తి తత్త సాపేక్ఖతావసేన కామవితక్కో, వనచరకే తత్త తత్త దిస్సా తేసు చిత్తదుబ్బసేన బ్యాపాదవితక్కో, తేసం విహిరనాధిప్పాయేన విహింసావితక్కో తస్స ఉప్పజ్జి”తిపి వదన్తి. యథా వా తథా వా తస్స మిచ్ఛావితక్కుప్పత్తియేవ అచ్చరియకారణం. అన్వాసత్తాతి అనులగ్గా వోకిణ్ణా. అత్తని గరుష్ఠి చ ఏకత్తేపి బహువచనం దిస్సతి. “అనుసన్తో”తిపి పాఠో.

యేన భగవా తేనుపసజ్జమీతి ఏవం మిచ్ఛావితక్కోహి సమ్మరికిణ్ణో కమ్మట్టానసప్పాయం కాతుం అసక్కోన్తో “ఇదం వత దిస్సా దీఘదస్సీ భగవా పటిసేధేసీ”తి సల్లక్ఖేత్వా “ఇమం కారణం దసబలస్స ఆరోచేస్సామీ”తి నిసిన్నాసనతో వుట్టాయ యేన భగవా తేనుపసజ్జమి. ఉపసజ్జమిత్వా చ “ఇథ మయ్ఠం, భన్తే”తిఆదినా అత్తనో పవత్తిం ఆరోచేసి.

తత్త యేభుయ్యేనాతి బహులం అభిక్ఖణం. పాపకాతి లామకా. అకుసలాతి అకోసల్లసమ్మూతా. దుగ్గతిసమ్మాపనట్టేన వా పాపకా, కుసలపటిపక్ఖతాయ అకుసలా. వితక్కోతి ఊహతి ఆరమ్మణం చిత్తం అభినిరోపేతేతి వితక్కో, కామసహగతో వితక్కో కామవితక్కో, కిలేసకామసమ్మయుత్తో వత్తుకామారమ్మణో వితక్కోతి అత్తో. బ్యాపాదసహగతో వితక్కో బ్యాపాదవితక్కో. విహింసాసహగతో వితక్కో విహింసావితక్కో. తేసు కామానం అభినన్దనవసేన పవత్తో నేక్ఖమ్మపటిపక్ఖో కామవితక్కో, “ఇమే సత్తా హజ్జాన్తు వా వినస్సన్తు వా మా వా అహేసు”న్తి సత్తేసు సమ్మదుస్సనవసేన పవత్తో మేత్తాపటిపక్ఖో బ్యాపాదవితక్కో, పాణిలేడ్డుదణ్డాదీహి సత్తానం విహిరేతుకామతావసేన పవత్తో కరుణాపటిపక్ఖో విహింసావితక్కో.

కస్మా పనస్స భగవా తత్త గమనం అనుజాని? “అననుజ్ఞాతోపి చాయం మం ఓహాయ గచ్చిస్సతేవ, ‘పరిచారకామతాయ మజ్ఞో భగవా గన్తుం న దేతీ’తి చస్స సియా అజ్ఞాధత్తం. తదస్స దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తేయ్యా”తి అనుజాని.

ఏవం తస్మిం అత్తనో పవత్తిం ఆరోచేత్వా నిసిన్నే అధస్స భగవా సప్పాయం ధమ్మం దేసేన్తో “అపరిపక్కాయ, మేఘియ, చేతోవిముత్తియా”తిఆదిమాహ. తత్త అపరిపక్కాయాతి పరిపాకం అప్పత్తాయ. చేతోవిముత్తియాతి కిలేసేహి చేతనో విముత్తియా. పుబ్బభాగే హి తదర్థవసేన చేవ విక్ఖమ్భనవసేన చ కిలేసేహి చేతనో విముత్తి హోతి, అపరభాగే సముచ్ఛేదవసేన చేవ పటిపస్సద్ధివసేన చ. సాయం విముత్తి హేట్టా విత్థారతో కథితావ, తస్మా తత్త వుత్తనయేన వేదితబ్బా. తత్త విముత్తిపరిపాచనీయేహి ధమ్మేహి ఆసయే పరిపాచితే పబోధితే విపస్సనాయ మగ్గగబ్బం గణ్ఠన్తియా పరిపాకం గచ్చన్తియా చేతోవిముత్తి పరిపక్కా నామ హోతి, తదభావే అపరిపక్కా.

కతమే పన విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా? సద్ధిన్దియాదీనం విసుద్ధికరణవసేన పన్నరస ధమ్మా వేదితబ్బా.

వుత్తణ్ణోతం -

“అస్సద్ధే పుగ్గలే పరివజ్జయతో, సద్ధే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, పసాదనీయే సుత్తన్తే పచ్చవేక్షతో -
ఇమేహి తీహాకారేహి సద్ధిన్దియం విసుజ్ఞతి.

“కుసీతే పుగ్గలే పరివజ్జయతో, ఆరద్ధవీరియే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, సమ్మప్పధానే పచ్చవేక్షతో -
ఇమేహి తీహాకారేహి వీరియిన్దియం విసుజ్ఞతి.

“ముట్టస్సతీ పుగ్గలే పరివజ్జయతో, ఉపట్టితస్సతీ పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, సతిపట్టానే
పచ్చవేక్షతో - ఇమేహి తీహాకారేహి సతిన్దియం విసుజ్ఞతి.

“అసమాహితే పుగ్గలే పరివజ్జయతో, సమాహితే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, ఝానవిమోక్షే
పచ్చవేక్షతో - ఇమేహి తీహాకారేహి సమాధిన్దియం విసుజ్ఞతి.

“దుప్పణ్ణో పుగ్గలే పరివజ్జయతో, పణ్ణావన్తే పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, గమ్మీరణాణచరియం
పచ్చవేక్షతో - ఇమేహి తీహాకారేహి పణ్ణాన్దియం విసుజ్ఞతి.

“ఇతి ఇమే పణ్ణా పుగ్గలే పరివజ్జయతో, పణ్ణా పుగ్గలే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో, పణ్ణా సుత్తన్తే
పచ్చవేక్షతో - ఇమేహి పన్నరసహి ఆకారేహి, ఇమాని పణ్ణాన్దియాని విసుజ్ఞన్తి”తి (పటి. మ. ౧.౧౮౫).

అపరేపి పన్నరస ధమ్మా విముత్తిపరిపాచనీయా - సద్ధాపణ్ణామాని ఇన్ద్రియాని, అనిచ్చసణ్ణా దుక్ఖసణ్ణా అనత్తసణ్ణా
పహానసణ్ణా విరాగసణ్ణాతి ఇమా పణ్ణా నిబ్బేధభాగియా సణ్ణా, కల్యాణమిత్తతా సీలసంవరో అభిసల్లేఖతా వీరియారమ్భా
నిబ్బేధికపణ్ణాతి. తేసు వినేయ్యదమనకుసలో సత్తా వినేయ్యస్స మేఘియత్థేరస్స అజ్ఞాసయవసేన ఇధ
కల్యాణమిత్తతాదయో విముత్తిపరిపాచనీయే ధమ్మే దస్సేన్తో “పణ్ణా ధమ్మా పరిపాకాయ సంవత్తన్తి”తి వత్వా తే విత్థారేన్తో
“ఇధ, మేఘియ, భిక్షు కల్యాణమిత్తో హోతీ”తిఆదిమాహ.

తత్థ కల్యాణమిత్తోతి కల్యాణో భద్దో సున్దరో మిత్తో ఏతస్సాతి కల్యాణమిత్తో. యస్స సీలాదిగుణసమ్మన్నో “అఘస్స
ఘాతా, హితస్స విధాతా”తి ఏవం సబ్బాకారేన ఉపకారో మిత్తో హోతి, సో పుగ్గలో కల్యాణమిత్తోవ. యథావుత్తేహి
కల్యాణపుగ్గలేహివ సబ్బిరియాపథేసు సహ అయతి పవత్తతి, న వినా తేహీతి కల్యాణసహాయో. కల్యాణపుగ్గలేసు ఏవ చిత్తేన
చేవ కాయేన చ నిన్నపొణపబ్బారభావేన పవత్తతీతి కల్యాణసమ్మవజ్జో. పదత్తయేన కల్యాణమిత్తసంసగ్గే ఆదరం ఉప్పాదేతి.

తత్త్రిదం కల్యాణమిత్తలక్షణం - ఇధ కల్యాణమిత్తో సద్ధాసమ్మన్నో హోతి సీలసమ్మన్నో సుతసమ్మన్నో చాగసమ్మన్నో
వీరియసమ్మన్నో సతిసమ్మన్నో సమాధిసమ్మన్నో పణ్ణాసమ్మన్నో. తత్థ సద్ధాసమ్మత్తియా సద్దహతి తథాగతస్స బోధిం
కమ్మఫలఞ్చ, తేన సమ్మాసమ్మోధిహేతుభూతం సత్తేసు హితేసితం న పరిచ్చజతి. సీలసమ్మత్తియా సబ్బహ్మచారీనం
పియో హోతి మనాపో గరు భావనీయో చోదకో పాపగరహీ వత్తా వచనక్ఖమో, సుతసమ్మత్తియా
సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిపటిసంయుత్తానం గమ్మీరానం కథానం కత్తా హోతి, చాగసమ్మత్తియా అప్పిచ్చో హోతి సన్తుట్తో

పవిత్రో అసంసృతో, వీరియసమ్పత్తియా ఆరద్ధవీరియో హోతి సత్తానం హితప్పటిపత్తియా, సతిసమ్పత్తియా ఉపట్టితస్సతి హోతి, సమాధిసమ్పత్తియా అవిక్లితో హోతి సమాహితచిత్తో, పజ్ఞాసమ్పత్తియా అవిపరీతం జానాతి. నో సతియా కుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్వేసమానో పజ్ఞాయ సత్తానం హితాహితం యథాభూతం జానిత్వా, సమాధినా తత్త ఏకగ్గచిత్తో హుత్వా, వీరియేన సత్తే అహితా నిసేధేత్వా హితే నియోజేతి. తేనాహ -

“పియో గరు భావనీయో, వత్తా చ వచనక్ఖమో;

గమ్మీరశ్చ కథం కత్తా, నో చట్టానే నియోజయే”తి. (అ. ని. ౭.౩౭);

అయం పరమో ధమ్మో పరిపాకాయ సంవత్తతీతి, అయం కల్యాణమిత్తతాసజ్ఞాతో బ్రహ్మచరియవాసస్స ఆదిభావతో, సబ్బేసశ్చ కుసలానం ధమ్మానం బహుకారతాయ పధానభావతో చ ఇమేసు పశ్చాసు ధమ్మేసు ఆదితో వుత్తత్తా పరమో అనవజ్ఞధమ్మో అవిసుద్ధానం సద్ధాదీనం విసుద్ధికరణవసేన చేతోవిముత్తియా పరిపాకాయ సంవత్తతి. ఏత్త చ కల్యాణమిత్తస్స బహుకారతా పధానతా చ “ఉపడ్డమిదం, భన్తే, బ్రహ్మచరియస్స యదిదం కల్యాణమిత్తతా”తి వదంతం ధమ్మభణ్ణాగారికం, “మా హేవం, ఆనన్దా”తి ద్విక్ఖత్తుం పటిసేధేత్వా, “సకలమేవ హిదం, ఆనన్ద, బ్రహ్మచరియం, యదిదం కల్యాణమిత్తతా కల్యాణసహాయతా”తిఆదిసుత్తపదేహి (సం. ని. ౧.౧౨౯; ౫.౨) వేదితబ్బా.

పున చపరన్తి పున చ అపరం ధమ్మజాతం. సీలవాతి ఏత్త కేనట్టేన సీలం? సీలనట్టేన సీలం. కిమిదం సీలనం నామ? సమాధానం, కాయకమ్మాదీనం సుసీల్యవసేన అవిప్పకిణ్ణతాతి అత్తో. అథ వా ఉపధారణం, యూనాదికుసలానం ధమ్మానం పతిట్టానవసేన ఆధారభావోతి అత్తో. తస్మా సీలేతి సీలతీతి వా సీలం. అయం తావ సద్దలక్ఖణనయేన సీలత్తో. అపరే పన “సిరట్తో సీతలట్తో సీలట్తో సంవరట్తో”తి నిరుత్తినయేన అత్తం వణ్ణేన్తి. తయిదం పారిపూరితో అతిసయతో వా సీలం అస్స అట్టితి సీలవా, సీలసమ్పన్నోతి అత్తో.

యథా చ సీలవా హోతి సీలసమ్పన్నో, తం దస్సేతుం “పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో”తిఆదిమాహ. తత్త పాతిమోక్ఖన్తి సిక్ఖాపదసీలం. తశ్చో యో నం పాతి రక్ఖతి, తం మోక్ఖేతి మోచేతి ఆపాయికాదీహి దుక్ఖేహీతి పాతిమోక్ఖం. సంవరణం సంవరో, కాయవాచాహి అవీతిక్కమో. పాతిమోక్ఖమేవ సంవరో పాతిమోక్ఖసంవరో, తేన సంవుతో పిహితకాయవాచోతి పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో, ఇదమస్స తస్మిం సీలే పతిట్టితభావపరిదీపనం. విహరతీతి తదనురూపవిహారసమగ్గభావపరిదీపనం. ఆచారగోచరసమ్పన్నోతి హేట్టా పాతిమోక్ఖసంవరస్స, ఉపరి విసేసానం యోగస్స చ ఉపకారకధమ్మపరిదీపనం. అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీతి పాతిమోక్ఖసీలతో అచవనధమ్మతాపరిదీపనం. సమాదాయాతి సిక్ఖాపదానం అనవసేసతో ఆదానపరిదీపనం. సిక్ఖతీతి సిక్ఖాయ సమగ్గభావపరిదీపనం. సిక్ఖాపదేసూతి సిక్ఖితబ్బధమ్మపరిదీపనం.

అపరో నయో - కిలేసానం బలవభావతో, పాపకిరియాయ సుకరభావతో, పుజ్జాకిరియాయ చ దుక్కరభావతో బహుక్ఖత్తుం అపాయేసు పతనసీలోతి పాతీ, పుధుజ్జనో. అనిచ్ఛతాయ వా భవాదీసు కమ్మవేగక్ఖిత్తో ఘటియంతం వియ అనవట్టానేన పరిబ్బమనతో గమనసీలోతి పాతీ, మరణవసేన వా తమ్మి తమ్మి సత్తనికాయే అత్తభావస్స పతనసీలోతి వా పాతీ, సత్తసన్తానో చిత్తమేవ వా. తం పాతినం సంసారదుక్ఖతో మోక్ఖేతితి పాతిమోక్ఖం. చిత్తస్స హి విమోక్షేన సత్తో “విముత్తో”తి

వుచ్చతి. వుత్తణ్ణో “చిత్తవోదానా సత్తా విసుజ్ఞంతీ”తి (సం. ని. ౩.౧౦౦), “అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముత్త”న్తి (మహావ. ౨౮) చ.

అథ వా అవిజ్ఞాదిహేతునా సంసారే పతతి గచ్ఛతి పవత్తతీతి పాతి, “అవిజ్ఞానీవరణానం సత్తానం తణ్ణాసంయోజనానం సన్ధావతం సంసరత”న్తి (సం. ని. ౨.౧౨౪) హి వుత్తం. తస్స పాతినో సత్తస్స తణ్ణాదిసంకిలేసత్తయతో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షో, “కణ్ఠేకాలో”తిఆదీనం వియ సమాససిద్ధి వేదితబ్బా.

అథ వా పాతేతి వినిపాతేతి దుక్ఖేహితి పాతి, చిత్తం. వుత్తణ్ణో “చిత్తేన నియ్యతీ లోకో, చిత్తేన పరికస్సతీ”తి (సం. ని. ౧.౬౨). తస్స పాతినో మోక్షో ఏతేనాతి పాతిమోక్షో. పతతి వా ఏతేన అపాయదుక్ఖే సంసారదుక్ఖే చాతి పాతి, తణ్ణాదిసంకిలేసా. వుత్తణ్ణో – “తణ్ణా జనేతి పురిసం (సం. ని. ౧.౨౨౨-౨౨౬), తణ్ణాదుతియో పురిసో”తి (ఇతివృ. ౧౨, ౧౦౨) చాది. తతో పాతితో మోక్షోతి పాతిమోక్షో.

అథ వా పతతి ఏత్థాతి పాతి, ఛ అజ్ఞత్తికబాహిరాని ఆయతనాని. వుత్తణ్ణో – “ఛసు లోకో సముప్పన్నో, ఛసు కుబ్బతి సన్ధవ”న్తి (సం. ని. ౧౭౧). తతో ఛ అజ్ఞత్తికబాహిరాయతనసజ్ఞాతపాతితో మోక్షోతి పాతిమోక్షో. అథ వా పాతో వినిపాతో అస్స అతీతి పాతి, సంసారో. తతో మోక్షోతి పాతిమోక్షో.

అథ వా సబ్బలోకాధిపతిభావతో ధమ్మిస్సరో భగవా పతీతి వుచ్చతి, ముచ్చతి ఏతేనాతి మోక్షో. పతినో మోక్షో తేన పజ్ఞాత్తత్తాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షో. సబ్బగుణానం వా తమ్మూలభావతో ఉత్తమట్టేన పతి చ, సో యథావుత్తట్టేన మోక్షో చాతి పతిమోక్షో, పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షో. తథా హి వుత్తం “పాతిమోక్షన్తిఆదిమేతం ముఖమేత”న్తి విత్థారో.

అథ వా పఞ్చితి పకారే, అతీతి అచ్చంతత్తే నిపాతో, తస్మా పకారేహి అచ్చంతం మోక్షేతీతి పాతిమోక్షం. ఇదణ్ణో సీలం సయం తదగ్గవసేన, సమాధిసహితం పజ్ఞాసహితాన్ని విక్ఖమ్భనవసేన సముచ్చేదవసేన చ అచ్చంతం మోక్షేతి మోచేతీతి పాతిమోక్షం. పతి మోక్షోతి వా పతిమోక్షో, తమ్మా తమ్మా వీతిక్కమదోసతో పచ్చేకం మోక్షోతి అత్థో. పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షో. మోక్షోతి వా నిబ్బానం, తస్స మోక్షస్స పటిబిమ్మభూతోతి పతిమోక్షో. సీలసంవరో హి సూరియస్స అరుణగ్గమనం వియ నిబ్బానస్స ఉదయభూతో తప్పటిభాగో చ యథారహం సంకిలేసనిబ్బాపనతో. పతిమోక్షో ఏవ పాతిమోక్షో. పతివత్తతి మోక్షేతి దుక్ఖన్తి వా పతిమోక్షం, పతిమోక్షమేవ పాతిమోక్షన్తి ఏవం తావేత్థ పాతిమోక్షసద్దస్స అత్థో వేదితబ్బో.

సంవరతి పిదహాతి ఏతేనాతి సంవరో, పాతిమోక్షమేవ సంవరో పాతిమోక్షసంవరో. అత్థతో పన తతో తతో వీతిక్కమితబ్బతో విరతియో చేతనా చ. తేన పాతిమోక్షసంవరేన ఉపేతో సమన్నాగతో పాతిమోక్షసంవరసంవుతోతి వుత్తో. వుత్తణ్ణోతం విభజ్జే –

“ఇమినా పాతిమోక్షసంవరేన ఉపేతో హోతి సముపేతో ఉపాగతో సముపాగతో ఉపపన్నో సముపపన్నో సమన్నాగతో, తేన వుచ్చతి పాతిమోక్షసంవరసంవుతో”తి (విభ. ౨౧౧).

విహరతీతి ఇరియాపథవిహరేన విహరతి ఇరీయతి వత్తతి.

ఆచారగోచరసమ్మన్నోతి వేళుదానాదిమిచ్చాజీవస్స కాయపాగబ్బియాదీనఞ్చ అకరణేన సబ్బసో అనాచారం వజ్జేత్వా “కాయికో అవీతిక్కమో వాచసికో అవీతిక్కమో కాయికవాచసికో అవీతిక్కమో”తి ఏవం వుత్తభిక్కుసారుప్పఆచారసమ్మత్తియా, వేసియాదిఅగోచరం వజ్జేత్వా పిణ్డపాతాదిఅత్థం ఉపసమ్మమితుం యుత్తట్టానసమ్మతేన గోచరేన చ సమ్మన్నత్తా ఆచారగోచరసమ్మన్నో.

అపిచ యో భిక్కు సత్థరి సగారవో సప్పతిస్సో సబ్బహ్మచారీసు సగారవో సప్పతిస్సో హిరోత్తప్పసమ్మన్నో సునివత్తో సుపారుతో పాసాదికేన అభిక్కున్నేన పటిక్కున్నేన ఆలోకితేన విలోకితేన సమ్మిజ్జితేన పసారితేన ఇరియాపథసమ్మన్నో ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారో భోజనే మత్తఞ్చా జాగరియమనుయుత్తో సతిసమ్మజ్జితేన సమన్నాగతో అప్పిచ్చో సమ్మట్తో పవివిత్తో అసంసట్తో ఆభిసమాచారికేసు సక్కచ్చకారీ గరుచిత్తకారబహులో విహరతి, అయం వుచ్చతి ఆచారసమ్మన్నో.

గోచరో పన ఉపనిస్సయగోచరో ఆరక్ఖగోచరో ఉపనిబన్ధగోచరోతి తివిధో. తత్థ యో దసకథావత్తుగుణసమన్నాగతో వుత్తలక్ఖణో కల్యాణమిత్తో, యం నిస్సాయ అసుతం సుణాతి, సుతం పరియోదాపేతి, కజ్జం వితరతి, దిట్టిం ఉజం కరోతి, చిత్తం పసాదేతి, యఞ్చ అనుసిక్ఖన్తో సద్ధాయ వడ్డతి, సీలేన, సుతేన, చాగేన, పఞ్ణాయ వడ్డతి, అయం వుచ్చతి ఉపనిస్సయగోచరో.

యో భిక్కు అన్తరఘరం పవిట్తో వీధిం పటిపన్నో ఓక్ఖిత్తచక్కు యుగమత్తదస్సావీ చక్కున్ద్రియసంవుతోవ గచ్చతి, న హత్థిం ఓలోకేన్తో, న అస్సం, న రథం, న పత్తిం, న ఇత్తిం, న పురిసం ఓలోకేన్తో, న ఉద్ధం ఓలోకేన్తో, న అధో ఓలోకేన్తో, న దిసావిదిసం పేక్ఖమానో గచ్చతి, అయం ఆరక్ఖగోచరో.

ఉపనిబన్ధగోచరో పన చత్తారో సతిపట్టానా, యత్థ భిక్కు అత్తనో చిత్తం ఉపనిబన్ధతి, వుత్తఞ్చోతం భగవతా -

“కో చ, భిక్ఖవే, భిక్కునో గోచరో సకో పేత్తికో విసయో, యదిదం చత్తారో సతిపట్టానా”తి (సం. ని. ౫.౩౭౨).

తత్థ ఉపనిస్సయగోచరస్స పుట్టే వుత్తత్తా ఇతరేసం వసేనేత్థ గోచరో వేదితబ్బో. ఇతి యథావుత్తాయ ఆచారసమ్మత్తియా, ఇమాయ చ గోచరసమ్మత్తియా సమన్నాగతత్తా ఆచారగోచరసమ్మన్నో.

అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీతి అప్పమత్తకత్తా అణుప్పమాణేసు అస్సతియా అసఞ్చిచ్చ ఆపన్నసీఖియఅకుసలచిత్తుప్పాదాదిభేదేసు వజ్జేసు భయదస్సనసీలో. యో హి భిక్కు పరమాణుమత్తం వజ్జం అట్టసట్టియోజనపమాణాధికయోజనసతసహస్సుట్టేధసినేరుపబ్బతరాజసదిసం కత్వా పస్సతి, యోపి సబ్బలహుకం దుబ్బాసితమత్తం పారాజికసదిసం కత్వా పస్సతి, అయమ్మి అణుమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీ నామ. సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసూతి యంకిఞ్చ సిక్ఖాపదేసు సిక్ఖితబ్బం, తం సబ్బేన సబ్బం సబ్బథా సబ్బం అనవసేసం సమ్మా ఆదియిత్వా సిక్ఖతి, పవత్తతి పరిపూరేతితి అత్తో.

అభిసల్లేఖికాతి అతివియ కిలేసానం సల్లేఖినీ, తేసం తనుభావాయ పహానాయ యుత్తరూపా. చేతోవివరణసప్పాయాతి చేతసో పటిచ్చాదకానం నీవరణానం దూరీభావకరణేన చేతోవివరణసమ్మతానం సమథవిపస్సనానం సప్పాయా, సమథవిపస్సనాచిత్తస్సేవ వా వివరణాయ పాకటికరణాయ వా సప్పాయా ఉపకారికాతి చేతోవివరణసప్పాయా.

ఇదాని యేన నిబ్బిదాదిఆవహనేన అయం కథా అభిసల్లేఖికా చేతోవివరణసప్పాయా చ నామ హోతి, తం దస్సేతుం “ఏకంతనిబ్బిదాయా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఏకంతనిబ్బిదాయాతి ఏకంసేనేవ వట్టదుక్ఖతో నిబ్బిందనత్తాయ. విరాగాయ నిరోధాయాతి తస్సేవ విరజ్జనత్తాయ చ నిరుజ్జనత్తాయ చ. ఉపసమాయాతి సబ్బకిలేసూపసమాయ. అభిజ్ఞాయాతి సబ్బస్సాపి అభిజ్ఞోయ్యస్స అభిజాననాయ. సమ్మోధాయాతి చతుమగ్గసమ్మోధాయ. నిబ్బానాయాతి అనుపాదిసేసనిబ్బానాయ. ఏతేసు హి ఆదితో తీహి పదేహి విపస్సనా వుత్తా, ద్వీహి మగ్గో, ద్వీహి నిబ్బానం వుత్తం. సమధవిపస్సనా ఆదిం కత్వా నిబ్బానపరియోసానో అయం సబ్బో ఉత్తరిమనుస్సధమ్మో దసకథావత్థులాభినో సిజ్ఞతీతి దస్సేతి.

ఇదాని తం కథం విభజిత్వా దస్సేన్తో “అప్పిచ్చకథా”తిఆదిమాహ. తత్త అప్పిచ్చోతి న ఇచ్చో, తస్స కథా అప్పిచ్చకథా, అప్పిచ్చభావప్పటిసంయుత్తా కథా వా అప్పిచ్చకథా. ఏత్త చ అత్తిచ్చో పాపిచ్చో మహిచ్చో అప్పిచ్చోతి ఇచ్చావసేన చత్తారో పుగ్గలా. తేసు అత్తనా యథాలద్దేన లాభేన అత్తిత్తో ఉపయాపరి లాభం ఇచ్చన్తో అత్తిచ్చో నామ. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“చతుబ్బి అట్టజ్జగమా, అట్టభి చాపి సోళస;
సోళసభి చ ద్వత్తింస, అత్తిచ్చం చక్కమాసదో;
ఇచ్చాహతస్స పోసస్స, చక్కం భమతి మత్తకో”తి. (జా. ౧.౫.౧౦౩);

“అత్తిచ్చా అతిలోభేన, అతిలోభమదేన చా”తి చ. (జా. ౧.౨.౧౬౮);

లాభసక్కారసిలోకనికామయతాయ అసంతగుణసమ్భావనాధిప్పాయో పాపిచ్చో. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“తత్త కతమా కుహనా? లాభసక్కారసిలోకసన్నిస్సితస్స పాపిచ్చస్స ఇచ్చాపకతస్స
పచ్చయప్పటిసేవనసజ్ఞాతేన వా సామంతజప్పితేన వా ఇరియాపథస్స వా అరపనా”తిఆది (విభ. ౮౬౧).

సంతగుణసమ్భావనాధిప్పాయో పటిగ్గహణే అమత్తజ్ఞా మహిచ్చో. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“ఇధేకచ్చో సద్ధో సమానో ‘సద్ధోతి మం జనో జానాతూ’తి ఇచ్చతి, సీలవా సమానో ‘సీలవాతి మం జనో
జానాతూ’తి ఇచ్చతీ”తిఆది (విభ. ౮౭౧).

దుత్తప్పియతాయ హిస్స విజాతమాతాపి చిత్తం గహేతుం న సక్కోతి. తేనేతం వుచ్చతి -

“అగ్గిక్ఖన్దో సముద్ధో చ, మహిచ్చో చాపి పుగ్గలో;
సకటేహి పచ్చయే దేన్తు, తయోపేతే అతప్పియా”తి.

ఏతే పన అత్తిచ్చతాదయో దోసే ఆరకా పరివజ్ఞేత్వా సంతగుణనిగూహనాధిప్పాయో పటిగ్గహణే చ మత్తజ్ఞా అప్పిచ్చో. సో అత్తని విజ్ఞమానమ్మి గుణం పటిచ్చాదేతుకామతాయ సద్ధో సమానో “సద్ధోతి మం జనో జానాతూ”తి న ఇచ్చతి, సీలవా, బహుస్సుతో, పవివిత్తో, ఆరద్ధవీరియో, ఉపట్టితస్సతి, సమాహితో, పజ్జవా సమానో “పజ్జవాతి మం జనో జానాతూ”తి న ఇచ్చతి.

స్వామ్యం పచ్చయప్పిచ్చో ధుతభగప్పిచ్చో పరియత్తిఅప్పిచ్చో అధిగమప్పిచ్చోతి చతుర్బిదో. తత్త చతుసు పచ్చయేసు అప్పిచ్చో పచ్చయదాయకం దేయ్యధమ్మం అత్తనో ధామశ్శా ఓలోకేత్వా సచేపి హి దేయ్యధమ్మా బహు హోతి, దాయకో అప్పం దాతుకామో, దాయకస్స వసేన అప్పమేవ గణ్ఠాతి. దేయ్యధమ్మా చే అప్పో, దాయకో బహుం దాతుకామో, దేయ్యధమ్మస్స వసేన అప్పమేవ గణ్ఠాతి. దేయ్యధమ్మాపి చే బహు, దాయకోపి బహుం దాతుకామో, అత్తనో ధామం శ్శాత్వా పమాణయుత్తమేవ గణ్ఠాతి. ఏవరూపో హి భిక్కు అనుప్పన్నం లాభం ఉప్పాదేతి, ఉప్పన్నం లాభం ధావరం కరోతి, దాయకానం చిత్తం ఆరాధేతి. ధుతభగసమాదానస్స పన అత్తని అత్తిభావం న జానాపేతుకామో ధుతభగప్పిచ్చో. యో అత్తనో బహుస్సుతభావం జానాపేతుం న ఇచ్చతి, అయం పరియత్తిఅప్పిచ్చో. యో పన సోతాపన్నాదీసు అజ్ఞాతరో హుత్వా సబ్రహ్మచారీనమ్మి అత్తనో సోతాపన్నాదిభావం జానాపేతుం న ఇచ్చతి, అయం అధిగమప్పిచ్చో. ఏవమేతేసం అప్పిచ్చానం యా అప్పిచ్చతా, తస్మా సద్ధిం సద్ధస్సనాదివిధినా అనేకాకారవోకారఆనిసంసవిభావనవసేన, తప్పటిపక్షస్స అత్తిచ్చాదిభేదస్స ఇచ్చాచారస్స ఆదీనవవిభావనవసేన చ పవత్తా కథా అప్పిచ్చకథా.

సన్తుటికథాతి ఏత్త సన్తుట్టితి సకేన అత్తనా లద్దేన తుట్టి సన్తుట్టి. అథ వా విసమం పచ్చయిచ్చం పహాయ సమం తుట్టి, సన్తుట్టి. సన్తేన వా విజ్ఞమానేన తుట్టి సన్తుట్టి. వుత్తశ్శేతం -

“అతీతం నానుసోచన్తో, నప్పజప్పమనాగతం;

పచ్చుప్పన్నేన యాపేన్తో, సన్తుట్టితి పవుచ్చతీ”తి.

సమ్మా వా శాయేన భగవతా అనుజ్ఞాతవిధినా పచ్చయేహి తుట్టి సన్తుట్టి. అత్తతో ఇతరీతరపచ్చయసన్తోసో , సో ద్వాదసవిధో హోతి. కథం ? చీవరే యథాలాభసన్తోసో, యథాబలసన్తోసో, యథాసారుప్పసన్తోసోతి తివిధో, ఏవం పిణ్ణపాతాదీసు.

తత్తాయం పభేదవణ్ణనా - ఇథ భిక్కు చీవరం లభతి సున్దరం వా అసున్దరం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అజ్ఞం న పత్తేతి, లభన్తోపి న గణ్ఠాతి, అయమస్స చీవరే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన పకతిదుబ్బలో వా హోతి ఆబాధజరాభిభూతో వా, గరుం చీవరం పారుపన్తో కిలమతి, సో సభాగేన భిక్కునా సద్ధిం తం పరివత్తేత్వా లహుకేన యాపేన్తోపి సన్తుట్టేవ హోతి, అయమస్స చీవరే యథాబలసన్తోసో. అపరో పట్టచీవరాదీనం అజ్ఞాతరం మహద్దచీవరం లభిత్వా “ఇదం థేరానం చిరపబ్బజితానం, ఇదం బహుస్సుతానం అనురూపం, ఇదం గిలానానం దుబ్బలానం, ఇదం అప్పలాభీనం వా హోతూ”తి తేసం దత్వా అత్తనా సజ్జారకూటాదితో నన్తకాని ఉచ్చినిత్వా సజ్ఞాటిం కత్వా తేసం వా పురాణచీవరాని గహేత్వా ధారేన్తోపి సన్తుట్టేవ హోతి, అయమస్స చీవరే యథాసారుప్పసన్తోసో.

ఇథ పన భిక్కు పిణ్ణపాతం లభతి లూఖం వా పణీతం వా, సో తేనేవ యాపేతి, అజ్ఞం న పత్తేతి, లభన్తోపి న గణ్ఠాతి, అయమస్స పిణ్ణపాతే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి, లూఖం పకతివిరుద్ధం వా బ్యాధివిరుద్ధం వా పిణ్ణపాతం భుజ్జేత్వా గాళ్లం రోగాతజ్కం పాపుణాతి, సో సభాగస్స భిక్కునో దత్వా తస్స హత్తతో సప్పాయభోజనం భుజ్జేత్వా సమణధమ్మం కరోన్తోపి సన్తుట్టేవ హోతి, అయమస్స పిణ్ణపాతే యథాబలసన్తోసో . అపరో భిక్కు పణీతం పిణ్ణపాతం లభతి, సో “అయం పిణ్ణపాతో చిరపబ్బజితాదీనం అనురూపో”తి చీవరం వియ తేసం దత్వా, తేసం వా సన్తకం గహేత్వా, అత్తనా పిణ్ణాయ చరిత్వా, మిస్సకాహరం వా పరిభుజ్జన్తోపి సన్తుట్టేవ హోతి. అయమస్స పిణ్ణపాతే యథాసారుప్పసన్తోసో.

ఇథ పన భిక్షునో సేనాసనం పాపుణాతి మనాపం వా అమనాపం వా అస్తమసో తిణకుటికాపి తిణసన్ధారకమ్మి, సో తేనేవ సన్తుస్సతి, పున అజ్ఞం సున్దరతరం వా పాపుణాతి, తం న గణ్ఠాతి, అయమస్స సేనాసనే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన ఆబాధికో హోతి దుబ్బలో వా, సో బ్యాధివిరుద్ధం వా పకతివిరుద్ధం వా సేనాసనం లభతి, యత్తస్స వసతో అపాసు హోతి, సో తం సభాగస్స భిక్షునో దత్వా తస్స సంతకే సప్పాయసేనాసనే వసిత్వా సమణధమ్మం కరోన్తోపి సన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స సేనాసనే యథాబలసన్తోసో. అపరో సున్దరం సేనాసనం పత్తమ్మి న సమ్పటిచ్చతి “పణీతసేనాసనం పమాదట్ఠాన”న్తి, మహాపుజ్ఞతాయ వా లేణమణ్ణపకూటాగారాదీని పణీతసేనాసనాని లభతి, సో తాని చీవరాదీని వియ చిరపబ్బజితాదీనం దత్వా యత్త కత్థచి వసన్తోపి సన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స సేనాసనే యథాసారుప్పసన్తోసో.

ఇథ పన భిక్షు భేసజ్ఞం లభతి లూఖం వా పణీతం వా, సో తేనేవ తుస్సతి, అజ్ఞం న పత్తేతి, లభన్తోపి న గణ్ఠాతి, అయమస్స గిలానపచ్చయే యథాలాభసన్తోసో. అథ పన తేలేన అత్తికో ఫాణితం లభతి, సో తం సభాగస్స భిక్షునో దత్వా, తస్స హత్థతో తేలం గహేత్వా, భేసజ్ఞం కత్వా సమణధమ్మం కరోన్తోపి సన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స గిలానపచ్చయే యథాబలసన్తోసో. అపరో మహాపుజ్ఞో బహుం తేలమధుపాణితాదిపణీతభేసజ్ఞం లభతి, సో తం చీవరాదీని వియ చిరపబ్బజితాదీనం దత్వా తేసం ఆభతేన యేన కేనచి భేసజ్ఞం కరోన్తోపి సన్తుట్టోవ హోతి. యో పన ఏకస్మిం భాజనే ముత్తహరీతకం, ఏకస్మిం చతుమధురం రపేత్వా “గణ్ఠాథ, భన్తే, యదిచ్చసీ”తి వుచ్చమానో సచస్స తేసు అజ్ఞాతరేనపి రోగో వూపసమ్మతి, “ముత్తహరీతకం నామ బుద్ధాదీహి వణ్ణితం, పూతిముత్తభేసజ్ఞం నిస్సాయ పబ్బజ్ఞా, తత్త తే యావజీవం ఉస్సాహో కరణీయో”తి (మహావ. ౧౨౮) వచనమనుస్సరన్తో చతుమధురం పటిక్ఖిపిత్వా ముత్తహరీతకేన భేసజ్ఞం కరోన్తో పరమసన్తుట్టోవ హోతి, అయమస్స గిలానపచ్చయే యథాసారుప్పసన్తోసో.

సో ఏవంపభేదో సట్టోపి సన్తోసో సన్తుట్టితి పవుచ్చతి. తేన వుత్తం “అత్థతో ఇతరీతరపచ్చయసన్తోసో”తి. ఇతరీతరసన్తుట్టియా సద్ధిం సన్దస్సనాదివిధినా ఆనిసంసవిభావనవసేన, తప్పటిపక్ఖస్స అత్తిచ్చతాదిభేదస్స ఇచ్ఛాపకతత్తస్స ఆదీనవవిభావనవసేన చ పవత్తా కథా సన్తుట్టికథా. ఇతో పరాసుపి కథాసు ఏసేవ నయో, విసేసమత్తమేవ వక్ఖామ.

పవివేకకథాతి ఏత్త కాయవివేకో చిత్తవివేకో ఉపధివివేకోతి తయో వివేకా. తేసు ఏకో గచ్చతి, ఏకో తిట్ఠతి, ఏకో నిసీదతి, ఏకో సేయ్యం కప్పేతి, ఏకో గామం పిణ్ణాయ పవిసతి, ఏకో పటిక్కమతి, ఏకో అభిక్కమతి, ఏకో చక్కమం అధిట్ఠాతి, ఏకో చరతి, ఏకో విహరతితి ఏవం సబ్బిరియాపథేసు సబ్బకిచ్చేసు గణసజ్ఞణికం పహాయ వివిత్తవాసో కాయవివేకో నామ. అట్ట సమాపత్తియో పన చిత్తవివేకో నామ. నిబ్బానం ఉపధివివేకో నామ. వుత్తజ్ఞోతం -

“కాయవివేకో చ వివేకట్టకాయానం నేక్ఖమ్మాభిరతానం, చిత్తవివేకో చ పరిసుద్ధచిత్తానం పరమవోదానప్పత్తానం, ఉపధివివేకో చ నిరుపథీనం పుగ్గలానం విసజ్ఞారగతాన”న్తి (మహాని. ౫౭).

వివేకోయేవ పవివేకో, పవివేకప్పటిసంయుత్తా కథా పవివేకకథా.

అసంసగ్గకథాతి ఏత్త సవనసంసగ్గో దస్సనసంసగ్గో సముల్లపనసంసగ్గో సమ్మోగసంసగ్గో కాయసంసగ్గోతి పఞ్చ సంసగ్గా. తేసు ఇధేకచ్చో భిక్షు సుణాతి “అసుకస్మిం గామే వా నిగమే వా ఇట్ఠీ అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా పరమాయ వణ్ణిపోక్ఖరతాయ సమన్నాగతా”తి, సో తం సుత్వా సంసీదతి విసీదతి, న సక్కోతి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం

పచ్చక్షాయ హీనాయావత్తతి, ఏవం విసభాగారమ్మణసవనేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో సవనసంసగ్గో నామ. న హేవ ఖో భిక్కు సుణాతి, అపిచ ఖో సామం పస్సతి ఇత్థిం అభిరూపం దస్సనీయం పాసాదికం పరమాయ వణ్ణివోక్ఖరతాయ సమన్నాగతం, సో తం దిస్సా సంసీదతి విసీదతి, న సక్కోతి బ్రహ్మచరియం సన్ధారేతుం, సిక్ఖం పచ్చక్షాయ హీనాయావత్తతి, ఏవం విసభాగారమ్మణదస్సనేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో దస్సనసంసగ్గో నామ. దిస్సా పన అణ్ణమణ్ణం ఆలాపసల్లాపవసేన ఉప్పన్నో కిలేససన్ధవో సముల్లపనసంసగ్గో నామ. సహజ్ఞనాదీనిపి ఏతేనేవ సజ్ఞణ్ణాతి. అత్తనో పన సన్తకం యంకిళ్ళి మాతుగామస్స దత్వా వా అదత్వా వా తేన దిన్నస్స వనభజ్ఞియాదినో పరిభోగవసేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో సమ్మోగసంసగ్గో నామ. మాతుగామస్స హత్థగ్గాహాదివసేన ఉప్పన్నకిలేససన్ధవో కాయసంసగ్గో నామ. యోపి చేస -

“గిహీహి సంసట్ఠో విహరతి అననులోమికేన సంసగ్గేన సహసోకీ సహనన్దీ సుఖితేసు సుఖితో, దుక్ఖితేసు దుక్ఖితో , ఉప్పన్నేసు కిచ్చకరణీయేసు అత్తనా ఉయ్యోగం ఆపజ్జతి”తి (సం. ని. 3.3; మహాని. ౧౬౪) -

ఏవం వుత్తో అననులోమికో గిహీసంసగ్గో, యో చ సబ్రహ్మచారిహిపి కిలేసుప్పత్తిహేతుభూతో సంసగ్గో, తం సబ్బం పహాయ య్యాయం సంసారే ధిరతరం సంవేగం, సజ్ఞారేసు తిబ్బం భయసజ్ఞం, సరీరే పటికూలసజ్ఞం, సబ్బాకుసలేసు జిగుచ్ఛాపుబ్బుల్లమం హిరోత్తప్పం, సబ్బకిరియాసు సతిసమ్మజ్జాన్తి సబ్బం పచ్చుపట్టపేత్వా కమలదలే జలబిన్దు వియ సబ్బత్థ అలగ్గభావో, అయం సబ్బసంసగ్గప్పటిపక్ఖతాయ అసంసగ్గో. తప్పటిసంయుత్తా కథా అసంసగ్గకథా.

వీరియారమ్మకథాతి ఏత్థ వీరస్స భావో, కమ్మన్తి వా వీరియం, విధినా ఈరయితబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి వా వీరియం, వీరియళ్ళా తం అకుసలానం ధమ్మానం పహానాయ కుసలానం ధమ్మానం ఉపసమ్మదాయ ఆరమ్భనం వీరియారమ్మో. స్వాయం కాయికో చేతసికో చాతి దువిధో, ఆరమ్మధాతు, నిక్కమధాతు, పరక్కమధాతు చాతి తివిధో; సమ్మప్పధానవసేన చతుబ్బిధో. సో సబ్బోపి యో భిక్కు గమనే ఉప్పన్నం కిలేసం రానం పాపుణితుం న దేతి; రానే ఉప్పన్నం నిసజ్ఞం, నిసజ్ఞాయ ఉప్పన్నం సయనం పాపుణితుం న దేతి, తత్థ తత్థేవ అజపదేన దణ్ణేన కణ్ఠసప్పం ఉప్పీళ్ళేత్వా గణ్ఠాన్తో వియ, తిఖిణేన అసినా అమిత్తం గీవాయ పహరన్తో వియ చ సీసం ఉష్ఠిపితుం అదత్వా వీరియబలేన నిగ్గణ్ణాతి, తస్సేవం ఆరద్ధవీరియస్స వసేన వేదితబ్బో. తప్పటిసంయుత్తా కథా వీరియారమ్మకథా.

సీలకథాదీసు దువిధం సీలం లోకియం లోకుత్తరళ్ళా. తత్థ లోకియం పాతిమోక్ఖసంవరాది చతుపారిసుద్ధిసీలం, లోకుత్తరం మగ్గసీలం ఫలసీలళ్ళా. తథా విపస్సనాయ పాదకభూతా సహ ఉపచారేన అట్ట సమాపత్తియో లోకియో సమాధి, మగ్గసమ్మయుత్తో పనేత్థ లోకుత్తరో సమాధి నామ. తథా పజ్ఞాపి లోకియా సుతమయా చిన్తామయా ఝానసమ్మయుత్తా విపస్సనాణాణళ్ళా. విసేసతో పనేత్థ విపస్సనాపజ్ఞా గహేతబ్బా, లోకుత్తరా మగ్గపజ్ఞా ఫలపజ్ఞా చ. విముత్తిపి అరియఫలవిముత్తి నిబ్బానళ్ళా. అపరే పన తదర్థవిక్ఖమ్భనసముచ్చేదవిముత్తినమ్మి వసేనేత్థ అత్తం వణ్ణేన్తి. విముత్తిజ్ఞాణదస్సనమ్మి ఏకూనవీసతివిధం పచ్చవేక్ఖణాణం. ఇతి ఇమేసం సీలాదీనం సద్ధిం సన్దస్సనాదివిధినా అనేకాకారవోకారఆనిసంసవిభావనవసేన చేవ తప్పటిపక్ఖానం దుస్సీల్యాదీనం ఆదీనవవిభావనవసేన చ పవత్తా కథా, తప్పటిసంయుత్తా కథా వా సీలాదికథా నామ.

ఏత్థ చ “అత్తనా చ అప్పిచ్చో హోతి, అప్పిచ్చకథళ్ళా పరేసం కత్తా”తి (మ. ని. ౧.౨౫౨; అ. ని. ౧౦.౭౦) “సన్తుట్ఠో హోతి ఇతరీతరేన చీవరేన, ఇతరీతరచీవరసన్తుట్ఠియా చ వణ్ణవాదీ”తి (సం. ని. ౨.౧౪౪; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస

౧౨౮) చ ఆదివచనతో సయశ్చ అప్పిచ్చతాదిగుణసమన్నాగతేన పరేసమ్మి తదత్థాయ హితజ్ఞాసయేన పవతేతబ్బా తథారూపీ కథా, యా ఇథ అభిసల్లేఖికాదిభావేన విసేసత్వా వుత్తా అప్పిచ్చకథాదీతి వేదితబ్బా. కారకస్సేవ హి కథా విసేసతో అధిప్పేతత్థసాధినీ. తథా హి వక్ఖతి “కల్యాణమిత్తస్సేతం, మేఘియ, భిక్ఖునో పాటికజ్ఞం...పే. ... అకసిరలాభీ”తి.

ఏవరూపాయాతి ఈదిసాయ, యథావుత్తాయ. నికామలాభీతి యథిచ్చితలాభీ యథారుచిలాభీ, సబ్బకాలం ఇమా కథా సోతుం విచారేతుశ్చ యథాసుఖం లభన్తే. అకిచ్చలాభీతి నిద్దుక్ఖలాభీ. అకసిరలాభీతి విపులలాభీ.

ఆరద్ధవీరియోతి పగ్గహితవీరియో. అకుసలానం ధమ్మానం పహానాయాతి అకోసల్లసమ్మూతట్ఠేన అకుసలానం పాపధమ్మానం పజహనత్థాయ. కుసలానం ధమ్మానన్తి కుచ్చితానం సలనాదిఅత్థేన అనవజ్జట్ఠేన చ కుసలానం సహవిపస్సనానం మగ్గఫలధమ్మానం. ఉపసమ్మదాయాతి సమ్మాదనాయ, అత్తనో సంతానే ఉప్పాదనాయ. థామవాతి ఉస్సోళ్లిసజ్ఞాతేన వీరియథామేన సమన్నాగతో. దళ్ళపరక్కమోతి ధిరపరక్కమో అసిథిలవీరియో. అనిళ్లిత్తధురోతి అనోరోహితధురో అనోసక్కితవీరియో.

పజ్జావాతి విపస్సనాపజ్జాయ పజ్జావా. ఉదయత్థగామినియాతి పశ్చన్నం ఖడ్ధానం ఉదయశ్చ వయశ్చ పటివిజ్ఞన్తియా. అరియాయాతి విక్ఖమ్భనవసేన కిలేసహి ఆరకా దూరే రితాయ నిద్దోసాయ. నిబ్బేధికాయాతి నిబ్బేధభాగియాయ. సమ్మా దుక్ఖక్ఖయగామినియాతి వట్టదుక్ఖస్స ఖేపనతో “దుక్ఖక్ఖయో”తి లద్ధనామం అరియమగ్గం సమ్మా హేతునా శాయేన గచ్ఛన్తియా.

ఇమేసు చ పన పశ్చాసు ధమ్మేసు సీలం వీరియం పజ్జా చ యోగినో అజ్ఞత్తికం అజ్ఞం, ఇతరద్వయం బాహిరం అజ్ఞం. తథాపి కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేనేవ సేసం చతుబ్బిధం ఇజ్ఞతి, కల్యాణమిత్తస్సేవేత్త బహూపకారతం దస్సేన్తో సత్థా “కల్యాణమిత్తస్సేతం, మేఘియ, భిక్ఖునో పాటికజ్ఞ”న్తిఆదినా దేసనం వడ్డేతి. తత్త పాటికజ్ఞన్తి ఏకంసేన ఇచ్చితబ్బం, అవస్సంభావీతి అత్తో. యన్తి కిరియాపరామసనం. ఇదం వుత్తం హోతి – “సీలవా భవిస్సతీ”తి ఏత్త యదేతం కల్యాణమిత్తస్స భిక్ఖునో సీలవస్తతాయ భవనం సీలసమ్మన్నత్తం, తస్స భిక్ఖునో సీలసమ్మన్నత్తా ఏతం తస్స పాటికజ్ఞం, అవస్సంభావీ ఏకంసేనేవ తస్స తత్త నియోజనతోతి అధిప్పాయో. పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో విహరిస్సతీతిఆదిసుపి ఏసేవ నయో.

ఏవం భగవా సదేవకే లోకే ఉత్తమకల్యాణమిత్తసజ్ఞాతస్స అత్తనో వచనం అనాదియిత్వా తం వనసణ్ణం పవిసిత్వా తాదిసం విప్పకారం పత్తస్స ఆయస్మతో మేఘియస్స కల్యాణమిత్తతాదినా సకలం సాసనసమ్మత్తిం దస్సేత్వా, ఇదానిస్స తత్త ఆదరజాతస్స పుట్టే యేహి కామవితక్కాదీహి ఉపద్దుతత్తా కమ్మట్టానం న సమ్మజ్జి, తస్స తేసం ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతత్తా చ భావనానయం పకాసేత్వా, తతో పరం అరహత్తస్స కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖన్తో, “తేన చ పన, మేఘియ, భిక్ఖునా ఇమేసు పశ్చాసు ధమ్మేసు పతిట్ఠాయ చత్తారో ధమ్మా ఉత్తరి భావేతబ్బా”తిఆదిమాహ. తత్త తేనాతి ఏవం కల్యాణమిత్తసన్నిస్సయేన యథావుత్తసీలాదిగుణసమన్నాగతేన. తేనేవాహ “ఇమేసు పశ్చాసు ధమ్మేసు పతిట్ఠాయ”తి. ఉత్తరీతి ఆరద్ధతరుణవిపస్సనస్స రాగాదిపరిస్సయా చే ఉప్పజ్జేయ్యుం, తేసం వినోధనత్తం తతో ఉద్ధం చత్తారో ధమ్మా భావేతబ్బా ఉప్పాదేతబ్బా వడ్డేతబ్బా చ.

అసుభాతి ఏకాదశసు అసుభకమ్మట్టానేను యథారహం యత్థ కత్థచి అసుభభావనా. రాగస్స పహానాయాతి కామరాగస్స పజహనత్థాయ. అయమత్థో సాలిలాయకోపమాయ విభావేతబ్బో - ఏకో హి పురిసో అసితం గహేత్వా కోటితో పట్టాయ సాలిఖేత్తే సాలియో లాయతి, అథస్స వతిం భిన్నిత్వా గావో పవిసింసు. సో అసితం రపేత్వా, యట్టిం ఆదాయ, తేనేవ మగ్గేన గావో నీహరిత్వా, వతిం పాకతికం కత్వా, పున అసితం గహేత్వా సాలియో లాయి. తత్థ సాలిఖేత్తం వియ బుద్ధసాసనం దట్టబ్బం, సాలిలాయకో వియ యోగావచరో, అసితం వియ పజ్ఞా, లాయనకాలో వియ విపస్సనాయ కమ్మకరణకాలో, యట్టి వియ అసుభకమ్మట్టానం, వతి వియ సంవరో, వతిం భిన్నిత్వా గావీనం పవిసనం వియ సహసా అప్పటిసజ్ఞాయ పమాదం ఆగమ్మ రాగస్స ఉప్పజ్జనం, అసితం రపేత్వా, యట్టిం ఆదాయ, పవిట్టమగ్గేనేవ గావో నీహరిత్వా, వతిం పటిపాకతికం కత్వా, పున రితట్టానతో పట్టాయ సాలిలాయనం వియ అసుభకమ్మట్టానేన రాగం విక్ఖమ్భేత్వా, పున విపస్సనాయ కమ్మకరణకాలోతి ఇదమేత్థ ఉపమాసంసన్దనం. ఏవంభూతం భావనావిధిం సన్దాయ వుత్తం “అసుభా భావేతబ్బా రాగస్స పహానాయా”తి.

మేత్తాతి మేత్తాకమ్మట్టానం. బ్యాపాదస్స పహానాయాతి వుత్తనయేనేవ ఉప్పన్నకోపస్స పజహనత్థాయ. ఆనాపానస్సతీతి సోళనవత్థుకా ఆనాపానస్సతి. వితక్కుపచ్ఛేదాయాతి వుత్తనయేనేవ ఉప్పన్నానం వితక్కానం ఉపచ్ఛేదనత్థాయ. అస్మిమానసముగ్ధాతాయాతి అస్మీతి ఉప్పజ్జనకస్స నవవిధస్స మానస్స సముచ్ఛేదనత్థాయ. అనిచ్చసజ్ఞానోతి హుత్వా అభావతో ఉదయబ్బయవన్తతో పభజ్ఞతో తావకాలికతో నిచ్చప్పటిపక్ఖతో చ “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తి (ధ. ప. ౨౭౭; చూళని. హేమకమాణవపుచ్ఛానిద్దేస ౨౬) పవత్తఅనిచ్ఛానుపస్సనావసేన అనిచ్చసజ్ఞానో. అనత్తసజ్ఞా సణ్ఠాతీతి అసారకతో అవసవత్తనతో పరతో రిత్తతో తుచ్చతో సుజ్ఞాతో చ “సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (ధ. ప. ౨౭౯; చూళని. హేమకమాణవపుచ్ఛానిద్దేస ౨౬) ఏవం పవత్తా అనత్తానుపస్సనాసజ్ఞాతా అనత్తసజ్ఞా చిత్తే సణ్ఠహతి, అతిదళ్ళం పతిట్టాతి. అనిచ్చలక్ఖణే హి దిట్టే అనత్తలక్ఖణం దిట్టమేవ హోతి. తీసు హి లక్ఖణేసు ఏకస్మిం దిట్టే ఇతరద్వయం దిట్టమేవ హోతి. తేన వుత్తం - “అనిచ్చసజ్ఞానో హి, మేఘియ, అనత్తసజ్ఞా సణ్ఠాతీ”తి. అనత్తలక్ఖణే దిట్టే అస్మీతి ఉప్పజ్జనకమానో సుప్పజహోవ హోతీతి ఆహ - “అనత్తసజ్ఞో అస్మిమానసముగ్ధాతం పాపుణాతీ”తి దిట్టేవ ధమ్మే నిబ్బానన్తి దిట్టేయేవ ధమ్మే ఇమస్మింయేవ అత్తభావే అపచ్చయపరినిబ్బానం పాపుణాతి. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారతో పన అసుభాదిభావనానయో విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౦౨) వుత్తనయేన గహేతబ్బో.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో మేఘియస్స మిచ్ఛావితక్కచోరేహి కుసలభణ్ణపచ్ఛేదసజ్ఞాతం అత్థం జానిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం కామవితక్కాదీనం అవినోదనే వినోదనే చ ఆదీనవానిసంసదీపకం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ ఖుద్ధాతి హీనా లామకా. వితక్కాతి కామవితక్కాదయో తయో పాపవితక్కా. తే హి సబ్బవితక్కేహి పతికిట్టతాయ ఇథ ఖుద్ధాతి వుత్తా “న చ ఖుద్ధమాచరో”తిఆదీసు (ఖు. పా. ౯.౩; సు. ని. ౧౪౨) వియ. సుఖుమాతి జాతివితక్కాదయో అధిప్పేతా. జాతివితక్కే జనపదవితక్కే అమరావితక్కే పరానుద్దయతాయ పటిసంయుత్తో వితక్కే లాభసక్కారసిలోకపటిసంయుత్తో వితక్కే అనవజ్ఞాత్తిపటిసంయుత్తో వితక్కేతి ఏతే హి వితక్కా కామవితక్కాదయో వియ దారుణా న హోన్తీతి అనోళారికసభావతాయ సుఖుమాతి వుత్తా. అనుగతాతి చిత్తేన అనువత్తితా. వితక్కే హి ఉప్పజ్జమానే చిత్తం తదనుగతమేవ హోతి తస్స ఆరమ్మణాభినిరోపనతో. “అనుగతా”తిపి పాళి, అనుఉట్టితాతి అత్తో. మనసో ఉప్పిలావాలి చేతసో ఉప్పిలావితత్తకరా.

ఏతే అవిద్యా మనసో వితక్తేతి ఏతే కామవితక్కాదికే మనోవితక్కే అస్సాదాదీనవనిస్సరణతో
 జాతతీరణపహానపరిష్కాహి యథాభూతం అజానన్తో. హురా హురం ధావతి భన్తచిత్తోతి అప్పహీనమిచ్చావితక్కత్తా
 అనవట్టితచిత్తో “కదాచి రూపే, కదాచి సద్దే”తిఆదినా తస్మిం తస్మిం ఆరమ్మణే అస్సాదాదివసేన అపరాపరం ధావతి
 పరిబ్బమతి. అథ వా హురా హురం ధావతి భన్తచిత్తోతి అపరిష్కాతవితక్కత్తా తన్నిమిత్తానం అవిజ్ఞాతజ్ఞానం వసేన
 పరిబ్బమనమానసో ఇథలోకతో పరలోకం ఆదాననిక్ఖపేహి అపరాపరం ధావతి సంసరతీతి అత్తో.

ఏతే చ విద్యా మనసో వితక్తేతి ఏతే యథాపుత్తప్పభేదే కామవితక్కాదికే మనోవితక్కే అస్సాదాదితో యథాభూతం
 జానన్తో. ఆతాపియోతి వీరియవా. సంవరతీతి పిదహతి. సతిమాతి సతిసమ్పన్నో. అనుగ్గతేతి దుల్లభవసేన అనుప్పన్నో.
 ఇదం వుత్తం హోతి - ఏతే వుత్తప్పకారే కామవితక్కాదికే మనోవితక్కే చిత్తస్స ఉప్పిలావితహేతుతాయ మనసో ఉప్పిలావే
 విద్వా విపస్సనాపజ్ఞాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ సమ్మదేవ జానన్తో, తస్స సహాయభూతానం సమ్మావాయామసతీనం
 అత్థితాయ ఆతాపియో సతిమా తే అరియమగ్గభావనాయ ఆయతిం ఉప్పత్తిరహే అనుగ్గతే అనుప్పన్నో ఏవ మగ్గక్షణే
 సంవరతి, జాణసంవరవసేన పిదహతి, ఆగమనపథం పచ్చిన్దతి, ఏవంభూతో చ చతుసచ్చప్పబోధేన బుద్ధో అరియసావకో
 అరహత్తాధిగమేన అసేసం, అనవసేసం ఏతే కామవితక్కాదికే పజహసి సముచ్చిన్నీతి. ఏత్థాపి “అనుగతే”తిపి పరన్తి. తస్సత్తో
 హేట్టా వుత్తోయేవ.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉద్ధతసుత్తవణ్ణనా

౩౨. దుతియే కుసినారాయన్తి కుసినారాయం నామ మల్లరాజునం నగరే. ఉపవత్తనే మల్లానం సాలవనేతి యథా హి
 అనురాధపురస్స ధూపారామో, ఏవం కుసినారాయ ఉయ్యానం దక్షిణపచ్చిమదిసాయ హోతి. యథా ధూపారామతో
 దక్షిణద్వారేన నగరపవిసనమగ్గో పాచీనముఖో గన్తా ఉత్తరేన నివత్తతి, ఏవం ఉయ్యానతో సాలపన్తి పాచీనముఖా గన్తా
 ఉత్తరేన నివత్తా, తస్మా “ఉపవత్తన”న్తి వుచ్చతి. తస్మిం ఉపవత్తనే మల్లరాజునం సాలవనే. అరణ్ణకుటికాయన్తి సాలపన్తియా
 అవిదురే రుక్ఖగచ్చసజ్చన్నట్టానే కతా కుటికా, తం సన్ధాయ వుత్తం “అరణ్ణకుటికాయం విహరతీ”తి. తే పన భిక్షూ
 పటిసజ్ఞానవిరహితా ఓస్సట్టవీరియా పమత్తవిహరినో, తేన వుత్తం “ఉద్ధతా”తిఆది.

తత్త ఉద్ధచ్చబహులత్తా అవూపసన్తచిత్తతాయ ఉద్ధతా. తుచ్చభావేన మానో నళో వియాతి నళో, మానసజ్ఞాతో ఉగ్గతో
 నళో ఏతేసన్తి ఉన్నహ, ఉగ్గతతుచ్చమానాతి అత్తో. పత్తచీవరమణ్ణనాదిచాపల్లేన సమన్నాగతత్తా బహుకతాయ వా చపలా.
 ఫరుసవాచతాయ ముఖేన ఖరాతి ముఖరా. తిరచ్చానకథాబహులతాయ వికిణ్ణా బ్యాకులా వాచా ఏతేసన్తి వికిణ్ణవాచా.
 ముట్టా నట్టా సతి ఏతేసన్తి ముట్టస్సతిసో, సతివిరహితా పమాదవిహరినోతి అత్తో. సబ్బేన సబ్బం సమ్మజ్ఞాభావతో
 అసమ్మజానా. గద్ధూహనమత్తమ్పి కాలం చిత్తసమాధానస్స అభావతో న సమాహితాతి అసమాహితా. లోలసభావత్తా
 భన్తమిగసప్పటిభాగతాయ విబ్బన్తచిత్తా. మనచ్చట్టానం ఇన్ద్రియానం అసంవరణతో అసజ్ఞాతిన్ద్రియతాయ పాకతిన్ద్రియా.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం తేసం భిక్షూనం ఉద్ధచ్చాదివసేన పమాదవిహారం జానిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం
 పమాదవిహరే అప్పమాదవిహరే చ యథాక్కమం ఆదీనవానిసంసవిభావనం ఉదానం ఉదానేసి.

తల్లి అరక్ష్తినాతి సతిఆరక్ష్టాభావేన అగుత్తేన. కాయేనాతి ధవిజ్ఞాణకాయేన చక్ష్టవిజ్ఞాణేన హి రూపం దిస్వా తల్లి నిమిత్తానుబ్యజ్జనగ్రహణవసేన అభిజ్ఞాదిపవత్తితో విజ్ఞాణద్వారస్స సతియా అరక్ష్తతభావతో. నోతవిజ్ఞాణాదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏవం ధవిజ్ఞాణకాయస్స అరక్ష్తతభావం సన్ధాయాహ “అరక్ష్తినేన కాయేనా”తి. కేచి పన “కాయేనా”తి అత్థం వదన్తి, తేసమ్మి వుత్తనయేనేవ అత్థయోజనాయ సతి యుజ్జేయ్య. అపరే పన “అరక్ష్తినేన చిత్తేనా”తి పరన్తి, తేసమ్మి వుత్తనయో ఏవ అత్థో. మిచ్ఛాదిట్టిహతేనాతి సస్సతాదిమిచ్ఛాభినివేసదూసితేన. థినమిద్ధాభిభూతేనాతి చిత్తస్స అకల్యతాలక్ఖణేన థినేన కాయస్స అకల్యతాలక్ఖణేన మిద్ధేన చ అజ్ఞోత్థటేన, తేన కాయేన చిత్తేనాతి వా సమ్మన్దో. వసం మారస్స గచ్ఛతీతి కిలేసమారాదికస్స సబ్బస్సపి మారస్స వసం యథాకామకరణీయతం ఉపగచ్ఛతి, తేసం విసయం నాతిక్కమతీతి అత్థో.

ఇమాయ హి గాథాయ భగవా యే సతిఆరక్ష్టాభావేన సబ్బసో అరక్ష్తతచిత్తా, యోనిసోమనసికారస్స హేతుభూతాయ పజ్ఞాయ అభావతో అయోనిసో ఉమ్ముజ్జనేన నిచ్చన్తిఆదినా విపరియేసగాహినో, తతో ఏవ కుసలకిరియాయ వీరియారమ్భాభావతో కోసజ్ఞాభిభూతా సంసారవట్టతో సీసం న ఉక్ఖిపిస్సన్తీతి తేసం భిక్షూనం పమాదవిహరగరహముఖేన వట్టం దస్సేత్వా ఇదాని వివట్టం దస్సేతుం, “తస్మా రక్ష్తతచిత్తస్సా”తి దుతియగాథమాహ.

తల్లి తస్మా రక్ష్తతచిత్తస్సాతి యస్మా అరక్ష్తతచిత్తో మారస్స యథాకామకరణీయో హుత్వా సంసారేయేవ హోతి, తస్మా సతిసంవరేన మనచ్చట్టానం ఇన్ద్రియానం రక్ఖణేన పిదహనేన రక్ష్తతచిత్తో అస్స. చిత్తే హి రక్ష్తతే చక్ఖాదిఇన్ద్రియాని రక్ఖితానేవ హోన్తీతి. సమ్మాసజ్కప్పగోచరోతి యస్మా మిచ్ఛాసజ్కప్పగోచరో తథా తథా అయోనిసో వితక్కేత్వా నానావిధాని మిచ్ఛాదస్సనాని గణ్ఠన్తో మిచ్ఛాదిట్టిహతేన చిత్తేన మారస్స యథాకామకరణీయో హోతి, తస్మా యోనిసోమనసికారేన కమ్మం కరోన్తో నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదిసమ్మాసజ్కప్పగోచరో అస్స, యూనాదిసమ్మయుత్తం సమ్మాసజ్కప్పమేవ అత్తనో చిత్తస్స పవత్తిట్టానం కరేయ్య. సమ్మాదిట్టిపురేక్షారోతి సమ్మాసజ్కప్పగోచరతాయ విధూతమిచ్ఛాదస్సనో పురేతరయేవ కమ్మస్సకతాలక్ఖణం, తతో యథాభూతజ్ఞాణలక్ఖణశ్చ సమ్మాదిట్టిం పురతో కత్వా పుట్టే వుత్తనయేనేవ సీలసమాధీసు యుత్తో పయుత్తో విపస్సనం ఆరభిత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తో ఇత్వాన ఉదయబ్బయం పశ్చాదు ఉపాదానక్ఖన్దేసు సమపజ్ఞాసాయ ఆకారేహి ఉప్పాదనిరోధం వవత్థపేత్వా ఉదయబ్బయజ్ఞాణమధిగన్తా తతో పరం భజ్ఞానుపస్సనాదివసేన విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అనుక్కమేన అరియమగ్గం గణ్ఠన్తో అగ్గమగ్గేన, థినమిద్ధాభిభూ భిక్షు సబ్బా దుగ్గతియో జహేతి, ఏవం సో హేటిమమగ్గవజ్ఞానం కిలేసానం పరమమేవ పహీనత్తా దిట్టివిప్పయుత్తలోభసహగతచిత్తుప్పాదేసు ఉప్పజ్జనకథినమిద్ధానం అధిగతేన అరహత్తమగ్గేన సముచ్చిన్ననతో తదేకట్టానం మానాదీనమ్మి పహీనత్తా సబ్బసో భిన్నకిలేసో ఖీణాసవో భిక్షు తివిధదుక్ఖతాయోగేన దుగ్గతిసజ్ఞాతా సబ్బాపి గతియో ఉచ్చిన్నభవమూలత్తా జహీ, పజహేయ్య. తాసం పరభాగే నిబ్బానే పతిట్టేయ్యాతి అత్థో.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. గోపాలకసుత్తవణ్ణనా

౩౩. తతియే కోసలేసూతి కోసలా నామ జానపదినో రాజకుమారా, తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో “కోసలా”త్వేన వుచ్చతి, తేసు కోసలేసు జనపదే. చారికం చరతీతి అతురితచారికావసేన జనపదచారికం చరతి. మహతాతి గుణమహత్తేనపి మహతా, అపరిచ్చిన్నసజ్ఞత్తా సజ్ఞామహత్తేనపి మహతా. భిక్షుసజ్ఞేనాతి దిట్టిసీలసామజ్ఞాసంహతేన

సమణగణేన. సద్ధిన్తి ఏకతో. మగ్గా ఓక్కమ్మాతి మగ్గతో అపక్కమిత్వా. అజ్ఞాతరం రుక్ఖములన్తి ఘనపత్తసాఖావిటపసమ్మన్నస్స సన్ధచ్చాయస్స మహతో రుక్ఖస్స సమీపసజ్ఞాతం మూలం.

అజ్ఞాతరో గోపాలకోతి ఏకో గోగణరక్ఖకో, నామేన పన నన్దో నామ. సో కిర అడ్డో మహద్ధనో మహాభోగో, యథా కేణియో జటిలో పబ్బజ్జావసేన, ఏవం అనాథపిణ్డికస్స గోయాథం రక్ఖన్తో గోపాలకత్తేన రాజపీఠం అపహరన్తో అత్తనో కుటుమ్మం రక్ఖతి. సో కాలేన కాలం పఞ్చ గోరసే గహేత్వా, మహాసేటిస్స సన్తికం ఆగన్త్వా నియ్యాతేత్వా సత్తు సన్తికం గన్త్వా, సత్తారం పస్సతి, ధమ్మం సుణాతి, అత్తనో వసనట్టానం ఆగమనత్తాయ సత్తారం యాచతి. సత్తా తస్సేవ జాణపరిపాకం ఆగమయమానో అగన్త్వా, అపరభాగే మహతా భిక్కుసజ్ఞేన పరిపుతో జనపదచారికం చరన్తో, “ఇదానిస్స జాణం పరిపక్క”న్తి ఇత్వా తస్స వసనట్టానస్స అవిదురే మగ్గా ఓక్కమ్మ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసీది తస్స ఆగమనం ఆగమయమానో. నన్దోపి ఖో “సత్తా కిర జనపదచారికం చరన్తో ఇతో ఆగచ్ఛతీ”తి సుత్వా, హట్టతుట్టో వేగేన గన్త్వా, సత్తారం ఉపసజ్ఞమిత్వా వన్దిత్వా కతపటిసన్ధారో ఏకమన్తం నిసీది, అథస్స భగవా ధమ్మం దేసేసి. సో సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహిత్వా భగవన్తం నిమన్తేత్వా సత్తాహం పాయాసదానమదాసి, సత్తమే దివసే భగవా అనుమోదనం కత్వా పక్కామి. తేన వుత్తం – “ఏకమన్తం నిసీన్నం ఖో తం గోపాలకం భగవా ధమ్మియా కథాయ సన్దస్సేసి...పే.... ఉట్టాయాసనా పక్కామీ”తి.

తత్త సన్దస్సేసీతి “ఇమే ధమ్మా కుసలా, ఇమే ధమ్మా అకుసలా”తిఆదినా కుసలాదిధమ్మే కమ్మవిపాకే ఇథలోకపరలోకే పచ్చక్షతో దస్సేన్తో అనుపుచ్చికథావసానే చత్తారి అరియసచ్చాని సమ్మా దస్సేసి. సమాదపేసీతి “సచ్చాధిగమాయ ఇమే నామ ధమ్మా అత్తని ఉప్పాదేతబ్బా”తి సీలాదిధమ్మే సమ్మా గణ్ఠాపేత్వా తేసు తం పతిట్ఠపేసి. సముత్తజేసీతి తే ధమ్మా సమాదిన్నా అనుక్కమేన భావియమానా నిబ్బేధభాగియా హుత్వా తిక్ఖవిసదా యథా ఖిప్పం అరియమగ్గం ఆవహన్తి, తథా సమ్మా ఉత్తేజేసి సమ్మదేవ తేజేసి. సమ్మహంసేసీతి భావనాయ పుబ్బేనాపరం విసేసభావదస్సనేన చిత్తస్స పమోదాపనవసేన సుట్టు పహంసేసి. అపిచేత్త సావజ్ఞానవజ్జధమ్మేసు దుక్ఖాదీసు చ సమ్మోహవిసేదనేన సన్దస్సనం, సమ్మాపటిపత్తియం పమోదాపనేదనేన సమాదపనం, చిత్తస్సాలసియాపత్తివిసేదనేన సముత్తజనం, సమ్మాపటిపత్తిసిద్ధియా సమ్మహంసనం వేదితబ్బం. ఏవం సో భగవతో సాముక్కంసికాయ ధమ్మదేసనాయ సోతాపత్తిఫలే పతిట్ఠహి. అధివాసేసీతి తేన దిట్టసచ్ఛేన “అధివాసేతు మే, భన్తే భగవా”తిఆదినా నిమన్తితో కాయఙ్గవాచఙ్గం అచోపేన్తో చిత్తేనవ అధివాసేసి సాదియి. తేనేవాహ “తుడ్ఢీభావేనా”తి.

అప్పోదకపాయాసన్తి నిరుదకపాయాసం. పటియాదాపేత్వాతి సమ్పాదేత్వా సజ్జేత్వా. నవఞ్చా సప్పిన్తి నవనీతం గహేత్వా తావదేవ విలీనం మణ్ణసప్పిఞ్చా పటియాదాపేత్వా. సహత్థాతి ఆదరజాతో సహత్థేనేవ పరివిసన్తో. సన్దప్పేసీతి పటియత్తం భోజనం భోజేసి. సమ్మవారేసీతి “అలం అల”న్తి వాచాయ పటిక్కిపాపేసి. భుత్తావిన్తి కతభత్తకిచ్చం. ఓనీతపత్తపాణిన్తి పత్తతో అపనీతపాణిం, “ధోతపత్తపాణి”న్తిపి పారో, ధోతపత్తహత్థన్తి అత్తో. నీచన్తి అనుచ్ఛం ఆసనం గహేత్వా ఆసనేయేవ నిసీదనం అరియదేసవాసీనం చారిత్తం, సో పన సత్తు సన్తికే ఉపచారవసేన పజ్జత్తస్స దారుఫలకాసనస్స సమీపే నిసీది. ధమ్మియా కథాయాతిఆది సత్తమే దివసే కతం అనుమోదనం సన్ధాయ వుత్తం . సో కిర సత్తాహం భగవన్తం భిక్కుసజ్ఞా తత్త వసాపేత్వా మహాదానం పవత్తేసి. సత్తమే పన దివసే అప్పోదకపాయాసదానం అదాసి. సత్తా తస్స తస్మిం అత్తభావే ఉపరిమగ్గత్తాయ జాణపరిపాకాభావతో అనుమోదనమేవ కత్వా పక్కామి.

సీమన్తరికాయాతి సీమన్తరే, తస్య గామస్య అన్తరం. గామవాసినో కిర ఏకం తళాకం నిస్సాయ తేన సద్ధిం కలహం అకంసు. సో తే అభిభవిత్యా తం తళాకం గణ్ఠి. తేన బద్ధాఘాతో ఏకో పురిసో తం సత్తం పత్తం గహేత్వా దూరం అనుగన్త్యా “నివత్తాహి ఉపాసకా”తి వుత్తే భగవన్తం వన్దిత్వా పదక్షిణం కత్వా భిక్షుసంఘస్య చ అజ్ఞాలిం కత్వా యావ దస్సనూపచారసమతిక్రమా దసనఖసమోధానసముజ్జలం అజ్ఞాలిం సిరసి పగ్గయ్య పటినివత్తిత్వా ద్విన్నం గామానం అన్తరే అరజ్ఞాప్పదేసే ఏకకం గచ్ఛన్తం సరేన విజ్ఞిత్వా మారేసి. తేన వుత్తం అచిరపక్కన్తస్స...పీ.... వోరోపీసీ”తి. కేనచిదేవ కరణీయేన ఓహీయిత్వా పచ్చా గచ్ఛన్తా భిక్షా తం తథా మతం దిస్వా భగవతో తమత్తం ఆరోచేసుం, తం సన్ధాయ వుత్తం “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్షా”తిఆది.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి యస్మా దిట్ఠిసమ్మన్నం అరియసావకం నన్దం మారేన్తేన పురిసేన ఆనన్తరియకమ్మం బహులం అపుజ్ఞాం పసుతం, తస్మా యం చోరేహి చ వేరీహి చ కత్తబ్బం, తతోపి ఘోరతరం ఇమేసం సత్తానం మిచ్ఛాపణిహితం చిత్తం కరోతీతి ఇమమత్తం జానిత్వా తదత్తదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త దిసో దిసన్తి దూసకో దూసనీయం చోరో చోరం, దిస్వాతి వచనసేసో. యం తం కయిరాతి యం తస్య అనయబ్యసనం కరేయ్య, దుతియపదేపి ఏసేవ నయో. ఇదం వుత్తం హోతి - ఏకో ఏకస్య మిత్తదుబ్బీ చోరో పుత్తదారఖేత్తవత్తుగోమహింసాదీసు అపరజ్ఞన్తో యస్య అపరజ్ఞతి, తమ్పి తథేవ అత్తని అపరజ్ఞన్తం చోరం దిస్వా, వేరీ వా పన కేనచిదేవ కారణేన బద్ధవేరం వేరిం దిస్వా అత్తనో కక్షళతాయ దారుణతాయ యం తస్య అనయబ్యసనం కరేయ్య, పుత్తదారం వా పీళేయ్య, ఖేత్తాదీని వా నాసేయ్య, జీవితా వా వోరోపేయ్య , దససు అకుసలకమ్మపథేసు మిచ్ఛారపితత్తా మిచ్ఛాపణిహితం చిత్తం పాపియో నం తతో కరే, నం పురిసం పాపతరం తతో కరేయ్య. వుత్తప్పకారో హి దిసో వా వేరీ వా దిసస్స వా వేరినో వా ఇమస్మింయేవ అత్తభావే దుక్ఖం వా ఉప్పాదేయ్య, జీవితక్షయం వా కరేయ్య. ఇదం పన అకుసలకమ్మపథేసు మిచ్ఛారపితం చిత్తం దిట్ఠేవ ధమ్మే అనయబ్యసనం పాపేతి, అత్తభావసతసహస్సేసుపి చతూసు అపాయేసు ఖిపిత్వా సీసమస్య ఉక్ఠిపితుం న దేతీతి.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. యక్ఖపహారసుత్తవణ్ణనా

౩౪. చతుత్థే కపోతకన్దరాయన్తి ఏవంనామకే విహారే. తస్మిం కిర పబ్బతకన్దరే పుబ్బే బహూ కపోతా వసింసు, తేన సా పబ్బతకన్దరా “కపోతకన్దరా”తి వుచ్చతి. అపరభాగే తత్త కతవిహారోపి “కపోతకన్దరా”త్వేవ పజ్ఞాయితథ. తేన వుత్తం - “కపోతకన్దరాయన్తి ఏవంనామకే విహారే”తి. జుణ్ఠాయ రత్తియాతి సుక్కుపక్ఖరత్తియం. నవోరోపితేహి కేసేహితి అచిరఓహరితేహి కేసేహి, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే చేతం కరణవచనం. అబ్బోకాసేతి యత్త ఉపరిచ్చదనం పరిక్ఖేవో వా నత్తి, తాదిసే ఆకాసజ్ఞణే.

తత్త ఆయస్మా సారిపుత్తో సువణ్ణవణ్ణో, ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో నీలుప్పలవణ్ణో. ఉభోపి పన తే మహాథేరా ఉదిచ్చట్రాహ్మణజచ్ఛా కప్పానం సతసహస్సాధికం ఏకం అసఙ్ఖేయ్యం అభినీహారసమ్మన్నా ఛళభిజ్ఞాపటిసమ్మిదాప్పత్తా మహాఖీణాసవా సమాపత్తిలాభినో సత్తసట్ఠియా సావకపారమిజాణానం మత్తకప్పత్తా ఏతం కపోతకన్దరవిహారం ఉపసోభయన్తా ఏకం కనకగుహం పవిత్రా ద్వే సీహా వియ, ఏకం విజమ్బనభూమిం ఓతిణ్ణా ద్వే బృగ్గా వియ, ఏకం

సుపుష్పితసాలవనం పవిత్రా ద్వే ఛద్దంతాగరాజానో వియ, ఏకం సిమ్మలివనం పవిత్రా ద్వే సుపణ్ణరాజానో వియ, ఏకం నరవాహనయానం అభిరుక్తా ద్వే వేస్సవణా వియ, ఏకం పణ్ణకమ్మలసిలాసనం అభినిసిన్నా ద్వే సక్కా వియ, ఏకవిమానబ్బంతరగతా ద్వే మహాబ్రహ్మణో వియ, ఏకస్మిం గగనట్టానే రితాని ద్వే చన్దమణ్ణలాని వియ, ద్వే సూరియమణ్ణలాని వియ చ విరోచింసు. తేసు ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తుణ్ణీ నిసీది, ఆయస్మా పన సారిపుత్తో సమాపజ్జి. తేన వుత్తం - “అజ్ఞాతరం సమాధిం సమాపజ్జిత్యా”తి.

తత్త అజ్ఞాతరం సమాధిని ఉపేక్షాబ్రహ్మవిహారసమాపత్తిం. కేచి “సజ్ఞావేదయితనిరోధసమాపత్తి”ని వదన్తి, అపరే పనాహు “ఆరుప్పపాదకం ఫలసమాపత్తి”ని. ఇమా ఏవ హి తిస్సో కాయరక్షణసమత్తా సమాపత్తియో. తత్త నిరోధసమాపత్తియా సమాధిపరియాయసమ్భవో హేత్థా వుత్తోవ, పచ్చిమంయేవ పన ఆచరియా వణ్ణేన్తి. ఉత్తరాయ దిసాయ దక్షిణం దిసం గచ్ఛన్తీతి ఉత్తరాయ దిసాయ యక్షసమాగమం గత్వా అత్తనో భవనం గన్తుం దక్షిణం దిసం గచ్ఛన్తి. పటిభాతి మన్తి ఉపట్టాతి మమ. మన్తి హి పటిసద్దయోగేన సామిఅత్తే ఉపయోగవచనం, ఇమస్స సీసే పహారం దాతుం చిత్తం మే ఉప్పజ్జితీతి అత్తో. సో కిర పురిమజాతియం థేరే బద్ధాఘాతో, తేనస్స థేరం దిస్సా పదుట్టచిత్తస్స ఏవం అహోసి. ఇతరో పన సప్పజ్జాజాతికో, తస్మా తం పటిసేదేన్తో “అలం సమ్మా”తిఆదిమాహ. తత్త మా ఆసాదేసీతి మా ఘట్టేసి, మా పహారం దేహీతి వుత్తం హోతి. ఉళారోతి ఉళారేహి ఉత్తమేహి సీలాదిగుణేహి సమన్నాగతో.

అనాదియత్వాతి ఆదరం అకత్వా, తస్స వచనం అగ్గహేత్వా. యస్మా పన తస్స వచనం అగ్గణ్ణే తం అనాదియన్తో నామ హోతి, తస్మా వుత్తం - “తం యక్షం అనాదియత్వా”తి. సీసే పహారం అదాసీతి సబ్బధామేన ఉస్సాహం జనేత్వా ఆకాసే రితేవ సీసే ఖటకం అదాసి, ముద్ధని ముట్టిఘాతం అకాసీతి అత్తో. తావ మహాతి ధామమహత్తేన తత్తకం మహాన్తో పహారో అహోసి. తేన పహారేనాతి తేన పహారేన కరణభూతేన. సత్తరతనన్తి పమాణమజ్జిమస్స పురిసస్స రతనేన సత్తరతనం. నాగన్తి హత్థినాగం. ఓసాదేయ్యాతి పథవియం ఓసీదాపేయ్య నిముజ్జాపేయ్య. “ఓసారేయ్యా”తిపి పాలో, చుణ్ణవిచుణ్ణం కరేయ్యాతి అత్తో. అడ్డట్టమరతనన్తి అడ్డేన అట్టన్నం పూరణాని అడ్డట్టమాని, అడ్డట్టమాని రతనాని పమాణం ఏతస్సాతి అడ్డట్టమరతనో, తం అడ్డట్టమరతనం. మహాన్తం పబ్బతకూటన్తి కేలాసకూటప్పమాణం విపులం గిరికూటం. పదాలేయ్యాతి సకలికాకారేన భిన్దేయ్య. అపి ఓసాదేయ్య, అపి పదాలేయ్యాతి సమ్మన్తో.

తావదేవ చస్స సరీరే మహాపరిళాహో ఉప్పజ్జి, సో వేదనాతురో ఆకాసే రాతుం అసక్కోన్తో భూమియం పతి, తత్తణ్ణజ్ఞోవ అట్టసట్టిసహస్సాధికయోజనసతసహస్సుబ్బేధం సినేరుమ్పి పబ్బతరాజానం సన్ధారేన్తి చతునహుతాధికద్వియోజనసతసహస్సుబ్బహలా మహాపథవీ తం పాపసత్తం ధారేతుం అసక్కోన్తో వియ వివరమదాసి. అవీచితో జాలా ఉట్టహిత్వా కన్దన్తయేవ తం గణ్ణింసు, సో కన్దన్తో విప్పలపన్తో పతి. తేన వుత్తం - “అథ చ పన సో యక్ఖో ‘డయ్ఘామి డయ్ఘామీ’తి వత్వా తత్తేవ మహానిరయం అపతాసీతి. తత్త అపతాసీతి అపతి.

కిం పన సో యక్ఖత్తభావేనేవ నిరయం ఉపగచ్ఛీతి? న ఉపగచ్ఛి, యజ్ఞోత్త దిట్టధమ్మవేదనీయం పాపకమ్మం అహోసి, తస్స బలేన యక్ఖత్తభావే మహాన్తం దుక్ఖం అనుభవి. యం పన ఉపపజ్జవేదనీయం ఆనన్తరియకమ్మం, తేన చుతిఅనన్తరం నిరయే ఉప్పజ్జీతి. థేరస్స పన సమాపత్తిబలేన ఉపత్తమ్మితసరీరస్స న కోచి వికారో అహోసి. సమాపత్తితో అవుట్టితకాలే హి తం యక్ఖో పహరి, తథా పహరన్తం దిబ్బచక్కునా దిస్సా ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో ధమ్మసేనాపతిం ఉపసంజ్ఞమి,

ఉపసంకల్పమనసమకాలమేవ చ ధమ్మసేనాపతి సమాపత్తితో ఉట్టాసి. అథ నం మహామోగ్గల్లానో సరీరపుత్తిం పుచ్చి, సోపిస్స బ్యాకాసి, తేన వుత్తం - “అద్ధసా ఖో ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో...పే.... అపి చ మే సీసం థోకం దుక్ఖ”న్తి.

తత్త థోకం దుక్ఖన్తి థోకం అప్పమత్తకం మధురకజాతం వియ మే సీసం దుక్ఖితం, దుక్ఖప్పత్తన్తి అత్తో. దుక్ఖాధిట్ఠానత్తో సీసం దుక్ఖన్తి వుత్తం. “సీసే థోకం దుక్ఖ”న్తిపి పారో. కథం పన సమాపత్తిబలేన సరీరే ఉపత్తిమ్మితే థేరస్స సీసే థోకమ్మి దుక్ఖం అహోసీతి? అచిరేనేవ వుట్టితత్తా. అన్తోసమాపత్తియం అపజ్ఞాయమానదుక్ఖజ్ఞో కాయనిస్సితత్తా నిద్దం ఉపగతస్స మకసాదిజనితం వియ పటిబుద్ధస్స థోకం పజ్ఞాయితత్త.

“మహాబలేన యక్ఞేన తథా సబ్బుస్సాహేన పహట్ సరీరేపి వికారో నామ నత్థీ”తి అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతేన ఆయస్మతా మహామోగ్గల్లానేన “అచ్చరియం, ఆవుసో సారిపుత్తా”తిఆదినా ధమ్మసేనాపతినో మహానుభావతాయ విభావితాయ సోపిస్స ‘అచ్చరియం, ఆవుసో మోగ్గల్లానా’తిఆదినా ఇద్ధానుభావమహస్తతాపకాసనాపదేసేన అత్తనో ఇస్సామచ్చరియాహజ్ఞారాదిమలానం సుప్పహీనతం దీపేతి. పంసుపిసాచకమ్మి న పస్సామాతి సజ్ఞారకూటాదీసు విచరణకఋద్ధకపేతమ్మి న పస్సామ. ఇతి అధిగమప్పిచ్చానం అగ్గభూతో మహాథేరో తస్మిం కాలే అనావజ్జనేన తేసం అదస్సనం సన్ధాయ వదతి. తేనేవాహ “ఏతరహీ”తి.

భగవా పన వేళువనే రితో ఉభిన్నం అగ్గసావకానం ఇమం కథాసల్లాపం దిబ్బసోతేన అస్సోసి. తేన వుత్తం - “అస్సోసి ఖో భగవా”తిఆది, తం వుత్తత్తమేవ.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స సమాపత్తిబలూపగతం ఇద్ధానుభావమహస్తతం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి తస్సేవ తాదిభావప్పత్తిదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యస్స సేలూపమం చిత్తం, రితం నానుపకమ్మతీతి యస్స ఖీణాసవస్స చిత్తం ఏకగ్గనసీలామయపబ్బతూపమం సబ్బేసం ఇజ్ఞానానం అభావతో వసీభావప్పత్తియావ రితం సబ్బేహిపి లోకధమ్మేహి నానుపకమ్మతి న పవేధతి. ఇదానిస్స అకమ్పనాకారం సద్ధిం కారణేన దస్సేతుం “విరత్త”న్తిఆది వుత్తం. తత్త విరత్తం రజనీయేసూతి విరాగసజ్ఞాతేన అరియమగ్గేన రజనీయేసు రాగుప్పత్తిహేతుభూతేసు సబ్బేసు తేభూమకధమ్మేసు విరత్తం, తత్త సబ్బసో సముచ్చిన్నరాగన్తి అత్తో. కోపనేయ్యేతి పటిఘట్ఠానీయే సబ్బస్మిమ్మి ఆఘాతవత్తుస్మిం న కుప్పతి న దుస్సతి న వికారం ఆపజ్జతి. యస్సేవం భావితం చిత్తన్తి యస్స యథావుత్తస్స అరియపుగ్గలస్స చిత్తం ఏవం వుత్తనయేన తాదిభావావహనభావేన భావితం. కుతో తం దుక్ఖమేస్సతీతి తం ఉత్తమపుగ్గలం కుతో సత్తతో సజ్ఞారతో వా దుక్ఖం ఉపగమిస్సతి, న తాదిసస్స దుక్ఖం అత్థీతి అత్తో.

చతుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. నాగసుత్తవణ్ణనా

౩౫. పఞ్చమే కోసమ్మియన్తి కుసుమ్మేన నామ ఇసినా వసీతట్ఠానే మాపితత్తా “కోసమ్మీ”తి ఏవంలద్ధనామకే నగరే. ఘోసితారామేతి ఘోసితసేట్ఠినా కారితే ఆరామే. భగవా ఆకిణ్ఠో విహరతీతి భగవా సమ్మాధప్పత్తో విహరతి. కిం పన భగవతో సమ్మాధో అత్తి, సంసగ్గో వాతి? నత్తి. న హి కోచి భగవంతం అనిచ్చాయ ఉపసంకల్పమితుం సక్కోతి. దురాసదా హి బుద్ధా

భగవద్తో సబ్బత్త చ అనుపలిత్తత్తా. హితేసితాయ పన సత్తేసు అనుకమ్మం ఉపాదాయ “ముత్తో మోచేస్సామీ”తి పటిజ్ఞానురూపం చతురోఘనిత్తరణత్తం అట్టన్నం పరిసానం అత్తనో సన్తికం కాలేన కాలం ఉపసజ్జమనం అధివాసేతి, సయశ్చ మహాకరుణాసముస్సాహితో కాలజ్ఞా హుత్వా తత్త ఉపసజ్జమతి, ఇదం సబ్బబుద్ధానం ఆచిణ్ణం, అయమిధ ఆకిణ్ణవిహరోతి అధిప్పేతో.

ఇథ పన కోసమ్మికానం భిక్షూనం కలహజాతానం సత్తా దీఘీతిస్స కోసలరజ్ఞో వత్తుం ఆహరిత్వా, “న హి వేరేన వేరాని, సమ్మన్తీధ కుదాచన”న్తిఆదినా (ధ. ప. ౨; మ. ని. ౩.౨౩౭; మహావ. ౪౬౪) ఓవాదం అదాసి, తం దివసం తేసం కలహం కరోన్తానంయేవ రత్తి విభాతా. దుతియదివసేపి భగవా తమేవ వత్తుం కథేసి, తం దివసమ్మి తేసం కలహం కరోన్తానంయేవ రత్తి విభాతా. తతియదివసేపి భగవా తమేవ వత్తుం కథేసి, అథజ్ఞాతరో భిక్షు భగవన్తం ఏవమాహ - “అప్పోస్సుక్కో, భన్తే భగవా, దిట్టధమ్మసుఖవిహరమనుయుత్తో విహరతు, మయమేతేన భణ్ణనేన కలహేన విగ్గహేన వివాదేన పజ్ఞాయస్సామా”తి. సత్తా “పరియాదిన్నచిత్తా ఖో ఇమే మోఘపురిసా న దానిమే సక్కా సజ్ఞాపేతుం, నత్తి చేత్త సజ్ఞాపేతబ్బా, యంనూనాహం ఏకచారికవాసం వసేయ్యం, ఏవం ఇమే భిక్షూ కలహతో ఓరమిస్సన్తీ”తి చిన్తేసి. ఏవం తేహి కలహకారకేహి భిక్షూహి సద్ధిం ఏకవిహరో వాసం వినేతబ్బాభావతో ఉపాసకాదీహి ఉపసజ్జమనశ్చ ఆకిణ్ణవిహరం కత్వా వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన భగవా ఆకిణ్ణో విహరతి”తిఆది.

తత్త దుక్ఖన్తి న సుఖం, అనారాధితచిత్తతాయ న ఇట్టన్తి అత్తో. తేనవాహ “న ఫాసు విహరామీ”తి. వూపకట్టోతి పవివేకట్టో దూరీభూతో. తథా చిన్తేత్వావ భగవా పాతోవ సరీరప్పటిజగ్గనం కత్వా కోసమ్మియం పిణ్ణాయ చరిత్వా కశ్చి అనామన్తేత్వా ఏకో అదుతియో గన్తా కోసలరట్టే పాలిలేయ్యకే వనసణ్ణే భద్దసాలమూలే విహాసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో భగవా పుబ్బణ్ణసమయం...పీ.... భద్దసాలమూలే”తి. తత్త సామన్తి సయం. సంసామేత్వాతి పటిసామేత్వా. పత్తచీవరమాదాయాతి ఏత్థాపి సామన్తి పదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. ఉపట్టాకేతి కోసమ్మినగరవాసినో ఘోసితసేట్టిఆదికే ఉపట్టాకే, విహరో చ అగ్గుపట్టాకం ఆయస్మన్తం ఆనన్దం అనామన్తేత్వా.

ఏవం గతే సత్థరి పశ్చాసతా భిక్షూ ఆయస్మన్తం ఆనన్దం ఆహంసు - “ఆవుసో ఆనన్ద, సత్తా ఏకకోవ గతో, మయం అనుబద్ధిస్సామా”తి. “ఆవుసో, యదా భగవా సామం సేనాసనం సంసామేత్వా పత్తచీవరమాదాయ అనామన్తేత్వా ఉపట్టాకే చ అనపలోకేత్వా భిక్షుసజ్ఞం అదుతియో గచ్ఛతి, తదా ఏకచారం చరితుం భగవతో అజ్ఞాసయో, సావకేన నామ సత్థు అజ్ఞాసయానురూపం పటిపజ్జితబ్బం, తస్మా న ఇమేసు దివసేసు భగవా అనుగన్తబ్బో”తి నివారేసి, సయమ్మి నానుగచ్ఛి.

అనుపుబ్బీనాతి అనుక్యమేన, గామనిగమపటిపాటియా చారికం చరమానో “ఏకచారవాసం తావ వసమానం భిక్షుం పస్సిస్సామీ”తి బాలకలోకకారగామం గన్తా తత్త భగుత్థేరస్స సకలం పచ్ఛాభత్తజ్ఞేవ తియామశ్చ రత్తిం ఏకచారవాసే ఆనిసంసం కథేత్వా పునదివసే తేన పచ్ఛాసమణేన పిణ్ణాయ చరిత్వా తం తత్తేవ నివత్తేత్వా “సమగ్గవాసం వసమానే తయో కులపుత్తే పస్సిస్సామీ”తి పాచీనవంసమిగదాయం గన్తా తేసమ్మి సకలరత్తిం సమగ్గవాసే ఆనిసంసం కథేత్వా తేపి తత్తేవ నివత్తేత్వా ఏకకోవ పాలిలేయ్యగామం సమ్మత్తో. పాలిలేయ్యగామవాసినో పచ్చుగ్గన్తా భగవతో దానం దత్వా పాలిలేయ్యగామస్స అవిదురే రక్ఖితవనసణ్ణో నామ అత్తి, తత్త భగవతో పణ్ణసాలం కత్వా “ఏత్త భగవా వసత్తూ”తి యాచిత్వా వాసయింసు. భద్దసాలోతి పన తత్తేకో మనాపో భద్దకో సాలరుక్ఖో, భగవా తం గామం ఉపనిస్సాయ వనసణ్ణే పణ్ణసాలసమీపే తస్మిం రుక్ఖమూలే విహాసి. తేన వుత్తం - “పాలిలేయ్యకే విహరతి రక్ఖితవనసణ్ణే భద్దసాలమూలే”తి.

హాత్థినాగోతి మహాహాత్థి యూధపతి. హాత్థికలభేహీతి హాత్థిపోతకేహి. హాత్థిచ్చాపేహీతి ఖీరూపగేహి దహరహాత్థిపోతకేహి, యే “భిజ్జా”తిపి వుచ్చన్తి. చిన్నగ్గానీతి పురతో పురతో గచ్చన్తేహి తేహి హాత్థిఆదీహి చిన్నగ్గాని ఖాదితావసేసాని ఖాణుసదిసాని ఖాదతి. ఓభగ్గోభగ్గన్తి తేన హాత్థినాగేన ఉచ్చట్టానతో భజ్జోత్వా భజ్జోత్వా పాతితం. అస్స సాఖాభజ్జన్తి ఏతస్స సంతకం సాఖాభజ్జం తే ఖాదన్తి. ఆవిలానీతి తేహి పరమతరం ఓతరిత్వా పివన్తేహి ఆలుళితత్తా ఆవిలాని కద్దమమిస్సాని పానీయాని పివతి. ఓగాహాతి తిత్థతో. “ఓగాహ”న్తిపి పాళి. అస్సాని హాత్థినాగస్స. ఉపనిఘంసన్తియోతి ఘట్టన్తియో, ఉపనిఘంసియమానోపి అత్తనో ఉళారభావేన న కుజ్జతి, తేన తా తం ఘంసన్తియేవ. యూథాతి హాత్థిఘటా.

యేన భగవా తేనుపసజ్జమీతి సో కిర హాత్థినాగో యూధవాసే ఉక్కణ్ణితో తం వనసణ్ణం పవిట్టో తత్త భగవన్తం దిస్సా ఘటసహస్సేన నిబ్బాపితసన్తాపో వియ నిబ్బుతో హుత్వా పసన్నచిత్తో భగవతో సన్తికే అట్టాసి, తతో పట్టాయ వత్తసీసే రత్తా భద్దసాలస్స పణ్ణసాలాయ చ సమన్తతో అప్పహరితకం కత్వా సాఖాభజ్జేహి సమ్మజ్జతి, భగవతో ముఖధోవనం దేతి, న్హానోదకం ఆహరతి, దన్తకట్టం దేతి, అరణ్ణతో మధురాని ఫలాని ఆహరిత్వా సత్థు ఉపనేతి, సత్థా తాని పరిభుజ్జతి . తేన వుత్తం – “తత్త సుదం సో హాత్థినాగో యస్మిం పదేసే భగవా విహరతి, తం పదేసం అప్పహరితత్తా కరోతి, సోణ్ణాయ భగవతో పానీయం పరిభోజనీయం ఉపట్టాపేతీ”తి. సోణ్ణాయ దారూని ఆహరిత్వా అణ్ణమణ్ణం ఘంసిత్వా అగ్గిం ఉట్టాపేత్వా దారూని జాలాపేత్వా తత్త పాసాణఖణ్ణాని తాపేత్వా తాని దణ్ణకేహి పవట్టేత్వా సోణ్ణీయం ఖిపేత్వా ఉదకస్స తత్తభావం ఇత్వా భగవతో సన్తికం ఉపగన్తా తిట్టతి, భగవా “హాత్థినాగో మమ న్హానం ఇచ్చతీ”తి తత్త గన్తా న్హానకిచ్చం కరోతి, పానీయేపి ఏసేవ నయో. తస్మిం పన సీతలే సజ్జాతే ఉపసజ్జమతి, తం సన్ధాయ వుత్తం – “సోణ్ణాయ భగవతో పానీయం పరిభోజనీయం ఉపట్టాపేతీ”తి.

అథ ఖో భగవతో రహోగతస్సాతిఆది ఉభిన్నం మహానాగానం వివేకసుఖపచ్చవేక్షణదస్సనం, తం వుత్తత్తమేవ. అత్తనో చ పవివేకం విదిత్వాతి కేహిచి అనాకిణ్ణభావలద్ధం కాయవివేకం జానిత్వా, ఇతరే పన వివేకా భగవతో సబ్బకాలం విజ్ఞన్తియేవ.

ఇమం ఉదానన్తి ఇమం అత్తనో హాత్థినాగస్స చ పవివేకాభిరతియా సమానజ్ఞాసయభావదీపనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్తాయం సజ్ఞేపట్టో – ఏతం ఈసాదన్తస్స రథఈసాసదిసదన్తస్స హాత్థినాగస్స చిత్తం నాగేన బుద్ధనాగస్స చిత్తేన సమేతి సంసన్దతి. కథం సమేతి చే? యదేకో రమతీ వనే యస్మా బుద్ధనాగో “అహం ఖో పుట్టే ఆకిణ్ణో విహాసి”న్తి పురిమం ఆకిణ్ణవిహారం జిగుచ్చిత్వా వివేకం ఉపబ్రూహయమానో ఇదాని యథా ఏకో అదుతియో వనే అరణ్ణో రమతి అభిరమతి, ఏవం అయమ్మి హాత్థినాగో పుట్టే అత్తనో హాత్థిఆదీహి ఆకిణ్ణవిహారం జిగుచ్చిత్వా వివేకం ఉపబ్రూహయమానో ఇదాని ఏకో అసహాయో వనే అరణ్ణో రమతి అభిరమతి. తస్మాస్స చిత్తం నాగేన సమేతి తస్స చిత్తేన సమేతీతి కత్వా ఏకీభావరతియా ఏకసదిసం హోతీతి అత్తో.

పశ్చామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పిణ్డోలసుత్తవణ్ణనా

౩౬. చట్ట పిణ్డోలభారద్వాజోతి పిణ్డం ఉలమానో పరియేసమానో పబ్బజితోతి పిణ్డోలో. సో కిర పరిజిణ్ణభోగో బ్రాహ్మణో హుత్వా మహాంతం భిక్షుసంఘస్స లాభసక్కారం దిస్సా పిణ్డత్థాయ నిక్ఖమిత్వా పబ్బజితో. సో మహాంతం కపల్లం “పత్త”న్తి గహేత్వా చరతి, కపల్లపూరం యాగుం పివతి, భత్తం భుజ్జాతి, పూవఖజ్జకఞ్చ ఖాదతి. అథస్స మహగ్గసభావం సత్థు ఆరోచేసుం. సత్థా తస్స పత్తత్థవికం నానుజాని, హేట్థామఞ్చో పత్తం నిక్కుజ్జిత్వా రపేతి, సో రపేవోపి ఘంసేన్తోవ పణామేత్వా రపేతి, గణ్ణన్తోపి ఘంసేన్తోవ ఆకడ్డిత్వా గణ్ణాతి. తం గచ్చన్తే గచ్చన్తే కాలే ఘంసనేన పరిక్ఖీణం, నాళికోదనమత్తస్సేవ గణ్ణనకం జాతం. తతో సత్థు ఆరోచేసుం, అథస్స సత్థా పత్తత్థవికం అనుజాని. థేరో అపరేన సమయేన ఇన్ద్రియభావనం భావేన్తో అగ్గఫలే అరహత్తే పతిత్థాసి. ఇతి సో పుట్టే సవిసేసం పిణ్డత్థాయ ఉలతీతి పిణ్డోలో, గోత్తేన పన భారద్వాజోతి ఉభయం ఏకతో కత్వా “పిణ్డోలభారద్వాజో”తి వుచ్చతి.

ఆరణ్ణకోతి గామంతసేనాసనపటిక్ఖిపనేన అరణ్ణో నివాసో అస్సాతి ఆరణ్ణకో, ఆరణ్ణకధుతజ్గం సమాదాయ వత్తన్తస్సేతం నామం. తథా భిక్షాసంఘాతానం ఆమిసపిణ్డానం పాతో పిణ్డపాతో, పరేహి దిన్నానం పిణ్డానం పత్తే నిపతనన్తి అత్తో. పిణ్డపాతం ఉఞ్చాతి తం తం కులం ఉపసంఘమన్తో గవేసతీతి పిణ్డపాతికో, పిణ్డాయ వా పతితుం చరితుం వతమేతస్సాతి పిణ్డపాతీ, పిణ్డపాతీయేవ పిణ్డపాతికో. సజ్కారకూటాదీసు పంసూనం ఉపరి రితత్తా అబ్బుగ్గతట్టేన పంసుకూలం వియాతి పంసుకూలం, పంసు వియ వా కుచ్చితభావం ఉలతి గచ్చతీతి పంసుకూలం, పంసుకూలస్స ధారణం పంసుకూలం, తం సీలం ఏతస్సాతి పంసుకూలికో. సజ్జటిఉత్తరాసంఘాంతరవాసకసంఘాతాని తీణి చీవరాని తిచీవరం, తిచీవరస్స ధారణం తిచీవరం, తం సీలం ఏతస్సాతి తేచీవరికో. అప్పిచ్చోతిఆదీనం పదానం అత్తో హేట్థా వుత్తోయేవ.

ధుతవాదోతి ధుతో వుచ్చతి ధుతకిలేసో పుగ్గలో, కిలేసధుననకధమ్మో వా. తత్థ అత్తి ధుతో, న ధుతవాదో, అత్తి న ధుతో, ధుతవాదో, అత్తి నేవ ధుతో, న ధుతవాదో, అత్తి ధుతో చేవ, ధుతవాదో చాతి ఇదం చతుక్కుం వేదితబ్బం. తేసు యో సయం ధుతధమ్మే సమాదాయ వత్తతి, న పరం తదత్థాయ సమాదపేతి, అయం పఠమ్మో. యో పన సయం న ధుతధమ్మే సమాదాయ వత్తతి, పరం సమాదపేతి, అయం దుతియో. యో ఉభయరహితో, అయం తతియో. యో పన ఉభయసమ్మన్నో, అయం చతుత్తో. ఏవరూపో చ ఆయస్మా పిణ్డోలభారద్వాజోతి. తేన వుత్తం “ధుతవాదో”తి. ఏకదేససరూపేకసేసవసేన హి అయం నిద్దేసో యథా తం “నామరూప”న్తి.

అధిచిత్తమనుయుత్తోతి ఏత్త అట్టసమాపత్తిసమ్మయోగతో అరహత్తఫలసమాపత్తిసమ్మయోగతో వా చిత్తస్స అధిచిత్తభావో వేదితబ్బో, ఇథ పన “అరహత్తఫలచిత్త”న్తి వదన్తి. తంతంసమాపత్తీసు సమాధి ఏవ అధిచిత్తం, ఇథ పన అరహత్తఫలసమాధి వేదితబ్బో. కేచి పన “అధిచిత్తమనుయుత్తేన, భిక్షవే, భిక్షునా కాలేన కాలం తీణి నిమిత్తాని మనసి కాతబ్బానీతి ఏతస్మిం అధిచిత్తసుత్తే (అ. ని. ౩.౧౦౩) వియ సమథవిపస్సనాచిత్తం అధిచిత్తన్తి ఇథాధిప్పేత”న్తి వదన్తి, తం న సున్దరం. పురిమోయేవత్తో గహేతబ్బో.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో పిణ్డోలభారద్వాజస్స అధిట్థానపరిక్ఖారసమ్మదాసమ్మన్నం అధిచిత్తానుయోగసంఘాతం అత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఏవం “అధిచిత్తానుయోగో మమ సాసనానుట్థాన”న్తి దీపేన్తో ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తల్లి అనూపవాదోతి వాచాయ కస్సచిపి అనుపవదనం. అనూపఘాతోతి కాయేన కస్సచి ఉపఘాతాకరణం. పాతిమోక్షోతి ఏత్థ పాతిమోక్షపదస్స అత్తో హేత్థా నానప్పకారేహి వుత్తో, తస్మిం పాతిమోక్షే. సత్తన్నం ఆపత్తిక్ఖన్ధానం అవీతిక్కుమలక్ఖణో సంవరో. మత్తజ్ఞాతాతి పటిగ్గహణపరిభోగవసేన పమాణజ్ఞాతా. పన్నశ్చ సయనాసనన్తి వివిత్తం సబ్బట్టనవిరహితం సేనాసనం. అధిచిత్తే చ ఆయోగోతి అట్టన్నం సమాపత్తీనం అధిగమాయ భావనానుయోగో.

అపరో నయో - అనూపవాదోతి కస్సచిపి ఉపరుజ్ఞనవచనస్స అవదనం. తేన సబ్బమ్మి వాచసికం సీలం సబ్బణ్ణాతి. అనూపఘాతోతి కాయేన కస్సచి ఉపఘాతస్స పరవిహారనస్స అకరణం. తేన సబ్బమ్మి కాయికం సీలం సబ్బణ్ణాతి. యాదిసం పనిదం ఉభయం బుద్ధానం సాసనన్తోగధం హోతి, తం దస్సేతుం - “పాతిమోక్షే చ సంవరో”తి వుత్తం. చసద్దో నిపాతమత్తం. పాతిమోక్షే చ సంవరోతి పాతిమోక్షసంవరభూతో అనూపవాదో అనూపఘాతో చాతి అత్తో.

అథ వా పాతిమోక్షోతి అధికరణే భుమ్మం. పాతిమోక్షే నిస్సయభూతే సంవరో. కో పన సోతి? అనూపవాదో అనూపఘాతో. ఉపసమ్మదవేలాయజ్ఞో అవిసేసేన పాతిమోక్షసీలం సమాదిన్నం నామ హోతి, తస్మిం పాతిమోక్షే రితస్స తతో పరం ఉపవాదూపఘాతానం అకరణవసేన సంవరో, సో అనూపవాదో అనూపఘాతో చాతి వుత్తో.

అథ వా పాతిమోక్షోతి నిప్పాదేతట్టే భుమ్మం యథా “చేతసో అవూపసమో అయోనిసోమనసికారపదట్టాన”న్తి (సం. ని. ౧.౨౩౨). తేన పాతిమోక్షేన సాధేతట్టే అనూపవాదో అనూపఘాతో, పాతిమోక్షసంవరసబ్బహితో అనూపవాదో అనూపఘాతోఇచ్చేవ అత్తో. సంవరోతి ఇమినా పన సతిసంవరో, జాణసంవరో, ఖన్తిసంవరో, వీరియసంవరోతి ఇమేసం చతున్నం సంవరానం గహణం, పాతిమోక్షసాధనం ఇదం సంవరచతుక్కుం.

మత్తజ్ఞాతా చ భత్తస్మిన్తి పరియేసనపటిగ్గహణపరిభోగవిస్సజ్జనానం వసేన భోజనే పమాణజ్ఞాతా. పన్నశ్చ సయనాసనన్తి భావనానుకూలం అరణ్ణరుక్ఖములాదివివిత్తసేనాసనం. అధిచిత్తే చ ఆయోగోతి సబ్బచిత్తానం అధికత్తా ఉత్తమత్తా అధిచిత్తసజ్ఞాతే అరహత్తఫలచిత్తే సాధేతట్టే తస్స నిప్పాదనత్తం సమధవిపస్సనాభావనావసేన ఆయోగో. ఏతం బుద్ధాన సాసనన్తి ఏతం పరస్స అనూపవదనం, అనూపఘాతనం, పాతిమోక్షసంవరో, పరియేసనపటిగ్గహణాదీసు మత్తజ్ఞాతా, వివిత్తవాసో, యథావుత్తఅధిచిత్తానుయోగో చ బుద్ధానం సాసనం ఓవాదో అనుసిట్ఠీతి అత్తో. ఏవం ఇమాయ గాఢాయ తిస్సో సిక్ఖా కథితాతి వేదితబ్బా.

చట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౭. సారిపుత్తసుత్తవణ్ణనా

౩౭. సత్తమే అపుబ్బం నత్తి. గాఢాయ అధిచేతసోతి అధిచిత్తవతో, సబ్బచిత్తానం అధికేన అరహత్తఫలచిత్తేన సమన్నాగతస్సాతి అత్తో. అప్పమజ్జతోతి న పమజ్జతో, అప్పమాదేన అనవజ్జధమ్మేసు సాతచ్చకిరియాయ సమన్నాగతస్సాతి వుత్తం హోతి. మునినోతి “యో మునాతి ఉభో లోకే, ముని తేన పవుచ్చత్తీ”తి (ధ. ప. ౨౬౯; చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨౧) ఏవం ఉభయలోకముననేన మోనం వుచ్చతి జాణం, తేన అరహత్తఫలజాణసజ్ఞాతేన జాణేన సమన్నాగతత్తా వా ఖీణాసవో ముని నామ, తస్స మునినో. మోనపథేసు సిక్ఖతోతి అరహత్తజాణసజ్ఞాతస్స మోనస్స పథేసు సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మేసు తీసు వా సిక్ఖాసు సిక్ఖతో. ఇదశ్చ పుబ్బభాగప్పటిపదం గహేత్వా వుత్తం.

పరినిట్టితసిక్తో హి అరహా, తస్మా ఏవం సిక్ష్తో, ఇమాయ సిక్తాయ మునిభావం పతస్స మునినోతి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. యస్మా చ ఏతదేవ, తస్మా హేటిమమగ్గఫలచిత్తానం వసేన అధిచేతనో, చతుసచ్చసమ్మోదపటిపత్తియం అప్పమాదవసేన అప్పమజ్జతో, మగ్గజాణసమన్నాగమేన మునినోతి ఏవమేతేసం తిణ్ణం పదానం అత్తో యుజ్జతియేవ. అథ వా “అప్పమజ్జతో సిక్ష్తో”తి పదానం హేతుఅత్థతా దట్టబ్బా అప్పమజ్జనహేతు సిక్ఖనహేతు చ అధిచేతనోతి.

సోకా న భవన్తి తాదినోతి తాదిసస్స ఖీణాసవమునినో అబ్బన్తరే ఇట్టవియోగాదివత్తుకా సోకా చిత్తసన్తాపా న హోన్తి. అథ వా తాదినోతి తాదిలక్ష్ణణసమన్నాగతస్స ఏవరూపస్స మునినో సోకా న భవన్తితి అయమేత్థ అత్తో. ఉపసన్తస్సాతి రాగాదీనం అచ్చనూపసమేన ఉపసన్తస్స. సదా సతీమతోతి సతివేపుల్లప్పత్తియా నిచ్చకాలం సతియా అవిరహితస్స.

ఏత్థ చ “అధిచేతనో”తి ఇమినా అధిచిత్తసిక్ఖా, “అప్పమజ్జతో”తి ఏతేన అధిసీలసిక్ఖా, “మునినో మోనపథేసు సిక్ష్తో”తి ఏతేహి అధిపజ్ఞాసిక్ఖా. “మునినో”తి వా ఏతేన అధిపజ్ఞాసిక్ఖా, “మోనపథేసు సిక్ష్తో”తి ఏతేన తాసం లోకుత్తరసిక్ఖానం పుబ్బభాగపటిపదా, “సోకా న భవన్తి”తిఆదీహి సిక్ఖాపారిపూరియా ఆనిసంసో పకాసితోతి వేదితబ్బం. సేసం వుత్తనయమేవ.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సున్దరీసుత్తవణ్ణనా

౩౮. అట్టమే సక్కుతోతిఆదీనం పదానం అత్తో హేట్టా వణ్ణితోయేవ. అసహమానాతి న సహమానా, ఉసూయన్తాతి అత్తో. భిక్కుసజ్ఞస్స చ సక్కారం అసహమానాతి సమ్మన్దో.

సున్దరీతి తస్సా నామం. సా కిర తస్మిం కాలే సబ్బపరిబ్బాజికాసు అభిరూపా దస్సనీయా పాసాదికా పరమాయ వణ్ణిపోక్షరతాయ సమన్నాగతా, తేనేవ సా “సున్దరీ”తి పజ్ఞాయిత్ర. సా చ అనతీతయోబ్బనా అసంయతసమాచారావ హోతి, తస్మా తే సున్దరిం పరిబ్బాజికం పాపకమ్మే ఉయ్యోజేసుం. తే హి అజ్ఞాతిత్తియా బుద్ధుప్పాదతో పట్టాయ సయం హతలాభసక్కారా హేట్టా అక్కోససుత్తవణ్ణనాయం ఆగతనయేన భగవతో భిక్కుసజ్ఞస్స చ ఉళారం అపరిమితం లాభసక్కారం పవత్తమానం దిస్సా ఇస్సాపకతా ఏకతో హుత్వా సమ్మన్తయింసు - మయం సమణస్స గోతమస్స ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ నట్టా హతలాభసక్కారా, న నో కోచి అత్తిభావమ్మి జానాతి, కిం నిస్సాయ ను ఖో లోకో సమణే గోతమే అభిప్పసన్నో ఉళారం సక్కారసమ్మానం ఉపనేతీతి? తత్థేకో ఆహ - “ఉచ్చాకులప్పసుతో అసమ్మిన్నాయ మహాసమ్మతప్పవేణియా జాతో”తి, అపరో “అభిజాతియం తస్స అనేకాని అచ్చరియాని పాతుభూతానీ”తి, అజ్ఞో “కాలదేవిలం వన్దాపేతుం ఉపనేతస్స పాదా పరివత్తిత్వా తస్స జటాసు పతిట్టితా”తి, అపరో “వప్పమగ్గలకాలే జమ్మచ్చాయాయ సయాపితస్స వీతిక్కన్తేపి మజ్జనికే జమ్మచ్చాయా అపరివత్తిత్వా రితా”తి, అజ్ఞో “అభిరూపో దస్సనీయో పాసాదికో రూపసమ్మత్తియా”తి, అపరో “జిణ్ణాతురమతపబ్బజితసజ్ఞాతనిమిత్తే దిస్సా సంవేగజాతో ఆగామినం చక్రవత్తిరజ్ఞం పహాయ పబ్బజితో”తి. ఏవం అపరిమాణకాలే సమ్మతం అనజ్ఞసాధారణం భగవతో పుజ్జాజాణసమ్మారం ఉక్కుంసపారమిప్పత్తం నిరుపమం సల్లేఖప్పటిపదం అనుత్తరశ్చా జాణపహానసమ్మదాదిబుద్ధానుభావం అజానన్తా అత్తనా యథాదిట్టం యథాసుతం ధరమానం తం తం భగవతో బహుమానకారణం కిత్తేత్వా అబహుమానకారణం పరియేసిత్వా అపస్సన్తా “కేన ను ఖో కారణేన మయం సమణస్స గోతమస్స అయసం ఉప్పాదేత్వా లాభసక్కారం నాసేయ్యామా”తి. తేసు ఏకో తిఖిణమన్తి ఏవమాహ - “అమ్మో ఇమస్మిం సత్తలోకే మాతుగామసుఖే అసత్తసత్తా నామ నత్తి, అయశ్చ సమణో గోతమో అభిరూపో

దేవసమో తరుణో, అత్తనో సమరూపం మాతుగామం లభిత్వా సజ్జేయ్య. అథాపి న సజ్జేయ్య, జనస్య పన సజ్జీయో భవేయ్య, హస్త మయం సుందరిం పరిబ్యాజికం తథా ఉయ్యోజేమ, యథా సమణస్య గోతమస్య అయసో పథవియం పత్తరేయ్యా”తి.

తం సుత్వా ఇతరే “ఇదం సుట్టు తయా చిన్తితం, ఏవశ్చో కతే సమణో గోతమో అయసకేన ఉపద్దుతో సీసం ఉక్తిపితుం అసక్కోస్తో యేన వా తేన వా పలాయస్సతీ”తి సబ్బేవ ఏకజ్ఞాసయా హుత్వా తథా ఉయ్యోజేతుం సుందరియా సన్తికం అగమంసు. సా తే దిస్వా “కిం తుమ్హే ఏకతో ఆగతత్థా”తి ఆహ. తిత్థియా అనాలపంతా ఆరామపరియంతే పటిచ్చన్తే రానే నీసీదింసు. సా తత్థ గన్త్యా పునప్పునం ఆలపన్తీ పటివచనం అలభిత్వా కిం తుమ్హాకం అపరజ్ఞం? కస్మా మే పటివచనం న దేధాతి? తథా హి పన త్వం అమ్మే విహేరియమానే అజ్ఞప్పిక్ఖసీతి . కో తుమ్మే విహేరేతీతి? “కిం పన త్వం న పస్ససి, సమణం గోతమం అమ్మే విహేరేత్వా హతలాభసక్కారే కత్వా విచరంత”న్తి వత్వా “తత్థ మయా కిం కాతబ్బ”న్తి వుత్తే “తేన హి త్వం అభిక్ఖణం జేతవనసమీపం గన్త్యా మహాజనస్య ఏవశ్చోవశ్చ వదేయ్యాసీ”తి ఆహంసు. సాపి “సాధూ”తి సమ్మటిచ్చి. తేన వుత్తం – “అజ్ఞాతిత్థియా పరిబ్యాజికా భగవతో సక్కారం అసహమానా”తిఆది.

తత్థ ఉస్సహసీతి సక్కోసి. అత్తన్తి హితం కిచ్చం వా. క్యాహన్తి కిం అహం. యస్మా తే తిత్థియా తస్సా అజ్ఞాతకాపి సమానా పబ్బజ్జసమ్మన్దమత్తేన సబ్బణ్ణీతుం శాతకా వియ హుత్వా “ఉస్సహసి త్వం భగిని శాతీనం అత్తం కాతు”న్తి ఆహంసు. తస్మా సాపి మిగం వల్లి వియ పాదే లగ్గా జీవితమ్మి మే పరిచ్చత్తం శాతీనం అత్థాయాతి ఆహ.

తేన హీతి “యస్మా త్వం ‘జీవితమ్మి మే తుమ్హాకం అత్థాయ పరిచ్చత్త”న్తి వదసి, త్వశ్చ పరమవయే రితా అభిరూపా సోభగ్గప్పత్తా చ, తస్మా యథా తం నిస్సాయ సమణస్య గోతమస్య అయసో ఉప్పజ్జిస్సతి, తథా కరేయ్యాసీ”తి వత్వా “అభిక్ఖణం జేతవనం గచ్ఛాపీ”తి ఉయ్యోజేసుం. సాపి భో బాలా కకచదంతపన్తియా పుష్పావలికీళం కీళితుకామా వియ, పభిన్నమదం చణ్డహత్థిం సోణ్ణాయ పరామసన్తీ వియ, నలాటేన మచ్చం గణ్ఠాన్తీ వియ తిత్థియానం వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా మాలాగన్ధవిలేపనతమ్మూలముఖవాసాదీని గహేత్వా మహాజనస్య సత్తు ధమ్మదేసనం సుత్వా నగరం పవిసనకాలే జేతవనాభిముఖీ గచ్ఛన్తీ “కహం గచ్ఛసీ”తి చ పుట్టా “సమణస్య గోతమస్య సన్తికం, అహశ్చో తేన సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసామీ”తి వత్వా అజ్ఞాతరస్మిం తిత్థియారామే వసీత్వా పాతోవ జేతవనమగ్గం ఓతరిత్వా నగరాభిముఖీ ఆగచ్ఛన్తీ “కిం సుందరి కహం గతాసీ”తి చ పుట్టా “సమణేన గోతమేన సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసీత్వా తం కిలేసరతియా రమాపేత్వా ఆగతామ్మీ”తి వదతి. తేన వుత్తం – “ఏవం అయ్యాతి భో సుందరీ పరిబ్యాజికా తేసం అజ్ఞాతిత్థియానం పరిబ్యాజికానం పటిస్సుత్వా అభిక్ఖణం జేతవనం అగమాసీ”తి.

తిత్థియా కతిపాహస్య అచ్చయేన ధుత్తానం కహపణే దత్వా “గచ్ఛథ, సుందరిం మారేత్వా సమణస్య గోతమస్య గన్ధకుటియా అవిదురే మాలాకచవరన్తరే నిక్ఖిపిత్వా ఏధా”తి వదింసు. తే తథా అకంసు. తతో తిత్థియా “సుందరిం న పస్సామా”తి కోలాహలం కత్వా రజ్ఞో ఆరోచేత్వా “కత్థ పన తుమ్మే పరిసబ్బధా”తి రజ్ఞా వుత్తా ఇమేసు దివసేసు జేతవనే వసతి, తత్థస్సా పవత్తిం న జానామాతి. “తేన హి గచ్ఛథ, నం తత్థ విచినథా”తి రజ్ఞా అనుజ్ఞాతా అత్తనో ఉపట్టాకే గహేత్వా జేతవనం గన్త్యా విచినంతా వియ హుత్వా మాలాకచవరం బ్యూహిత్వా తస్సా సరీరం మశ్చకం ఆరోపేత్వా నగరం పవేసేత్వా “సమణస్య గోతమస్య సావకా ‘సత్తునా కతం పాపకమ్మం పటిచ్చాదేస్సామా’తి సుందరిం మారేత్వా మాలాకచవరన్తరే నిక్ఖిపింసు”తి రజ్ఞో ఆరోచేసుం. రాజాపి అనుపపరిక్ఖిత్వా “తేన హి గచ్ఛథ, నగరం ఆహిణ్ణథా”తి ఆహ. తే నగరవీధీసు

“పస్సధ సమణానం సక్యపుత్తియానం కమ్మ”ని ఆదీని వదస్తా విచరిత్వా పున రజ్ఞో నివేసనద్వారం అగమంసు. రాజా సున్దరియా సరీరం ఆమకసుసానే అట్టకం ఆరోపేత్వా రక్తాపేసి. సావత్తివాసినో రపేత్వా అరియసావకే యేభుయ్యేన “పస్సధ సమణానం సక్యపుత్తియానం కమ్మ”ని ఆదీని వత్వా అన్తోనగరే బహినగరే చ భిక్షూ అక్కోసంతా విచరింసు. తేన వుత్తం – “యదా తే అజ్ఞోసు తిట్టియా పరిబ్బాజకా ‘వోదిట్టా ఖో సున్దరీ’”తి ఆది.

తత్త అజ్ఞోసుతి జానింసు. వోదిట్టాతి బృపదిట్టా, జేతవనం ఆగచ్ఛంతీ చ గచ్ఛంతీ చ విసేసతో దిట్టా, బహులం దిట్టాతి అత్తో. పరిఖాకూపేతి దీఘికావాటే . యా సా, మహారాజ, సున్దరీతి, మహారాజ, యా సా ఇమస్మిం నగరే రూపసున్దరతాయ “సున్దరీ”తి పాకటా అభిజ్ఞాతా పరిబ్బాజికా. సా నో న దిస్సతీతి సా అవ్హాకం చక్కు వియ జీవితం వియ చ పియాయితబ్బా, ఇదాని న దిస్సతి. యథానిక్కిత్తన్తి పురిసే ఆణాపేత్వా మాలాకచవరన్తరే అత్తనా యథారపితం. “యథానిఖాత”న్తిపి పారో, పథవియం నిఖాతప్పకారన్తి అత్తో.

రథియాయ రథియన్తి వీధితో వీధిం. వీధీతి హి వినివిజ్ఞనకరచ్ఛా. సిజ్ఞాటకన్తి తికోణరచ్ఛా. అలజ్ఞినోతి న లజ్ఞినో, పాపజిగుచ్ఛావిరహితాతి అత్తో. దుస్సీలాతి నిస్సీలా. పాపధమ్మాతి లామకసభావా నిహీనాచారా. ముసావాదినోతి దుస్సీలా సమానా “సీలవన్తో మయ”న్తి అలికవాదితాయ ముసావాదినో. అబ్రహ్మచారిణోతి “మేధునప్పటిసేవితాయ అసేట్టచారిణో ఇమే హి నామా”తి హీళేన్తా వదన్తి. ధమ్మచారిణోతి కుసలధమ్మచారిణో. సమచారిణోతి కాయకమ్మాదిసమచారిణో. కల్యాణధమ్మాతి సున్దరసభావా, పటిజానిస్సన్తి నామాతి సమ్మన్తో. నామసద్దయోగేన హి ఏత్త పటిజానిస్సన్తితి అనాగతకాలవచనం. సామజ్ఞాన్తి సమణభావో సమితపాపతా. బ్రహ్మజ్ఞాన్తి సేట్టభావో బాహితపాపతా. కుతోతి కేన కారణేన. అపగతాతి అపేతా పరిభట్టా. పురిసకిచ్చన్తి మేధునప్పటిసేవనం సన్ధాయ వదన్తి.

అథ భిక్షూ తం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేసుం. సత్థా “తేన హి, భిక్షవే, తుమ్హేపి తే మనుస్సే ఇమాయ గాఢాయ పటిచోదేధా”తి వత్వా “అభూతవాదీ”తి గాఢమాహ. తం సన్ధాయ వుత్తం – “అథ ఖో సమ్మహులా...పే.... నిహీనకమ్మా మనుజా పరత్థా”తి. తత్త నేనో, భిక్షవే, సద్ధో చిరం భవిస్సతీతి ఇదం సత్థా తస్స అయసస్స నిప్పత్తిం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన జానిత్వా భిక్షూ సమస్సాసేన్తో ఆహ.

గాఢాయం అభూతవాదీతి పరస్స దోసం అదిస్సావ ముసావాదం కత్వా అభూతేన అతచ్ఛేన పరం అబ్బాచిక్ఖన్తో. యో వాపి కత్వాతి యో వా పన పాపకమ్మం కత్వా “నాహం ఏతం కరోమీ”తి ఆహ. పేచ్చ సమా భవన్తీతి తే ఉభోపి జనా ఇతో పరలోకం గత్వా నిరయూపగమనేన గతియా సమా భవన్తి. గతియేవ హి నేసం పరిచ్ఛిన్నా, ఆయూ పన అపరిచ్ఛిన్నా. బహుకజ్ఞో పాపం కత్వా చిరం నిరయే పచ్చతి, పరిత్తకం కత్వా అప్పమత్తకమేవ కాలం పచ్చతి. యస్మా పన నేసం ఉభిన్నమ్మి లామకమేవ కమ్మం, తేన వుత్తం – నిహీనకమ్మా మనుజా పరత్థాతి. “పరత్థా”తి ఇమస్స పన పదస్స పురతో “పేచ్ఛా”తిపదేన సమ్మన్తో, పేచ్చ పరత్త ఇతో గత్వా తే నిహీనకమ్మా పరలోకే సమా భవన్తీతి అత్తో.

పరియాపుణీత్వాతి ఉగ్గహేత్వా. అకారకాతి అపరాధస్స న కారకా. నయిమేహి కతన్తి ఏవం కిర నేసమహోసి – ఇమేహి సమణేహి సక్యపుత్తియేహి అద్ధా తం పాపకమ్మం న కతం, యం అజ్ఞాతిత్తియా ఉగ్గోసేత్వా సకలనగరం ఆహిణ్ణింసు, యస్మా ఇమే అమ్మేసు ఏవం అసబ్బాహి ఫరుసాహి వాచాహి అబ్బాచిక్ఖన్తేసుపి న కేఞ్చి వికారం దస్సేన్తి, ఖన్తిసోరచ్ఛన్తి న విజహన్తి, కేవలం పన “అభూతవాదీ నిరయం ఉపేతీ”తి ధమ్మంయేవ వదస్తా సపన్తియేవ, ఇమే సమణా సక్యపుత్తియా

అష్టే అనుపధారేత్వా అబ్బాచిక్ష్ణంతే సపన్తి, సపథం కరోన్తా వియ వదన్తి . అథ వా “యో వాపి కత్వా ‘న కరోమి’ చాహ”తి వదన్తా సపన్తి, అత్తనో అకారకభావం బోధేతుం అష్టాకం సపథం కరోన్తి ఇమేతి అత్తో.

తేసశ్శో మనుస్సానం భగవతా భాసితగాఢాయ సవనసమనన్తరమేవ బుద్ధానుభావేన సారజ్ఞం ఓక్కమి, సంవేగో ఉప్పజ్జి “నయిదం అష్టేహి పచ్చక్ఖతో దిట్టం, సుతం నామ తథాపి హోతి, అశ్శాధాపి హోతి, ఏతే చ అశ్శాతిత్థియా ఇమేసం అనత్తకామా అహితకామా, తస్మా తే సద్ధాయ నయిదం అష్టేహి వత్తబ్బం, దుజ్జానా హి సమణా”తి. తే తతో పట్టాయ తతో ఓరమింసు.

రాజాపి యేహి సున్దరీ మారితా, తేసం జాననత్తం పురిసే ఆణాపేసి. అథ తే ధుత్తా తేహి కహపణేహి సురం పివన్తా అశ్శామశ్శాం కలహం కరింసు. తేసు హి ఏకో ఏకం ఆహ - “త్వం సున్దరిం ఏకప్పహరేన మారేత్వా మాలాకచవరన్తరే ఖిపిత్వా తతో లద్ధకహపణేహి సురం పివసి, హోతు హోతూ”తి. రాజపురిసా తం సుత్వా తే ధుత్తే గహేత్వా రశ్శో దస్సేసుం. రాజా “తుష్టేహి సా మారితా”తి తే ధుత్తే పుచ్చి. “ఆమ, దేవా”తి. “కేహి మారాపితా”తి? “అశ్శాతిత్థియేహి, దేవా”తి. రాజా తిత్థియే ఏక్కోసాపేత్వా తమత్తం పటిజానాపేత్వా, “అయం సున్దరీ తస్స సమణస్స గోతమస్స అవణ్ణం ఆరోపేతుకామేహి అష్టేహి మారాపితా, నేవ గోతమస్స, న గోతమసావకానం దోసో అత్తి, అష్టాకమేవ దోసోతి ఏవం వదన్తా నగరం ఆహిణ్ణథా”తి ఆణాపేసి. తే తథా అకంసు. మహాజనో సమ్మదేవ సద్దహి. తిత్థియానం ధిక్కారం అకాసి, తిత్థియా మనుస్సవధదణ్ణం పాపుణింసు. తతో పట్టాయ బుద్ధస్స భిక్ఖుసజ్జస్స చ భియ్యోసోమత్తాయ సక్కారసమ్మానో మహా అహోసి. భిక్ఖూ అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా భగవన్తం అభివాదేత్వా అత్తమనా పటివేదేసుం. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్ఖూ... పే.... అన్తరహితో సో, భన్తే, సద్దో”తి.

కస్మా పన భగవా “తిత్థియానం ఇదం కమ్మ”న్తి భిక్ఖూనం నారోచేసి? అరియానం తావ ఆరోచనేన పయోజనం నత్తి, పుధుజ్జనేసు పన “యే న సద్దహేయ్యం, తేసం తం దీఘరత్తం అహితాయ దుష్టాయ సంవత్తేయ్యా”తి నారోచేసి. అపిచేతం బుద్ధానం అనాచిణ్ణం, యం అనాగతస్స ఈదిసస్స వత్తుస్స ఆచిక్ఖనం. పరానుద్దేసికమేవ హి భగవా సంకిలేసపక్ఖం విభావేతి , కమ్మశ్చ కతోకాసం న సక్కా నివత్తేతున్తి అబ్బక్ఖానం తన్నిమిత్తశ్చ భగవా అజ్ఞప్తేన్తో నిసీది. వుత్తశ్శోతం -

“న అన్తలిక్ఖే న సమ్మద్దమజ్జే,

న పబ్బతానం వివరం పవిస్స;

న విజ్జతీ సో జగతిప్పదేసో,

యత్థట్ఠితో ముచ్చేయ్య పాపకమ్మా”తి. (ధ. పం. ౧౨౭; మి. పం. ౪.౨.౪);

ఏతమత్తం విదిత్వాతి మమ్మచ్చేదనవసేనాపి బాలజనేహి పవత్తితం దురుత్తవచనం ఖన్తిబలసమన్నాగతస్స ధీరస్స దుత్తితిక్ఖా నామ నత్థీతి ఇమమత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం అధివాసనఖన్తిబలవిభావనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త తుదన్తి వాచాయ జనా అసశ్శతా, సరేహి సజ్ఞామగతంవ కుశ్శరన్తి కాయికసంవరాదీసు కస్సచిపి సంవరస్స అభావేన అసంయతా అవినీతా బాలజనా సరేహి సాయకేహి సజ్ఞామగతం యుద్ధగతం కుశ్శరంవ హత్థినాగం పటియోధా

వియ వాచాసత్తీహి తుదన్తి విజ్ఞన్తి, అయం తేసం సభావో . సుత్వాన వాక్యం ఫరుసం ఉదీరితం, అధివాసయే భిక్తు
అదుట్టచిత్తోతి తం పన తేహి బాలజనేహి ఉదీరితం భాసితం మమ్మఘట్టనవసేన పవత్తితం ఫరుసం వాక్యం వచనం
అభూతం భూతతో నిబ్బేరేన్తో మమ కకచూపమఘవాదం (మ. ని. ౧.౨౨౨ ఆదయో) అనుస్సరన్తో ఈసకమ్మి అదుట్టచిత్తో
హుత్వా “సంసారసభావో ఏసో”తి సంసారే భయం ఇక్ఖణీసీలో భిక్తు అధివాసయే, అధివాసనఖన్తియం రత్వా ఖమేయ్యాతి
అత్తో.

ఏత్థాహ - కిం పన తం కమ్మం, యం అపరిమాణకాలం సక్కుచ్చం ఉపచితవిపులపుణ్ణాసమ్భారో సత్థా ఏవం దారుణం
అభూతబ్బక్ఖానం పాపుణీతి? వుచ్చతే - అయం సో భగవా బోధిసత్తభూతో అతీతజాతియం మునాళి నామ ధుత్తో హుత్వా
పాపజనసేవీ అయోనిసోమనసికారబహులో విచరతి. సో ఏకదివసం సురభిం నామ పచ్చేకసమ్ముద్ధం నగరం పిణ్ణాయ
పవిసితుం చీవరం పారుపంతం పస్సి. తస్మి ఇచ్చ సమయే అణ్ణాతరా ఇత్థి తస్స అవిదురేన గచ్ఛతి. ధుత్తో “అబ్బహ్మచారీ
అయం సమణో”తి అబ్బాచిక్కి. సో తేన కమ్మేన బహూని వస్ససహస్సాని నిరయే పచ్చిత్వా తస్సేవ కమ్మస్స
విపాకావసేసేన ఇదాని బుద్ధో హుత్వాపి సున్దరియా కారణా అభూతబ్బక్ఖానం పాపుణి. యథా చేతం, ఏవం
చిఇచ్చమాణవికాదీనం వికారకిత్తింసం భగవతో అబ్బక్ఖానాదీని దుక్ఖాని పత్తాని, సబ్బాని పుట్టే కతస్స కమ్మస్స
విపాకావసేసాని, యాని “కమ్మపిలోతికానీ”తి వుచ్చన్తి. వుత్తజ్ఞోతం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౯.౬౪-౯౬) -

“అనోతత్తసరాసన్నే, రమణీయే సిలాతలే;
నానారతనపజ్ఞోతే, నానాగన్ధవనన్తరే.

“మహతా భిక్కుసజ్జేన, పరేతో లోకనాయకో;
ఆసీనో బ్యాకరీ తత్థ, పుబ్బకమ్మాని అత్తనో.

“సుణాథ భిక్ఖవో మయ్హం, యం కమ్మం పకతం మయా;
పిలోతికస్స కమ్మస్స, బుద్ధత్తేపి విపచ్ఛతి.

౧. “మునాళి నామహం ధుత్తో, పుట్టే అణ్ణాసు జాతిసు;
పచ్చేకబుద్ధం సురభిం, అబ్బాచిక్కిం అదూసకం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, నిరయే సంసరిం చిరం;
బహూ వస్ససహస్సాని, దుక్ఖం వేదేమి వేదనం.

“తేన కమ్మావసేసేన, ఇథ పచ్చిమకే భవే;
అబ్బక్ఖానం మయా లద్ధం, సున్దరికాయ కారణా.

౨. “సబ్బాభిభుస్స బుద్ధస్స, నన్తో నామాసి సావకో;
తం అబ్బక్ఖాయ నిరయే, చిరం సంసరితం మయా.

“దస వస్ససహస్సాని, నిరయే సంసరిం చిరం;
మనుస్సభావం లద్ధాహం, అబ్బక్ఖానం బహుం లభిం.

“తేన కమ్మావసేసేన, చిజ్జమాణవికా మమం;
అబ్బాచిక్ఖి అభూతేన, జనకాయస్స అగ్గతో.

౩. “ట్రాహ్మాణో సుతవా ఆసిం, అహం సక్కతపూజితో;
మహావనే పఞ్చసతే, మన్తే వాచేమి మాణవే.

“తత్థాగతో ఇసీ భీమో, పఞ్చాభిజ్ఞో మహిద్ధికో;
తజ్జాహం ఆగతం దిస్సా, అబ్బాచిక్ఖిం అదూసకం.

“తతోహం అవచం సిస్సే, కామభోగీ అయం ఇసి;
మయ్హమ్మి భాసమానస్స, అనుమోదింసు మాణవా.

“తతో మాణవకా సబ్బే, భిక్ఖమానం కులే కులే;
మహాజనస్స ఆహంసు, కామభోగీ అయం ఇసి.

“తేన కమ్మవిపాకేన, పఞ్చాభిక్ఖసతా ఇమే;
అబ్బక్ఖానం లభుం సబ్బే, సున్దరికాయ కారణా.

౪. “వేమాతుభాతికం పుట్టే, ధనహేతు హనిం అహం;
పక్ఖిపింగిరిదుగ్గస్మిం, సిలాయ చ అపింసయిం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, దేవదత్తో సిలం ఖిపి;
అజ్ఞట్టం పింసయీ పాదే, మమ పాసాణసక్ఖరా.

౫. “పురేహం దారకో హుత్వా, కీళమానో మహాపథే;
పచ్చేకబుద్ధం దిస్వాన, మగ్గే సకలికం ఖిపిం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, ఇథ పచ్చిమకే భవే;
వధత్థం మం దేవదత్తో, అభిమారే పయోజయి.

౬. “హత్థారోహో పురే ఆసిం, పచ్చేకమునిముత్తమం;
పిణ్డాయ విచరంతం తం, ఆసాదేసిం గజేనహం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, భన్తో నాళాగిరీ గజో;
గిరిబ్బజే పురవరే, దారుణో సముపాగమి.

౭. “రాజాహం పత్తివో ఆసిం, సత్తియా పురిసే హనిం;
తేన కమ్మవిపాకేన, నిరయే పచ్చిసం భుసం.

“కమ్మునో తస్య సేసేన, సోదాని సకలం మమ;
పాదే ఛవిం పకప్పేసి, న హి కమ్మం వినస్సతి.

౮. “అహం కేవట్టగామస్మిం, అహం కేవట్టదారకో;
మచ్చకే ఘాతితే దిస్వా, జనయిం సోమనస్సకం.

“తేన కమ్మవిపాకేన, సీసదుక్ఖం అహూ మమ;
సక్కా చ సబ్బే హజ్జింసు, యదా హని విటటూభో.

౯. “పుస్సస్సాహం పావచనే, సావకే పరిభాసయిం;
యవం ఖాదథ భుజ్జాథ, మా చ భుజ్జాథ సాలయో.

“తేన కమ్మవిపాకేన, తేమాసం ఖాదితం యవం;
నిమన్తితో బ్రాహ్మణేన, వేరజ్జాయం వసిం తదా.

౧౦. “నిబ్బుద్ధే వత్తమానమ్మి, మల్లపుత్తం నిహేరయిం;
తేన కమ్మవిపాకేన, పిట్టిదుక్ఖం అహూ మమ.

౧౧. “తికిచ్చకో అహం ఆసిం, సేటిపుత్తం విరేచయిం;
తేన కమ్మవిపాకేన, హోతి పక్ఖన్దికా మమ.

౧౨. “అవచాహం జోతిపాలో, కస్సపం సుగతం తదా;
కుతో ను బోధి ముణ్ణస్స, బోధి పరమదుల్లభా.

“తేన కమ్మవిపాకేన, అచరిం దుక్కరం బహుం;
ఛబ్బస్సానురువేలాయం, తతో బోధిం అపాపుణిం.

“నాహం ఏతేన మగ్గేన, పాపుణిం బోధిముత్తమం;
కుమ్మగ్గేన గపేసిస్సం, పుబ్బకమ్మేన వారితో.

“పుజ్జాపాపపరిక్ఖిణో, సబ్బసన్తాపవజ్జితో;
అసోకో అనుపాయాసో, నిబ్బాయిస్సమనాసవో.

“ఏవం జినో వియాకాసి, భిక్ఖుసజ్ఞస్స అగ్గతో;

సబ్బాభిజ్ఞాబలపుత్తో, అనోతత్తమహాసరో”తి. (అప. థేర ౧.౩౯.౬౪-౯౬);

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉపసేనసుత్తవణ్ణనా

౩౯. నవమే ఉపసేనస్సాతి ఏత్త ఉపసేనోతి తస్స థేరస్స నామం, వజ్జంత్రాహ్మణస్స పన పుత్తత్తా “వజ్జంత్రపుత్తో”తి చ నం వోహరన్తి.

అయశ్శో థేరో ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స కనిట్టభాతా, సాసనే పబ్బజిత్వా అపశ్శాత్తే సిక్ఖాపదే ఉపసమ్మదాయ ద్వివసోస్స ఉపజ్ఞాయో హుత్వా ఏకం భిక్షుం ఉపసమ్మాదేత్వా తేన సద్ధిం భగవతో ఉపట్ఠానం గతో, తస్స భిక్షునో భగవతా తస్స సద్ధివిహారికభావం పుచ్చిత్వా ఖన్ధకే ఆగతనయేన “అతిలహుం ఖో త్వం, మోఘపురిస, ఆవత్తో బాహుల్లాయ, యదిదం గణబద్ధియ”న్తి (మహావ. ౭౫) విగరహితో పతోదాభితున్నో వియ ఆజానీయో సంవిగ్గమానసో “యదిపాహం ఇదాని పరిసం నిస్సాయ భగవతా విగరహితో, పరిసంయేవ పన నిస్సాయ పాసంసియో భవేయ్య”న్తి ఉస్సాహజాతో సబ్బే ధుతథమ్మే సమాదాయ వత్తమానో విపస్సనం ఆరభిత్వా న చిరస్సేవ ఛళభిజ్ఞో పటిసమ్మిదాప్పత్తో మహాఖీణాసవో హుత్వా అత్తనో నిస్సితకే ధుతజ్ఞధరో ఏవ కత్వా తేహి సద్ధిం భగవంతం ఉపసజ్ఞమిత్వా సంతతసిక్ఖాపదే (పారా. ౫౬౫ ఆదయో) ఆగతనయేన “పాసాదికా ఖో త్యాయం, ఉపసేన, పరిసా”తి పరిసవసేన భగవతో సన్తికా లద్ధపసంసో “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం సమంతపాసాదికానం యదిదం ఉపసేనో వజ్జంత్రపుత్తో”తి (అ. ని. ౧.౨౧౩) ఏతదగ్గే రపితో అసీతియా మహాసావకేసు అబ్బన్తరో.

సో ఏకదివసం పచ్చాభత్తం పిణ్డపాతప్పటిక్కన్తో అన్తేవాసికేసు అత్తనో అత్తనో దివాట్ఠానం గతేసు ఉదకకుమ్భతో ఉదకం గహేత్వా పాదే పక్ఖాలేత్వా గత్తాని సీతిం కత్వా చమ్మక్ఖణ్డం అత్థరిత్వా దివాట్ఠానే దివావిహారం నిసిన్నో అత్తనో గుణే ఆవజ్ఞేసి. తస్స తే అనేకసతా అనేకసహస్సా పోజ్ఞానుపోజ్ఞం ఉపట్ఠహింసు. సో “మయ్ఠం తావ సావకస్స సతో ఇమే ఏవరూపా గుణా, కీదిసా ను ఖో మయ్ఠం సత్థు గుణా”తి భగవతో గుణాభిముఖం మనసికారం పేసేసి. తే తస్స జాణబలానురూపం అనేకకోటిసహస్సా ఉపట్ఠహింసు. సో “ఏవంసీలో మే సత్థా ఏవంధమ్మో ఏవంపశ్శో ఏవంవిముత్త”తిఆదినా చ “ఇతిపి సో భగవా అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో”తిఆదినా చ ఆవిభావానురూపం సత్థు గుణే అనుస్సరిత్వా, తతో “స్వాక్ఖాతో”తిఆదినా ధమ్మస్స, “సుప్పటిపన్నో”తిఆదినా అరియసజ్ఞస్స చ గుణే అనుస్సరి. ఏవం మహాథేరో అనేకాకారవోకారం రతనత్తయగుణేసు ఆవిభూతేసు అత్తమనో పముదితో ఉళారపీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేన్తో నిసీది. తమత్థం దస్సేతుం “ఆయస్మతో ఉపసేనస్స వజ్జంత్రపుత్తస్స రహోగతస్సా”తిఆది వుత్తం.

తత్థ రహోగతస్సాతి రహసి గతస్స. పటిసల్లీనస్సాతి ఏకిభూతస్స. ఏవం చేతసో పరివితక్కో ఉదపాదీతి ఏవం ఇదాని వుచ్చమానాకారో చిత్తస్స వితక్కో ఉప్పజ్జి. లాభా వత మేతి యే ఇమే మనుస్సత్తబుద్ధుప్పాదసద్ధాసమధిగమాదయో, అహో వత మే ఏతే లాభా. సులద్ధం వత మేతి యజ్ఞేదం మయా భగవతో సాసనే పబ్బజ్జాపసమ్మదారతనత్తయపయిరుపాసనాది పటిలద్ధం, తం మే అహో వత సుట్టు లద్ధం. తత్థ కారణమాహ “సత్థా చ మే”తిఆదినా.

తల్లి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తేహి యథారహం సత్తే అనుసాసతీతి సత్తా. భాగ్యవంతతాదీహి కారణేహి భగవా. ఆరకత్తా కిలేసేహి, కిలేసారీనం హతత్తా, సంసారచక్కుస్స వా అరానం హతత్తా, పచ్చయాదీనం అరహత్తా, పాపకరణే రహాభావా అరహం . సమ్మా సామిజ్జ సబ్బధమ్మానం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధోతి అయమేత్థ సజ్జేవో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౨౩ ఆదయో) బుద్ధానుస్సతినిద్దేసతో గహేతబ్బో.

స్వాక్ఖాతేతి సుట్టు అక్ఖాతే, ఏకంతనియ్యానికం కత్వా భాసితే. ధమ్మవినయేతి పావచనే. తస్సో యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానానం సంసారదుక్ఖపాతతో ధారణేన, రాగాదికిలేసే వినయనేన చ ధమ్మవినయోతి వుచ్చతి. సబ్బహ్మచారిణోతి సేట్టట్టేన బ్రహ్మసజ్ఞాతం భగవతో సాసనం అరియమగ్గం సహ చరంతి పటిపజ్జంతీతి సబ్రహ్మచారిణో. సీలవంతోతి మగ్గఫలసీలవసేన సీలవంతో. కల్యాణధమ్మాతి సమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజాణదస్సనాదయో కల్యాణా సున్దరా ధమ్మా ఏతేసం అట్టితి కల్యాణధమ్మా. ఏతేన సజ్జస్స సుప్పటిపత్తిం దస్సేతి. సీలేసు చమ్మి పరిపూరకారీతి “అహమ్మి పబ్బజిత్వా న తిరచ్ఛానకథాకథికో కాయదళ్లిబహులో హుత్వా విహాసిం, అథ ఖో పాతిమోక్షసంవరాదిం చతుబ్బిధమ్మి సీలం అఖణ్డం అభిద్దం అసబలం అకమ్మాసం భుజిస్సం విజ్ఞాప్పసత్థం అపరామట్టం కత్వా పరిపూరేంతో అరియమగ్గంయేవ పాపేసి”న్తి వదతి. ఏతేన హేటిమఫలద్వయసమ్మత్తిమత్తనో దీపేతి. సోతాపన్నసకదాగామినో హి సీలేసు పరిపూరకారినో. సుసమాహితో చమ్మి ఏకగ్గచిత్తోతి ఉపచారప్పనాభేదేన సమాధినా సబ్బధాపి సమాహితో చ అమ్మి అవిక్ఖిత్తచిత్తో. ఇమినా సమాధిస్మిం పరిపూరకారితావచనేన తతియఫలసమ్మత్తిమత్తనో దీపేతి. అనాగామినో హి సమాధిస్మిం పరిపూరకారినో. అరహో చమ్మి ఖీణాసవోతి కామాసవాదీనం సబ్బసో ఖీణత్తా ఖీణాసవో, తతో ఏవ పరిక్షీణభవసంయోజనో సదేవకే లోకే అగ్గదక్షిణేయ్యతాయ అరహో చమ్మి. ఏతేన అత్తనో కతకరణీయతం దస్సేతి. మహిద్ధికో చమ్మి మహానుభావోతి అధిట్ఠానవికుబ్బనాదిఇద్ధిసు మహతా వసీభావేన సమన్నాగతత్తా మహిద్ధికో ఉళారస్స పుజ్ఞానుభావస్స గుణానుభావస్స చ సమ్మత్తియా మహానుభావో చ అస్మి. ఏతేన లోకియాభిజ్ఞానవానుపుబ్బవిహారసమాపత్తియోగమత్తనో దీపేతి. అభిజ్ఞాసు వసీభావేన హి అరియా యథిచ్చితనిష్పాదనేన మహిద్ధికా, పుబ్బూపనిస్సయసమ్మత్తియా నానావిహారసమాపత్తీహి చ వినోధితసంతానత్తా మహానుభావా చ హోంతీతి.

భద్దకం మే జీవితన్తి ఏవంవిధసీలాదిగుణసమన్నాగతస్స మే యావాయం కాయో ధరతి, తావ సత్తానం హితసుఖమేవ వడ్డతి, పుజ్జాక్ఖేత్తభావతో జీవితమ్మి మే భద్దకం సున్దరం. భద్దకం మరణన్తి సచే పనిదం ఖన్ధపశ్చాకం అజ్జ వా ఇమస్మింయేవ వా ఖణే అనుపాదానో వియ జాతవేదో నిబ్బాయతి, తం అప్పటిసన్ధికం పరినిబ్బానసజ్ఞాతం మరణమ్మి మే భద్దకన్తి ఉభయత్థ తాదిభావం దీపేతి. ఏవం మహాధేరో అప్పహీనసోమనస్సుప్పిలావితవాసనుస్సన్నత్తా ఉళారసోమనస్సితో ధమ్మబహుమానేన ధమ్మపీతిపటిసంవేదనేన పరివితక్కేసి.

తం సత్తా గన్ధకుటియం నిసినోవ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన జానిత్వా జీవితే మరణే చ తస్స తాదిభావవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి. తేన వుత్తం – “అథ ఖో భగవా...పే.... ఉదానేసి”తి.

తల్లి యం జీవితం న తపతీతి యం ఖీణాసవపుగ్గలం జీవితం ఆయతిం ఖన్ధప్పవత్తియా సబ్బేన సబ్బం అభావతో న తపతి న బాధతి, వత్తమానమేవ వా జీవితం సబ్బసో సజ్జతధమ్మత్తా సతిపజ్ఞావేపుల్లప్పత్తియా సబ్బత్థ సతిసమ్మజ్జాసమాయోగతో న బాధతి. యో హి అన్ధపుద్గుజ్ఞనో పాపజనసేవీ అయోనిసోమనసికారబహులో అకతకుసలో అకతపుణ్ణో, సో “అకతం వత మే కల్యాణ”న్తిఆదినా విప్పటిసారేన తపతీతి తస్స జీవితం తం తపతి నామ. ఇతరే పన

అకతపాపా కతపుణ్ణా కల్యాణపుదుజ్జనేన సద్ధిం సత్త సేఖా తపనీయధమ్మపరివజ్జనేన అతపనీయధమ్మసమన్నాగమేన చ పద్ధానుతాపేన న తపంతీతి న తేసం జీవితం తపతి. ఖీణాసవో పన వత్తబ్బమేవ నత్థీతి పవత్తిదుక్ఖవసేన అత్తవణ్ణనా కతా.

మరణస్తే న సోచతీతి మరణసజ్ఞాతే అస్తే పరియోసానే, మరణసమీపే వా న సోచతి అనాగామిమగ్గేనేవ సోకస్స సముగ్ఘాతితత్తా. స వే దిట్టపదో ధీరో, సోకమజ్ఞే న సోచతీతి సో అనభిజ్ఞాదీనం చతున్నం ధమ్మపదానం నిబ్బానస్సేవ వా దిట్టత్తా దిట్టపదో, ధితిసమ్మన్నత్తా ధీరో ఖీణాసవో సోచనధమ్మత్తా “సోకా”తి లద్ధనామానం అవీతరాగానం సత్తానం, సోకహేతూనం వా లోకధమ్మానం మజ్ఞే రత్వాపి న సోచతి.

ఇదానిస్స సబ్బసో సోకహేతూనం అభావం దీపేతుం “ఉచ్చిన్నభవతణ్ణస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త యస్స అగ్గమగ్గేన సబ్బసో ఉచ్చిన్నా భవతణ్ణా, సో ఉచ్చిన్నభవతణ్ణో. తస్స అవసేసకిలేసానం అనవసేసవూపసమేన సంతచిత్తస్స ఖీణాసవభిక్కునో. విక్ఖీణో జాతిసంసారోతి జాతిఆదికో -

“ఖద్ధానఞ్చ పటిపాటి, ధాతుఆయతనాన చ;
అబ్బోచ్చిన్నం వత్తమానా, సంసారోతి పవుచ్చతీ”తి. -

వుత్తలక్ఖణో సంసారో విసేసతో ఖీణో. తస్మా నత్థి తస్స పునబ్బవోతి యస్మా తస్స ఏవరూపస్స అరియపుగ్గలస్స ఆయతిం పునబ్బవో నత్థి, తస్మా తస్స జాతిసంసారో ఖీణో. కస్మా పనస్స పునబ్బవో నత్థి? యస్మా ఉచ్చిన్నభవతణ్ణో సంతచిత్తో చ హోతి, తస్మాతి ఆవత్తేత్వా వత్తబ్బం. అథ వా విక్ఖీణో జాతిసంసారో, తతో ఏవ నత్థి తస్స పునబ్బవోతి అత్తో యోజేతబ్బో.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సారిపుత్తఉపసమసుత్తవణ్ణనా

౪౦. దసమే అత్తనో ఉపసమన్తి సావకపారమీమత్తకప్పత్తియా హేతుభూతం అగ్గమగ్గేన అత్తనో అనవసేసకిలేసవూపసమం.

ఆయస్మా హి సారిపుత్తో అనుపసంతకిలేసానం సత్తానం రాగాదికిలేసజనితసంతాపదరథపరిహాహదుక్ఖశ్చోప కిలేసాభిసంజ్ఞారనిమిత్తం జాతిజరాభ్యాధిమరణసోకపరిదేవాదిదుక్ఖఞ్చ పచ్చక్ఖతో దిస్సా అతీతానాగతేపి నేసం వట్టమూలకదుక్ఖం పరితులేత్వా కరుణాయమానో అత్తనాపి పుదుజ్జనకాలే అనుభూతం కిలేసనిమిత్తం వా అనప్పకం దుక్ఖం అనుస్సరిత్వా “ఈదిసస్స నామ మహాదుక్ఖస్స హేతుభూతా కిలేసా ఇదాని మే సుప్పహీనా”తి అత్తనో కిలేసవూపసమం అభిణ్ణం పచ్చవేక్ఖతి. పచ్చవేక్ఖంతో చ “ఇమే ఏత్తకా కిలేసా సోతాపత్తిమగ్గేన ఉపసమితా, ఏత్తకా సకదాగామిమగ్గేన, ఏత్తకా అనాగామిమగ్గేన, ఏత్తకా అరహత్తమగ్గేన ఉపసమితా”తి తంతంమగ్గజాణోహి ఓధిసో కిలేసానం ఉపసమితభావం పచ్చవేక్ఖతి, తేన వుత్తం - “అత్తనో ఉపసమం పచ్చవేక్ఖమానో”తి.

అపరే “ధేరో అరహత్తఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా తం పచ్చవేక్ఖిత్వా ‘ఇమస్స వతాయం సంతపణీతభావో అచ్చంతసంతాయ అసంజ్ఞతాయ ధాతుయా ఆరమ్మణతో, సయఞ్చ సమ్మదేవ కిలేసవూపసమతో”తి ఏవం అభిణ్ణం ఉపసమం

పచ్చవేళ్ళతో"తి వదన్తి. అజ్ఞో పన "అనవసేసకిలేసానం ఉపసమపరియోసానే జాతం అగ్గఫలమేవేత్త ఉపసమో నామ, తం పచ్చవేళ్ళమానో నిసిన్నో"తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి యదిదం ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స మహాపజ్ఞతాదిహేతుభూతం సావకేసు అనజ్ఞసాధారణం కిలేసప్పహానం అగ్గఫలం వా ఉపసమపరియాయేన వుత్తం, తస్స పచ్చవేళ్ళణసజ్ఞాతం అత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదనుభావదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త ఉపసంతసంతచిత్తస్సాతి ఉపసంతమేవ హుత్వా సంతం చిత్తం ఏతస్సాతి ఉపసంతసంతచిత్తో. సమాపత్తియా విక్లమ్భినేన హి ఉపసంతకిలేసత్తా ఉపసంతచిత్తం న సబ్బధా "ఉపసంతసంత"న్తి వుచ్చతి తస్స ఉపసమస్స అనచ్చన్తికభావతో, న తథా అగ్గమగ్గేన. తేన పన అచ్చంతమేవ కిలేసానం సముచ్చిన్నత్తా అరహతో చిత్తం పున కిలేసానం అనుపసమేతబ్బతాయ సమధవిపస్సనాహేటిమమగ్గేహి ఉపసంతకిలేసం హుత్వా అచ్చంతసంతభావతోవ "ఉపసంతసంత"న్తి వుచ్చతి. తేన వుత్తం - "ఉపసంతమేవ హుత్వా సంతం చిత్తం ఏతస్సాతి ఉపసంతసంతచిత్తో"తి. ఉపసంతన్తి వా ఉపసమో వుచ్చతి, తస్మా "ఉపసంతసంతచిత్తస్సా"తి అచ్చన్తూపసమేన సంతచిత్తస్సాతి అత్తో.

అథ వా సతిపి సబ్బేసం ఖీణాసవానం అనవసేసకిలేసవూపసమే సావకపారమీజాణస్స పన మత్తకప్పత్తిహేతుభూతో సావకేసు అనజ్ఞసాధారణో సవిసేసో ధమ్మసేనాపతిసో కిలేసవూపసమోతి దస్సేతుం సత్థా ఉపసంతసద్దేన విసేసేత్వా ఆహ "ఉపసంతసంతచిత్తస్సా"తి.

తత్తాయమత్తో - భుసం దళ్ళం వా సంతం ఉపసంతం, తేన ఉపసంతేన ఉపసంతమేవ హుత్వా సంతం ఉపసంతసంతం , తాదిసం చిత్తం ఏతస్సాతి సబ్బం పురిమసదిసమేవ. తథా హేస భగవతా - "సారిపుత్తో, భిక్ఖవే, మహాపజ్ఞో పుఠుపజ్ఞో హాసపజ్ఞో జవనపజ్ఞో తిక్ఖపజ్ఞో నిబ్బేధికపజ్ఞో"తిఆదినా (మ. ని. 3.౯౩) అనేకపరియాయేన వణ్ణితో ధోమితో. నేత్తిచ్చిన్నస్సాతి నేత్తి వుచ్చతి భవతణ్ణా సంసారస్స నయనతో, సా నేత్తి చిన్నా ఏతస్సాతి నేత్తిచ్చిన్నో. తస్స నేత్తిచ్చిన్నస్స, పహీనతణ్ణస్సాతి అత్తో. ముత్తో సో మారబన్ధనాతి సో ఏవంవిధో పరిక్షీణభవసంయోజనో సబ్బస్మా మారబన్ధనతో ముత్తో, న తస్స మారబన్ధనమోచనాయ కరణీయం అత్తి, తస్మా ధమ్మసేనాపతి అత్తనో ఉపసమం పచ్చవేళ్ళతోతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ మేఘియవగ్గవణ్ణనా.

౫. సోణవగ్గో

౧. పియతరసుత్తవణ్ణనా

౪౧. మహావగ్గస్స పరమే మల్లికాయ దేవియా సద్ధిన్తి మల్లికాయ నామ అత్తనో మహేసియా సహ.

ఉపరిపాసాదవరగతోతి పాసాదవరస్స ఉపరి గతో. కోచణ్ణో అత్తనా పియతరోతి కోచి అణ్ణో అత్తనా పియాయితబ్బతరో. అత్తి ను ఖో తేతి “కిం తే అత్తి”తి దేవిం పుచ్చతి.

కస్మా పుచ్చతి? అయణ్ణో సావత్తియం దుగ్గతమాలాకారస్స ధీతా. ఏకదివసం ఆపణతో పూవం గహేత్వా మాలారామం గన్త్యా “ఖాదిస్సామీ”తి గచ్ఛన్తి పటిపథే భిక్షుసంఘపరివృతం భగవంతం భిక్షాచారం పవీసంతం దిస్వా పసన్నచిత్తా తం భగవతో అదాసి. సత్తా తథారూపే రానే నిసీదనాకారం దస్సేసి. ఆనన్దత్థేరో చీవరం పణ్ణాపేత్వా అదాసి. భగవా తత్త నిసీదిత్వా తం పూవం పరిభుజ్జేత్వా ముఖం విక్ఖాలేత్వా సితం పాత్వాకాసి. థేరో “కో ఇమిస్సా, భన్తే, దానస్స విపాకో భవిస్సతీ”తి పుచ్చి. “అజ్ఞేసా, ఆనన్ద, తథాగతస్స పరమం భోజనం అదాసి, అజ్ఞేవ కోసలరణ్ణో అగ్గమహేసి భవిస్సతి పియా మనాపా”తి. తం దివసమేవ చ రాజా కాసిగామే భాగినేయ్యేన సద్ధిం యుజ్జిత్వా పరాజితో పలాయిత్యా ఆగతో నగరం పవీసన్తో “బలకాయస్స ఆగమనం ఆగమేస్సామీ”తి తం మాలారామం పావిసి. సా రాజానం ఆగతం పస్సిత్వా తస్స వత్తమకాసి. రాజా తస్సా వత్తే పసీదిత్వా పితరం పక్కోసాపేత్వా మహాంతం ఇస్సరియం దత్వా తం అన్తేపురం పటిహరాపేత్వా అగ్గమహేసిట్ఠానే రపేసి. అథేకదివసం రాజా చిన్తేసి - “మయా ఇమిస్సా మహాంతం ఇస్సరియం దిన్నం, యంనూనాహం ఇమం పుచ్చేయ్యం ‘కో తే పియో’తి? సా ‘త్వం మే, మహారాజ, పియో’తి వత్త్యా, పున మం పుచ్చిస్సతి, అథస్సాహం ‘మయ్ఘమ్మి త్వంయేవ పియో’తి వత్తామీ”తి. ఇతి సో అణ్ణమణ్ణం విస్సాసజననత్తం సమ్మోదనీయం కరోన్తో పుచ్చి.

దేవీ పన పణ్ణితా బుద్ధుపట్టాయికా సజ్జపట్టాయికా “నాయం పణ్ణో రణ్ణో ముఖం ఉల్లోకేత్వా కథేతబ్బో”తి చిన్తేత్వా యథాభూతమేవ వదన్తి “నత్తి ఖో మే, మహారాజ, కోచణ్ణో అత్తనా పియతరో”తి ఆహ. వత్త్యాపి అత్తనా బ్యాకతమత్తం ఉపాయేన రణ్ణో పచ్చక్షం కాతుకామా “తుయ్ఘం పన, మహారాజ, అత్తణ్ణో కోచి అత్తనా పియతరో”తి తథేవ రాజానం పుచ్చి యథా రణ్ణా సయం పుట్టా. రాజాపి తాయ సరసలక్ష్మణేన కథితత్తా నివత్తితుం అసక్కోన్తో సయమ్మి సరసలక్ష్మణేనేవ కథేన్తో తథేవ బ్యాకాసి యథా దేవియా బ్యాకతం.

బ్యాకరిత్వా చ మన్దధాతుకతాయ ఏవం చిన్తేసి - “అహం రాజా పథవిస్సరో మహాంతం పథవిమణ్ణలం అభివిజియ అజ్ఞావసామి, మయ్ఘం తావ యుత్తం ‘అత్తనా పియతరం అణ్ణం న పస్సామీ’తి, అయం పన వసలీ హీనజచ్ఛా సమానా మయా ఉచ్చే రానే రపితా సామిభూతం మం న తథా పియాయతి, ‘అత్తావ పియతరో’తి మమ సమ్ముఖా వదతి, యావ కక్ఖళా వతాయ”న్తి అనత్తమనో హుత్వా “నను తే తీణి రతనాని పియతరానీ”తి చోదేసి. దేవీ ‘రతనత్తయంపాహం దేవ అత్తనో సగ్గసుఖం మోక్ఖసుఖాన్చ పత్తయన్తి సమ్మియాయామి, తస్మా అత్తావ మే పియతరో”తి ఆహ. సబ్బో చాయం లోకో అత్తదత్తమేవ పరం పియాయతి, పుత్తం పత్తేన్తోపి “అయం మం జిణ్ణికాలే పోసస్సతీ”తి పత్తేతి, ధీతరం “మమ కులం వడ్డిస్సతీ”తి, భరియం “మయ్ఘం పాదే పరిచరిస్సతీ”తి, అణ్ణాపి ఇతిమిత్తబన్ధవే తంతంకిచ్చవసేన, ఇతి అత్తదత్తమేవ సమ్మస్సన్తో లోకో పరం పియాయతీతి. అయణ్ణో దేవియా అధిప్పాయో.

అథ రాజా చిన్తేసి - “అయం మల్లికా కుసలా పణ్ణితా నిపుణా ‘అత్తావ మే పియతరో’తి వదతి, మయ్యమ్మి అత్తావ పియతరో హుత్వా ఉపట్టతి, హన్దాహం ఇమమత్తం సత్తు ఆరోచేస్సామి, యథా చ మే సత్తా బ్యాకరిస్సతి, తథా నం ధారేస్సామీ”తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా సత్తు సంతికం ఉపసంక్కుమిత్వా తమత్తం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో రాజా పసేనది కోసలో...పే.... పియతరో”తి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం “లోకే సబ్బసత్తానం అత్తావ అత్తనో పియతరో”తి రజ్ఞా వుత్తమత్తం సబ్బసో జానిత్వా తదత్తపరిదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త సబ్బా దిసా అనుపరిగమ్మ చేతసాతి సబ్బా అనవసేసా దసపి దిసా పరియేసనవసేన చిత్తేన అనుగత్వా. నేవజ్ఞగా పియతరమత్తనా క్వచీతి అత్తనా అతిసయేన పియం అజ్ఞం కోచి పురిసో సబ్బుస్సాహేన పరియేసన్తో క్వచి కత్థచి సబ్బదిసాసు నేవ అధిగచ్ఛేయ్య న పస్సేయ్య. ఏవం పియో పుథు అత్తా పరేసన్తి ఏవం కస్సచి అత్తనా పియతరస్స అనుపలబ్ధనవసేన పుథు విసుం విసుం తేసం తేసం సత్తానం అత్తావ పియో. తస్మా న హింసే పరమత్తకామోతి యస్మా ఏవం సబ్బోపి సత్తో అత్తానం పియాయతి అత్తనో సుఖకామో దుక్ఖప్పటికూలో, తస్మా అత్తకామో అత్తనో హితసుఖం ఇచ్చన్తో పరం సత్తం అన్తమసో కున్ధకిపిల్లికం ఉపాదాయ న హింసే న హనేయ్య న పాణిలేడ్డుదణ్డాదీహిపి విహారేయ్య. పరస్స హి అత్తనా కతే దుక్ఖే తం తతో సక్కుమన్తం వియ కాలన్తరే అత్తని సన్దిస్సతి. అయజ్ఞో కమ్మానం ధమ్మతాతి.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అప్పాయుకసుత్తవణ్ణనా

౪౨. దుతియే అచ్చరియం, భన్తేతి ఇదమ్మి మేఘియసుత్తే వియ గరహణచ్చరియవసేన వేదితబ్బం. యావ అప్పాయుకాతి యత్తకం పరిత్తాయుకా, అతిఇత్తరజీవితాతి అత్తో. సత్తాహజాతేతి సత్తాహేన జాతో సత్తాహజాతో. తస్మిం సత్తాహజాతే, జాతస్స సత్తమే అహనీతి అత్తో. తుసితం కాయం ఉపపజ్జీతి తుసితం దేవనికాయం పటిసన్దిగ్గహణవసేన ఉపపజ్జి.

ఏకదివసం కిర థేరో పచ్చాభత్తం దివాట్టానే నిసిన్నో లక్ఖణానుబ్యజ్ఞానప్పటిమణ్ణితం సోభగ్గప్పత్తం దస్సనానుత్తరియభూతం భగవతో రూపకాయసిరిం మనసి కరిత్వా, “అహో బుద్ధానం రూపకాయసమ్మత్తి దస్సనీయా సమన్తపాసాదికా మనోహరా”తి ఉళారం పీతినోమనస్సం పటిసంవేదేన్తో ఏవం చిన్తేసి - “విజాతమాతుయా నామ విరూపోపి పుత్తో సురూపో వియ మనాపో హోతి, సచే పన బుద్ధానం మాతా మహామాయా దేవీ ధరేయ్య, కీదిసం ను ఖో తస్సా భగవతో రూపదస్సనే పీతినోమనస్సం ఉప్పజ్జేయ్య, మహాజాని ఖో మయ్ఠం మహామాతు దేవియా, యా సత్తాహజాతే భగవతి కాలకతా”తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా భగవన్తం ఉపసంక్కుమిత్వా అత్తనో పరివితక్కితం ఆరోచేన్తో తస్సా కాలకిరియం గరహన్తో “అచ్చరియం, భన్తే”తిఆదిమాహ.

కేచి పనాహు - “మహాపజాపతి గోతమీ భగవన్తం మహతా ఆయాసేన పబ్బజ్ఞం యాచిత్వాపి పటిక్ఖిత్తా, మయా పన ఉపాయేన యాచితో భగవా అట్టగరుధమ్మప్పటిగ్గహణవసేన తస్సా పబ్బజ్ఞం ఉపసమ్మదశ్చా అనుజాని, సా తే ధమ్మే పటిగ్గహేత్వా లద్ధపబ్బజ్ఞాపసమ్మదా భగవతో దుతియం పరిసం ఉప్పాదేత్వా చతుత్థాయ పరిసాయ పచ్చయో అహోసి. సచే

పన భగవతో జనేత్తి మహామాయా దేవీ ధరేయ్య, ఏవమేతా చుభోపి ఖత్తియభగినియో ఏకతో హుత్వా ఇమం సాసనం సోభేయ్యం, భగవా చ మాతరి బహుమానేన మాతుగామస్స సాసనే పబ్బజ్జం ఉపసమ్మదశ్చ సుఖేనేవ అనుజానేయ్య, అప్పాయుకతాయ పనస్సా కసిరేన నిప్పన్నమిదన్తి ఇమినా అధిప్పాయేన థేరో భగవతో సన్తికే ‘అచ్చరియం, భన్తే’తిఆదిమాహా”తి. తం అకారణం. భగవా హి మాతుయా వా అణ్ణస్స వా మాతుగామస్స అత్తనో సాసనే పబ్బజ్జం అనుజానన్తో గరుకంయేవ కత్వా అనుజానాతి, న లహుకం చిరట్టితికామతాయాతి.

అపరే పనాహు - “దసబలచతువేసారజ్ఞాదికే అనణ్ణసాధారణే అనంతాపరిమాణే బుద్ధగుణే థేరో మనసి కరిత్వా యా ఏవం మహానుభావం నామ లోకే అగ్గపుగ్గలం సత్తారం కుచ్చినా దస మాసే పరిహరి, సా బుద్ధమాతా కస్సచి పరిచారికా భవిస్సతీతి అయుత్తమిదం. కస్మా? సత్తు గుణానుచ్ఛవికమేవేతం, యదిదం సత్తాహజాతే భగవతి జనేత్తి కాలం కరోతి, కాలకతా చ తుసితేసు ఉప్పజ్జతీతి అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో హుత్వా తం అత్తనో వితక్కుప్పాదనం భగవతో ఆరోచేన్తో ‘అచ్చరియం, భన్తే’తిఆదివచనం అవోచా”తి.

సత్తా పన యస్మా సత్తాహజాతేసు బోధిసత్తేసు బోధిసత్తమాతు కాలకిరియా ధమ్మతా సిద్ధా, తస్మా తం ధమ్మతం పరిదీపేన్తో “ఏవమేతం, ఆనన్దా”తిఆదిమాహ. సా పనాయం ధమ్మతా యస్మా యథా సబ్బే బోధిసత్తా పారమియో పూరేత్వా తుసితపురే నిబ్బత్తిత్వా తత్త యావతాయుకం రత్వా ఆయుపరియోసాసే దససహస్సచక్రవాళదేవతాహి సన్నిపతిత్వా అభిసమ్మోధిం పత్తుం మనుస్సలోకే పటిసన్నిగ్గహణాయ అజ్ఞేసితా కాలదీపదేసకులాని వియ జనేత్తియా ఆయుపరిమాణమ్మి ఓలోకేత్వా పటిసన్నిం గణ్ణన్తి, అయమ్మి భగవా బోధిసత్తభూతో తథేవ తుసితపురే రితో పశ్చా మహావిలోకనాని విలోకేన్తో సత్తదివసాధికదసమాసపరిమాణం మాతుయా ఆయుపరిమాణం పరిచ్చిన్దిత్వా “అయం మమ పటిసన్నిగ్గహణస్స కాలో, ఇదాని ఉప్పజ్జితుం వట్టతీ”తి ఇత్వావ పటిసన్నిం అగ్గహేసి, తస్మా సబ్బబోధిసత్తానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణవసేనేవ వేదితబ్బం. తేనాహ భగవా - “అప్పాయుకా హి, ఆనన్ద, బోధిసత్తమాతరో హోన్తి”తిఆది.

తత్త కాలం కరోన్తితి యథావుత్తఆయుపరిక్ఖయేనేవ కాలం కరోన్తి, న విజాతపచ్చయా. చరిమత్తభావేహి బోధిసత్తేహి వసితట్టానం చేతియఘరసదిసం హోతి, న అణ్ణోసం పరిభోగారహం, న చ సక్కా బోధిసత్తమాతరం అపనేత్వా అణ్ణం అగ్గమహేసిట్టానే రపేతున్తి తత్తకం ఏవ బోధిసత్తమాతు ఆయుప్పమాణం హోతి, తస్మా తదా కాలం కరోన్తి. ఇమమేవ హి అత్తం సన్దాయ మహాబోధిసత్తా పశ్చామం మహావిలోకనం కరోన్తి.

కతరస్మిం పన వయే కాలం కరోన్తితి? మజ్జిమవయే. పరమవయస్మిణ్ణో సత్తానం అత్తభావే ఛన్దరాగో బలవా హోతి, తేన తదా సజ్జాతగబ్బా ఇత్తియో యేభుయ్యేన గబ్బం అనురక్ఖితుం న సక్కోన్తి. గణ్ఠేయ్యం చే, గబ్బో బహ్వబాధో హోతి. మజ్జిమవయస్స పన ద్వే కోట్టాసే అతిక్కుమిత్వా తతియకోట్టాసే వత్తు విసదం హోతి, విసదే వత్తుమ్మి నిబ్బత్తదారకా అరోగా హోన్తి, తస్మా బోధిసత్తమాతరో పరమవయే సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా మజ్జిమవయస్స తతియకోట్టాసే విజాయిత్వా కాలం కరోన్తితి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం బోధిసత్తమాతు అణ్ణోసశ్చ సబ్బసత్తానం అత్తభావే ఆయుస్స మరణపరియోసానతం విదిత్వా తదత్థవిభావనముఖేన అనవజ్జప్పటిపత్తియం ఉస్సాహదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదాసేసి.

తత్త యే కేవీతి అనియమనిద్దేసో. భూతాతి నిబ్బత్తా. భవిస్సంతీతి అనాగతే నిబ్బత్తిస్సన్తి. వాసద్ధో వికప్పత్థో, అపిసద్ధో సమ్మిణ్ణనత్థో. తేన నిబ్బత్తమానేపి సజ్జణ్ణాతి. ఏత్తావతా అతీతాదివసేన తియద్ధపరియాపన్నే సత్తే అనవసేసతో పరియాదియతి. అపిచ గబ్బసేయ్యకసత్తా గబ్బతో నిక్ఖంతకాలతో పట్టాయ భూతా నామ, తతో పుట్టే భవిస్సన్తి నామ. సంసేదజుపపాతికా పటిసన్ధిచిత్తతో పరతో భూతా నామ, తతో పుట్టే ఉప్పజ్జితబ్బభవవసేన భవిస్సన్తి నామ. సట్టేపి వా పచ్చుప్పన్నభవవసేన భూతా నామ, ఆయతిం పునబ్బవవసేన భవిస్సన్తి నామ. ఖీణాసవా భూతా నామ. తే హి భూతా ఏవ, న పున భవిస్సన్తి, తదజ్ఞో భవిస్సన్తి నామ.

సట్టే గమిస్సన్తి పహాయ దేహన్తి సట్టే యథాపుత్తభేదా సబ్బభవయోనిగతివిజ్ఞాణట్టితిసత్తావాసాదివసేన అనేకభేదభిన్నా సత్తా దేహం అత్తనో సరీరం పహాయ నిక్ఖిపిత్వా పరలోకం గమిస్సన్తి, అసేక్ఖా పన నిబ్బానం. ఏత్త కోచి అచవనధమ్మో నామ నత్తీతి దస్సేతి. తం సబ్బజానిం కుసలో విదిత్వాతి తదేతం సబ్బస్స సత్తస్స జానిం హానిం మరణం, సబ్బస్స వా సత్తస్స జానిం వినాసం పభక్ఖతం కుసలో పణ్ణితజాతికో మరణానుస్సతివసేన అనిచ్చతామనసికారవసేన వా జానిత్వా. ఆతాపియో బ్రహ్మచరియం చరేయ్యాతి విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో ఆతాపియసజ్ఞాతేన వీరియేన సమన్నాగతత్తా ఆతాపియో చతుబ్బిధసమ్మప్పధానవసేన ఆరద్ధవీరియో అనవసేసమరణసమతిక్కమనూపాయం మగ్గబ్రహ్మచరియం చరేయ్య, పటిపజ్జేయ్యాతి అత్తో.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. సుప్పబుద్ధకుటీసుత్తవణ్ణనా

౪౩. తతియే రాజగహే సుప్పబుద్ధో నామ కుటీ అహోసీతి సుప్పబుద్ధనామకో ఏకో పురిసో రాజగహే అహోసి. సో చ కుటీ కుట్టరోగేన బాళ్ళవిదూసితగత్తో. మనుస్సదలిద్దోతి యత్తకా రాజగహే మనుస్సా తేసు సబ్బదుగ్గతో. సో హి సజ్ఞారకూటవతిఆదీసు మనుస్సేహి ఛడ్డితపిలోతికఖణ్ణాని సిబ్బిత్వా పరిదహతి, కపాలం గహేత్వా ఘరా ఘరం గత్త్వా లద్ధఆచామఉచ్చిట్టభత్తాని నిస్సాయ జీవతి, తమ్మి పుట్టే కతకమ్మపచ్చయా న యావదత్థం లభతి. తేన వుత్తం “మనుస్సదలిద్దో”తి. మనుస్సకపణోతి మనుస్సేసు పరమకపణతం పత్తో. మనుస్సవరాకోతి మనుస్సానం హిళితపరిభూతతాయ అతివియ దీసో. మహతియా పరిసాయాతి మహతియా భిక్కుపరిసాయ చేవ ఉపాసకపరిసాయ చ.

ఏకదివసం కిర భగవా మహాభిక్కుసజ్ఞపరివారో రాజగహం పిణ్ణాయ పవిసిత్వా భిక్ఖానం సులభపిణ్ణపాతం కత్వా పచ్చాభత్తం పిణ్ణపాతప్పటిక్కన్తో కతిపయభిక్కుపరివారో నిక్ఖన్తో యేహి దానం దిన్నం, తేసం ఉపాసకానం అవసేసభిక్ఖానజ్ఞా ఆగమనం ఆగమయమానో అన్తోనగరేయేవ అజ్ఞాతరస్మిం రమణీయే పదేసే అట్టాసి. తావదేవ భిక్ఖా తతో తతో ఆగత్త్వా భగవంతం పరివారేసుం, ఉపాసకాపి “అనుమోదనం సుత్వా వద్దిత్వా నివత్తిస్సామా”తి భగవంతం ఉపసజ్ఞమింసు, మహాసన్నిపాతో అహోసి. భగవా నిసీదనాకారం దస్సేసి. తావదేవ బుద్ధారహం ఆసనం పజ్ఞాపేసుం. అథ భగవా అసీతిఅనుబ్యజ్జానప్పటిమణ్ణితేహి ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణేహి విరోచమానాయ బ్యామప్పభాపరిక్ఖేపసముజ్జలాయ నీలపీతలోహితోదాతమజ్జోట్టపభస్సరానం వసేన ఛబ్బణ్ణబుద్ధరంసియో విస్సజ్జేన్తియా అనుపమాయ రూపకాయసిరియా సకలమేవ తం పదేసం ఓభాసేన్తో తారాగణపరివుతో వియ పుణ్ణచన్తో భిక్కుగణపరివుతో పజ్ఞాత్తవరబుద్ధాసనే నిసీదిత్వా మనోసిలాతలే కేసరసీహో వియ సీహనాదం నదన్తో కరవీకరుతమజ్జానా బ్రహ్మస్సరేన ధమ్మం దేసేతి.

భిక్షూపి ఖో అప్పిచ్చా సన్తుట్టా పవివిత్తా అసంసట్టా ఆరద్ధవీరియా పహితత్తా చోదకా పాపగరహినో వత్తారో వచనక్ఖమా సీలసమ్మన్నా సమాధిసమ్మన్నా పజ్ఞాసమ్మన్నా విముత్తిసమ్మన్నా విముత్తిజాణదస్సనసమ్మన్నా మేఘవణ్ణం పంసుకూలచీవరం పారుపిత్వా సువమ్మితా వియ గద్ధహత్తిసో భగవంతం పరివారేత్వా ఓహితసోతా ధమ్మం సుణన్తి. ఉపాసకాపి సుద్ధవత్థనివత్థా సుద్ధుత్తరాసజ్ఞా పుబ్బణ్ణసమయం మహాదానాని పవత్తేత్వా గద్ధమాలాదీహి భగవంతం పూజేత్వా వన్దిత్వా భిక్షుసజ్ఞస్స నిపచ్చకారం దస్సేత్వా భగవంతం భిక్షుసజ్ఞస్స పరివారేత్వా సంయతహత్థపాదా ఓహితసోతా సక్కచ్చం ధమ్మం సుణన్తి. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన భగవా మహతియా పరిసాయ పరివుతో ధమ్మం దేసేన్తో నిసిన్తో హోతి”తి.

సుప్పబుద్ధో పన జిఘచ్చాదుబ్బల్కపరేతో ఘాసపరియేసనం చరమానో అన్తరవీధిం ఓతిణ్ణో దూరతోవ తం మహాజనసన్నిపాతం దిస్సా, “కిం ను ఖో అయం మహాజనకాయో సన్నిపతితో, అద్ధా ఏత్థ భోజనం దీయతి మజ్ఞో, అప్పేవ నామేత్థ గతేన కిఞ్చి ఖాదనీయం వా భోజనీయం వా లద్ధుం సక్కా”తి సజ్ఞాతాభిలాసో తత్థ గత్వా అద్ధస భగవంతం పాసాదికం దస్సనీయం పసాదనీయం ఉత్తమదమధసమధమనుప్పత్తం దంతం గుత్తం సన్తిన్ద్రియం సుసమాహితం తాయ పరిసాయ పరివుతం ధమ్మం దేసేంతం, దిస్సాన పురిమజాతిసమ్మతాయ పరిపక్కాయ ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా చోదియమానో “యంనూనాహమ్మి ధమ్మం సుణేయ్య”న్తి పరిసపరియన్తే నిసీది. తం సన్ధాయ వుత్తం - “అద్ధసా ఖో సుప్పబుద్ధో కుట్టి...పి.... తత్థేవ ఏకమంతం నిసీది ‘అహమ్మి ధమ్మం సోస్సామీ’”తి.

సబ్బావంతన్తి సబ్బావతిం హీనాదిసబ్బపుగ్గలవతం, తత్థ కిఞ్చిపి అనవసేసేత్వాతి అత్తో. “సబ్బవంత”న్తిపి పఠన్తి. చేతసాతి బుద్ధచక్షుసమ్మయుత్తచిత్తేన. చిత్తసీసేన హి జాణం నిద్దిట్టం, తస్మా ఆసయానుసయజ్ఞాణేన ఇన్ద్రియపరోపరియత్తజ్ఞాణేన చాతి అత్తో. చేతో పరిచ్చ మనసాకాసీతి తస్సా పరిసాయ చిత్తం పచ్చేకం పరిచ్చిన్దిత్వా మనసి అకాసి తే వోలోకేసి. భబ్బో ధమ్మం విజ్ఞాతున్తి మగ్గఫలధమ్మం అధిగన్తుం సమత్తో, ఉపనిస్సయసమ్మన్నోతి అత్తో. ఏతదహోసీతి అయం సుప్పబుద్ధో కిఞ్చాపి తగరసిఖిమ్మి పచ్చేకబుద్ధే అపరజ్ఞిత్వా ఈదిసో జాతో, మగ్గఫలూపనిస్సయో పనస్స పంసుపటిచ్చన్నసువణ్ణవిక్ఖం వియ అన్తోహదయేయేవ విజ్ఞోతతి, తస్మా సువిజ్ఞాపియోతి ఇదం అహోసి. తేనాహ - “అయం ఖో ఇథ భబ్బో ధమ్మం విజ్ఞాతు”న్తి.

అనుపుబ్బిం కథన్తి దానానన్తరం సీలం, సీలానన్తరం సగ్గం, సగ్గానన్తరం మగ్గన్తి ఏవం అనుపటిపాటికథం. భగవా హి పఠమం హేతునా సద్ధిం అస్సాదం దస్సేత్వా తతో సత్తే వివేచేతుం నానానయేహి ఆదీనవం పకాసేత్వా ఆదీనవసవనేన సంవిగ్గహదయానం నేక్ఖమ్మగుణవిభావనముఖేన చ వివట్టం దస్సేతి.

దానకథన్తి ఇదం నామ సుఖానం నిదానం, సమ్మత్తీనం మూలం, భోగానం పతిట్టా, విసమగతస్స తాణం లేణం గతి పరాయణం, ఇథలోకపరలోకేసు దానసదిసో అవస్సయో పతిట్టా ఆలమ్మనం తాణం లేణం గతి పరాయణం నత్తి. ఇదజ్ఞో అవస్సయట్టేన రతనమయసీహాసనసదిసం, పతిట్టానట్టేన మహాపథవిసదిసం , ఆలమ్మనట్టేన ఆలమ్మనరజ్జుసదిసం, దుక్ఖనిర్థరణట్టేన నావాసదిసం, సమస్సాసనట్టేన సజ్ఞామసూరో, భయపరిత్తాణట్టేన సుపరిఖాపరిక్ఖిత్తనగరం, మచ్చేరమలాదీహి అనుపలిత్తట్టేన పదుమం, తేసం నిదహనట్టేన జాతవేదో, దురాసదట్టేన ఆసీవిసో, అసన్తాసట్టేన సీహో, బలవన్తట్టేన హత్థీ, అభిమగ్గలసమ్మతట్టేన సేతఉసభో, ఖేమన్తభూమిసమ్మాపనట్టేన వలాహకో అస్సరాజా. దానజ్ఞో లోకే

రజ్జుసిరిం దేతి, చక్కవత్తిసమ్మత్తిం సక్కుసమ్మత్తిం మారసమ్మత్తిం బ్రహ్మసమ్మత్తిం సావకపారమీజాణం పచ్చేకబోధిజాణం సమ్మాసమ్మోధిజాణం దేతీతి ఏవమాదిదానగుణప్పటిసంయుత్తకథం.

యస్మా పన దానం దేన్తో సీలం సమాదాతుం సక్కోతి, తస్మా దానకథానంతరం సీలకథం కథేసి. సీలకథన్తి సీలం నామేతం సత్తానం అవస్సయో పతిట్టా ఆలమ్బనం తాణం లేణం గతి పరాయణం. ఇథలోకపరలోకసమ్మత్తినజ్ఞో సీలసదిసో అవస్సయో పతిట్టా ఆలమ్బనం తాణం లేణం గతి పరాయణం నత్తి, సీలాలజ్ఞారసదిసో అలజ్ఞారో, సీలపుప్పసదిసం పుప్పం, సీలగన్ధసదిసో గన్ధో నత్తి, సీలాలజ్ఞారేన హి అలజ్ఞతం సీలకుసుమపిళన్ధితం సీలగన్ధానులిత్తం సదేవకో లోకో ఓలోకేన్తో తిత్తిం న గచ్ఛతీతి ఏవమాదీహి సీలగుణప్పటిసంయుత్తకథం.

ఇదం పన సీలం నిస్సాయ అయం సగ్గో లబ్బతీతి దస్సేతుం సీలానంతరం సగ్గకథం కథేసి. సగ్గకథన్తి సగ్గో నామ ఇట్టో కన్తో మనాపో, నిచ్చమేత్త కీళా నిచ్చసమ్మత్తియో లబ్బన్తి, చాతుమహారాజికా దేవా నవ్వుతివస్ససతసహస్సాని దిబ్బసుఖం దిబ్బసమ్మత్తిం పటిలభన్తి, తావతింసా తిస్సో వస్సకోటియో సట్టి చ వస్ససతసహస్సానీతి ఏవమాదిసగ్గగుణప్పటిసంయుత్తకథం. సగ్గసమ్మత్తిం కథేన్తానజ్ఞో బుద్ధానం ముఖం నప్పహోతి. వుత్తమ్మి చేతం “అనేకపరియాయేన భో అహం, భిక్షవే, సగ్గకథం కథేయ్య”న్తిఆది.

ఏవం హేతునా సద్ధిం సగ్గకథాయ పలోభేత్వా పున హత్థిం అలజ్ఞరిత్వా తస్స సోజ్ఞం చిన్తన్తో వియ “అయమ్మి సగ్గో అనిచ్ఛో అధువో, న ఏత్థ చన్దరాగో కాతబ్బో”తి దస్సనత్థం “అప్పస్సాదా కామా బహుదుక్ఖా బహుపాయాసా, ఆదీనవో ఏత్థ భియ్యో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౭౭; ౨.౪౨) నయేన కామానం ఆదీనవం ఓకారం సంకిలేసం కథేసి. తత్థ ఆదీనవన్తి దోసం. ఓకారన్తి లామకసభావం, అసేట్టేహి సేవితబ్బం సేట్టేహి న సేవితబ్బం నిహీనసభావన్తి అత్తో. సంకిలేసన్తి తేహి సత్తానం సంసారే సంకిలిస్సనం. తేనాహ - “కిలిస్సన్తి వత భో సత్తా”తి (మ. ని. ౨.౩౨౧).

ఏవం కామాదీనవేన తజ్జేత్వా నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసం పకాసేసి పబ్బజ్ఞాయ ఝానాదీసు చ గుణం దీపేసి వణ్ణేసి. కల్లచిత్తన్తిఆదీసు కల్లచిత్తన్తి కమ్మనియచిత్తం, హేట్టా పవత్తితదేసనాయ అస్సద్ధియాదీనం చిత్తదోసానం విగతత్తా ఉపరిదేసనాయ భాజనభావూపగమనేన కమ్మనియచిత్తం, కమ్మక్ఖమచిత్తన్తి అత్తో. దిట్టిమానాదిసంకిలేసవిగమేన ముదుచిత్తం. కామచ్చన్దాదివిగమేన వినీవరణచిత్తం. సమ్మాపటిపత్తియం ఉళారపీతిపామోజ్జయోగేన ఉదగ్గచిత్తం. తత్థ సద్ధాసమ్మత్తియా పసన్నచిత్తం, యదా భగవా అజ్ఞాసీతి సమ్మన్తో.

అథ వా కల్లచిత్తన్తి కామచ్చన్దవిగమేన అరోగచిత్తం. ముదుచిత్తన్తి బ్యాపాదవిగమేన మేత్తావసేన అకథినచిత్తం. వినీవరణచిత్తన్తి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చవిగమేన అవిక్ఖేపనతో న పిహితచిత్తం. ఉదగ్గచిత్తన్తి ధినిమిద్ధవిగమేన సమ్మగ్గహవసేన అలీనచిత్తం. పసన్నచిత్తన్తి విచికిచ్చావిగమేన సమ్మాపటిపత్తియా అధిముత్తచిత్తం.

అథాతి పచ్చా. సాముక్కుంసీకాతి సామం ఉక్కుంసీకా అత్తనావ ఉద్ధరిత్వా గహితా, సయమ్మూజ్ఞాణేన సామం దిట్టా, అజ్ఞోసం అసాధారణాతి అత్తో. కా చ పన సాతి? అరియసచ్చదేసనా. తేనేవాహ - “దుక్ఖం సముదయం నిరోధం మగ్గ”న్తి. ఇదజ్ఞో సచ్చానం సరూపదస్సనం, తస్మా ఇమస్మిం రానే అరియసచ్చాని కథేతబ్బాని, తాని సబ్బాకారతో విత్థారేన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౨.౫౨౯) వుత్తానీతి తత్థ వుత్తనయేన వేదితబ్బాని.

సేయ్యడాపీతిఆదినా ఉపమావసేన సుప్పబుద్ధస్స కిలేసప్పహానం అరియమగ్గుప్పాదణ్ణా దస్సేతి. అపగతకాళకన్తి విగతకాళకం. సమ్మదేవాతి సుట్టయేవ. రజనన్తి నీలపీతలోహితమజ్జోట్టాదిరజ్జజాతం. పటిగ్గణ్ణేయ్యాతి గణ్ణేయ్య, పభస్సరం భవేయ్య. తస్మింయేవ ఆసనేతి తస్సంయేవ నిసజ్జాయం. ఏతేనస్స లహువిపస్సనకతా తిక్ఖపజ్జాతా సుఖాపటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞాతా చ దస్సితా హోన్తి. విరజం వీతమలన్తి అపాయగమనీయరాగరజాదీనం అభావేన విరజం, అనవసేసదిట్టివిచికిచ్చామలాపగమేన వీతమలం. పఠమమగ్గవజ్జకిలేసరజాభావేన వా విరజం, పణ్ణవిధదుస్సీలమలాపగమేన వీతమలం. ధమ్మచక్ఖన్తి సోతాపత్తిమగ్గో అధిప్పేతో. తస్స ఉప్పత్తిఆకారదస్సనత్థం “యంకిళ్ళో సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”న్తి వుత్తం. తజ్ఞో నిరోధం ఆరమ్మణం కత్వా కిచ్చవసేన ఏవ సజ్ఞతథమ్మో పటివిజ్ఞంతం ఉప్పజ్జతి.

తత్రిదం ఉపమాసంసందనం - వత్థం వియ చిత్తం దట్టబ్బం, వత్థస్స ఆగన్తుకమలేహి కిలిట్టభావో వియ చిత్తస్స రాగాదిమలేహి సంకిలిట్టభావో, ధోవనఫలకం వియ అనుపుబ్బికథా, ఉదకం వియ సద్ధా, ఉదకేన తేమేత్వా తేమేత్వా గోమయఖారేహి కాళకే సమ్మద్దిత్వా వత్థస్స ధోవనప్పయోగో వియ సద్ధాసలిలేన తేమేత్వా సతిసమాధిపజ్ఞాహి దోసే సిథిలే కత్వా సద్ధాదివిధినా చిత్తస్స సోధనే వీరియారమ్మో, తేన పయోగేన వత్తే కాళకాపగమో వియ వీరియారమ్మీన కిలేసవిక్ఖమ్మనం, రజ్జజాతం వియ అరియమగ్గో, తేన సుద్ధస్స వత్థస్స పభస్సరభావో వియ విక్ఖమ్మితకిలేసస్స చిత్తస్స మగ్గేన పరియోదాపనన్తి.

ఏవం పన సుప్పబుద్ధో పరిసపరియన్తే నిసిన్నో ధమ్మదేసనం సుత్వా సోతాపత్తిఫలం పత్వా అత్తనా పటిలద్ధగుణం సత్థు ఆరోచేతుకామో పరిసమజ్ఞం ఓగాహితుం అవిసహన్తో మహాజనస్స సత్థారం వన్దిత్వా అనుగన్త్వా నివత్తకాలే భగవతి విహారం గతే సయమ్మి విహారం అగమాసి. తస్మిం ఖణే సక్కో దేవరాజా “అయం సుప్పబుద్ధో కుట్టి అత్తనా సత్థు సాసనే పటిలద్ధగుణం పాకటం కాతుకామో”తి ఇత్వా “వీమంసిస్సామి న”న్తి గన్త్వా ఆకాసే రితో ఏతదవోచ - “సుప్పబుద్ధ త్వం మనుస్సదలిద్దో మనుస్సకపణో మనుస్సవరాకో, అహం తే అపరిమితం ధనం దస్సామి, ‘బుద్ధో న బుద్ధో, ధమ్మో న ధమ్మో, సజ్ఞో న సజ్ఞో, అలం మే బుద్ధేన, అలం మే ధమ్మేన, అలం మే సజ్ఞేనా’తి వదేహి”తి. అథ నం సో ఆహ “కోసి త్వ”న్తి? “అహం సక్కో దేవరాజా”తి. “అన్దబాల అహిరిక, త్వం మయా సద్ధిం కథేతుం న యుత్తరూపో, యో త్వం ఏవం అవత్తబ్బం వదేసి, అపిచ మం త్వం ‘దుగ్గతో దలిద్దో కపణో’తి కస్మా వదేసి, నను అహం లోకనాథస్స ఓరసపుత్తో, నేవాహం దుగ్గతో న దలిద్దో న కపణో, అథ ఖో సుఖప్పత్తో పరమేన సుఖేన అపాహమస్మి మహద్ధనో”తి వత్వా ఆహ -

“సద్ధాధనం సీలధనం, హిరిఓత్తప్పీయం ధనం;

సుతధనణ్ణా చాగో చ, పజ్ఞా వే సత్తమం ధనం.

“యస్స ఏతే ధనా అత్తి, ఇత్తియా పురిసస్స వా;

‘అదలిద్దో’తి తం ఆహు, అమోఘం తస్స జీవిత”న్తి. (అ. ని. ౭.౫) -

తస్సీమాని మే సత్త అరియధనాని సన్తి. యేసజ్ఞో ఇమాని ధనాని సన్తి, న త్వేవ తే బుద్ధేహి వా పచ్చేకబుద్ధేహి వా ‘దలిద్దా’తి వుచ్చన్తి”తి.

సక్కి తస్స కథం సుత్వా తం అన్తరామగ్గే ఓహాయ సత్తు సన్తికం గన్త్యా సబ్బం తం వచనం పటివచనఞ్చ ఆరోచేసి. అథ నం భగవా ఆహ - “న ఖో సక్కు సక్కా తాదిసానం సతేనపి సహస్సీనపి సుప్పబుద్ధం కుట్టిం ‘బుద్ధో న బుద్ధో, ధమ్మా న ధమ్మా, సజ్జో న సజ్జో’తి కథాపేతు”న్తి. సుప్పబుద్ధోపి ఖో కుట్టి సత్తు సన్తికం గన్త్యా సత్థారా కతపటిసన్ధారో అత్తనా పటిలద్ధగుణం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సుప్పబుద్ధో కుట్టి దిట్టధమ్మా”తిఆది.

తత్త దిట్టధమ్మాతి దిట్టో అరియసచ్చధమ్మా ఏతేనాతి దిట్టధమ్మా. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. తత్త “దిట్టధమ్మా”తి చేత్త సామజ్ఞావచనో ధమ్మసద్ధో. దస్సనం నామ జాణదస్సనతో అజ్ఞామ్మి అట్టితి తం నివత్తనత్తం “పత్తధమ్మా”తి వుత్తం. పత్తి చ జాణసమ్మత్తితో అజ్ఞాపి విజ్ఞతీతి తతో విసేసనత్తం “విదితధమ్మా”తి వుత్తం. సా పనాయం విదితధమ్మాతా ధమ్మేసు ఏకదేసేనాపి హోతీతి నిప్పదేసతో విదితభావం దస్సేతుం “పరియోగాళ్లధమ్మా”తి వుత్తం. తేనస్స యథావుత్తం సచ్ఛాభిసమ్మోధంయేవ దీపేతి. మగ్గజాణజ్ఞో ఏకాభిసమయవసేన పరిజ్ఞాదికిచ్చం సాధేంతం నిప్పదేసేనపి పరిజ్ఞోయ్యధమ్మం సమంతతో ఓగాళ్లం నామ హోతి, న తదజ్ఞాజాణం. తేన వుత్తం - “దిట్టో అరియసచ్చధమ్మా ఏతేనాతి దిట్టధమ్మా”తి. తేనేవాహ “తిణ్ణవిచికిచ్చో”తిఆది.

తత్త పటిభయకన్తారసదిసా సోళసవత్తుకా చ అట్టవత్తుకా చ తిణ్ణా విచికిచ్చా ఏతేనాతి తిణ్ణవిచికిచ్చో. తతో ఏవ పవత్తిఆదీసు “ఏవం ను ఖో, న ను ఖో”తి ఏవం పవత్తితా విగతా సముచ్చిన్నా కథంకథా ఏతస్సాతి విగతకథంకథో. సారజ్జకరానం పాపధమ్మానం పహీనత్తా తప్పటిపక్ఖేసు చ సీలాదిగుణేసు సుప్పతిట్టితత్తా వేసారజ్జం విసారదభావం వేయ్యత్తియం పత్తోతి వేసారజ్జప్పత్తో. నాస్స పరో పచ్చయో, న పరస్స సద్ధాయ ఏత్త వత్తతీతి అపరప్పచ్చయో. కత్థాతి ఆహ “సత్తుసాసనే”తి.

అభిక్కుంతస్సాదీసు కిఞ్చాపి అయం అభిక్కుంతసద్ధో ఖయసున్దరాభిరూపబ్బనుమోదనాదీసు అనేకేసు అత్థేసు దిస్సతి, ఇథ పన అబ్బనుమోదనే దట్టబ్బో. తేనేవ సో పసాదవసేన పసంసావసేన చ ద్విక్ఖత్తుం వుత్తో, సాధు సాధు, భన్తేతి వుత్తం హోతి. అభిక్కుంతస్స వా అతికంతం అతిఇట్టం అతిమనాపం, అతిసున్దరస్స అత్తో. తత్త ఏకేన అభిక్కుంతసద్దేన భగవతో దేసనం ధోమేతి, ఏకేన అత్తనో పసాదం.

అయజ్ఞోత్త అధిప్పాయో - అభిక్కుంతం, భన్తే, యదిదం భగవతో ధమ్మదేసనా, అభిక్కుంతం, భన్తే, యదిదం భగవతో ధమ్మదేసనం ఆగమ్మ మమ పసాదోతి. భగవతో ఏవ వా వచనం అభిక్కుంతం దోసనాసనతో, అభిక్కుంతం గుణాధిగమనతో, తథా సద్ధావడ్డనతో, పజ్ఞాజననతో, సాత్థతో, సబ్బజ్ఞానతో, ఉత్తానపదతో, గమ్మీరత్తతో, కణ్ణసుఖతో, హదయజ్ఞమతో, అనత్తుక్కుంసనతో, అపరవమ్భనతో, కరుణాసీతలతో, పజ్ఞావదాతతో, ఆపాధరమణీయతో, విమద్దక్ఖమతో, సుయ్యమానసుఖతో, వీమంసియమానహితతోతి ఏవమాదినయేహి ధోమేన్తో పదద్వయం ఆహ.

తతో పరమ్మి చతుహి ఉపమాహి దేసనంయేవ ధోమేతి. తత్త నిక్కుజ్జితస్స అధోముఖట్టపితం, హేట్టాముఖజాతం వా. ఉక్కుజ్జేయ్యాతి ఉపరి ముఖం కరేయ్య. పటిచ్చన్నస్స తిణపణ్ణాదినా ఛాదితం. వివరేయ్యాతి ఉగ్ధాటేయ్య. మూళ్లస్సాతి దిసామూళ్లస్స. మగ్గం ఆచిక్ఖేయ్యాతి హత్థే గహేత్వా “ఏస మగ్గో”తి మగ్గం ఉపదిసేయ్య. అన్ధకారేతి చతురంగసమన్నాగతే. అయం తావ పదత్తో.

అయం పన అధిష్టాయయోజనా - యథా కోచి నిక్కుజ్జితం ఉక్కుజ్జేయ్య, ఏవం సద్ధమ్మవిముఖం అసద్ధమ్మే పతిట్టితం మం అసద్ధమ్మా వుట్టాపేన్నేన, యథా పటిచ్చన్నం వివరేయ్య, ఏవం కస్సపస్స భగవతో సాసనస్తరథానతో పట్టాయ మిచ్ఛాదిట్టిగహనపటిచ్చన్నం సాసనం వివరన్నేన, యథా మూళ్లస్స మగ్గం ఆచిక్ఖేయ్య, ఏవం కుమ్మగ్గమిచ్ఛామగ్గప్పటిపన్నస్స మే సగ్గమోక్షమగ్గం ఆవికరోన్నేన, యథా అన్ధకారే తేలపజ్ఞోతం ధారేయ్య, ఏవం మోహన్ధకారే నిముగ్గస్స మే బుద్ధాదిరతనరూపాని అపస్సతో తప్పటిచ్ఛాదకమోహన్ధకారవిద్ధంసనదేసనాపజ్ఞోతధారణేన భగవతా నానానయేహి పకాసిత్తతా అనేకపరియాయేన ధమ్మో పకాసితో.

ఏవం దేసనం ధోమేత్వా తాయ దేసనాయ రతనత్తయే పసన్నచిత్తో పసన్నాకారం కరోంతో “ఏసాహ”నిఆదిమాహ. తత్త ఏసాహన్తి ఏసో అహం. భగవంతం సరణం గచ్ఛామీతి భగవా మే సరణం పరాయణం అఘస్స ఘాతా, హితస్స విధాతాతి ఇమినా అధిష్టాయేన భగవంతం గచ్ఛామి భజామి, ఏవం వా జానామి బుజ్ఞామీతి. యేసన్తో ధాతూనం గతిఅత్తో, బుద్ధిపి తేసం అత్తోతి. ధమ్మన్తి అధిగతమగ్గే సచ్చికతనిరోధే యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానే చతూసు అపాయేసు అపతమానే ధారేతి ధమ్మో. సో అత్తో అరియమగ్గో చేవ నిబ్బానన్తా. వుత్తన్తోతం -

“యావతా, భిక్షవే, ధమ్మా సజ్జతా, అరియో అట్టజ్ఞోకో మగ్గో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతివ్వు. ౯౦).

“యావతా, భిక్షవే, ధమ్మా సజ్జతా వా అసజ్జతా వా, విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (ఇతివ్వు. ౯౦) చ -
న కేవలం అరియమగ్గో చేవ నిబ్బానన్తా, అపిచ ఖో అరియఫలేహి సద్ధిం పరియత్తిధమ్మోపి. వుత్తన్తోతం -

“రాగవిరాగమనేజమసోకం, ధమ్మమసజ్జతమప్పటికూలం;

మధురమిమం పగుణం సువిభత్తం, ధమ్మమిమం సరణత్థముపేహి”తి. (వి. వ. ౮౮౭);

ఏత్త హి రాగవిరాగన్తి మగ్గో వుత్తో. అనేజమసోకన్తి ఫలం. అసజ్జతన్తి నిబ్బానం. అప్పటికూలం మధురమిమం పగుణం సువిభత్తన్తి పరియత్తిధమ్మో వుత్తోతి.

భిక్షుసజ్జన్తి దిట్టిసీలసామజ్ఞోన సంహతం అట్టఅరియపుగ్గలసమూహం. ఏత్తావతా సుప్పబుద్ధో తీణి సరణగమనాని పటివేదేసి. ఉపాసకం మం భగవా ధారేతు అజ్జతగ్గే పాణుపేతం సరణం గతన్తి అజ్జతగ్గేతి అజ్జతం ఆదిం కత్వా. “అజ్జదగ్గే”తిపి పారో, తత్త దకారో పదసన్నికరో, అజ్జ అగ్గే అజ్జ ఆదిం కత్వాతి అత్తో. పాణుపేతన్తి పాణేహి ఉపేతం, యావ మే జీవితం పవత్తతి, తావ ఉపేతం అనన్తాసత్తుకం తీహి సరణగమనేహి సరణం గతం రతనత్తయస్స ఉపాసనతో ఉపాసకం కప్పియకారకం మం భగవా ఉపధారేతు జానాతూతి అత్తో. ఇమస్స చ సరణగమనం అరియమగ్గాధిగమేనేవ నిప్పన్నం, అజ్ఞాసయం పన ఆవికరోంతో ఏవమాహ.

భగవతో భాసితం అభినన్దిత్వా అనుమోదిత్వాతి భగవతో వచనం చిత్తేన అభినన్దిత్వా తమేవ అభినన్దితభావం పకాసేంతో వుత్తనయేన వాచాయ అనుమోదిత్వా. అభివాదేత్వా పదక్షిణం కత్వా పక్కామీతి తం భగవంతం పశ్చపతిట్టితేన వన్దిత్వా

తిక్ష్ణతమం పదక్షిణం కత్వా సత్తు గుణనిన్నచిత్తో యావ దస్సనవిసయసమతిక్కమా భగవంతంయేవ పేక్షమానో పజ్జాలికో నమస్సమానో పక్కామి.

పక్కన్తో చ కుట్టరోగాభిభవేన చిన్నహత్తపాదజ్ఞలి ఉక్కారగత్తో సమంతతో విస్సంతమానాసవో కణ్ణాతిపతిపీళితో అసుచి దుగ్గన్తో జేగుచ్చతమో పరమకారుజ్ఞాతం పత్తో “నాయం కాయో ఇమస్స అచ్చంతసంతస్స పణీతతమస్స అరియధమ్మస్స ఆధారో భవితుం యుత్తో”తి ఉప్పన్నాభిసన్ధినా వియ సగ్గసంవత్తనియేన పుజ్జాకమ్మేన ఓకాసే కతే అప్పాయుకసంవత్తనియేన ఉపచ్ఛేదకేన పాపకమ్మేన కతూపచితేన చోదియమానో తరుణవచ్చాయ ధేనుయా ఆపతిత్వా మారితో. తేన వుత్తం - “అథ ఖో అచిరపక్కంతం సుప్పబుద్ధం కుట్టిం గావీ తరుణవచ్చా అధిపతిత్వా జీవితా వోరోపేసీ”తి.

సో కిర అతీతే ఏకో సేట్టిపుత్తో హుత్వా అత్తనో సహాయేహి తీహి సేట్టిపుత్తేహి సద్ధిం కీళన్తో ఏకం నగరసోభినిం గణికం ఉయ్యానం నేత్వా దివసం సమ్మత్తిం అనుభవిత్వా అత్తజ్ఞతే సూరియే సహాయే ఏతదవోచ - “ఇమిస్సా హత్తే కహాపణసహస్సం బహుకఇచ్చ సువణ్ణం మహాద్ధాని చ పసాధనాని సంవిజ్ఞన్తి, ఇమస్మిం వనే అఞ్ఞో కోచి నత్తి, రత్తి చ జాతా, హంత ఇమం మయం మారేత్వా సబ్బం ధనం గహేత్వా గచ్ఛామా”తి. తే చత్తారోపి జనా ఏకజ్ఞాసయా హుత్వా తం మారేతుం ఉపక్కమింసు. సా తేహి మారియమానా “ఇమే నిల్లజ్ఞా నిక్కరుణా మయా సద్ధిం కిలేససన్ధవం కత్వా నిరపరాధం మం కేవలం ధనలోభేన మారేన్తి, ఏకవారం తావ మం ఇమే మారేన్తు, అహం పన యక్ఖిసీ హుత్వా అనేకవారం ఇమే మారేతుం సమత్థా భవేయ్య”న్తి పత్తనం కత్వా కాలమకాసి. తేసు కిర ఏకో పక్కుసాతి కులపుత్తో అహోసి, ఏకో బాహియో దారుచీరియో, ఏకో తమ్మదారికో చోరఘాతకో, ఏకో సుప్పబుద్ధో కుట్టి, ఇతి ఇమేసం చతున్నం జనానం అనేకసతే అత్తభావే సా యక్ఖయోనియం నిబ్బత్తా గావీ హుత్వా జీవితా వోరోపేసి. తే తస్స కమ్మస్స నిస్సన్దేన తత్త తత్త అన్తరామరణం పాపుణింసు. ఏవం సుప్పబుద్ధస్స కుట్టిస్స సహసా మరణం జాతం, తేన వుత్తం - “అథ ఖో అచిరపక్కంతం...ఏ... వోరోపేసీ”తి.

అథ సమ్మహులా భిక్షూ తస్స కాలకిరియం భగవతో ఆరోచేత్వా అభిసమ్మరాయం పుచ్చింసు. భగవా బ్యాకాసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్షూ”తిఆది.

తత్త తిణ్ణం సంయోజనానం పరిక్ఖయాతి సక్కాయదిట్టి విచికిచ్చా సీలబ్బతపరామాసోతి ఇమేసం తిణ్ణం భవబన్ధనానం సముచ్ఛేదవసేన పహానా. సోతాపన్నోతి సోతసజ్ఞాతం అరియమగ్గం ఆదితో పన్నో. వుత్తజ్ఞోతం -

“సోతో సోతోతి ఇదం, ఆవుసో సారిపుత్త, వుచ్చతి. కతమో ను ఖో, ఆవుసో, సోతోతి? అయమేవ అరియో

అట్టజ్ఞీకో మగ్గో”తిఆది (సం. ని. ౫.౧౦౦౧).

అవినిపాతధమ్మాతి వినిపతనం వినిపాతో, నాస్స వినిపాతో ధమ్మాతి అవినిపాతధమ్మా, చతుాసు అపాయేసు ఉపపజ్జనవసేన అపతనసభావోతి అత్తో. నియతోతి ధమ్మనియామేన సమ్మత్తనియామేన నియతో. సమ్మోధిపరాయణోతి ఉపరిమగ్గత్తయసజ్ఞాతా సమ్మోధి పరం అయనం అస్స గతి పటిసరణం అవస్సం పత్తబ్బన్తి సమ్మోధిపరాయణో. ఏతేన “తస్స కా గతి, కో అభిసమ్మరాయో”తి పుచ్చాయ భద్దికా ఏవ సుప్పబుద్ధస్స గతి, న పాపికాతి అయమత్తో దస్సితో. న పన తేన సమ్మత్తా గతి, తం పన పుచ్చానుసన్ధివసేన పకాసేతుకామో ధమ్మరాజా ఏత్తకమేవ అభాసి. పస్సతి హి భగవా

“మయా ఏత్తకే కథితే ఇమిస్సంయేవ పరిసతి అనుసద్ధికుసలో ఏకో భిక్ఖు సుప్పబుద్ధస్స కుట్టిభావదాలిద్దియకపణభావానం కారణం పుచ్చిస్సతి, అథాహం తస్స తం కారణం తేన పుచ్చానుసద్ధినా పకాసేత్వా దేసనం నిట్టాపేస్సామీ”తి. తేనేవాహ – “ఏవం వుత్తే అజ్ఞాతరో భిక్ఖూ”తిఆది. తత్త హేతుతి అసాధారణకారణం, సాధారణకారణం పన పచ్చయోతి, అయమేతేసం విసేసో. యేనాతి యేన హేతునా యేన పచ్చయేన చ.

భూతపుబ్బన్తి జాతపుబ్బం. అతీతే కాలే నిబ్బత్తం తం దస్సేతుం “సుప్పబుద్ధో”తిఆది వుత్తం. కదా పన భూతన్తి? అతీతే కిర అనుప్పన్నే తథాగతే బారాణసియా సామన్తా ఏకస్మిం గామే ఏకా కులధీతా ఖేత్తం రక్ఖతి. సా ఏకం పచ్చేకబుద్ధం దిస్సా పసన్నచిత్తా తస్స పఞ్చహి లాజాసతేహి సద్ధిం ఏకం పదుమపుప్పం దత్వా పఞ్చ పుత్తసతాని పత్తేసి. తస్మింయేవ ఖణే పఞ్చసతా మిగలుద్దకా పచ్చేకబుద్ధస్స మధురమంసం దత్వా “ఏతిస్సా పుత్తా భవేయ్యామ, తుమ్హేహి పత్తవిసేసం లభేయ్యామా”తి చ పత్తయింసు. సా యావతాయుకం రత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తా. తతో చుతా ఏకస్మిం జాతస్సరే పదుమగబ్బే నిబ్బత్తి. తమేకో తాపసో దిస్సా పటిజగ్గి. తస్సా విచరన్తియా పాదుద్ధారే పాదుద్ధారే భూమితో పదుమాని ఉట్టహన్తి. ఏకో వనచరకో దిస్సా బారాణసిరజ్ఞో ఆరోచేసి. రాజా తం ఆనేత్వా అగ్గమహేసిం అకాసి. తస్సా కుచ్చియం గబ్బో సణ్ణాసి. మహాపదుమకుమారో తస్సా కుచ్చియం వసి, సేసా గబ్బమలం నిస్సాయ నిబ్బత్తా, తే వయప్పత్తా ఉయ్యానే పదుమసరే కీళన్తా ఏకేకస్మిం పదుమే నిసీదిత్వా పరిపక్కజాణా సజ్ఞారేసు ఖయవయం పట్టపేత్వా పచ్చేకబోధిం పాపుణింసు. తేసం బ్యాకరణగాథా అహోసి –

“సరోరుహం పదుమపలాసపత్రజం,
సుపుష్పితం భమరగణానుకిణ్ణం;
అనిచ్చతం ఖయవయతం విదిత్వా,
ఏకో చరే ఖగ్గవిసాణకప్పో”తి.

ఏవం పచ్చేకబోధిం అభిసమ్మద్ధేసు తేసు పఞ్చసు పచ్చేకబుద్ధసతేసు అబ్బన్తరో తగరసిఖీ నామ పచ్చేకసమ్మద్ధో గన్ధమాదనపబ్బతే నన్దమూలపబ్బారే సత్తాహం నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్ఞిత్వా సత్తాహస్స అచ్చయేన నిరోధా వుట్టితో ఆకాసేన ఆగన్త్యా ఇసిగిలిపబ్బతే ఓతరిత్వా పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ రాజగహం పిణ్ణాయ పావిసి. తస్మింపా సమయే రాజగహే ఏకో సేటిపుత్తో మహతా పరివారేన ఉయ్యానకీళనత్థం నగరతో నిక్ఖమన్తో తగరసిఖిపచ్చేకబుద్ధం దిస్సా “కో అయం భణ్ణకాసావవసనో, కుట్టి భవిస్సతి, తథా హి కుట్టిచీవరేన సరీరం పారుపిత్వా గచ్చతీ”తి నిట్టుభిత్వా అపసబ్బం కత్వా పక్కామి. తం సన్ధాయ వుత్తం – “సుప్పబుద్ధో కుట్టి ఇమస్మింయేవ రాజగహే...పే.... పక్కామీ”తి.

తత్త క్వాయన్తి కో అయం. ఖుంసనవసేన వదతి. “కోవాయ”న్తిపి పాళి. కుట్టితి అకుట్టింయేవ తం సేటి కుట్టరోగం అక్కోసపత్థం పాపేన్తో వదతి. కుట్టిచీవరేనాతి కుట్టినం చీవరేన. యేభుయ్యేన హి కుట్టినో డంసమకససరీసపపటిబాహనత్థం రోగపటిచ్చాదనత్థా ఇయం వా తం వా పిలోతికఖణ్ణం గహేత్వా పారుపతి, ఏవమయమ్మీతి దస్సేతి. పంసుకూలచీవరధరత్తా వా అగ్గహానం అనేకవణ్ణభావేన కుట్టసరీరసదిసోతి హిళేన్తో “కుట్టిచీవరేనా”తి ఆహ. నిట్టుభిత్వాతి ఖేళం పాతేత్వా. అపసబ్బతో కరిత్వాతి పణ్ణితా తాదిసం పచ్చేకబుద్ధం దిస్సా వన్దిత్వా పదక్ఖిణం కరోన్తి, అయం పన అవిజ్ఞాతాయ పరిభవేన తం అపసబ్బం కత్వా అత్తనో అపసబ్బం అపదక్ఖిణం కత్వా గతో. “అపసబ్బామతో”తిపి పారో. తస్స కమ్మస్సాతి తగరసిఖిమ్మి పచ్చేకబుద్ధే “క్వాయం కుట్టి”తి హిళేత్వా నిట్టుభనఅపసబ్బకరణవసేన పవత్తపాపకమ్మస్స. నిరయే పచ్చిత్తాతి నిరయే

నిరయగ్గినా దయ్యుత్త. “పచ్చిత్వా నిరయగ్గినా”తిపి పరన్తి. తస్మిన్ కమ్మస్స విపాకావసేసినాతి యేన కమ్మేన సో నిరయే పటిసన్ధిం గణ్ఠీ, న తం కమ్మం మనుస్సలోకే విపాకం దేతి. యా పనస్స నానక్ఖణికా చేతనా తదా పచ్చేకబుద్ధే విప్పటిపజ్జనవసేన పవత్తా అపరాపరియవేదనీయభూతా, సా అపరాపరియవేదనీయేనేవ పుజ్జాకమ్మేన మనుస్సేసు తిహేతుకపటిసన్ధియా దిన్నాయ పవత్తియం కుట్టిభావం దాలిద్దియం పరమకారుజ్ఞాతం ఆపాదేసి. తం సన్ధాయ కమ్మసభాగతావసేన “తస్మిన్ కమ్మస్స విపాకావసేసినా”తి వుత్తం. సదిసేపి హి లోకే తట్టోహారో దిట్టో యథా తం “సా ఏవ తిత్తిరీ, తానియేవ ఓసధానీ”తి.

ఏత్తావతా “కో ను ఖో, భన్తే, హేతు”తి తేన భిక్షునా పుట్టపజ్ఞాం విస్సజ్జేత్వా ఇదాని యో “తస్స కా గతి, కో అభిసమ్మరాయో”తి పుట్టే భిక్షూహి పుట్టపజ్ఞో, తం విస్సజ్జేతుం “సో తథాగతప్పవేదిత”న్తిఆది వుత్తం. తథ తథాగతప్పవేదితన్తి తథాగతేన భగవతా దేసితం అక్ఖాతం పకాసితన్తి తథాగతప్పవేదితం. ఆగమ్మాతి అధిగన్త్వా, నిస్సాయ ఇత్వా వా. “తథాగతప్పవేదితే ధమ్మవినయే”తిపి పారో. సద్ధం సమాదియాతి సమ్మాసమ్ముద్ధో భగవా, స్వాక్ఖాతో భగవతా ధమ్మో, సుప్పటిపన్నో భగవతో సావకసజ్ఞోతి రతనత్తయసన్నిస్సయం పుబ్బభాగసద్దశ్చోవ లోకుత్తరసద్దశ్చాతి దువిధమ్మి సద్ధం సమ్మా ఆదియి. యథా న పున ఆదాతబ్బా హోతి, ఏవం యావ భవక్ఖయా గణ్ఠీ, అత్తనో చిత్తసన్తాసే ఉప్పాదేసీతి అత్తో. సీలం సమాదియాతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. సీలన్తి పుబ్బభాగసీలేన సద్ధిం మగ్గసీలం ఫలసీలజ్ఞా . సుతన్తి పరియత్తిబాహుసచ్చం పటివేధబాహుసచ్చజ్ఞాతి దువిధమ్మి సుతం. పరియత్తిధమ్మాపి హి తేన ధమ్మస్సవనకాలే సచ్చప్పటివేధాయ సావకేహి యథాలద్ధప్పకారం సుతా పరిచితా మనసానుపేక్షితా దిట్టియా సుప్పటివిద్ధా చాతి. చాగన్తి పరమమగ్గవజ్ఞకిలేసాభిసజ్ఞారానం వోస్సగ్గసజ్ఞాతం చాగం, యేన అరియసావకా దేయ్యధమ్మేసు ముత్తచాగా చ హోన్తి పయతపాణీ వోస్సగ్గరతా. పజ్జాన్తి సద్ధిం విపస్సనాపజ్ఞాయ మగ్గపజ్జాజ్ఞోవ ఫలపజ్జాజ్ఞా.

కాయస్స భేదాతి ఉపాదిన్నక్ఖన్ధపరిచ్ఛాగా. పరం మరణాతి తదనన్తరం అభినిబ్బత్తక్ఖన్ధగహణా. అథ వా కాయస్స భేదాతి జీవితీన్ద్రియస్స ఉపచ్చేదా. పరం మరణాతి చుతితో ఉద్ధం. సుగతిం సగ్గం లోకన్తి పదత్తయేనాపి దేవలోకమేవ వదతి. సో హి సమ్మత్తీనం సోభనత్తా సున్దరా గతీతి సుగతి, రూపాదీహి విసేసేహి సుట్టు అగ్గోతి సగ్గో, సబ్బకాలం సుఖమేవేత్త లోకియతి, లుజ్జతీతి వా లోకోతి వుచ్చతి. ఉపపన్నోతి పటిసన్ధిగ్గహణవసేన ఉపగతో. సహబ్యతన్తి సహభావం. వచనత్తో పన సహ బ్యతి పవత్తతి, వసతీతి వా సహబ్యో, సహరాయీ సహవాయీ వా. తస్స భావో సహబ్యతా. అతిరోచతీతి అతిక్కుమ్మ అభిభవిత్యా రోచతి విరోచతి. వజ్జేనాతి రూపసమ్మత్తియా. యససాతి పరివారేన. సో హి అసుచిమక్ఖితం జజ్జరం మత్తికాభాజనం ఛడ్డేత్వా అనేకరతనవిచిత్తం పభస్సరరంసిజాలవినద్ధసుద్ధజమ్మునదభాజనం గణ్ఠాన్తో వియ వుత్తప్పకారం కళేవరం ఇథ నిక్ఖిపిత్వా ఏకచిత్తక్ఖణేన యథావుత్తం దిబ్బత్తభావం మహతా పరివారేన సద్ధిం పటిలభీతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం పాపానం అపరివజ్జనే ఆదీనవం, పరివజ్జనే చ ఆనిసంసం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తస్సాయం సజ్ఞేపత్తో - యథా చక్కుమా పురిసో పరక్కమే కాయకవీరియే విజ్జమానే సరిరే వహన్తే విసమాని పపాతాదిట్టానాని చణ్ణభావేన వా విసమాని హత్తిఅస్సఅహికుక్కురగోరూపాదీని పరివజ్జయే, ఏవం జీవలోకస్మిం ఇమస్మిం సత్తలోకే పణ్ణీతో సప్పజ్ఞో పురిసో తాయ సప్పజ్జాతాయ అత్తనో హితం జానన్తో పాపాని లామకాని దుచ్చరితాని పరివజ్జేయ్య. ఏవజ్ఞో యథాయం సుప్పబుద్ధో తగరసిఖిమ్మి పచ్చేకబుద్ధే పాపం అపరివజ్జేత్వా మహన్తం అనయబ్యసనం ఆపజ్జి, ఏవం

ఆపజ్ఞేయ్యాతి అధిష్ఠాయో. యథా వా సుప్పబుద్ధో కుట్టి మమ ధమ్మదేసనం ఆగమ్మ ఇదాని సంవేగప్పత్తో పాపాని పరివజ్ఞేన్తో ఉళారం విసేసం అధిగఞ్ఛి, ఏవం అఞ్ఞోపి ఉళారం విసేసాధిగమం ఇచ్చన్తో పాపాని పరివజ్ఞేయ్యాతి అధిష్ఠాయో.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. కుమారకసుత్తవణ్ణనా

౪౪. చతుత్థే కుమారకాతి తరుణపుగ్గలా. యే సుభాసితదుబ్బాపిసితస్స అత్థం జానన్తి, తే ఇథ కుమారకాతి అధిష్పితా. ఇమే హి సత్తా జాతదివసతో పట్టాయ యావ పఞ్చదసవస్సకా, తావ “కుమారకా, బాలా”తి చ వుచ్చన్తి, తతో పరం వీసతివస్సాని “యువానో”తి. మచ్చకే బాధేన్తితి మగ్గసమీపే ఏకస్మిం తళాకే నిదాఘకాలే ఉదకే పరిక్ష్ణిణే నిన్నట్టానే రితం ఉదకం ఉస్సిఞ్చిత్వా ఖుద్దకమచ్చే గణ్ఠన్తి చేవ హనన్తి చ “పచిత్వా ఖాదిస్సామా”తి. తేనుపసఙ్కమీతి మగ్గతో ధోకం తళాకం అతిక్కమిత్వా రితో, తస్మా “ఉపసఙ్కమీ”తి వదతి. కస్మా పన ఉపసఙ్కమి? తే కుమారకే అత్తని విస్సాసం జనేతుం ఉపసఙ్కమి. భాయథ వోతి ఏత్థ వోతి నిపాతమత్తం. దుక్ఖస్సాతి నిస్సక్కే సామివచనం, దుక్ఖస్మాతి అత్తో. అప్పీయం వో దుక్ఖన్తి “కిం తువ్హాకం సరీరే ఉప్పజ్జనకదుక్ఖం అప్పీయం అనిట్ట”న్తి పుచ్చతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఇమే సత్తా అత్తనో దుక్ఖం అనిచ్చన్తా ఏవ హుత్వా దుక్ఖహేతుం పటిపజ్జన్తా అత్తనో తం ఇచ్చన్తా ఏవ నామ హోన్తితి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం పాపకిరియాయ నిసేధనం ఆదీనవవిభావనఞ్చ ఉదానం ఉదానేసి.

తస్సత్తో - యది తువ్హాకం సకలమాపాయికం, సుగతియఞ్చ అప్పాయుకతామనుస్సదోభగ్గియాదిభేదం దుక్ఖం అప్పీయం అనిట్టం, యది తువ్హే తతో భాయథ, ఆవి వా పరేసం పాకటభావవసేన అప్పటిచ్చన్నం కత్వా కాయేన వా వాచాయ వా పాణాతిపాతాదిప్పభేదం యది వా రహో అపాకటభావవసేన పటిచ్చన్నం కత్వా మనోద్వారే ఏవ అభిజ్ఞాదిప్పభేదం అణమత్తమ్పి పాపకం లామకధమ్మం మాకత్థ మా కరిత్థ, అథ పన తం పాపకమ్మం ఏతరహి కరోథ, ఆయతిం వా కరిస్సథ, నిరయాదీసు చతూసు అపాయేసు మనుస్సేసు చ తస్స ఫలభూతం దుక్ఖం ఇతో వా ఏత్తో వా పలాయన్తే అమ్మే నానుబద్ధిస్సతీతి అధిష్ఠాయేన ఉపేచ్చ అపేచ్చ పలాయతమ్పి తువ్హాకం తతో ముత్తి మోక్షో నత్తి. గతికాలాదిపచ్చయన్తరసమవాయే విపచ్చిస్సతియేవాతి దస్సేతి. “పలాయనే”తిపి పఠన్తి, వుత్తనయేన యత్థ కత్థచి గమనే పక్కమనే సతీతి అత్తో. అయఞ్చ అత్తో “న అన్తలిక్ఖే న సముద్దమజ్ఞే...పే... పాపకమ్మా”తి (ధ. ప. ౧౨౭; మి. ప. ౪.౨.౪) ఇమాయ గాథాయ దీపేతబ్బో.

చతుత్థసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉపోసథసుత్తవణ్ణనా

౪౫. పఞ్చమే తదహూతి తస్మిం అహని తస్మిం దివసే. ఉపోసథేతి ఏత్థ ఉపవసన్తి ఏత్థాతి ఉపోసథో, ఉపవసన్తితి సీలేన వా అనసనేన వా ఉపేతా హుత్వా వసన్తితి అత్తో. అయఞ్చ ఉపోసథసద్ధో “అట్టఙ్గసమన్నాగతం ఉపోసథం ఉపవసామీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౭౧; ౧౦.౪౬) సీలే ఆగతో. “ఉపోసథో వా పవారణా వా”తిఆదీసు (మహావ. ౧౫౫)

పాతిమోక్షుడైనాదివినయకమ్మే. “గోపాలకూపోసథో నిగణ్ణూపోసథో”తిఆదీసు (అ. ని. ౩.౭౧) ఉపవాసే. “ఉపోసథో నామ నాగరాజా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౨౪౬) పజ్జత్తియం. “అజ్ఞుపోసథో పన్నరసో”తిఆదీసు (మహావ. ౧౬౮) దివసే. ఇథాపి దివసేయేవ దట్టబ్బో, తస్మా “తదహుపోసథే”తి తస్మిం ఉపోసథదివసభూతే అహనీతి అత్తో. నిసిన్నో హోతీతి మహాభిక్కుసజ్ఞపరిపుతో ఓవాదపాతిమోక్షం ఉద్దిసితుం నిసిన్నో హోతి. నిసజ్ఞ పన భిక్షూనం చిత్తాని ఓలోకేన్తో ఏకం దుస్సీలపుగ్గలం దిస్వా, “సచాహం ఇమస్మిం పుగ్గలే ఇథ నిసిన్నేయేవ పాతిమోక్షం ఉద్దిసిస్సామి, సత్తధాస్స ముద్ధా ఫలిస్సతీ”తి తస్మిం అనుకమ్పాయ తుణ్ణీయేవ అహోసి.

ఏత్థ చ ఉద్ధస్సం అరుణన్తి అరుణుగ్గమనం వత్వాపి “ఉద్దిసతు, భన్తే భగవా, భిక్షూనం పాతిమోక్ష”న్తి ధేరో భగవన్తం పాతిమోక్షుడైనం యాచి తస్మిం కాలే “న, భిక్షవే, అనుపోసథే ఉపోసథో కాతబ్బో”తిసిక్ఖాపదస్స (మహావ. ౧౮౩) అపజ్ఞత్తత్తా. అపరిసుద్ధా, ఆనన్ద, పరిసాతి తిక్ఖత్తుం ధేరేన పాతిమోక్షుడైనస్స యాచితత్తా అనుద్దేసస్స కారణం కథేన్తో “అసుకపుగ్గలో అపరిసుద్ధో”తి అవత్వా “అపరిసుద్ధా, ఆనన్ద, పరిసా”తి ఆహ. కస్మా పన భగవా తియామరత్తిం తథా వీతినామేసి? తతో పట్టాయ ఓవాదపాతిమోక్షం అనుద్దిసితుకామో తస్స వత్తుం పాకటం కాతుం.

అద్దసాతి కథం అద్దస. అత్తనో చేతోపరియజ్ఞాణేన తస్సం పరిసతి భిక్షూనం చిత్తాని పరిజానన్తో తస్స మోఘపురిసస్స దుస్సీల్యచిత్తం పస్సి. యస్మా పన చిత్తే దిట్టే తంసమక్ఖేపుగ్గలో దిట్టో నామ హోతి, తస్మా “అద్దసా ఖో ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో తం పుగ్గలం దుస్సీల”న్తిఆది వుత్తం . యథేవ హి అనాగతే సత్తసు దివసేసు పవత్తమానం పరేసం చిత్తం చేతోపరియజ్ఞాణలాభీ జానాతి, ఏవం అతీతేపీతి. దుస్సీలన్తి నిస్సీలం, సీలవిరహితన్తి అత్తో. పాపధమ్మన్తి దుస్సీలత్తా ఏవ హీనజ్ఞాసయతాయ లామకసభావం. అసుచిన్తి అపరిసుద్ధేహి కాయకమ్మాదీహి సమన్నాగతత్తా న సుచిం. సజ్కస్సరసమాచారన్తి కిఞ్చిదేవ అసారుప్పం దిస్వా “ఇదం ఇమినా కతం భవిస్సతీ”తి ఏవం పరేసం ఆసజ్కనీయతాయ సజ్కాయ సరితబ్బసమాచారం, అథ వా కేనచిదేవ కరణీయేన మన్తయన్తే భిక్షూ దిస్వా “కచ్చి ను ఖో ఇమే మయా కతకమ్మం జానిత్వా మన్తేన్తీ”తి అత్తనోయేవ సజ్కాయ సరితబ్బసమాచారం.

లజ్జితబ్బతాయ పటిచ్చాదేతబ్బకారణతో పటిచ్చన్నం కమ్మన్తం ఏతస్సాతి పటిచ్చన్నకమ్మన్తం. కుచ్చితసమణవేసధారితాయ న సమణన్తి అస్సమణం. సలాకగ్గహణాదీసు “కిత్తకా సమణా”తి చ గణనాయ “అహమ్మి సమణోమ్మీ”తి మిచ్చాపటిఞ్ఞాయ సమణపటిఞ్ఞం. అసేట్టచారితాయ అబ్రహ్మచారిం. అఞ్ఞో బ్రహ్మచారినో సునివత్తే సుపారుతే సుపత్తధరే గామనిగమాదీసు పిణ్ణాయ చరిత్వా జీవికం కప్పేన్తే దిస్వా అబ్రహ్మచారి సమానో సయమ్మి తాదీసేన ఆకారేన పటిపజ్జన్తో ఉపోసథాదీసు సన్దిస్సన్తో “అహమ్మి బ్రహ్మచారీ”తి పటిఞ్ఞం దేన్తో వియ హోతీతి బ్రహ్మచారిపటిఞ్ఞం. పూతినా కమ్మేన సీలవిపత్తియా అన్తో అనుపవిట్టత్తా అన్తోపూతిం. ఛహి ద్వారేహి రాగాదికిలేసవస్సనేన తిన్తత్తా అవస్సుతం. సజ్ఞాతరాగాదికచవరత్తా సీలవన్తేహి ఛడ్డేతబ్బత్తా చ కసమ్మజాతం. మజ్ఞే భిక్కుసజ్ఞస్స నిసిన్నన్తి సజ్ఞపరియాపన్నో వియ భిక్కుసజ్ఞస్స అన్తో నిసిన్నం. దిట్టోసీతి అయం పన న పకతత్తోతి భగవతా దిట్టో అసి. యస్మా చ ఏవం దిట్టో, తస్మా నత్తి తే తవ భిక్షూహి సద్ధిం ఏకకమ్మాదిసంవాసో. యస్మా పన సో సంవాసో తవ నత్తి, తస్మా ఉట్టేహి, ఆవుసోతి ఏవమేత్థ పదయోజనా వేదితబ్బా.

తతియమ్మి ఖో సో పుగ్గలో తుణ్ణీ అహోసీతి అనేకవారం వత్వాపి థేరో “సయమేవ నిబ్బిన్నో ఓరమిస్సతీ”తి వా, “ఇదాని ఇమేసం పటిపత్తిం జానిస్సామీ”తి వా అధిప్పాయేన తుణ్ణీ అహోసీ. బాహాయం గహేత్వాతి భగవతా మయా చ యాథావతో దిట్టో, యావతతియం ఉట్టిహీతి వుత్తో న ఉట్టాతి, “ఇదానిస్స నిక్కడ్డనకాలో మా సజ్జస్స ఉపోసథంతరాయో అహోసీ”తి తం బాహాయం అగ్గహేసి, తథా గహేత్వా. బహిద్వారకోట్టకా నిక్ఖామేత్వాతి ద్వారకోట్టకసాలతో బహి నిక్ఖామేత్వా. బహీతి పన నిక్ఖామితట్టానదస్సనం, అథ వా బహిద్వారకోట్టకాతి బహిద్వారకోట్టకతోపి నిక్ఖామేత్వా, న అన్తోద్వారకోట్టకతో, ఏవం ఉభయథాపి విహారతో బహి కత్వాతి అత్తో. సూచిఘటికం దత్వాతి అగ్గళసూచిఞ్చ ఉపరిఘటికఞ్చ ఆదహేత్వా, సుట్టుతరం కవాటం ధకేత్వాతి అత్తో. యావ బాహగహణాపి నామాతి ఇమినా “అపరిసుద్ధా, ఆనన్ద, పరిసా”తి వచనం సుత్వా ఏవ హి తేన పక్కమితబ్బం సీయా, ఏవం అపక్కమిత్యా యావ బాహగహణాపి నామ సో మోఘపురిసో ఆగమేస్సతీతి అచ్చరియమిదన్తి దస్సేతి. ఇదమ్మి గరహణచ్చరియమేవాతి వేదితబ్బం.

అథ భగవా చిన్తేసి - “ఇదాని భిక్కుసజ్జో అబ్బుదజాతో, అపరిసుద్ధా పుగ్గలా ఉపోసథం ఆగచ్ఛన్తి, న చ తథాగతా అపరిసుద్ధాయ పరిసాయ ఉపోసథం కరోన్తి, పాతిమోక్షం ఉద్దిసన్తి, అనుద్దిసన్తే చ భిక్కుసజ్జస్స ఉపోసథో పచ్చిజ్జతి, యంనూనాహం ఇతో పట్టాయ భిక్ఖానంయేవ పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజానేయ్య”న్తి. ఏవం పన చిన్తేత్వా భిక్ఖానంయేవ పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజాని. తేన వుత్తం - “అథ ఖో భగవా...పే.... పాతిమోక్షం ఉద్దిసేయ్యాథా”తి.

తత్త న దానాహన్తి ఇదాని అహం ఉపోసథం న కరిస్సామి, పాతిమోక్షం న ఉద్దిసిస్సామీతి పచ్చేకం న-కారేన సమ్మద్ధో. దువిధజ్జో పాతిమోక్షం ఆణాపాతిమోక్షం ఓవాదపాతిమోక్షన్తి. తేసు “సుణాతు మే, భన్తే”తిఆదికం (మహావ. ౧౩౪) ఆణాపాతిమోక్షం, తం సావకావ ఉద్దిసన్తి, న బుద్ధా, అయం అన్వద్ధమాసం ఉద్దిసియతి. “ఖన్తీ పరమం...పే.... సబ్బపాపస్స అకరణం...పే.... అనూపవాదో అనూపఘాతో...పే.... ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి (దీ. ని. ౨.౯౦; ధ. ప. ౧౮౩-౧౮౫) ఇమా పన తిస్సో గాథా ఓవాదపాతిమోక్షం నామ, తం బుద్ధావ ఉద్దిసన్తి, న సావకా, ఛన్నమ్మి వస్సానం అచ్చయేన ఉద్దిసన్తి. దీఘాయుకబుద్ధానజ్ఞో ధరమానకాలే అయమేవ పాతిమోక్షుద్దేసో, అప్పాయుకబుద్ధానం పన పరమబోధియంయేవ. తతో పరం ఇతరో, తఞ్చ ఖో భిక్ఖా ఏవ ఉద్దిసన్తి, న బుద్ధా, తస్మా అవ్హాకమ్మి భగవా వీసతివస్సమత్తం ఓవాదపాతిమోక్షం ఉద్దిసిత్వా ఇమం అన్తరాయం దిస్సా తతో పరం న ఉద్దిసి. అట్టానన్తి అకారణం. అనవకాసోతి తస్సేవ వేవచనం. కారణజ్ఞో యథా తిట్టతి ఏత్త ఫలం తదాయత్తవుత్తితాయాతి రానన్తి వుచ్చతి, ఏవం అనవకాసోతిపి వుచ్చతీతి. యన్తి కిరియాపరామసనం, తం హేట్టా వుత్తనయేన యోజేతబ్బం.

అట్టిమే, భిక్ఖవే, మహాసముద్దేతి కో అనుసన్తి? య్వాయం అపరిసుద్ధాయ పరిసాయ పాతిమోక్షస్స అనుద్దేసో వుత్తో, సో ఇమస్మిం ధమ్మవినయే అచ్చరియో అబ్బుతో ధమ్మాతి తం అపరేహి సత్తహి అచ్చరియబ్బుతధమ్మేహి సద్ధిం విభజిత్వా దస్సేతుకామో పరమం తావ తేసం ఉపమాభావేన మహాసముద్దే అట్ట అచ్చరియబ్బుతధమ్మే దస్సేన్తో సత్థా “అట్టిమే, భిక్ఖవే, మహాసముద్దే”తిఆదిమాహ.

పకతిదేవా వియ న సురన్తి న ఇసన్తి న విరోచన్తీతి అసురా, సురా నామ దేవా, తేసం పటిపక్ఖాతి వా అసురా, వేపచిత్తిపహారాదాయో. తేసం భవనం సినేరుస్స హేట్టాభాగే, తే తత్త పవిసన్తా నిక్ఖమన్తా సినేరుపాదే మణ్ణపాదిం

నిమ్మినిత్వా కీళన్తావ అభిరమన్తి. తత్త తేసం అభిరతి ఇమే గుణే దిస్వాతి ఆహ - “యే దిస్వా దిస్వా అసురా మహాసముద్ధే అభిరమన్తి”తి. తత్త అభిరమన్తి రతిం విన్దన్తి, అనుక్యణ్యమానా వసన్తితి అత్తో.

అనుపుబ్బనిన్నోతిఆదీని సబ్బాని అనుపటిపాటియా నిన్నభావస్సేవ వేవచనాని. న ఆయతకేనేవ పపాతోతి న చిన్నతటో మహాసోబ్బో వియ ఆదితో ఏవ పపాతో. సో హి తీరదేసతో పట్టాయ ఏకజ్జలద్వజ్జలవిదత్తిరతనయట్టిఉసభఅడ్డగావుతగావుతడ్డయోజనాదివసేన గమ్మిరో హుత్వా గచ్చన్తో గచ్చన్తో సినేరుపాదమూలే చతురాసీతియోజనసహస్సగమ్మిరో హుత్వా రితోతి దస్సేతి.

రితధమ్మాతి రితసభావో అవట్టితసభావో. న మతేన కుణపేన సంవసతీతి యేన కేనచి హత్తిఅస్సాదీనం కళేవరేన సద్ధిం న సంవసతి. తీరం వాహీతీతి తీరం అపనేతి. ధలం ఉస్సారేతీతి హత్తేన గహేత్వా వియ వీచిప్పహారేనేవ ధలే ఖిపతి. గజ్ఞా యమునాతి అనోతత్తదహస్స దక్ఖిణముఖతో నిక్ఖన్తనదీ పఞ్చ ధారా హుత్వా పవత్తట్టానే గజ్ఞాతిఆదినా పఞ్చాధా సజ్ఞం గతా.

తత్రాయం ఇమాసం నదీనం ఆదితో పట్టాయ ఉప్పత్తికథా - అయశ్శో జమ్బుదీవో దససహస్సయోజనపరిమాణో, తత్త చతుసహస్సయోజనప్పమాణో పదేసో ఉదకేన అజ్ఞోత్థటో సముద్ధోతి సజ్ఞం గతో, తిసహస్సయోజనప్పమాణో మనుస్సా వసన్తి, తిసహస్సయోజనప్పమాణో హిమవా పతిట్టితో ఉబ్బేధేన పఞ్చయోజనసతికో చతురాసీతికూటసహస్సపటిమణ్ణితో సమన్తతో సన్ధమానపఞ్చసతనదీవిచిత్రో, యత్త ఆయామేన విత్థారేన గమ్మిరతాయ చ పణ్ణాసయోజనప్పమాణో దియడ్డయోజనసతపరిమణ్ణలో అనోతత్తదహో కణ్ణముణ్ణదహో రథకారదహో ఛద్దన్తదహో కుణాలదహో మన్దాకినిదహో సీహపపాతదహోతి సత్త మహాసరా పతిట్టితా.

తేసు అనోతత్తదహో సుదస్సనకూటం చిత్తకూటం కాళకూటం గన్ధమాదనకూటం కేలాసకూటన్తి ఇమేహి పఞ్చాహి పబ్బతకూటేహి పరిక్ఖిత్తో. తత్త సుదస్సనకూటం సోవణ్ణమయం తియోజనసతుబ్బేధం అన్తోవజ్ఞం కాకముఖసణ్ణానం తమేవ సరం పటిచ్చాదేత్వా రితం, చిత్తకూటం సత్తరతనమయం. కాళకూటం అజ్ఞానమయం. గన్ధమాదనకూటం మసారగల్లమయం అబ్బన్తరే ముగ్గవణ్ణం; మూలగన్ధో, సారగన్ధో, ఫేగ్గుగన్ధో, తచగన్ధో, పపటికాగన్ధో, ఖన్దగన్ధో, రసగన్ధో, పుప్పగన్ధో, ఫలగన్ధో, పత్తగన్ధోతి ఇమేహి దసహి గన్ధేహి ఉస్సన్నం, నానప్పకారఓసధసఞ్చన్నం, కాళపక్కుపోసధదివసే ఆదిత్తం వియ అజ్ఞారం పజ్జలన్తం తిట్టతి. కేలాసకూటం రజతమయం. సబ్బాని చేతాని సుదస్సనేన సమానుబ్బేధసణ్ణానాని తమేవ సరం పటిచ్చాదేత్వా రితాని. తత్త దేవానుభావేన నాగానుభావేన చ దేవో వస్సతి, నదియో చ సన్దన్తి, తం సబ్బమ్మి ఉదకం అనోతత్తమేవ పవిసతి, చన్దిమసూరియా దక్ఖిణేన వా ఉత్తరేన వా గచ్చన్తా పబ్బతన్తరేన తత్త ఓభాసం కరోన్తి, ఉజ్జకం గచ్చన్తా న కరోన్తి, తేనేవస్స “అనోతత్త”న్తి సజ్ఞా ఉదపాది.

తత్త రతనమయమనుజ్ఞాసోపానసిలాతలాని నిమ్మచ్చకచ్చపాని ఫలికసదిసాని నిమ్మలూదకాని తదుపభోగసత్తానం కమ్మనిబ్బత్తానేవ నహానతిత్థాని చ హోన్తి, యత్త బుద్ధపచ్చేకబుద్ధా ఇద్ధిమన్తో సావకా ఇసయో చ నహానాదీని కరోన్తి, దేవయక్ఖాదయో ఉదకకీళం కీళన్తి.

తస్స చతుసు పస్సేసు సీహముఖం, హత్తిముఖం, అస్సముఖం, ఉసభముఖన్తి చత్తారి ఉదకనిక్ఖమనముఖాని హోన్తి, యేహి చతస్సో నదియో సన్దన్తి. సీహముఖేన నిక్ఖన్తనదీతీరే కేసరసీహ బహుతరా హోన్తి, తథా హత్తిముఖాదీహి హత్తిఅస్సఉసభా. పురత్తిమదిసతో నిక్ఖన్తనదీ అనోతత్తం తిక్ఖత్తం పదక్ఖిణం కత్వా ఇతరా తిస్సో నదియో అనుపగమ్మ

పాచీనహిమవస్తేనేవ అమనుస్సపథం గన్త్యా మహాసముద్ధం పవిసతి. పచ్చిమదిసతో ఉత్తరదిసతో చ నిక్ష్వంతనదియోపి తథేవ పదక్షిణం కత్వా పచ్చిమహిమవస్తేనేవ ఉత్తరహిమవస్తేనేవ చ అమనుస్సపథం గన్త్యా మహాసముద్ధం పవిసన్తి.

దక్షిణదిసతో నిక్ష్వంతనదీ పన తం తిక్ష్వత్తుం పదక్షిణం కత్వా దక్షిణేన ఉజుకం పాసాణపిట్టేనేవ సట్టియోజనాని గన్త్యా పబ్బతం పహరిత్వా ఉట్టాయ పరిక్ష్వేపేన తిగావుతప్పమాణఉదకధారా హుత్వా ఆకాసేన సట్టియోజనాని గన్త్యా తియగ్గళే నామ పాసాణే పతితా, పాసాణో ఉదకధారావేగేన భిన్నో. తత్త పజ్ఞాసయోజనప్పమాణా తియగ్గళా నామ పోక్షరణీ జాతా, పోక్షరణీయా కూలం భిద్దిత్వా పాసాణం పవిసిత్వా సట్టియోజనాని గన్త్యా తతో ఘనపథవిం భిద్దిత్వా ఉమజ్ఞేన సట్టియోజనాని గన్త్యా విజ్ఞం నామ తిరచ్ఛానపబ్బతం పహరిత్వా హత్థతలే పఞ్చజ్ఞలిసదిసా పఞ్చధారా హుత్వా పవత్తన్తి.

సా తిక్ష్వత్తుం అనోతత్తం పదక్షిణం కత్వా గతట్టానే “ఆవట్టగజ్ఞ”తి వుచ్చతి, ఉజుకం పాసాణపిట్టేన సట్టియోజనాని గతట్టానే “కణ్ణగజ్ఞ”తి, ఆకాసేన సట్టియోజనాని గతట్టానే “ఆకాసగజ్ఞ”తి, తియగ్గళపాసాణే పజ్ఞాసయోజనోకాసే రితా “తియగ్గళపోక్షరణీ”తి, కూలం భిద్దిత్వా పాసాణం పవిసిత్వా సట్టియోజనాని గతట్టానే “బహులగజ్ఞ”తి, ఉమజ్ఞేన సట్టియోజనాని గతట్టానే “ఉమజ్ఞగజ్ఞ”తి వుచ్చతి, విజ్ఞం నామ తిరచ్ఛానపబ్బతం పహరిత్వా పఞ్చధారా హుత్వా పవత్తట్టానే గజ్ఞ, యమునా, అచిరవతీ, సరభూ, మహీతి పఞ్చధా సజ్ఞం గతా. ఏవమేతా పఞ్చ మహానదియో హిమవంతతో పవత్తన్తి వేదితట్టా.

తత్త నదీ నిన్నగాతిఆదికం గోత్తం, గజ్ఞ యమునాతిఆదికం నామం. సవన్తియోతి యా కాచి సవమానా సన్దమానా గచ్ఛన్తియో మహానదియో వా కున్నదియో వా. అప్పీన్తితి అల్లీయన్తి ఓసరన్తి. ధారాతి వుట్టిధారా. పూరత్తన్తి పుణ్ణభావో. మహాసముద్ధస్స హి అయం ధమ్మతా - “ఇమస్మిం కాలే దేవో మన్తో జాతో, జాలక్ష్మిపాదీని ఆదాయ మచ్చకచ్చపే గణ్ఠిస్సామా”తి వా “ఇమస్మిం కాలే అతిమహన్తీ వుట్టి, న లభిస్సామ ను ఖో పిట్టిపసారణట్టాన”న్తి వా తం న సక్కా వత్తుం. పఠమకప్పికకాలతో పట్టాయ హి యం వన్సిత్వా సినేరుమేఖలం ఆహచ్చ ఉదకం రితం, తం తతో ఏకజ్ఞలమత్తమ్మి ఉదకం నేవ హేట్టా ఓతరతి, న ఉద్ధం ఉత్తరతి.

ఏకరసోతి అసమ్మిన్నరసో. ముత్తాతి ఖుద్దకమహంతవట్టదీఘాదిభేదా అనేకవిధా ముత్తా. మణీతి రత్తనీలాదిభేదో అనేకవిధో మణి. వేళురియోతి వంసవణ్ణసిరీసపుప్పవణ్ణాదిసణ్ణానతో అనేకవిధో. సజ్ఞోతి దక్షిణావత్తతమ్మకుచ్చికధమనసజ్ఞాదిభేదో అనేకవిధో. సిలాతి సేతకాళముగవణ్ణాదిభేదా అనేకవిధా. పవాళన్తి ఖుద్దకమహంతమన్దరత్తఘనరత్తాదిభేదం అనేకవిధం. లోహితజ్ఞోతి పదుమరాగాదిభేదో అనేకవిధో మసారగల్లన్తి కబరమణి. “చిత్తఫలిక”న్తిపి వదన్తి.

మహతం భూతానన్తి మహంతానం సత్తానం. తిమితిమిజ్జలాదికా తిసో మచ్చజాతియో. తిమిం గిలనసమత్తా తిమిజ్జలా, తిమిఞ్చ తిమిజ్జలఞ్చ గిలనసమత్తా “తిమితిమిజ్జలా”తి వదన్తి. నాగాతి ఊమిపిట్టివాసినోపి విమానట్టకనాగాపి.

ఏవమేవ ఖోతి కిఞ్చాపి సత్తా ఇమస్మిం ధమ్మవినయే సోళసపి బాత్తింసపి తతో భియ్యాపి అచ్చరియబ్బుతథమ్మే విభజిత్వా దస్సేతుం సక్కోతి, తదా ఉపమాభావేన పన గహితానం అట్ఠన్నం అనురూపవసేన అట్టేవ తే ఉపమేతబ్బధమ్మే విభజిత్వా దస్సేన్తో “ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, ఇమస్మిం ధమ్మవినయే అట్ఠ అచ్చరియా అబ్బుతా ధమ్మా”తిఆదిమాహ.

తల్లి అనుపుబ్బసిక్ఖాయ తిస్సో భిక్ఖా గహితా, అనుపుబ్బకిరియాయ తేరస ధుతజ్ఞధమ్మా, అనుపుబ్బపటిపదాయ సత్త అనుపస్సనా అట్టారస మహావిపస్సనా అట్టతినస ఆరమ్మణవిభత్తియో సత్తతినస బోధిపక్ఖియధమ్మా చ గహితా. న ఆయతకేనేవ అజ్ఞాపటివేధోతి మణ్ణాకస్స ఉప్పతిత్వా గమనం వియ ఆదితోవ సీలపూరణాదీని అకత్వా అరహత్తపటివేధో నామ నత్తి, పటిపాటియా పన సీలసమాధిపజ్ఞాయో పూరేత్వావ అరహత్తప్పత్తీతి అత్తో.

మమ సావకాతి సోతాపన్నాదికే అరియపుగ్గలే సన్ధాయ వదతి. న సంవసతీతి ఉపోసథకమ్మాదివసేన సంవాసం న కరోతి. ఉక్ఖిపతీతి అపనేతి. ఆరకావాతి దూరేయేవ. న తేన నిబ్బానధాతుయా ఉనత్తం వా పూరత్తం వాతి అసఙ్ఖేయ్యేపి మహాకప్పే బుద్ధేసు అనుప్పజ్జన్తేసు ఏకసత్తోపి పరినిబ్బాతుం న సక్కోతి, తదాపి “తుచ్ఛా నిబ్బానధాతు”తి న సక్కా వత్తుం, బుద్ధకాలే పన ఏకేకస్మిం సమాగమే అసఙ్ఖేయ్యేపి సత్తా అమతం ఆరాధేన్తి, తదాపి న సక్కా వత్తుం “పూరా నిబ్బానధాతు”తి. విముత్తిరసోతి కిలేసేహి విముచ్చనరసో. సబ్బా హి సాసనస్స సమ్మత్తి యావదేవ అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తస్స విముత్తియా హోతి.

రతనానీతి రతిజననట్టేన రతనాని. సతిపట్టానాదయో హి భావియమానా పుబ్బభాగేపి అనప్పకం పీతిపామోజ్జం నిబ్బత్తేన్తి, పగేవ అపరభాగే. వుత్తజ్ఞోతం -

“యతో యతో సమ్మసతి, ఖన్ధానం ఉదయబ్బయం;

లభతీ పీతిపామోజ్జం, అమతం తం విజానత”న్తి. (ధ. ప. 324) -

లోకియరతననిమిత్తం పన పీతిపామోజ్జం న తస్స కలభాగమ్పి అగ్గతీతి అయమత్తో హేట్టా దస్సితో ఏవ. అపిచ -

“చిత్తీకతం మహగ్గఞ్చ, అతులం దుల్లభదస్సనం;

అనోమసత్తపరిభోగం, ‘రతన’న్తి పవచ్చతీ”తి.

యది చ చిత్తీకతాదిభావేన రతనం నామ హోతి, సతిపట్టానాదీనయేవ భూతతో రతనభావో. బోధిపక్ఖియధమ్మానజ్ఞో సో ఆనుభావో, యం సావకా సావకపారమీజాణం, పచ్చేకబుద్ధా పచ్చేకబోధిజాణం, సమ్మాసమ్మద్ధా సమ్మాసమ్మోధిం అధిగచ్ఛన్తీతి ఆసన్నకారణత్తా. పరమ్మరకారణజ్ఞో దానాదిఉపనిస్సయోతి ఏవం రతిజననట్టేన చిత్తీకతాదిఅత్తేన చ రతనభావో బోధిపక్ఖియధమ్మానం సాతిసయో. తేన వుత్తం - “తత్తిమాని రతనాని, సేయ్యథిదం, చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆది.

తల్లి ఆరమ్మణే పక్ఖన్దిత్వా ఉపట్టానట్టేన పట్టానం, సతియేవ పట్టానం సతిపట్టానం. ఆరమ్మణస్స పన కాయాదివసేన చతుబ్బిధత్తా వుత్తం “చత్తారో సతిపట్టానా”తి. తథా హి కాయవేదనాచిత్తధమ్మేసు సుభసుఖనిచ్చలత్తసజ్ఞానం పహానతో అసుభదుక్ఖానిచ్చానత్తతాగహణతో చ నేసం కాయానుపస్సనాదిభావో విభత్తో.

సమ్మా పదహన్తి ఏతేన, సయం వా సమ్మా పదహతి, పసత్తం, సున్దరం వా పదహన్తి సమ్మప్పధానం. పుగ్గలస్స వా సమ్మదేవ పధానభావకరణతో సమ్మప్పధానం. వీరియస్సేతం అధివచనం. తమ్పి అనుప్పన్నుప్పన్నానం అకుసలానం అనుప్పాదనపహానవసేన అనుప్పన్నుప్పన్నానం కుసలానం ధమ్మానం ఉప్పాదనభావనవసేన చ చతుకిచ్చం కత్వా వుత్తం “చత్తారో సమ్మప్పధానా”తి.

ఇజ్జతీతి ఇద్ది, సమిజ్జుతి నిప్పజ్జుతీతి అత్తో. ఇజ్జున్తి వా ఏతాయ సత్తా ఇద్దా వుద్దా ఉక్కుంసగతా హోన్తీతి ఇద్ది. ఇతి పఠమేన అత్తేన ఇద్ది ఏవ పాదో ఇద్దిపాదో, ఇద్దికోట్టాసోతి అత్తో . దుతియేన అత్తేన ఇద్దియా పాదో పతిట్టా అధిగమూపాయోతి ఇద్దిపాదో. తేన హి ఉపరూపరివిసేససజ్ఞాతం ఇద్దిం పజ్జన్తి పాపుణన్తి, స్వాయం ఇద్దిపాదో యస్మా ఛన్దాదికే చత్తారో అధిపతిధమ్మే ధురే జేట్టకే కత్వా నిబ్బత్తియతి, తస్మా వుత్తం “చత్తారో ఇద్దిపాదా”తి.

పశ్చిన్తియానీతి సద్ధాదీని పశ్చ ఇన్తియాని. తత్త అస్సద్దియం అభిభవిత్వా అధిమోక్షలక్ష్ణణే ఇన్దట్టం కారేతీతి సద్దిన్తియం, కోసజ్జం అభిభవిత్వా పగ్గహలక్ష్ణణే , పమాదం అభిభవిత్వా ఉపట్టానలక్ష్ణణే, విక్లేపం అభిభవిత్వా అవిక్లేపలక్ష్ణణే, అజ్ఞాణం అభిభవిత్వా దస్సనలక్ష్ణణే ఇన్దట్టం కారేతీతి పశ్చిన్తియం.

తానియేవ అస్సద్దియాదీహి అనభిభవనీయతో అకమ్పియట్టేన సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావేన “బలానీ”తి వేదితబ్బాని.

సత్త బోజ్జణ్ణాతి బోధియా, బోధిస్స వా అజ్ఞాతి బోజ్జణ్ణా. యా హి ఏసా ధమ్మసామగ్గీ యాయ లోకుత్తరమగ్గక్ష్ణణే ఉప్పజ్జమానాయ లీనుద్దచ్చపతిట్టానాయూహనకామసుఖత్తకిలమథానుయోగ- ఉచ్చేదసస్సతాభినివేసాదీనం అనేకేసం ఉపద్దవానం పటిపక్ఖభూతాయ సతిధమ్మవిచయవీరియపీతిపస్సద్దిసమాధిఉపేక్షాసజ్ఞాతాయ ధమ్మసామగ్గీయా అరియసావకో బుజ్జతి, కిలేసనిద్దాయ వుట్టహతి, చత్తారి వా అరియసచ్చాని పటివిజ్జతి, నిబ్బానమేవ వా సచ్చికరోతీతి “బోధీ”తి వుచ్చతి, తస్సా ధమ్మసామగ్గీసజ్ఞాతాయ బోధియా అజ్ఞాతిపి బోజ్జణ్ణా రూనఙ్గమగ్గజ్ఞాదయో వియ. యోపేస వుత్తప్పకారాయ ధమ్మసామగ్గీయా బుజ్జతీతి కత్వా అరియసావకో “బోధీ”తి వుచ్చతి, తస్స బోధిస్స అజ్ఞాతిపి బోజ్జణ్ణా సేనఙ్గరథఙ్గాదయో వియ. తేనాహు పోరాణా - “బుజ్జనకస్స పుగ్గలస్స అజ్ఞాతి బోజ్జణ్ణా”తి. “బోధియా సంవత్తన్తీతి బోజ్జణ్ణా”తిఆదినా నయేనపి బోజ్జణ్ణానం బోజ్జణ్ణత్తో వేదితబ్బో.

అరియో అట్టఙ్గీకో మగ్గోతి తంతంమగ్గవజ్జకిలేసేహి ఆరకత్తా అరియభావకరత్తా అరియఫలపటిలాభకరత్తా చ అరియో. సమ్మాదిట్టిఆదీని అట్టఙ్గాని అస్స అత్తి, అట్ట అజ్ఞానియేవ వా అట్టఙ్గీకో. కిలేసే మారేన్తో గచ్చతి, నిబ్బానత్తికేహి మగ్గీయతి, సయం వా నిబ్బానం మగ్గతీతి మగ్గోతి. ఏవమేతేసం సతిపట్టానాదీనం అత్తవిభాగో వేదితబ్బో.

సోతాపన్నోతి మగ్గసజ్ఞాతం సోతం ఆపజ్జిత్వా పాపుణిత్వా రితో, సోతాపత్తిఫలట్టోతి అత్తో. సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నోతి సోతాపత్తిఫలస్స అత్తపచ్చక్ఖకరణాయ పటిపజ్జమానో పఠమమగ్గట్టో, యో అట్టమకోటిపి వుచ్చతి. సకదాగామీతి సకిదేవ ఇమం లోకం పటిసన్దిగ్గహణవసేన ఆగమనసీలో దుతియఫలట్టో. అనాగామీతి పటిసన్దిగ్గహణవసేన కామలోకం అనాగమనసీలో తతియఫలట్టో . యో పన సద్ధానుసారీ ధమ్మానుసారీ ఏకబీజీతి ఏవమాదికో అరియపుగ్గలవిభాగో, సో ఏతేసంయేవ పభేదోతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం అత్తనో ధమ్మవినయే మతకుణపసదిసేన దుస్సీలపుగ్గలేన సద్ధిం సంవాసాభావసజ్ఞాతం అత్థం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం అసంవాసారహసంవాసారహవిభాగకారణపరిదీపనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త ఛన్నమతివస్సతీతి ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పటిచ్చాదేన్తో అజ్ఞాం నవం ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, తతో పరం తతో పరన్తి ఏవం ఆపత్తివస్సం కిలేసవస్సం అతివియ వస్సతి. వివటం నాతివస్సతీతి ఆపత్తిం ఆపన్నో తం అప్పటిచ్చాదేత్వా వివరన్తో

సబ్రహ్మచారీనం పకాసేన్తో యథాధమ్మం యథావినయం పటికరోన్తో దేసేన్తో వుట్టహాన్తో అజ్ఞాం నవం ఆపత్తిం న ఆపజ్జతి, తేనస్స వివటం పున ఆపత్తివస్సం కిలేసవస్సం న వస్సతి. యస్మా చ ఏతదేవం, తస్మా ఛన్నం ఛాదితం ఆపత్తిం వివరేథ పకాసేథ. ఏవం తం నాతివస్సతీతి ఏవం సన్తే తం ఆపత్తిఆపజ్జనకం ఆపన్నపుగ్గలం అత్తభావం అతివిజ్ఞిత్వా కిలేసవస్సం న వస్సతి న తేమేతి. ఏవం సో కిలేసేహి అనవస్సుతో పరిసుద్ధసీలో సమాహితో హుత్వా విపస్సనం పట్టపేత్వా సమ్మసన్తో అనుక్యమేన నిబ్బానం పాపుణాతీతి అధిప్పాయో.

పశ్చాత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సోణసుత్తవణ్ణనా

౪౬. ఛట్టే అవన్తీసూతి అవన్తిరట్టే. కురరఘరేతి ఏవంనామకే నగరే. పవత్తే పబ్బతేతి పవత్తనామకే పబ్బతే. “పపాతే పబ్బతే”తిపి పరన్తి. సోణో ఉపాసకో కుటికణ్ణోతి నామేన సోణో నామ, తీహి సరణగమనేహి ఉపాసకభావప్పటివేదనేన ఉపాసకో, కోటిఅగ్గనకస్స కణ్ణపిళన్ధనస్స ధారణేన “కోటికణ్ణో”తి వత్తబ్బే “కుటికణ్ణో”తి ఏవం అభిజ్ఞాతో, న సుఖుమాలసోణోతి అధిప్పాయో . అయజ్ఞో ఆయస్మతో మహాకచ్ఛాయనస్స సన్తికే ధమ్మం సుత్వా సాసనే అభిప్పసన్నో, సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్టితో పవత్తే పబ్బతే ఛాయూదకసమ్పన్నే రానే విహారం కారేత్వా ధేరం తత్థ వసాపేత్వా చతుహి పచ్చయేహి ఉపట్టాతి. తేన వుత్తం – “ఆయస్మతో మహాకచ్ఛాయనస్స ఉపట్టాకో హోతీ”తి.

సో కాలేన కాలం ధేరస్స ఉపట్టానం గచ్ఛతి. ధేరో చస్స ధమ్మం దేసేతి. తేన సంవేగబహులో ధమ్మచరియాయ ఉస్సాహజాతో విహరతి. సో ఏకదా సత్తేన సద్ధిం వాణిజ్జత్థాయ ఉజ్జేనిం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే అటవియం సత్తే నివిట్టే రత్తియం జనసమ్బాధభయేన ఏకమన్తం అపక్కమ్మ నిద్దం ఉపగఞ్చి. సత్తో పచ్చాసవేలాయం ఉట్టాయ గతో, న ఏకోపి సోణం పబోధేసి, సబ్బేపి విసరిత్వా అగమంసు. సో పభాతాయ రత్తియా పబుజ్ఞిత్వా ఉట్టాయ కఞ్చి అపస్సన్తో సత్తేనేవ గతమగ్గం గహేత్వా సీఘం సీఘం గచ్ఛన్తో ఏకం వటరుక్ఖం ఉపగఞ్చి. తత్థ అద్దస ఏకం మహాకాయం విరూపదస్సనం గచ్ఛన్తం పురిసం అట్టితో ముత్తాని అత్తనో మంసాని సయమేవ ఖాదన్తం, దిస్వాన “కోసి త్వ”న్తి పుచ్చి. “పేతోమ్మి, భన్తే”తి. “కస్మా ఏవం కరోసీ”తి. “అత్తనో పుబ్బకమ్మేనా”తి. “కిం పన తం కమ్మ”న్తి. “అహం పుబ్బే భారుకచ్చనగరవాసీ కూటవాణిజో హుత్వా పరేసం సన్తకం వశ్చోత్వా ఖాదిం, సమణే చ భిక్షాయ ఉపగతే ‘తుమ్హాకం మంసం ఖాదథా’తి అక్కోసిం, తేన కమ్మేన ఏతరహి ఇమం దుక్ఖం అనుభవామీ”తి. తం సుత్వా సోణో అతివియ సంవేగం పటిలభి.

తతో పరం గచ్ఛన్తో ముఖతో పగ్గరితకాళలోహితే ద్వే పేతదారకే పస్సిత్వా తథేవ పుచ్చి. తేపిస్స అత్తనో కమ్మం కథేసుం. తే కిర భారుకచ్చనగరే దారకకాలే గన్ధవాణిజ్జాయ జీవికం కప్పేన్తా అత్తనో మాతరి భీణాసవే నిమన్తేత్వా భోజేన్నియా గేహం గన్తా “అమ్మాకం సన్తకం కస్మా సమణానం దేసి, తయా దిన్నం భోజనం భుజ్జానకసమణానం ముఖతో కాళలోహితం పగ్గరత్తూ”తి అక్కోసింసు. తే తేన కమ్మేన నిరయే పచ్చిత్వా తస్స విపాకావసేసేన పేతయోనియం నిబ్బత్తిత్వా తదా ఇమం దుక్ఖం అనుభవన్తి. తమ్మి సుత్వా సోణో అతివియ సంవేగజాతో అహోసి.

సో ఉజ్జేనిం గన్తా తం కరణీయం తీరేత్వా కులఘరం పచ్చాగతో ధేరం ఉపసక్కుమిత్వా కతపటిసన్ధారో ధేరస్స తమత్థం ఆరోచేసి. ధేరోపిస్స పవత్తినివత్తీసు ఆదీనవానిసంసే విభావేన్తో ధమ్మం దేసేసి. సో ధేరం వన్దిత్వా గేహం గతో సాయమాసం భుజ్జిత్వా సయనం ఉపగతో ధోకంయేవ నిద్ధాయిత్వా పబుజ్ఞిత్వా సయనతలే నిసజ్జ యథాసుతం ధమ్మం పచ్చవేక్ఖితుం

ఆరద్దో. తస్య తం ధమ్మం పచ్చవేక్షతో, తే చ పేతత్తభావే అనుస్సరతో సంసారదుక్ఖం అతివియ భయానకం హుత్వా ఉపట్టాసి, పబ్బజ్ఞాయ చిత్తం నమి. సో విభాతాయ రత్తియా సరీరపటిజగ్గనం కత్వా ధేరం ఉపసజ్ఞమిత్వా అత్తనో అజ్ఞాసయం ఆరోచేత్వా పబ్బజ్ఞం యాచి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సోణస్స ఉపాసకస్స కుటికణ్ణస్స రహోగతస్స...పే.... పబ్బాజేతు మం, భన్తే, అయ్యో మహాకచ్ఛానో”తి.

తథ యథా యథాతిఆదీనం పదానం అయం సజ్ఞేపథో - యేన యేన ఆకారేన అయ్యో మహాకచ్ఛానో ధమ్మం దేసేతి ఆచిక్షతి పజ్ఞాపేతి పట్టపేతి వివరతి విభజతి ఉత్తానీకరోతి పకాసేతి, తేన తేన మే ఉపపరిక్షతో ఏవం హోతి, యదేతం సిక్ఖత్తయబ్రహ్మచరియం ఏకమ్మి దివసం అక్ఖణ్ణం కత్వా చరిమకచిత్తం పాపేతబ్బతాయ ఏకంతపరిపుణ్ణం. ఏకదివసమ్మి కిలేసమలేన అమలినం కత్వా చరిమకచిత్తం పాపేతబ్బతాయ ఏకంతపరిసుద్ధం. సజ్ఞలిఖితన్తి లిఖితసజ్ఞసదిసం ధోతసజ్ఞసప్పటిభాగం చరితబ్బం. ఇదం న సుకరం అగారం అజ్ఞావసతా అగారమజ్ఞే వసన్తేన ఏకంత పరిపుణ్ణం...పే.... చరితుం యంనూనాహం కేసే చేవ మస్సుని చ ఓహారేత్వా వోరోపేత్వా కాసాయరసపీతతాయ కాసాయాని బ్రహ్మచరియం చరన్తానం అనుచ్చవికాని వత్తాని అచ్చాదేత్వా నివాసేత్వా చేవ పారుపిత్వా చ అగారస్మా నిక్ఖమిత్వా అనగారియం పబ్బజేయ్యం . యస్మా అగారస్స హితం కసివాణిజ్ఞాదికమ్మం అగారియన్తి వుచ్చతి, తస్మా పబ్బజ్ఞాయ నత్తి, తస్మా పబ్బజ్ఞా అనగారియా నామ. తం అనగారియం పబ్బజ్ఞం పబ్బజేయ్యం ఉపగచ్ఛేయ్యం, పటిపజ్జేయ్యన్తి అత్తో.

ఏవం అత్తనా రహోవితక్కితం సోణో ఉపాసకో ధేరస్స ఆరోచేత్వా తం పటిపజ్జేతుకామో “పబ్బాజేతు మం, భన్తే, అయ్యో మహాకచ్ఛానో”తి ఆహ. ధేరో పన “తావస్స ఇణపరిపాకం కథ”న్తి ఉపధారేత్వా ఇణపరిపాకం ఆగమయమానో “దుక్కరం ఖో”తిఆదినా పబ్బజ్ఞాధన్దం నివారేసి.

తథ ఏకభత్తన్తి “ఏకభత్తికో హోతి రత్తూపరతో విరతో వికాలభోజనా”తి (దీ. ని. ౧.౧౯౪; అ. ని. ౩.౭౧) ఏవం వుత్తం వికాలభోజనవిరతిం సన్ధాయ వదతి. ఏకసేయ్యన్తి అదుతియసేయ్యం. ఏత్థ చ సేయ్యాసీసేన “ఏకో తిట్ఠతి, ఏకో గచ్చతి, ఏకో నిసీదతీ”తిఆదినా (మహాని. ౭; ౪౯) నయేన వుత్తేసు చతూసు ఇరియాపథేసు కాయవివేకం దీపేతి, న ఏకాకినా హుత్వా సయనమత్తం. బ్రహ్మచరియన్తి మేఘనవిరతిబ్రహ్మచరియం, సిక్ఖత్తయానుయోగసజ్ఞాతం సాసనబ్రహ్మచరియం వా. ఇజ్ఞాతి చోదనత్థే నిపాతో. తత్థేవాతి గేహయేవ. బుద్ధానం సాసనం అనుయుజ్ఞాతి నిచ్చసీలఉపోసథసీలాదిభేదం పశ్చాద్గలటగ్గదసగ్గసీలం, తదనురూపశ్చ సమాధిపజ్ఞాభావనం అనుయుజ్ఞా. ఏతస్థో ఉపాసకేన పుబ్బభాగే అనుయుజ్ఞేతబ్బం బుద్ధసాసనం నామ. తేనాహ - “కాలయుత్తం ఏకభత్తం ఏకసేయ్యం బ్రహ్మరియ”న్తి.

తథ కాలయుత్తన్తి చాతుద్దసీపశ్చాదసీలటమీపాటిహారియపక్షసజ్ఞాతేన కాలేన యుత్తం, యథావుత్తకాలే వా తుయ్ఘం అనుయుజ్ఞాంతస్స యుత్తం పతిరూపం సక్కుణేయ్యం, న సబ్బకాలం పబ్బజ్ఞాతి అధిప్పాయో. సబ్బమేతం ఇణస్స అపరిపక్కత్తా తస్స కామానం దుప్పహానతాయ సమ్మాపటిపత్తియం యోగ్యం కారాపేతుం వదతి, న పబ్బజ్ఞాధన్దం నివారేతుం. పబ్బజ్ఞాభిసజ్ఞారోతి పబ్బజితుం ఆరమ్భో ఉస్సాహో. పటిపస్సమ్మీతి ఇన్ద్రియానం అపరిపక్కత్తా, సంవేగస్స చ నాతితిక్ఖభావతో వూపసమి. కిశ్శాపి పటిపస్సమ్మి, ధేరేన వుత్తవిధిం పన అనుతిట్ఠన్తో కాలేన కాలం ధేరం ఉపసజ్ఞమిత్వా పయిరుపాసన్తో ధమ్మం సుణాతి. తస్స వుత్తనయేనేవ దుతియం పబ్బజ్ఞాయ చిత్తం ఉప్పజ్జి, ధేరస్స చ ఆరోచేసి. దుతియమ్మి ధేరో పటిక్ఖిపి. తతియవారే పన ఇణస్స పరిపక్కభావం ఇత్వా “ఇదాని నం పబ్బాజేతుం కాలో”తి ధేరో

పబ్బాజేసి, పబ్బజితాచ్చ తం తీణి సంవచ్చరాని అతిక్రమిత్వా గణం పరియేసిత్వా ఉపసమ్పాదేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం -
“దుతియమ్మి ఖో సోణో...పే.... ఉపసమ్పాదేసి”తి.

తత్త అప్పభిక్కుకోతి కతిపయభిక్కుకో. తదా కిర భిక్కు యేభుయ్యేన మజ్జిమదేసే ఏవ వసింసు. తస్మా తత్త కతిపయా ఏవ అహేసుం , తే చ ఏకస్మిం నిగమే ఏకో, ఏకస్మిం ద్వేతి ఏవం విసుం విసుం వసింసు. కిచ్చేనాతి దుక్ఖేన. కసిరేనాతి ఆయాసేన. తతో తతోతి తస్మా తస్మా గామనిగమాదితో. థేరేన హి కతిపయే భిక్కు ఆనేత్వా అజ్ఞోసు ఆనీయమానేసు పుట్టే ఆనీతా కేనచిదేవ కరణీయేన పక్కమింసు, కిచ్చే కాలం ఆగమేత్వా పున తేసు ఆనీయమానేసు ఇతరే పక్కమింసు. ఏవం పునప్పునం ఆనయనేన సన్నిపాతో చిరేనేవ అహోసి, థేరో చ తదా ఏకవిహారీ అహోసి. దసవగ్గం భిక్కుసజ్ఞం సన్నిపాతేత్వాతి తదా భగవతా పచ్చంతదేసేపి దసవగ్గేనేవ సజ్ఞేన ఉపసమ్పదా అనుజ్ఞాతా. ఇతోనిదానజ్ఞో థేరేన యాచితో పజ్ఞావగ్గేన సజ్ఞేన పచ్చంతదేసే ఉపసమ్పదం అనుజాని. తేన వుత్తం - “తిణ్ణం వస్సానం...పే.... సన్నిపాతేత్వా”తి.

వస్సంపుట్టస్సాతి ఉపసమ్మజ్జిత్వా పరమవస్సం ఉపగన్త్యా వుసితవతో. ఈదిసో చ ఈదిసో చాతి ఏవరూపో చ ఏవరూపో చ, ఏవరూపాయ నామకాయరూపకాయసమ్మత్తియా సమన్నాగతో, ఏవరూపాయ ధమ్మకాయసమ్మత్తియా సమన్నాగతోతి సుతోయేవ మే సో భగవా. న ఖో మే సో భగవా సమ్ముఖా దిట్టోతి ఏతేన పుథుజ్జనసన్ధాయ ఏవం ఆయస్మా సోణో భగవంతం దట్టుకామో అహోసి. అపరభాగే పన సత్థారా సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వసిత్వా పచ్చాససమయం అజ్ఞిట్టో సోళస అట్టకవగ్గికాని సత్తు సమ్ముఖా అట్టిం కత్వా మనసి కత్వా సబ్బం చేతసో సమన్నాహరిత్వా అత్తధమ్మప్పటిసంవేదీ హుత్వా భణన్తో ధమ్మాపసన్తోతపామోజ్ఞాదిముఖేన సమాహితో సరభజ్ఞపరియోసానే విపస్సనం పట్టపేత్వా సజ్ఞారే సమ్మసన్తో అనుపుట్టేన అరహత్తం పాపుణి. ఏతదత్తమేవ హిస్స భగవతా అత్తనా సద్ధిం ఏకగన్ధకుటియం వాసో ఆణత్తోతి వదన్తి.

కేచి పనాహు - “న ఖో మే సో భగవా సమ్ముఖా దిట్టోతి ఇదం రూపకాయదస్సనమేవ సన్ధాయ వుత్తన్తి. ఆయస్మా హి సోణో పబ్బజిత్వావ థేరస్స సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా ఘటేన్తో వాయమన్తో అనుపసమ్పన్నోవ సోతాపన్నో హుత్వా ఉపసమ్మజ్జిత్వా “ఉపాసకాపి సోతాపన్నా హోన్తి, అహమ్మి సోతాపన్నో, కిమేత్త చిత్త”న్తి ఉపరిమగ్గత్తాయ విపస్సనం వడ్డేత్వా అన్తోవస్సేయేవ ఛళభిజ్ఞో హుత్వా విసుద్ధిపవారణాయ పవారేసి . అరియసచ్చదస్సనేన హి భగవతో ధమ్మకాయో దిట్టో నామ హోతి. వుత్తన్తోతం -

“యో ఖో, వక్కలి, ధమ్మం పస్సతి, సో మం పస్సతి. యో మం పస్సతి, సో ధమ్మం పస్సతి”తి (సం. ని. 3.౮౭).

తస్మాస్స ధమ్మకాయదస్సనం పగేవ సిద్ధం, పవారేత్వా పన రూపకాయం దట్టుకామో అహోసీతి.

“సచే మం ఉపజ్ఞాయో అనుజానాతీ”తిపి పారో. “భన్తే”తి పన లిఖన్తి. తథా “సాధు సాధు, ఆవుసో సోణ, గచ్చ త్వం, ఆవుసో సోణా”తిపి పారో. “ఆవుసో”తి పన కేసుచి పోత్తకేసు నత్తి. తథా “ఏవమావుసోతి ఖో ఆయస్మా సోణో”తిపి పారో. ఆవుసోవాదోయేవ హి అజ్ఞామజ్ఞాం భిక్కునం భగవతో ధరమానకాలే ఆచిణ్ణో. భగవంతం పాసాదికన్తిఆదీనం పదానం అత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ.

కచ్చి భిక్షు ఖమనీయన్ని భిక్షు ఇదం తుయ్యం చతుచక్రం నవద్వారం సరీరయంతం కచ్చి ఖమనీయం, కిం సక్కా ఖమితుం సహితుం పరిహరితుం, కిం దుక్ఖభారో నాభిభవతి. కచ్చి యాపనీయన్ని కిం తంతంకిచ్చేసు యాపేతుం గమేతుం సక్కా, న కఞ్చే అన్తరాయన్ని దస్సేతి. కచ్చిసి అప్పకిలమథేనాతి అనాయాసేన ఇమం ఏత్తకం అద్ధానం కచ్చి ఆగతోసి.

ఏతదహోసీతి బుద్ధాచిణ్ణం అనుస్సరంతస్స ఆయస్మతో ఆనంతస్స ఏతం “యస్స ఖో మం భగవా”తిఆదినా ఇదాని వుచ్చమానం చిత్తే ఆచిణ్ణం అహోసి. ఏకవిహారేతి ఏకగన్ధకుటియం. గన్ధకుటి హి ఇథ విహారోతి అధిప్పేతా. వత్తున్ని వసితుం.

నిసజ్జాయ వీతినామేత్వాతి ఏత్త యస్మా భగవా ఆయస్మతో సోణస్స సమాపత్తిసమాపజ్జనే పటిసన్ధారం కరోన్తో సావకసాధారణా సబ్బా సమాపత్తియో అనులోమపటిలోమం సమాపజ్జన్తో బహుదేవ రత్తిం...పే.... విహారం పావిసి, తస్మా ఆయస్మాపి సోణో భగవతో అధిప్పాయం ఇత్వా తదనురూపం సబ్బా తా సమాపత్తియో సమాపజ్జన్తో “బహుదేవ రత్తిం... పే.... విహారం పావిసి”తి కేచి వదన్తి. పవినీత్వా చ భగవతా అనుజ్ఞాతో చీవరం తిరోకరణీయం కత్వాపి భగవతో పాదపస్సే నిసజ్జాయ వీతినామేసి. అజ్ఞేసీతి ఆణాపేసి. పటిభాతు తం భిక్షు ధమ్మా భాసీతున్ని భిక్షు తుయ్యం ధమ్మా భాసీతుం ఉపట్టాతు ఇాణముఖే ఆగచ్ఛతు, యథాసుతం యథాపరియత్తం ధమ్మం భణాహీతి అత్తో.

సోళస అట్టకవగ్గికానీతి అట్టకవగ్గభూతాని కామసుత్తాదీని సోళస సుత్తాని. సరేన అభణీతి సుత్తుస్సారణసరేన అభాసి, సరభజ్ఞవసేన కథేసీతి అత్తో. సరభజ్ఞపరియోసానేతి ఉస్సారణావసానే. సుగ్గహితానీతి సమ్మా ఉగ్గహితాని. సుమనసికతానీతి సుట్టు మనసి కతాని. ఏకచ్ఛో ఉగ్గహణకాల్ సమ్మా ఉగ్గహేత్వాపి పచ్ఛా సజ్ఞాయాదివసేన మనసి కరణకాల్ బృజ్జనాని వా మిచ్ఛా రోపేతి, పదపచ్ఛాభట్టం వా కరోతి, న ఏవమయం. ఇమినా పన సమ్మదేవ యధుగ్గహితం మనసి కతాని. తేన వుత్తం - “సుమనసికతానీతి సుట్టు మనసి కతానీ”తి. సూపధారితానీతి అత్తతోపి సుట్టు ఉపధారితాని. అత్తే హి సుట్టు ఉపధారితే సక్కా పాళిం సమ్మా ఉస్సారేతుం. కల్యాణీయాసి వాచాయ సమన్నాగతోతి సిథిలధనితాదీనం యథావిధానవచనేన పరిమణ్ణలపదబృజ్జనపరిపుణ్ణాయ పోరియా వాచాయ సమన్నాగతో ఆసి. విస్సట్టాయాతి విముత్తాయ. ఏతేనస్స విముత్తవాదితం దస్సేతి. అనేలగళాయాతి ఏలా వుచ్చతి దోసో, తం న పగ్గరతీతి అనేలగళా, తాయ నిద్దోసాయాతి అత్తో. అథ వా అనేలగళాయాతి అనేలాయ చ అగళాయ చ నిద్దోసాయ అగళితపదబృజ్జనాయ, అపరిహీనపదబృజ్జనాయాతి అత్తో. తథా హి నం భగవా “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం కల్యాణవాక్కరణానం యదిదం సోణో కుటికణ్ణో”తి (అ. ని. ౧.౨౦౬) ఏతదగ్గే రపేసి. అత్తస్స విజ్ఞాపనియాతి యథాధిప్పేతం అత్తం విజ్ఞాపేతుం సమత్థాయ.

కతివస్సోతి సో కిర మజ్జిమవయస్స తతియకోట్టాసే రితో ఆకప్పసమ్మన్నో చ పరేసం చిరతరపబ్బజితో వియ ఖాయతి. తం సన్ధాయ భగవా పుచ్చతీతి కేచి, తం అకారణం. ఏవం సన్తే సమాధిసుఖం అనుభవితం యుత్తో, ఏత్తకం కాలం కస్మా పమాదమాపన్నోతి పున అనుయుజ్జేతుం సత్థా “కతివస్సోసీ”తి తం పుచ్చతి. తేనేవాహ - “కిస్స పన త్వం భిక్షు ఏవం చిరం అకాసీ”తి.

తత్త కిస్సాతి కిం కారణా. ఏవం చిరం అకాసీతి ఏవం చిరాయ, కేన కారణేన ఏవం చిరకాలం పబ్బజ్జం అనుపగన్త్వా అగారమజ్జే వసీతి అత్తో. చిరం దిట్టో మేతి చిరేన చిరకాలేన మయా దిట్టో. కామేసూతి కిలేసకామేసు చ వత్థికామేసు చ. ఆదీనవోతి దోసో. అపి చాతి కామేసు ఆదీనవే కేనచి పకారేన దిట్టపి న తావాహం ఘరావాసతో నిక్ఖమితుం అసక్ఖిం. కస్మా?

సమ్బాధో ఘరావాసో ఉద్భావచేహి కిచ్చకరణీయేహి సముపబ్బూళ్లో అగారియభావో. తేనేవాహ - “బహుకిచ్చో బహుకరణీయో”తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి కామేసు యథాభూతం ఆదీనవదస్సినో చిత్తం చిరాయిత్యాపి న పతిట్థాతి, అజ్ఞాదత్థు పదుమపలాసే ఉదకబిన్దు వియ వినివత్తతియేవాతి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి పవత్తిం నివత్తిజ్ఞా సమ్మదేవ జానన్తో పవత్తియం తన్నిమిత్తే చ న కదాచిపి రమతీతి ఇదమత్తదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త దిస్వా ఆదీనవం లోకేతి సబ్బస్మిం సజ్ఞారలోకే “అనిచ్చో దుక్ఖో విపరిణామధమ్మో”తిఆదినా ఆదీనవం దోసం పజ్ఞాయ పస్సిత్వా. ఏతేన విపస్సనావారో కథితో . ఇత్వా ధమ్మం నిరుపధిన్తి సబ్బాపధిపటినిస్సగ్గత్తా నిరుపధిం నిబ్బానధమ్మం యథాభూతం ఇత్వా నిస్సరణవివేకాసజ్ఞతామతసభావతో మగ్గజాణేన పటివిజ్ఞత్వా. “దిస్వా ఇత్వా”తి ఇమేసం పదానం “సప్పిం పివిత్వా బలం హోతి, సీహం దిస్వా భయం హోతి, పజ్ఞాయ దిస్వా ఆసవా పరిక్ఖీణా హోన్తి”తిఆదీసు (పు. ప. ౨౦౮; అ. ని. ౯.౪౨-౪౩) వియ హేతుఅత్తతా దట్టబ్బా. అరియో న రమతీ పాపేతి కిలేసేహి ఆరకత్తా అరియో సప్పురిసో అణుమత్తేపి పాపే న రమతి. కస్మా? పాపే న రమతీ సుచీతి సువిసుద్ధకాయసమాచారాదితాయ విసుద్ధపుగ్గలో రాజహంసో వియ ఉక్కారట్టానే పాపే సంకిలిట్టధమ్మే న రమతి నాభినన్దతి. “పాపో న రమతీ సుచి”న్తిపి పారో. తస్సత్తో - పాపో పాపపుగ్గలో సుచిం అనవజ్ఞం వోదానధమ్మం న రమతి, అజ్ఞాదత్థు గామసూకరాదయో వియ ఉక్కారట్టానం అసుచిం సంకిలేసధమ్మంయేవ రమతీతి పటిపక్ఖతో దేసనం పరివత్తేతి.

ఏవం భగవతా ఉదానే ఉదానితే ఆయస్మా సోణో ఉట్టాయాసనా భగవన్తం వన్దిత్వా అత్తనో ఉపజ్ఞాయస్స వచనేన పచ్చన్తదేసే పజ్ఞావగ్గేన ఉపసమ్మదాదిపజ్ఞావత్తాని యాచి. భగవాపి తాని అనుజానీతి తం సబ్బం ఖన్ధకే (మహావ. ౨౪౨ ఆదయో) ఆగతనయేన వేదితబ్బం.

ధట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. కజ్ఞారేవతసుత్తవణ్ణనా

౪౭. సత్తమే కజ్ఞారేవతోతి తస్స ధేరస్స నామం. సో హి సాసనే పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో సీలవా కల్యాణధమ్మో విహరతి, “అకప్పియా ముగ్గా, న కప్పన్తి ముగ్గా పరిభుజ్జీతుం, అకప్పియో గుళో”తి (మహావ. ౨౭౨) చ ఆదినా వినయకుక్కుచ్చసజ్ఞాతకజ్ఞాబహులో పన హోతి. తేన కజ్ఞారేవతోతి పజ్ఞాయితే. సో అపరభాగే సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా ఘటీన్తో వాయమన్తో ధళభిజ్ఞా సచ్చికత్వా యూనసుఖేన ఫలసుఖేన వీతినామేతి, యేభుయ్యేన పన అత్తనా అధిగతం అరియమగ్గం గరుం కత్వా పచ్చవేత్తేతి. తేన వుత్తం - “అత్తనో కజ్ఞావితరణవిసుద్ధిం పచ్చవేత్థమానో”తి. మగ్గపజ్ఞా హి “అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్దాన”న్తిఆదినయపవత్తాయ (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) సోళసవత్థుకాయ, “బుద్ధే కజ్ఞతి...పే... పటిచ్చసముప్పన్నేసు ధమ్మేసు కజ్ఞతీ”తి (ధ. సం. ౧౦౦౮) ఏవం వుత్తాయ అట్టవత్థుకాయ, పగేవ ఇతరాసన్తి అనవసేసతో సబ్బకజ్ఞానం వితరణతో సమతిక్కమనతో, అజ్ఞోహి చ అత్తనా పహతబ్బకిలేసేహి అచ్చన్తవిసుజ్ఞనతో “కజ్ఞావితరణవిసుద్ధి”తి ఇధాధిప్పేతా. తజ్ఞో అయమాయస్మా దీఘరత్తం కజ్ఞాపకతత్తా “ఇమం మగ్గధమ్మం అధిగమ్మ ఇమా

మే కష్టా అనవసేసా పహీనా”తి గరుం కత్వా పచ్చవేక్షమానో నిసీది, న సప్పచ్చయనామరూపదస్సనం అనిచ్చన్తికత్తా తస్స కష్టావితరణస్స.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం అరియమగ్గస్స అనవసేసకష్టావితరణసజ్ఞాతం అత్థం విదిత్వా తదత్థదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ యా కాచి కష్టా ఇధ వా హురం వాతి ఇధ ఇమస్మిం పచ్చప్పన్నే అత్తభావే “అహం ను ఖోస్మి నో ను ఖోస్మి”తిఆదినా హురం వా, అతీతానాగతేసు అత్తభావేసు “అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్ధాన”న్తిఆదినా ఉప్పజ్జనకా కష్టా. సకవేదియా వా పరవేదియా వాతి తా ఏవం వుత్తనయేనేవ సకలత్తభావే ఆరమ్మణవసేన పటిలభితబ్బాయ పవత్తియా సకవేదియా వా పరస్స అత్తభావే పటిలభితబ్బాయ “బుద్ధో ను ఖో, నో ను ఖో”తిఆదినా వా పరస్మిం పధానే ఉత్తమే పటిలభితబ్బాయ పవత్తియా పరవేదియా వా యా కాచి కష్టా విచికిచ్చా. యే ఝాయినో తా పజహన్తి సబ్బా, ఆతాపినో బ్రహ్మచరియం చరన్తాతి యే ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానేన లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన ఝాయినో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా చతుబ్బిధసమ్మప్పధానపారిపూరియా ఆతాపినో మగ్గబ్రహ్మచరియం చరన్తా అధిగచ్ఛన్తా సద్ధానుసారీఆదిప్పభేదా పరమమగ్గట్టా పుగ్గలా, తా సబ్బా కష్టా పజహన్తి సముచ్చిన్నన్తి మగ్గక్షణే. తతో పరం పన తా పహీనా నామ హోన్తి, తస్మా ఇతో అజ్ఞాం తాసం అచ్చన్తప్పహానం నామ నత్థీతి అధిప్పాయో.

ఇతి భగవా ఝానముఖేన ఆయస్మతో కష్టారేవతస్స ఝానసీసేన అరియమగ్గాధిగమం థోమేన్తో థోమనావసేన ఉదానం ఉదానేసి. తేనేవ చ నం “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం ఝాయీనం యదిదం కష్టారేవతో”తి (అ. ని. ౧.౨౦౪) ఝాయీభావేన ఏతదగ్గే రపేసీతి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సజ్ఞభేదసుత్తవణ్ణనా

౪౮. అట్టమే ఆయస్మన్తం ఆనన్తం ఏతదవోచాతి అభిమారే పయోజేత్వా నాళాగిరిం విస్సజ్జాపేత్వా సిలం పవట్టేత్వా భగవతో అనత్తం కాతుం అసక్కోన్తో “సజ్ఞం భిన్నిత్వా చక్కభేదం కరిస్సామీ”తి అధిప్పాయేన ఏతం “అజ్ఞతగ్గే”తిఆదివచనం అవోచ. అజ్ఞాత్రేవ భగవతాతి వినా ఏవ భగవన్తం, సత్తారం అకత్వాతి అత్తో. అజ్ఞాత్ర భిక్షుసజ్ఞాతి వినా ఏవ భిక్షుసజ్ఞం. ఉపోసథం కరిస్సామి సజ్ఞకమ్మాని చాతి భగవతో ఓవాదకారకం భిక్షుసజ్ఞం విసుం కత్వా మం అనువత్తన్తేహి భిక్షూహి సద్ధిం ఆవేణికం ఉపోసథం సజ్ఞకమ్మాని చ కరిస్సామీతి అత్తో. దేవదత్తో సజ్ఞం భిన్నిస్సతితి భేదకరానం సబ్బేసం దేవదత్తేన సజ్జితత్తా ఏకంసేనేవ దేవదత్తో అజ్ఞ సజ్ఞం భిన్నిస్సతి ద్విధా కరిస్సతి. “అధమ్మం ధమ్మా”తిఆదీసు హి అట్టారససు భేదకరవత్థాసు యంకిఞ్చి ఏకమ్మి వత్థం దీపేత్వా తేన తేన కారణేన “ఇమం గణ్ణథ, ఇమం రోచేథా”తి సజ్ఞాపేత్వా సలాకం గాహేత్వా విసుం సజ్ఞకమ్మే కతే సజ్ఞో భిన్నో హోతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“పఞ్చహి, ఉపాలి, ఆకారేహి సజ్ఞో భిజ్జతి కమ్మేన ఉద్ధేసేన వోహరన్తో అనుస్సావనేన సలాకగ్గాహీనా”తి (పరి.

తత్త కమ్మనాతి అపలోకనకమ్మాదీసు చతూసు కమ్మేసు అజ్ఞాతరేన కమ్మేన. ఉద్దేసేనాతి పశ్చాదు పాతిమోక్షుద్దేసేసు అజ్ఞాతరేన ఉద్దేసేన. వోహరన్తోతి తాహి తాహి ఉప్పత్తీహి “అధమ్మం ధమ్మా”తిఆదీని (అ. ని. ౧౦.౩౭; చూళవ. ౩౫౨) అట్టారసభేదకరవత్థాని దీపేన్తో. అనుస్సావనేనాతి “నను తుమ్హే జానాథ మయ్యం ఉచ్చాకులా పబ్బజితభావం బహుస్సుతభావశ్చ, మాదిసో నామ ఉద్ధమ్మం ఉబ్బినయం గాహియ్యాతి కిం తుమ్హాకం చిత్తమ్మి ఉప్పాదేతుం యుత్తం, కిమహం అపాయతో న భాయామీ”తిఆదినా నయేన కణ్ఠమూలే వచీభేదం కత్వా అనుస్సావనేన. సలాకగ్గాహేనాతి ఏవం అనుస్సావేత్వా తేసం చిత్తం ఉపత్తమ్మేత్వా అనావత్తిధమ్మే కత్వా “గణ్ఠథ ఇమం సలాక”న్తి సలాకగ్గాహేన.

ఏత్త చ కమ్మమేవ ఉద్దేసో వా పమాణం, వోహరానుస్సావనసలాకగ్గాహో పన పుబ్బభాగా. అట్టారసవత్థుదీపనవసేన హి వోహరన్తేన తత్త రుచిజననత్తం అనుస్సావేత్వా సలాకాయ గాహితాయపి అభిన్నోవ హోతి సజ్ఞో. యదా పనేవం చత్తారో వా అతిరేకా వా సలాకం గాహేత్వా ఆవేణికం ఉద్దేసం వా కమ్మం వా కరోన్తి, తదా సజ్ఞో భిన్నో నామ హోతి. దేవదత్తో చ సబ్బం సజ్ఞభేదస్స పుబ్బభాగం నిప్పాదేత్వా “ఏకంసేనేవ అజ్ఞ ఆవేణికం ఉపోసథం సజ్ఞకమ్మశ్చ కరిస్సామీ”తి చిన్తేత్వా “అజ్ఞతగ్గే”తిఆదివచనం అవోచ. తేనాహ - “అజ్ఞ, భన్తే, దేవదత్తో సజ్ఞం భిన్నిస్సతీ”తి. యతో అవోచుమ్మా “భేదకరానం సబ్బేసం దేవదత్తేన సజ్జితత్తా”తి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం అవీచిమహానిరయుప్పత్తిసంవత్తనియం కప్పట్టియం అతేకిచ్చం దేవదత్తేన నిబ్బత్తియమానం సజ్ఞభేదకమ్మం సబ్బాకారతో విదిత్వా . ఇమం ఉదానన్తి కుసలాకుసలేసు యథాక్రమం సప్పురిసాసప్పురిససభాగవిసభాగపటిపత్తివసేన పన సుకుసలాతి ఇదమత్తవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త సుకరం సాధునా సాధూతి అత్తనో పరేసశ్చ హితం సాధేతీతి సాధు, సమ్మాపటిపన్నో. తేన సాధునా సారిపుత్తాదినా సావకేన పచ్చేకబుద్ధేన సమ్మాసమ్మద్ధేన అజ్ఞోన వా లోకియసాధునా సాధు సున్దరం భద్దకం అత్తనో పరేసశ్చ హితసుఖావహం సుకరం సుఖేన కాతుం సక్కా. సాధు పాపేన దుక్కరన్తి తదేవ పన వుత్తలక్ష్ణం సాధు పాపేన దేవదత్తాదినా పాపపుగ్గలేన దుక్కరం కాతుం న సక్కా, న సో తం కాతుం సక్కోతీతి అత్తో. పాపం పాపేన సుకరన్తి పాపం అసున్దరం అత్తనో పరేసశ్చ అనత్తావహం పాపేన యథావుత్తపాపపుగ్గలేన సుకరం సుఖేన కాతుం సక్కుణేయ్య. పాపమరియేహి దుక్కరన్తి అరియేహి పన బుద్ధాదీహి తం తం పాపం దుక్కరం దురభిసమ్భవం. సేతుఘాతోయేవ హి తేసన్తి సత్తా దీపేతి.

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సధాయమానసుత్తవణ్ణనా

౪౯. నవమే మాణవకాతి తరుణా. పరమే యోబ్బనే రితా బ్రాహ్మణకుమారకా ఇధాధిప్పేతా.

సధాయమానరూపాతి ఉప్పణ్ణనజాతికం వచనం సన్ధాయ వుత్తం. అజ్ఞోసం ఉప్పణ్ణేన్తా సధన్తి, తదత్తవచనసీలాతి అత్తో. తస్సాయం వచనత్తో - సధనం సద్ధో, తం ఆచిక్ఖన్తీతి సధయమానాతి వత్తబ్బే దీఘం కత్వా “సధాయమానా”తి వుత్తం. అథ వా విసేసతో ససేధే వియ అత్తానం ఆవదన్తీతి సధాయమానా. తే ఏవం సభావతాయ “సధాయమానరూపా”తి వుత్తం.

“సద్దాయమానరూపా”తిపి పారో, ఉచ్చాసద్దమహాసద్దం కరోన్తాతి అత్తో. భగవతో అవిదూరే అతిక్రమస్తీతి భగవతో సవనవిసయే తం తం ముఖారుళ్లం వదన్తా అతియన్తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం తేసం వాచాయ అసంజ్ఞాతభావం జానిత్వా తదత్థదీపకం ధమ్మసంవేగవసేన ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త పరిముట్టాతి దన్తా ముట్టస్సతిన్. పణ్ణితాభాసాతి పణ్ణితపతిరూపకా “కే అంజ్ఞో జానన్తి, మయమేవేత్త జానామా”తి తస్మిం తస్మిం అత్థే అత్తానమేవ జానన్తం కత్వా సముదాచరణతో. వాచాగోచరభాణినోతి యేసం వాచా ఏవ గోచరో విసయో, తే వాచాగోచరభాణినో, వాచావత్తుమత్తస్సేవ భాణినో అత్తస్స అపరింజ్ఞాతత్తా. అథ వా వాచాయ అగోచరం అరియానం కథాయ అవిసయం ముసావాదం భణన్తితి వాచాగోచరభాణినో. అథ వా “గోచరభాణినో”తి ఏత్త ఆకారస్స రస్సభావో కతో. వాచాగోచరా, న సతిపట్టానాదిగోచరా భాణినోవ. కథం భాణినో? యావిచ్ఛన్తి ముఖాయామం అత్తనో యావ ముఖాయామం యావ ముఖప్పసారణం ఇచ్ఛన్తి, తావ పసారేత్వా భాణినో, పరేసు గారవేన, అత్తనో అవిసయతాయ చ ముఖసంజ్ఞోచం న కరోన్తితి అత్తో. అథ వా వాచాగోచరా ఏవ హుత్వా భాణినో, సయం అజానిత్వా పరపత్తికా ఏవ హుత్వా వత్తారోతి అత్తో. తతో ఏవ యావిచ్ఛన్తి ముఖాయామం యేన వచనేన సావేతబ్బా, తం అచిన్తేత్వా యావదేవ అత్తనో ముఖప్పసారణమత్తం ఇచ్ఛన్తితి అత్తో. యేన నీతా న తం విదూతి యేన ముట్టస్సచ్చాదినా నిల్లజ్జభావం పణ్ణితమానీభావం నీతా “మయమేవం భణామా”తి, తం తథా అత్తనో భణన్తస్స కారణం న విదూ, అవిద్ధసునో అసూరా న జానన్తితి అత్తో.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. చూళపన్థకసుత్తవణ్ణనా

౨౦. దసమే చూళపన్థకోతి మహాపన్థకత్థేరస్స కనిట్టభాతికత్తా పన్ఠే జాతత్తా చ దహరకాలే లద్ధవోహరేన అపరభాగేపి అయమాయస్మా “చూళపన్థకో”త్వేవ పఞ్ణాయిత్థ. గుణవిసేసేహి పన ఛళభింజ్ఞో పభిన్నపటిసమ్మిదో “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం మనోమయం కాయం అభినిమ్మినన్తానం యదిదం చూళపన్థకో, చేతోవివట్టకుసలానం యదిదం చూళపన్థకో”తి ద్వీసు (అ. ని. ౧.౧౯౯) రానేసు భగవతా ఏతదగ్గే రపితో అసీతియా మహాసావకేసు అబ్బన్తరో.

సో ఏకదివసం పచ్చాభత్తం పిణ్ణపాతప్పటిక్కన్తో అత్తనో దివాట్టానే దివావిహారం నిసిన్నో సమాపత్తిహి దివసభాగం వీతినామేత్వా సాయన్ఠసమయం ఉపాసకేసు ధమ్మస్సవనత్తం అనాగతేసు ఏవ విహారమజ్ఞం పవినిత్వా భగవతి గన్ధకుటియం నిసిన్నే “అకాలో తావ భగవతో ఉపట్టానం ఉపసంజ్ఞమితు”న్తి గన్ధకుటిపముఖే ఏకమన్తం నిసీది పల్లజ్కం ఆభుజిత్వా. తేన వుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా చూళపన్థకో భగవతో అవిదూరే నిసిన్నో హోతి పల్లజ్కం ఆభుజిత్వా ఉజం కాయం పణిధాయ పరిముఖం సతిం ఉపట్టపేత్వా”తి. సో హి తదా కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా నిసీది.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో చూళపన్థకస్స కాయచిత్తానం సమ్మాపణిహితభావసంజ్ఞాతం అత్థం జానిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి అంజ్ఞోపి యో పస్సద్ధకాయో సబ్బిరియాపథేసు ఉపట్టితస్సతి సమాహితో, తస్స భిక్షునో అనుపాదా పరినిబ్బానపరియోసానస్స విసేసాధిగమస్స తత్త పాతుభావవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త రితేన కాయేనాతి కాయద్వారికస్స అసంవరస్స పహానేన అకరణేన సమ్మా రపితేన చోపనకాయేన, తథా చక్ఖాదీనం ఇన్ద్రియానం నిబ్బిసేవనభావకరణేన సుట్టు రపితేన పఞ్చద్వారికకాయేన, సంయతహత్థపాదతాయ హత్థకుక్కుచ్చాదీనం అభావతో అపరిఘన్దనేన రితేన కరజకాయేన చాతి సజ్జేపతో సబ్బేనపి కాయేన నిబ్బికారతాసజ్జాతేన నిచ్చలభావేన రితేన. ఏతేనస్స సీలపారిసుద్ధి దస్సితా. ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే చ ఇదం కరణవచనం. రితేన చేతసాతి చిత్తస్స రితిపరిదీపనేన సమాధిసమ్మదం దస్సేతి. సమాధి హి చిత్తస్స 'రితీ'తి వుచ్చతి. తస్మా సమధవసేన విపస్సనావసేనేవ వా ఏకగ్గతాయ సతి చిత్తం ఆరమ్మణే ఏకోదిభావూపగమనేన రితం నామ హోతి, న అఞ్ఞాథా. ఇదఞ్చ యథావుత్తకాయచిత్తానం రపనం సమాదహనం సబ్బస్మిం కాలే సబ్బేసు చ ఇరియాపథేసు ఇచ్చితబ్బన్తి దస్సేన్తో ఆహ - “తిట్టం నిసిన్నో ఉద వా సయానో”తి . తత్త వా-సద్దో అనియమత్తో. తేన తిట్టన్తో వా నిసిన్నో వా సయానో వా తదఞ్జేరియాపథో వాతి అయమత్తో దీపితో హోతీతి చఙ్కమనస్సాపి ఇథ సఙ్గహో వేదితబ్బో.

ఏతం సతిం భిక్ఖు అధిట్టహానోతి యాయ పగేవ పరిసుద్ధసమాచారో కాయచిత్తదుట్టుల్లభావూపసమనేన కాయం చిత్తఞ్చ అసారద్ధం కత్వా పటిలద్ధాయ అనవజ్జసుఖాధిట్టాయ కాయచిత్తపస్సద్ధివసేన చిత్తం లహుం ముదుం కమ్మఞ్జఞ్చ కత్వా సమ్మా రపేన్తో సమాదహన్తో కమ్మట్టానం పరిబ్రూహేతి మత్తకఞ్చ పాపేతి, తం ఏవ కమ్మట్టానానుయోగస్స ఆదిమజ్జపరియోసానేసు బహూపకారం సతిం భిక్ఖు అధిట్టహానో సీలవిసోధనం ఆదిం కత్వా యావ విసేసాధిగమా తత్త తత్త అధిట్టహానోతి అత్తో. లభేథ పుట్టాపరియం విసేసన్తి సో ఏవం సతిఆరక్ఖేన చేతసా కమ్మట్టానం ఉపరూపరి వడ్డేన్తో బ్రూహేన్తో ఫాతిం కరోన్తో పుట్టాపరియం పుట్టాపరియవన్తం పుట్టాపరభాగేన పవత్తం ఉళారుళారతరాదిభేదవిసేసం లభేయ్య.

తత్త దువిధో పుట్టాపరియవిసేసో సమధవసేన విపస్సనావసేన చాతి. తేసు సమధవసేన తావ నిమిత్తుప్పత్తితో పట్టాయ యావ నేవసఞ్ఞానాసఞ్ఞాయతనవసీభావో, తావ పవత్తో భావనావిసేసో పుట్టాపరియవిసేసో. విపస్సనావసేన పన రూపముఖేన అభినివిసన్తస్స రూపధమ్మపరిగ్గహతో, ఇతరస్స నామధమ్మపరిగ్గహతో పట్టాయ యావ అరహత్తాధిగమో, తావ పవత్తో భావనావిసేసో పుట్టాపరియవిసేసో. అయమేవ చ ఇథాధిప్పేతో.

లద్ధాన పుట్టాపరియం విసేసన్తి పుట్టాపరియవిసేసం ఉక్కింసపారమిప్పత్తం అరహత్తం లభిత్వా. అదస్సనం మచ్చురాజస్స గచ్ఛేతి జీవితపచ్చేదవసేన సబ్బేసం సత్తానం అభిభవనతో మచ్చురాజసజ్జాతస్స మరణస్స విసయభూతం భవత్తయం సమతిక్కున్తత్తా అదస్సనం అగోచరం గచ్ఛేయ్య. ఇమస్మిం వగ్గే యం అవుత్తం, తం హేట్థా వుత్తనయమేవాతి.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ మహావగ్గవణ్ణనా.

౬. జచ్చన్దవగ్గో

౧. ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనసుత్తవణ్ణనా

౨౧. జచ్చన్దవగ్గస్స పఠమే వేసాలియన్తిఆది హేటా వుత్తత్థమేవ. వేసాలిం పిణ్ణాయ పావిసీతి కదా పావిసి? ఉక్కాచేలతో నిక్ఖమిత్వా వేసాలిం గతకాలే. భగవా హి వేళువగామకే వస్సం వసిత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన సావత్తిం పత్వా జేతవనే విహాసి. తస్మిం కాలే ధమ్మసేనాపతి అత్తనో ఆయుసజ్ఞారం ఓలోకేత్వా “సత్తాహమేవ పవత్తిస్సతీ”తి ఇత్వా భగవన్తం అనుజానాపేత్వా నాళకగామం గన్త్యా తత్థ మాతరం సోతాపత్తిఫల పతిట్టాపేత్వా పరినిబ్బాయి. సత్తా చున్దేన ఆభతా తస్స ధాతుయో గహేత్వా ధాతుచేతియం కారాపేత్వా మహాభిక్ఖుసజ్జపరిపుతో రాజగహం అగమాసి. తత్థ గతకాలే ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో పరినిబ్బాయి. భగవా తస్సపి ధాతుయో గహేత్వా చేతియం కారాపేత్వా రాజగహతో నిక్ఖమిత్వా అనుపుబ్బేన ఉక్కాచేలం అగమాసి. తత్థ గజ్ఞాతరే భిక్ఖుసజ్జపరిపుతో నిసీదిత్వా అగ్గసావకానం పరినిబ్బానప్పటిసంయుత్తం ధమ్మం దేసేత్వా ఉక్కాచేలతో నిక్ఖమిత్వా వేసాలిం అగమాసి. ఏవం గతో భగవా “పుబ్బణ్ణసమయం నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ వేసాలిం పిణ్ణాయ పావిసీ”తి వుచ్చతి. తేన వుత్తం – “ఉక్కాచేలతో నిక్ఖమిత్వా వేసాలిం గతకాలే”తి.

నిసీదనన్తి ఇథ చమ్మక్ఖణ్డం అధిప్పేతం. చాపాలం చేతియన్తి పుబ్బే చాపాలస్స నామ యక్ఖస్స వసితట్టానం “చాపాలచేతియ”న్తి పజ్ఞాయితథ. తత్థ భగవతో కతవిహారోపి తాయ రుళ్ళియా “చాపాలచేతియ”న్తి వుచ్చతి. ఉదేనం చేతియన్తి ఏవమాదీసుపి ఏసేవ నయో. సత్తమ్మన్తి కికిస్స కిర కాసిరజ్ఞో ధీతరో సత్త కుమారియో సంవేగజాతా రాజగహతో నిక్ఖమిత్వా యత్థ పథానం పదహింసు, తం తానం “సత్తమ్మం చేతియ”న్తి వదన్తి. బహుపుత్తన్తి బహుపారోహో ఏకో నిగ్రోధరుక్ఖో, తస్మిం అధివత్తం దేవతం బహూ మనుస్సా పుత్తే పత్తేన్తి, తదుపాదాయ తం తానం “బహుపుత్తం చేతియ”న్తి పజ్ఞాయితథ. సారన్దదన్తి సారన్దదస్స నామ యక్ఖస్స వసితట్టానం. ఇతి సబ్బాసేవ తాని బుద్ధుప్పాదతో పుబ్బే దేవతాపరిగ్గహితత్తా చేతియవోహరేన వోహరితాని , భగవతో విహారే కతేపి చ తథేవ పజ్ఞాయన్తి. రమణీయాతి ఏత్థ వేసాలియా తావ భూమిభాగసమ్మత్తియా పుగ్గలసమ్మత్తియా సులభపచ్చయతాయ చ రమణీయభావో వేదితట్టో. విహారానం పన నగరతో నాతిదురతాయ నాచ్చాసన్నతాయ గమనాగమనసమ్మత్తియా అనాకిణ్ణవిహారట్టానతాయ ఛాయూదకసమ్మత్తియా పవివేకపతిరూపతాయ చ రమణీయతా దట్టట్టా. చత్తారో ఇద్ధిపాదాతి ఏత్థ ఇద్ధిపాదపదస్స అత్తో హేటా వుత్తోయేవ. భావితాతి వడ్డితా. బహులీకతాతి పునప్పునం కతా. యానీకతాతి యుత్తయానం వియ కతా. వత్తుకతాతి పతిట్టట్టేన వత్తు వియ కతా. అనుట్టితాతి అధిట్టితా. పరిచితాతి సమన్తతో చితా సువడ్డితా. సుసమారద్ధాతి సుట్టు సమారద్ధా, అతివియ సమ్మా నిప్పాదితాతి.

ఏవం అనియమేన కథేత్వా పున నియమేత్వా దస్సేతుం, “తథాగతస్స ఖో”తిఆదిమాహ. ఏత్థ చ కప్పన్తి ఆయుకప్పం. తిట్టేయ్యాతి తస్మిం తస్మిం కాలే యం మనుస్సానం ఆయుప్పమాణం, తం పరిపుణ్ణం కత్వా తిట్టేయ్య ధరేయ్య. కప్పావసేసం వాతి “అప్పం వా భియ్యో వా”తి (దీ. ని. ౨.౭; అ. ని. ౭.౭౪) వుత్తం వస్ససతతో అతిరేకం వా. మహాసీవత్థరో పనాహ – “బుద్ధానం అట్టాసే గజ్జితం నామ నత్తి. యథేవ హి వేళువగామకే ఉప్పన్నం మారణన్తికం వేదనం దస మాసే విక్ఖమ్బేసి, ఏవం పునప్పునం తం సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా విక్ఖమ్బేన్తో ఇమం భద్దకప్పమేవ తిట్టేయ్యా”తి. కస్మా పన న రితోతి? ఉపాదిన్నకసరీరం నామ ఖణ్ణిచ్చాదీహి అభిభుయ్యతి, బుద్ధా చ పన ఖణ్ణిచ్చాదిభావం అప్పత్వా

పశ్చాత్తాపం ఆయుకోట్టాసే బహుజనస్స పియమనాపకాలేయేవ పరినిబ్బాయన్తి. బుద్ధానుబుద్ధేసు అగ్గసావకమహాసావకేసు పరినిబ్బుతేసు అపరివారేన ఏకకేనేవ తాతబ్బం హోతి, దహరసామణేరపరివారేన వా. తతో “అహో బుద్ధానం పరిసా”తి హీళేతబ్బతం ఆపజ్జేయ్య, తస్మా న రితోతి. ఏవం వుత్తేపి సో పన న రుచ్చతి, “ఆయుకప్పో”తి ఇదమేవ అట్టకథాయ నియమితం.

ఓహరికే నిమిత్తేతి ధూలే సజ్ఞాప్పాదనే. ధూలసజ్ఞాప్పాదనశ్లోతం, “తిట్టతు భగవా కప్ప”న్తి సకలకప్పం అవట్టానయాచనాయ యదిదం “యస్స కస్సచి, ఆనన్ద, చత్తారో ఇద్ధిపాదా భావితా”తిఆదినా అజ్ఞాపదేసేన అత్తనో చతురిద్ధిపాదభావనానుభావేన కప్పం అవట్టానసమత్థతావిభావనం. **ఓభాసేతి** పాకటవచనే. పాకటశ్లోతం వచనం పరియాయం ముఞ్చిత్వా ఉజ్జకమేవ అత్తనో అధిప్పాయవిభావనం.

బహుజనహితాయాతి మహాజనస్స హితత్థాయ. **బహుజనసుఖాయాతి** మహాజనస్స సుఖత్థాయ. **లోకానుకమ్పాయాతి** సత్తలోకస్స అనుకమ్పం పటిచ్చ. కతరస్స సత్తలోకస్స? యో భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా పటివిజ్ఞతి, అమతపానం పివతి, తస్స. భగవతో హి ధమ్మచక్రప్పవత్తనసుత్తదేసనాయ అజ్ఞాతకోడ్డజ్ఞాప్పముఖా అట్టారస బ్రహ్మకోటియో ధమ్మం పటివిజ్ఞంసు. ఏవం యావ సుభద్దపరిబ్భాజకవినయనా ధమ్మపటివిద్ధసత్తానం గణనా నత్తి, మహాసమయసుత్తం మగ్గలసుత్తం చూళరాహులోవాదసుత్తం సమచిత్తసుత్తన్తి ఇమేసం చతున్నం సుత్తానం దేసనాకాలే అభిసమయప్పత్తసత్తానం పరిచ్ఛేదో నత్తి, ఏతస్స అపరిమాణస్స సత్తలోకస్స అనుకమ్పాయ భగవతో రానం జాతం. ఏవం అనాగతేపి భవిస్సతీతి అధిప్పాయేన వదతి. **దేవమనుస్సానన్తి** న కేవలం దేవమనుస్సానంయేవ, అవసేసానం నాగసుపణ్ణాదీనమ్పి అత్తాయ హితాయ సుఖాయ భగవతో రానం హోతి. సహేతుకపటిసన్ధికే పన మగ్గఫలసచ్చికిరియాయ భబ్బపుగ్గలే దస్సేతుం ఏవం వుత్తం, తస్మా అజ్ఞోసమ్పి అత్తత్థాయ హితత్థాయ సుఖత్థాయ భగవా తిట్టతూతి అత్థో. తత్థ **అత్థాయాతి** ఇదలోకసమ్పత్తిఅత్థాయ . **హితాయాతి** పరలోకసమ్పత్తిహేతుభూతహితత్థాయ. **సుఖాయాతి** నిబ్బానధాతుసుఖత్థాయ. పురిమం పన హితసుఖగ్గహణం సబ్బసాధారణవసేన వేదితబ్బం.

యథా తం మారేన పరియుట్టితచిత్తోతి ఏత్థ న్తి నిపాతమత్తం, యథా మారేన పరియుట్టితచిత్తో అజ్ఞోత్థటచిత్తో అజ్ఞోపి కోచి పుడుజ్ఞనో పటివిజ్ఞితుం న సక్కుణేయ్య, ఏవమేవ నాసక్తి పటివిజ్ఞితున్తి అత్థో. మారో హి యస్స కేచి విపల్లాసా అప్పహీనా, తస్స చిత్తం పరియుట్టాతి. యస్స పన సబ్బేన సబ్బం ద్వాదస విపల్లాసా అప్పహీనా, తస్స వత్తబ్బమేవ నత్తి, ధేరస్స చ చత్తారో విపల్లాసా అప్పహీనా, తేనస్స చిత్తం పరియుట్టాసి. సో పన చిత్తపరియుట్టానం కరోన్తో కిం కరోతీతి? భేరవం రూపారమ్మణం వా దస్సేతి, సద్ధారమ్మణం వా సావేతి, తతో సత్తా తం దిస్సా వా సుత్వా వా సతిం విస్సజ్జేత్వా వివటముఖా హోన్తి. తేసం ముఖేన హత్తం పవేసేత్వా హదయం మద్దతి, తతో విసజ్జోనో హుత్వా తిట్టన్తి. ధేరస్స పనేస ముఖేన హత్తం పవేసేతుం కిం సక్తిస్సతి, భేరవారమ్మణం పన దస్సేతి. తం దిస్సా ధేరో నిమిత్తోభాసం న పటివిజ్ఞి. జానన్తోయేవ భగవా కిమత్తం యావతతియం ఆమన్తేసి? పరతో “తిట్టతు, భన్తే భగవా”తి యాచితే “తుయ్ఘేవేతం దుక్కటం, తుయ్ఘేవేతం అపరద్ధ”న్తి దోసారోపనేన సోకతనుకరణత్తం. పస్సతి హి భగవా “అయం మయి అతివియ సినిద్ధహదయో, సో పరతో భూమిచాలకారణచ్చ ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనణచ్చ సుత్వా మమ చిరట్టానం యాచిస్సతి, అథాహం కిస్స త్వం పురేతరం న యాచసీతి తస్సేవ సీసే దోసం పాతేస్సామి, సత్తా చ అత్తనో అపరాధేన న తథా విహజ్జన్తి, తేనస్స సోకో తనుకో భవిస్సతీ”తి.

గచ్చ త్వం, ఆనన్దాతి యస్మా దివావిహరణ్ణాయ ఇధాగతో, తస్మా, ఆనన్ద, గచ్చ త్వం యథారుచితం తానం దివావిహరాయ. తేనేవాహ - “యస్స దాని కాలం మజ్జాసీ”తి.

మారో పాపిమాతి ఏత్త సత్తే అనత్తే నియోజేన్తో మారేతీతి మారో. పాపిమాతి తస్సేవ వేవచనం. సో హి పాపధమ్మేన సమన్నాగతత్తా ‘పాపిమా’తి వుచ్చతి. భాసితా ఖో పనేసాతి అయిత్థో భగవతి బోధిమణ్ణే సత్త సత్తాహి అతిక్కుమిత్త్వా అజపాలనిగ్రోధే విహరన్తే అత్తనో ధీతాసు ఆగన్త్వా ఇచ్ఛావిఘాతం పత్త్వా గతాసు అయం “అత్తేసో ఉపాయో”తి చిన్తేన్తో ఆగన్త్వా “భగవా యదత్తం తుమ్హేహి పారమియో పూరితా, సో వో అత్తో అనుప్పత్తో, పటివిద్ధం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, కిం తే లోకవిచరణేనా”తి వత్త్వా యథా అజ్ఞ ఏవమేవ “పరినిబ్బాతు దాని, భన్తే భగవా”తి యాచి. భగవా చస్స “న తావాహ”న్తిఆదీని వత్త్వా పటిక్ఖిపి. తం సన్ధాయ ఇదాని “భాసితా ఖో పనేసా”తిఆదిమాహ.

తత్త వియత్తాతి అరియమగ్గాధిగమవసేన బృత్తా. వినీతాతి తథేవ కిలేసవినయనేన వినీతా. విసారదాతి సారజ్ఞకరానం దిట్టివిచికిచ్ఛాదీనం పహానేన విసారదభావం పత్తా. బహుస్సుతాతి తేపిటకవసేన బహు సుతమేతేసన్తి బహుస్సుతా. తమేవ ధమ్మం ధారేన్తీతి ధమ్మధరా. అథ వా బహుస్సుతాతి పరియత్తిబహుస్సుతా చేవ పటివేధబహుస్సుతా చ. ధమ్మధరాతి పరియత్తిధమ్మానం చేవ పటివేధధమ్మానన్తా ధారణతో ధమ్మధరాతి ఏవమ్పత్తే అత్తో వేదితబ్బో . ధమ్మానుధమ్మప్పటిపన్నాతి అరియధమ్మస్స అనుధమ్మభూతం విపస్సనాధమ్మం పటిపన్నా. సామీచిప్పటిపన్నాతి జ్ఞాణదస్సనవిసుద్ధియా అనుచ్ఛవికం విసుద్ధిపరమ్పరాపటిపదం పటిపన్నా. అనుధమ్మచారినోతి సల్లేఖికం తస్మా పటిపదాయ అనురూపం అప్పిచ్ఛతాదిధమ్మం చరణసీలా. సకం ఆచరియకన్తి అత్తనో ఆచరియవాదం. ఆచిక్ఖిస్సన్తీతి ఆదితో కథేస్సన్తి, అత్తనా ఉగ్గహితనియామేన పరే ఉగ్గణ్ణాపేస్సన్తీతి అత్తో. దేసేస్సన్తీతి వాచేస్సన్తి, పాళిం సమ్మా వాచేస్సన్తీతి అత్తో. పజ్జాపేస్సన్తీతి పజానాపేస్సన్తి, పకాసేస్సన్తీతి అత్తో. పట్టపేస్సన్తీతి పకారేన రపేస్సన్తి. వివరిస్సన్తీతి వివటం కరిస్సన్తి. విభజిస్సన్తీతి విభత్తం కరిస్సన్తి. ఉత్తానీకరిస్సన్తీతి అనుత్తానం గమ్మీరం ఉత్తానం పాకటం కరిస్సన్తి. సహధమ్మేనాతి సహేతుకేన సకారణేన వచనేన. సప్పాటిహారియన్తి యావనియ్యానికం కత్త్వా. ధమ్మం దేసేస్సన్తీతి నవవిధలోకుత్తరధమ్మం పబోధేస్సన్తి, పకాసేస్సన్తీతి అత్తో.

ఏత్త చ “పజ్జాపేస్సన్తీ”తిఆదిహి ఛహి పదేహి ఛ అత్తపదాని దస్సితాని, ఆదితో పన ద్వీహి పదేహి ఛ బృజ్జానపదానీతి. ఏత్తావతా తేపిటకం బుద్ధవచనం సంవణ్ణనానయేన సజ్గహేత్త్వా దస్సితం హోతి. వుత్తజ్ఞోతం నేత్తియం “ద్వాదసపదాని సుత్తం, తం సబ్బం బృజ్జానన్తా అత్తో చా”తి (నేత్తి. సజ్గహవార).

బ్రహ్మచరియన్తి సిక్ఖత్తయసజ్గహితం సకలం సాసనబ్రహ్మచరియం. ఇద్ధన్తి సమిద్ధం రూనుప్పాదవసేన. ఫీతన్తి వుద్ధిప్పత్తం సబ్బపాలిపుల్లం అభిజ్ఞాసమ్మత్తివసేన. విత్థారికన్తి విత్తతం తస్మిం తస్మిం దిసాభాగే పతిట్టహానవసేన. బాహుజజ్ఞాన్తి బహూహి ఇతం పటివిద్ధం బహుజనాభిసమయవసేన. పుథుభూతన్తి సబ్బాకారవసేన పుథులభావప్పత్తం. కథం? యావ దేవమనుస్సేహి సుప్పకాసీతన్తి యత్తకా విజ్ఞాజాతికా దేవా మనుస్సా చ అత్తి, తేహి సబ్బేహి సుట్టు పకాసీతన్తి అత్తో.

అప్పొస్సుక్కోతి నిరుస్సుక్కో లీనవీరియా. “త్వజ్ఞో, పాపిమ, సత్తసత్తాహాతిక్కుమనతో పట్టాయ ‘పరినిబ్బాతు దాని, భన్తే భగవా, పరినిబ్బాతు సుగతోతి విరవన్తో ఆహిణ్ణేత్త, అజ్ఞ దాని పట్టాయ విగతుస్సాహో హోహి, మా మయ్యం

పరినిబ్బానత్తాయ వాయామం కరోహి"తి వదతి. సతో సమ్మజానో ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజీతి సతిం సూపట్టితం కత్వా జాణేన పరిచ్ఛిన్దిత్వా ఆయుసజ్ఞారం విస్సజి పజహి. తత్త న భగవా హత్తేన లేడ్డుం వియ ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజి, తేమాసమత్తమేవ పన సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా తతో పరం న సమాపజ్జిస్సామీతి చిత్తం ఉప్పాదేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం - "ఓస్సజీ"తి, "వోస్సజ్జీ"తిపి పారో.

కస్మా పన భగవా కప్పం వా కప్పావసేసం వా రాతుం సమత్తో తత్తకం కాలం అట్టత్వా పరినిబ్బాయితం మారస్స యాచనాయ ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజి? న భగవా మారస్స యాచనాయ ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజి, నాపి ధేరస్స ఆయాచనాయ న ఓస్సజిస్సతి, తేమాసతో పన పరం బుద్ధవేనేయ్యానం అభావతో ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజి . రానజ్ఞో నామ బుద్ధానం భగవంతానం యావదేవ వేనేయ్యవినయనత్థం, తే అసతి వినేయ్యజనే కేన నామ కారణేన రస్సన్తి. యది చ మారస్స యాచనాయ పరినిబ్బాయేయ్య, పురేతరంయేవ పరినిబ్బాయేయ్య. బోధిమజ్జేపి హి మారేన యాచితం, నిమిత్తోభాసకరణమ్మి ధేరస్స సోకతనుకరణత్థన్తి వుత్తోవాయమత్తో. అపిచ బుద్ధబలదీపనత్థం నిమిత్తోభాసకరణం. ఏవం మహానుభావా బుద్ధా భగవంతోయేవ తిట్టన్తాపి అత్తనో రుచియావ తిట్టన్తి, పరినిబ్బాయన్తాపి అత్తనో రుచియావ పరినిబ్బాయన్తీతి.

మహాభూమిచాలోతి మహంతో పథవీకమ్మో. తదా కిర దససహస్సిలోకధాతు అకమ్పిత్థ. భింసనకోతి భయజనకో. దేవదున్దుభియో చ ఫలింసూతి దేవభేరియో నదింసు, దేవో సుక్ఖగజ్జితం గజ్జి, అకాలవిజ్జులతా నిచ్చరింసు, ఖణికవస్సం వస్సీతి వుత్తం హోతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం సజ్ఞారవిసజ్ఞారానం విసేససజ్ఞాతం అత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి అనవసేససజ్ఞారే విస్సజ్జేత్వా అత్తనో విసజ్ఞారగమనదీపకం ఉదానం ఉదానేసి. కస్మా ఉదానేసి? కోచి నామ వదేయ్య "మారేన పచ్చతో పచ్చతో అనుబద్ధిత్వా పరినిబ్బాతు, భన్తే"తి ఉపద్దుతో భయేన భగవా ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజీ"తి. "తస్సోకాసో మా హోతు, భీతస్స ఉదానం నామ నట్థీ"తి ఏతస్స దీపనత్థం పీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేసీతి అట్టకథాసు వుత్తం. తతో తేమాసమత్తేనేవ చ పన బుద్ధకిచ్చస్స నిప్పజ్జనతో ఏవం దీఘరత్తం మయా పరిహటియం దుక్ఖభారో న చిరస్సేవ నిక్ఖిపియతీతి పస్సతో పరినిబ్బానగుణపచ్చవేక్ఖణే తస్స ఉళారం పీతిసోమనస్సం ఉప్పజ్జి, తేన పీతివేగేన ఉదానేసీతి యుత్తం వియ. ఏకన్తేన హి విసజ్ఞారనిన్నో నిబ్బానజ్ఞాసయో సత్థా మహాకరుణాయ బలక్కారేన వియ సత్తహితత్థం లోకే సుచిరం రితో. తథా హి దేవసికం చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా సమాపత్తియో వళజ్జోతి, సోదాని మహాకరుణాధికారస్స నిప్పన్నత్తా నిబ్బానాభిముఖో అనప్పకం పీతిసోమనస్సం పటిసంవేదేసి. తేనేవ హి భగవతో కిలేసపరినిబ్బానదివసే వియ ఖిన్దపరినిబ్బానదివసేపి సరీరాభా విసేసతో విప్పసన్నా పరిసుద్ధా పభస్సరా అహోసీతి.

గాఢాయ సోణసిగ్గాలాదీనమ్మి పచ్చక్ఖభావతో తులితం పరిచ్ఛిన్నన్తి తులం, కామావచరకమ్మం. న తులం అతులం, తులం వా సదిసమస్స అజ్ఞం లోకియకమ్మం నట్థీతి అతులం, మహగ్గతకమ్మం. కామావచరం రూపావచరం వా తులం, అరూపావచరం అతులం. అప్పవిపాకం వా తులం, బహువిపాకం అతులం. సమ్భవన్తి సమ్భవస్స హేతుభూతం, ఉపపత్తిజనకన్తి అత్తో. భవసజ్ఞారన్తి పునబ్బవసజ్ఞారణకం. అవస్సజీతి విస్సజ్జేసి. మునీతి బుద్ధముని. అజ్ఞత్తరతోతి నియకజ్ఞత్తరతో. సమాహితోతి ఉపచారప్పనాసమాధివసేన సమాహితో. అభిన్ది కవచమివాతి కవచం వియ అభిన్ది. అత్తసమ్భవన్తి అత్తని సజ్ఞాతం కిలేసం. ఇదం వుత్తం హోతి "సవిపాకట్టేన సమ్భవం, భవాభవాభిసజ్ఞరణట్టేన భవసజ్ఞారన్తి చ

లద్దనామం తులాతులసజ్ఞాతం లోకియకమ్మిళ్ళా ఓస్సజి, సజ్ఞామసీసే మహాయోధో కవచం వియ అత్తసమ్భవం కిలేసళ్ళా అజ్ఞత్తరతో సమాహితో హుత్వా అభిన్దీ”తి.

అథ వా తులన్తి తులేన్తో తీరేన్తో. అతులళ్ళా సమ్భవన్తి నిబ్బానళ్ళోవ భవళ్ళా. భవసజ్ఞారన్తి భవగామికం కమ్మం. అవస్సజి మునీతి “పళ్ళాక్ఖన్దా అనిచ్ఛా, పళ్ళాన్నం ఖన్దానం నిరోధో నిబ్బానం నిచ్ఛ”న్తిఆదినా నయేన తులేన్తో బుద్ధముని భవే ఆదీనవం, నిబ్బానే చ ఆనిసంసం దిస్సా తం ఖన్దానం మూలభూతం భవసజ్ఞారకమ్మం “కమ్మక్ఖయాయ సంవత్తతి”తి (మ. ని. ౨.౮౧; అ. ని. ౪.౨౩౩) ఏవం వుత్తేన కమ్మక్ఖయకరేన అరియమగ్గేన అవస్సజి . కథం అజ్ఞత్తరతో సమాహితో, అభిన్ది కవచమివత్తసమ్భవం. సో హి విపస్సనావసేన అజ్ఞత్తరతో, సమధవసేన సమాహితోతి ఏవం పుబ్బభాగతో పట్టాయ సమధవిపస్సనాబలేన కవచం వియ అత్తభావం పరియోనన్దిత్వా రితం, అత్తని సమ్భవత్తా “అత్తసమ్భవ”న్తి లద్దనామం సబ్బం కిలేసజాలం అభిన్ది, కిలేసాభావేనేవ కమ్మం అప్పటిసన్దికత్తా అవస్సట్టం నామ హోతీతి ఏవం కిలేసప్పహనేన కమ్మం పజహి. ఇతి బోధిములేయేవ అవస్సట్టభవసజ్ఞారో భగవా వేఖమిస్సకేన వియ జరసకటం సమాపత్తివేఖమిస్సకేన అత్తభావం యాపేన్తోపి “ఇతో తేమాసతో ఉద్ధం సమాపత్తివేఖమస్స న దస్సామీ”తి చిత్తుప్పాదనేన ఆయుసజ్ఞారం ఓస్సజీతి.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సత్తజటిలసుత్తవణ్ణనా

౨.౧. దుతియే బహిద్వారకోట్టకేతి పాసాదద్వారకోట్టకస్స బహి, న విహారద్వారకోట్టకస్స. సో కిర పాసాదో లోహపాసాదో వియ సమన్తా చతుద్వారకోట్టకపరివుతో పాకారపరిక్ఖిత్తో. తేసు పాచీనద్వారకోట్టకస్స బహి పాసాదచ్ఛాయాయం పాచీనలోకధాతుం ఓలోకేన్తో పజ్జత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నో హోతి. జటిలాతి జటావన్తో తాపసవేసధారినో. నిగణ్ణాతి సేతపటనిగణ్ణరూపధారినో. ఏకసాటకాతి ఏకసాటకనిగణ్ణా వియ ఏకం పిలోతికఖణ్ణం హత్థే బన్దిత్వా తేనాపి సరీరస్స పురిమభాగం పటిచ్ఛాదేత్వా విచరణకా. పరూళ్ళకచ్చనఖలోమాతి పరూళ్ళకచ్చలోమా పరూళ్ళనఖా పరూళ్ళఅవసేసలోమా చ, కచ్చాదీసు దీఘలోమా దీఘనఖా చాతి అత్తో. ఖారివివిధమాదాయాతి వివిధం ఖారాదినానప్పకారం పబ్బజితపరిక్ఖారభణ్ణికం గహేత్వా. అవిదురే అతిక్కుమన్తీతి విహరస్స అవిదురమగ్గేన నగరం పవిసన్తి.

రాజాహం, భన్తే, పసేనది కోసలోతి అహం, భన్తే, రాజా పసేనది కోసలో, మయ్యం నామం తుమ్హే జానాథాతి. కస్మా పన రాజా లోకే అగ్గపుగ్గలస్స సన్తికే నిసిన్నో ఏవరూపానం నగ్గనిస్సిరీకానం అజ్ఞాలిం పగ్గణ్ణాతీతి? సజ్ఞణ్ణనత్తాయ. ఏవజ్ఞోస్స అహోసి “సచాహం ఏత్తకమ్మి ఏతేసం న కరిస్సామి, మయం పుత్తదారం పహాయ ఏతస్సణ్ణాయ దుబ్బోజనదుక్ఖసేయ్యాదీని అనుభోమ, అయం అమ్మాకం నిపచ్చకారమత్తమ్మి న కరోతి . తస్మిణ్ణో కతే అమ్మే ‘ఓచరకా’తి జనో అగ్గహేత్వా ‘పబ్బజితా’ఇచ్ఛేవ సజ్ఞానిస్సతి, కిం ఇమస్స భూతత్తకథనేనాతి అత్తనా దిట్టం సుతం పటిచ్ఛాదేత్వా న కథేయ్యం, ఏవం కతే పన అనిగూహిత్వా కథేస్సన్తీ”తి. అపిచ సత్థు అజ్ఞాసయజాననత్తమ్మి ఏవమకాసీతి. రాజా కిర భగవన్తం ఉపసజ్కమన్తోపి కతిపయకాలం సమ్మాసమ్మోధిం న సద్దహి. తేనస్స ఏవం అహోసి “యది భగవా సబ్బం జానాతి, మయా ఇమేసం నిపచ్చకారం కత్వా ‘ఇమే అరహన్తో’తి వుత్తే నానుజానేయ్య, అథ మం అనువత్తన్తో అనుజానేయ్య, కుతో తస్స సబ్బజ్ఞాతా”తి. ఏవం సో సత్థు అజ్ఞాసయజాననత్తం తథా అకాసి. భగవా పన “ఉజ్జకమేవ ‘న ఇమే సమణా ఓచరకా’తి వుత్తే యదిపి రాజా సద్దహతి, మహాజనో పన తమత్తం అజానన్తో న సద్దహేయ్య, సమణో గోతమో ‘రాజా అత్తనో కథం

సుణాతీతి యం కిశ్చ ముఖారుళ్లం కథేతీతి వదేయ్య, తదస్య దీఘరత్తం అహితాయ దుష్టాయ సంవత్తేయ్య, అశ్లో చ గుళ్లకమ్మం వివటం కతం భవేయ్య, సయమేవ రాజా తేసం ఓచరకభావం కథేస్సతీ”తి ఇత్వా “దుజ్ఞానం ఖో ఏత”నిఆదిమాహ.

తత్త కామభోగినాతి ఇమినా పన రాగాభిభవం, ఉభయేనాపి విక్లితచిత్తతం దస్సేతి. పుత్తసమ్బాధసయనన్తి పుత్తేహి సమ్బాధసయనం . ఏత్త చ పుత్తసేసిన దారపరిగ్గహం, పుత్తదారేసు ఉప్పిలావితేన తేసం ఘరావాసాదిహేతు సోకాభిభవేన చిత్తస్స సంకిలిటతం దస్సేతి. కాసికచన్దనన్తి సన్ధాచన్దనం, కాసికవత్తశ్చ చన్దనశ్చాతి వా అత్తో. మాలాగన్ధవిలేపనన్తి వణ్ణగన్ధత్తాయ మాలా, సుగన్ధభావత్తాయ గన్ధం, ఛవిరాగకరణత్తాయ విలేపనం ధారేన్తేన. జాతరూపరజతన్తి సువణ్ణశ్చవ అవసిట్ఠధనశ్చ. సాదియన్తేనాతి పటిగ్గణ్ఠేన. సబ్బేనపి కామేసు అభిగిద్ధభావమేవ పకాసేతి.

సంవాసేనాతి సహవాసేన. సీలం వేదితబ్బన్తి “అయం పేసలో వా దుస్సీలో వా”తి సంవసన్తేన ఏకస్మిం రానే సహ వసన్తేన జానితబ్బో. తశ్చ ఖో దీఘేన అద్ధునా న ఇత్తరన్తి తశ్చ సీలం దీఘేన కాలేన వేదితబ్బం, న ఇత్తరేన. కతిపయదివసే హి సన్జాతాకారో సంవుత్తిన్తియాకారో చ హుత్వా సక్కా దస్సేతుం. మనసి కరోతా నో అమనసి కరోతాతి తమ్పి “సీలమస్స పరిగ్గణ్ఠిస్సామీ”తి మనసి కరోన్తేన పచ్చవేక్షన్తేన సక్కా జానితుం, న ఇత్తరేన. పజ్జవతాతి తమ్పి సప్పజ్జోనేవ పణ్ణితేన. బాలో హి మనసి కరోన్తోపి జానితుం న సక్కోతి. సంవోహరేనాతి కథనేన.

“యో హి కోచి మనుస్ససు, వోహరం ఉపజీవతి;

ఏవం వాసేట్ఠ జానాహి, వాణిజో సో న బ్రాహ్మణో”తి. (సు. ని. ౬౧౯) -

ఏత్త హి వాణిజ్ఞం వోహరో నామ. “చత్తారో అరియవోహరా”తి (దీ. ని. ౩.౩౧౩) ఏత్త చేతనా. “సన్ఢా సమన్ఢా పజ్జాత్తి వోహరో”తి (ధ. స. ౧౩౧౩-౧౩౧౫) ఏత్త పజ్జాత్తి. “వోహరమత్తేన సో వోహరేయ్యా”తి (సం. ని. ౧.౨౫) ఏత్త కథా వోహరో. ఇధాపి సో ఏవ అధిప్పేతో. ఏకచ్చస్స హి సమ్ముఖాకథా పరమ్ముఖాకథాయ న సమేతి, పరమ్ముఖాకథా సమ్ముఖాకథాయ, తథా పురిమకథా పచ్చిమకథాయ, పచ్చిమకథా చ పురిమకథాయ. సో కథేన్తోయేవ సక్కా జానితుం “అసుచి ఏసో పుగ్గలో”తి. సుచిసీలస్స పన పురిమం పచ్చిమేన, పచ్చిమశ్చ పురిమేన, సమ్ముఖా కథితశ్చ పరమ్ముఖా కథితేన, పరమ్ముఖా కథితశ్చ సమ్ముఖా కథితేన సమేతి, తస్మా కథేన్తేన సక్కా సుచిభావో జానితున్తి పకాసేన్తో ఆహ - “సంవోహరేన సోచేయ్యం వేదితబ్బ”న్తి.

థామోతి శాణధామో. యస్స హి శాణధామో నత్తి, సో ఉప్పన్నేసు ఉపద్ధవేసు గహేతబ్బగహణం కత్తబ్బకరణం అపస్సన్తో అద్వారికం ఘరం పవిట్తో వియ చరతి. తేనాహ - “ఆపదాసు ఖో, మహారాజ, థామో వేదితబ్బో”తి. సాకచ్ఛాయాతి సహకథాయ. దుప్పజ్జాస్స హి కథా ఉదకే గేణ్ఠ వియ ఉప్లవతి, పజ్జవతో కథేన్తస్స పటిభానం అనన్తం హోతి. ఉదకవిప్పన్దనేనేవ హి మచ్చో ఖుద్దకో మహన్తో వాతి పజ్జాయతి.

ఇతి భగవా రశ్శో ఉజ్జకమేవ తే “ఇమే నామా”తి అవత్వా అరహన్తానం అనరహన్తానశ్చ జాననూపాయం పకాసేసి. రాజా తం సుత్వా భగవతో సబ్బజ్ఞాతాయ దేసనావిలాసేన చ అభిప్పసన్తో “అచ్చరియం, భన్తే”తిఆదినా అత్తనో పసాదం పకాసేత్వా ఇదాని తే యాథావతో భగవతో ఆరోచేన్తో “ఏతే, భన్తే, మమ పురిసా చరా”తిఆదిమాహ. తత్త చరాతి అపబ్బజితా

ఏవ పబ్బజితరూపేన రట్టపిణ్డం భుజ్జాన్తా పటిచ్చన్నకమ్మన్తత్తా. ఓచరకాతి హేట్టా చరకా. చరా హి పబ్బతమత్థకేన చరన్తాపి హేట్టా చరకావ నిహీనకమ్మత్తా. అథ వా ఓచరకాతి చరపురిసా. ఓచరిత్వాతి అవచరిత్వా వీమంసిత్వా, తస్మిం తస్మిం దేసే తం తం పవత్తిం ఇత్వాతి అత్తో. ఓసారిస్సామీతి పటిపజ్జిస్సామి, కరిస్సామీతి అత్తో. రజోజల్లన్తి రజగ్గా మలగ్గా. పవాహేత్వాతి సుట్టు విక్ఖాలనవసేన అపనేత్వా. కప్పితకేసమస్సుతి అలజ్జారసత్థే వుత్తవిధినా కప్పకేహి చిన్నకేసమస్సు. కామగుణోహితి కామకోట్టాసేహి, కామబద్ధనేహి వా సమప్పితాతి సుట్టు అప్పితా అల్లీనా. సమజ్జిభూతాతి సహభూతా . పరిచారేస్సన్తితి ఇన్ద్రియాని సమన్తతో చారేస్సన్తి కీళాపేస్సన్తి వా.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం తేసం రాజపురిసానం అత్తనో ఉదరస్స కారణా పబ్బజితవేసేన లోకవగ్గానసజ్ఞాతం అత్థం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం పరాధీనతాపరవగ్గానతాపటిక్ఖేపవిభావనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త న వాయమేయ్య సబ్బత్తాతి దూతేయ్యఓచరకకమ్మాదికే సబ్బస్మిం పాపధమ్మే ఇమే రాజపురిసా వియ పబ్బజితో న వాయమేయ్య, వాయామం ఉస్సాహం న కరేయ్య, సబ్బత్త యత్త కత్తచి వాయామం అకత్వా అప్పమత్తకేపి పుగ్గస్మింయేవ వాయమేయ్యాతి అధిప్పాయో. నాగ్గాస్స పురిసో సియాతి పబ్బజితరూపేన అగ్గాస్స పుగ్గలస్స సేవకపురిసో న సియా. కస్మా? ఏవరూపస్సపి ఓచరకాదిపాపకమ్మస్స కత్తబ్బత్తా. నాగ్గాం నిస్సాయ జీవేయ్యాతి అగ్గాం పరం ఇస్సరాదిం నిస్సాయ “తప్పటిబద్ధం మే సుఖదుక్ఖ”న్తి ఏవంచితో హుత్వా న జీవికం పవత్తేయ్య, అత్తదీపో అత్తసరణో అనగ్గాసరణో ఏవ భవేయ్య. అథ వా అనత్తావహతో “ఓచరణ”న్తి లద్ధనామకత్తా అగ్గాం అకుసలకమ్మం నిస్సాయ న జీవేయ్య. ధమ్మేన న వణిం చరోతి ధనాదిఅత్తాయ ధమ్మం న కథేయ్య. యో హి ధనాదిహేతు పరేసం ధమ్మం దేసేతి, సో ధమ్మేన వాణిజ్ఞం కరోతి నామ, ఏవం ధమ్మేన తం న చరేయ్య. అథ వా ధనాదీనం అత్తాయ కోసలరగ్గో పురిసో వియ ఓచరకాదికమ్మం కరోన్తో పరేహి అనాసక్కునీయతాయ పబ్బజ్జాలిజ్ఞసమాదానాదీని అనుతిట్టన్తో ధమ్మేన వాణిజ్ఞం కరోతి నామ. యోపి ఇథ పరిసుద్ధం బ్రహ్మచరియం చరన్తోపి అగ్గాతరం దేవనికాయం పణిధాయ బ్రహ్మచరియం చరతి, సోపి ధమ్మేన వాణిజ్ఞం కరోతి నామ, ఏవం ధమ్మేన వాణిజ్ఞం న చరే, న కరేయ్యాతి అత్తో.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పచ్చవేక్ఖణసుత్తవణ్ణనా

౨౩. తతియే అత్తనో అనేకే పాపకే అకుసలే ధమ్మే పహీనేతి

లోభదోసమోహవిపరీతమనసికారఅహరికానోత్తప్పకోధూపనాహమక్ఖపలాసఇస్సామచ్చరియమాయా-
సారేయ్యధమ్మసారమ్మమానాతిమానమదపమాదతణ్ణాఅవిజ్ఞాతివిధాకుసలమూలదుచ్చరితసంకిలేసవిసమ-
సగ్గావితక్కుపపగ్గాచతుబ్బిధవిపల్లాసఆసవఓఘయోగగన్ధాగతిగమనతణ్ణపాదానపగ్గావిధ-
చేతోఖిలపగ్గాచేతోవినిబద్ధనీవరణాభినన్దనధవివాద- మూలతణ్ణాకాయసత్తానుసయఅట్టమిచ్చత్తనవ-
తణ్ణామూలకదసాకుసలకమ్మపథద్వాసట్టిదిట్టిగతఅట్టసతతణ్ణావిచరితాదిప్పభేదే అత్తనో సన్తానే అనాదికాలపవత్తే
దియడ్డసహస్సకిలేసే తంసహగతే చాపి అనేకే పాపకే లామకే అకోసల్లసమ్భూతట్టేన అకుసలే ధమ్మే అనవసేసం సహ
వాసనాయ బోధిమూలేయేవ పహీనే అరియమగ్గేన సముచ్చిన్నే పచ్చవేక్ఖమానో “అయమ్మి మే కిలేసో పహీనో, అయమ్మి
మే కిలేసో పహీనో”తి అనుపదపచ్చవేక్ఖణాయ పచ్చవేక్ఖమానో భగవా నిసిన్నో హోతి.

అనేకే చ కుసలే ధమ్మేతి సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజాణదస్సనం చత్తారో సతిపట్టానా, చత్తారో సమ్మప్పధానా, చత్తారో ఇద్ధిపాదా, చత్తారో అరియమగ్గా, చత్తారి ఫలాని, చతస్సో పటిసమ్మిదా, చతుయోనిపరిచ్ఛేదకజాణం, చత్తారో అరియవంసా, చత్తారి వేసారజ్జజాణాని, పఞ్చ పధానియజ్ఞాని, పఞ్చజ్ఞీకో సమ్మాసమాధి, పఞ్చజాణీకో సమ్మాసమాధి, పఞ్చన్ద్రియాని, పఞ్చ బలాని, పఞ్చ నిస్సారణీయా ధాతుయో, పఞ్చ విముత్తాయతనజాణాని, పఞ్చ విముత్తిపరిపాచనీయా సజ్ఞా, ఛ అనుస్సతిట్టానాని, ఛ గారవా, ఛ నిస్సారణీయా ధాతుయో, ఛ సతతవిహారా, ఛ అనుత్తరియాని, ఛ నిబ్బేధభాగియా పజ్ఞా, ఛ అభిజ్ఞా, ఛ అసాధారణజాణాని, సత్త అపరిహానియా ధమ్మా, సత్త అరియధనాని, సత్త బోజ్జణ్ఠా, సత్త సప్పురిసధమ్మా, సత్త నిజ్జరవత్థాని, సత్త సజ్ఞా, సత్త దక్ఖిణేయ్యపుగ్గలదేసనా, సత్త ఖీణాసవబలదేసనా, అట్ట పజ్ఞాపటిలాభహేతుదేసనా, అట్ట సమ్మత్తాని, అట్ట లోకధమ్మాతిక్కమా, అట్ట ఆరమ్భవత్థాని, అట్ట అక్షణదేసనా, అట్ట మహాపురిసవితక్కా, అట్ట అభిభాయతనదేసనా, అట్ట విమోక్షా, నవ యోనిసోమనసికారములకా ధమ్మా, నవ పారిసుద్ధిపధానియజ్ఞాని, నవ సత్తావాసదేసనా, నవ ఆఘాతప్పటివినయా, నవ సజ్ఞా, నవ నానత్తాని, నవ అనుపుబ్బవిహారా, దస నాథకరణా ధమ్మా, దస కసిణాయతనాని, దస కుసలకమ్మపథా, దస సమ్మత్తాని, దస అరియవాసా, దస అసేక్ఖా ధమ్మా, దస తథాగతబలాని, ఏకాదస మేత్తానిసంసా, ద్వాదస ధమ్మచక్కాకారా, తేరస ధుతజ్గుణా, చుద్దస బుద్ధజాణాని, పన్నరస విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా, సోళసవిధా ఆనాపానస్సతి, సోళస అపరంతపనీయా ధమ్మా, అట్టారస మహావిపస్సనా, అట్టారస బుద్ధధమ్మా, ఏకూనవీసతి పచ్చవేక్షణజాణాని, చతుచత్తాలీస జాణవత్థాని, పజ్ఞాస ఉదయబ్బయజాణాని, పరోపజ్ఞాస కుసలా ధమ్మా, సత్తసత్తతి జాణవత్థాని, చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తిసజ్ఞారిమహావజిరజాణం,

అనంతనయసమంతపట్టానపవచయపచ్చవేక్షణదేసనాజాణాని, తథా అనంతాసు లోకధాతూసు అనంతానం సత్తానం ఆసయాదివిభావనజాణాని చాతి ఏవమాదికే అనేకే అత్తనో కుసలే అనవజ్ఞధమ్మే అనంతకాలం పారమిపరిభావనాయ మగ్గభావనాయ చ పారిపూరిం వుద్ధిం గతే “ఇమేపి అనవజ్ఞధమ్మా మయి సంవిజ్ఞన్తి, ఇమేపి అనవజ్ఞధమ్మా మయి సంవిజ్ఞన్తి”తి రుచివసేన మనసికారాభిముఖే బుద్ధగుణే వగ్గవగ్గే పుజ్జాపుజ్జో కత్వా పచ్చవేక్షణమానో నిసిన్నో హోతి. తే చ ఖో సపదేసతో ఏవ, న నిప్పదేసతో. సట్టే బుద్ధగుణే భగవతాపి అనుపదం అనవసేసతో మనసి కాతుం న సక్కా అనంతాపరిమేయ్యభావతో.

పుత్తజ్ఞోతం -

“బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణేయ్య వణ్ణం,
కప్పమ్మి చే అజ్ఞామభాసమానో;
ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమంతరే,
వణ్ణో న ఖీయేథ తథాగతస్సా”తి.

అపరమ్మి పుత్తం -

“అసజ్ఞేయ్యాని నామాని, సగుణేన మహేసిసో;
గుణేన నామముద్ధేయ్యం, అపి నామ సహస్సతో”తి.

తదా హి భగవా పచ్చాభతం పిణ్డపాతప్పటిక్కన్తో విహరం పవిసిత్వా గన్ధకుటిప్పముఖే రత్వా భిక్షూసు వత్తం దస్సేత్వా గతేసు మహాగన్ధకుటిం పవిసిత్వా పజ్జాతవరబుద్ధాసనే నిసిన్నో అత్తనో అతీతజాతివిసయం ఇాణం పేసేసి. అధస్స తాని నిరన్తరం పోజ్ఞానుపోజ్ఞం అనన్తాపరిమాణప్పభేదా ఉపట్టహింసు. సో “ఏవం మహన్తస్స నామ దుక్ఖక్షన్ధస్స మూలభూతా ఇమే కిలేసా”తి కిలేసవిసయం ఇాణాచారం పేసేత్వా తే పహానముఖేన అనుపదం పచ్చవేక్షిత్వా “ఇమే వత కిలేసా అనవసేసతో మయ్యం సుట్టం పహీనా”తి పున తేసం పహానకరం సాకారం సపరివారం సఉద్దేసం అరియమగ్గం పచ్చవేక్షన్తో అనన్తాపరిమాణభేదే అత్తనో సీలాదిఅనవజ్జధమ్మే మనసాకాసి. తేన వుత్తం -

“తేన ఖో పన సమయేన భగవా అత్తనో అనేకే పాపకే అకుసలే ధమ్మే పహీనే పచ్చవేక్షమానో నిసిన్నో హోతి, అనేకే చ కుసలే ధమ్మే భావనాపారిపూరిం గతే”తి.

ఏవం పచ్చవేక్షిత్వా ఉప్పన్నపీతినోమనస్సుద్దేసభూతం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అహు పుట్టేతి అరహత్తమగ్గజాణుప్పత్తితో పుట్టే సబ్బోపి చాయం రాగాదికో కిలేసగణో మయ్యం సన్తానే అహు ఆసి, న ఇమస్మిం కిలేసగణే కోచిపి కిలేసో నాహోసి. తదా నాహూతి తదా తస్మిం కాలే అరియమగ్గక్షణే సో కిలేసగణో న అహు న ఆసి, తత్త అణుమత్తోపి కిలేసో అగ్గమగ్గక్షణే అప్పహీనో నామ నత్తి. “తతో నాహూ”తిపి పరన్తి, తతో అరహత్తమగ్గక్షణతో పరం నాసీతి అత్తో. నాహు పుట్టేతి యో చాయం మమ అపరిమాణో అనవజ్జధమ్మో ఏతరహి భావనాపారిపూరిం గతో ఉపలబ్ధతి, సోపి అరియమగ్గక్షణతో పుట్టే న అహు న ఆసి. తదా అహూతి యదా పన మే అగ్గమగ్గజాణం ఉప్పన్నం, తదా సబ్బోపి మే అనవజ్జధమ్మో ఆసి. అగ్గమగ్గాధిగమేన హి సద్ధిం సబ్బేపి సబ్బజ్ఞాగుణా బుద్ధానం హత్తగతా ఏవ హోన్తి.

న చాహు న చ భవిస్సతి, న చేతరహి విజ్జతీతి యో పన సో అనవజ్జధమ్మో అరియమగ్గో మయ్యం బోధిమణ్ణే ఉప్పన్నో, యేన సబ్బో కిలేసగణో అనవసేసం పహీనో, సో యథా మయ్యం మగ్గక్షణతో పుట్టే న చాహు న చ అహోసి, ఏవం అత్తనా పహాతబ్బకిలేసాభావతో తే కిలేసా వియ అయమ్మి న చ భవిస్సతి అనాగతే న ఉప్పజ్జిస్సతి, ఏతరహి పచ్చుప్పన్నకాలేపి న విజ్జతి న ఉపలబ్ధతి అత్తనా కత్తబ్బకిచ్చాభావతో. న హి అరియమగ్గో అనేకవారం పవత్తతి. తేనేవాహ - “న పారం దిగుణం యన్తి”తి.

ఇతి భగవా అరియమగ్గేన అత్తనో సన్తానే అనవసేసం పహీనే అకుసలే ధమ్మే భావనాపారిపూరిం గతే అపరిమాణే అనవజ్జధమ్మే చ పచ్చవేక్షమానో అత్తుపనాయికపీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేసి. పురిమాయ కథాయ పురిమవేసారజ్జద్వయమేవ కథితం, పచ్చిమద్వయం సమ్మాసమ్మోధియా పకాసితత్తా పకాసితమేవ హోతీతి.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పఠమనానాతిత్థియసుత్తవణ్ణనా

౫౪. చతుత్థే నానాతిత్థియసమణ్ణాహ్మణపరిబ్బాజకాతి ఏత్థ తరన్తి ఏతేన సంసారోఘన్తి తిత్థం, నిబ్బానమగ్గో. ఇధ పన విపరీతవిపల్లాసవసేన దిట్టిగతికేహి తథా గహితదిట్టిదస్సనం “తిత్థ”న్తి అధిప్పేతం. తస్మిం సస్సతాదినానాకారే తిత్థే

నియుత్తాతి నానాతిత్తియా, నగ్గనిగణ్ణాదిసమణా చేవ కరకలాపాదిబ్రాహ్మణా చ పోక్షరసాతాదిపరిబ్బాజకా చ సమణబ్రాహ్మణపరిబ్బాజకా. నానాతిత్తియా చ తే సమణబ్రాహ్మణపరిబ్బాజకా చాతి నానాతిత్తియసమణబ్రాహ్మణపరిబ్బాజకా.

“సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తిఆదినా పస్సంతి ఏతాయ, సయం వా పస్సతి, తథా దస్సనమత్తమేవ వాతి దిట్టి, మిచ్ఛాభినివేసస్సేతం అధివచనం. సస్సతాదివసేన నానా అనేకవిధా దిట్టియో ఏతేసంతి నానాదిట్టికా. సస్సతాదివసేనేవ ఖమనం ఖంతి, రోచనం రుచి, అత్తతో “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తిఆదినా (ఉదా. ౧౨) పవత్తో చిత్తవిపల్లాసో సజ్ఞావిపల్లాసో చ. తథా నానా ఖంతియో ఏతేసంతి నానాఖంతికా, నానా రుచియో ఏతేసంతి నానారుచికా. దిట్టిగతికా హి పుబ్బభాగే తథా తథా చిత్తం రోచేత్వా ఖమాపేత్వా చ పచ్ఛా “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞా”ంతి అభినివిసంతి. అథ వా “అనిచ్చం నిచ్చ”ంతిఆదినా తథా తథా దస్సనవసేన దిట్టి, ఖమనవసేన ఖంతి, రుచ్చనవసేన రుచీతి ఏవం తీహిపి పదేహి దిట్టి ఏవ వుత్తాతి వేదితబ్బా. నానాదిట్టినిస్సయనిస్సితాతి సస్సతాదిపరికప్పవసేన నానావిధం దిట్టియా నిస్సయం వత్తుం కారణం, దిట్టిసజ్ఞాతమేవ వా నిస్సయం నిస్సితా అల్లీనా ఉపగతా, తం అనిస్సజ్జిత్వా రితాతి అత్తో. దిట్టియోపి హి దిట్టిగతికానం అభినివేసాకారానం నిస్సయా హోంతి.

సంతీతి అత్తి సంవిజ్ఞంతి ఉపలబ్ధంతి. ఏకేతి ఏకచ్ఛే. సమణబ్రాహ్మణాతి పబ్బజ్జుపగమేన సమణా, జాతియా బ్రాహ్మణా, లోకేన వా సమణాతి చ బ్రాహ్మణాతి చ ఏవం గహితా. ఏవంవాదినోతి ఏవం ఇదాని వత్తబ్బాకారేన వదంతీతి ఏవంవాదినో. ఏవం ఇదాని వత్తబ్బాకారేన పవత్తా దిట్టి ఏతేసంతి ఏవందిట్టివో. తత్త దుతియేన దిట్టిగతికానం మిచ్ఛాభినివేసో దస్సితో, పరమేన తేసం యథాభినివేసం పరేసం తత్త పతిట్టాపనవసేన వోహరో.

సస్సతో లోకో, ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞాంతి ఏత్త లోకోతి అత్తా. సో హి దిట్టిగతికేహి లోకియంతి ఏత్త పుజ్ఞం పాపం తబ్బిపాకా, సయం వా కారకాదిభావేన అభియుత్తేహి లోకియతీతి లోకోతి అధిప్పేతో. స్వాయం సస్సతో అమరో నిచ్చో ధువోతి యదిదం అమ్మాకం దస్సనం ఇదమేవ సచ్చం అవిపరీతం, అజ్ఞం పన అసస్సతోతిఆది పరేసం దస్సనం మోఘం మిచ్ఛాతి అత్తో. ఏతేన చత్తారోపి సస్సతవాదా దస్సితా హోంతి. అసస్సతోతి న సస్సతో, అనిచ్చో అధువో చవనధమ్మాతి అత్తో. “అసస్సతో”తి సస్సతభావప్పటిక్ఖేపేనేవ ఉచ్ఛేదో దీపితోతి సత్తపి ఉచ్ఛేదవాదా దీపితా హోంతి.

అన్తవాతి సపరియంతో పరివటుమో పరిచ్చిన్నప్పమాణో, న సబ్బగతోతి అత్తో. ఏతేన సరీరపరిమాణో అజ్గట్టపరిమాణో అవయవపరిమాణో పరమాణుపరిమాణో అత్తాతి ఏవమాదివాదా దస్సితా హోంతి. అనన్తవాతి అపరియంతో, సబ్బగతోతి అత్తో. ఏతేన కపిలకణాదాదివాదా దీపితా హోంతి.

తం జీవం తం సరీరంతి యం సరీరం, తదేవ జీవసజ్ఞాతం వత్తు, యజ్ఞా జీవసజ్ఞాతం వత్తు, తదేవ సరీరంతి జీవజ్ఞా సరీరజ్ఞా అద్వయం సమనుపస్సంతి. ఏతేన ఆజీవకానం వియ “రూపీ అత్తా”తి అయం వాదో దస్సితో హోతి. అజ్ఞం జీవం అజ్ఞం సరీరంతి ఇమినా పన “అరూపీ అత్తా”తి అయం వాదో దస్సితో.

హోతి తథాగతో పరం మరణాతి ఏత్త తథాగతోతి సత్తో. తజ్ఞో దిట్టిగతికో కారకవేదకాదిసజ్ఞాతం, నిచ్చధువాదిసజ్ఞాతం వా తథాభావం గతోతి తథాగతోతి వోహరతి, సో మరణతో ఇదకాయస్స భేదతో పరం ఉద్ధం హోతి, అత్తి సంవిజ్ఞతీతి అత్తో. ఏతేన

సస్సతగ్గాహముఖేన సోఽస సజ్జీవాదా అట్ట అసజ్జీవాదా అట్ట చ నేవసజ్జీవాసజ్జీవాదా దస్సితా హోన్తి. న హోతీతి నత్తి న ఉపలబ్ధతి. ఏతేన ఉచ్ఛేదవాదో దస్సితో. హోతి చ న చ హోతీతి అత్తి చ నత్తి చాతి. ఏతేన ఏకచ్ఛసస్సతవాదా సత్త సజ్జీవాదా చ దస్సితా. నేవ హోతి న న హోతీతి ఇమినా పన అమరావిక్లేపవాదో దస్సితోతి వేదితబ్బం.

ఇమే కిర దిట్టిగతికా నానాదేసతో ఆగన్త్వా సావత్తియం పటివసన్తా ఏకదా సమయప్పవాదకే సన్నిపతిత్వా అత్తనో అత్తనో వాదం పగ్గయ్య అజ్ఞవాదే ఖుంసేన్తా వివాదాపన్నా అహీసుం. తేన వుత్తం “తే భణ్ణనజాతా”తిఆది.

తత్త భణ్ణనం నామ కలహస్స పుబ్బభాగో. భణ్ణనజాతాతి జాతభణ్ణనా. కలహోతి కలహో ఏవ, కలస్స వా హననతో కలహో దట్టబ్బో. అజ్ఞమజ్ఞస్స విరుద్ధవాదం ఆపన్నాతి వివాదాపన్నా. మమ్మఘట్టనతో ముఖమేవ సత్తీతి ముఖసత్తి, ఫరుసవాచా. ఫలూపచారేన వియ హి కారణం కారణాపచారేన ఫలమ్మి వోహరియతి యథా తం “సుఖో బుద్ధుప్పాదో, పాపకమ్మం పచ్ఛనుభోతీ”తి చ. తాహి ముఖసత్తీహి వితుదన్తా విజ్ఞన్తా విహరన్తి. ఏదిసో ధమ్మాతి ధమ్మా అవిపరీతసభావో ఏదిసో ఏవరూపో, యథా మయా వుత్తం “సస్సతో లోకో”తి. నేదిసో ధమ్మాతి న ఏదిసో ధమ్మా, యథా తయా వుత్తం “అసస్సతో లోకో”తి, ఏవం సేసపదేహిపి యోజేతబ్బం. సో చ తిత్థియానం వివాదో సకలనగరే పాకటో జాతో. అథ భిక్షూ సావత్తిం పిణ్ణాయ పవిట్టా తం సుత్వా “అత్తి నో ఇదం కథాపాభతం, యం నూన మయం ఇమం పవత్తిం భగవతో ఆరోచేయ్యామ, అప్పేవ నామ తం నిస్సాయ సత్థు సణ్ణసుఖుమం ధమ్మదేసనం లభేయ్యామా”తి తే పచ్ఛాభత్తం ధమ్మదేసనాకాలే భగవతో ఏతమత్థం ఆరోచేసుం. తేన వుత్తం – “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్షూ”తిఆది.

తం సుత్వా భగవా అజ్ఞాతిత్థియానం ధమ్మస్స అయథాభూతపజాననం పకాసేన్తో “అజ్ఞాతిత్థియా, భిక్షవే”తిఆదిమాహ. తత్త అన్ధాతి పజ్ఞాచక్కువిరహేన అన్ధా. తేనాహ “అచక్కుకా”తి. పజ్ఞా హి ఇథ “చక్కు”తి అధిప్పేతా. తథా హి వుత్తం “అత్థం న జానన్తీ”తిఆది. తత్త అత్థం న జానన్తీతి ఇథలోకత్థం పరలోకత్థం న జానన్తి, ఇథలోకపరలోకేసు వుద్ధిం అబ్బుదయం నావబుజ్జన్తి, పరమత్థే పన నిబ్బానే కథావకా. యే హి నామ పవత్తిమత్తేపి సమ్మూళ్ళా, తే కథం నివత్తిం జానిస్సన్తీతి. అనత్థం న జానన్తీతి యదగ్గేన తే అత్థం న జానన్తి, తదగ్గేన అనత్థమ్మి న జానన్తి. యస్మా ధమ్మం న జానన్తి, తస్మా అధమ్మమ్మి న జానన్తి. తే హి విపరియేసగ్గాహితాయ ధమ్మం కుసలమ్మి అకుసలం కరోన్తి, అధమ్మమ్మి అకుసలం కుసలం కరోన్తి. న కేవలజ్ఞా ధమ్మాధమ్మేసు ఏవ, అథ ఖో తస్స విపాకేసుపి సమ్మూళ్ళా. తథా హి తే కమ్మమ్మి విపాకం కత్వా వోహరన్తి, విపాకమ్మి కమ్మం కత్వా. తథా ధమ్మం సభావధమ్మమ్మి న జానన్తి, అధమ్మం అసభావధమ్మమ్మి న జానన్తి. ఏవంభూతా చ సభావధమ్మం అసభావధమ్మజ్ఞా, అసభావధమ్మం సభావధమ్మజ్ఞా కత్వా పవేదేన్తి.

ఇతి భగవా తిత్థియానం మోహదిట్టిపటిలాభభావేన పజ్ఞాచక్కువేకల్లతో అన్ధభావం దస్సేత్వా ఇదాని తమత్థం జచ్ఛన్ధూపమాయ పకాసేతుం “భూతపుబ్బం, భిక్షవే”తిఆదిమాహ. తత్త భూతపుబ్బన్తి పుట్టే భూతం, అతీతకాలే నిబ్బత్తం. అజ్ఞాతరో రాజా అహోసీతి పురాతనో నామగోత్తేహి లోకే అపాకటో ఏకో రాజా అహోసి. సో రాజా అజ్ఞాతరం పురిసం ఆమన్తేసీతి తస్స కిర రజ్జో సోభగ్గప్పత్తం సబ్బజ్ఞసమ్మన్నం అత్తనో ఓపవయ్యం హత్తిం ఉపట్టానం ఆగతం దిస్వా ఏతదహోసి – “భద్దకం వత, భో, హత్తియానం దస్సనీయ”న్తి. తేన చ సమయేన ఏకో జచ్ఛన్తో రాజజ్ఞణేన గచ్ఛతి. తం దిస్వా రాజా చిన్తేసి – “మహాజానియా ఖో ఇమే అన్ధా యే ఏవరూపం దస్సనీయం న లభన్తి దట్టం. యంనూనాహం ఇమిస్సా సావత్తియా యత్తకా జచ్ఛన్ధా సబ్బే తే సన్నిపాతాపేత్వా ఏకదేసం ఏకదేసం హత్తేన పుసాపేత్వా తేసం వచనం సుణేయ్య”న్తి. కేళిసీలో రాజా ఏకేన పురిసేన సావత్తియా సబ్బే జచ్ఛన్ధే సన్నిపాతాపేత్వా తస్స పురిసస్స సజ్ఞం అదాసి “యథా ఏకకో

జచ్చన్తో సీసాదికం ఏకేకంయేవ హత్తిస్స అఙ్గం ఘోసిత్వా ‘హత్తి మయా దిట్టోతి సఙ్ఖం ఉప్పాదేసి, తథా కరోహి’తి. సో పురిసో తథా అకాసి. అథ రాజా తే జచ్చన్తే పచ్చేకం పుచ్చి “కీదిసో, భణే, హత్తి”తి. తే అత్తనా దిట్టదిట్టావయవమేవ హత్తిం కత్వా వదంతా “ఏదిసో హత్తి, నేదిసో హత్తి”తి అఙ్గామఙ్గాం కలహం కరోంతా హత్థాదీహి ఉపక్కమిత్వా రాజభణే మహంతం కోలాహలం అకంసు. రాజా సపరిజనో తేసం తం విప్పకారం దిస్సా ఫాసుకేహి భిజ్జమానేహి హదయేన ఉగ్గతేన మహాహసితం హసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో, భిక్ఖవే, సో రాజా...పే.... అత్తమనో అహోసీ”తి.

తత్త అమ్మోతి ఆలపనం. యావతకాతి యత్తకా. జచ్చన్తాతి జాతియా అన్తా, జాతితో పట్టాయ అచక్షుకా. ఏకఙ్ఖన్తి ఏకతో. భణేతి అబహుమానాలాపో. హత్తిం దస్సేహీతి యథావుత్తం హత్తిం సయాపేత్వా దస్సేహి. సో చ సుసిక్ఖితత్తా అపరిప్పన్తన్తో నిపజ్జి. దిట్టో నో హత్తితి హత్తేన పరామసనం దస్సనం కత్వా ఆహంసు. తేన పురిసేన సీసం పరామసాపేత్వా “ఏదిసో హత్తి”తి సఙ్ఖాపితత్తా తాదిసంయేవ నం హత్తిం సఙ్ఖానంతా జచ్చన్తా “ఏదిసో దేవ హత్తి సేయ్యథాపి కుమ్మా”తి వదింసు. కుమ్మాతి చ ఘటోతి అత్తో. ఖీలోతి నాగదన్తఖీలో. సోఙ్ఘోతి హత్తో. నఙ్గలీసాతి నఙ్గలస్స సిరస్స ఈసా. కాయాతి సరీరం. కోట్టోతి కుసూలో. పాదోతి జఙ్ఘో. థూణోతి థమ్మా. నఙ్గట్టన్తి వాళస్స ఉరిమప్పదేసో. వాలథీతి వాలస్స అగ్గప్పదేసో. ముట్టిహి సంసుమ్మింసూతి ముట్టియో బద్ధిత్వా పహరింసు, ముట్టిఘాతం అకంసు. అత్తమనో అహోసీతి కేహిసీలత్తా సో రాజా తేన జచ్చన్తానం కలహేన అత్తమనో పహసేన గహితమనో అహోసి.

ఏవమేవ ఖోతి ఉపమాసంసన్దనం. తస్సన్తో - భిక్ఖవే, యథా తే జచ్చన్తా అచక్షుకా ఏకఙ్గదస్సినో అనవసేసతో హత్తిం అపస్సిత్వా అత్తనా దిట్టావయవమత్తం హత్తిసఙ్ఖాయ ఇతరేహి దిట్టం అననుజానంతా అఙ్గామఙ్గాం వివాదం ఆపన్నా కలహం అకంసు, ఏవమేవ ఇమే అఙ్గాతిత్థియా సక్కాయస్స ఏకదేసం రూపవేదనాదిం అత్తనో దిట్టిదస్సనేన యథాదిట్టం “అత్తా”తి మఙ్గామానా తస్స సస్సతాదిభావం ఆరోపేత్వా “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమఙ్గా”న్తి అభినివిసిత్వా అఙ్గామఙ్గాం వివదన్తి, యథాభూతం పన అత్థానత్తం ధమ్మాధమ్మిన్తా న జానన్తి. తస్మా అన్తా అచక్షుకా జచ్చన్తపటిభాగాతి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం తిత్థియానం ధమ్మసభావం యథాభూతం అజానంతానం అపస్సన్తానం జచ్చన్తానం వియ హత్తిమ్మి యథాదస్సనం మిచ్చాభినివేసం, తత్త చ వివాదాపత్తిం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త ఇమేసు కిర సజ్జన్తి, ఏకే సమణబ్రాహ్మణాతి ఇధేకచ్ఛే పట్టజ్జుపగమనేన సమణా, జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణా “సస్సతో లోకో”తిఆదినయప్పవత్తేసు ఇమేసు ఏవ అసారేసు దిట్టిగతేసు దిట్టాభినన్దనవసేన, ఇమేసు వా రూపాదీసు ఉపాదానక్ఖన్తేసు ఏవం అనిచ్ఛేసు దుక్ఖేసు విపరిణామధమ్మేసు తత్తాభినన్దనదిట్టాభినన్దనానం వసేన “ఏతం మమా”తిఆదినా సజ్జన్తి కిర. అహో నేసం సమ్మోహోతి దస్సేతి. కిరసద్దో చేత్త అరుచిసూచనత్తో. తేన తత్త సఙ్గకారణాభావమేవ దీపేతి. న కేవలం సజ్జన్తి ఏవ, అథ ఖో విగ్గయ్య నం వివదన్తి “న త్వం ఇమం ధమ్మవినయం ఆజానాసి, అహం ఇమం ధమ్మవినయం ఆజానామీ”తిఆదినా విగ్గాహికకథానుయోగవసేన విగ్గయ్య వివదన్తి వివాదం ఆపజ్జన్తి. నన్తి చేత్త నిపాతమత్తం. అథ వా విగ్గయ్య నన్తి నం దిట్టినిస్సయం సక్కాయదిట్టిమేవ వా విపరీతదస్సనత్తా సస్సతాదివసేన అఙ్గామఙ్గాం విరుద్ధం గహేత్వా వివదన్తి విసేసతో వదన్తి, అత్తనో ఏవ వాదం విసిట్టం అవిపరీతం కత్వా అభినివిస్స వోహరన్తి. యథా కిం? జనా ఏకఙ్గదస్సినో యథేవ జచ్చన్తజనా హత్తిస్స ఏకేకఙ్గదస్సినో “యం యం అత్తనా ఘోసిత్వా జాతం, తం తదేవ హత్తి”తి గహేత్వా అఙ్గామఙ్గాం విగ్గయ్య వివదింసు, ఏవంసమ్మదమిదన్తి అత్తో. ఇవసద్దో చేత్త లుత్తనిద్దిట్టోతి వేదితబ్బో.

చతుర్థసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. దుతియనానాతిత్థియసుత్తవణ్ణనా

౫౫. పఞ్చమే సస్సతో అత్తా చ లోకో చాతి రూపాదీసు అఙ్గాతరం అత్తాతి చ లోకోతి చ గహేత్వా తం సస్సతం నిచ్చన్తి అఙ్గాపి చ తథా గాహంతా వోహరన్తి. యథాహ -

“రూపం అత్తా చేవ లోకో చ సస్సతో చాతి అత్తానఞ్చ లోకఞ్చ పఞ్ణపేన్తి. వేదనం... సఙ్ఖం... సఙ్ఖారే... విఙ్ఖాణం అత్తా చ లోకో చ సస్సతో చాతి అత్తానఞ్చ లోకఞ్చ పఞ్ణపేన్తి”తి.

అథ వా అత్తాతి అహజ్కారవత్థు, లోకోతి మమజ్కారవత్థు, యం “అత్తనియ”న్తి వుచ్చతి. అత్తాతి వా సయం, లోకోతి పరో. అత్తాతి వా పఞ్చసు ఉపాదానక్ఖన్ధేసు ఏకో ఖడ్ధో, ఇతరో లోకో . అత్తాతి వా సవిఙ్ఖాణకో ఖన్ధసన్తానో, అవిఙ్ఖాణకో లోకో. ఏవం తం తం అత్తాతి చ లోకోతి చ యథాదస్సనం ద్వీధా గహేత్వా తదుభయం “నిచ్చో ధువో సస్సతో”తి అభినివిస్స వోహరన్తి. ఏతేన చత్తారో సస్సతవాదా దస్సితా. అసస్సతోతి సత్తపి ఉచ్ఛేదవాదా దస్సితా. సస్సతో చ అసస్సతో చాతి ఏకచ్ఛో అత్తా చ లోకో చ సస్సతో, ఏకచ్ఛో అసస్సతోతి ఏవం సస్సతో చ అసస్సతో చాతి అత్తో. అథ వా స్వేవ అత్తా చ లోకో చ అత్తగతిదిట్టికానం వియ సస్సతో చ అసస్సతో చ, సియా సస్సతోతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. సబ్బథాపి ఇమినా ఏకచ్ఛసస్సతవాదో దస్సితో. నేవ సస్సతో నాసస్సతోతి ఇమినా అమరావిక్లేపవాదో దస్సితో. తే హి సస్సతవాదే అసస్సతవాదే చ దోసం దిస్సా “నేవ సస్సతో నాసస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తి విక్లేపం కరోంతా వివదన్తి.

సయంకతోతి అత్తనా కతో. యథా హి తేసం తేసం సత్తానం అత్తా చ అత్తనో ధమ్మానుధమ్మం కత్వా సుఖదుక్ఖాని పటిసంవేదేతి, ఏవం అత్తావ అత్తానం తస్స చ ఉపభోగభూతం కిఞ్చనం పలిబోధసజ్ఞాతం లోకఞ్చ కరోతి, అభినిమ్మినాతీతి అత్తలద్ధి వియ అయమ్మి తేసం లద్ధి. పరంకతోతి పరేన కతో, అత్తతో పరేన ఇస్సరేన వా పురిసేన వా పజాపతినా వా కాలేన వా పకతియా వా అత్తా చ లోకో చ కతో , నిమ్మితోతి అత్తో. సయంకతో చ పరంకతో చాతి యస్మా అత్తానఞ్చ లోకఞ్చ నిమ్మినంతా ఇస్సరాదయో న కేవలం సయమేవ నిమ్మినన్తి, అథ ఖో తేసం తేసం సత్తానం ధమ్మాధమ్మానం సహకారీకారణం లభిత్వావ, తస్మా సయంకతో చ పరంకతో చ అత్తా చ లోకో చాతి ఏకచ్ఛానం లద్ధి. అసయంకారో అపరంకారోతి నత్థి ఏతస్స సయంకారోతి అసయంకారో, నత్థి ఏతస్స పరకారోతి అపరకారో. అనునాసికాగమం కత్వా వుత్తం “అపరంకారో”తి. అయం ఉభయత్థ దోసం దిస్సా ఉభయం పటిక్ఖిపతి. అథ కథం ఉప్పన్నోతి ఆహ - అధిచ్ఛసముప్పన్నోతి యదిచ్ఛాయ సముప్పన్నో కేనచి కారణేన వినా ఉప్పన్నోతి అధిచ్ఛసముప్పన్నవాదో దస్సితో. తేన చ అహేతుకవాదోపి సజ్ఞహితో హోతి.

ఇదాని యే దిట్టిగతికా అత్తానం వియ సుఖదుక్ఖమ్మి తస్స గుణభూతం కిఞ్చనభూతం వా సస్సతాదివసేన అభినివిస్స వోహరన్తి, తేసం తం వాదం దస్సేతుం “సన్తేకే సమణ్ణాహ్మణా”తిఆది వుత్తం. తం వుత్తనయమేవ.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏత్థ పన ఇథ జచ్చన్తూపమాయ అనాగతత్తా తం హిత్వా హేత్థా వుత్తనయేనేవ అత్తో యోజేతబ్బో, తథా గాథాయ.

తత్త అన్తరావ విసీదన్తి, అపత్వావ తమోగధన్తి అయం విసీసో. తస్సన్తో - ఏవం దిట్టిగతేసు దిట్టినిస్సయేసు ఆసజ్జమానా దిట్టిగతికా కామోఘాదీనం చతున్నం ఓఘానం, సంసారమహోఘస్సేవ వా అన్తరావ వేమజ్జే ఏవ యం తేసం పారభావేన పతిట్టట్టేన వా ఓగధసజ్జాతం నిబ్బానం తదధిగమూపాయో వా అరియమగ్గో తం అప్పత్వావ అనధిగన్తావ విసీదన్తి సంసీదన్తి. ఓగాధన్తి పతిట్టహన్తి ఏతేన, ఏత్త వాతి ఓగాధో, అరియమగ్గో నిబ్బానన్తా. ఓగాధమేవేత్త రస్సత్తం కత్వా ఓగధన్తి వుత్తం. తం ఓగధం తమోగధన్తి పదవిభాగో.

పఞ్చమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. తతియనానాతిత్థియసుత్తవణ్ణనా

౨౬. ఛట్టే సబ్బం హేట్టా వుత్తనయమేవ. ఇమం ఉదానన్తి ఏత్త పన దిట్టితణ్ణామానేసు దోసం దిస్సా తే దూరతో వజ్జేత్వా సజ్జారే యథాభూతం పస్సతో చ తత్త అనాదీనవదస్సితాయ మిచ్ఛాభినివిట్టస్స యథాభూతం అపస్సతో చ యథాక్కమం సంసారతో అతివత్తనానతివత్తనదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసీతి అత్తో యోజేతబ్బో.

తత్త అహజ్జారపసుతాయం పజాతి “సయంకతో అత్తా చ లోకో చా”తి ఏవం వుత్తసయంకారసజ్జాతం అహజ్జారం తథాపవత్తం దిట్టిం పసుతా అనుయుత్తా అయం పజా మిచ్ఛాభినివిట్టో సత్తకాయో. పరంకారూపసంహితాతి పరో అజ్ఞో ఇస్సరాదికో సబ్బం కరోతీతి ఏవం పవత్తపరంకారదిట్టిసన్నిస్సితా తాయ ఉపసంహితాతి పరంకారూపసంహితా. ఏతదేకే నాబ్బజ్ఞాంసూతి ఏతం దిట్టిద్వయం ఏకే సమణబ్రాహ్మణా తత్త దోసదస్సినో హుత్వా నానుజానింసు. కథం? సతి హి సయంకారే కామకారతో సత్తానం ఇట్టేనేవ భవితబ్బం, న అనిట్టేన. న హి కోచి అత్తనో దుక్ఖం ఇచ్చతి, భవతి చ అనిట్టం, తస్మా న సయంకారో. పరంకారోపి యది ఇస్సరహేతుకో, స్వాయం ఇస్సరో అత్తత్తం వా కరేయ్య పరత్తం వా. తత్త యది అత్తత్తం, అత్తనా అకతకిచ్చో సియా అసిద్ధస్స సాధనతో. అథ వా పరత్తం సబ్బేసం హితసుఖమేవ నిప్పజ్జేయ్య, న అహితం దుక్ఖం నిప్పజ్జతి, తస్మా ఇస్సరవసేన న పరంకారో సిజ్జతి. యది చ ఇస్సరసజ్జాతం అజ్ఞానిరపేక్షం నిచ్చమేకకారణం పవత్తియా సియా, కమ్మేన ఉప్పత్తి న సియా, సబ్బేహేవ ఏకజ్ఞం ఉప్పజ్జితబ్బం కారణస్స సన్నిహితత్తా. అథస్స అజ్ఞామ్మి సహకారీకారణం ఇచ్చితం, తజ్జోవ హేతు, కిం ఇస్సరేన అపరినిట్టితసామత్తియేన పరికప్పితేన. యథా చ ఇస్సరహేతుకో పరంకారో న సిజ్జతి, ఏవం పజాపతిపురిసపకతిబ్రహ్మకాలాదిహేతుతోపి న సిజ్జితేవ తేసమ్మి అసిద్ధత్తా వుత్తదోసానతివత్తనతో చ. తేన వుత్తం “ఏతదేకే నాబ్బజ్ఞాంసూ”తి. యే పన యథావుత్తే సయంకారపరంకారే నానుజానన్తాపి అధిచ్చసముప్పన్నం అత్తానన్తా లోకన్తా పఞ్ణపేన్తి, తేపి న నం సల్లన్తి అద్దసుం అధిచ్చసముప్పన్నన్తివాదినోపి మిచ్ఛాభినివేసం అనతిక్కమనతో యథాభూతం అజానన్తానం దిట్టిగతం తత్త తత్త దుక్ఖుప్పాదనతో విజ్ఞనట్టేన “సల్ల”న్తి న పస్సింసు.

ఏతన్తా సల్లం పటికచ్చ పస్సతోతి యో పన ఆరద్ధవిపస్సకో పఞ్చపి ఉపాదానక్ఖన్ధే అనిచ్చతో దుక్ఖతో అనత్తతో సమనుపస్సతి, సో ఏతన్తా తివిధం విపరీతదస్సనం అజ్ఞాన్తా సకలం మిచ్ఛాభినివేసం తేసన్తా నిస్సయభూతే పఞ్చపాదానక్ఖన్ధేపి తుజ్జనతో దురుద్ధారతో చ “సల్ల”న్తి పటికచ్చ పుట్టేయేవ విపస్సనాపఞ్ణాయ పస్సతి. ఏవం పస్సతో అరియమగ్గక్ఖణే ఏకన్తేనేవ అహం కరోమీతి న తస్స హోతి. యథా చ అత్తనో కారకభావో తస్స న ఉపట్టాతి, ఏవం పరో కరోతీతి న తస్స హోతి, కేవలం పన అనిచ్చసజ్జాతం పటిచ్చసముప్పన్నధమ్మమత్తమేవ హోతి. ఏత్తావతా సమ్మాపటిపన్నస్స సబ్బథాపి దిట్టిమానాభావోవ దస్సితో. తేన చ అరహత్తప్పత్తియా సంసారసమతిక్కమో పకాసితో హోతి.

ఇదాని యో దిట్టిగతే అట్లీనో, న నో సంసారతో సీసం ఉక్తిపితుం సక్కోతి, తం దస్సేతుం “మానుపేతా”తి గాథమాహ. తత్త మానుపేతా అయం పజాతి అయం సబ్బాపి దిట్టిగతికసజ్ఞాతా పజా సత్తకాయో “మయ్హం దిట్టి సున్దరా, మయ్హం ఆదానో సున్దరో”తి అత్తనో గాహస్స సంపగ్గహలక్ఖణేన మానేన ఉపేతా సమన్నాగతా. మానగగ్ఢా మానవినిబద్ధాతి తతో ఏవ తేన అపరాపరం ఉప్పజ్జమానేన యథా తం దిట్టిం న పటినిస్సజ్జతి, ఏవం అత్తనో సంతానస్స గన్ధితత్తా వినిబద్ధత్తా చ మానగగ్ఢా మానవినిబద్ధా. దిట్టీసు సారమ్మకథా, సంసారం నాతివత్తతీతి “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞా”న్తి అత్తుక్కంసనపరవమ్మనవసేన అత్తనో దిట్టాభినివేసేన పరేసం దిట్టీసు సారమ్మకథా విరోధకథా సంసారనాయికానం అవిజ్ఞాతణ్ణానం అప్పహానతో సంసారం నాతివత్తతి, న అతిక్కమతీతి అత్తో.

చట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

2. సుభూతిసుత్తవణ్ణనా

౨౭. సత్తమే సుభూతీతి తస్స ధేరస్స నామం. నో హి ఆయస్మా పదుముత్తరస్స భగవతో పాదమూలే కతాభినీహారో కప్పసతసహస్సం ఉపచితపుజ్ఞాసమ్భారో ఇమస్మిం బుద్ధుప్పాదే ఉళారవిభవే గహపతికులే ఉప్పన్నో భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా సంవేగజాతో ఘరా నిష్ఠమ్మ పబ్బజిత్వా కతాధికారత్తా ఘటేన్తో వాయమన్తో న చిరస్సేవ ఛళభిణ్ణో జాతో, బ్రహ్మవిహారభావనాయ పన ఉక్కంసపారమిప్పత్తియా “ఏతదగ్గం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షూనం అరణవిహారీనం యదిదం సుభూతీ”తి (అ. ని. ౧.౨౦౧) అరణవిహారే భగవతా ఏతదగ్గే రపితో. నో ఏకదివసం సాయన్తసమయం దివాట్టానతో విహారగ్గణం ఓతిణ్ణో చతుపరిసమజ్ఞే భగవంతం ధమ్మం దేసేన్తం దిస్వా “దేసనాపరియోసానే వుట్టహిత్వా వన్దిస్సామీ”తి కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా భగవతో అవిదురే అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసినో ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్ఞి. తేన వుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా సుభూతి...పే.... సమాపజ్ఞిత్వా”తి.

తత్త దుతియజ్ఞానతో పట్టాయ రూపావచరసమాధి సబ్బోపి అరూపావచరసమాధి అవితక్కసమాధి ఏవ. ఇథ పన చతుత్థజ్ఞానపాదకో అరహత్తఫలసమాధి “అవితక్కసమాధీ”తి అధిప్పేతో. దుతియజ్ఞానాదీహి పహీనా మిచ్ఛావితక్కా న తావ సుప్పహీనా అచ్చన్తపహానాభావతో, అరియమగ్గేన పన పహీనా ఏవ పున పహానకిచ్ఛాభావతో. తస్మా అగ్గమగ్గపరియోసానభూతో అరహత్తఫలసమాధి సబ్బేసం మిచ్ఛావితక్కానం పహానన్తే ఉప్పన్నత్తా విసేసతో “అవితక్కసమాధీ”తి వత్తబ్బతం అరహతి, పగేవ చతుత్థజ్ఞానపాదకో. తేన వుత్తం – “ఇథ పన చతుత్థజ్ఞానపాదకో అరహత్తఫలసమాధి ‘అవితక్కసమాధీ’తి అధిప్పేతో”తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో సుభూతిస్స సబ్బమిచ్ఛావితక్కసబ్బసంకిలేసపహానసజ్ఞాతం అత్థం సబ్బాకారతో జానిత్వా తదత్థదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యస్స వితక్కా విధూపితాతి యేన అరియపుగ్గలేన, యస్స వా అరియపుగ్గలస్స కామవితక్కాయో సబ్బేపి మిచ్ఛావితక్కా విధూపితా అరియమగ్గజాణేన సంతాపితా సముచ్చిన్నా. అజ్ఞత్తం సువికప్పితా అసేసాతి నియకజ్ఞత్తసజ్ఞాతే అత్తనో సంతానే ఉప్పజ్జనారహా సువికప్పితా సుట్టు వికప్పితా అసేసతో, కిఞ్చిపి అసేసేత్వా సుసముచ్చిన్నాతి అత్తో. తం సగ్గమతిచ్చ అరూపసజ్ఞాతి ఏత్థ న్తి నిపాతమత్తం. అథ వా హేతులత్తో తంసద్దో. యస్మా అనవసేసేన మిచ్ఛావితక్కా

సముచ్చిన్నా, తస్మా రాగసంభాదికం పశ్చాద్విధం సజ్జం, సబ్బమ్మి వా కిలేససజ్జం అతిచ్చ అతిక్రమిత్వా అతిక్రమనహేతు రూపసభావాభావతో రుప్పనసజ్జాతస్స చ వికారస్స తత్త అభావతో నిబ్బికారహేతుభావతో వా “అరూప”న్తి లద్ధనామం నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తాహి మగ్గఫలసజ్జాహి అరూపసజ్జో. చతుయోగాతిగతోతి కామయోగో భవయోగో దిట్టియోగో అవిజ్ఞాయోగోతి చత్తారో యోగే యథారహం చతుహిపి మగ్గేహి అతిక్రమిత్వా గతో. న జాతు మేతీతి మకారో పదసన్నికరో, జాతు ఏకంసేనేవ పునబ్బవాయ న ఏతి, ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తి తస్స నత్తీతి అత్తో. “న జాతి మేతీ”తిపి పరన్తి, సో ఏవత్తో. ఇతి భగవా ఆయస్మతో సుభూతిస్స అరహత్తఫలసమాపత్తివిహారం అనుపాదిసేసనిబ్బానశ్చ ఆరబ్బ పీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేసి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. గణికాసుత్తవణ్ణనా

౮౮. అట్టమే ద్వే పూగాతి ద్వే గణా. అజ్ఞాతరిస్సా గణికాయాతి అజ్ఞాతరాయ నగరసోభినియా. సారత్తాతి సుట్టు రత్తా. పటిబద్ధచిత్తాతి కిలేసవసేన బద్ధచిత్తా. రాజగహే కిర ఏకస్మిం ఛణదివసే బహూ ధుత్తపురిసా గణబన్ధసేన విచరన్తా ఏకమేకస్స ఏకమేకం వేసిం ఆనేత్వా ఉయ్యానం పవిసిత్వా ఛణకీళం కీళింసు. తతో పరమ్మి ద్వే తయో ఛణదివసే తం తంయేవ వేసిం ఆనేత్వా ఛణకీళం కీళింసు. అథాపరస్మిం ఛణదివసే అజ్ఞాపి ధుత్తా తథేవ ఛణకీళం కీళితుకామా వేసియో ఆనేన్తా పురిమధుత్తేహి పుట్టే ఆనేతం ఏకం వేసిం ఆనేన్తి. ఇతరే తం దిస్సా “అయం అవ్హాకం పరిగ్గహో”తి ఆహంసు. తేపి తథేవ ఆహంసు. “ఏవం అవ్హాకం పరిగ్గహో, అవ్హాకం పరిగ్గహో”తి కలహం వడ్డేత్వా పాణిప్పహారాదీని అకంసు. తేన వుత్తం – “తేన భో పన సమయేన రాజగహే ద్వే పూగా”తిఆది. తత్త ఉపక్కమన్తీతి పహరన్తి. మరణమ్మి నిగచ్ఛన్తీతి బలవూపక్కమేహి మరణం ఉపగచ్ఛన్తి, ఇతరేపి మరణమత్తం మరణప్పమాణదుక్ఖం పాపుణన్తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం కామేసు గేధం వివాదమూలం సబ్బానత్తమూలన్తి సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి అన్తద్వయే చ మజ్జిమాయ పటిపత్తియా ఆదీనవానిసంసవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యశ్చ పత్తన్తి యం రూపాదిపశ్చాకామగుణజాతం పత్తం “నత్తి కామేసు దోసో”తి దిట్టిం పురక్ఖత్వా వా అపురక్ఖత్వా వా ఏతరహి లద్ధం అనుభుయ్యమానం. యశ్చ పత్తబ్బన్తి యశ్చ కామగుణజాతమేవ “భుజ్జోతబ్బా కామా, పరిభుజ్జోతబ్బా కామా, ఆసేవితబ్బా కామా, పటిసేవితబ్బా కామా, యో కామే పరిభుజ్జాతి, సో లోకం వడ్డేతి, యో లోకం వడ్డేతి, సో బహుం పుజ్జం పసవతీ”తి దిట్టిం ఉపనిస్సాయ తం అనిస్సజ్జిత్వా కతేన కమ్మునా అనాగతే పత్తబ్బం అనుభవితబ్బశ్చ. ఉభయమేతం రజానుకిణ్ణన్తి ఏతం ఉభయం పత్తం పత్తబ్బశ్చ రాగరజాదీహి అనుకిణ్ణం. సమ్మత్తే హి వత్తుకామే అనుభవన్తో రాగరజేన వోకిణ్ణో హోతి, తత్త పన సంకిలిట్టచిత్తస్స ఫలే ఆయతిం ఆపన్నే దోమనస్సుప్పత్తియా దోసరజేన వోకిణ్ణో హోతి, ఉభయత్థాపి మోహరజేన వోకిణ్ణో హోతి. కస్స పనేతం రజానుకిణ్ణన్తి ఆహ – “ఆతురస్సానుసిక్ఖతో”తి కామపత్తనావసేన కిలేసాతురస్స, తస్స చ ఫలేన దుక్ఖాతురస్స చ ఉభయత్థాపి పటికారాభిలాసాయ కిలేసఫలే అనుసిక్ఖతో.

తథా యశ్చ పత్తన్తి యం అచేలకవతాదివసేన పత్తం అత్తపరితాపనం . యశ్చ పత్తబ్బన్తి యం మిచ్ఛాదిట్టికమ్మసమాదానహేతు అపాయేసు పత్తబ్బం ఫలం. ఉభయమేతం రజానుకిణ్ణన్తి తదుభయం దుక్ఖరజానుకిణ్ణం.

అతురస్సాతి కాయకిలమధేన దుక్ఖాతురస్స. అనుసిక్ఖతోతి మిచ్ఛాదిట్ఠిం, తస్సా సమాదాయకే పుగ్గలే చ అనుసిక్ఖతో.

యే చ సిక్ఖాసారాతి యేహి యథాసమాదిన్నం సీలబ్బతాదిసజ్ఞాతం సిక్ఖం సారతో గహేత్వా “ఇమినా సంసారసుద్ధీ”తి కథితా. తేనాహ - సీలబ్బతం జీవితం బ్రహ్మచరియం ఉపట్టానసారాతి. తత్థ యం “న కరోమీ”తి ఓరమతి, తం సీలం, విసభోజనకిచ్ఛాచరణాదికం వతం, సాకభక్ఖతాదిజీవికా జీవితం, మేఘునవిరతి బ్రహ్మచరియం, ఏతేసం అనుతిట్టనం ఉపట్టానం, భూతపిణ్డకపరిభణ్డాదివసేన ఖిన్నదేవసివాదిపరిచరణం వా ఉపట్టానం, ఏవమేతేహి యథావుత్తేహి సీలాదీహి సంసారసుద్ధి హోతీతి తాని సారతో గహేత్వా రితా సమణబ్రాహ్మణా సిక్ఖాసారా సీలబ్బతం జీవితం బ్రహ్మచరియం “ఉపట్టానసారా”తి వేదితబ్బా. అయమేకో అన్తోతి అయం సీలబ్బతపరామాసవసేన అత్తకిలమథానుయోగసజ్ఞాతో మజ్ఞిమాయ పటిపత్తియా ఉప్పథభూతో లామకట్టేన చ ఏకో అన్తో. అయం దుతియో అన్తోతి అయం కామసుఖల్లికానుయోగో కామేసు పాతబ్యతాపత్తిసజ్ఞతో దుతియో వుత్తనయేన అన్తో.

ఇచ్చేతే ఉభో అన్తాతి కామసుఖల్లికానుయోగో అత్తకిలమథానుయోగో చ ఇతి ఏతే ఉభో అన్తా. తే చ ఖో ఏతరహి పత్తే, ఆయతిం పత్తబ్బే చ కిలేసదుక్ఖరజానుకిణ్ఠే కామగుణే అత్తపరితాపనే చ అల్లీనేహి కిలేసదుక్ఖాతురానం అనుసిక్ఖన్తేహి, సయశ్చ కిలేసదుక్ఖాతురేహి పటిపజ్జతబ్బత్తా లామకా ఉప్పథభూతా చాతి అన్తా. కటసివడ్డనాతి అన్తపుఘజ్జనేహి అభికట్ఠితబ్బట్టేన కటసిసజ్ఞాతానం తణ్ణాలవిజ్ఞానం అభివడ్డనా. కటసియో దిట్ఠిం వడ్డేన్తీతి తా పన కటసియో నానప్పకారదిట్ఠిం వడ్డేన్తి. వత్తుకామేసు అస్సాదానుపస్సినో హి తే పజహితుం అసక్కింతస్స తణ్ణాలవిజ్ఞాసహకారీకారణం లభిత్యా “నత్థి దిన్న”న్తిఆదినా (ధ. స. ౧౨౨౧; విభ. ౯౩౮) నత్థికదిట్ఠిం అకిరియదిట్ఠిం అహేతుకదిట్ఠిశ్చ గణ్ణాపేన్తి, అత్తపరితాపనం అనుయుత్తస్స పన అవిజ్ఞాతణ్ణాసహకారీకారణం లభిత్యా “సీలేన సుద్ధి వతేన సుద్ధి”తిఆదినా అత్తసుద్ధిఅభిలాసేన సీలబ్బతపరామాసదిట్ఠిం గణ్ణాపేన్తి. సక్కాయదిట్ఠియా పన తేసం పచ్చయభావో పాకటోయేవ. ఏవం అన్తద్వయూపనిస్సయేన తణ్ణాలవిజ్ఞానం దిట్ఠివడ్డకతా వేదితబ్బా. కేచి పన “కటసీతి పశ్చన్నం ఖిన్నానం అధివచన”న్తి వదన్తి. తేసం యదగ్గేన తతో అన్తద్వయతో సంసారసుద్ధి న హోతి, తదగ్గేన తే ఉపాదానక్ఖన్తే అభివడ్డేతీతి అధిప్పాయో. అపరే పన “కటసివడ్డనా”తి పదస్స “అపరాపరం జరామరణేహి సివధికవడ్డనా”తి అత్థం వదన్తి. తేహిపి అన్తద్వయస్స సంసారసుద్ధిహేతుభావాభావోయేవ వుత్తో, కటసియా పన దిట్ఠివడ్డనకారణభావో వత్తబ్బో.

ఏతే తే ఉభో అన్తే అనభిజ్ఞాయాతి తే ఏతే యథావుత్తే ఉభోపి అన్తే అజానిత్వా “ఇమే అన్తా తే చ ఏవంగహితా ఏవంఅనుట్టితా ఏవంగతికా ఏవంఅభిసమ్పరాయా”తి ఏవం అజాననహేతు అజాననకారణా. “పజ్ఞాయ చస్స దిస్వా ఆసవా పరిక్ఖీణా”తిఆదీసు (పు. ప. ౨౦౮; అ. ని. ౯.౪౩) వియస్స హేతులత్థతా దట్టబ్బా. ఓలీయన్తి ఏకేతి ఏకే కామసుఖానుయోగవసేన సజ్కీచం ఆపజ్జన్తి. అతిథావన్తి ఏకేతి ఏకే అత్తకిలమథానుయోగవసేన అతిక్కమన్తి. కామసుఖమనుయుత్తా హి వీరియస్స అకరణతో కోసజ్జవసేన సమ్మాపటిపత్తితో సజ్కీచమాపన్నతా ఓలీయన్తి నామ, అత్తపరితాపనమనుయుత్తా పన కోసజ్జం పహాయ అనుపాయేన వీరియారమ్భం కరోన్తా సమ్మాపటిపత్తియా అతిక్కమనతో అతిథావన్తి నామ, తదుభయం పన తత్థ ఆదీనవాదస్సనతో. తేన వుత్తం - “ఉభో అన్తే అనభిజ్ఞాయ ఓలీయన్తి ఏకే అతిథావన్తి ఏకే”తి. తత్థ తణ్ణాభినన్దనవసేన ఓలీయన్తి, దిట్టాభినన్దనవసేన అతిథావన్తీతి వేదితబ్బం.

అథ వా సస్సతాభినివేసవసేన ఓలీయన్తి ఏకే, ఉచ్చేదాభినివేసవసేన అతిథావన్తి ఏకే. గోసీలాదివసేన హి అత్తపరితాపనమనుయుత్తా ఏకచ్చే “ఇమినాహం సీలేన వా వతేన వా తపేన వా బ్రహ్మచరియేన వా దేవో వా భవిస్సామి

దేవజ్ఞాతరో వా, తత్త నిచ్చో దువో సస్సతో అవిపరిణామధమ్మో సస్సతిసమం తథేవ రస్సామీ”తి సస్సతదస్సనం అభినివిసంతా సంసారే ఓలీయంతి నామ, కామసుఖమనుయుత్తా పన ఏకచ్చే యంకిఞ్చి కత్వా ఇన్ద్రియాని సంతప్పేతుకామా లోకాయతికా వియ తదనుగుణం ఉచ్చేదదస్సనం అభినివిసంతా అనుపాయేన వట్టుపచ్చేదస్స పరియేసనతో అతిధావంతి నామ. ఏవం సస్సతుచ్చేదవసేనపి ఓలీయనాతిధావనాని వేదితబ్బాని.

యే చ ఖో తే అభిజ్ఞాయాతి యే చ ఖో పన అరియపుగ్గలా తే యథాపుత్తే ఉభో అన్తే “ఇమే అన్తా ఏవంగహితా ఏవంఅనుట్టితా ఏవంగతికా ఏవంఅభిసమ్మరాయా”తి అభివిసిట్టేన ఇాణేన విపస్సనాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ జానిత్వా మజ్ఞిమపటిపదం సమ్మాపటిపన్నా, తాయ సమ్మాపటిపత్తియా. తత్త చ నాహీసుంతి తత్త తస్మిం అన్తద్వయే పతితా న అహీసుం, తం అన్తద్వయం పజహింసుంతి అత్తో. తేన చ నామజ్ఞాంసుంతి తేన అన్తద్వయపహానేన “మమ ఇదం అన్తద్వయపహానం, అహం అన్తద్వయం పహాసిం, ఇమినా అన్తద్వయపహానేన సేయ్యో”తిఆదినా తణ్ణాదిట్టిమానమజ్ఞానావసేన న అమజ్ఞాంసు సబ్బమజ్ఞానానం సమ్మదేవ పహీనత్తా. ఏత్త చ అగ్గఫలే రితే అరియపుగ్గలే సన్ధాయ “తత్త చ నాహీసుం, తేన చ నామజ్ఞాంసు”తి అతీతకాలవసేన అయం దేసనా పవత్తా, మగ్గక్షణే పన అధిప్పేతే వత్తమానకాలవసేనేవ వత్తబ్బం సియా. వట్టం తేసం నత్తి పజ్ఞాపనాయాతి యే ఏవం పహీనసబ్బమజ్ఞానా ఉత్తమపురిసా, తేసం అనుపాదాపరినిబ్బుతానం కమ్మవిపాకకిలేసవసేన తివిధమ్మి వట్టం నత్తి పజ్ఞాపనాయ, వత్తమానక్ఖన్ధేదతో ఉద్ధం అనుపాదానో వియ జాతవేదో అపజ్ఞాత్తికభావమేవ గచ్ఛతీతి అత్తో.

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉపాతిధావంతిసుత్తవణ్ణనా

౨౯. నవమే రత్తన్ధకారతిమిసాయంతి రత్తియం అన్ధకారే మహాతిమిసాయం. రత్తిపి హి అన్ధకారవిరహితా హోతి, యా పుణ్ణమాయ రత్తి జుట్టోభాసితా. అన్ధకారోపి “తిమిసా”తి న వత్తబ్బో హోతి అబ్బమహికాదిఉపక్కిలేసవిరహితే దేవే. మహాన్ధకారో హి “తిమిసా”తి వుచ్చతి. అయం పన అమావసీ రత్తి దేవో చ మేఘపటలసఞ్చన్నో. తేన వుత్తం – “రత్తన్ధకారతిమిసాయంతి రత్తియా అన్ధకారే మహాతిమిసాయ”ంతి. అబ్బోకాసేతి అప్పటిచ్చన్నే ఓకాసే విహరణ్ణే. తేలప్పదీపేసు ఝాయమానేసుంతి తేలపజ్ఞోతేసు జలమానేసు.

నను చ భగవతో బ్యామప్పభా పకతియా బ్యామమత్తప్పదేసం అభిబ్యాపేత్వా చన్దిమసూరియాలోకం అభిభవిత్వా ఘనబహులం బుద్ధాలోకం విస్సజ్జేన్తి అన్ధకారం విధమిత్వా తిట్టతి, కాయప్పభాపి నీలపీతాదివసేన చబ్బణ్ణఘనబుద్ధరస్మియో విస్సజ్జేత్వా పకతియావ సమంతతో అసీతిహత్థప్పదేసం ఓభాసేన్తి తిట్టతి, ఏవం బుద్ధాలోకేనేవ ఏకోభాసభూతే భగవతో నిసిన్నోకాసే పదీపకరణే కిచ్చం నత్తీతి? సచ్చం నత్తి, తథాపి పుజ్ఞాత్తికా ఉపాసకా భగవతో భిక్షుసఙ్ఖస్స చ పూజాకరణత్తం దేవసికం తేలప్పదీపం ఉపట్టపేన్తి. తథా హి వుత్తం – సామజ్ఞాఫలేపి “ఏతే మణ్డలమాలే దీపా ఝాయన్తి”తి (దీ. ని. ౧.౧౨౯). “రత్తన్ధకారతిమిసాయ”ంతి ఇదమ్మి తస్సా రత్తియా సభావకిత్తనత్తం వుత్తం, న పన భగవతో నిసిన్నోకాసస్స అన్ధకారభావతో. పూజాకరణత్తమేవ హి తదాపి ఉపాసకేహి పదీపా కారితా.

తస్మిన్ దివసే సావత్రివాసినో బహూ ఉపాసకా పాతోవ సరీరపటిజగ్గనం కత్వా విహారం గత్వా ఉపోసథజ్ఞాని సమాదియిత్వా బుద్ధప్రముఖం భిక్షుసంఘం నిమన్తేత్వా నగరం పవీసిత్వా మహాదానాని పవత్రేత్వా భగవంతం భిక్షుసంఘాన్ని అనుగత్వా నివత్తిత్వా అత్తనో అత్తనో గేహాని గత్వా సయమ్ని పరిభుజ్యేత్వా సుద్ధవత్తనివత్తా సుద్ధుత్తరాసంఘా గన్ధమాలాదిహత్థా విహారం గత్వా భగవంతం పూజేత్వా కేచి మనోభావనీయే భిక్షా పయిరుపాసంతా కేచి యోనిసోమనసికరోన్తా దివసభాగం వీతినామేసుం. తే సాయన్తసమయే భగవతో సన్నికే ధమ్మం సుత్వా సత్థరి ధమ్మసభామణ్డపతో పట్టాయ గన్ధకుటిసమీపే అఙ్ఘోకాసే పఞ్చత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నే, భిక్షుసంఘే చ భగవంతం ఉపసంక్రమిత్వా పయిరుపాసన్తే ఉపోసథవిసోధనత్తగ్గోవ యోనిసోమనసికారపరిబ్రూహనత్తగ్గా నగరం అగత్వా విహారేయేవ వసీతుకామా ఓహీయింసు. అథ తే భగవతో భిక్షుసంఘస్స చ పూజాకరణత్థం బహూ తేలప్పదీపే ఆరోపేత్వా సత్థారం ఉపసంక్రమిత్వా వన్దిత్వా భిక్షుసంఘస్స చ అజ్ఞాలిం కత్వా భిక్షూనం పరియన్తే నిసిన్నా కథం సముత్థాపేసుం, “భన్తే, ఇమే తిత్తియా నానావిధాని దిట్టిగతాని అభినివిస్స వోహరన్తి, తథా వోహరన్తా చ కదాచి సస్సతం, కదాచి అసస్సతం, ఉచ్ఛేదాదీసు అజ్ఞాతరన్తి ఏకస్మింయేవ అట్టత్వా నవనవాని దిట్టిగతాని ‘ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞా’న్తి పగ్గయ్య తిట్టన్తి ఉమ్మత్తకసదిసా, తేసం తథా అభినివిట్టానం కా గతి, కో అభిసమ్మరాయో”తి. తేన చ సమయేన బహూ పటఙ్గపాణకా పతన్తా పతన్తా తేసు తేలప్పదీపేసు నిపత్తన్తి. తేన వుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన సమ్మహులా అధిపాతకా”తిఆది.

తత్త అధిపాతకాతి పటఙ్గపాణకా, యే “సలభా”తిపి వుచ్చన్తి. తే హి దీపసిఖం అధిపతనతో “అధిపాతకా”తి అధిప్పేతా. ఆపాతపరిపాతన్తి ఆపాతం పరిపాతం, ఆపతిత్వా ఆపతిత్వా పరిపతిత్వా పరిపతిత్వా, అభిముఖపాతగ్గోవ పరిబ్భమిత్వా పాతగ్గా కత్వాతి అత్తో. “ఆపాథే పరిపాత”న్తి కేచి పరన్తి, ఆపాథే పదీపస్స అత్తనో ఆపాథగమనే సతి పరిపతిత్వా పరిపతిత్వాతి అత్తో. అనయన్తి అవడ్డిం దుక్ఖం. బ్యసనన్తి వినాసం. పురిమపదేన హి మరణమత్తం దుక్ఖం, పచ్చిమపదేన మరణం తేసం దీపేతి. తత్త కేచి పాణకా సహ పతనేన మరింసు, కేచి మరణమత్తం దుక్ఖం ఆపజ్జింసు.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం అధిపాతకపాణకానం అత్తహితం అజానన్తానం అత్తుపక్కమవసేన నిరత్తకబ్యసనాపత్తిం విదిత్వా తేసం వియ దిట్టిగతికానం దిట్టాభినివేసేన అనయబ్యసనాపత్తిదీపకం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త ఉపాతిధావన్తి న సారమేన్తీతి సీలసమాధిపఞ్ణావిముత్తిఆదిభేదం సారం న ఏన్తి, చతుసచ్చాభిసమయవసేన న అధిగచ్ఛన్తి. తస్మిం పన సఉపాయే సారే తిట్టన్తేయేవ విముత్తాభిలాసాయ తం ఉపేన్తా వియ హుత్వాపి దిట్టివిపల్లాసేన అతిధావన్తి అతిక్రమిత్వా గచ్ఛన్తి, పఞ్చపాదానక్ఖన్తే “నిచ్చం సుభం సుఖం అత్తా”తి అభినివిసిత్వా గణ్ఢన్తాతి అత్తో. నవం నవం బన్ధనం బ్రూహయన్తీతి తథా గణ్ఢన్తా చ తణ్ణాదిట్టిసంఘాతం నవం నవం బన్ధనం బ్రూహయన్తి వడ్డయన్తి. పతన్తి పజ్జోతమివాధిపాతకా, దిట్టే సుతే ఇతిహీకే నివిట్టాతి ఏవం తణ్ణాదిట్టిబన్ధనేహి బద్ధత్తా ఏకే సమణబ్రాహ్మణా దిట్టే అత్తనా చక్ఖువిజ్ఞాణేన దిట్టిదస్సనేనేవ వా దిట్టే అనుస్సవూపలబ్ధమత్తేనేవ చ సుతే “ఇతిహ ఏకన్తతో ఏవమేత”న్తి నివిట్టా దిట్టాభినివేసేన “సస్సత”న్తిఆదినా అభినివిట్టా, ఏకన్తహితం వా నిస్సరణం అజానన్తా రాగాదీహి ఏకాదసహి అగ్గీహి ఆదిత్తం భవత్తయసంఘాతం అఙ్గారకాసుంయేవ ఇమే వియ అధిపాతకా ఇమం పజ్జోతం పతన్తి, న తతో సీసం ఉక్ఖిపీతుం సక్కోన్తీతి అత్తో.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉప్పజ్జన్తిసుత్తవణ్ణనా

౬౦. దసమే యావకీవన్తి యత్తకం కాలం. యతోతి యదా, యతో పట్టాయ, యస్మిం కాలేతి వా అత్తో. ఏవమేతం, ఆనన్దాతి, ఆనన్ద, తథాగతే ఉప్పన్నే తథాగతస్స తథాగతసావకానంయేవ చ లాభసక్కారో అభివడ్డతి, తిత్థియా పన నిత్తేజా విహతప్పభా పహీనలాభసక్కారా హోంతీతి యం తయా వుత్తం, ఏతం ఏవం, న ఏతస్స అజ్ఞాధాభావో. చక్కువత్తిన్ హి చక్కురతనస్స పాతుభావేన లోకో చక్కురతనం ముఞ్చిత్వా అజ్ఞాత్థ పూజాసక్కారసమ్మానం న పవత్తేతి, చక్కురతనమేవ పన సబ్బో లోకో సబ్బభావేహి సక్కురోతి గరుం కరోతి మానేతి పూజేతి. ఇతి వట్టానుసారిపుణ్ణమత్తనిస్సన్దస్సపి తావ మహాన్తో ఆనుభావో, కిమఙ్గం పన వివట్టానుసారిపుణ్ణఫలూపత్థమ్భస్స అనన్తాపరిమేయ్యగుణగణాధారస్స బుద్ధరతనస్స ధమ్మరతనస్స సఙ్ఖరతనస్స చాతి దస్సేతి.

భగవా హి సమ్మాసమ్మోధిం పత్వా పవత్తవరధమ్మచక్కో అనుక్కుమేన లోకే ఏకసట్టియా అరహన్తేసు జాతేసు సట్టి అరహన్తే జనపదచారికాయ విస్సజ్జేత్వా ఉరువేలం పత్వా ఉరువేలకస్సపప్పముఖే సహస్సజటిలే అరహత్తే పతిత్థాపేత్వా తేహి పరివుతో లట్టివనుయ్యాన్ నిసీదిత్వా బిమ్బిసారప్పముఖానం అఙ్గమగధవాసీనం ద్వాదస నహుతాని సాసనే ఓతారేత్వా యదా రాజగహే విహాసి, తతో పట్టాయ భగవతో భిక్షుసఙ్ఖస్స చ యథా యథా ఉపరూపరి ఉళారలాభసక్కారో అభివడ్డతి, తథా తథా సబ్బతిత్థియానం లాభసక్కారో పరిహాయి ఏవ.

అథేకదివసం ఆయస్మా ఆనన్దో దివాట్టానే నిసిన్నో భగవతో చ అరియసఙ్ఖస్స చ సమ్మాపటిపత్తిం పచ్చవేక్షిత్వా పీతిసోమనస్సజాతో “కథం ను ఖో తిత్థియాన”న్తి తేసం పటిపత్తిం ఆవజ్ఞేసి. అథస్స నేసం సబ్బధాపి దుప్పటిపత్తియేవ ఉపట్టాసి. సో “ఏవంమహానుభావే నామ పుణ్ణాపనిస్సయస్స ధమ్మానుధమ్మప్పటిపత్తియా చ ఉక్కుంసపారమిప్పత్తే భగవతి, అరియసఙ్ఖే చ ధరన్తే కథం ఇమే అజ్ఞాతిత్థియా ఏవం దుప్పటిపన్నా అకతపుణ్ణా వరాకా లాభినో సక్కుతా భవిస్సన్తీ”తి తిత్థియానం లాభసక్కారహానిం నిస్సాయ కారుణ్ణం ఉప్పాదేత్వా అథ అత్తనో పరివితక్కుం “యావకీవఞ్చా, భన్తే”తిఆదినా భగవతో ఆరోచేసి. భగవా చ తం, “ఆనన్ద, తయా మిచ్ఛా పరివితక్కిత”న్తి అవత్వా సువణ్ణాలిఙ్గసదిసం గీవం ఉన్నామేత్వా సుపుప్పితసతపత్తసస్సిరికం మహాముఖం అభిప్పసన్నతరం కత్వా “ఏవమేతం, ఆనన్దా”తి సమ్మహంసిత్యా “యావకీవఞ్చా”తిఆదినా తస్స వచనం పచ్చనుమోది. తేన వుత్తం – “అథ ఖో ఆయస్మా ఆనన్దో...పి.... భిక్షుసఙ్ఖో చా”తి. అథ భగవా తస్సం అట్టుప్పత్తియం అతీతేపి మయి అనుప్పన్నే ఏకచ్ఛే నీచజనా సమ్మానం లభిత్వా మమ ఉప్పాదతో పట్టాయ హతలాభసక్కారా అహంసున్తి బావేరుజాతకం (జా. ౧.౪.౧౦౩ ఆదయో) కథేసి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి దిట్టిగతికానం తావ సక్కారసమ్మానో యావ న సమ్మాసమ్మద్ధా లోకే ఉప్పజ్జన్తి, తేసం పన ఉప్పాదతో పట్టాయ తే హతలాభసక్కారా నిప్పభా నిత్తేజావ హోన్తి, దుప్పటిపత్తియా దుక్ఖతో చ న ముచ్చన్తీతి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్థదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ ఓభాసతి తావ సో కిమీతి సో ఖజ్జాపనకకిమి తావదేవ ఓభాసతి జోతతి దిబ్బతి. యావ న ఉన్నమతే పభజ్కరోతి తీసుపి మహాదీపేసు ఏకక్ఖణే ఆలోకకరణేన “పభజ్కరో”తి లద్ధనామో సూరియో యావ న ఉగ్గమతి న ఉదేతి. అనుగ్గతే హి సూరియే లద్ధోకాసా ఖజ్జాపనకా విపరివత్తమానాపి కణ్ణకఫలసదిసా తమసి విజ్ఞోతన్తి. స వేరోచనమ్మి ఉగ్గతే, హతప్పభో హోతి

న చాపి భాసతీతి సమస్తతో అన్తకారం విధమిత్వా కిరణసహస్సేన విరోచనసభావతాయ వేరోచననామకే ఆదిచ్ఛే ఉట్టితే సో ఖజ్జాపనకో హతప్పభో నిత్తేజో కాళకో హోతి, రత్తన్దకారే వియ న భాసతి న దిబ్బతి.

ఏవం ఓభాసితమేవ తక్కికానన్తి యథా తేన ఖజ్జాపనకేన సూరియుగ్గమనతో పురేయేవ ఓభాసితం హోతి, ఏవం తక్కిత్వా వితక్కిత్వా పరికప్పనమత్తేన దిట్ఠీనం గహణతో “తక్కికా”తి లద్ధనామేహి తిట్ఠియేహి ఓభాసితం అత్తనో సమయతేజేన దీపేత్వా అధిట్ఠితం తావ, యావ సమ్మాసమ్మద్ధా లోకే నుప్పజ్జన్తి. న తక్కికా సుజ్ఞన్తి న చాపి సావకాతి యదా పన సమ్మాసమ్మద్ధా లోకే ఉప్పజ్జన్తి, తదా దిట్ఠిగతికా న సుజ్ఞన్తి న సోభన్తి, న చాపి తేసం సావకా సోభన్తి, అజ్ఞాదత్థు విహతసోభా రత్తిఖిత్తా వియ సరా న పజ్ఞాయన్తేవ. అథ వా యావ సమ్మాసమ్మద్ధా లోకే నుప్పజ్జన్తి, తావదేవ తక్కికానం ఓభాసితం అత్తనో సమయేన జోతనం బాలలాపనం, న తతో పరం. కస్మా? యస్మా న తక్కికా సుజ్ఞన్తి, న చాపి సావకా. తే హి దురక్ఖాతధమ్మవినయా సమ్మాపటిపత్తిరహితా న సంసారతో సుజ్ఞన్తి అనియ్యానికసాసనత్తా. తేనాహ “దుద్దిట్ఠీ న దుక్ఖా పముచ్చరే”తి. తక్కికా హి అయాధావలద్ధికతాయ దుద్దిట్ఠినో మిచ్ఛాభినివిట్ఠదిట్ఠికా విపరీతదస్సనా తం దిట్ఠిం అనిస్సజ్జిత్వా సంసారదుక్ఖతో న కదాచిపి ముచ్చన్తీతి.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

నిట్ఠితా చ జచ్చన్దవగ్గవణ్ణనా.

౭. చూళవగ్గో

౧. పఠమలకుణ్డకభద్దియసుత్రవణ్ణనా

౬౧. చూళవగ్గస్స పఠమే లకుణ్డకభద్దియన్తి ఏత్థ భద్దియోతి తస్స ఆయస్మతో నామం, కాయస్స పన రస్సత్తా “లకుణ్డకభద్దియో”తి నం సజ్ఞానన్తి. సో కిర సావత్తివాసీ కులపుత్తో మహద్ధనో మహాభోగో రూపేన అపాసాదికో దుబ్బణ్ణో దుద్ధసికో ఓకోటిమకో. సో ఏకదివసం సత్థరి జేతవనే విహరన్తే ఉపాసకేహి సద్ధిం విహారం గత్వా ధమ్మదేసనం సుత్వా పటిలద్ధసద్ధో పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో సత్థు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో సోతాపత్తిఫలం పాపుణి. తదా సేక్ఖా భిక్ఖూ యేభుయ్యేన ఆయస్మంతం సారిపుత్తం ఉపసజ్ఞమిత్వా ఉపరిమగ్గణాయ కమ్మట్టానం యాచన్తి, ధమ్మదేసనం యాచన్తి, పఞ్ణం పుచ్చన్తి. సో తేసం అధిప్పాయం పూరేన్తో కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖతి, ధమ్మం దేసేతి, పఞ్ణం విస్సజ్జేతి. తే ఘట్టేనా వాయమన్తా అప్పేకచ్చే సకదాగామిఫలం, అప్పేకచ్చే అనాగామిఫలం, అప్పేకచ్చే అరహత్తం, అప్పేకచ్చే తిసోస్స విజ్ఞా, అప్పేకచ్చే చళభిజ్ఞా, అప్పేకచ్చే చతసోస్స పటిసమ్మిదా అధిగచ్ఛన్తి. తే దిస్సా లకుణ్డకభద్దియోపి సేఖో సమానో కాలం ఇత్వా అత్తనో చిత్తకల్లతశ్చ సల్లేఖశ్చ పచ్చవేక్ఖిత్వా ధమ్మసేనాపతిం ఉపసజ్ఞమిత్వా కతపటిసన్ధారో సమ్మోదమానో ధమ్మదేసనం యాచి. సోపిస్స అజ్ఞాసయస్స అనురూపం కథం కథేసి. తేన వుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా సారిపుత్తో ఆయస్మంతం లకుణ్డకభద్దియం అనేకపరియాయేన ధమ్మియా కథాయ సన్దస్సేతి”తిఆది.

తత్థ అనేకపరియాయేనాతి “ఇతిపి పఞ్చక్షన్ధా అనిచ్ఛా, ఇతిపి దుక్ఖా, ఇతిపి అనత్తా”తి ఏవం అనేకేహి కారణేహి. ధమ్మియా కథాయాతి పఞ్చన్నం ఉపాదానక్షన్ధానం ఉదయబ్బయాదిపకాసనియా ధమ్మియా కథాయ. సన్దస్సేతి తానియేవ అనిచ్ఛాదిలక్షణాని ఉదయబ్బయాదికే చ సమ్మా దస్సేతి, హత్తేన గహేత్వా వియ పచ్చక్ఖతో దస్సేతి. సమాదపేతితి తత్థ లక్షణారమ్మణికం విపస్సనం సమ్మా ఆదపేతి, యథా వీధిపటిపన్నా హుత్వా పవత్తతి, ఏవం గణ్ణాపేతి. సముత్తేజేతితి విపస్సనాయ ఆరద్ధాయ సజ్ఞారానం ఉదయబ్బయాదీసు ఉపట్టహన్తేసు యథాకాలం పగ్గహనిగ్గహసముప్పేక్షణేహి బోజ్జిజ్ఞానం అనుపవత్తనేన భావనం మజ్జిమం వీధిం ఓతారేత్వా యథా విపస్సనాశాణం సూరం పసన్నం హుత్వా వహతి, ఏవం ఇన్ద్రియానం విసదభావకరణేన విపస్సనాచిత్తం సమ్మా ఉత్తేజేతి, విసదాపనవసేన వోదపేతి. సమ్మహంసేతితి తథా పవత్తియమానాయ విపస్సనాయ సమప్పవత్తభావనావసేన చేవ ఉపరిలద్ధబ్బభావనాబలేన చ చిత్తం సమ్మా పహంసేతి, లద్ధస్సాదవసేన వా సుట్ట తోసేతి. అనుపాదాయ ఆసవేహి చిత్తం విముచ్చీతి యథా యథా ధమ్మసేనాపతి ధమ్మం దేసేతి, తథా తథా తథలక్షణం విపస్సంతస్స ధేరస్స చ దేసనానుభావేన, అత్తనో చ ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా శాణస్స పరిపాకం గతత్తా దేసనానుసారేన శాణే అనుపవత్తన్తే కామాసవాదీసు కఇచ్చి ఆసవం అగ్గహేత్వా మగ్గపటిపాటియావ అనవసేసతో చిత్తం విముచ్చి, అరహత్తఫలం సచ్ఛాకాసేతి అత్తో.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో లకుణ్డకభద్దియస్స అజ్ఞారాధనసజ్ఞాతం అత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ ఉద్ధన్తి రూపధాతుయా అరూపధాతుయా చ. అధోతి కామధాతుయా. సబ్బధీతి సబ్బస్మిమ్మి సజ్ఞారగతే. విప్పముత్తేతి పుబ్బభాగే విక్ఖమ్భనవిముత్తియా అపరభాగే సముచ్చేదపటిపస్సద్ధివిముత్తేహి సబ్బప్పకారేన విముత్తో. ఏత్థ

చ ఉద్ధం విప్లముతోతి ఏతేన పశ్చాద్ధమ్భాగ్నియసంయోజనపహానం దస్సేతి. అథో విప్లముతోతి ఏతేన పశ్చోరమ్భాగ్నియసంయోజనపహానం. సబ్బధి విప్లముతోతి ఏతేన అవసిట్టసబ్బాకుసలపహానం దస్సేతి. అథ వా ఉద్ధన్తి అనాగతకాలగ్గహణం. అథోతి అతీతకాలగ్గహణం. ఉభయగ్గహణేనేవ తదుభయపటిసంయుత్తత్తా పచ్చుప్పన్నో అద్ధా గహితో హోతి, తత్త అనాగతకాలగ్గహణేన అనాగతక్షణాయతనధాతుయో గహితా. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. సబ్బధీతి కామభేదాదికే సబ్బస్మిం భవే. ఇదం వుత్తం హోతి - అనాగతో అతీతో పచ్చుప్పన్నోతి ఏవం తియద్ధసజ్జహితే సబ్బస్మిం భవే విప్లముతోతి.

అయంహమస్మీతి అనానుపస్సీతి యో ఏవం విప్లముతో, సో రూపవేదనాదీసు “అయం నామ ధమ్మో అహమస్మీ”తి దిట్టిమానమజ్ఞానావసేన ఏవం నానుపస్సతి. తస్స తథా దస్సనే కారణం నత్థీతి అధిప్పాయో. అథ వా అయంహమస్మీతి అనానుపస్సీతి ఇదం యథావుత్తాయ విముత్తియా అధిగముపాయదీపనం. తియద్ధసజ్జహితే తేభూమకే సజ్ఞారే “ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా”తి పవత్తనసభావాయ మజ్ఞానాయ అనధిట్టానం కత్వా “నేతం మమ, నేసోహమస్మి, న మే సో అత్తా”తి ఏవం ఉప్పజ్జమానా యా పుబ్బభాగవుట్టానగామినీ విపస్సనా, సా విముత్తియా పదట్టానం. ఏవం విముత్తో ఉదతారి ఓఘం, అతిణ్ణపుబ్బం అపునబ్బవాయాతి ఏవం దసహి సంయోజనేహి సబ్బాకుసలేహి చ సబ్బధా విముత్తో అరహ అరియమగ్గాధిగమనతో పుట్టే సుపినంతేపి అతిణ్ణపుబ్బం కామోఘో భవోఘో దిట్టోఘో అవిజ్ఞోఘోతి ఇమం చతుబ్బిధం ఓఘం, సంసారమహోఘమేవ వా అపునబ్బవాయ అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానాయ ఉదతారి ఉత్తిణ్ణో, ఉత్తిరిత్వా పారే రితోతి అత్తో.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియలకుణ్ణకభద్దియసుత్తవణ్ణనా

౬౨. దుతియే సేఖం మజ్ఞామానోతి “సేఖో అయ”న్తి మజ్ఞామానో. తత్తాయం వచనత్తో - సిక్ఖతీతి సేఖో. కిం సిక్ఖతి? అధిసీలం అధిచిత్తం అధిపజ్ఞాఞ్చ. అథ వా సిక్ఖనం సిక్ఖా, సా ఏతస్స సీలన్తి సేఖో. సో హి అపరియోసితసిక్ఖత్తా తదధిముత్తత్తా చ ఏకంతేన సిక్ఖనసీలో, న పరినిట్టితసిక్ఖో అసేఖో వియ తత్త పటిప్పస్సద్దుస్సుక్కో, నాపి విస్సట్టసిక్ఖో పచురజనో వియ తత్త అనధిముత్తో. అథ వా అరియాయ జాతియా తీసు సిక్ఖాసు జాతో, తత్త వా భవోతి సేఖో. భియ్యోసోమత్తాయాతి పమాణతో ఉత్తిరి, పమాణం అతిక్కమిత్వా అధికతరన్తి అత్తో. ఆయస్మా హి లకుణ్ణకభద్దియో పరమసుత్తే వుత్తేన విధినా పరమోవాదేన యథానిసినోవ ఆసవక్ఖయప్పత్తో. ధమ్మసేనాపతి పన తస్స తం అరహత్తప్పత్తిం అనావజ్జనేన అజానిత్వా “సేఖోయేవా”తి మజ్ఞామానో అప్పం యాచితో బహుం దదమానో ఉళారపురిసో వియ భియ్యో భియ్యో అనేకపరియాయేన ఆసవక్ఖయాయ ధమ్మం కథేతియేవ. ఆయస్మాపి లకుణ్ణకభద్దియో “కతకిచ్చో దానాహం, కిం ఇమినా ఓవాదేనా”తి అచిన్తేత్వా సద్ధమ్మగారవేన పుట్టే వియ సక్కచ్చం సుణాతియేవ. తం దిస్సా భగవా గన్ధకుటియం నిసినోయేవ బుద్ధానుభావేన యథా ధమ్మసేనాపతి తస్స కిలేసక్ఖయం జానాతి, తథా కత్వా ఇమం ఉదానం ఉదానేసి. తేన వుత్తం “తేన ఖో పన సమయేనా”తిఆది. తత్త యం వత్తబ్బం, తం అనన్తరసుత్తే వుత్తమేవ.

గాథాయం పన అచ్చేచ్చి వట్టన్తి అనవసేసతో కిలేసవట్టం సముచ్చిన్తి, చిన్నే చ కిలేసవట్టే కమ్మవట్టమ్మి చిన్నమేవ. బృగా నిరాసన్తి ఆసా వుచ్చతి తణ్ణా, నత్తి ఏత్త ఆసాతి నిరాసం, నిబ్బానం. తం నిరాసం విసేసేన అగా అధిగతోతి బృగా,

అగ్రమగ్గస్స అధిగతత్తా పున అధిగమకారణేన వినా అధిగతోతి అత్తో. యస్మా తత్థా దుక్ఖసముదయభూతా, తాయ పహీనాయ అప్పహీనో నామ కిలేసో నత్తి, తస్మాస్స తత్థాపహానం సవిసేసం కత్వా దస్సేంతో “విసుక్ఖా సరితా న సన్దతీ”తి ఆహ. తస్సత్తో - చతుత్థసూరియపాతుభావేన వియ మహానదియో చతుత్థమగ్గజాణుప్పాదేన అనవసేసతో విసుక్ఖా వినోసితా తత్థాసరితా నదీ న సన్దతి, ఇతో పట్టాయ న పవత్తతి. తత్థా హి “సరితా”తి వుచ్చతి. యథాహ - “సరితాని సినేహితాని చ, సోమనస్సాని భవంతి జన్తునో”తి (ధ. ప. ౩౪౧), “సరితా వినత్తికా”తి (ధ. స. ౧౦౬౩; మహాని. ౩) చ. **భిన్నం వట్టం న వత్తతీతి** ఏవం కిలేసవట్టసముచ్చేదేన భిన్నం వట్టం అనుప్పాదధమ్మతం అవిపాకధమ్మతశ్చ ఆపాదనేన ఉపచ్ఛిన్నం కమ్మవట్టం న వత్తతి న పవత్తతి. **ఏసేవంతో దుక్ఖస్సాతి** యదేతం సబ్బసో కిలేసవట్టాభావతో కమ్మవట్టస్స అప్పవత్తనం, సో ఆయతిం విపాకవట్టస్స ఏకంసేనేవ అనుప్పాదో ఏవ సకలస్సాపి సంసారదుక్ఖస్స అంతో పరిచ్ఛేదో పరివటుమభావోతి.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరమసత్తసుత్తవణ్ణనా

౬౩. తతియే కామేసూతి వత్తుకామేసు. అతివేలంతి వేలం అతిక్కమిత్వా. సత్తాతి అయోనిసోమనసికారబహులతాయ విజ్ఞమానమ్మి ఆదీనవం అనోలోకేత్వా అస్సాదమేవ సరిత్వా సజ్జనవసేన సత్తా, ఆసత్తా లగ్గాతి అత్తో. రత్తాతి వత్తం వియ రగ్గజాతేన చిత్తస్స విపరిణామకరణేన ఛన్దరాగేన రత్తా సారత్తా. గిద్ధాతి అభికజ్ఞనసభావేన అభిజ్ఞనేన గిద్ధా గేధం ఆపన్నా. గధితాతి రాగముచ్చితా వియ దుమ్మోచనీయభావేన తత్త పటిబద్ధా. ముచ్చితాతి కిలేసవసేన విసజ్జోభూతా వియ అనజ్జకిచ్చా ముచ్చం మోహం ఆపన్నా. అజ్ఞోపన్నాతి అనజ్జసాధారణే వియ కత్వా గిలిత్వా పరినిట్టపేత్వా రితా. సమ్మత్తకజాతాతి కామేసు పాతబ్యతం ఆపజ్జంతా అప్పసుఖవేదనాయ సమ్మత్తకా సుట్ట మత్తకా జాతా. “సమ్మోదకజాతా”తిపి పారో, జాతసమ్మోదనా ఉప్పన్నపహంసాతి అత్తో. సబ్బేహిపి పదేహి తేసం తత్థాధిపన్నతంయేవ వదతి. ఏత్థి చ పరమం “కామేసూ”తి వత్వా పునపి “కామేసూ”తి వచనం తేసం సత్తానం తదధిముత్తిదీపనత్తం. తేన సబ్బిరియాపథేసు కామగుణసమగ్గినో హుత్వా తదా విహరింసూతి దస్సేతి.

తస్మిజ్ఞో సమయే రపేత్వా అరియసావకే సబ్బే సావత్తివాసినో ఉస్సవం ఘోసేత్వా యథావిభవం ఆపానభూమిం సజ్జేత్వా భుజ్జాంతా పివంతా ఆవి చేవ రహో చ కామే పరిభుజ్జాంతా ఇన్ద్రియాని పరిచారేంతా కామేసు పాతబ్యతం ఆపజ్జింసు. భిక్ఖూ సావత్తియం పిణ్డాయ చరంతా తత్త తత్త గేహ ఆరాముయ్యానాదీసు చ మనుస్సే ఉస్సవం ఘోసేత్వా కామనిన్నే తథా పటిపజ్జంతే దిస్వా “విహారం గత్వా సణ్ణసుఖుమం ధమ్మం లభిస్సామా”తి భగవతో ఏతమత్తం ఆరోచేసుం. తేన వుత్తం - “అథ ఖో సమ్మహులా భిక్ఖూ...పే.... కామేసు విహరంతీ”తి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం తేసం మనుస్సానం ఆపానభూమిరమణీయేసు మహాపరిఘోహేసు అనేకానణ్ణానుబద్ధేసు ఘోరాసయ్యకటుకఫలేసు కామేసు అనాదీనవదస్సితం సబ్బాకారతో విదిత్వా కామానశ్చేవ కిలేసానశ్చ ఆదీనవవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త కామేసు సత్తాతి వత్తుకామేసు కిలేసకామేన రత్తా మత్తా సత్తా వినత్తా లగ్గా లగ్గితా సంయుత్తా. కామసజ్గసత్తాతి తాయేవ కామసత్తియా వత్తుకామేసు రాగసజ్గేన చేవ దిట్టిమానదోసఅవిజ్ఞాసజ్గేహి చ సత్తా ఆసత్తా. సంయోజనే వజ్జమపస్సమానాతి కమ్మవట్టం విపాకవట్టేన, భవాదికే వా భవంతరాదీహి, సత్తే వా దుక్ఖేహి సంయోజనతో బంధనతో సంయోజననామకే కామరాగాదికిలేసజాతే సంయోజనీయేసు ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సితాయ వట్టదుక్ఖములభావాదికం వజ్జం దోసం ఆదీనవం అపస్సంతా. న హి జాతు సంయోజనసజ్గసత్తా, ఓఘం తరేయ్యం విపులం మహంతన్తి ఏవం ఆదీనవదస్సనాభావేన సంయోజనసభావేసు సజ్గేసు, సంయోజనసజ్ఞాతేహి వా సజ్గేహి తేసం వినయేసు తేభూమకధమ్మేసు సత్తా విపులవినయతాయ అనాదికాలతాయ చ విపులం విత్తిణ్ణం మహంతన్తి కామాదిఓఘం, సంసారోఘమేవ వా న కదాచి తరేయ్యం, ఏకంసేనేవ తస్స ఓఘస్స పారం న గచ్ఛేయ్యన్తి అత్తో.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. దుతియసత్తసుత్తవణ్ణనా

౬౪. చతుత్తే అన్ధికతాతి కామా నామ అనన్ధమ్మి అన్ధం కరోన్తి.

యథాహ -

“లుద్ధో అత్తం న జానాతి, లుద్ధో ధమ్మం న పస్సతి;

అన్ధతమం తదా హోతి, యం లోభో సహతే నర”న్తి. (ఇతిపు. ౮౮; మహాని. ౨; చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౮) -

తస్మా కామేన అనన్ధాపి అన్ధా కతాతి అన్ధికతా. సేసం అనన్తరసుత్తే వుత్తనయమేవ. తత్త హి మనుస్సానం పవత్తి భిక్షూహి దిస్వా భగవతో ఆరోచితా, ఇథ భగవతా సామంయేవ దిట్టాతి అయమేవ విసేసో. సత్తా సావత్తితో నిక్ఖమిత్వా జేతవనం గచ్ఛన్తో అన్తరామగ్గే అచిరవతియం నదియం మచ్చబన్దేహి ఓడ్డితం కుమినం పవిసిత్వా నిక్ఖంతం అసక్కోన్తే బహూ మచ్ఛే పస్సి, తతో అపరభాగే ఏకం ఖీరపకం వచ్చం గోరవం కత్వా అనుబన్దిత్వా ధణ్ణపిపాసాయ గీవం పసారేత్వా మాతు అన్తరసత్తియం ముఖం ఉపనేన్తం పస్సి. అథ భగవా విహారం పవిసిత్వా పాదే పక్ఖలేత్వా పజ్జాత్తవరబుద్ధాసనే నిసిన్నో పచ్చిమం వత్తుద్వయం పురిమస్స ఉపమానభావేన గహేత్వా ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త కామన్ధాతి వత్తుకామేసు కిలేసకామేన అన్ధా విచక్ఖుకా కతా. జాలసజ్ఞాన్నాతి సకత్తభావపరత్తభావేసు అజ్ఞత్తికబాహిరాయతనేసు, తన్నిస్సితేసు చ ధమ్మేసు అతీతాదివసేన అనేకభేదభిన్నేసు హేట్టుపరియవసేన అపరాపరం ఉప్పత్తియా అన్తోగధానం అనత్తావహతో చ జాలభూతాయ తత్తాయ సుఖుమచ్చిద్దేన జాలేన పరివుతో వియ ఉదకరహదో సజ్ఞాన్నా పలిగుణితా అజ్ఞోత్తటా. తత్తాభదనఛాదితాతి తత్తాసజ్ఞాతేన ఛదనేన సేవాలపణకేన వియ ఉదకం ఛాదితా, పటిచ్చన్నా పిహితాతి అత్తో. పదద్వయేనాపి కామచ్చన్దనీవరణనివారితకుసలచిత్రాచారతం దస్సేతి.

పమత్తబన్ధునా బద్ధాతి కిలేసమారేన దేవపుత్తమారేన చ బద్ధా. యదగ్గేన హి కిలేసమారేన బద్ధా, తదగ్గేన దేవపుత్తమారేనపి బద్ధా నామ హోన్తి. పుత్తజ్ఞోతం -

“అస్తలిక్ష్మచరో పానో, య్యాయం చరతి మానసో;

తేన తం బాధయిస్సామి, న మే సమణ మోక్షసీ”తి. (సం. ని. ౧.౧౫౧; మహావ. ౩౩);

నముచి కణ్ఠో పమత్తబన్ధూతి తీణి మారస్స నామాని. దేవపుత్తమారోపి హి కిలేసమారో వియ అనత్తేన పమత్తే సత్తే బన్ధతీతి పమత్తబన్ధు. “పమత్తా బన్ధనే బద్ధా”తిపి పఠన్తి. తత్త బన్ధనేతి కామగుణబన్ధనేతి అత్తో. బద్ధాతి నియమితా. యథా కిం? మచ్చావ కుమినాముఖే యథా నామ మచ్చబన్ధకేన ఓడ్డితస్స కుమినస్స ముఖే పవిట్టా మచ్చా తేన బద్ధా హుత్వా మరణమన్వేన్తి పాపుణన్తి, ఏవమేవ మారేన ఓడ్డితేన కామగుణబన్ధనేన బద్ధా ఇమే సత్తా జరామరణమన్వేన్తి. వచ్చో భీరపకోవ మాతరం యథా భీరపాయీ తరుణవచ్చో అత్తనో మాతరం అన్వేతి అనుగచ్ఛతి, న అజ్ఞాం ఏవం మారబన్ధనబద్ధా సత్తా సంసారే పరిబృమన్తా మరణమేవ అన్వేన్తి అనుగచ్ఛన్తి, న అజరం అమరణం నిబ్బానన్తి అధిష్సాయో.

చతుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అపరలకుణ్ణకభద్దియసుత్తవణ్ణనా

౬౫. పఞ్చమే సమ్మహులానం భిక్షూనం పిట్టితో పిట్టితోతి ఆయస్మా లకుణ్ణకభద్దియో ఏకదివసం సమ్మహులేహి భిక్షూహి సద్ధిం గామన్తరేన పిణ్డాయ చరిత్వా కతభత్తకిచ్చో పత్తం వోదకం కత్వా ధవికాయ పట్టిపిత్వా అంసే లగ్గేత్వా చీవరం సఙ్ఖరిత్వా తమ్పి వామంసే రపేత్వా పాసాదికేన అభిక్కన్తేన పటిక్కన్తేన ఆలోకితేన విలోకితేన సమిజ్జితేన పసారితేన ఓక్కిత్తచక్కు ఇరియాపథసమ్మన్నో అత్తనో సతిపజ్ఞావేపుల్లం పకాసేన్తో వియ సతిసమ్మజ్జాం సూపట్టితం కత్వా సమాహితేన చిత్తేన పదే పదం నిక్కిపన్తో గచ్ఛతి, గచ్ఛన్తో చ భిక్షూనం పచ్చతో పచ్చతో గచ్ఛతి తేహి భిక్షూహి అసంమిన్నో. కస్మా? అసంసత్థవిహారితాయ. అపిచ తస్సాయస్మతో రూపం పరిభూతం పరిభవట్టానీయం పుధుజ్ఞనా ఓహీళేన్తి. థేరో తం జానిత్వా పిట్టితో పిట్టితో గచ్ఛతి “మా ఇమే మం నిస్సాయ అపుజ్ఞాం పసవింసూ”తి. ఏవం తే భిక్షూ చ థేరో చ సావత్థిం పత్వా విహారం పవిసిత్వా యేన భగవా తేనుపసక్కుమన్తి. తేన వుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా లకుణ్ణకభద్దియో”తిఆది.

తత్త దుబ్బణ్ణన్తి విరూపం. తేనస్స వణ్ణసమ్మత్తియా సణ్ణానసమ్మత్తియా చ అభావం దస్సేతి. దుద్దసికన్తి అపాసాదికదస్సనం. తేనస్స అనుబృజ్జానసమ్మత్తియా ఆకారసమ్మత్తియా చ అభావం దస్సేతి. ఓకోటిమకన్తి రస్సం. ఇమినా ఆరోహసమ్మత్తియా అభావం దస్సేతి. యేభుయ్యేన భిక్షూనం పరిభూతరూపన్తి పుధుజ్ఞనభిక్షూహి ఓహీళితరూపం. పుధుజ్ఞనా ఏకచ్చే చబ్బగ్గియాదయో తస్సాయస్మతో గుణం అజానన్తా హత్థకణ్ణచూళికాదీసు గణ్ఠాన్తా పరామసన్తా కీళన్తా పరిభవన్తి, న అరియా, కల్యాణపుధుజ్ఞనా వా.

భిక్షూ ఆమన్తేసీతి కస్మా ఆమన్తేసి? థేరస్స గుణం పకాసేతుం. ఏవం కిర భగవతో అహోసి “ఇమే భిక్షూ మమ పుత్తస్స మహానుభావతం న జానన్తి, తేన తం పరిభవన్తి, తం నేసం దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయ భవిస్సతి, హన్దాహం ఇమస్స గుణే భిక్షూనం పకాసేత్వా పరిభవతో నం మోచేస్సామీ”తి.

పస్సథ నోతి పస్సథ ను. న చ సా సమాపత్తి సులభరూపా, యా తేన భిక్షునా అసమాపన్నపుట్టాతి రూపసమాపత్తి అరూపసమాపత్తి బ్రహ్మవిహారసమాపత్తి నిరోధసమాపత్తి ఫలసమాపత్తితి ఏవం పభేదా సావకసాధారణా యా కాచి సమాపత్తియో నామ, తాసు ఏకాపి సమాపత్తి న సులభరూపా, దుల్లభా, నత్తియేవ సా తేన లకుణ్ణకభద్దియేన భిక్షునా

అసమాపన్నపుట్టా. ఏతేనస్స యం వుత్తం. “మహిద్ధికో మహానుభావో”తి, తత్త మహిద్ధికతం పకాసేత్వా ఇదాని మహానుభావతం దస్సేతుం “యస్స చత్తాయా”తిఆదిమాహ. తం హేట్టా వుత్తనయమేవ. ఏత్త చ భగవా “ఏసో, భిక్ఖవే, భిక్ఖూ”తిఆదినా, “భిక్ఖవే, అయం భిక్ఖు న యో వా సో వా దుబ్బణ్ణో దుద్ధసికో ఓకోటిమకోతి భిక్ఖూనం పిట్టితో పిట్టితో ఆగచ్ఛతీతి చ ఏత్తకేన న ఓఞ్ఞాతబ్బో, అథ ఖో మహిద్ధికో మహానుభావో, యంకిఞ్చ సావకేన పత్తబ్బం, సబ్బం తం తేన అనుప్పత్తం, తస్మా తం పాసాణచ్ఛత్తం వియ గరుం కత్వా ఓలోకేథ, తం వో దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ భవిస్సతీ”తి దస్సేతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో లకుణ్ణకభద్దియస్స మహిద్ధికతామహానుభావతాదిభేదం గుణరాసిం సబ్బాకారతో జానిత్వా తదత్థదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త నేలఙ్గోతి ఏలం వుచ్చతి దోసో, నాస్స ఏలన్తి నేలం . కిం పన తం? సుపరిసుద్ధసీలం. తఙ్గో నిద్దోసట్టేన ఇథ “నేల”న్తి అధిప్పేతం. తం నేలం పధానభూతం అఙ్గం ఏతస్సాతి నేలఙ్గో. సో యం “రథో”తి వక్ఖతి, తేన సమ్మన్దో, తస్మా సుపరిసుద్ధసీలఙ్గోతి అత్తో. అరహత్తఫలసీలఙ్గో ఇధాధిప్పేతం. సేతో పచ్చాదో ఏతస్సాతి సేతపచ్చాదో. పచ్చాదోతి రథస్స ఉపరి అత్థరితబ్బకమ్మలాది. సో పన సుపరిసుద్ధధవలభావేన సేతో వా హోతి రత్తనీలాదీసు వా అఙ్గాతరో. ఇథ పన అరహత్తఫలవిముత్తియా అధిప్పేతత్తా సుపరిసుద్ధభావం ఉపాదాయ “సేతపచ్చాదో”తి వుత్తం యథా అఙ్గాత్తాపి “రథో సీలపరిక్ఖారో”తి. ఏకో సతిసఙ్ఖతో అరో ఏతస్సాతి ఏకారో. వత్తతీతి పవత్తతి. రథోతి ధేరస్స అత్తభావం సన్ధాయ వదతి.

అనీఘన్తి నిద్దుక్ఖం, ఖోభవిరహితం యానం వియ కిలేసపరిఖోభవిరహితన్తి అత్తో. ఆయన్తన్తి సమ్మహులానం భిక్ఖూనం పిట్టితో పిట్టితో ఆగచ్ఛన్తం. చిన్నసోతన్తి పచ్చిన్నసోతం. పకతిరథస్స హి సుఖపవత్తనత్తం అక్ఖసీసేసు నాభియఞ్చ ఉపలిత్తానం సప్పితేలాదీనం సోతో సవనం సన్దనం హోతి, తేన సో అచ్చిన్నసోతో నామ హోతి. అయం పన ఛత్తింసతియా సోతానం అనవసేసతో పహీనత్తా చిన్నసోతో నామ హోతి, తం చిన్నసోతం. నత్తి ఏతస్స బన్దనన్తి అబన్దనో. రథూపత్తరస్స హి అక్ఖేన సద్ధిం నిచ్చలభావకరణత్తం బహూని బన్దనాని హోన్తి, తేన సో సబన్దనో. అయం పన సబ్బసంయోజనబన్దనానం అనవసేసతో పరిక్ఖీణత్తా అబన్దనో, తం అబన్దనం. పస్సాతి భగవా ధేరస్స గుణేహి సోమనస్సప్పత్తో హుత్వా అత్తానం వదతి.

ఇతి సత్తా ఆయస్మన్తం లకుణ్ణకభద్దియం అరహత్తఫలసీసేన సుచక్కం, అరహత్తఫలవిముత్తియా సుఉత్తరచ్ఛదం, సూపట్టితాయ సతియా స్వారం, కిలేసపరిఖోభాభావేన అపరిఖోభం, తఙ్ఘాపలేపాభావేన అనుపలేపం, సంయోజనాదీనం అభావేన అబన్దనం సుపరిక్ఖీత్తం సుయుత్తం ఆజఙ్ఘరథం కత్వా దస్సేతి.

పఞ్చమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. తఙ్ఘాసఙ్ఖయసుత్తవణ్ణనా

౬౬. ఛట్టో అఙ్గాసికోఙ్ఢఙ్ఘోతి ఏత్త కోఙ్ఢఙ్ఘోతి తస్సాయస్మతో గోత్తతో ఆగతనామం. సావకేసు పన సబ్బపరమం అరియసచ్చాని పటివిట్ఠీతి భగవతా “అఙ్గాసి వత, ధో, కోఙ్ఢఙ్ఘో”తి (మహావ. ౧౭; సం. ని. ౫.౧౦౮౧) వుత్తఉదానవసేన ధేరో సాసనే “అఙ్గాసికోఙ్ఢఙ్ఘో”త్వేవ పఞ్జాయితథ. తఙ్ఘాసఙ్ఖయవిముత్తిన్తి తఙ్ఘా సఙ్ఖీయతి పహీయతి ఏత్థాతి తఙ్ఘాసఙ్ఖయో, నిబ్బానం. తస్మిం తఙ్ఘాసఙ్ఖయే విముత్తి. తఙ్ఘా వా సఙ్ఖీయతి పహీయతి ఏతేనాతి తఙ్ఘాసఙ్ఖయో, అరియమగ్గో. తస్స

ఫలభూతా, పరియోసానభూతా వా విముత్తీతి తణ్ణాసజ్జయవిముత్తి , నిప్పరియాయేన అరహత్తఫలసమాపత్తి. తం పచ్చవేక్షమానో నిసిన్నో హోతి. అయశ్శో ఆయస్మా బహులం ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జతి, తస్మా ఇధాపి ఏవమకాసి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం అజ్ఞాసికోడ్డజ్ఞత్థేరస్స అగ్గఫలపచ్చవేక్షణం విదిత్వా తదత్థదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త యస్స మూలం ఛమా నత్థీతి యస్స అరియపుగ్గలస్స అత్తభావరుక్ఖములభూతా అవిజ్ఞా, తస్సావ పతిట్టా హేతుభూతా ఆసవనీవరణఅయోనిసోమనసికారసజ్జాతా ఛమా పథవీ చ నత్తి అగ్గమగ్గేన సముహ్వాతితత్తా. పణ్ణా నత్తి కుతో లతాతి నత్తి లతా కుతో పణ్ణాతి పదసమ్బన్ధో. మానాతిమానాదిపభేదా సాఖాపసాఖాదిసజ్జాతా లతాపి నత్తి, కుతో ఏవ మదప్పమాదమాయాసారేయ్యాదిపణ్ణానీతి అత్తో. అథ వా పణ్ణా నత్తి కుతో లతాతి రుక్ఖజ్జరస్స వడ్డమానస్స పరమం పణ్ణాని నిబ్బత్తన్తి. పచ్చా సాఖాపసాఖాసజ్జాతా లతాతి కత్వా వుత్తం. తత్త యస్స అరియమగ్గభావనాయ అసతి ఉప్పజ్జనారహస్స అత్తభావరుక్ఖస్స అరియమగ్గస్స భావితత్తా యం అవిజ్ఞాసజ్జాతం మూలం, తస్స పతిట్టానభూతం ఆసవాది చ నత్తి. మూలగ్గహణేనవ చేత్త మూలకారణత్తా బీజట్టానియం కమ్మం తదభావోపి గహితోయేవాతి వేదితబ్బో. అసతి చ కమ్మబీజే తంనిమిత్తో విజ్ఞాణజ్జరో, విజ్ఞాణజ్జరనిమిత్తా చ నామరూపసళాయతనపత్తసాఖాదయో న నిబ్బత్తిస్సన్తియేవ. తేన వుత్తం - “యస్స మూలం ఛమా నత్తి, పణ్ణా నత్తి కుతో లతా”తి.

తం ధీరం బద్ధనా ముత్తన్తి తం చతుబ్బిధసమ్మప్పధానవీరియయోగేన విజితమారత్తా ధీరం, తతో ఏవ సబ్బకిలేసాభిసజ్జారబద్ధనతో ముత్తం. కో **తం నిద్దితుమరహతీతి** ఏత్త న్తి నిపాతమత్తం. ఏవం సబ్బకిలేసవిప్పముత్తం సీలాదిఅనుత్తరగుణసమన్నాగతం కో నామ విజ్ఞాజాతికో నిద్దితుం గరహితుం అరహతి నిద్దానిమిత్తస్సేవ అభావతో. **దేవాపి నం పసంసన్తీతి** అజ్ఞాదత్తు దేవా సక్కాదయో గుణవిసేసవిదూ, అపిసద్దేన మనుస్సాపి ఖత్తియపణ్ణితాదయో పసంసన్తి. కిఞ్చ భియ్యో బ్రహ్మనాపి పసంసితో మహాబ్రహ్మనాపి అజ్ఞోహిపి బ్రహ్మనాగయక్ఖగన్ధబ్బాదీహిపి పసంసితో ధోమితోయేవాతి.

ధట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పపఞ్చఖయసుత్తవణ్ణనా

౬౭. సత్తమే పపఞ్చసజ్ఞాసజ్ఞాపహానన్తి పపఞ్చోన్తి యత్త సయం ఉప్పన్నా, తం సన్తానం విత్థారేన్తి చిరం రపేన్తీతి పపఞ్చా, కిలేసా. విసేసతో రాగదోసమోహతణ్ణాదిట్టిమానా. తథా హి వుత్తం -

“రాగో పపఞ్చో, దోసో పపఞ్చో, మోహో పపఞ్చో, తణ్ణా పపఞ్చో, దిట్టి పపఞ్చో, మానో పపఞ్చో”తి. -

అపిచ సంకిలేసట్టో పపఞ్చట్టో, కచవరట్టో పపఞ్చట్టో. తత్త రాగపపఞ్చస్స సుభసజ్ఞా నిమిత్తం, దోసపపఞ్చస్స ఆఘాతవత్తు, మోహపపఞ్చస్స ఆసవా, తణ్ణాపపఞ్చస్స వేదనా, దిట్టిపపఞ్చస్స సజ్ఞా, మానపపఞ్చస్స వితక్కో నిమిత్తం. తేహి పపఞ్చోహి సహగతా సజ్ఞా పపఞ్చసజ్ఞా. పపఞ్చసజ్ఞానం సజ్ఞా భాగా కోట్టాసా పపఞ్చసజ్ఞాసజ్ఞా. అత్తతో సద్ధిం నిమిత్తేహి తంతంపపఞ్చస్స పక్ఖియో కిలేసగణో. సజ్ఞాగహణఞ్చత్త తస్స నేసం సాధారణహేతుభావేన. వుత్తఞ్చోతం -

“సజ్ఞానిదానా హి పపఞ్చసజ్ఞా”తి (సు. ని. ౮౮౦). తేసం పహానం, తేన తేన మగ్గేన రాగాదికిలేసానం సముచ్చేదనన్తి అత్తో.

తదా హి భగవా అతీతాసు అనేకకోటిసతసహస్రసజ్జాసు అత్తనో జాతీసు అనత్తస్స నిమిత్తభూతే కిలేసే ఇమస్మిం చరిమభవే అరియమగ్గేన బోధిమణ్ణే సవాసనే పహీనే పచ్చవేక్షిత్యా సత్తసన్తానాన్తా కిలేసచరితం రాగాదికిలేససంకిలిట్టం కజ్జీయపుణ్ణలాటుం వియ తక్కుభరితచాటిం వియ వసాపీతపిలోతికం వియ చ దుబ్బినిమోచియం దిస్సా “ఏవం గహనం నామిదం కిలేసవట్టం అనాదికాలభావితం మయ్యం అనవసేసం పహీనం, అహో సుప్పహీన”న్తి ఉప్పన్నపీతిపామోజ్జో ఉదానం ఉదానేసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో భగవా అత్తనో పపజ్జాసజ్జాసజ్జాపహానం విదిత్వా తాయం వేలాయం ఇమం ఉదానం ఉదానేసీ”తి.

తత్త యస్స పపజ్జా రితి చ నత్థీతి యస్మా భగవా అత్తానమేవ పరం వియ కత్వా నిద్దిసతి తస్మా యస్స అగ్గపుగ్గలస్స వుత్తలక్ఖణా పపజ్జా, తేహి కతా సంసారే రితి చ నత్తి. నేత్తియం పన “రితి నామ అనుసయో”తి (నేత్తి. ౨౭) వుత్తం. అనుసయో హి భవపవత్తియా మూలన్తి. సత్తే సంసారే పపజ్జాన్తీతి పపజ్జా. “పపజ్జాట్టితీ”తి చ పారో. తస్సత్తో - పపజ్జానం రితి విజ్ఞమానతా మగ్గేన అసముచ్చేదో పపజ్జాట్టితి, పపజ్జా ఏవ వా అవసిట్టకుసలాకుసలవిపాకానం పవత్తియా హేతుభావతో వట్టస్స రితి పపజ్జాట్టితి, సా యస్స అగ్గపుగ్గలస్స నత్తి. సన్దానం పలిఘజ్జా వీతివత్తోతి యా బద్ధనట్టేన సన్దానసదిసత్తా “సన్దాన”న్తి లద్ధనామా తణ్ణాదిట్టియో, నిబ్బాననగరపవేసనిసేధనతో పలిఘసదిసత్తా పలిఘసజ్జాతం అవిజ్ఞజ్జా వీతివత్తో సవాసనపహానేన విసేసతో అతిక్కున్తో. అపరే పన కోథం “సన్దాన”న్తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. సో హి “పరాభిసజ్జనీ”తి వుత్తోతి.

తం నిత్తణ్ణం మునిం చరన్తన్తి తం సబ్బధాపి తణ్ణాభావేన నిత్తణ్ణం, ఉభయలోకముననతో అత్తహితపరహితముననతో చ మునిం, ఏకన్తేనేవ సబ్బసత్తహితత్తం చతుహి ఇరియాపథేహి నానాసమాపత్తిచారేహి అనజ్ఞాసాధారణేన జ్ఞాణచారేన చ చరన్తం. నావజానాతి సదేవకోపి లోకోతి సబ్బో సపజ్జజాతికో సత్తలోకో సదేవకోపి సబ్రహ్మకోపి న కదాచిపి అవజానాతి న పరిభోతి, అథ ఖో అయమేవ లోకే అగ్గో సేట్తో ఉత్తమో పవరోతి గరుం కరోన్తో సక్కుచ్చం పూజాసక్కారనిరతో హోతితి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కచ్చానసుత్తవణ్ణనా

౬౮. అట్టమే అజ్ఞత్తన్తి ఏత్త అయం అజ్ఞత్తసద్దో “ధ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనానీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౩౦౪) అజ్ఞత్తజ్ఞత్తే ఆగతో. “అజ్ఞత్తా ధమ్మా (ధ. స. తికమాతికా ౨౦), అజ్ఞత్తం వా కాయే కాయానుపస్సీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౩౭౩-౩౭౪) నియకజ్ఞత్తే. “సబ్బనిమిత్తానం అమనసికారా అజ్ఞత్తం సుజ్ఞాతం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౮౭) విసయజ్ఞత్తే, ఇస్సరియట్టానేతి అత్తో. ఫలసమాపత్తి హి బుద్ధానం ఇస్సరియట్టానం నామ. “తేనానన్ద, భిక్షునా తస్మింయేవ పురిమస్మిం సమాధినిమిత్తే అజ్ఞత్తమేవ చిత్తం సణ్ణపేతబ్బ”న్తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౮౮) గోచరజ్ఞత్తే. ఇధాపి గోచరజ్ఞత్తేయేవ దట్టబ్బో. తస్మా అజ్ఞత్తన్తి గోచరజ్ఞత్తభూతే కమ్మట్టానారమ్మణేతి వుత్తం హోతి. పరిముఖన్తి అభిముఖం. సూపట్టితాయాతి సుట్ట ఉపట్టితాయ కాయగతాయ సతియా. సతిసీసేన చేత్త ఝానం వుత్తం. ఇదం వుత్తం హోతి “అజ్ఞత్తం కాయానుపస్సనాసతిపట్టానవసేన పటిలద్ధం ఉళారం ఝానం సమాపజ్జిత్యా”తి.

అయితే ధేరో భగవతి సావత్రియం విహరన్తే ఏకదివసం సావత్రియం పిణ్డాయ చరిత్వా పచ్చాభతం పిణ్డపాతప్పటిక్కన్తో విహారం పవిసిత్వా భగవతో వత్తం దస్సేత్వా దివాట్టానే దివావిహారం నిసిన్నో నానాసమాపత్తిహి దివసభాగం వీతినామేత్వా సాయన్తసమయం విహరమజ్ఞం ఓతరిత్వా భగవతి గన్ధకుటియం నిసిన్నే “అకాలో తావ భగవన్తం ఉపసంక్రమితు”ని గన్ధకుటియా అవిదురే, అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా యథాపుత్తం సమాపత్తిం సమాపజ్ఞిత్వా నిసీది. సత్థా తం తథానిసిన్నం గన్ధకుటియం నిసిన్నోయేవ పస్సి. తేన పుత్తం – “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా మహాకచ్చానో... పే.... సూపట్టితాయా”తి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో మహాకచ్చానత్తేరస్స సతిపట్టానభావనావసేన అధిగతం ఝూనం పాదకం కత్వా సమాపజ్ఞనం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్థదీపనం **ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.**

తత్త యస్స **సియా సబ్బదా సతి, సతతం కాయగతా ఉపట్టితాతి** యస్స ఆరద్ధవిపస్సకస్స ఏకదివసం ఛ కోట్టాసే కత్వా సబ్బస్మిమ్మి కాలే నామరూపభేదేన దువిధేపి కాయే గతా కాయారమ్మణా పఞ్చన్నం ఉపాదానక్ఖన్ధానం అనిచ్ఛాదిసమ్మసనవసేన సతతం నిరన్తరం సాతచ్ఛాభియోగవసేన సతి ఉపట్టితా సియా.

అయం కిరాయస్మా పఠమం కాయగతాసతికమ్మట్టానవసేన ఝూనం నిబ్బత్తేత్వా తం పాదకం కత్వా కాయానుపస్సనాసతిపట్టానముఖేన విపస్సనం పట్టవేత్వా అరహత్తం పత్తో. సో అపరభాగేపి యేభుయ్యేన తమేవ ఝూనం సమాపజ్ఞిత్వా పుట్టాయ తథేవ చ విపస్సిత్వా ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్ఞతి. స్వాయం యేన విధినా అరహత్తం పత్తో, తం విధిం దస్సేన్తో సత్థా “యస్స సియా సబ్బదా సతి, సతతం కాయగతా ఉపట్టితా”తి వత్వా తస్మా ఉపట్టానాకారం విభావేతుం “**నో చస్స నో చ మే సియా, న భవిస్సతి న చ మే భవిస్సతీ**”తి ఆహ.

తస్సన్తో ద్విధా వేదితట్టో సమ్మసనతో పుబ్బభాగవసేన సమ్మసనకాలవసేన చాతి. తేసు పుబ్బభాగవసేన తావ నో చస్స నో చ మే సియాతి అతీతకాలే మమ కిలేసకమ్మం నో చస్స న భవేయ్య చే, ఇమస్మిం పచ్చప్పన్నకాలే అయం అత్తభావో నో చ మే సియా న మే ఉప్పజ్జేయ్య. యస్మా పన మే అతీతే కమ్మకిలేసా అహేసుం, తస్మా తంనిమిత్తో ఏతరహి అయం మే అత్తభావో పవత్తతి. **న భవిస్సతి న చ మే భవిస్సతీ**తి ఇమస్మిం అత్తభావే పటిపక్ఖాధిగమేన కిలేసకమ్మం న భవిస్సతి న ఉప్పజ్జిస్సతి మే, ఆయతిం విపాకవట్టం న చ మే భవిస్సతి న మే పవత్తిస్సతీతి. ఏవం కాలత్తయే కమ్మకిలేసహేతుకం ఇదం మయ్యం అత్తభావసజ్ఞాతం ఖన్ధపఞ్చకం , న ఇస్సరాదిహేతుకం, యథా చ మయ్యం, ఏవం సబ్బసత్తానన్తి సప్పచ్చయనామరూపదస్సనం పకాసితం హోతి.

సమ్మసనకాలవసేన పన నో చస్స నో చ మే సియాతి యస్మా ఇదం ఖన్ధపఞ్చకం హుత్వా అభావట్టేన అనిచ్ఛం, అభిణ్ణపటిపీళనట్టేన దుక్ఖం, అవసవత్తనట్టేన అనత్తా, ఏవం యది అయం అత్తా నామ నాపి ఖన్ధపఞ్చకవినిముత్తో కోచి నో చస్స నో చ సియా న భవేయ్య, ఏవం, భన్తే, నో చ మే సియా మమ సన్తకం నామ కిఞ్చ న భవేయ్య. **న భవిస్సతీ**తి అత్తని అత్తనియే భవితబ్బం యథా చిదం నామరూపం ఏతరహి చ అతీతే చ అత్తత్తనియం సుజ్ఞం, ఏవం న భవిస్సతి న మే భవిస్సతి, అనాగతేపి ఖన్ధవినిముత్తో అత్తా నామ న కోచి న మే భవిస్సతి న పవత్తిస్సతి, తతో ఏవ కిఞ్చ పలిబోధట్టానియం న మే భవిస్సతి ఆయతిమ్మి అత్తనియం నామ న మే కిఞ్చ భవిస్సతీతి. ఇమినా తేసు కాలేసు “అహ”న్తి గహేతబ్బస్స అభావతో “మమ”న్తి గహేతబ్బస్స చ అభావం దస్సేతి. తేన చతుక్కోటికా సుజ్ఞాతా పకాసితా హోతి.

అనుపుబ్బవిహారి తత్త సోతి ఏవం తీసుపి కాలేసు అత్తత్తనియం సుజ్ఞాతం తత్త సజ్ఞారగతే అనుపస్సంతో అనుక్కమేన ఉదయబ్బయజ్ఞాణాదివిపస్సనాజ్ఞాణేసు ఉప్పజ్జమానేసు అనుపుబ్బవిపస్సనావిహారవసేన అనుపుబ్బవిహారీ సమానో. కాలేనేవ తరే వినత్తికన్తి సో ఏవం విపస్సనం మత్తకం పాపేత్వా రితో యోగావచరో ఇన్ద్రియానం పరిపాకగతకాలేన వుట్టానగామినియా విపస్సనాయ మగ్గేన ఘటితకాలేన అరియమగ్గస్స ఉప్పత్తికాలేన సకలస్స భవత్తయస్స సంతననతో వినత్తికాసజ్ఞాతం తణ్ణం తరేయ్య, వితరిత్వా తస్సా పరతీరే తిట్టేయ్యాతి అధిప్పాయో.

ఇతి భగవా అజ్ఞాపదేసేన ఆయస్మతో మహాకచ్ఛానస్స అరహత్తుప్పత్తిదీపనం ఉదానం ఉదానేసి.

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

F. ఉదపానసుత్తవణ్ణనా

౬౯. నవమే మల్లేసూతి మల్లా నామ జానపదినో రాజకుమారా, తేసం నివాసో ఏకోపి జనపదో రుక్ఖీవసేన “మల్లా”తి వుచ్చతి, తేసు మల్లేసు, యం లోకే “మల్లో”తి వుచ్చతి. కేచి పన “మాలేసూ”తి పఠన్తి. చారియం చరమానోతి అతురితచారికావసేన మహామణ్ణలజనపదచారికం చరమానో. మహతా భిక్ఖుసజ్ఞేనాతి అపరిచ్ఛేదగుణేన మహాన్తేన సమణగణేన. తదా హి భగవతో మహాభిక్ఖుపరివారో అహోసి. ధూణం నామ మల్లానం బ్రాహ్మణగామోతి పురత్తిమదక్ఖణాయ దిసాయ మజ్ఞిమదేసస్స అవధిట్టానే మల్లదేసే ధూణనామకో బ్రాహ్మణబహులతాయ బ్రాహ్మణగామో. తదవసరీతి తం అవసరి, ధూణగామమగ్గం పాపుణీతి అత్తో. అస్సోసున్తి సుణింసు, సోతద్వారసమ్మత్తవచనన్ద్రిసానుసారేన జానింసూతి అత్తో. భోతి పదపూరణే, అవధారణత్థే వా నిపాతో. తత్త అవధారణత్థేన అస్సోసుంయేవ, న తేసం సవనన్తరాయో అహోసీతి వుత్తం హోతి. పదపూరణేన పదబ్యజ్జనసిలిట్టత్తమత్తమేవ. ధూణేయ్యాకాతి ధూణగామవాసినో. బ్రాహ్మణగహపతికాతి ఏత్థ బ్రహ్మం అణన్తీతి బ్రాహ్మణా, మన్తే సజ్ఞాయన్తీతి అత్తో. ఇదమేవ హి జాతిబ్రాహ్మణానం నిబ్బచనం, అరియా పన బాహితపాపత్తా “బ్రాహ్మణా”తి వుచ్చన్తి. గహపతికాతి ఖత్తియబ్రాహ్మణే వజ్జేత్వా యే కేచి అగారం అజ్ఞావసన్తా వుచ్చన్తి, వీసేసతో వేస్సా. బ్రాహ్మణా చ గహపతికా చ బ్రాహ్మణగహపతికా.

ఇదాని యమత్తం తే అస్సోసుం, తం దస్సేతుం “సమణో ఖలు, భో, గోతమో”తిఆది వుత్తం. తత్త సమితపాపత్తా “సమణో”తి వేదితబ్బో. వుత్తజ్ఞోతం – “సమితాస్స హోన్తి పాపకా అకుసలా ధమ్మా”తిఆది (మ. ని. ౧.౪౩౪). భగవా చ అనుత్తరేన అరియమగ్గేన సబ్బసో సమితపాపో. తేనస్స యథాభుచ్చగుణాధిగతమేతం నామం, యదిదం సమణోతి. ఖలూతి అనుస్సవత్థే నిపాతో. భోతి బ్రాహ్మణజాతికానం జాతిసముదాగతం ఆలపనమత్తం. వుత్తమ్మి చేతం “భోవాది నామ సో హోతి, సచే హోతి సకిత్తానో”తి (ధ. ప. ౩౯౬). గోతమోతి గోత్తవసేన భగవతో పరికిత్తనం. తస్మా “సమణో ఖలు, భో, గోతమో”తి సమణో కిర, భో, గోతమగోత్తోతి అయమేత్థ అత్తో. సక్యపుత్తోతి ఇదం పన భగవతో ఉచ్ఛాకులపరిదీపనం. సక్యకులా పబ్బజితోతి సద్ధాపబ్బజితభావపరిదీపనం. కేనచి పారిజుజ్ఞోన అనభిభూతో అపరిక్షీణంయేవ తం కులం పహాయ నేక్ఖమ్మాధిగమసద్ధాయ పబ్బజితోతి వుత్తం హోతి. ఉదపానం తిణస్స చ భుసస్స చ యావ ముఖతో పూరేసున్తి పానీయకూపం తిణేన చ భుసేన చ ముఖప్పమాణేన వడ్డేసుం, తిణాదీని పక్ఖపిత్వా కూపం పిదహింసూతి అత్తో.

తస్య కిర గామస్య బహి భగవతో ఆగమనమగ్నే బ్రాహ్మణానం పరిభోగభూతో ఏకో ఉదపానో అహోసి. తం రపేత్వా తత్త సబ్బాని కూపతళాకాదీని ఉదకట్టానాని తదా విసుక్త్వాని నిరుదకాని అహేసుం. అథ ధూణ్యేయకా రతనత్తయే అప్పసన్నా మచ్ఛేరపకతా భగవతో ఆగమనం సుత్వా “సచే సమణో గోతమో ససావకో ఇమం గామం పవిసిత్వా ద్వీహతీహం వసేయ్య, సబ్బం ఇమం జనం అత్తనో వచనే రపేయ్య, తతో బ్రాహ్మణధమ్మో పతిట్టం న లభేయ్య”తి తత్త భగవతో అవాసాయ పరిసక్కన్తా “ఇమస్మిం గామే అశ్శాత్థ ఉదకం నత్తి, అముం ఉదపానం అపరిభోగం కరిస్సామ, ఏవం సమణో గోతమో ససావకో ఇమం గామం న పవిసిస్సతీ”తి సమ్మన్తయిత్వా సబ్బే గామవాసిసో సత్తాహస్స ఉదకం గహేత్వా చాటిఆదీని పూరేత్వా ఉదపానం తిణేన చ భుసేన చ పిదహింసు. తేన వుత్తం - “ఉదపానం తిణస్స చ భుసస్స చ యావ ముఖతో పూరేసుం, ‘మా తే ముణ్ణకా సమణకా పానీయం అపంసూ’”తి.

తత్త ముణ్ణకా సమణకాతి ముణ్ణే “ముణ్ణా”తి సమణే “సమణా”తి వత్తుం వట్టేయ్య, తే పన ఖుంసనాధిప్పాయేన హీళేన్తా ఏవమాహంసు. మాతి పటిసేధే, మా అపంసు మా పివింసూతి అత్తో. మగ్గా ఓక్కమ్మాతి మగ్గతో అపసక్కిత్వా. ఏతమ్మాతి యో ఉదపానో తేహి తథా కతో, తమేవ నిద్దిసన్తో ఆహ. కిం పన భగవా తేసం బ్రాహ్మణానం విప్పకారం అనావజ్జిత్వా ఏవమాహ - “ఏతమ్మా ఉదపానా పానీయం ఆహరా”తి, ఉదాహు ఆవజ్జిత్వా జానన్తో? జానన్తో ఏవ భగవా అత్తనో బుద్ధానుభావం పకాసేత్వా తే దమేత్వా నిబ్బిసేవనే కాతుం ఏవమాహ, న పానీయం పాతుకామో. తేనేవేత్త మహాపరినిబ్బానసుత్తే వియ “పిపాసితోస్మీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౯౧) న వుత్తం. ధమ్మభణ్ణాగారికో పన సత్థు అజ్ఞాసయం అజానన్తో ధూణ్యేయకేహి కతం విప్పకారం ఆచిక్ఖన్తో “ఇదాని సో, భన్తే”తిఆదిమాహ.

తత్త ఇదానీతి అధునా, అష్టాకం ఆగమనవేలాయమేవాతి అత్తో. ఏసో, భన్తే, ఉదపానోతి పరన్తి. థేరో ద్విక్ఖత్తుం పటిక్కిపిత్వా తతియవారే “న ఖో తథాగతా తిక్ఖత్తుం పచ్చనీకా కాతబ్బా, కారణం దిట్టం భవిస్సతి దీఘదస్సినా”తి మహారాజదత్తియం భగవతో పత్తం గహేత్వా ఉదపానం అగమాసి. గచ్చన్తే థేరే ఉదపానే ఉదకం పరిపుణ్ణం హుత్వా ఉత్తరిత్వా సమన్తతో సన్దతి, సబ్బం తిణం భుసశ్చ ఉప్లవిత్వా సయమేవ అపగచ్ఛి. తేన చ సన్దమానేన సలిలేన ఉపరూపరి వడ్డన్తేన తస్మిం గామే సబ్బేవ పోక్ఖరణీఆదయో జలసయా విసుక్త్వా పరిపూరింసు, తథా పరిఖాకుసుబ్బనిన్నాదీని చ. సబ్బో గామప్పదేసో మహోఘేన అజ్ఞోత్థటో మహావస్సకాలే వియ అహోసి. కుముదుప్పలపదుమపుణ్ణరీకాదీని జలజపుప్పాని తత్త తత్త ఉబ్బిజ్జిత్వా వికసమానాని ఉదకం సశ్చాదింసు. సరేసు హంసకోశ్చాచక్కివాకకారణ్ణవబకాదయా ఏ ఉదకసకుణికా వస్సమానా తత్త తత్త విచరింసు. ధూణ్యేయకా తం మహోఘం తథా ఉత్తరన్తం సమన్తతో వీచితరగ్గసమాకులం పరియన్తతో సముట్టహమానం రుచిరం ఫేణబుబ్బుళకం దిస్సా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతా ఏవం సమ్మన్తేసుం “మయం సమణస్స గోతమస్స ఉదకుపచ్ఛేదం కాతుం వాయమిమ్మా, అయం పన మహోఘో తస్స ఆగమనకాలతో పట్టాయ ఏవం అభివడ్డతి, నిస్సంసయం ఖో అయం తస్స ఇద్ధానుభావో. మహిద్ధికో హి సో మహానుభావో. రానం ఖో పనేతం విజ్జతి, యథా యం మహోఘో ఉట్టహిత్వా అష్టాకం గామమ్పి ఓత్తరేయ్య. హన్త మయం సమణం గోతమం ఉపసక్కుమిత్వా పయిరుపాసిత్వా అచ్చయం దేసేన్తా ఖమాపేయ్యామా”తి.

తే సబ్బేవ ఏకజ్ఞాసయా హుత్వా సజ్జసజ్జీ గణిభూతా గామతో నిక్ఖమిత్వా యేన భగవా తేనుపసక్కుమింసు. ఉపసక్కుమిత్వా అప్పేకచ్ఛే భగవతో పాదే సిరసా వన్దింసు, అప్పేకచ్ఛే అశ్శాలిం పణామేసుం, అప్పేకచ్ఛే భగవతా సద్ధిం సమ్మాదింసు, అప్పేకచ్ఛే తుణ్ణీభూతా నిసీదింసు, అప్పేకచ్ఛే నామగోతం సావేసుం. ఏవం పన కత్వా సబ్బేవ ఏకమన్తం

నిసిదిత్వా “ఇథ మయం, భో గోతమ, భోతో చేవ గోతమస్స గోతమసావకానశ్చ ఉదకప్పటిసేధం కారయిష్ఠు, అముకస్మిం ఉదపానే తిణశ్చ భుసశ్చ పక్తిపిష్ఠు. సో పన ఉదపానో అచేతనోపి సమానో సచేతనో వియ భోతో గుణం జానంతో వియ సయమేవ సబ్బం తిణం భుసం అపనేత్వా సువిసుద్ధో జాతో, సబ్బోపి చేత్థ నిన్నప్పదేసో మహతా ఉదకోఘేన పరిపుణ్ణో రమణీయోవ జాతో, ఉదకూపజీవినో సత్తా పరితుట్టా. మయం పన మనుస్సాపి సమానా భోతో గుణే న జానిష్ఠు, యే మయం ఏవం అకరిష్ఠు, సాధు నో భవం గోతమో తథా కరోతు, యథాయం మహోఘో ఇమం గామం న ఓత్థరేయ్య, అచ్చయో నో అచ్చగమా యథాబాలం, తం నో భవం గోతమో అచ్చయం పటిగ్గణ్ణాతు అనుకమ్పం ఉపాదాయా”తి అచ్చయం దేసేసుం. భగవాపి “తగ్గ తుమ్హే అచ్చయో అచ్చగమా యథాబాలం, తం వో మయం పటిగ్గణ్ణామ ఆయతిం సంవరాయా”తి తేసం అచ్చయం పటిగ్గహత్వా పసన్నచిత్తతం శాత్వా ఉత్తరి అజ్ఞాసయానురూపం ధమ్మం దేసేసి. తే భగవతో ధమ్మదేసనం సుత్వా పసన్నచిత్తా సరణాదీసు పతిట్టితా భగవంతం వన్దిత్వా పదక్ష్టిణం కత్వా పక్కమింసు. తేసం పన ఆగమనతో పురేతరంయేవ ఆయస్మా ఆనన్దో తం పాటిహారియం దిస్వా అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో పత్తేన పానీయం ఆదాయ భగవతో ఉపనామేత్వా తం పవత్తిం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం – “ఏవం, భన్తేతి భో ఆయస్మా ఆనన్దో”తిఆది.

తత్త ముఖతో ఓవమిత్వాతి సబ్బం తం తిణాదిం ముఖేన ఛడ్డేత్వా. విస్సన్దంతో మజ్జోతి పుట్టే దీఘరజ్జుకేన ఉదపానేన ఉస్సిగ్గేత్వా గహేతబ్బఉదకోఘో భగవతో పత్తం గహేత్వా ధేరస్స గతకాలే ముఖేన విస్సన్దంతో వియ సమతిత్తికో కాకపేయ్యా హుత్వా అట్టాసి. ఇదశ్చ ధేరస్స గతకాలే ఉదకప్పవత్తిం సన్ధాయ వుత్తం. తతో పరం పన పుట్టే వుత్తనయేన తస్మిం గామే సకలం నిన్నట్టానం ఉదకేన పరిపుణ్ణం అహోసేతి. అయం పనిద్ధి న బుద్ధానం అధిట్టానేన, నాపి దేవానుభావేన, అథ ఖో భగవతో పుజ్ఞానుభావేన పరిత్తదేసనత్తం రాజగహతో వేసాలిగమనే వియ. కేచి పన “ధూణేయ్యకానం భగవతి పసాదజననత్తం తేసం అత్థకామాహి దేవతాహి కత”న్తి. అపరే “ఉదపానస్స హేట్టా వసనకనాగరాజా ఏవమకాసీ”తి. సబ్బం తం అకారణం, యథా భగవతో పుజ్ఞానుభావేనయేవ తథా ఉదకుప్పత్తియా పరిదీపితత్తా.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం అధిట్టానేన వినా అత్తనా ఇచ్చితనిప్పత్తిసజ్ఞాతం అత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త కిం కయిరా ఉదపానేన, ఆపా చే సబ్బదా సియున్తి యస్స సబ్బకాలం సబ్బత్థి చ ఆపా చే యది సియుం యది ఉపలబ్ధేయ్యుం యది ఆకజ్ఞామత్తపటిబద్ధో, తేసం లాభో, తేన ఉదపానేన కిం కయిరా కిం కరేయ్య, కిం పయోజనన్తి అత్తో. తత్తాయ మూలతో ఛేత్వా, కిస్స పరియేసనం చరేతి యాయ తత్తాయ వినిబద్ధా సత్తా అకతపుజ్ఞా హుత్వా ఇచ్చితాలాభదుక్ఖేన విహజ్జన్తి, తస్సా తత్తాయ మూలం, మూలే వా ఛిన్దిత్వా రితో మాదిసో సబ్బజ్ఞాబుద్ధో కిస్స కేన కారణేన పానీయపరియేసనం, అజ్ఞాం వా పచ్చయపరియేసనం చరేయ్య. “మూలతో ఛేత్తా”తిపి పరన్తి, తత్తాయ మూలం మూలేయేవ వా ఛేదకోతి అత్తో. అథ వా మూలతో ఛేత్తాతి మూలతో పట్టాయ తత్తాయ ఛేదకో. ఇదం వుత్తం హోతి – యో బోధియా మూలభూతమహాపణిధానతో పట్టాయ అపరిమితం సకలం పుజ్ఞాసమ్భారం అత్తనో అచిన్తేత్వా లోకహితత్తమేవ పరిణామనవసేన పరిపూరేన్తో మూలతో పభుతి తత్తాయ ఛేత్తా, సో తత్తాహేతుకస్స ఇచ్చితాలాభస్స అభావతో కిస్స కేన కారణేన ఉదకపరియేసనం చరేయ్య, ఇమే పన ధూణేయ్యకా అన్ధబాలా ఇమం కారణం అజానన్తా ఏవమకంసూతి.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭౦. దసమే రణ్ణో ఉతేనస్సాతి ఉతేనస్స నామ రణ్ణో, యో “వజ్జిరాజా”తిపి వుచ్చతి. ఉయ్యానగతస్సాతి ఉయ్యానకీళనత్తం ఉయ్యానం గతస్స . అనాదరే హి ఇదం సామివచనం, “అస్తేపుర”న్తి పన పదం అపేక్షిత్యా సమ్మన్దేపేతం సామివచనం హోతి. కాలజ్ఞతానీతి అగ్గిదడ్డాని హుత్వా మతాని హోన్తి. సామావతీపముఖానీతి ఏత్త కా పనాయం సామావతీ, కథింసా దడ్డాతి? వుచ్చతే, భద్దవతియం సేట్ఠినో ధీతా ఘోసకసేట్ఠినా ధీతుట్ఠానే రపితా పింసాసతఇత్తిపరివారా రణ్ణో ఉతేనస్స అగ్గమహీసీ మేత్తావిహరబహులా అరియసావికా సామావతీ నామ. అయమేత్త సజ్జేపో, విత్థారతో పన ఆదితో పట్టాయ సామావతియా ఉప్పత్తికథా ధమ్మపదవత్తుమ్మి (ధ. ప. అట్ట. ౧.౨౦ సామావతీవత్తు) వుత్తనయేన వేదితబ్బా. మాగణ్ఠీయస్స నామ బ్రాహ్మణస్స ధీతా అత్తనో మాతాపితూనం -

“దిస్సాన తణ్ణం అరతిం రగింసా,
నాహోసి ధన్తో అపి మేధునస్మిం;
కిమేవిదం ముత్తకరీసపుణ్ణం,
పాదాపి నం సమ్మసితుం న ఇచ్ఛే”తి. (సు. ని. ౮౪౧) -

భగవతా దేసితం ఇమం గాథం సుత్వా సత్థరి బద్ధాఘాతా మాగణ్ఠీయా అపరభాగే రణ్ణో ఉతేనేన మహేసిట్ఠానే రపితా భగవతో కోసమ్మిం ఉపగతభావం, సామావతీపముఖానాం పింసాసత ఇత్తిసతానం ఉపాసకాభావం ఇత్వా “ఆగతో నామ సమణో గోతమో ఇమం నగరం, దానిస్స కత్తబ్బం జానిస్సామి, ఇమాపి తస్స ఉపట్టాయికా, ఇమాసమ్మి సామావతీపముఖానాం కత్తబ్బం జానిస్సామీ”తి అనేకపరియాయేహి తథాగతస్స తాసాం అనత్తం కాతుం వాయమిత్వాపి అసక్కోన్తి పునేకదివసం రణ్ణో సద్ధిం ఉయ్యానకీళం గచ్ఛన్తి చూళపితు సాసనం పహిణి “సామావతియా పాసాదం గత్వా దుస్సకోట్టాగారతేలకోట్టాగారాని వివరాపేత్వా దుస్సాని తేలచాటీసు తేమేత్వా ధమ్మే వేరేత్వా తా సబ్బా ఏకతో కత్వా ద్వారం పిదహిత్వా బహి యన్తం దత్వా దణ్ణదీపికాహి గేహి అగ్గిం దదమానో ఓతరిత్వా గచ్ఛతూ”తి.

తం సుత్వా సో పాసాదం అభిరుద్ధు కోట్టాగారాని వివరిత్వా వత్తాని తేలచాటీసు తేమేత్వా ధమ్మే వేరేతుం ఆరభి. అథ నం సామావతీపముఖా ఇత్తియో “కిం ఏతం చూళపితా”తి వదన్తియో ఉపసంక్రమింసు. “అమ్మా, రాజా దళ్లికమ్మత్తాయ ఇమే ధమ్మే తేలపిలోతికాహి బద్ధాపేతి , రాజగేహి నామ సుయుత్తదుయుత్తం దుజ్ఞానం, మా మే సన్తికే హోథా”తి వత్వా తా ఆగతా గట్టేసు పవేసేత్వా ద్వారాని పిదహిత్వా బహి యన్తకం దత్వా ఆదితో పట్టాయ అగ్గిం దేన్తో ఓతరి. సామావతీ తాసం ఓవాదం అదాసి, “అమ్మా, అనమతగ్గే సంసారే విచరన్తీనం ఏవమేవ అగ్గినా ఝామత్తభావానం బుద్ధజ్ఞాణేనపి పరిచ్ఛేదో న సుకరో, అప్పమత్తా హోథా”తి. తా సత్థు సన్తికే ధమ్మం సుత్వా అధిగతఫలాయ విజ్ఞాతసాసనాయ ఖుజ్జత్తరాయ అరియసావికాయ సేక్ఖపటిసమ్మిదాపత్తాయ సత్థారా దేసితనియామేనేవ ధమ్మం దేసేన్తియా సన్తికే సోతాపత్తిఫలస్స అధిగతా అన్తరన్తరా కమ్మట్టానమనసికారేన యుత్తప్పయుత్తా గేహి ఝాయన్తే వేదనాపరిగ్గహకమ్మట్టానం మనసి కరోన్తియో కాచి దుతియఫలం, కాచి తతియఫలం పాపుణిత్వా కాలమకంసు. అథ భిక్షూ కోసమ్మియం పిణ్డాయ చరన్తా తం పవత్తిం ఇత్వా పచ్చాభత్తం భగవతో ఆరోచేత్వా తాసం అభిసమ్మరాయం పుచ్చింసు. భగవా చ తాసం అరియఫలాధిగమం భిక్షూనం అభాసి. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన రణ్ణో ఉతేనస్స...పే.... అనిప్పలా కాలజ్ఞతా”తి.

తల్లి అనిప్పలాతి న నిప్పలా, సమ్మత్తసామజ్ఞాఫలా ఏవ కాలజ్ఞతా. తా పన ఫలాని పటిలభన్తియో సామావతియా -

“ఆరమ్భథ నిక్కమథ, యుజ్జథ బుద్ధసాసనే;
ధునాథ మచ్చునో సేనం, నళాగారంవ కుజ్జారో.

“యో ఇమస్మిం ధమ్మవినయే, అప్పమత్తో విహస్సతి;

పహాయ జాతిసంసారం, దుక్ఖస్సంతం కరిస్సతీ”తి. (సం. ని. ౧.౧౮౩; నేత్తి. ౨౯) -

గాథాహి ఓవదియమానా వేదనాపరిగ్రహకమ్మట్టానం మనసి కరోన్తియో విపస్సిత్యా దుతియతతియఫలాని పటిలభింసు. ఖుజ్జత్తరా పన ఆయుసేసస్స అత్తితాయ, పుట్టే తాదిసస్స కమ్మస్స అకతత్తా చ తతో పాసాదతో బహి అహోసి. “దసయోజనంతరే పక్కామీ”తి చ వదన్తి. అథ భిక్షూ ధమ్మసభాయం కథం సముట్టాపేసుం, “ఆవుసో, అననుచ్ఛవికం వత అరియసావికానం ఏవరూపం మరణ”న్తి. సత్థా ఆగత్వా “కాయ నుత్థ, భిక్షవే, ఏతరహి కథాయ సన్నిసిన్నా”తి పుచ్చిత్యా “ఇమాయ నామా”తి వుత్తే , “భిక్షవే, యదిపి తాసం ఇమస్మిం అత్తభావే అయుత్తం, పుట్టే కతకమ్మస్స పన యుత్తమేవ తాహి లద్ధ”న్తి వత్వా తేహి యాచితో అతీతం ఆహరి.

అతీతే బారాణసియం బ్రహ్మదత్తే రజ్జం కారేన్తే అట్ట పచ్చేకబుద్ధా రజ్జో నివేసనే నిబద్ధం భుజ్జన్తి. పఞ్చసతా ఇత్థియో తే ఉపట్టహన్తి. తేసు సత్త జనా హిమవంతం గచ్ఛన్తి, ఏకో నదీతీరసమీపే ఏకస్మిం తిణగహనే సమాపత్తియా నిసీదతి. అథేకదివసం రాజా పచ్చేకబుద్ధేసు గతేసు తాహి ఇత్థిహి సద్ధిం ఉదకకీళం కీళితుకామో తత్త గతో. తా ఇత్థియో దివసభాగం ఉదకే కీళిత్యా సీతపీళితా విసిబ్బితుకామా తం తిణగహనం ఉపరి విసుక్ఖతిణసఞ్చన్నం “తిణరాసీ”తి సజ్ఞాయ పరివారేత్వా అగ్గిం దత్వా తిణేసు ఝూయిత్వా పతన్తేసు పచ్చేకబుద్ధం దిస్సా “రజ్జో పచ్చేకబుద్ధో ఝూయతి, తం రాజా ఇత్వా అమ్మే నాసేస్సతి, సుదడ్డం నం కరిస్సామా”తి సబ్బా ఇతో చితో చ దారుఆదీని ఆహరిత్వా తస్స ఉపరి రాసిం కత్వా ఆలిమ్మేత్వా “ఇదాని ఝూయిస్సతీ”తి పక్కమింసు. తా పరమం అసఞ్ఞోతనికా హుత్వా ఇదాని కమ్మునా బజ్జింసు. పచ్చేకబుద్ధం పన అన్తోసమాపత్తియం సచే దారూనం సకటసహస్సమ్మి ఆహరిత్వా ఆలిమ్మేన్తా ఉసుమాకారమత్తమ్మి గాహేతుం న సక్కోన్తి, తస్మా సో సత్తమే దివసే ఉట్టాయ యథాసుఖం అగమాసి. తా తస్స కమ్మస్స కతత్తా బహూని వస్ససహస్సాని బహూని వస్ససతసహస్సాని నిరయే పచ్చిత్యా తస్సేవ కమ్మస్స విపాకావసేసేన అత్తభావసతే ఇమినావ నియామేన గేహే ఝూయమానే ఝూయింసు. ఇదం తాసం పుబ్బకమ్మం.

యస్మా పన తే ఇమస్మిం అత్తభావే అరియఫలాని సచ్ఛాకంసు, రతనత్తయం పయిరుపాసింసు, తస్మా తత్త అనాగామినియో సుద్ధావాసేసు ఉపపన్నా, ఇతరా కాచి తావతింసేసు, కాచి యామేసు, కాచి తుసితేసు, కాచి నిమ్మానరతీసు, కాచి పరనిమ్మితవసవత్తీసు ఉపపన్నా.

రాజాపి ఖో ఉతేనో “సామావతియా గేహం కిర ఝూయతీ”తి సుత్వా వేగేన ఆగచ్ఛన్తోపి తం పదేసం తాసు దడ్డాసుయేవ సమ్మాపుణి. ఆగత్వా పన గేహం నిబ్బాపేత్వా ఉప్పన్నబలవదోమనస్సో మాగణ్ఠియాయ తథా కారితభావం ఉపాయేన ఇత్వా అరియసావికాసు కతాపరాధకమ్మునా చోదియమానో తస్మా రాజాణం కారేసి సద్ధిం ఇతకేహి. ఏవం సా సపరిజనా సమిత్తబన్ధవా అనయబ్యసనం పాపుణి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం సామావతీపముఖానం తాసం ఇత్థీనం అగ్గిమ్హి అనయబ్యసనాపత్తిహేతుం, మాగణ్ణీయాయ చ సమిత్తబన్ధవాయ రాజాణాయ అనయబ్యసనాపత్తినిమిత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త మోహసమ్మన్ధనో లోకో, భబ్బరూపోవ దిస్సతీతి యో ఇథ సత్తలోకో భబ్బరూపోవ హేతుసమ్మన్నో వియ హుత్వా దిస్సతి, సోపి మోహసమ్మన్ధనో మోహన పలిగుణ్ణితో అత్తహితాహితం అజానన్తో హితే న పటిపజ్జతి, అహితం దుక్ఖావహం బహుఇచ్చ అపుజ్ఞాం ఆచినాతి. “భవరూపోవ దిస్సతీ”తిపి పారో. తస్సత్తో - అయం లోకో మోహసమ్మన్ధనో మోహన పలిగుణ్ణితో, తతో ఏవ భవరూపోవ సస్సతసభావో వియస్స అత్తా దిస్సతి, అజరామరో వియ ఉపట్టాతి, యేన పాణాతిపాతాదీని అకత్తబ్బాని కరోతి.

ఉపధిబన్ధనో బాలో, తమసా పరివారితో. సస్సతోరివ ఖాయతీతి న కేవలఇచ్చ మోహసమ్మన్ధనో ఏవ, అపిచ ఖో ఉపధిబన్ధనోపి అయం అన్ధబాలలోకో అవిజ్ఞాతమసా పరివారితో. ఇదం వుత్తం హోతి - యేన ఇాణేన అవిపరీతం కామే చ ఖన్ధే చ “అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా”తి పస్సేయ్య, తస్స అభావతో యస్మా బాలో అన్ధపుథుజ్ఞునో అజ్ఞాణతమసా సమన్తతో పరివారితో నివుతో, తస్మా సో కామూపధి కిలేసూపధి ఖన్ధూపధీతి ఇమేసం ఉపధీనం వసేన చ ఉపధిబన్ధనో, తతో ఏవ చస్స సోపధిస్స పస్సతో సస్సతో వియ నిచ్ఛో సబ్బకాలభావో వియ ఖాయతి. “అసస్సతిరివ ఖాయతీ”తిపి పారో. తస్సత్తో - అత్తా సబ్బకాలం విజ్జతి ఉపలబ్ధతీతి అజ్ఞో అసస్సతి అనిచ్ఛోతి లోకస్స సో ఉపధి మిచ్ఛాభినివేసవసేన ఏకదేసో వియ ఖాయతి, ఉపట్టహతీతి అత్తో. రకారో హి పదసన్ధికరో. పస్సతో నత్తి కిఞ్చనన్తి యో పన సజ్ఞారే పరిగ్గహేత్వా అనిచ్ఛాదివసేన విపస్సతి, తస్సేవ విపస్సనాపజ్ఞాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ యథాభూతం పస్సతో జానతో పటివిజ్ఞతో రాగాదికిఞ్చనం నత్తి, యేన సంసారే బజ్జేయ్య. తథా అపస్సన్తో ఏవ హి అవిజ్ఞాతణ్ణాదిట్టిఆదిబన్ధనేహి సంసారే బద్ధో సియాతి అధిప్పాయో.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ చూళవగ్గవణ్ణనా.

౮. పాటలిగామియవగ్గో

౧. పరమనిబ్బానపటిసంయుత్తసుత్తవజ్జనా

౭౧. పాటలిగామియవగ్గస్స పరమే నిబ్బానపటిసంయుత్తాయాతి అమతథాతుసన్నిస్సితాయ అసజ్ఞతథాతుయా పవేదనవసేన పవత్తాయ. ధమ్మియా కథాయాతి ధమ్మదేసనాయ. సన్తస్సీతీతి సభావసరసలక్ఖణతో నిబ్బానం దస్సీతి. సమాదపీతీతి తమేవ అత్తం తే భిక్షూ గణ్ఠాపేతి. సముత్తేజేతీతి తదత్థగహణే ఉస్సాహం జనేన్తో తేజేతి జోతేతి. సమ్మహంసీతీతి నిబ్బానగుణేహి సమ్మదేవ సబ్బప్పకారేహి తోసేతి.

అథ వా సన్తస్సీతీతి “సో సబ్బసజ్ఞారసమథో సబ్బూపధిపటినిస్సగ్గా తణ్ణక్ఖయో విరాగో నిరోధో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭; మహావ. ౮) నయేనేవ సబ్బథా తేన తేన పరియాయేన తేసం తేసం అజ్ఞాసయానురూపం సమ్మా దస్సీతి. సమాదపీతీతి “ఇమినా అరియమగ్గేన తం అధిగంతబ్బ”న్తి అధిగమపటిపదాయ సద్ధిం తత్త భిక్షూ నిన్నపోణపబ్బారే కరోన్తో సమ్మా ఆదపేతి గణ్ఠాపేతి. సముత్తేజేతీతి ఏతం దుక్కరం దురభిసమ్మవన్తి “మా సమ్మాపటిపత్తియం పమాదం అన్తరావోసానం ఆపజ్జధ, ఉపనిస్సయసమ్మన్నస్స వీరియవతో నయిదం దుక్కరం, తస్మా సీలవిసుద్ధిఆదివిసుద్ధిపటిపదాయ ఉట్టహథ ఘటయథ వాయమేయ్యాథా”తి నిబ్బానాధిగమాయ ఉస్సాహేతి, తత్త వా చిత్తం వోదపేతి. సమ్మహంసీతీతి “మదనిమ్మదనో పిపాసవినయో ఆలయసముగ్ఘాతో”తి (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతివృ. ౯౦), రాగక్ఖయో దోసక్ఖయో మోహక్ఖయోతి (సం. ని. ౪.౩౬౭; ఇతివృ. ౪౪), అసజ్ఞతన్తి (సం. ని. ౪.౩౬౭), అమతజ్ఞా సన్తన్తిఆదినా చ అనేకపరియాయేన (సం. ని. ౪.౪౦౯) నిబ్బానానిసంసప్పకాసనేన తేసం భిక్షూనం చిత్తం తోసేన్తో హసేన్తో సమ్మహంసేతి సమస్సాసేతి.

తేథాతి తే ఇథ. అట్టిం కత్వాతి “అట్టి కిఞ్చో అయం నో అట్టో అధిగంతబ్బో”తి ఏవం సల్లక్ఖేత్వా తాయ దేసనాయ అట్టికా హుత్వా. మనసి కత్వాతి చిత్తే రపేత్వా అనజ్ఞావిహితా తం దేసనం అత్తనో చిత్తగతమేవ కత్వా. సబ్బం చేతనో సమన్నాహరిత్వాతి సబ్బేన కారకచిత్తేన ఆదితో పట్టాయ యావ పరియోసానా దేసనం ఆవజ్ఞేత్వా, తగ్గతమేవ ఆభోగం కత్వాతి అట్టో. అథ వా సబ్బం చేతనో సమన్నాహరిత్వాతి సబ్బస్మా చిత్తతో దేసనం సమ్మా అను అను ఆహరిత్వా. ఇదం వుత్తం హోతి - దేసేన్తస్స యేహి చిత్తేహి దేసనా కతా, సబ్బస్మా చిత్తతో పవత్తం దేసనం బహి గన్తుం అదేన్తో సమ్మా అవిపరీతం అను అను ఆహరిత్వా అత్తనో చిత్తసన్తానం ఆహరిత్వా యథాదేసితదేసితం దేసనం సుట్టు ఉపధారేత్వా. ఓహితనోతాతి అవహితనోతా, సుట్టు ఉపితనోతా. ఓహితనోతాతి వా అవిక్లిత్తనోతా. తమేవ ఉపలబ్ధమానోపి హి సవనే అవిక్లేపో సతిసంవరో వియ చక్కున్తియాదీసు నోతిన్తియేపి వత్తుమరహతీతి. ఏత్త చ “అట్టిం కత్వా”తిఆదీహి చతూహిపి పదేహి తేసం భిక్షూనం తప్పరభావతో సవనే ఆదరదీపనేన సక్కుచ్చసవనం దస్సీతి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం తేసం భిక్షూనం తస్సా నిబ్బానపటిసంయుత్తాయ ధమ్మకథాయ సవనే ఆదరకారితం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి ఇమం నిబ్బానస్స తబ్బిధురధమ్మదేసనాముఖేన పరమత్థతో విజ్ఞమానభావవిభావనం ఉదానం ఉదానేసి.

తల్లి అర్థితి విజ్ఞతి, పరమత్థతో ఉపలబ్ధతీతి అర్థి. భిక్షవేతి తేసం భిక్షానం ఆలపనం. నను చ ఉదానం నామ పీతిసోమనస్సముత్థాపితో వా ధమ్మసంవేగముత్థాపితో వా ధమ్మపటిగ్గాహకనిరపేక్షో ఉదాహరో, తథా చేవ ఏత్తకేసు సుత్తేసు ఆగతం, ఇథ కస్మా భగవా ఉదానేస్తో తే భిక్షా ఆమన్నేసీతి? తేసం భిక్షానం సజ్ఞాపనత్తం. నిబ్బానపటిసంయుత్తజ్ఞో భగవా తేసం భిక్షానం ధమ్మం దేసేత్వా నిబ్బానగుణానుస్సరణేన ఉప్పన్నపీతిసోమనస్సా ఉదానం ఉదానేసి. ఇథ నిబ్బానవజ్ఞో సబ్బో సభావధమ్మో పచ్చయాయత్తవృత్తికోవ ఉపలబ్ధతి, న పచ్చయనిరపేక్షో. అయం పన నిబ్బానధమ్మో కతమపచ్చయే ఉపలబ్ధతీతి తేసం భిక్షానం చేతోపరివితక్కుమజ్ఞాయ తే చ సజ్ఞాపేతుకామో “అర్థి, భిక్షవే, తదాయతన”నిఆదిమాహ, న ఏకంతతోవ తే పటిగ్గాహకే కత్వాతి వేదితబ్బం. తదాయతనన్తి తం కారణం. దకారో పదసన్నికరో. నిబ్బానజ్ఞో మగ్గఫలజ్ఞాణాదీనం ఆరమ్మణపచ్చయభావతో రూపాదీని వియ చక్కువిజ్ఞాణాదీనం ఆరమ్మణపచ్చయభూతానీతి కారణట్ఠేన “ఆయతన”న్తి వుచ్చతి. ఏత్తావతా చ భగవా తేసం భిక్షానం అసజ్ఞతాయ ధాతుయా పరమత్థతో అర్థిభావం పవేదేసి.

తత్తాయం ధమ్మన్వయో - ఇథ సజ్ఞతధమ్మానం విజ్ఞమానత్తా అసజ్ఞతాయపి ధాతుయా భవితబ్బం తప్పటిపక్షత్తా సభావధమ్మానం. యథా హి దుక్ఖే విజ్ఞమానే తప్పటిపక్షభూతం సుఖమ్మి విజ్ఞతియేవ , తథా ఉడ్డో విజ్ఞమానే సీతమ్మి విజ్ఞతి, పాపధమ్మేసు విజ్ఞమానేసు కల్యాణధమ్మాపి విజ్ఞన్తి ఏవ. వుత్తజ్ఞోతం -

“యథాపి దుక్ఖే విజ్ఞన్తే, సుఖం నామపి విజ్ఞతి;
ఏవం భవే విజ్ఞమానే, విభవోపి ఇచ్చితబ్బకో.

“యథాపి ఉడ్డో విజ్ఞన్తే, అపరం విజ్ఞతి సీతలం;
ఏవం తివిధగ్గి విజ్ఞన్తే, నిబ్బానం ఇచ్చితబ్బకం.

“యథాపి పాపే విజ్ఞన్తే, కల్యాణమపి విజ్ఞతి;

ఏవమేవ జాతి విజ్ఞన్తే, అజాతిమపి ఇచ్చితబ్బక”నిఆది. (బు. వం. ౨.౧౦-౧౨) -

అపిచ నిబ్బానస్స పరమత్థతో అర్థిభావవిచారణం పరతో ఆవిభవిస్సతి.

ఏవం భగవా అసజ్ఞతాయ ధాతుయా పరమత్థతో అర్థిభావం సమ్ముఖేన దస్సేత్వా ఇదాని తబ్బిధురధమ్మాపోహనముఖేనస్స సభావం దస్సేతుం, “యత్థ నేవ పథవీ న ఆపో”నిఆదిమాహ. తత్థ యస్మా నిబ్బానం సబ్బసజ్ఞారవిధురసభావం యథా సజ్ఞతధమ్మేసు కత్థచి నత్తి, తథా తత్థపి సబ్బే సజ్ఞతధమ్మా. న హి సజ్ఞతాసజ్ఞతధమ్మానం సమోధానం సమ్భవతి. తత్తాయం అర్థివిభావనా - యత్థ యస్మిం నిబ్బానే యస్సం అసజ్ఞతధాతుయం నేవ కక్షళకక్షణా పథవీధాతు అర్థి, న పగ్గరణలక్షణా ఆపోధాతు, న ఉణ్ణలక్షణా తేజోధాతు, న విత్థమ్మనలక్షణా వాయోధాతు అర్థి. ఇతి చతుమహాభూతాభావవచనేన యథా సబ్బస్సపి ఉపాదారూపస్స అభావో వుత్తో హోతి తన్నిస్సితత్తా. ఏవం అనవసేసతో కామరూపభవస్స తత్థ అభావో వుత్తో హోతి తదాయత్తవృత్తిభావతో. న హి మహాభూతనిస్సయేన వినా పశ్చాదోకారభవో ఏకవోకారభవో వా సమ్భవతీతి.

ఇదాని అరూపసభావత్వేపి నిబ్బానస్స అరూపభవపరియాపన్నానం ధమ్మానం తత్త అభావం దస్సేతుం, “న ఆకాసానఞ్చాయతనం...పే.... న నేవసఞ్ఞానాసఞ్ఞాయతన”ని వుత్తం. తత్త న ఆకాసానఞ్చాయతనని సద్ధిం ఆరమ్మణేన కుసలవిపాకకిరియభేదో తివిధోపి ఆకాసానఞ్చాయతనచిత్తుత్పాదో నత్థీతి అత్తో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. యదగ్గేన చ నిబ్బానే కామలోకాదీనం అభావో హోతి, తదగ్గేన తత్త ఇథలోకపరలోకానమ్మి అభావోతి ఆహ - “నాయం లోకో న పరలోకో”తి. తస్సత్తో - య్వాయం “ఇత్తత్తం దిట్టధమ్మో ఇథలోకో”తి చ లద్ధవోహరో ఖడ్డాదిలోకో, యో చ “తతో అఞ్ఞాథా పరో అభిసమ్మరాయో”తి చ లద్ధవోహరో ఖడ్డాదిలోకో, తదుభయమ్మి తత్త నత్థీతి. న ఉభో చన్దిమసూరియాతి యస్మా రూపగతే సతి తమో నామ సీయా, తమస్స చ విధమనత్తం చన్దిమసూరియేహి వత్తితబ్బం. సబ్బేన సబ్బం పన యత్త రూపగతమేవ నత్తి, కుతో తత్త తమో. తమస్స వా విధమనా చన్దిమసూరియా, తస్మా చన్దిమా సూరియో చాతి ఉభోపి తత్త నిబ్బానే నత్థీతి అత్తో. ఇమినా ఆలోకసభావతయేవ నిబ్బానస్స దస్సేతి.

ఏత్తావతా చ అనభిసమేతావీనం భిక్షూనం అనాదిమతిసంసారే సుపినంతేపి అననుభూతపుబ్బం పరమగమ్మీరం అతిదుద్దసం సంత్రసుఖుమం అతక్కావచరం అచ్చన్నసంతం పణ్ణితవేదనీయం అతిపణీతం అమతం నిబ్బానం విభావేన్తో పరమం తావ “అత్తి, భిక్షవే, తదాయతన”ని తస్స అత్తిభావా తేసం అఞ్ఞాణాదీని అపనేత్వా “యత్త నేవ పథవీ ...పే.... న ఉభో చన్దిమసూరియా”తి తదఞ్జధమ్మాపోహనముఖేన తం విభావేతి ధమ్మరాజా. తేన పథవీఆదిసబ్బసజ్జతధమ్మవిధురసభావా యా అసజ్జతా ధాతు, తం నిబ్బానని దీపితం హోతి. తేనేవాహ, “తత్రాపాహం, భిక్షవే, నేవ ఆగతిం వదామి”తి.

తత్త తత్రాతి తస్మిం. అపిసద్దో సముచ్చయే. అహం, భిక్షవే, యత్త సజ్ఞారపవత్తే కుతోచి కస్సచి ఆగతిం న వదామి యథాపచ్చయం తత్త ధమ్మమత్తస్స ఉప్పజ్జనతో. ఏవం తస్మిమ్మి ఆయతనే నిబ్బానే కుతోచి ఆగతిం ఆగమనం నేవ వదామి ఆగంతబ్బట్టానతాయ అభావతో. న గతిన్తి కత్తచి గమనం న వదామి గంతబ్బట్టానతాయ అభావతో. న హి తత్త సత్తానం రేపేత్వా జాణేన ఆరమ్మణకరణం ఆగతిగతియో సమ్భవన్తి, నాపి రితిచుతూపపత్తియో వదామి. “తదాపహ”నిపి పాళి. తస్సత్తో - తమ్మి ఆయతనం గామంతరతో గామంతరం వియ న ఆగంతబ్బట్టానతాయ న ఆగతి, న గంతబ్బట్టానతాయ న గతి, పథవీపబ్బతాది వియ అపతిట్టానతాయ న రితి, అపచ్చయత్తా వా ఉప్పాదాభావో, తతో అమతసభావత్తా చవనాభావో, ఉప్పాదనిరోధాభావతో చేవ తదుభయపరిచ్ఛిన్నాయ రితియా చ అభావతో న రితిం న చుతిం న ఉపపత్తిం వదామి. కేవలం పన తం అరూపసభావత్తా అపచ్చయత్తా చ న కత్తచి పతిట్ఠితన్తి అప్పతిట్ఠం. తత్త పవత్తాభావతో పవత్తప్పటిపక్ఖతో చ అప్పవత్తం. అరూపసభావత్తేపి వేదనాదయో వియ కస్సచిపి ఆరమ్మణస్స అనాలమ్మనతో ఉపత్తమ్మనిరపేక్ఖతో చ అనారమ్మణమేవ తం “ఆయతన”ని వుత్తం నిబ్బానం. అయఞ్చ ఏవసద్దో అప్పతిట్ఠమేవ అప్పవత్తమేవాతి పదద్వయేనపి యోజేతబ్బో . ఏసేవన్తో దుక్ఖస్సాతి యదిదం “అప్పతిట్ఠ”నిఆదీహి వచనేహి వణ్ణితం ధోమితం యథావుత్తలక్ఖణం నిబ్బానం, ఏసో ఏవ సకలస్స వట్టదుక్ఖస్స అన్తో పరియోసానం తదధిగమే సతి సబ్బదుక్ఖాభావతో. తస్మా “దుక్ఖస్స అన్తో”తి అయమేవ తస్స సభావోతి దస్సేతి.

పరమసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. దుతియనిబ్బానపటిసంయుత్తసుత్తవణ్ణనా

౭౨. దుతియే ఇమం ఉదానన్తి ఇమం నిబ్బానస్స పకతియా గమ్మీరభావతో దుద్దసభావదీపనం ఉదానం ఉదానేసి. తత్త దుద్దసన్తి సభావగమ్మీరత్తా అతిసుఖుమసణ్ణసభావత్తా చ అనుపచితజ్ఞాణసమ్భారేహి పస్సితుం న సక్కాతి దుద్దసం. వుత్తజ్ఞోతం - “తజ్ఞో తే, మాగణ్ఠీయ, అరియం పజ్ఞాచక్ఖు నత్తి, యేన త్వం ఆరోగ్యం జానేయ్యాసి, నిబ్బానమ్మి పస్సేయ్యాసి”తి (మ. ని. ౨.౨౧౮). అపరమ్మి వుత్తం - “ఇదమ్మి ఖో రానం దుద్దసం, యదిదం సబ్బసజ్ఞారసమథో”తిఆది (మహావ. ౮; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭). అనతన్తి రూపాదిఆరమ్మణేసు, కామాదీసు చ భవేసు నమనతో తన్నిన్నభావేన పవత్తితో సత్తానజ్ఞా తత్త నమనతో తణ్ణా నతా నామ, నత్తి ఏత్త నతాతి అనతం, నిబ్బానన్తి అత్తో. “అనన్త”న్తిపి పరన్తి, నిచ్చసభావత్తా అన్తవిరహితం, అచవనధమ్మం నిరోధం అమతన్తి అత్తో. కేచి పన “అనన్త”న్తి పదస్స “అప్పమాణ”న్తి అత్తం వదన్తి. ఏత్త చ “దుద్దస”న్తి ఇమినా పజ్ఞాయ దుబ్బలీకరణేహి రాగాదికిలేసేహి చిరకాలభావితత్తా సత్తానం అపచ్చయభావనా న సుకరాతి నిబ్బానస్స కిచ్చేన అధిగమనీయతం దస్సేతి. న హి సచ్చం సుదస్సనన్తి ఇమినాపి తమేవత్తం పాకటం కరోతి. తత్త సచ్చన్తి నిబ్బానం. తజ్ఞో కేనచి పరియాయేన అసన్తసభావాభావతో ఏకన్తేనేవ సన్తత్తా అవిపరీతత్తేన సచ్చం. న హి తం సుదస్సనం న సుఖేన పస్సితబ్బం, సుచిరమ్మి కాలం పుజ్జాజ్ఞాణసమ్భారే సమానేన్తేహిపి కసిరేనేవ సమధిగన్తబ్బతో. తథా హి వుత్తం భగవతా - “కిచ్చేన మే అధిగత”న్తి (మహావ. ౮; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭).

పటివిద్ధా తణ్ణా జానతో పస్సతో నత్తి కిజ్ఞానన్తి తజ్ఞా నిరోధసచ్చం సచ్చికిరియాభిసమయవసేన అభిసమేన్తేన విసయతో కిచ్చతో చ ఆరమ్మణతో చ ఆరమ్మణప్పటివేధేన అసమ్మోహప్పటివేధేన చ పటివిద్ధం, యథాపరిజ్ఞాభిసమయవసేన దుక్ఖసచ్చం, భావనాభిసమయవసేన మగ్గసచ్చజ్ఞా అసమ్మోహతో పటివిద్ధం హోతి, ఏవం పహానాభిసమయవసేన అసమ్మోహతో చ పటివిద్ధా తణ్ణా హోతి. ఏవజ్ఞా చత్తారి సచ్చాని యథాభూతం అరియమగ్గపజ్ఞాయ జానతో పస్సతో భవాదీసు నతభూతా తణ్ణా నత్తి, తదభావే సబ్బస్సపి కిలేసవట్టస్స అభావో, తతోవ కమ్మవిపాకవట్టానం అసమ్మవోయేవాతి ఏవం భగవా తేసం భిక్షానం అనవసేసవట్టదుక్ఖవూపసమహేతుభూతం అమతమహానిబ్బానస్స ఆనుభావం పకాసేసి. సేసం వుత్తనయమేవ.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియనిబ్బానపటిసంయుత్తసుత్తవణ్ణనా

౭౩. తతియే అథ ఖో భగవా ఏతమత్తం విదిత్వాతి తదా కిర భగవతా అనేకపరియాయేన సంసారస్స ఆదీనవం పకాసేత్వా సన్తస్సనాదివసేన నిబ్బానపటిసంయుత్తాయ ధమ్మదేసనాయ కతాయ తేసం భిక్షానం ఏతదహోసి - “అయం సంసారో భగవతా అవిజ్ఞాదీహి కారణేహి సహేతుకో పకాసితో, నిబ్బానస్స పన తదుపసమస్స న కిజ్ఞో కారణం వుత్తం, తయిదం అహేతుకం, కథం సచ్చికట్టపరమత్తేన ఉపలబ్బతో”తి. అథ భగవా తేసం భిక్షానం ఏతం యథావుత్తం పరివిత్తక్కుసజ్ఞాతం అత్తం విదిత్వా. ఇమం ఉదానన్తి తేసం భిక్షానం విమతివిధమనత్తజ్ఞోవ ఇథ సమణబ్రాహ్మణానం “నిబ్బానం నిబ్బానన్తి వాచావత్థుమత్తమేవ, నత్తి హి పరమత్తతో నిబ్బానం నామ అనుపలబ్ధమానసభావత్తా”తి లోకాయతికాదయో వియ విప్పటిపన్నానం బహిద్ధా చ పుథుదిట్టిగతికానం మిచ్చావాదభజ్జనత్తజ్ఞా ఇమం అమతమహానిబ్బానస్స పరమత్తతో అత్తిభావదీపనం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అజాతం అభూతం అకతం అసంజ్ఞతన్తి సబ్బానిపి పదాని అజ్ఞామజ్ఞావేవచనాని. అథ వా వేదనాదయో వియ హేతుపచ్చయసమవాయసంజ్ఞతాయ కారణసామగ్గియా న జాతం న నిబ్బత్తన్తి అజాతం, కారణేన వినా, సయమేవ వా న భూతం న పాతుభూతం న ఉప్పున్నన్తి అభూతం, ఏవం అజాతత్తా అభూతత్తా చ యేన కేనచి కారణేన న కతన్తి అకతం, జాతభూతకతసభావో చ నామరూపానం సంజ్ఞతధమ్మానం హోతి, న అసంజ్ఞతసభావస్స నిబ్బానస్సాతి దస్సనత్థం అసంజ్ఞతన్తి వుత్తం. పటిలోమతో వా సమేచ్చ సమ్మాయ పచ్చయేహి కతన్తి సంజ్ఞతం, తథా న సంజ్ఞతం సంజ్ఞతలక్షణరహితన్తి అసంజ్ఞతన్తి. ఏవం అనేకేహి కారణేహి నిబ్బత్తితభావే పటిసిద్ధే “సియా ను ఖో ఏకేనేవ కారణేన కత”న్తి ఆసంజ్ఞాయ “న యేన కేనచి కత”న్తి దస్సనత్థం “అకత”న్తి వుత్తం. ఏవం అపచ్చయమ్మి సమానం “సయమేవ ను ఖో ఇదం భూతం పాతుభూత”న్తి ఆసంజ్ఞాయ తన్నివత్తనత్థం “అభూత”న్తి వుత్తం. “అయశ్చేతస్స అసంజ్ఞతాకతాభూతభావో సబ్బేన సబ్బం అజాతిధమ్మత్తా”తి దస్సేతుం “అజాత”న్తి వుత్తం. ఏవమేతేసం చతున్నమ్మి పదానం సాత్థకభావం విదిత్వా “తయిదం నిబ్బానం అత్థి, భిక్షవే”తి పరమత్థతో నిబ్బానస్స అత్థిభావో పకాసితోతి వేదితబ్బో. ఏత్థ ఉదానేనేన భగవతా, “భిక్షవే”తి ఆలపనే కారణం హేత్థా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

ఇతి సత్థా “అత్థి, భిక్షవే, అజాతం అభూతం అకతం అసంజ్ఞత”న్తి వత్త్వా తత్త హేతుం దస్సేన్తో “నో చేతం, భిక్షవే”తి ఆదిమాహ. తస్సాయం సంజ్ఞేపత్థో - భిక్షవే, యది అజాతాదిసభావా అసంజ్ఞతా ధాతు న అభవిస్స న సియా, ఇథ లోకే జాతాదిసభావస్స రూపాదిక్షణ్ణపశ్చాకసంజ్ఞాతస్స సంజ్ఞతస్స నిస్సరణం అనవసేసవూపసమో న పజ్ఞాయేయ్య న ఉపలబ్ధేయ్య న సమ్మవేయ్య. నిబ్బానస్థో ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తమానా సమ్మాదిట్ఠిఆదయో అరియమగ్గధమ్మా అనవసేసకిలేసే సముచ్చిన్నన్తి. తేనేత్థ సబ్బస్సపి వట్టదుక్ఖస్స అప్పవత్తి అపగమో నిస్సరణం పజ్ఞాయతి.

ఏవం బృతిరేకవసేన నిబ్బానస్స అత్థిభావం దస్సేత్వా ఇదాని అన్వయవసేనపి తం దస్సేతుం, “యస్మా చ ఖో”తి ఆది వుత్తం. తం వుత్తత్థమేవ. ఏత్థ చ యస్మా “అపచ్చయా ధమ్మా, అసంజ్ఞతా ధమ్మా (ధ. సం. దుకమాతికా 2, ౮), అత్థి, భిక్షవే, తదాయతనం, యత్థ నేవ పథవీ (ఉదా. 2౧), ఇదమ్మి ఖో రానం దుద్దసం, యదిదం సబ్బసంజ్ఞారసమథో సబ్బూపధిపటినిస్సగ్గో (మహావ. ౮; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭), అసంజ్ఞతశ్చ వో, భిక్షవే, ధమ్మం దేసేస్సామి అసంజ్ఞతగామినిశ్చ పటిపద”న్తి ఆదిహి (సం. ని. ౪.౩౬౬-౩౬౭) అనేకేహి సుత్తపదేహి, “అత్థి, భిక్షవే, అజాత”న్తి ఇమినాపి చ సుత్తేన నిబ్బానధాతుయా పరమత్థతో సమ్మవో సబ్బలోకం అనుకమ్పమానేన సమ్మాసమ్మద్ధేన దేసితో, తస్మా యదిపి తత్త అపచ్చక్షకారీనమ్మి విజ్ఞానం కజ్ఞా వా విమతి వా నత్తియేవ. యే పన పరనేయ్యబుద్ధినో పుగ్గలా, తేసం విమతివినోదనత్థం అయమేత్థ అధిష్పాయనిద్ధారణముఖేన యుత్తివిచారణా - యథా పరిశ్లోయ్యతాయ సంజ్ఞతరానం కామానం రూపాదీనశ్చ పటిపక్షభూతం తబ్బిదురసభావం నిస్సరణం పజ్ఞాయతి, ఏవం తంసభావానం సబ్బేసమ్మి సంజ్ఞతధమ్మానం పటిపక్షభూతేన తబ్బిదురసభావేన నిస్సరణేన భవితబ్బం. యశ్చేతం నిస్సరణం, సా అసంజ్ఞతా ధాతు. కేశ్చా భియ్యో సంజ్ఞతధమ్మారమ్మణం విపస్సనాశాణం అపి అనులోమశాణం కిలేసే సముచ్చేదవసేన పజహితుం న సక్కోతి. తథా సమ్ముతిసచ్చారమ్మణం పరమజ్ఞానాదీసు శాణం విక్షమ్భనవసేనేవ కిలేసే పజహతి, న సముచ్చేదవసేన. ఇతి సంజ్ఞతధమ్మారమ్మణస్స సమ్ముతిసచ్చారమ్మణస్స చ శాణస్స కిలేసానం సముచ్చేదప్పహనే అసమత్థభావతో తేసం సముచ్చేదప్పహనకరస్స అరియమగ్గశాణస్స తదుభయవిపరీతసభావేన ఆరమ్మణేన భవితబ్బం, సా అసంజ్ఞతా ధాతు. తథా “అత్థి, భిక్షవే, అజాతం అభూతం అకతం అసంజ్ఞత”న్తి ఇదం నిబ్బానపదస్స పరమత్థతో అత్థిభావజోతకం వచనం అవిపరీతత్థం భగవతా భాసితత్తా. యశ్చో భగవతా భాసితం, తం అవిపరీతత్థం పరమత్థం యథా తం “సబ్బే సంజ్ఞారా అనిచ్ఛా,

సబ్బే సజ్జారా దుక్ఖా, సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (అ. ని. 3.౧౩౭; మహాని. ౨౭), తథా నిబ్బానసద్ధో కత్థచి విసయే యథాభూతపరమత్థవిసయో ఉపచారమత్తపుత్తిసబ్బావతో సేయ్యథాపి సీహసద్ధో. అథ వా అత్థేవ పరమత్థతో అసజ్జతా ధాతు, ఇతరతబ్బిపరీతవినిముత్తసభావత్తా సేయ్యథాపి పథవీధాతు వేదనాతి. ఏవమాదీహి నయేహి యుత్తితోపి అసజ్జతాయ ధాతుయా పరమత్థతో అత్తిభావో వేదితబ్బో.

తతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థనిబ్బానపటిసంయుత్తసుత్తవణ్ణనా

౭౪. చతుత్థే అథ ఖో భగవా ఏతమత్థం విదిత్వాతి తదా కిర భగవతా అనేకపరియాయేన సన్దస్సనాదివసేన నిబ్బానపటిసంయుత్తాయ ధమ్మదేసనాయ కతాయ తేసం భిక్షూనం ఏతదహోసి – “అయం తావ భగవతా అమతమహానిబ్బానధాతుయా అనేకాకారవోకారం ఆనిసంసం దస్సీంతేన అనజ్ఞాసాధారణో ఆనుభావో పకాసితో, అధిగమూపాయో పనస్సా న భాసితో, కథం ను ఖో పటిపజ్జంతేహి అష్టేహి అయం అధిగంతబ్బా”తి. అథ భగవా తేసం భిక్షూనం ఏతం యథాపుత్తపరివితక్కుసజ్జాతం అత్థం సబ్బాకారతో విదిత్వా. ఇమం ఉదానంతి తణ్ణావసేన కత్థచి అనిస్సితస్స పస్సద్ధకాయచిత్తస్స వీధిపటిపన్నవిపస్సనస్స అరియమగ్గేన అనవసేసతో తణ్ణాపహాసేన నిబ్బానాధిగమవిభావనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్థ నిస్సితస్స చలితంతి రూపాదిసజ్జారే తణ్ణాదిట్టిహి నిస్సితస్స చలితం “ఏతం మమ, ఏసో మే అత్తా”తి తణ్ణాదిట్టివిప్పన్దితం హోతి. అప్పహీనతణ్ణాదిట్టికస్స హి పుగ్గలస్స సుఖాదీసు ఉప్పన్నేసు తాని అభిభుయ్య విహరితుం అసక్కోంతస్స “మమ వేదనా, అహం వేదియామీ”తిఆదినా తణ్ణాదిట్టిగాహవసేన కుసలప్పవత్తితో చిత్తసన్తానస్స చలనం కమ్పనం, అవక్ఖలితం వా హోతీతి అత్తో. అనిస్సితస్స చలితం నత్తితి యో పన విసుద్ధిపటిపదం పటిపజ్జంతో సమధవిపస్సనాహి తణ్ణాదిట్టియో విక్ఖమ్భేత్వా అనిచ్ఛాద్దివసేన సజ్జారే సమ్మసంతో విహరతి, తస్స తం అనిస్సితస్స యథాపుత్తం చలితం అవక్ఖలితం, విప్పన్దితం వా నత్తి కారణస్స సువిక్ఖమ్భితత్తా.

చలితే అసతీతి యథాపుత్తే చలితే అసతి యథా తణ్ణాదిట్టిగాహో నప్పవత్తంతి, తథా వీధిపటిపన్నాయ విపస్సనాయ తం ఉస్సుక్కుంతస్స. పస్సద్ధీతి విపస్సనాచిత్తసహజాతానం కాయచిత్తానం సారమ్భకరకిలేసవూపసమిసీ దువిధాపి పస్సద్ధి హోతి. పస్సద్ధియా సతి నతి న హోతీతి పుబ్బేనాపరం విసేసయుత్తాయ పస్సద్ధియా సతి అనవజ్జసుఖాధిట్టానం సమాధిం వడ్డేత్వా తం పజ్ఞాయ సమవాయకరణేన సమధవిపస్సనం యుగనద్ధం యోజేత్వా మగ్గపరమ్మరాయ కిలేసే ఖేపేంతస్స కామభవాదీసు నమనతో “నతీ”తి లద్ధనామా తణ్ణా అరహత్తమగ్గక్షణే అనవసేసతో న హోతి, అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదితత్తా న ఉప్పజ్జతీతి అత్తో.

నతియా అసతీతి అరహత్తమగ్గేన తణ్ణాయ సుప్పహీనత్తా భవాదిఅత్థాయ ఆలయనికంతి పరియుట్టానే అసతి. ఆగతిగతి న హోతీతి పటిసన్ధివసేన ఇథ ఆగతి ఆగమనం చుతివసేన గతి ఇతో పరలోకగమనం పేచ్చభావో న హోతి న పవత్తతి. ఆగతిగతియా అసతీతి పుత్తనయేన ఆగతియా చ గతియా చ అసతి. చుత్తాపపాతో న హోతీతి అపరాపరం చవనుపపజ్జనం న హోతి న పవత్తతి. అసతి హి కిలేసవట్టే కమ్మవట్టం పచ్చిన్నమేవ, పచ్చిన్నే చ తస్మిం కుతో విపాకవట్టస్స సమ్భవో.

తేనాహ - “చుతూపపాతే అసతి నేవిధ న హుర”నిఆది. తత్త యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా బాహియసుత్తే విత్తారతో వుత్తమేవ. తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో.

ఇతి భగవా ఇధాపి తేసం భిక్షూనం అనవసేసతో వట్టదుక్ఖవూపసమహేతుభూతం అమతమహానిబ్బానస్స ఆనుభావం సమ్మాపటిపత్తియా పకాసేతి.

చతుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. చున్దసుత్తవణ్ణనా

౭౩. పఞ్చమే మల్లేసూతి ఏవంనామకే జనపదే. మహతా భిక్షుసజ్ఞేనాతి గుణమహత్తసజ్ఞామహత్తేహి మహతా. సో హి భిక్షుసజ్ఞో సీలాదిగుణవిసేసయోగేనపి మహా తత్త సబ్బపచ్చిమకస్స సోతాపన్నభావతో, సజ్ఞామహత్తేనపి మహా అపరిచ్చిన్నగణనత్తా. ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్ఞనతో పట్టాయ హి ఆగతాగతా భిక్షూ న పక్కమింసు. చున్దస్సాతి ఏవంనామకస్స. కమ్మారపుత్తస్సాతి సువణ్ణకారపుత్తస్స. సో కిర అడ్డో మహాకుటుమ్మికో భగవతో పరమదస్సనేనేవ సోతాపన్నో హుత్వా అత్తనో అమ్మవనే సత్తువసనానుచ్చవికం గన్ధకుటిం, భిక్షుసజ్ఞస్స చ రత్తిట్టానదివాట్టానఉపట్టానసాలాకుటిమణ్ణపచబ్బమనాదికే చ సమ్పాదేత్వా పాకారపరిక్ఖిత్తం ద్వారకోట్టకయుత్తం విహారం కత్వా బుద్ధప్పముఖస్స సజ్ఞస్స నియ్యాదేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం - “తత్త సుదం భగవా పావాయం విహరతి చున్దస్స కమ్మారపుత్తస్స అమ్మవనే”తి.

పటియాదాపేత్వాతి సమ్పాదేత్వా. “సూకరమద్దవన్తి సూకరస్స ముదుసినిద్ధం పవత్తమంస”న్తి మహాఅట్టకథాయం వుత్తం. కేచి పన “సూకరమద్దవన్తి న సూకరమంసం, సూకరేహి మద్దితవంసకళీరో”తి వదన్తి. అఞ్ఞో “సూకరేహి మద్దితప్పదేసే జాతం అహిఛత్తక”న్తి. అపరే పన “సూకరమద్దవం నామ ఏకం రసాయన”న్తి భణింసు . తఞ్ఞో చున్దో కమ్మారపుత్తో “అజ్ఞ భగవా పరినిబ్బాయిస్సత్తీ”తి సుత్వా “అప్పేవ నామ నం పరిభుజ్జేత్వా చిరతరం తిట్ఠేయ్యా”తి సత్థు చిరజీవితుకమృతాయ అదాసేతి వదన్తి.

తేన మం పరివిసాతి తేన మమం భోజేహి. కస్మా భగవా ఏవమాహ? పరానుద్దయతాయ. తఞ్చ కారణం పాళియం వుత్తమేవ. తేన అభిహటభిక్ఖాయ పరేసం అపరిభోగారహతో చ తథా వత్తుం వట్టతీతి దస్సితం హోతి. తస్మిం కిర సూకరమద్దవే ద్విసహస్సదీపపరివారేసు చతూసు మహాదీపేసు దేవతా ఓజం పక్ఖిపింసు. తస్మా తం అఞ్ఞో కేచి సమ్మా జీరాపేతుం న సక్కితి, తమత్థం పకాసేన్తో సత్థా పరూపవాదమోచనత్థం “నాహం తం, చున్ద, పస్సామీ”తిఆదినా సీహనాదం నది. యే హి పరే ఉపవదేయ్యుం “అత్తనా పరిభుత్తావసేసం నేవ భిక్షూనం, న అఞ్ఞోసం మనుస్సానం అదాసి, ఆవాటే నిఖణాపేత్వా వినాసేసీ”తి, “తేసం వచనోకాసో మా హోతూ”తి పరూపవాదమోచనత్థం సీహనాదం నది.

తత్త సదేవకేతిఆదీసు సహ దేవేహితి సదేవకో, సహ మారేనాతి సమారకో, సహ బ్రహ్మనాతి సబ్రహ్మకో, సహ సమణబ్రాహ్మణోహితి సస్సమణబ్రాహ్మణీ, పజాతత్తా పజా, సహ దేవమనుస్సేహితి సదేవమనుస్సా. తస్మిం సదేవకే లోకే... పే.... సదేవమనుస్సాయ. తత్త సదేవకవచనేన పఞ్చకామావచరదేవగ్గహణం, సమారకవచనేన ఛట్ఠకామావచరదేవగ్గహణం, సబ్రహ్మకవచనేన బ్రహ్మకాయికాదిబ్రహ్మగ్గహణం, సస్సమణబ్రాహ్మణీవచనేన సాసనస్స

పచ్చట్టికపచ్చామిత్తసమణబ్రాహ్మణగృహణం సమితపాపబాహితపాపసమణబ్రాహ్మణగృహణం, పజావచనేన సత్తలోకగృహణం, సదేవమనుస్సవచనేన సమ్ముతిదేవఅవసేసమనుస్సగృహణం. ఏవమేత్థ తీహి పదేహి ఓకాసలోకవసేన, ద్వీహి పజావసేన సత్తలోకో గహితోతి వేదితబ్బో. అపరో నయో - సదేవకవచనేన అరూపావచరలోకో గహితో, సమారకవచనేన ఛకామావచరదేవలోకో, సబ్రహ్మకవచనేన రూపీ బ్రహ్మలోకో, సస్సమణబ్రాహ్మణవచనేన చతుపరిసవసేన సమ్ముతిదేవేహి సహ మనుస్సలోకో, అవసేససత్తలోకో వా గహితోతి వేదితబ్బో.

భుత్తావిస్సాతి భుత్తవతో. ఖరోతి ఫరుసో. ఆబాధోతి విసభాగరోగో. పబాహ్లాతి బలవతియో. మారణన్తికాతి మరణన్తా మరణసమీపపాపనసమత్థా. సతో సమ్మజ్ఞానో అధివాసేసీతి సతిం ఉపట్టితం కత్వా ఇాణేన పరిచ్ఛిన్ధిత్వా అధివాసేసి. అవిహజ్ఞామానోతి వేదనానువత్తనవసేన అసల్లక్ఖితధమ్మో వియ అపరాపరం పరివత్తనం అకరోన్తో అపీళియమానో అదుక్ఖియమానో వియ అధివాసేసి. భగవతో హి వేళువగామకేయేవ తా వేదనా ఉప్పన్నా, సమాపత్తిబలేన పన విక్ఖమ్భితా యావ పరినిబ్బానదివసా న ఉప్పజ్జింసు దివసే దివసే సమాపత్తీహి పటిపణామనతో. తం దివసం పన పరినిబ్బాయితకామో “కోటిసహస్సహత్థీనం బలం ధారేన్తానం వజిరసజ్ఞాతసమానకాయానం అపరిమితకాలం ఉపచితపుజ్ఞాసమ్మారానమ్మి భవే సతి ఏవరూపా వేదనా పవత్తన్తి, కిమిదం పన అజ్ఞోస”న్తి సత్తానం సంవేగజననత్థం సమాపత్తిం న సమాపజ్ఞి, తేన వేదనా ఖరా వత్తింసు. ఆయామాతి ఏహి యామ.

చున్దస్స భత్తం భుజ్జోత్వాతిఆదికా అపరభాగే ధమ్మసజ్ఞాహకేహి రపితా గాథా. తత్థ భుత్తస్స చ సూకరమద్ధవేనాతి భుత్తస్స ఉదపాది, న పన భుత్తపచ్చయా. యది హి అభుత్తస్స ఉప్పజ్జిస్సా, అతిఖరో అభవిస్సా, సినిద్ధభోజనం పన భుత్తత్తా తనుకా వేదనా అహోసి, తేనేవ పదసా గన్తుం అసక్తి. ఏతేన య్వాయం “యస్స తం పరిభుత్తం సమ్మా పరిణామం గచ్ఛేయ్య అజ్ఞాత్ర తథాగతస్సా”తి సీహానాదో నదితో, తస్స సాత్థకతా దస్సితా. బుద్ధానజ్ఞో అట్టానే గజ్జితం నామ నత్తి. యస్మా తం పరిభుత్తం భగవతో న కిఞ్చి వికారం ఉప్పాదేసి, కమ్మేన పన లద్ధోకాసేన ఉప్పాదియమానం వికారం అప్పమత్తతాయ ఉపసమేన్తో సరిరే బలం ఉప్పాదేసి, యేన యథా వక్ఖమానం తివిధం పయోజనం సమ్మాదేసి, తస్మా సమ్మదేవ తం పరిణామం గతం, మారణన్తికత్తా పన వేదనానం అవిజ్ఞాతం అపాకటం అహోసీతి. **విరిచ్చమానోతి** అభిణ్ణం పవత్తలోహితవిరేచనోవ సమానో. అవోచాతి అత్తనా ఇచ్చితట్టానే పరినిబ్బానత్తాయ ఏవమాహ.

కస్మా పన భగవా ఏవం రోగే ఉప్పన్నే కుసినారం అగమాసి, కిం అజ్ఞాత్థ న సక్కా పరినిబ్బాయితున్తి? పరినిబ్బాయితం నామ న కత్థచి న సక్కా, ఏవం పన చిన్తేసి - మయి కుసినారం గతే మహాసుదస్సనసుత్తదేసనాయ (దీ. ని. ౨.౨౪౧) అట్టుప్పత్తి భవిస్సతి, తాయ యా దేవలోకే అనుభవితబ్బసదిసా సమ్మత్తి మనుస్సలోకే మయా అనుభూతా, తం ద్వీహి భాణవారేహి పటిమణ్ణేత్వా దేసేస్సామి, తం సుత్వా బహూ జనా కుసలం కత్తబ్బం మజ్జేస్సన్తి. సుభద్ధోపి కత్థ మం ఉపసంక్కమిత్వా పజ్ఞం పుచ్చిత్వా విస్సజ్జనపరియోసానే సరణేసు పతిట్టాయ పబ్బజిత్వా లద్ధూపసమ్మదో కమ్మట్టానం భావేత్వా మయి ధరన్తేయేవ అరహత్తం పత్వా పచ్చిమసావకో నామ భవిస్సతి. అజ్ఞాత్థ మయి పరినిబ్బుతే ధాతునిమిత్తం మహాకలహో భవిస్సతి, లోహితం నదీ వియ సద్దిస్సతి. కుసినారాయం పన పరినిబ్బుతే దోణబ్రాహ్మణో తం వివాదం వూపసమేత్వా ధాతుయో విభజిత్వా దస్సతీతి ఇమాని తీణి కారణాని పస్సన్తో భగవా మహతా ఉస్సాహేన కుసినారం అగమాసి.

ఇజ్ఞాతి చోదనత్తే నిపాతో. కిలన్తోస్మితి పరిస్సన్తో అస్మి. తేన యథాపుత్తవేదనానం బలవభావం ఏవ దస్సేతి. భగవా హి అత్తనో ఆనుభావేన తదా పదసా అగమాసి, అజ్ఞోసం పన యథా పదుద్ధారమ్మి కాతుం న సక్కా, తథా వేదనా తిఖిణా ఖరా కటుకా వత్తింసు. తేనేవాహ “నిసీదిస్సామీ”తి.

ఇదానీతి అధునా. లుళితన్తి మద్దితం వియ ఆకులం. ఆవిలన్తి ఆలులం. అచ్చోదకాతి తనుపసన్నసలిలా. సాతోదకాతి మధురతోయా. సీతోదకాతి సీతలజలా. సేతోదకాతి నిక్కద్దమా . ఉదకజ్ఞో సభావతో సేతవణ్ణం, భూమివసేన కద్దమావిలతాయ చ అజ్ఞోదిసం హోతి, కకుధాపి నదీ విమలవాళికా సమోకిణ్ణా సేతవణ్ణా సన్దతి. తేన పుత్తం “సేతోదకా”తి. సుపతిత్థాతి సున్దరతిత్థా. రమణీయాతి మనోహరభూమిభాగతాయ రమితబ్బా యథాపుత్తఉదకసమ్మత్తియా చ మనోరమా.

కిలన్తోస్మి చున్దక, నిపజ్ఞిస్సామీతి తథాగతస్స హి -

“కాళావకఇచ్చ గగ్గేయ్యం, పణ్ణరం తమ్బపిఙ్గలం;
గన్ధమఙ్గలహేమఇచ్చ, ఉపోసథచద్దన్తిమే దసా”తి. -

ఏవం పుత్తేసు దససు హత్తికులేసు కాళావకసజ్ఞాతానం యం దసన్నం పకతిహత్తీనం బలం, తం ఏకస్స గగ్గేయ్యస్సాతి ఏవం దసగుణితాయ గణనాయ పకతిహత్తీనం కోటిసహస్సబలప్పమాణం సరీరబలం. తం సబ్బమ్మి తస్మిం దివసే పచ్చాభత్తతో పట్టాయ చఙ్గారే పక్కిత్తఉదకం వియ పరిక్ఖయం గతం. పావాయ తిగాపుతే కుసినారా. ఏతస్మిం అన్తరే పిచ్చావీసతియా రానేసు నిసీదిత్వా మహన్తం ఉస్సాహం కత్వా ఆగచ్ఛన్తో సూరియత్తఙ్గమనవేలాయ భగవా కుసినారం పాపుణీతి ఏవం “రోగో నామ సబ్బం ఆరోగ్యం మద్దన్తో ఆగచ్ఛతీ”తి ఇమమత్థం దస్సేన్తో సదేవకస్స లోకస్స సంవేగకరం వాచం భాసన్తో “కిలన్తోస్మి, చున్దక, నిపజ్ఞిస్సామీ”తి ఆహ.

సీహసేయ్యన్తి ఏత్థ కామభోగీసేయ్యా పేతసేయ్యా తథాగతసేయ్యా సీహసేయ్యాతి చతన్తో సేయ్యా. తత్థ “యేభుయ్యేన, భిక్ఖవే, కామభోగీ వామేన పస్సేన సేయ్యం కప్పేన్తీ”తి (అ. ని. ౪.౨౪౬) అయం కామభోగీసేయ్యా. “యేభుయ్యేన , భిక్ఖవే, పేతా ఉత్తానా సేన్తీ”తి (అ. ని. ౪.౨౪౬) అయం పేతసేయ్యా. చతుత్థజ్ఞానం తథాగతసేయ్యా. “సీహో, భిక్ఖవే, మిగరాజా దక్ఖిణేన పస్సేన సేయ్యం కప్పేతీ”తి (అ. ని. ౪.౨౪౬) అయం సీహసేయ్యా. అయజ్ఞో తేజుస్సదశరియాపథత్తా ఉత్తమసేయ్యా నామ. తేన పుత్తం - “దక్ఖిణేన పస్సేన సీహసేయ్యం కప్పేసీ”తి. పాదే పాదన్తి దక్ఖిణపాదే వామపాదం. అచ్చాధాయాతి అతిఆధాయ, గోప్పకం అతిక్కమ్మ రపేత్వా. గోప్పకేన హి గోప్పకే, జాణునా జాణుమ్మి సజ్ఞట్టియమానే అభిణ్ణం వేదనా ఉప్పజ్జన్తి , సేయ్యా ఫాసుకా న హోతి. యథా పన న సజ్ఞట్టితి, ఏవం అతిక్కమ్మ రపేతే వేదనా నుప్పజ్జన్తి, సేయ్యా ఫాసుకా హోతి. తస్మా ఏవం నిపజ్ఞి.

గన్త్యాన బుద్ధోతి ఇమా గాథా అపరభాగే ధమ్మసజ్ఞాహకేహి రపేతా. తత్థ నదికన్తి నదిం. అప్పటిమోధ లోకేతి అప్పటిమో ఇథ ఇమస్మిం సదేవకే లోకే. వ్హత్వా చ పివిత్వా చుదతారీతి గత్తానం సీతికరణవసేన వ్హత్వా చ పానీయం పివిత్వా చ నదితో ఉత్తరి. తదా కిర భగవతి వ్హాయన్తే అన్తోనదియం మచ్చకచ్చపా, ఉదకం, ఉభోసు తీరేసు వనసణ్ణో, సబ్బో చ సో భూమిభాగోతి సబ్బం సువణ్ణవణ్ణమేవ అహోసి. పురక్ఖతోతి గుణవిసిట్టసత్తుత్తమగరుభావతో సదేవకేన లోకేన పూజాసమ్మానవసేన పురక్ఖతో. భిక్ఖుగణస్స మజ్జేతి భిక్ఖుసజ్ఞస్స మజ్జే. తదా భిక్ఖూ భగవతో వేదనానం అధిమత్తభావం

విదిత్వా ఆసన్నా హుత్వా సమన్తతో పరివారేత్వావ గచ్ఛన్తి. సత్తాతి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్తేహి సత్తానం అనుసాసనతో సత్తా. పవత్తా భగవా ఇథ ధమ్మేతి భాగ్యవన్తతాదీహి భగవా ఇథ సీలాదిసాసనధమ్మే పవత్తా, ధమ్మే వా చతురాసీతిధమ్మక్ఖన్ధసహస్సాని పవత్తా పవత్తేతా. అమ్మవనన్తి తస్సా ఏవ నదియా తీరే అమ్మవనం. ఆమన్తయి చున్తకన్తి తస్మిం కిర ఖణే ఆయస్మా ఆనన్తో ఉదకసాటికం పీళేన్తో ఓహీయి, చున్తకత్థేరో సమీపే అహోసి. తస్మా తం భగవా ఆమన్తయి. పముఖే నిసీదీతి వత్తసీసేన సత్తు పురతో నిసీది “కిం ను ఖో సత్తా ఆణాపేతీ”తి. ఏత్తావతా ధమ్మభణ్ణాగారికో అనుప్పత్తో. ఏవం అనుప్పత్తం అథ ఖో భగవా ఆయస్మన్తం ఆనన్తం ఆమన్తేసి.

ఉపదహీయ్యాతి ఉప్పాదేయ్య, విప్పటిసారస్స ఉప్పాదకో కోచి పురిసో సియా అపి భవేయ్య. అలాభాతి యే అజ్ఞోసం దానం దదన్తానం దానానిసంససజ్ఞాతా లాభా హోన్తి, తే అలాభా. దుల్లధన్తి పుజ్జావిసేసేన లద్ధమ్మి మనుస్సత్తం దుల్లద్ధం. యస్స తేతి యస్స తవ. ఉత్తణ్ణులం వా అతికిలిన్నం వా కో తం జానాతి, కీదిసమ్మి పచ్చిమం పిణ్ణపాతం భుజ్జేత్వా తథాగతో పరినిబ్బుతో, అద్ధా తేన యం వా తం వా దిన్నం భవిస్సతీతి. లాభాతి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికా దానానిసంససజ్ఞాతా లాభా. సులద్ధన్తి తుయ్థం మనుస్సత్తం సులద్ధం. సమ్ముఖాతి సమ్ముఖతో, న అనుస్సవేన న పరమ్మరాయాతి అత్తో. మేతన్తి మే ఏతం మయా ఏతం. ద్వేమేతి ద్వే ఇమే. సమసమఫలాతి సబ్బాకారేన సమాసఫలా.

నను చ యం సుజాతాయ దిన్నం పిణ్ణపాతం భుజ్జేత్వా తథాగతో అభిసమ్మద్ధో, తం కిలేసానం అప్పహీనకాలే దానం, ఇదం పన చున్దస్స దానం ఖీణాసవకాలే, కస్మా ఏతాని సమఫలానీతి? పరినిబ్బానసమతాయ సమాపత్తిసమతాయ అనుస్సరణసమతాయ చ. భగవా హి సుజాతాయ దిన్నం పిణ్ణపాతం భుజ్జేత్వా సఉపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతో, చున్దేన దిన్నం భుజ్జేత్వా అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతోతి ఏవం పరినిబ్బానసమతాయపి సమఫలాని. అభిసమ్మజ్జనదివసే చ అగ్గమగ్గస్స హేతుభూతా చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా సమాపత్తియా సమాపజ్జి, పరినిబ్బానదివసేపి సబ్బా తా సమాపజ్జి. ఏవం సమాపత్తిసమతాయపి సమఫలాని. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“యస్స చేతం పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జేత్వా అనుత్తరం అప్పమాణం చేతోసమాధిం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి, అప్పమాణో తస్స పుజ్జాభిసన్తో కుసలాభిసన్తో”తిఆది. -

సుజాతా చ అపరభాగే అన్తోసి “న కిర సా రుక్ఖదేవతా, బోధిసత్తో కిరేస, తం కిర పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జేత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధో, సత్తసత్తాహం కిరస్స తేన యాపనా అహోసి”తి. తస్సా ఇదం సుత్వా “లాభా వత మే”తి అనుస్సరన్తియా బలవపీతినోమనస్సం ఉదపాది. చున్దస్సపి అపరభాగే “అవసానపిణ్ణపాతో కిర మయా దిన్నో, ధమ్మసీసం కిర మయా గహితం, మయ్థం కిర పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జేత్వా సత్తా అత్తనా చిరకాలాభిపత్తితాయ అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతో”తి సుత్వా “లాభా వత మే”తి అనుస్సరతో బలవపీతినోమనస్సం ఉదపాది. ఏవం అనుస్సరణసమతాయపి సమఫలాని ద్వేపి పిణ్ణపాతదానానీతి వేదితబ్బాని.

ఆయుసంవత్తనికన్తి దీఘాయుకసంవత్తనికం. ఉపచితన్తి పసుతం ఉప్పాదితం. యససంవత్తనికన్తి పరివారసంవత్తనికం. ఆధిపతేయ్యసంవత్తనికన్తి సేట్టభావసంవత్తనికం.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం దానస్స మహప్పలతజ్ఞోవ సీలాదిగుణేహి అత్తనో చ అనుత్తరదక్ఖిణ్యభావం అనుపాదాపరినిబ్బానజ్ఞాతి తివిధమ్మి అత్తం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త దదతో పుష్కం పవడ్డతీతి దానం దేన్తస్స చిత్తసమ్మత్తియా చ దక్ఖిణేయ్యసమ్మత్తియా చ దానమయం పుష్కం ఉపచీయతి, మహప్పలతరశ్చ మహానిసంసతరశ్చ హోతీతి అట్టో. అథ వా దదతో పుష్కం పవడ్డతీతి దేయ్యధమ్మం పరిచ్ఛజన్తో పరిచ్ఛాగచేతనాయ బహులీకతాయ అనుక్కమేన సబ్బత్థ అనాపత్తిబహులో సువిసుద్ధసీలం రక్ఖిత్వా సమధవిపస్సనశ్చ భావేతుం సక్కోతీతి తస్స దానాదివసేన తివిధమ్మి పుష్కం అభివడ్డతీతి ఏవమేత్థ అట్టో వేదితబ్బో. సంయమతోతి సీలసంయమేన సంయమన్తస్స, సంవరే రితస్సాతి అట్టో. వేరం న చీయతీతి పశ్చావిధవేరం న పవడ్డతి, అదోసపధానత్తా వా అధిసీలస్స కాయవాచాచిత్తేహి సంయమన్తో సువిసుద్ధసీలో ఖన్తిబహులతాయ కేనచి వేరం న కరోతి, కుతో తస్స ఉపచయో. తస్మా తస్స సంయమతో సంయమన్తస్స, సంయమహేతు వా వేరం న చీయతి. కుసలో చ జహాతి పాపకన్తి కుసలో పన శాణసమ్మన్నో సువిసుద్ధసీలే పతిట్టితో అట్టంసాయ ఆరమ్మణేసు అత్తనో అనురూపం కమ్మట్టానం గహేత్వా ఉపచారప్పనాభేదం ఝానం సమ్మాదేన్తో పాపకం లామకం కామచ్ఛన్దాదిఅకుసలం విక్ఖమ్భనవసేన జహాతి పరిచ్ఛజతి. సో తమేవ ఝానం పాదకం కత్వా సజ్ఞారేసు ఖయవయం పట్టపేత్వా విపస్సనాయ కమ్మం కరోన్తో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరియమగ్గేన అనవసేసం పాపకం లామకం అకుసలం సముచ్ఛేదవసేన జహాతి. రాగదోసమోహక్లయా స నిబ్బుతోతి సో ఏవం పాపకం పజహిత్వా రాగాదీనం ఖయా అనవసేసకేలేసనిబ్బానేన, తతో పరం ఖన్ధనిబ్బానేన చ నిబ్బుతో హోతీతి ఏవం భగవా చున్తస్స చ దక్ఖిణసమ్మత్తిం, అత్తనో చ దక్ఖిణేయ్యసమ్మత్తిం నిస్సాయ పీతివేగవిస్సట్టం ఉదానం ఉదానేసి.

పశ్చామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పాటలిగామియసుత్తవణ్ణనా

౭౬. ఛట్టే మగధేసూతి మగధరట్టే. మహతాతి ఇధాపి గుణమహత్తేనపి అపరిచ్ఛిన్నసజ్ఞత్తా గణనమహత్తేనపి మహతా భిక్ఖుసజ్ఞేన. పాటలిగామోతి ఏవంనామకో మగధరట్టే ఏకో గామో. తస్స కిర గామస్స మాపనదివసే గామగ్గహణట్టానే ద్వే తయో పాటలజ్ఞరా పథవితో ఉబ్బిజ్జిత్వా నిక్ఖమింసు. తేన తం “పాటలిగామో”త్వేవ వోహరింసు. తదవసరీతి తం పాటలిగామం అవసరి అనుపాపుణి. కదా పన భగవా పాటలిగామం అనుపాపుణి? హేట్థా వుత్తనయేన సావత్థియం ధమ్మసేనాపతినో చేతియం కారాపేత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా రాజగహే వసన్తో తత్త ఆయస్మతో మహామోగ్గల్లానస్స చ చేతియం కారాపేత్వా తతో నిక్ఖమిత్వా అమ్బులట్టికాయం వసిత్వా అతురితచారికావసేన జనపదచారికం చరన్తో తత్త తత్త ఏకరత్తివాసేన వసిత్వా లోకం అనుగ్గణ్ణన్తో అనుక్కమేన పాటలిగామం అనుపాపుణి.

పాటలిగామియాతి పాటలిగామవాసినో ఉపాసకా. తే కిర భగవతో పఠమదస్సనేన కేచి సరణేసు, కేచి సీలేసు, కేచి సరణేసు చ సీలేసు చ పతిట్టితా. తేన వుత్తం “ఉపాసకా”తి. యేన భగవా తేనుపసజ్ఞమింసూతి పాటలిగామే కిర అజాతసత్తనో లిచ్ఛవిరాజునశ్చ మనుస్సా కాలేన కాలం గన్త్యా గేహసామికే గేహతో నీహరిత్వా మాసమ్మి అడ్డమాసమ్మి వసన్తి. తేన పాటలిగామవాసినో మనుస్సా నిచ్చుపద్దుతా “ఏతేసజ్జోవ ఆగతకాలే వసనట్టానం భవిస్సతీ”తి ఏకపస్సి ఇస్సరానం భణ్ణప్పటిసామనట్టానం, ఏకపస్సి వసనట్టానం, ఏకపస్సి ఆగన్తుకానం అద్ధికమనుస్సానం, ఏకపస్సి దలిద్దానం కపణమనుస్సానం, ఏకపస్సి గిలానానం వసనట్టానం భవిస్సతీతి సబ్బేసం అజ్ఞమజ్ఞం అఘట్టేత్వా వసనప్పహోనకం నగరమజ్ఞే మహాసాలం కారేసుం, తస్సా నామం ఆవసథాగారన్తి. తం దివసశ్చ నిట్టానం అగమాసి. తే తత్త గన్త్యా హత్థకమ్మసుధాకమ్మచిత్తకమ్మాదివసేన సుపరినిట్టితం సుసజ్జితం దేవవిమానసదిసం తం ద్వారకోట్టకతో పట్టాయ

ఓలోకేత్వా “ఇదం ఆవసథాగారం అతివియ మనోరమం సస్సిరికం, కేన ను ఖో పరమం పరిభుతం అష్టాకం దీఘరతం హితాయ సుఖాయ అస్సా”తి చిన్తేసుం, తస్మిన్యేవ చ ఖణే “భగవా తం గామం అనుప్పత్తో”తి అన్వేసుం. తేన తే ఉప్పన్నపీతిసోమనస్సా “అష్టేహి భగవా గత్వాపి ఆనేతబ్బో సియా, సో పన సయమేవ అష్టాకం వసనట్టానం సమ్మత్తో, అజ్జ మయం భగవంతం ఇథ వసాపేత్వా పరమం పరిభుజ్జాపేస్సామ తథా భిక్కుసఙ్ఖం, భిక్కుసఙ్ఖే ఆగతే తేపిటకం బుద్ధవచనం ఆగతమేవ భవిస్సతి, సత్తారం మఙ్గలం వదాపేస్సామ, ధమ్మం కథాపేస్సామ. ఇతి తీహి రతనేహి పరిభుత్తే పచ్ఛా అష్టాకఞ్చ పరేసఞ్చ పరిభోగో భవిస్సతి, ఏవం నో దీఘరతం హితాయ సుఖాయ భవిస్సత్తి”తి సన్నిట్టానం కత్వా ఏతదత్థమేవ భగవంతం ఉపసఙ్కమింసు. తస్మా ఏవమాహంసు - “అధివాసేతు నో, భన్తే భగవా, ఆవసథాగార”న్తి.

యేన ఆవసథాగారం తేనుపసఙ్కమింసూతి కిఞ్చాపి తం తం దివసమేవ పరినిట్టితత్తా దేవవిమానం వియ సుసజ్జితం సుపటిజగ్గితం, బుద్ధారహం పన కత్వా న పఞ్ణత్తం, “బుద్ధా నామ అరఙ్గాఙ్గాసయా అరఙ్గారామా, అన్తోగామే వసేయ్యం వా నో వా, తస్మా భగవతో రుచిం జానిత్వావ పఞ్ణాపేస్సామా”తి చిన్తేత్వా తే భగవంతం ఉపసఙ్కమింసు, ఇదాని భగవతో రుచిం జానిత్వా తథా పఞ్ణాపేతుకామా యేన ఆవసథాగారం తేనుపసఙ్కమింసు. సబ్బసన్ధరిం ఆవసథాగారం సన్ధరిత్వాతి యథా సబ్బమేవ సన్ధతం హోతి, ఏవం తం సన్ధరిత్వా సబ్బపరమం తావ “గోమయం నామ సబ్బమఙ్గలేసు వత్తతీ”తి సుధాపరికమ్మకతమ్పి భూమిం అల్లగోమయేన ఓపుఞ్జాపేత్వా పరిసుఙ్ఖభావం ఇత్వా యథా అక్కన్తట్టానే పదం న పఞ్ణాయతి, ఏవం చతుజ్ఞాతియగన్ధేహి లిమ్పేత్వా ఉపరి నానావణ్ణకటసారకే సన్ధరిత్వా తేసం ఉపరి మహాపిట్టికోజవాదిం కత్వా హత్థత్థరణాదీహి నానావణ్ణేహి అత్థరణేహి సన్ధరితబ్బయుత్తకం సబ్బోకాసం సన్ధరాపేసుం. తేన వుత్తం - “సబ్బసన్ధరిం ఆవసథాగారం సన్ధరిత్వా”తి.

ఆసనానఙ్గో మఙ్గట్టానే తావ మఙ్గలధమ్మం నిస్సాయ మహారహం బుద్ధాసనం పఞ్ణాపేత్వా తత్త యం యం ముదుకఞ్చ మనోరమఞ్చ పచ్చత్థరణం, తం తం పచ్చత్థరిత్వా ఉభతోలోహితకం మనుఙ్గాదస్సనం ఉపధానం ఉపదహిత్వా ఉపరి సువణ్ణరజతతారకావిచిత్తం వితానం బద్ధిత్వా గద్ధదామపుప్పదామాదీహి అలఙ్కరిత్వా సమన్తా ద్వాదసహత్థే రానే పుప్పజాలం కారేత్వా తింసహత్థమత్తట్టానం పటసాణియా పరిక్ఖిపాపేత్వా పచ్చిమభిత్తిం నిస్సాయ భిక్కుసఙ్ఖస్స పల్లఙ్కఅపస్సయమఞ్చపీరాదీని పఞ్ణాపేత్వా ఉపరి సేతపచ్చత్థరణేహి పచ్చత్థరాపేత్వా సాలాయ పాచీనపస్సం అత్తనో నిసఙ్గాయోగ్గం కారేసుం. తం సన్ధాయ వుత్తం “ఆసనాని పఞ్ణాపేత్వా”తి.

ఉదకమణికన్తి మహాకుచ్చికం ఉదకచాటిం. ఏవం భగవా భిక్కుసఙ్ఖో చ యథారుచియా హత్థపాదే ధోవిస్సన్తి, ముఖం విక్ఖాలేస్సన్తితి తేసు తేసు రానేసు మణివణ్ణస్స ఉదకస్స పూరేత్వా వాసత్థాయ నానాపుష్పాని చేవ ఉదకవాసచుణ్ణాని చ పక్ఖిపిత్వా కదలిపణ్ణేహి పిదహిత్వా పతిట్టపేసుం. తేన వుత్తం “ఉదకమణికం పతిట్టపేత్వా”తి.

తేలప్పదీపం ఆరోపేత్వాతి రజతసువణ్ణాదిమయదణ్డదీపికాసు యోధకరూపవిలాసఖచితరూపకాదీనం హత్థే రపితసువణ్ణరజతాదిమయకపల్లికాసు తేలప్పదీపం జాలయిత్వా. యేన భగవా తేనుపసఙ్కమింసూతి ఏత్త పన తే పాటలిగామియా ఉపాసకా న కేవలం ఆవసథాగారమేవ, అథ ఖో సకలస్మిమ్పి గామే వీధియో సజ్జాపేత్వా ధజే ఉస్సాపేత్వా గేహద్వారేసు పుణ్ణఘటే కదలియో చ రపాపేత్వా సకలగామం దీపమాలాహి విప్పకిణ్ణితారకం వియ కత్వా “ఖీరపకే దారకే ఖీరం పాయేథ, దహరకుమారే లహుం లహుం భోజేత్వా సయాపేథ, ఉచ్ఛాసద్ధం మా కరిత్త, అజ్జ ఏకరత్తిం సత్థా అన్తోగామే

వసిస్సతి, బుద్ధా నామ అప్పసద్దకామా హోంతీ”తి భేరిం చరాపేత్వా సయం దణ్డదీపికా ఆదాయ యేన భగవా తేనుపసజ్కమింసు.

అథ ఖో భగవా నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ సద్ధిం భిక్షుసజ్జేన యేన ఆవసథాగారం తేనుపసజ్కమీతి “యస్స దాని, భన్తే, భగవా కాలం మజ్జాతీ”తి ఏవం కిర తేహి కాలే ఆరోచితే భగవా లాఖారసేన తిస్తరత్తకోవిళారపుప్పవణ్ణం రత్తదుపట్టం కత్తరియా పదుమం కన్తేన్తో వియ, సంవిధాయ తిమణ్ణలం పటిచ్చాదేన్తో నివాసేత్వా సువణ్ణపామజ్జేన పదుమకలాపం పరిక్ఖిపన్తో వియ, విజ్జులతాసస్సిరికం కాయబన్ధనం బన్ధిత్వా రత్తకమ్మలేన గజకుమ్భం పరియోనన్ధన్తో వియ, రతనసతుబ్బేధే సువణ్ణగ్గికే పవాళజాలం ఖిపమానో వియ, మహతి సువణ్ణచేతియే రత్తకమ్మలకళ్ళాకం పటిముళ్ళాన్తో వియ, గచ్చన్తం పుణ్ణచన్దం రత్తవలాహకేన పటిచ్చాదేన్తో వియ, కళ్ళానగిరిమత్తకే సుపక్కలాఖారసం పరిసిళ్ళాన్తో వియ, చిత్తకూటపబ్బతమత్తకం విజ్జులతాజాలేన పరిక్ఖిపన్తో వియ, సకలచక్కవాళసినేరుయుగన్ధరమహాపథవిం చాలేత్వా గహితనిగ్రోధపల్లవసమానవణ్ణం సురత్తవరపంసుకూలం పారుపిత్వా వనగహనతో నిక్ఖన్తకేసరసీహో వియ, సమన్తతో ఉదయపబ్బతకూటతో పుణ్ణచన్దో వియ, బాలసూరియో వియ చ అత్తనా నిసిన్నచారుమణ్ణపతో నిక్ఖమి.

అథస్స కాయతో మేఘముఖతో విజ్జుకలాపా వియ రస్మియో నిక్ఖమిత్వా సువణ్ణరసధారాపరిసేకపిజ్జారపత్తపుప్పలసాఖావిటపే వియ సమన్తతో రుక్ఖే కరింసు. తావదేవ అత్తనో అత్తనో పత్తచీవరమాదాయ మహాభిక్షుసజ్జో భగవన్తం పరివారేసి. తే చ నం పరివారేత్వా రితా భిక్షూ ఏవరూపా అహీసుం అప్పిచ్చా సన్తుట్టా పవివిత్తా అసంసట్టా ఆరద్ధవీరియా వత్తారో వచనక్ఖమా చోదకా పాపగరహినో సీలసమ్మన్నా సమాధిసమ్మన్నా పజ్జాసమ్మన్నా విముత్తిసమ్మన్నా విముత్తిజ్ఞాణదస్సనసమ్మన్నా. తేహి పరిపుతో భగవా రత్తకమ్మలపరిక్ఖిత్తో వియ సువణ్ణక్ఖన్దో, నక్ఖత్తపరివారితో వియ పుణ్ణచన్దో, రత్తపదుమవనసణ్ణమజ్జగతా వియ సువణ్ణనావా, పవాళవేదికపరిక్ఖిత్తో వియ సువణ్ణపాసాదో విరోచిత్త. మహాకస్సపప్పముఖా పన మహాథేరా మేఘవణ్ణం పంసుకూలచీవరం పారుపిత్వా మణివమ్మవమ్మితా వియ మహానాగా పరివారయింసు వన్తరాగా భిన్నకిలేసా విజటితజటా భిన్నబన్ధనా కులే వా గణే వా అలగ్గా.

ఇతి భగవా సయం వీతరాగో వీతరాగేహి, వీతదోసో వీతదోసేహి, వీతమోహో వీతమోహేహి, నిత్తణ్ణో నిత్తణ్ణేహి, నిక్కిలేసో నిక్కిలేసేహి, సయం బుద్ధో అనుబుద్ధేహి పరివారితో పత్తపరివారితం వియ కేసరం, కేసరపరివారితా వియ కణ్ణికా, అట్టనాగసహస్సపరివారితో వియ ఛద్దన్తో నాగరాజా, నవుతిహంససహస్సపరివారితో వియ థతరట్టో హంసరాజా, సేనక్ఖపరివారితో వియ చక్కవత్తిరాజా, మరుగణపరివారితో వియ సక్కో దేవరాజా, బ్రహ్మగణపరివారితో వియ హారితమహాబ్రహ్మ, తారాగణపరివారితో వియ పుణ్ణచన్దో, అనుపమేన బుద్ధవేసేన అపరిమాణేన బుద్ధవిలాసేన పాటలిగామినం మగ్గం పటిపజ్జి.

అథస్స పురత్తిమకాయతో సువణ్ణవణ్ణా ఘనబుద్ధరస్మియో ఉట్టహిత్వా అసీతిహత్థట్టానం అగ్గహేసుం, తథా పచ్చిమకాయతో దక్ఖిణపస్సతో వామపస్సతో సువణ్ణవణ్ణా ఘనబుద్ధరస్మియో ఉట్టహిత్వా అసీతిహత్థట్టానం అగ్గహేసుం, ఉపరికేసన్తతో పట్టాయ సబ్బకేసావట్టేహి మోరగీవరాజవణ్ణా అసితా ఘనబుద్ధరస్మియో ఉట్టహిత్వా గగనతలే అసీతిహత్థట్టానం అగ్గహేసుం, హేట్టాపాదతలేహి పవాళవణ్ణా రస్మియో ఉట్టహిత్వా ఘనపథవియం అసీతిహత్థట్టానం అగ్గహేసుం, దన్తతో అక్ఖీనం సేతట్టానతో, నఖానం మంసవిముత్తట్టానతో ఓదాతా ఘనబుద్ధరస్మియో ఉట్టహిత్వా

అసీతిహత్తటానం అగ్గహేసుం, రత్తపీతవణ్ణానం సమ్మిన్నట్టానతో మజ్జోటవణ్ణా రస్మియో ఉట్టహిత్వా అసీతిహత్తటానం అగ్గహేసుం, సబ్బత్తకమేవ పభస్సరా రస్మియో ఉట్టహింసు. ఏవం సమంతా అసీతిహత్తటానం ఛబ్బణ్ణా బుద్ధరస్మియో విజ్ఞోతమానా విప్పన్దమానా విధావమానా కఞ్చనదణ్ణదీపికాదీహి నిచ్చరిత్వా ఆకాసం పక్ఖన్దమానా మహాపదీపజాలా వియ, చాతుద్దీపికమహామేఘతో నిక్ఖన్దవిజ్జులతా వియ చ దినోదిసం పక్ఖన్దింసు. యాహి సబ్బే దిసాభాగా సువణ్ణచమ్మకపుప్పేహి వికిరియమానా వియ, సువణ్ణఘటతో సువణ్ణరసధారాహి ఆసిఞ్చయమానా వియ, పసారితసువణ్ణపటపరిక్ఖిత్తా వియ, వేరమ్మవాతేన సముద్ధతకింసుకకణికారకోవిహరపుస్పచుణ్ణసమోకిణ్ణా వియ, చీనపిట్టచుణ్ణసమ్మరిరణ్ణితా వియ చ విరోచింసు.

భగవతోపి అసీతిఅనుబ్యజ్జానబ్యామప్పభాపరిక్ఖేపసముజ్జలం ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణప్పటిమణ్ణితం సరీరం అబ్బమహికాదిఉపక్కిలేసవిముత్తం సముజ్జలన్తతారకావభాసితం వియ, గగనతలం వికసితం వియ పదుమవనం, సబ్బపాలిపుల్లో వియ యోజనసతికో పారిచ్చత్తకో, పటిపాటియా రవితానం ద్వత్తింససూరియానం ద్వత్తింసచన్దిమానం ద్వత్తింసచక్రవత్తీనం ద్వత్తింసదేవరాజానం ద్వత్తింసమహాబ్రహ్మానం సిరియా సిరిం అభిభవమానం వియ విరోచిత్త, యథా తం దసహి పారమీహి దసహి ఉపపారమీహి దసహి పరమత్థపారమీహితి సమ్మదేవ పరిపూరితాహి సమతింసపారమితాహి అలక్ఖతం కప్పసతసహస్సాధికాని చత్తారి అసఙ్ఖేయ్యాని దిన్నేన దానేన రక్ఖితేన సీలేన కతేన కల్యాణకమ్మేన ఏకస్మిం అత్తభావే సమోసరిత్వా విపాకం దాతుం ఓకాసం అలభమానేన సమ్మాధప్పత్తం వియ నిబ్బత్తితం నావాసహస్సభణ్ణం ఏకం నావం ఆరోపనకాలో వియ, సకటసహస్సభణ్ణం ఏకం సకటం ఆరోపనకాలో వియ, పఞ్చవీసతియా గణ్ణానం సమ్మిన్నముఖద్వారే ఏకతో రాసిభూతకాలో వియ అహోసి.

ఇమాయ బుద్ధసిరియా ఓభాసమానస్సపి భగవతో పురతో అనేకాని దణ్ణదీపికాసహస్సాని ఉక్ఖిపింసు. తథా పచ్చతో వామపస్సే దక్ఖిణపస్సే జాతికుసుమచమ్మకవనమాలికారత్తుప్పలనీలుప్పలబకులసిన్ధువారాదిపుష్పాని చేవ నీలపీతాదివణ్ణసుగన్ధచుణ్ణాని చ చాతుద్దీపికమహామేఘవిస్సట్టా సలిలవుట్టియో వియ విప్పకిరింసు . పఞ్చాంగ్గికతూరియనిగ్గోసా చ బుద్ధధమ్మసజ్జగుణాసంయుత్తా ధుతిఘోసా చ సబ్బా దిసా పూరయమానా ముఖసమ్మాసా వియ అహేసుం. దేవసుపణ్ణనాగయక్ఖగన్ధబ్బమనుస్సానం అక్ఖిని అమతపానం వియ లభింసు. ఇమస్మిం పన రానే రత్వా పదసహస్సేహి గమనవణ్ణనం వత్తుం వట్టతి. తత్రియం ముఖమత్తం -

“ఏవం సబ్బఙ్గసమ్మన్నో, కమ్మయన్తో వసున్దరం;
అహేరయన్తో పాణాని, యాతి లోకవినాయకో.

“దక్ఖిణం పరమం పాదం, ఉద్ధరన్తో నరాసభో;
గచ్ఛన్తో సిరిసమ్మన్నో, సోభతే ద్విపదుత్తమో.

“గచ్ఛతో బుద్ధసేట్టస్స, హేట్టా పాదతలం ముదు;
సమం సమ్మసతే భూమిం, రజసానుపలిమ్మతి.

“నిన్నం రానం ఉన్నమతి, గచ్ఛన్తే లోకనాయకే;
ఉన్నతఞ్చ సమం హోతి, పథవీ చ అచేతనా.

“పాసాణా సక్తరా చేవ, కథలా ఖాణకణ్ణకా;
సబ్బే మగ్గా వివజ్జన్తి, గచ్ఛన్తే లోకనాయకే.

“నాతిదూరే ఉద్ధరతి, నచ్చాసన్నే చ నిక్కిపం;
అఘట్టయన్తో నియ్యాతి, ఉభో జాణా చ గోప్పకే.

“నాతిసీఘం పక్కమతి, సమ్మన్నచరణో ముని;
న చాపి సణికం యాతి, గచ్ఛమానో సమాహితో.

“ఉద్ధం అథో చ తిరియం, దిసఞ్చ విదిసం తథా;
న పేక్షమానో సో యాతి, యుగమత్తంవపేక్షతి.

“నాగవిక్కిన్నచారో సో, గమనే సోభతే జినో;
చారుం గచ్ఛతి లోకగ్గో, హాసయన్తో సదేవకే.

“ఉసభరాజావ సోభన్తో, చారుచారీవ కేసరీ;
తోసయన్తో బహూ సత్తే, గామం సేట్టో ఉపాగమీ”తి. –

వణ్ణకాలో నామ కిరేస. ఏవంవిధేసు కాలేసు భగవతో సరీరవణ్ణే వా గుణవణ్ణే వా ధమ్మకథికస్స థామోయేవ పమాణం, చుణ్ణియపదేహి గాథాబన్దేహి యత్తకం సక్కోతి, తత్తకం వత్తబ్బం. “దుక్కథిత”న్తి వా “అతిత్థేన పక్ఖన్తో”తి వా న వత్తబ్బో. అపరిమాణవణ్ణా హి బుద్ధా భగవన్తో, తేసం బుద్ధాపి అనవసేసతో వణ్ణం వత్తుం అసమత్థా. సకలమ్మి హి కప్పం వణ్ణేన్తా పరియోసాపేతుం న సక్కోన్తి, పగేవ ఇతరా పజాతి. ఇమినా సిరివిలాసేన అలఙ్కృతప్పటియత్తం పాటలిగామం పావిసి , పవిసిత్వా భగవా పసన్నచిత్రేన జనేన పుప్పగన్ధధూమవాసచుణ్ణాదీహి పూజియమానో ఆవసథాగారం పావిసి. తేన పుత్తం – “అథ ఖో భగవా నివాసేత్వా పత్తచీవరమాదాయ సద్ధిం భిక్షుసజ్జేన యేన ఆవసథాగారం తేనుపసంక్రమీ”తి.

పాదే పక్ఖాలేత్వాతి యదిపి భగవతో పాదే రజోజల్లం న ఉపలిమ్మతి, తేసం పన ఉపాసకానం కుసలాభివుద్ధిం ఆకజ్జన్తో పరేసం దిట్టానుగతిం ఆపజ్జనత్తఞ్చ భగవా పాదే పక్ఖాలేతి. అపిచ ఉపాదిన్నకసరీరం నామ సీతం కాతల్బమ్మి హోతితి ఏతదత్థమ్మి భగవా న్నానపాదధోవనాదీని కరోతియేవ. భగవన్తంయేవ పురకత్థాతి భగవన్తం పురతో కత్వా. తత్త భగవా భిక్షూనఞ్చోవ ఉపాసకానఞ్చ మజ్జే నిసిన్నో గన్ధోదకేన న్నాపేత్వా దుకూలచుమ్పటకేన వోదకం కత్వా జాతిహింసలకేన మజ్జిత్వా రత్తకమ్మలేన పలివేరేత్వా పీఠే రపితా రత్తసువణ్ణఘనపటిమా వియ అతివిరోచిత్థి.

అయం పనేత్త పోరాణానం వణ్ణభణనమగ్గో –

“గన్త్వాన మణ్ణలమాళం, నాగవిక్కిన్నచారణో;
ఓభాసయన్తో లోకగ్గో, నిసీది వరమాసనే.

“తహిం నిసిన్నో నరదమ్మసారథి,

దేవాతిదేవో సతపుష్కలక్ష్మణో;
బుద్ధాసనే మజ్జగతో విరోచతి,
సువణ్ణనిక్ఖం వియ పణ్ణకమ్మలే.

“నేక్ఖం జమ్మోనదస్సేవ, నిక్ఖిత్తం పణ్ణకమ్మలే;
విరోచతి వీతమలో, మణివేరోచనో యథా.

“మహాసాలోవ సమ్మల్లో, మేరురాజావలఙ్కతో;
సువణ్ణయూపసఙ్గాసో, పదుమో కోకనదో యథా.

“జలన్తో దీపరుక్ఖోవ, పబ్బతగ్గే యథా సిఖీ;
దేవానం పారిధత్తోవ, సబ్బపుల్లో విరోచతీ”తి.

పాటలిగామియే ఉపాసకే ఆమన్తేసీతి యస్మా తేసు ఉపాసకేసు బహూ జనా సీలేసు పతిట్టితా, తస్మా పరమం తావ
సీలవిపత్తియా ఆదీనవం పకాసేత్వా పచ్చా సీలసమ్మదాయ ఆనిసంసం దస్సేతుం, “పఞ్చిమే గహపతయో”తిఆదినా
ధమ్మదేసనత్థం ఆమన్తేసి.

తత్త దుస్సీలోతి నిస్సీలో. సీలవిపన్నోతి విపన్నసీలో భిన్నసంవరో. ఏత్త చ “దుస్సీలో”తి పదేన పుగ్గలస్స సీలాభావో
వుత్తో. సో పనస్స సీలాభావో దువిధో అసమాదానేన వా సమాదిన్నస్స భేదేన వాతి. తేసు పురిమో న తథా సావజ్ఞో, యథా
దుతియో సావజ్ఞతరో. యథాధిప్పేతాదీనవనిమిత్తం సీలాభావం పుగ్గలాధిట్టానాయ దేసనాయ దస్సేతుం, “సీలవిపన్నో”తి
వుత్తం. తేన “దుస్సీలో”తి పదస్స అత్థం దస్సేతి. పమాదాధికరణన్తి పమాదకారణా. ఇదఞ్చ సుత్తం గహట్టానం వసేన
ఆగతం, పబ్బజితానమ్మి పన లబ్భతేవ. గహట్టో హి యేన సిప్పట్టానేన జీవికం కప్పేతి యది కసియా యది వాణిజ్ఞాయ
యది గోరక్ఖన, పాణాతిపాతాదివసేన పమత్తో తం తం యథాకాలం సమ్మాదేతుం న సక్కోతి, అథస్స కమ్మం వినస్సతి.
మాఘాతకాలే పన పాణాతిపాతాదీని కరోన్తో దణ్ణవసేన మహతిం భోగజానిం నిగచ్ఛతి. పబ్బజితో దుస్సీలో పమాదకారణా
సీలతో బుద్ధవచనతో ఝానతో సత్తలరియధనతో చ జానిం నిగచ్ఛతి.

పాపకో కిత్తిసద్ధోతి గహట్టస్స “అసుకో అముకకులే జాతో దుస్సీలో పాపధమ్మో పరిచ్ఛత్తఇథలోకపరలోకో
సలాకభత్తమత్తమ్మి న దేతీ”తి పరిసమజ్ఞే పాపకో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతి. పబ్బజితస్స “అసుకో నామ థేరో సత్తు సాసనే
పబ్బజిత్వా నాసక్ఖి సీలాని రక్ఖితుం, న బుద్ధవచనం గహేతుం, వేజ్జకమ్మాదీహి జీవతి, ధహి అగారవేహి సమన్నాగతో”తి
ఏవం పాపకో కిత్తిసద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతి.

అవిసారదోతి గహట్టో తావ అవస్సం బహూనం సన్నిపాతట్టానే “కోచి మమ కమ్మం జానిస్సతి, అథ మం నిద్దిస్సతి,
రాజకులస్స వా దస్సేస్సతీ”తి సభయో ఉపసఙ్కమతి, మఙ్కభూతో పత్తక్ఖన్తో అధోముఖో నిసీదతి, విసారదో హుత్వా
కథేతుం న సక్కోతి. పబ్బజితోపి బహుభిక్కుసజ్ఞే సన్నిపతితే “అవస్సం కోచి మమ కమ్మం జానిస్సతి, అథ మే ఉపోసథమ్మి
పవారణమ్మి రపేత్వా సామజ్ఞాతో చావేత్వా నిక్కడ్డిస్సతీ”తి సభయో ఉపసఙ్కమతి, విసారదో హుత్వా కథేతుం న సక్కోతి.
ఏకచ్ఛో పన దుస్సీలోపి సమానో సుసీలో వియ చరతి, సోపి అజ్ఞాసయేన మఙ్క హోతియేవ.

సమ్మూళ్లో కాలం కరోతీతి దుస్సీలస్స హి మరణమళ్చో నిపన్నస్స దుస్సీలకమ్మాని సమాదాయ పవత్తితట్టానాని ఆపాథం ఆగచ్చన్తి. సో ఉమ్మీలేత్వా ఇథలోకం, నిమ్మీలేత్వా పరలోకం పస్సతి. తస్స చత్తారో అపాయా కమ్మానురూపం ఉపట్టహన్తి, సత్తిసతేన పహరియమానో వియ అగ్గిజాలాభిఘాతేన ఝాయమానో వియ చ హోతి. సో “వారేథ, వారేథా”తి విరవన్తోవ మరతి. తేన పుత్తం - “సమ్మూళ్లో కాలం కరోతీ”తి.

కాయస్స భేదాతి ఉపాదిన్నక్షన్ధపరిచ్ఛాగా. పరం మరణాతి తదనన్తరం అభినిబ్బత్తక్షన్ధగహణా. అథ వా కాయస్స భేదాతి జీవిత్తిన్తియస్స ఉపచ్ఛేదా. పరం మరణాతి చుతితో ఉద్ధం. అపాయన్తిఆది సబ్బం నిరయవేవచనం. నిరయో హి సగ్గమోక్షహేతుభూతా పుణ్ణసజ్ఞాతా అయా అపేతత్తా, సుఖానం వా అయస్స, ఆగమనస్స వా అభావా అపాయో. దుక్ఖస్స గతి పటిసరణన్తి దుగ్గతి, దోసబహులతాయ వా దుట్టేన కమ్మునా నిబ్బత్తా గతీతి దుగ్గతి. వివసా నిపతన్తి ఏత్థ దుక్కతకారినోతి వినిపాతో, వినస్సన్తా వా ఏత్థ నిపతన్తి సమ్మిజ్జమానఙ్గపచ్చఙ్గాతి వినిపాతో. నత్తి ఏత్థ అస్సాదసజ్ఞతో అయోతి నిరయో.

అథ వా అపాయగ్గహణేన తిరచ్ఛానయోనిం దీపేతి. తిరచ్ఛానయోని హి అపాయో సుగతితో అపేతత్తా, న దుగ్గతి మహేసక్ఖానం నాగరాజాదీనం సమ్భవతో. దుగ్గతిగ్గహణేన పేత్తివిసయం దీపేతి. సో హి అపాయో చేవ దుగ్గతి చ సుగతితో అపేతత్తా, దుక్ఖస్స చ గతిభూతత్తా, న తు వినిపాతో అసురసదిసం అవినిపతితత్తా పేతమహిద్ధికానమ్మి విజ్జమానత్తా. వినిపాతగ్గహణేన అసురకాయం దీపేతి. సో హి యథాపుత్తేనట్టేన “అపాయో” చేవ “దుగ్గతి” చ సబ్బసమ్మత్తిసముస్సయేహి వినిపతితత్తా “వినిపాతో”తి చ పుచ్చతి. నిరయగ్గహణేన అవీచిఆదికం అనేకప్పకారం నిరయమేవ దీపేతి. ఉపపజ్జతీతి నిబ్బత్తతి.

ఆనిసంసకథా పుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బా. అయం పన విసేసో - సీలవాతి సమాదానవసేన సీలవా. సీలసమ్మన్నోతి పరిసుద్ధం పరిపుణ్ణాన్చ కత్వా సీలస్స సమాదానేన సీలసమ్మన్నో. భోగక్ఖన్ధన్తి భోగరాసిం. సుగతిం సగ్గం లోకన్తి ఏత్థ సుగతిగ్గహణేన మనుస్సగతిపి సఙ్ఖయ్యతి, సగ్గగ్గహణేన దేవగతి ఏవ. తత్థ సున్దరా గతి సుగతి, యాపాదీహి విసయేహి సుట్టు అగ్గోతి సగ్గో, సో సబ్బోపి లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన లోకోతి.

పాటలిగామియే ఉపాసకే బహుదేవ రత్తిం ధమ్మియా కథాయాతి అజ్ఞాయపి పాళిముత్తాయ ధమ్మకథాయ చేవ ఆవసథానుమోదనకథాయ చ. తదా హి భగవా యస్మా అజాతసత్తునా తత్థ పాటలిపుత్తనగరం మాపేన్నేన అజ్ఞోసు గామనిగమజనపదరాజధానీసు యే సీలాచారసమ్మన్నా కుటుమ్పికా, తే ఆనేత్వా ధనధణ్ణఘరవత్థుఖేత్తవత్థాదీని చేవ పరిహారాన్చ దాపేత్వా నివేసియన్తి. తస్మా పాటలిగామియా ఉపాసకా ఆనిసంసదస్సావితాయ విసేసతో సీలగరుకా సబ్బగుణానాన్చ సీలస్స అధిట్టానభావతో తేసం పరమం సీలానిసంసే పకాసేత్వా తతో పరం ఆకాసగఙ్గం ఓతారేన్తో వియ, పథవోజం ఆకడ్డన్తో వియ, మహాజమ్మం మత్తకే గహేత్వా చాలేన్తో వియ, యోజనికమధుకణ్డం చక్కయన్తేన పీళేత్వా మధురసం పాయమానో వియ పాటలిగామికానం ఉపాసకానం హితసుఖావహం పకిణ్ణకకథం కథేన్తో “ఆవాసదానం నామేతం గహపతయో మహన్తం పుణ్ణం, తుమ్మాకం ఆవాసో మయా పరిభుత్తో, భిక్షుసజ్జేన చ పరిభుత్తో, మయా చ భిక్షుసజ్జేన చ పరిభుత్తే పన ధమ్మరతనేనపి పరిభుత్తేయేవ హోతి. ఏవం తీహి రతనేహి పరిభుత్తే అపరిమేయ్యా చ విపాకో, అపిచ ఆవాసదానస్మిం దిన్నే సబ్బదానం దిన్నమేవ హోతి, భూమట్టకపణ్ణసాలాయ వా సాఖామణ్ణపస్స వా సజ్ఞం ఉద్ధిస్స కతస్స ఆనిసంసో పరిచ్ఛిన్దితుం న సక్కా. ఆవాసదానానుభావేన హి భవే నిబ్బత్తమానస్సపి సమ్మీళితగబ్భవాసో నామ న హోతి,

ద్వాదశహత్తో ఓవరకో వియస్స మాతుకుచ్చి అసమ్మాధోవ హోతీ”తి ఏవం నానానయేహి విచిత్తం బహుం ధమ్మకథం కథేత్వా -

“సీతం ఉణ్ణం పటిహన్తి, తతో వాళమిగాని చ;
సరీసపే చ మకసే, సిసిరే చాపి వుట్టియో.

“తతో వాతాతపో ఘోరో, సజ్జాతో పటిహజ్జాతి;
లేణత్థిజ్ఞా సుఖత్థిజ్ఞా, ఝాయితుజ్ఞా విపస్సీతుం.

“విహారదానం సఙ్ఖస్స, అగ్గం బుద్ధేన వణ్ణితం;
తస్మా హి పణ్ణితో పోసో, సమ్మస్సం అత్తమత్తనో.

“విహారే కారయే రమ్మే, వాసయేత్థ బహుస్సుతే;
తేసం అన్నజ్ఞా పానజ్ఞా, వత్తసేనాసనాని చ.

“దదేయ్య ఉజ్జభూతేసు, విప్పసన్నేన చేతసా;
తే తస్స ధమ్మం దేసేన్తి, సబ్బదుక్ఖాపనూదనం;

యం సో ధమ్మం ఇధజ్ఞాయ, పరినిబ్బాతి అనాసవో”తి. (చూళవం. ౨౯౩) -

ఏవం అయమ్మి ఆవాసదానే ఆనిసంసోతి బహుదేవ రత్తిం అతిరేకతరం దియడ్డయామం ఆవాసదానానిసంసకథం కథేసి. తత్త ఇమా గాథా తావ సఙ్గహం ఆరుళ్లా, పకిణ్ణకథమ్మదేసనా పన సఙ్గహం నారోహతి. సన్ధస్సేత్వాతిఆదిని వుత్తత్థానేవ.

అభిక్కున్తాతి అతిక్కున్తా ద్వే యామా గతా. యస్స దాని కాలం మజ్జాథాతి యస్స గమనస్స తుమ్హే కాలం మజ్జాథ, గమనకాలో తుమ్హాకం, గచ్ఛథాతి వుత్తం హోతి. కస్మా పన భగవా తే ఉయ్యోజేసీతి? అనుకమ్పాయ. తియామరత్తిజ్ఞో తత్త నిసీదిత్వా వీతినామేన్తానం తేసం సరీరే ఆబాధో ఉప్పజ్జేయ్యతి, భిక్షుసజ్జేపి చ విప్పభాతసయననిసజ్జాయ ఓకాసో లద్ధం వట్టతి, ఇతి ఉభయానుకమ్పాయ ఉయ్యోజేసీతి. సుజ్ఞాగారన్తి పాటియేక్కం సుజ్ఞాగారం నామ తత్త నత్తి. తేన కిర గహపతయో తస్సేవ ఆవసథాగారస్స ఏకపస్సే పటసాణియా పరిక్ఖిపాపేత్వా కప్పీయమజ్ఞాం పజ్ఞాపేత్వా తత్త కప్పీయపచ్చత్థరణం అత్థరిత్వా ఉపరి సువణ్ణరజతతారకాగన్ధమాలాదిపటిమణ్ణితం వితానం బన్దిత్వా తేలప్పదీపం ఆరోపేసుం “అప్పేవ నామ సత్థా ధమ్మాసనతో వుట్టాయ ధోకం విస్సమితుకామో ఇథ నిపజ్జేయ్య, ఏవం నో ఇదం ఆవసథాగారం భగవతా చతూహి ఇరియాపథేహి పరిభుత్తం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ భవిస్సతీ”తి. సత్థాపి తదేవ సన్ధాయ తత్త సజ్ఞాటిం పజ్ఞాపేత్వా సీహసేయ్యం కప్పేసి. తం సన్ధాయ వుత్తం “సుజ్ఞాగారం పావిసీ”తి. తత్త పాదధోవనట్టానతో పట్టాయ యావ ధమ్మాసనా అగమాసి, ఏత్తకే రానే గమనం నిప్పన్నం. ధమ్మాసనం పత్వా ధోకం అట్టాసి, ఇదం తత్త రానం. భగవా ద్వే యామే ధమ్మాసనే నిసీది, ఏత్తకే రానే నిసజ్జా నిప్పన్నా. ఉపాసకే ఉయ్యోజేత్వా ధమ్మాసనతో ఓరుయ్వు యథావుత్తే రానే సీహసేయ్యం కప్పేసి. ఏవం తం రానం భగవతా చతూహి ఇరియాపథేహి పరిభుత్తం అహోసీతి.

సునిధవస్సకారాతి సునిధో చ వస్సకారో చ ద్వే బ్రాహ్మణా. మగధమహామత్తాతి మగధరజ్ఞో మహాఅమచ్ఛా, మగధరట్టే వా మహామత్తా మహతియా ఇస్సరియమత్తాయ సమన్నాగతాతి మహామత్తా. పాటలిగామే నగరం మాపేన్తితి పాటలిగామసజ్ఞాతే భూమిపదేసే నగరం మాపేన్తి. వజ్జీనం పటిబాహాయాతి లిచ్చవిరాజునం ఆయముఖప్పచ్చిన్దనత్థం. సహస్ససహస్సీవాతి ఏకేకవగ్గవసేన సహస్సం సహస్సం హుత్వా. వత్థూనీతి ఘరవత్థూని. చిత్తాని నమన్తి నివేసనాని మాపేతున్తి రజ్ఞో రాజమహామత్తాన ఇన్దానివేసనాని మాపేతుం వత్థువిజ్ఞాపాఠకానం చిత్తాని నమన్తి. తే కిర అత్తనో సిప్పానుభావేన హేట్టాపధవియం తింసహత్థమత్తే రానే “ఇధ నాగగ్గాహో, ఇధ యక్ఖగ్గాహో, ఇధ భూతగ్గాహో, ఇధ పాసాణో వా ఖాణుకో వా అత్థీ”తి జానన్తి. తే తదా సిప్పం జప్పేత్వా దేవతాహి సద్ధిం సమ్మన్తయమానా వియ మాపేన్తి.

అథ వా నేసం సరీరే దేవతా అధిముచ్చిత్వా తత్త తత్త నివేసనాని మాపేతుం చిత్తం నామేన్తి. తా చతూసు కోణేసు ఖాణుకే కోట్టేత్వా వత్థుమ్మి గహితమత్తే పటివిగచ్ఛన్తి. సద్ధకులానం సద్ధా దేవతా తథా కరోన్తి, అస్సద్ధకులానం అస్సద్ధా దేవతా. కింకారణా? సద్ధానజ్ఞో ఏవం హోతి “ఇధ మనుస్సా నివేసనం మాపేన్తా పరమం భిక్షుసజ్ఞం నిసీదాపేత్వా మజ్జలం వదాపేస్సన్తి, అథ మయం సీలవన్తానం దస్సనం ధమ్మకథం పజ్ఞావిస్సజ్జనం అనుమోదనం సోతుం లభిస్సామ, మనుస్సా చ దానం దత్వా అమ్మాకం పత్తిం దస్సన్తీ”తి. అస్సద్ధా దేవతాహి “అత్తనో ఇచ్ఛానురూపం తేసం పటిపత్తిం పస్సితుం, కథ ఇచ్ఛా సోతుం లభిస్సామా”తి తథా కరోన్తి.

తావతింసేహీతి యథా హి ఏకస్మిం కులే ఏకం పణ్ణితమనుస్సం, ఏకస్మి ఇచ్ఛా విహారే ఏకం బహుస్సుతం భిక్షుం ఉపాదాయ “అసుకకులే మనుస్సా పణ్ణితా, అసుకవిహారే భిక్షా బహుస్సుతా”తి సద్ధో అబ్బుగ్గచ్ఛతి, ఏవమేవ సక్కం దేవరాజానం, విస్సకమ్మ ఇచ్ఛా దేవపుత్తం ఉపాదాయ “తావతింసా పణ్ణితా”తి సద్ధో అబ్బుగ్గతో. తేనాహ “తావతింసేహీ”తి. సేయ్యథాపీతిఆదినా దేవేహి తావతింసేహి సద్ధిం మన్తేత్వా వియ సునిధవస్సకారా నగరం మాపేన్తితి దస్సేతి.

యావతా, ఆనన్ద, అరియం ఆయతనన్తి యత్తకం అరియమనుస్సానం ఓసరణట్టానం నామ అత్తి. యావతా వణిప్పథోతి యత్తకం వాణిజానం ఆహటభణ్ణస్స రాసివసేన కయవిక్కయట్టానం నామ, వాణిజానం వసనట్టానం వా అత్తి. ఇదం అగ్గనగరన్తి తేసం అరియాయతనవణిప్పథానం ఇదం నగరం అగ్గం భవిస్సతి జేట్టకం పామోక్షం. పుటభేదనన్తి భణ్ణపుటభేదనట్టానం, భణ్ణభణ్ణికానం మోచనట్టానన్తి వుత్తం హోతి. సకలజమ్బుదీపే అలద్ధభణ్ణమ్మి హి ఇధేవ లభిస్సన్తి, అజ్ఞాత్థ విక్కయం అగచ్ఛన్తాపి ఇధేవ విక్కయం గచ్ఛిస్సన్తి, తస్మా ఇధేవ పుటం భిన్దిస్సన్తితి అత్తో. ఆయానమ్మి హి చతూసు ద్వారేసు చత్తారి, సభాయం ఏకన్తి ఏవం దివసే దివసే పజ్ఞాసతసహస్సాని తత్త ఉట్ఠహిస్సన్తి. తాని సభావాని ఆయానీతి దస్సేతి.

అగ్గితో వాతిఆదీసు సముచ్చయత్తో వాసద్ధో, అగ్గినా చ ఉదకేన చ మిథుభేదేన చ నస్సిస్సతీతి అత్తో. తస్స హి ఏకో కోట్టాసో అగ్గినా నస్సిస్సతి, నిబ్బాపేతుం న సక్ఖిస్సన్తి, ఏకం కోట్టాసం గజ్ఞా గహేత్వా గమిస్సతి, ఏకో ఇమినా అకథితం అముస్స, అమునా అకథితం ఇమస్స వదన్తానం పిసుణవాచానం వసేన భిన్నానం మనుస్సానం అజ్ఞామజ్ఞాభేదేన వినస్సిస్సతి. ఏవం వత్వా భగవా పచ్చాసకాలే గజ్ఞాతీరం గన్త్వా కతముఖథోవనో భిక్ఖాచారవేలం ఆగమయమానో నిసీది.

సునిధవస్సకారాపి “అమ్మాకం రాజా సమణస్స గోతమస్స ఉపట్టాకో , సో అమ్మే ఉపగతే పుచ్చిస్సతి ‘సత్థా కిర పాటలిగామం అగమాసి, కిం తస్స సన్తికం ఉపసక్కుమిత్థ, న ఉపసక్కుమిత్థా’తి. ‘ఉపసక్కుమిత్థా’తి చ వుత్తే ‘నిమన్తయిత్థ,

న నిమన్తయిత్థా'తి పుచ్చిస్సతి. 'న నిమన్తయిత్థా'తి చ వుత్తే అవ్హాకం దోసం ఆరోపిత్వా నిగ్గణ్ఠిస్సతి, ఇదజ్ఞాపి మయం అకతట్టానే నగరం మాపేమ, సమణస్స ఖో పన గోతమస్స గతగతట్టానే కాళకణ్ఠిసత్తా పటిక్కుమన్తి, తం మయం నగరమజ్జలం వాచాపేస్సామా"తి చిన్తేత్వా సత్తారం ఉపసజ్ఞమిత్వా నిమన్తయింసు. తేన వుత్తం - "అథ ఖో సునిధవస్సకారా"తిఆది.

పుబ్బణ్ణసమయన్తి పుబ్బణ్ఠే కాలే. నివాసేత్వాతి గామపవేసననీహారేన నివాసనం నివాసేత్వా కాయబన్ధనం బన్ధిత్వా. పత్తచీవరమాదాయాతి చీవరం పారుపిత్వా పత్తం హత్తేన గహేత్వా.

సీలవన్తేత్థాతి సీలవన్తో ఏత్త అత్తనో వసనట్టానే. సజ్జాతేతి కాయవాచాచిత్తేహి సజ్జాతే. తాసం దక్షిణమాదిసీతి సజ్జస్స దిన్నే చత్తారో పచ్చయే తాసం ఘరదేవతానం ఆదిసేయ్య పత్తిం దదేయ్య. పూజితా పూజయన్తీతి "ఇమే మనుస్సా అవ్హాకం జాతకాపి న హోన్తి, ఏవమ్మి నో పత్తిం దేన్తీ"తి ఆరక్ఖం సుసంవిహితం కరోన్తి సుట్టు ఆరక్ఖం కరోన్తి. మానితా మానయన్తీతి కాలానుకాలం బలికమ్మకరణేన మానితా "ఏతే మనుస్సా అవ్హాకం జాతకాపి న హోన్తి, తథాపి చతుపఞ్చాధమాసన్తరం నో బలికమ్మం కరోన్తీ"తి మానేన్తి ఉప్పన్నపరిస్సయం హరన్తి. తతో నన్తి తతో తం పణ్ణితజాతికం పురిసం. ఓరసన్తి ఉరే రపేత్వా వడ్డితం, యథా మాతా ఓరసం పుత్తం అనుకమ్పతి, ఉప్పన్నపరిస్సయహరణత్థమేవస్స యథా వాయమతి, ఏవం అనుకమ్పన్తీతి అత్తో. భద్రాని పస్సతీతి సున్దరాని పస్సతి.

అనుమోదిత్వాతి తేహి తదా పసుతపుజ్జాస్స అనుమోదనవసేన తేసం ధమ్మకథం కత్వా. సునిధవస్సకారాపి "యా తత్త దేవతా ఆసుం, తాసం దక్షిణమాదిసీ"తి భగవతో వచనం సుత్వా దేవతానం పత్తిం అదంసు. తం గోతమద్వారం నామ అహోసీతి తస్స నగరస్స యేన ద్వారేన భగవా నిక్ఖమి, తం గోతమద్వారం నామ అహోసి. గజ్ఞాయ పన ఉత్తరణత్థం అనోతిణ్ణత్తా గోతమతిత్థం నామ నాహోసి. పూరాతి పుణ్ణా. సమతిత్తికాతి తటసమం ఉదకస్స తిత్తా భరితా. కాకపేయ్యాతి తీరే రితకాకేహి పాతుం సక్కుణేయ్యఉదకా. ద్వీహిపి పదేహి ఉభతోకూలసమం పరిపుణ్ణభావమేవ దస్సేతి. ఉళుమ్మన్తి పారగమనత్థాయ దారాని సజ్ఞాటేత్వా ఆణియో కోట్టేత్వా కతం. కుల్లన్తి వేళుదణ్ణాదికే వల్లిఆదీహి బన్ధిత్వా కతం.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం మహాజనస్స గజ్ఞోదకమత్తస్సపి కేవలం తరితుం అసమత్థతం, అత్తనో పన భిక్కుసజ్జస్స చ అతిగమ్మీరవిత్థతం సంసారమహణ్ణవం తరిత్వా రితభావజ్ఞా సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తపరిదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అణ్ణవన్తి సబ్బన్తిమేన పరిచ్ఛేదేన యోజనమత్తం గమ్మీరస్స చ విత్థతస్స చ ఉదకట్టానస్సేతం అధివచనం. సరన్తి సరిత్వా గమనతో ఇథ నదీ అధిప్పేతా. ఇదం వుత్తం హోతి - యే గమ్మీరవిత్థతం సంసారణ్ణవం తణ్ణాసరితజ్ఞా తరన్తి, తే అరియమగ్గసజ్ఞాతం సేతుం కత్వాన విసజ్జ పల్లలాని అనామసిత్వావ ఉదకభరితాని నిన్నట్టానాని, అయం పన ఇదం అప్పమత్తకం ఉదకం తరితుకామో కుల్లజ్ఞో జనో పబన్ధతి కుల్లం బన్ధితుం ఆయాసం ఆపజ్జతి. తిణ్ణా మేధావినో జనాతి అరియమగ్గజ్ఞాణసజ్ఞాతాయ మేధాయ సమన్నాగతత్తా మేధావినో బుద్ధా చ బుద్ధసావకా చ వినా ఏవ కుల్లేన తిణ్ణా పరతీరే పతిట్టితాతి.

చట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

2. ద్వీధాపథసుత్రవణ్ణనా

22. సుత్రమే అద్ధానమగ్గపటిపన్నోతి అద్ధానసజ్ఞాతం దీఘమగ్గం పటిపన్నో గచ్ఛన్తో హోతి. నాగసమాలోనాతి ఏవంనామకేన థేరేన. పచ్చాసమణేనాతి అయం తదా భగవతో ఉపట్టాకో అహోసి. తేన నం పచ్చాసమణం కత్వా మగ్గం పటిపజ్ఞి. భగవతో హి పఠమబోధియం వీసతివస్సాని అనిబద్ధా ఉపట్టాకా అహీసుం, తతో పరం యావ పరినిబ్బానా పఞ్చవీసతివస్సాని ఆయస్మా ఆనన్తో ఛాయావ ఉపట్టాసి. అయం పన అనిబద్ధుపట్టాకకాలో. తేన వుత్తం - “ఆయస్మతా నాగసమాలోన పచ్చాసమణేనా”తి. ద్వీధాపథన్తి ద్వీధాభూతం మగ్గం. “ద్వీధాపథ”న్తిపి పఠన్తి ఆయస్మా నాగసమాలో అత్తనా పుట్టే తత్త కతపరిచయత్తా ఉజ్జభావఞ్చస్స సన్ధాయ వదతి “అయం, భవే భగవా, పణ్ణో”తి.

భగవా పన తదా తస్స సపరిస్సయభావం ఇత్వా తతో అజ్ఞం మగ్గం గస్తుకామో “అయం, నాగసమాల, పణ్ణో”తి ఆహ. “సపరిస్సయో”తి చ వుత్తే అసద్దహిత్యా “భగవా న తత్త పరిస్సయో”తి వదేయ్య, తదస్స దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయాతి “సపరిస్సయో”తి న కథేసి. తిక్ఖత్తుం “అయం పణ్ణో, ఇమినా గచ్ఛామా”తి వత్వా చతుత్థవారే “న భగవా ఇమినా మగ్గేన గస్తుం ఇచ్ఛతి, అయమేవ చ ఉజ్జమగ్గో, హన్దాహం భగవతో పత్తచీవరం దత్వా ఇమినా మగ్గేన గమిస్సామీ”తి చిన్నేత్వా సత్తు పత్తచీవరం దాతుం అసక్కోన్తో భూమియం రపేత్వా పచ్చుపట్టితేన దుక్ఖసంవత్తనికేన కమ్మునా చోదియమానో భగవతో వచనం అనాదియిత్వావ పక్కామి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మా నాగసమాలో భగవతో పత్తచీవరం తత్థేవ ఛమాయం నిక్ఖిపిత్వా పక్కామీ”తి. తత్త భగవతో పత్తచీవరన్తి అత్తనో హత్థగతం భగవతో పత్తచీవరం. తత్థేవాతి తస్మింయేవ మగ్గే ఛమాయం పథవియం నిక్ఖిపిత్వా పక్కామి. ఇదం వో భగవా పత్తచీవరం, సచే ఇచ్ఛథ, గణ్ణథ, యది అత్తనా ఇచ్ఛితమగ్గంయేవ గస్తుకామత్థాతి అధిప్పాయో. భగవాపి అత్తనో పత్తచీవరం సయమేవ గహేత్వా యథాధిప్పేతం మగ్గం పటిపజ్ఞి.

అన్తరామగ్గే చోరా నిక్ఖమిత్వాతి తదా కిర పఞ్చసతా పురిసా లుద్దా లోహితపాణినో రాజాపరాధినో హుత్వా అరజ్ఞం పవిసిత్వా చోరికాయ జీవికం కప్పేన్తా “పారిపద్ధికభావేన రజ్ఞో ఆయపథం పచ్చిన్దిస్సామా”తి మగ్గసమీపే అరజ్ఞో తిట్టన్తి. తే థేరం తేన మగ్గేన గచ్ఛన్తం దిస్వా “అయం సమణో ఇమినా మగ్గేన ఆగచ్ఛతి, అవళజ్ఞితబ్బం మగ్గం వళజ్ఞోతి, అవ్హాకం అత్తిభావం న జానాతి, హన్ద నం జానాపేస్సామా”తి కుజ్ఞిత్వా గహనట్టానతో వేగేన నిక్ఖమిత్వా సహసా థేరం భూమియం పాతేత్వా హత్థపాదేహి కోట్టేత్వా మత్తికాపత్తఞ్చస్స భిన్దిత్వా చీవరం ఖణ్ణాఖణ్ణికం భిన్దిత్వా పబ్బజితత్తా “తం న హనామ, ఇతో పట్టాయ ఇమస్స మగ్గస్స పరిస్సయభావం జానాహి”తి విస్సజ్ఞేసుం. తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మతో...పే... విప్పాలేసు”న్తి.

భగవాపి “అయం తేన మగ్గేన గతో చోరేహి బాధితో మం పరియేసిత్వా ఇదానేవ ఆగమిస్సతీ”తి ఇత్వా థోకం గన్త్వా మగ్గా ఓక్కమ్మ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే నిసీది. ఆయస్మాపి ఖో నాగసమాలో పచ్చాగన్త్వా సత్థారా గతమగ్గమేవ గహేత్వా గచ్ఛన్తో తస్మిం రుక్ఖమూలే భగవన్తం పస్సిత్వా ఉపసఙ్కమిత్వా వన్దిత్వా తం పవత్తిం సబ్బం ఆరోచేసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మా నాగసమాలో...పే... సజ్ఞాటిఞ్చ విప్పాలేసు”న్తి.

ఏతమత్థం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో నాగసమాలస్స అత్తనో వచనం అనాదియిత్వా అఖేమన్తమగ్గగమనం, అత్తనో చ ఖేమన్తమగ్గగమనం విదిత్వా తదత్థదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త సద్ధిం చరన్తి సహ చరన్తో. ఏకతో వసన్తి ఇదం తస్మై వేవచనం, సహ వసన్తోతి అత్తో . మిస్సో అజ్ఞజనేన వేదగూతి వేదితబ్బట్టేన వేదసజ్ఞాతేన చతుసచ్చరియమగ్గజాణేన గతత్తా అధిగతత్తా, వేదస్స వా సకలస్స జోయ్యస్స పారం గతత్తా వేదగూ. అత్తనో హితాహితం న జానాతీతి అత్తో, అవిద్వా బాలోతి అత్తో. తేన అత్తోన జనేన మిస్సో సహచరణమత్తేన మిస్సో. విద్వా పజహోతి పాపకన్తి తేన వేదగూభావేన విద్వా జానన్తో పాపకం అభద్ధకం అత్తనో దుక్ఖావహం పజహోతి, పాపకం వా అకల్యాణపుగ్గలం పజహోతి. యథా కిం? కోఞ్చో ఖీరపకోవ నిన్నగన్తి యథా కోఞ్చసకుణో ఉదకమిస్సితే ఖీరే ఉపనీతే వినా తోయం ఖీరమత్తస్సేవ పివనతో ఖీరపకో నిన్నట్టానగమనేన నిన్నగసజ్ఞాతం ఉదకం పజహోతి వజ్జేతి, ఏవం పణ్ణితో కిర దుప్పజ్జాపుగ్గలేహి రాననిసజ్ఞాదీసు సహభూతోపి ఆచారేన తే పజహోతి, న కదాచిపి సమ్మిస్సో హోతి.

సత్తమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. విసాఖాసుత్తవణ్ణనా

౭౮. అట్టమే విసాఖాయ మిగారమాతుయా నత్తా కాలజ్ఞతా హోతీతి విసాఖాయ మహాఉపాసికాయ పుత్తస్స ధీతా కుమారికా కాలజ్ఞతా హోతి. సా కిర వత్తసమ్పన్నా సాసనే అభిప్పసన్నా మహాఉపాసికాయ గేహం పవిట్టానం భిక్షానం భిక్షునీనఞ్చ అత్తనా కాతబ్బవేయ్యావచ్చం పురేభత్తం పచ్చాభత్తఞ్చ అప్పమత్తా అకాసి, అత్తనో పితామహియా చిత్తానుకూలం పటిపజ్జి. తేన విసాఖా గేహతో బహి గచ్చన్తి సబ్బం తస్సాయేవ భారం కత్వా గచ్చతి, రూపేన చ దస్సనీయా పాసాదికా, ఇతి సా తస్సా వీసేసతో పియా మనాపా అహోసి. సా రోగాభిభూతా కాలమకాసి. తేన వుత్తం - “తేన ఖో పన సమయేన విసాఖాయ మిగారమాతుయా నత్తా కాలజ్ఞతా హోతి పియా మనాపా”తి. అథ మహాఉపాసికా తస్సా మరణేన సోకం సన్ధారేతుం అసక్కోన్తి దుక్ఖీ దుమ్మనా సరీరనిక్ఖేపం కారేత్వా “అపి నామ సత్థు సన్తికం గతకాలే చిత్తస్సాదం లభేయ్య”న్తి భగవన్తం ఉపసజ్గమి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో విసాఖా మిగారమాతా”తిఆది. తత్త దివా దివస్సాతి దివసస్సాపి దివా, మజ్జన్తికే కాలేతి అత్తో.

భగవా విసాఖాయ వట్టాభిరతిం జానన్తో ఉపాయేన సోకతనుకరణత్తం “ఇచ్చేయ్యాసి త్వం విసాఖే”తిఆదిమాహ. తత్త యావతికాతి యత్తకా. తదా కిర సత్త జనకోటియో సావత్తియం పటివసన్తి . తం సన్ధాయ భగవా “కీవబహుకా పన విసాఖే సావత్తియా మనుస్సా దేవసికం కాలం కరోన్తి”తి పుచ్చి. విసాఖా “దసపి, భన్తే”తిఆదిమాహ. తత్త తీణీతి తయో. అయమేవ వా పారో. అవిచిత్రాతి అసుజ్ఞా.

అథ భగవా అత్తనో అధిప్పాయం పకాసేన్తో “అపి ను త్వం కదాచి కరహచి అనల్లవత్థా వా భవేయ్యాసి అనల్లకేసా వా”తి ఆహ. నను ఏవం సన్తే తయా సబ్బకాలం సోకాభిభూతాయ మతానం పుత్తాదీనం అమజ్గలూపచారవసేన ఉదకోరోహణేన అల్లవత్థాయ అల్లకేసాయ ఏవ భవితబ్బన్తి దస్సేతి. తం సుత్వా ఉపాసికా సంవేగజాతా “నో హేతం, భన్తే”తి పటిక్ఖిపిత్వా పియవత్థుం విప్పటిసారతో అత్తనో చిత్తస్స నివత్తభావం సత్థు ఆరోచేన్తి “అలం మే, భన్తే, తావబహుకేహి పుత్తేహి చ నత్తారేహి చా”తి ఆహ.

అథస్సా భగవా “దుక్ఖం నామేతం పియవత్థునిమిత్తం, యత్తకాని పియవత్థాని, తత్తకాని దుక్ఖాని. తస్మా సుఖకామేన దుక్ఖప్పటికూలేన సబ్బసో పియవత్థతో చిత్తం వివేచేతబ్బ”న్తి ధమ్మం దేసేన్తో “యేసం ఖో విసాఖే సతం పియాని, సతం తేసం దుక్ఖానీ”తిఆదిమాహ. తత్త సతం పియానీతి సతం పియాయితబ్బవత్థూని. “సతం పియ”న్తిపి కేచి పరన్తి. ఏత్థ చ

యస్మా ఏకతో పట్టాయ యావ దస, తావ సభ్యౌ సభ్యేయ్యప్పధానా, తస్మా “యేసం దస పియాని, దస తేసం దుక్ఖానీ”తిఆదినా పాళి ఆగతా. కేచి పన “యేసం దస పియానం, దస నేసం దుక్ఖాన”త్తిఆదినా పఠన్తి, తం న సున్దరం. యస్మా పన వీసతితో పట్టాయ యావ సతం, తావ సభ్యౌ సభ్యేయ్యప్పధానావ, తస్మా తత్థాపి సభ్యేయ్యప్పధానతంయేవ గహేత్వా “యేసం ఖో విసాఖే సతం పియాని, సతం తేసం దుక్ఖానీ”తిఆదినా పాళి ఆగతా. సబ్బేసమ్మి చ “యేసం ఏకం పియం, ఏకం తేసం దుక్ఖ”న్తి పాఠో, న పన దుక్ఖస్సాతి. ఏతస్మిన్తో పక్ఖే ఏకరసా ఏకజ్ఞాసయా చ భగవతో దేసనా హోతి. తస్మా యథావృత్తనయావ పాళి వేదితబ్బా.

ఏతమత్థం విదిత్వా సోకపరిదేవాదికం చేతసికం కాయికశ్చ దుక్ఖం పియవత్థునిమిత్తం పియవత్థుమ్మి సతి హోతి, అసతి న హోతీతి ఏతమత్థం సబ్బాకారతో జానిత్వా తదత్థపరిదీపనం **ఇమం ఉదానం ఉదానేసి**.

తస్సత్తో - ఇతిభోగరోగసీలదిట్టిబ్యసనేహి ఘట్టస్స అన్తో నిజ్ఞాయన్తస్స బాలస్స చిత్తసంతాపలక్షణా **యే కేచి ముదుమజ్ఞాదిభేదేన** యాదిసా తాదిసా **సోకా వా** తేహియేవ ఘట్టస్స సోకుద్దేహకసముట్టాపితవచీవిప్పలాపలక్షణా **పరిదేవితా వా** అనిట్టపోట్టబ్బపటిహతకాయస్స కాయపీళనలక్షణా **దుక్ఖా వా** తథా అవృత్తత్థస్స వికప్పనత్తేన **వాసద్దేన** గహితా దోమనస్సూపాయాసాదయో వా నిస్సయభేదేన చ **అనేకరూపా** నానావిధా ఇమస్మిం సత్తలోకే దిస్సన్తి ఉపలబ్ధన్తి, సబ్బేపి **ఏతే పియం** పియజాతికం సత్తం సజ్ఞారశ్చ **పటిచ్చ** నిస్సాయ ఆగమ్మ పచ్చయం కత్వా **పభవన్తి** నిబ్బత్తన్తి. తస్మిం పన యథావృత్తే పియవత్థుమ్మి **పియే అసన్తే** పియభావకరే ఛన్దరాగే పహీనే న కదాచిపి **ఏతే భవన్తి**. వృత్తశ్లోతం - “పియతో జాయతీ సోకో...పి... పేమతో జాయతీ సోకో”తి చ ఆది (ధ. ప. ౨౧౨-౨౧౩). తథా “పియప్పభూతా కలహో వివాదా, పరిదేవసోకా సహమచ్చరేహి”తి చ ఆది (సు. ని. ౮౬౯). ఏత్థ చ “పరిదేవితా వా దుక్ఖా వా”తి లిఙ్గవిపల్లాసేన వృత్తం, “పరిదేవితాని వా దుక్ఖాని వా”తి వత్తబ్బే విభత్తిలోపో వా కతోతి వేదితబ్బో.

తస్మా హి తే సుఖినో వీతసోకాతి యస్మా పియప్పభూతా సోకాదయో యేసం నత్తి, తస్మా తే ఏవ సుఖినో వీతసోకా నామ. కే పన తే? **యేసం పియం నత్తి కుహిశ్చి లోకే** యేసం అరియానం సబ్బసో వీతరాగత్తా కత్తచిపి సత్తలోకే సజ్ఞారలోకే చ పియం పియభావో “పుత్తో”తి వా “భాతా”తి వా “భగినీ”తి వా “భరియా”తి వా పియం పియాయనం పియభావో నత్తి, సజ్ఞారలోకేపి “ఏతం మమ సన్తకం, ఇమినాహం ఇమం నామ సుఖం లభామి లభిస్సామీ”తి పియం పియాయనం పియభావో నత్తి. **తస్మా అసోకం విరజం పత్థయానో, పియం న కయిరాథ కుహిశ్చి లోకే**తి యస్మా చ సుఖినో నామ వీతసోకా, వీతసోకత్తావ కత్తచిపి విసయే పియభావో నత్తి, తస్మా అత్తనో యథావృత్తసోకాభావేన చ అసోకం అసోకభావం రాగరజాదివిగమనేన విరజం విరజభావం అరహత్తం, సోకస్స రాగరజాదీనశ్చ అభావహేతుభావతో వా “అసోకం విరజ”న్తి లద్ధనామం నిబ్బానం పత్థయానో కత్తుకమ్యతాకుసలచ్చన్దస్స వసేన ఛన్దజాతో కత్తచి లోకే రూపాదిధమ్మే అన్తమసో సమధవిపస్సనాధమ్మేపి పియం పియభావం వియాయనం న కయిరాథ న ఉప్పాదేయ్య. వృత్తశ్లోతం - “ధమ్మాపి వో, భిక్ఖవే, పహాతబ్బా, పగేవ అధమ్మా”తి (మ. ని. ౧.౨౪౦).

అట్టమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పఠమదబ్బసుత్తవణ్ణనా

౭౯. నవమే ఆయస్మాతి పియవచనం. దబ్బోతి తస్య ధేరస్య నామం. మల్లపుత్తోతి మల్లరాజస్య పుత్తో. సో హి ఆయస్మా పదుముత్తరస్య భగవతో పాదమూలే కతాభినీహారో కప్పసతసహస్రం ఉపచితపుష్కాసశ్చాయో అష్టాకం భగవతో కాలే మల్లరాజస్య దేవికా కుచ్ఛియం నిబ్బత్తో కతాధికారత్తా జాతియా సత్తవస్సికకాలేయేవ మాతాపితరో ఉపసఙ్కమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. తే చ “పబ్బజిత్వాపి ఆచారం తావ సిక్ఖతు, సచే తం నాభిరమిస్సతి, ఇధేవ ఆగమిస్సతీ”తి అనుజానింసు. సో సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా పబ్బజ్జం యాచి. సత్థాపిస్స ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం ఓలోకేత్వా పబ్బజ్జం అనుజాని. తస్య పబ్బజ్జాసమయే దిన్నఓవాదేన భవత్తయం ఆదిత్తం వియ ఉపట్టాసి. సో విపస్సనం పట్టపేత్వా ఖురగ్గేయేవ అరహత్తం పాపుణి. యంకిశ్చ సావకేన పత్తబ్బం, “తిస్సో విజ్ఞా చతస్సో పటిసమ్మిదా ఛళభిజ్ఞా నవ లోకుత్తరధమ్మా”తి ఏవమాదికం సబ్బం అధిగత్వా అసీతియా మహాసావకేసు అబ్బంతరో అహోసి. వుత్తఞ్ఞోతం తేన ఆయస్మతా -

“మయా ఖో జాతియా సత్తవస్సేన అరహత్తం సచ్చికతం, యంకిశ్చ సావకేన పత్తబ్బం, సబ్బం తం అనుప్పత్తం మయా”తిఆది (పారా. ౩౮౦).

యేన భగవా తేనుపసఙ్కమీతి సో కిరాయస్మా ఏకదివసం రాజగహ పిణ్డాయ చరిత్వా పచ్చాభత్తం పిణ్డపాతప్పటిక్కన్తో భగవతో వత్తం దస్సేత్వా దివాట్టానం గత్వా ఉదకకుమ్భతో ఉదకం గహేత్వా పాదే పక్ఖాలేత్వా గత్తాని సీతిం కత్వా చమ్మక్ఖణ్డం పుష్కాపేత్వా నిసిన్నో కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా సమాపత్తిం సమాపజ్ఞి. అథాయస్మా యథాకాలపరిచ్ఛేదం సమాపత్తితో వుట్టహేత్వా అత్తనో ఆయుసజ్ఞారే ఓలోకేసి. తస్య తే పరిక్ఖీణా కతిపయముహుత్తికా ఉపట్టహింసు. సో చిన్తేసి - “న ఖో మేతం పతిరూపం, యమహం సత్థు అనారోచేత్వా సబ్బహ్మచారీహి చ అవిదితో ఇథ యథానిసిన్నోవ పరినిబ్బాయిస్సామి. యంనూనాహం సత్థారం ఉపసఙ్కమిత్వా పరినిబ్బానం అనుజానాపేత్వా సత్థు వత్తం దస్సేత్వా సాసనస్య నియ్యానికభావదస్సనత్థం మయ్యం ఇద్ధానుభావం విభావేన్తో ఆకాసే నిసీదిత్వా తేజోధాతుం సమాపజ్ఞిత్వా పరినిబ్బాయేయ్యం. ఏవం సంతే యే మయి అస్సద్ధా అప్పసన్నా, తేసమ్మి పసాదో ఉప్పజ్జిస్సతి, తదస్య తేసం దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయా”తి. ఏవశ్చ సో ఆయస్మా చిన్తేత్వా భగవంతం ఉపసఙ్కమిత్వా సబ్బం తం తథేవ అకాసి. తేన వుత్తం - “అథ ఖో ఆయస్మా దబ్బో మల్లపుత్తో యేన భగవా తేనుపసఙ్కమీ”తిఆది.

తత్త పరినిబ్బానకాలో మేతి “భగవా మయ్యం అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బానకాలో ఉపట్టితో, తమహం భగవతో ఆరోచేత్వా పరినిబ్బాయితుకామోహ్మీ”తి దస్సేతి. కేచి పనాహు “న తావ ధేరో జిణ్ఠో, న చ గిలానో, పరినిబ్బానాయ చ సత్థారం ఆపుచ్చతి, కిం తత్త కారణం? ‘మేత్తియభూమజ్జకా భిక్ఖూ పుట్టే మం అమూలకేన పారాజికేన అనుద్ధంసేసుం, తస్మిం అధికరణే వూపసంతేపి అక్కోసన్నియేవ. తేసం సద్దహిత్వా అజ్ఞోపి పుథుజ్జనా మయి అగారవం పరిభవశ్చ కరోన్తి. ఇమశ్చ దుక్ఖభారం నిరత్థకం వహిత్వా కిం పయోజనం, తస్మాహం ఇదానేవ పరినిబ్బాయిస్సామీ’తి సన్నిట్టానం కత్వా సత్థారం ఆపుచ్చి”తి. తం అకారణం. న హి వీణాసవా అపరిక్ఖీణే ఆయుసజ్ఞారే పరేసం ఉపవాదాదిభయేన పరినిబ్బానాయ చేత్తేన్తి ఘటయన్తి వాయమన్తి, న చ పరేసం పసంసాదిహేతు చిరం తిట్టన్తి, అథ ఖో సరసేనేవ అత్తనో ఆయుసజ్ఞారస్య పరిక్ఖయం ఆగమేన్తి. యథాహ -

“నాభికజ్ఞామి మరణం, నాభికజ్ఞామి జీవితం;

కాలశ్చ పటికజ్ఞామి, నిబ్బిసం భతకో యథా”తి. (ధేరగా. ౧౯౬, ౬౦౬; మి. పం. ౨.౨.౪) -

భగవాపిస్సు ఆయుసభ్యారం ఓలోకేత్వా పరిక్షిణభావం ఇత్వా “యస్సదాని త్వం, దబ్బ, కాలం మజ్జాసీ”తి ఆహ.

వేహాసం అబ్బుగ్గన్వాతి ఆకాసం అభిఉగ్గన్వా, వేహాసం గన్వాతి అత్తో. అభిసద్దయోగేన హి ఇదం ఉపయోగవచనం, అత్తో పన భుమ్మవసేన వేదితబ్బో. వేహాసం అబ్బుగ్గన్వా కిం అకాసీతి ఆహ – “అకాసే అన్తలిక్ఖే పల్లజ్జేన నిసీదిత్వా”తిఆది. తత్త తేజోధాతుం సమాపజ్జిత్వాతి తేజోకసిణచతుత్తజ్ఞానసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా. థేరో హి తదా భగవన్తం వన్దిత్వా తిక్ఖత్తుం పదక్షిణం కత్వా ఏకమన్తం రితో “భగవా కప్పసతసహస్సం తుమ్మేహి సద్ధిం తత్త తత్త వసన్తో పుజ్జాని కరోన్తో ఇమమేవత్తం సన్ధాయ అకాసిం, స్వాయమత్తో అజ్జ మత్తకం పత్తో, ఇదం పచ్చిమదస్సన”న్తి ఆహ. యే తత్త పుధుజ్జనభిక్ఖా సోతాపన్నసకదాగామినో చ, తేసు ఏకచ్ఛానం మహన్తం కారుజ్ఞం అహోసి, ఏకచ్ఛే ఆరోదనప్పత్తా అహేసుం. అథస్స భగవా చిత్రాచారం ఇత్వా “తేన హి, దబ్బ, మయ్హం భిక్ఖుసజ్జస్స చ ఇద్ధిపాటిహారియం దస్సేహి”తి ఆహ. తావదేవ సబ్బో భిక్ఖుసజ్జో సన్నిపతి. అథాయస్మా దబ్బో “ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోతీ”తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౧౦౨; దీ. ని. ౧.౪౮౪) నయేన ఆగతాని సావకసాధారణాని సబ్బాని పాటిహారియాని దస్సేత్వా పున చ భగవన్తం వన్దిత్వా ఆకాసం అబ్బుగ్గన్వా ఆకాసే పథవిం నిమ్మినిత్వా తత్త పల్లజ్జేన నిసీన్తో తేజోకసిణసమాపత్తియా పరికమ్మం కత్వా సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ సరీరం ఆవజ్జిత్వా పున సమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా సరీరరూపనతేజోధాతుం అధిట్టహిత్వా పరినిబ్బాయి. సహ అధిట్టానేన సబ్బో కాయో అగ్గినా ఆదిత్తో అహోసి. ఖణేనేవ చ సో అగ్గి కప్పవుట్టానగ్గి వియ అణుమత్తమ్మి సజ్ఞారగతం మసిమత్తమ్మి తత్త కిఞ్చ అనవసేసేన్తో అధిట్టానబలేన రూపేత్వా నిబ్బాయి. తేన వుత్తం – “అథ ఖో ఆయస్మా దబ్బో మల్లపుత్తో”తిఆది. తత్త వుట్టహిత్వా పరినిబ్బాయీతి ఇద్ధిచిత్తతో వుట్టహిత్వా భవజ్గచిత్తేన పరినిబ్బాయి.

రూయమానస్సాతి జాలియమానస్స. ఉయ్హమానస్సాతి తస్సేవ వేవచనం. అథ వా రూయమానస్సాతి జాలాపవత్తిక్ఖణం సన్ధాయ వుత్తం, ఉయ్హమానస్సాతి వీతచ్చితభౌరక్ఖణం. ఛారికాతి భస్మం. మసీతి కజ్జలం. న పజ్జాయితాతి న పస్సిత్త, అధిట్టానబలేన సబ్బం ఖణేనేవ అన్తరధాయిత్తాతి అత్తో. కస్మా పన థేరో ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ఇద్ధిపాటిహారియం దస్సేసి, నను భగవతా ఇద్ధిపాటిహారియకరణం పటిక్షిత్తన్తి ? న చోదేతబ్బమేతం గిహీనం సమ్ముఖా పాటిహారియకరణస్స పటిక్షిత్తత్తా. తఞ్చ ఖో వికుబ్బనవసేన, న పనేవం అధిట్టానవసేన. అయం పనాయస్మా ధమ్మసామినా ఆణత్తోవ పాటిహారియం దస్సేసి.

ఏతమత్తం విదిత్వాతి ఏతం ఆయస్మతో దబ్బస్స మల్లపుత్తస్స అనుపాదాపరినిబ్బానం సబ్బాకారతో విదిత్వా తదత్తపరిదీపనం ఇమం ఉదానం ఉదానేసి.

తత్త అభేది కాయోతి సబ్బో భూతుపాదాయపభేదో చతుసన్తతిరూపకాయో భిజ్జి, అనవసేసతో ఉయ్హ, అన్తరధాయి, అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపజ్జి. నిరోధి సజ్జాతి రూపాయతనాదిగోచరతాయ రూపసజ్జాదిభేదా సబ్బాపి సజ్జా అప్పటిసన్దికేన నిరోధేన నిరుజ్జి. వేదనా సీతిభవింసు సబ్బాతి విపాకవేదనా కిరియవేదనాతి సబ్బాపి వేదనా అప్పటిసన్దికనిరోధేన నిరుద్ధత్తా అణుమత్తమ్మి వేదనాదరథస్స అభావతో సీతిభూతా అహేసుం, కుసలాకుసలవేదనా పన అరహత్తఫలక్ఖణేయేవ నిరోధం గతా. “సీతిరహింసు”తిపి పరన్తి, సన్తా నిరుద్ధా అహేసున్తి అత్తో. వూపసమింసు సజ్జారాతి విపాకకిరియప్పభేదా సబ్బేపి ఫస్సాదయో సజ్జారక్ఖన్తధమ్మా అప్పటిసన్దికనిరోధేనేవ నిరుద్ధత్తా విసేసేన ఉపసమింసు. విజ్ఞాణం అత్తమాగమాతి విజ్ఞాణమ్మి విపాకకిరియప్పభేదం సబ్బం అప్పటిసన్దికనిరోధేనేవ అత్తం వినాసం ఉపచ్ఛేదం అగమా అగచ్చి.

ఇతి భగవా ఆయస్మతో దబ్బస్స మల్లపుత్తస్స పశ్చాన్నమ్మి ఖడ్ధానం పుట్టేయేవ కిలేసాభిసంఖ్ఖాపాదానస్స అనవసేసతో నిరుద్ధత్తా అనుపాదానో వియ జాతవేదో అప్పటిసన్నికనిరోధేన నిరుద్ధభావం నిస్సాయ పీతివేగవిస్సత్తం ఉదానం ఉదానేసీతి.

నవమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దుతియదబ్బసుత్తవణ్ణనా

౮౦. దసమే తత్త ఖో భగవా భిక్షా ఆమన్తేసీతి భగవా రాజగహే యథాభిరంతం విహరిత్వా జనపదచారికం చరంతో అనుక్కమేన సావత్థిం పత్వా జేతవనే విహరంతోయేవ యేసం భిక్షానం ఆయస్మతో దబ్బస్స మల్లపుత్తస్స పరినిబ్బానం అపచ్చక్ఖం, తేసం తం పచ్చక్ఖం కత్వా దస్సేతుం, యేపి చ మేత్తియభూమజకేహి కతేన అభూతేన అబ్బాచిక్ఖణేన థేరే గారవరహితా పుధుజ్జనా, తేసం థేరే బహుమానుస్పాదనత్తశ్చ ఆమన్తేసి. తత్త తత్తాతి వచనసంఖ్ఖాపనే నిపాతమత్తం. ఖోతి అవధారణే. తేసు “తత్తా”తి ఇమినా “భగవా భిక్షా ఆమన్తేసీ”తి ఏతేసం పదానం వుచ్చమానతంయేవ జోతేతి. “ఖో”తి పన ఇమినా ఆమన్తేసియేవ, నాస్స ఆమన్తనే కోచి అన్తరాయో అహోసీతి ఇమమత్తం దస్సేతి. అథ వా తత్తాతి తస్మిం ఆరామే. ఖోతి వచనాలజ్ఞారే నిపాతో. ఆమన్తేసీతి అభాసి. కస్మా పన భగవా భిక్షాయేవ ఆమన్తేసీతి? జేట్టత్తా సేట్టత్తా ఆసన్నత్తా సబ్బకాలం సన్నిహితత్తా ధమ్మదేసనాయ విసేసతో భాజనభూతత్తా చ.

భిక్షవోతి తేసం ఆమన్తనాకారదస్సనం. భదన్తేతి ఆమన్తితానం భిక్షానం గారవేన సత్తం పటివచనదానం. తత్త “భిక్షవో”తి వదంతో భగవా తే భిక్షా ఆలపతి. “భదన్తే”తి వదంతా తే పచ్చాలపన్తి. అపిచ “భిక్షవో”తి ఇమినా కరుణావిప్పారసోమ్మహదయనిస్సితపుబ్బజ్జమేన వచనేన తే భిక్షా కమ్మట్టానమనసికారధమ్మపచ్చవేక్ఖణాదితో నివత్తేత్వా అత్తనో ముఖాభిముఖే కరోతి. “భదన్తే”తి ఇమినా సత్థరి ఆదరబహుమానగారవదీపనవచనేన తే భిక్షా అత్తనో సుస్సూసతం ఓవాదప్పటిగ్గహగారవభావశ్చ పటివేదేన్తి. భగవతో పచ్చసోసున్తి తే భిక్షా భగవతో వచనం పతిఅసోసుం సోతుకామతం జనేసుం . ఏతదవోచాతి భగవా ఏతం ఇదాని వక్ఖమానం సకలం సుత్తం అభాసి. దబ్బస్స, భిక్షవే, మల్లపుత్తస్సాతిఆది అనన్తరసుత్తే వుత్తత్థమేవ. ఏతమత్తనిఆదీసుపి అపుబ్బం నత్తి, అనన్తరసుత్తే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

గాథాసు పన అయోఘనహతస్సాతి అయో హజ్జాతి ఏతేనాతి అయోఘనం, కమ్మారానం అయోకూటం అయోముట్టి చ. తేన అయోఘనేన హతస్స పహతస్స. కేచి పన “అయోఘనహతస్సాతి ఘనఅయోపిణ్డం హతస్సా”తి అత్తం వదన్తి. ఏవ-సద్దో చేత్త నిపాతమత్తం. జలతో జాతవేదసోతి ఝాయమానస్స అగ్గిస్స. అనాదరే ఏతం సామివచనం. అనుపుబ్బాపసన్తస్సాతి అనుక్కమేన ఉపసన్తస్స విజ్ఞాతస్స నిరుద్ధస్స. యథా న శాయతే గతీతి యథా తస్స గతి న శాయతి. ఇదం వుత్తం హోతి - అయోముట్టికూటాదినా మహతా అయోఘనేన హతస్స సంహతస్స, కంసభాజనాదిగతస్స వా జలమానస్స అగ్గిస్స, తథా ఉప్పన్నస్స వా సద్దస్స అనుక్కమేన ఉపసన్తస్స సువూపసన్తస్స దససు దిసాసు న కత్తచి గతి పజ్ఞాయతి పచ్చయనిరోధేన అప్పటిసన్నికనిరుద్ధత్తా.

ఏవం సమ్మావిముత్తానన్తి ఏవం సమ్మా హేతునా శాయేన తదగ్గవిక్ఖమ్భనవిముత్తిపుబ్బజ్జమేన అరియమగ్గేన చత్తూహిపి ఉపాదానేహి ఆసవేహి చ విముత్తత్తా సమ్మా విముత్తానం, తతో ఏవ కామపబన్ధసంఖ్ఖాతం కామోఘం భవోఘాదిభేదం అవసిట్టం ఓఘశ్చ తరిత్వా రితత్తా కామబన్ధోఘతారినిం సుట్టు పటిపస్సమ్మితసబ్బకిలేసవిప్పన్దిత్తా

కిలేసాభిసంజ్ఞారవాతేహి చ అకమ్పనీయతాయ అచలం అనుపాదిసేసనిబ్బానసంజ్ఞాతం సబ్బసంజ్ఞారూపసమం సుఖం ఘోషానం
అధిగతానం భీణాసవానం గతి దేవమనుస్సాదిభేదాసు గతీసు అయం నామాతి పజ్జాపేతబ్బతాయ అభావత్తా పజ్జాపేతుం
నత్తి న ఉపలబ్ధతి, యథావృత్తజాతవేదో వియ అపజ్జాత్తికభావమేవ హి సో గతోతి అత్తో.

దసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ పాటలిగామియవగ్గవణ్ణనా.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా చ -

సువిముత్తభవాదానో, దేవదానవమానితో;
పచ్చిన్నతణ్ణాసంతానో, పీతిసంవేగదీపనో.

సద్ధమ్మదాననిరతో, ఉపాదానక్ఖయావహో;
తత్థ తత్థ ఉదానే యే, ఉదానేసి వినాయకో.

తే సబ్బే ఏకతో కత్వా, ఆరోపేంతేహి సజ్జహం;
ఉదానమితి సజ్జీతం, ధమ్మసంజ్ఞాహకేహి యం.

తస్స అత్థం పకాసేతుం, పోరాణట్టకథానయం;
నిస్సాయ యా సమారద్ధా, అత్థసంవణ్ణనా మయా.

సా తత్థ పరమత్థానం, సుత్తంతేసు యథారహం;
పకాసనా పరమత్థదీపనీ నామ నామతో.

సమ్మత్తా పరినిట్టానం, అనాకులవినిచ్చయా;
చతుత్తింసప్పమాణాయ, పాళియా భాణవారతో.

ఇతి తం సజ్ఞరోంతేన, యం తం అధిగతం మయా;
పుజ్జం తస్సానుభావేన, లోకనాథస్స సాసనం.

ఓగాహిత్యా విసుద్ధాయ, సీలాదిపటిపత్తియా;
సబ్బేపి దేహినో హోస్తు, విముత్తిరసభాగినో.

చిరం తిట్టతు లోకస్మిం, సమ్మాసమ్ముద్ధసాసనం;
తస్మిం సగారవా నిచ్చం, హోస్తు సబ్బేపి పాణినో.

సమ్మా వస్సతు కాలేన, దేవోపి జగతీపతి;
సద్ధమ్మనిరతో లోకం, ధమ్మేనేవ పసాసతూతి.

బదరతిర్థవిహారవాసినా ఆచరియధమ్మపాలత్థేరేన

కతాఉదానస్స అట్టకథా సమత్తా.